

-: ग्रंथांक-५० :-

કર્મગ્રંથ સાર્થ

તૃતીય વિભાગ

[૫-૬ કર્મગ્રંથ]

-: પ્રકાશક :-

શ્રીમદ્દયશોવિજયજી જૈન સંસ્કૃત પાઠશાળા

અને

શ્રી જૈન શ્રેયસ્કર મંડળ

મહેસાણા

[ઉ૦ ગુજરાત]

મૂલ્ય રૂ. ૯-૦૦

सभ्यगुं दर्शन-ज्ञान-चारित्राणि भोक्षभार्गः

अ-थाक-५०

कर्मग्रंथ सार्थ

तृतीय विभाग

[५-६ कर्मग्रंथ]

शुद्धार्थ, गाथार्थ सुनिराज श्री लवविजयल्ल कृत
स्तुत्युकार्थ यत्रो व्यने कूटनोट तथा इर भार्गव्या
स्थानोभां नाभकमना अधोद्वयसत्ता संवेधनी
सभज्जु आपता परिशिष्ट सङ्घित.

: प्रकाशक :

श्रीमद् यशोविजयल्ल जैन संस्कृत पाठशाळा
अने

श्री जैन श्रेयस्कर मंडळ-महेशाळा

[सद्गत शेड वेणीयंद सुर्यंद संस्थापित]

आवृत्ति ४ थी]

[प्रत २०००

वीर सं. २५०४]

[वि. सं. २०३४

मूल्य रु. ९-००

: પ્રકાશક :

શ્રીમદ્ યશોવિજયજી જૈન સંસ્કૃત પાઠશાળા
અને

શ્રી જૈન શ્રેયસ્કર મંડળ-મહેસાણા
વતી

વકીલ ચીમનલાલ અમૃતલાલ શાહ
શ્રી વ્યાધુલાલ જેશીંગલાલ મહેતા

: પ્રાપ્તિસ્થાન :

૧ શ્રી જૈન શ્રેયસ્કર મંડળ
મહેસાણા [ઉ. ગુજરાત]

૨ શ્રી જૈન શ્રેયસ્કર મંડળ
પાલીતાણા [સૌરાષ્ટ્ર]

મુદ્રક :

મણિલાલ હગનલાલ શાહ,
ધી નવપ્રભાત પ્રીટીંગ પ્રેસ,
વીકાંતરોડ : : અમદાવાદ.

ટૂંક નિવેદન

સંસારના પ્રત્યેક આત્માની સાથે કર્મનો સંબંધ અનાદિનો છે. અને એ અનાદિનો કર્મસંબંધ તૂટ્યા સિવાય જીવનો મોક્ષ નથી, એટલે જ કર્મના બંધ, ઉદ્ધય, ઉદ્દીરણા અને સત્તા તથા તેના ભેદ-પ્રભેદાદિકનું સમ્યગ્ રીતે જ્ઞાન મેળવવું જરૂરી છે, શ્રી જૈન શાસ્ત્રોમાં કર્મનું જે સ્વરૂપ અને સાંગોપાંગ સ્વરૂપ અને તેના નાશના ઉપાયો બતાવવામાં આવ્યા છે. તેવું સ્વરૂપ કે નાશના ઉપાયો ઇતર શાસ્ત્રગ્રંથોમાં જોવા નહિ મળે. વીતરાગદેવના શાસન અને શાસ્ત્રગ્રંથોની અલૌકિકતા સર્વતઃ ઉત્કૃષ્ટ છે.

કર્મ અંગેની હકીકતને સ્કુટ કરતા ઘણા ગ્રંથો છે. એમાં કર્મગ્રંથો મહત્વનું સ્થાન ધરાવે છે. સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક અને શ્રાવિકાવર્ગમાં કર્મગ્રંથોનું અધ્યયન ચાલુ છે. અને તેમાં પણ સંસ્થાદ્વારા પ્રકાશિત થયેલ કર્મગ્રંથોનો જ મોટા ભાગે ઉપયોગ થાય છે. એથી ૩ જી આવૃત્તિ ખલાસ થતાં આજે આ પાંચમાં અને છટ્ઠા કર્મગ્રંથની ચોથી આવૃત્તિ પ્રકાશિત કરવામાં આવે છે.

૧ થી ૫ કર્મગ્રંથના રચયિતા શ્રી દેવેન્દ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજ છે. જ્યારે છટ્ઠા કર્મગ્રંથના રચયિતા પૂર્વધર પૂર્વાચાર્ય છે. છટ્ઠા કર્મગ્રંથ દષ્ટિવાદ નામના ખારમા અંગમાંથી ઉદ્દ્યુત છે.

અભ્યાસકોને આ ગ્રંથનો સરળતાથી યોગ્ય થાય એ હેતુથી મૂળગાથા, શબ્દાર્થ, ગાથાર્થ, વિવેચન તરીકે ૫૦ શ્રી જીવ વિજયજી મહારાજ કૃત બાળાવબોધ, ફૂટનોટ અને યંત્રો વગેરે આપી કર્મગ્રંથના ગહન સ્વરૂપને સરળ કરવા શક્ય પ્રયત્નો કરેલ છે.

સંસ્થાના પુસ્તકોનું છાપકામ, ખાઈન્ડીંગ અને સંશોધન સુઘડ અને સુંદર હોવા છતાં દરેક અભ્યાસકો લાભ ઉઠાવી શકે એ હેતુથી જ પડતર કિંમતે પુસ્તકોનું વેચાણ થાય છે. પણ આજે મોંઘવારી સખ્ત છે. કાગળ અને મુદ્રણ વગેરેના ભાવો ઘણા વધી ગયા છે. જેથી અગાઉની આવૃત્તિઓ કરતાં આ આવૃત્તિની કિંમત વધુ હોય તે સ્વાભાવિક છે. છતાં કરકસર પૂર્વક આ

પુસ્તકનું પ્રકાશન થતું હોવાથી લગભગ ૫૫ કર્મના હિસાબે તે રખાયેલ મૂલ્ય યોજી છે.

આ નવી આવૃત્તિમાં શ્રી મુક્તિકમલ જૈન મોહનમાળા વડોદરા તરથી છપાયેલ, પંડિત ચંદુલાલ નાનચંદ સીનોરવાળાએ તૈયાર કરેલ પંચમ કર્મગ્રંથ અંગેના યંત્રો પંચમ કર્મગ્રંથને અંતે આભાર સાથે આપવામાં આવ્યા છે. આશા છે કે એ યંત્ર સંગ્રહ અભ્યાસકોને વિશેષ ઉપયોગી બનશે. તેમજ અંતલાગમાં શ્રી સૂક્ષ્મતત્ત્વબોધ જૈન પાઠશાળા-પાલિતાણાના અધ્યાપક પં. કપૂરચંદ રણુછોડદાસ વારૈયાએ તૈયાર કરેલ બાસઠ માર્ગણાને વિષે નામકર્મના બંધસ્થાન, ઉદયસ્થાન અને સત્તાસ્થાન તથા તેના લાંગા અંગેની સમજીતી પરિશિષ્ટરૂપે આપવામાં આવેલ છે, જે અભ્યાસીઓને સારી રીતે ઉપયોગી થશે.

આ આવૃત્તિનું પ્રૂફ સંશોધન શ્રી કપૂરચંદ રણુછોડદાસ વારૈયાએ કાળજી પૂર્વક કરેલ છે.

આ ચોથી આવૃત્તિ છપાવતાં પહેલાં આખું મૂળમેટર કાળજી-પૂર્વક તપાસી જવામાં આવ્યું છે. અને ઘટતા સુધારા-વધારા કરેલ છે છતાં દ્રષ્ટિદોષ, પ્રેસદોષ કે મનિમંદતા આદિ કોઈ કારણે કોઈ પણ પ્રકારની ભૂલ રહી જવા પામી હોય તેો મિથ્યાદુષ્કૃત દેવાપૂર્વક સુજ્ઞ વાંચકોને જે જે સ્ખલનાઓ જણાય તે તે અમને જણાવવા નમ્ર સૂચન છે.

લિ.

વકીલ ચીમનલાલ અમૃતલાલ શાહ
શ્રી બાબુલાલ જેશીંગલાલ મહેતા
ઓન. સેક્રેટરી

મહેસાણા
શ્રાવણ સુદ ૧૫
સંવત ૨૦૩૪

શ્રીમદ્દ યશોવિજયજી જૈન સંસ્કૃત પાઠશાળા
અને
શ્રી જૈન ત્રેયસ્કર મંડળ-મહેસાણા.

अथ शतकनामा पंचम कर्मग्रंथः ।

नमिअ जिणं धुवबंधो-दयसंता घाइपुन्नपरिअत्ता ।
सेअर चउहविवागा, वुच्छं बंधविह सामी अ ॥१॥
वन्नचउतेअकम्मा,-गुरुलहुनिमिणोवघायभयकुच्छा ।
मिच्छकसायावरणा, विग्घं धुवबंधि सगचत्ता ॥२॥
तणुवंगगिइसंघयण, जाइगइखगइपुव्विजिणुसासं ।
उज्जोआयवपरघा-तसवीसा गोअवेअणिअं ॥३॥
हासाइजुअलदुगवेअ-आउ तेवुत्तरो अधुवबंधी (धा) ।
भंगा अणाइसाई, अणंतसंतुत्तरा चउरो ॥४॥
पढमविआ धुवउदइसु, धुवबंधिसु तइअवज्जभंगतिगं ।
मिच्छंनि तित्ति भंगा, दुहावि अधुवा तुरिअभंगा ॥५॥
निमिणधिरअधिरअगुरुअ-सुहअसुहतेअकम्मचउवन्ना ।
नाणंतरायदंसण, मिच्छं धुवउदय सगवीसा ॥६॥
धिरसुभिअर विणु अधुव, बंधी मिच्छविणुमोहधुवबंधी ।
निहोवघायमीसं सम्मं पणनवइ अधुवुदया ॥७॥
तसवन्नवीससगतेअ,-कम्म धुवबंधिसेस वेअतिगं ।
आगिइतिग वेअणिअं, दुजुअल सगउरल्लुसासचउ ॥८॥

खगईतिरिदुग नीअं, धुवसंता सम्म मीस मणुयदुगं ।
 विउव्विक्कार जिणाऊ, हारसगुच्चा अधुवसंता ॥९॥
 पढमतिगुणेषु मिच्छं, निअमा अजयाइअदुगे भज्जं ।
 सासाणे खलु सम्मं, संतं मिच्छाइदसगे वा ॥१०॥
 सासणमीसेसु धुवं, मीसं मिच्छाइनवसु भयणाए ।
 आइदुगे अण निअमा, भइआ मीसाइनवगंमि ॥११॥
 आहारसत्तगं वा, सव्वगुणे वितिगुणे विणा तित्थं ।
 नोभयसंते मिच्छो, अंतमुहुत्तं भवे तित्थे ॥१२॥
 केवलजुअलावरणा, पण निहा बारसाइमकसाया ।
 मिच्छं ति सव्वघाई, चउनाणतिदंसणावरणा ॥१३॥
 संजलण नोकसाया, विग्घं इअ देसघाइ य अघाई ।
 पत्तेयतणुऽट्टाऊ, तसवीसा गोअदुगवन्ना ॥१४॥
 सुरनरतिगुच्चसायं, तसदस तणुवंग वइरचउरंसं ।
 परघासग तिरिआऊ, वन्नचउ पणिंदि सुभखगई ॥१५॥
 बायाल पुण्णपगई, अपढमसंठाणखगइसंघयणा ।
 तिरिदुगअसायनीओ,—वघायइगविगलनिरयतिगं ॥१६॥
 थावरदस वन्नचउक, घाइ पणयाल सहिअ बासीई ।
 पावपयडि त्ति दोसु वि वन्नाइगहा सुहा असुहा ॥१७॥
 नामधुवबंधिनवगं, दंसण पणनाण विग्घ परघायं ।
 भयकुच्छमिच्छसासं, जिण गुणत्तीसा अपरिअत्ता ॥१८॥

तणुअट्ट वेअ दुजुअल, कसाय उज्जोअगोअदुग निहा ।
 तसवीसाउ परित्ता, खित्तविवागाऽणुपुव्वीओ ॥१९॥
 घणघाइदुगोअजिणा, तसिअरतिगसुभगदुभगचउसासं ।
 जाइतिग जिअविवागा, आउ चउरो भवविवागा ॥२०॥
 नामधुवोदय चउतणु, -वघायसाहारणिअरुजोअतिगं ।
 पुग्गलविवागि बंधो, पयइठिइरसपएस त्ति ॥२१॥
 मूलपयडीण अडसत्त, -छेगबंधेसु तिन्नि भूगारा ।
 अप्पतरा तिअ चउरो, अवट्ठिओ न हु अवत्तव्वो ॥२२॥
 एगादहिगे भूओ, एगाई ऊणगंमि अप्पतरो ।
 तम्मत्तोऽवट्ठियओ, पढमे समए अवत्तव्वो ॥२३॥
 नव छ चउ दंसे दुदु, ति दु मोहे दुइगवीस सत्तरस ।
 तेरस नव पण चउ ति दु, इक्को नव अट्ट दसदुन्नि ॥२४॥
 तिपणछअट्टनवहिआ, वीसा तीसेगतीस इग नामे ।
 छस्सगअट्टतिबंधा, सेसेसु य ठाणमिक्किक्कं ॥२५॥
 बीसयरकोडिकोडी, नामे गोए अ सत्तरी मोहे ।
 तीसियरचउसु उदही, निरयसुराउंमि तित्तीसा ॥२६॥
 मुत्तुं अकसायठिइं, बार मुहुत्ता जहन्न वेअणिए ।
 अट्टट्ट नामगोएसु, सेसएसुं मुहुत्तंतो ॥२७॥
 विग्घावरण असाए, तीसं अट्टार सुहुमविगलतिगे ।
 पढमागिइसंघयणे, दस दुसुवरिमेसु दुगवुद्धी ॥२८॥

चालीस कसाएसुं, मिउलहुनिधुणहसुरहिसिअमहुरे ।
 दस दोसडू समहिआ, ते हालिइंबिलाईणं ॥२९॥
 दस सुहविहगइउच्चे, सुरदुगथिरल्लकपुरिसरइहासे ।
 मिच्छे सत्तरि मणुदुग, इत्थीसाएसु पन्नरस ॥३०॥
 भयकुच्छअरइसोए, विउव्वितिरिउरलनिरयदुगनीए ।
 तेअपण अथिरल्लक्के, तसचउ थावर इग पणिंदी ॥३१॥
 नपुकुखगइसासचऊ-गुरुकक्खडरुक्खसीयदुगंगंधं ।
 वीसं कोडाकोडी, एवइआवाह वाससया ॥३२॥
 गुरु कोडिकोडि अंतो, तित्थाहारण भिन्नमुहु वाहा ।
 लहु ठिइ संखगुणूणा, नरतिरिआणाउ पल्लतिगं ॥३३॥
 इगविगल पुव्वकोडी, पलिआऽसंखंस आउचउ अमणा ।
 निरुवकमाण छमासा, अवाह सेसाण भवतंसो ॥३४॥
 लहुठिइबंधो संजलण,-लोहपणविगघनाणदसेसु ।
 भिन्नमुहुत्तं ते अट्ट, जसुच्चे बारस य साए ॥३५॥
 दोइगमासो पक्खो, संजलणतिगे पुमट्ठ वरिसाणि ।
 सेसाणुक्कोसाओ, मिच्छत्तठिईइ जं लद्धं ॥३६॥
 अयमुक्कोसो गिंदिसु, पलियाऽसंखंसहीण लहुबंधो ।
 कमसो पणवीसाए, पन्ना सय सहस संगुणिओ ॥३७॥
 विगलअसन्निसु जिट्ठो, कणिट्ठओ पल्लसंखभागूणो ।
 सुरनिरयाउ समा दस, सहस्स सेसाउ खुडुभवं ॥३८॥

सव्वाण वि लहुबंधे, भिन्नमुहु अबाह आउजिट्ठेवि ।
 केइ सुराउसमं जिण, -मंतमुहु विंति आहारं ॥३९॥
 सत्तरस समहिआ किर, इगाणुपाणुंमि हुंति खुडुभवा ।
 सगतीससयतिहुत्तर, पाणू पुण इगमुहुत्तंमि ॥४०॥
 पणसट्टिसहस पणसय-छत्तीसा इगमुहुत्तखुडुभवा ।
 आवलिआणं दोसय-छप्पन्ना एगखुडुभवे ॥४१॥
 अविरयसम्मो तित्थं, आहारदुगामराउय पमत्तो ।
 मिच्छदिट्ठी बंधइ, जिट्टुट्टुइं सेस पयडीणं ॥४२॥
 विगलसुहुमाउगतिगं, तिरिमणुआ सुरविउव्विनिरयदुगं ।
 एगिंदिथावरायव, आईसाणा सुरक्कोसं ॥४३॥
 तिरिउरलदुगुज्जोअं, छिवट्ट सुरनिरय सेस चउगइआ ।
 आहारजिणमपुव्वो, -ऽनिअट्टिसंजलणपुरिसलहुं ॥४४॥
 साय जसुच्चावरणा, विग्घं सुहुमो विउव्विच्छ असन्नी ।
 सन्नी वि आउ बायर-पज्जेगिंदी उ सेसाणं ॥४५॥
 उक्कोसजहन्नेअर, भंगा साई अणाइ धुव अधुवा ।
 चउहा सग अजहन्नो, सेसतिगे आउचउसु दुहा ॥४६॥
 चउभेओ अजहन्नो, संजलणावरणनवगविग्घाणं ।
 सेसतिगि साइ अधुवो, तह चउहा सेसपयडीणं ॥४७॥
 साणाइअपुव्वंते, अयरंतो कोडिकोडिओ न हिगो ।
 बंधो नहु हीणो न य, मिच्छे भव्विअरसन्निमि ॥४८॥

जइलहुबंधो बायर, पज्जअसंखगुण सुहुमपज्जऽहिगो ।
 एसि अपज्जाण लहू, सुहुमेअर अपज्जपज्जगुरु ॥४९॥
 लहु विअपज्जअपज्जे, अपजेअरविअगुरुऽहिगो एवं ।
 तिचउअसन्निसु नवरं, संखगुणो विअअमणपज्जे ॥५०॥
 तो जइजिद्धो बंधो, संखगुणो देसविरयहस्सिअरो ।
 सम्मचउ सन्निचउरो, ठिइबंधाणुकमसंखगुणा ॥५१॥
 सव्वाणवि जिट्ठिई, असुभा जं साइसंकिलेसेणं ।
 इअरा विसोहिओ पुण, मुत्तुं नरअमरतिरिआउं ॥५२॥
 सुहुमनिगोआइखण-पज्जोग बायर य विगलअमणमणा ।
 अपज्जलहु पढमदुगुरु, पजहस्सिअरो असंखगुणो ॥५३॥
 अपजत्तसुक्कोसो, पज्जजहन्निअरु एव ठिइठाणा ।
 अपजेअर संखगुणा, परमपज्जविए असंखगुणा ॥५४॥
 पइखणमसंखगुणविरिअ अपज्जपइठिइमसंखलोगसमा ।
 अज्झवसाया अहिआ, सत्तसु आउसु असंखगुणा ॥५५॥
 तिरिनिरयतिजोआणं, नरभवजुअ सचउपल्ल तेसट्ठं ।
 थावरचउइगविगला-यवेसु पणसीइसयमयरा ॥५६॥
 अपढमसंघयणागिइ-खगईअणमिच्छदुहगथीणतिगं ।
 निअनपुइत्थि दुतीसं, पणिंदिसु अबंधठिइ परमा ॥५७॥
 विजयाइसु गेविज्जे, तमाइ दहिसय दुतीस तेसट्ठं ।
 पणसीइ सययबंधो, पल्लतिगं सुरविउव्विदुगे ॥५८॥

समयादसंखकालं, तिरिदुगनीएसु आउ अंतमुहू ।
 उरलि असंखपरट्टा, सायठिइ पुव्वकोडूणा ॥५९॥
 जलहिसयं पणसीअं, परघुस्सासे पणिंदि तसचउगे ।
 वत्तीसं सुहविहगइ—पुमसुभगतिगुच्चचउरंसे ॥६०॥
 असुखगइजाइआगिइ, संघयणाहारनिरयजोअदुगं ।
 थिरसुभजसथावरदस, नपुइत्थीदुजुअलमसायं ॥६१॥
 समयादंतमुहुत्तं, मणुदुगजिणवइरउरलुवंगेसु ।
 तिच्चीसयरा परमो, अंतमुहु लहूवि आउजिणे ॥६२॥
 तिक्को असुहसुहाणं, संकेसविसोहिओ विवज्जयओ ।
 मंदरसो गिरिमहिरय, —जलरेहासरिसकसाएहिं ॥६३॥
 चउठाणाई असुहो, सुहऽन्नहा विग्घदेसआवरणा ।
 पुमसंजलणिगदुत्तिचउ—ठाणरसा सेस दुगमाइ ॥६४॥
 निंबुच्छुरसो सहजो, दुत्तिचउभागकट्ठिइक्कभागंतो ।
 इगठाणाई असुहो, असुहाण सुहो सुहाणं तु ॥६५॥
 तिक्कमिगथावरायव, सुरमिच्छा विगलसुहुमनिरयतिगं ।
 तिरिमणुआउ तिरिनरा, तिरिदुगछेवट्ट सुरनिरया ॥६६॥
 विउविसुराहारगदुगं, सुखगइवन्नचउतेअजिणसायं ।
 समचउपरघातसदस, पणिंदिसासुच्च खवगा उ ॥६७॥
 तमतमगा उज्जोअं, सम्मसुरा मणुअउरलदुगवइरं ।
 अपमत्तो अमराउं, चउगई मिच्छा उ सेसाणं ॥६८॥

थीणतिगं अणमिच्छं, मंदरसं संजमुम्मुहो मिच्छो ।
 विअ तिकसाय अविश्य-देसपमतो अरइसोए ॥६९॥
 अपमाइ हारगदुगं, दुनिइअसुवन्नहासरइकुच्छा ।
 भयमुवघायमपुव्वो, अनिअट्टी पुरिससंजलणे ॥७०॥
 विग्घावरणे सुहुमो, मणुतिरिआ सुहुमविगलतिगआउं ।
 वेउव्विच्छक्कममरा, निरया उज्जोअउरलदुगं ॥७१॥
 तिरिदुगनिअंतमतमा, जिणमविश्यनिरयविणिगथावरयं ।
 आसुहमायव सम्मोव, सायथिरसुभजसा सिअरा ॥७२॥
 तसवन्नतेअचउमणु, खगइदुगपणिंदिसासपरघुच्चं ।
 संघयणागिइनपुथी, सुभगिअरतिमिच्छचउगइआ ॥७३॥
 चउतेअवन्न वेअणिअ, -नामणुक्कोस सेसधुवबंधी ।
 घाईणं अजहन्नो, गोए दुविहो इमो चउहा ॥७४॥
 सेसंमि दुहा, इग दुग-णुगाइ जा अभवणंतगुणिआणू ।
 खंधा उरलोचिअवग्गणा उ तह अगहणंतरिआ ॥७५॥
 एमेव विउव्वाहार, -तेअभासाणुपाणमणकम्मे ।
 सुहुमा कमावगाहो ऊणूणंगुलअसंखंसो ॥७६॥
 इक्किक्कहिआ सिद्धा णंतसा अंतरेसु अगगहणा ।
 सव्वत्थ जहन्नुाचआ, निअणंतसाहिआ जिट्ठा ॥७७॥
 अंतिमचउफासदुगंध, -पंचवन्नरसकम्मखंधदलं ।
 सव्वजिअणंतगुणरस, -अणुजुत्तमणंतयपएसं ॥७८॥

एगपएसोगाढं, निअसव्वपएसओ गहेइ जिओ ।
 थोवो आउ तदंसो, नामे गोए समो अहिओ ॥७९॥
 विग्घावरणे मोहे, सव्वोवरि वेअणीइ जेणप्पे ।
 तस्स फुडत्तं न हवइ, ठिईविसेसेण सेसाणं ॥८०॥
 निअजाइलद्धदलिआ-णंतंसो होइ सव्वघाईणं ।
 वज्झंतोण विभज्जइ, सेसं सेसाण पइसमयं ॥८१॥
 सम्मदरसव्वविरई, अणवीसंजोअ दंसखवगे अ ।
 मोहसमसंतखवगे, खीणसजोगिअरगुणसेढी ॥८२॥
 गुणसेढी दलरयणा-णुसमयमुदयादसंखगुणणाए ।
 एयगुणा पुण कमसो, असंखगुणनिज्जरा जीवा ॥८३॥
 पलिआऽसंखंसमुहू, सासणइअरगुणअंतरं हस्सं ।
 गुरु मिच्छि वे छसट्ठी, इअरगुणे पुग्गलद्धंतो ॥८४॥
 उद्धारअद्धखित्तं, पलिअ तिहा समयवाससयसमए ।
 केसव्वहारो दीवो-दहिआउतसाइपरिमाणं ॥८५॥
 दव्वे खित्ते काले, भावे चउह दुह बायरो सुहुमो ।
 होइ अणंतुस्सप्पिणि, परिमाणो पुग्गलपरट्ठो ॥८६॥
 उरलाइसत्तगेणं, एगजिओ मुअइ फुसिअ सव्वअणू ।
 जत्तिअकालि स थूलो, दव्वे सुहुमोसगन्नयरा ॥८७॥
 लोगपएसोसप्पिणि, -समया अणुभागबंधठाणा य ।
 जहत्तह कममरणेणं, पुट्ठा खित्ताइथूलिअरा ॥८८॥

अप्परपयडिबंधी, उक्कडजोगी अ सन्निपज्जत्तो ।
 कुणइ पएसुक्कोसं, जहन्नयं तस्स वच्चासे ॥८९॥
 मिच्छअजयउआऊ, बित्तिगुणविणुमोहिसत्तमिच्छाई ।
 छण्हं सतरस सुहुमो, अजया देसा बित्तिकसाए ॥९०॥
 पणअनिअट्टीसुखगइ, नराउसुरसुभगतिगविउव्विदुगं ।
 समचउरंसमसायं, वइरं मिच्छो व सम्मो वा ॥९१॥
 निदापयलादुजुअल-भयकुच्छात्तित्थ सम्मगो सुजई ।
 आहारदुगं सेसा, उक्कोसपएसगा मिच्छो ॥९२॥
 सुमुणी दुन्नि असन्नो, निरयतिगसुराउसुरविउव्विदुगं ।
 सम्मो जिणं जहन्नं, सुहुमनिगोआइखणि सेसा ॥९३॥
 दंसणछगभयकुच्छा, बित्तितुरिअकसायविग्घनाणाणं ।
 मूलच्छंगेऽणुक्कोसो, चउह दुहा सेसि सब्वत्थ ॥९४॥
 सेढिअसंखिज्जंसे, जोगट्टाणाणि पयडिठिइभेआ ।
 ठिइबंधज्जवसाया-णुभागठाणा असंखगुणा ॥९५॥
 तत्तो कम्मपएसो, अणंतगुणिआ तओ रसच्छेआ ।
 जोगा पयडिपएसं, ठिइअणुभागं कसायाओ ॥९६॥
 चउदसरज्जू लोगो, बुद्धिकओ सत्तरज्जुमाणघणो ।
 तद्दीहेगपएसो. सेढी पयरो अ तव्वग्गो ॥९७॥
 अणदंसनपुंसित्थी, वेअच्छक्कं च पुरिसवेअं च ।
 दो दो एगंतरिष, सरिसे सरिसं उवसमेइ ॥९८॥

अणमिच्छमीससम्मं, तिआउइगविगलथीणत्तिगुज्जोअं।
तिरिनिरयथावरदुगं, साहारायवअडनपुत्थी ॥९९॥
छगपुमसंजलणा दो,—निहाविग्घावरणखए नाणी ।
देविंदसूरिलिहिअं, सयगमिणं आयसरणट्ठा ॥१००॥

अथ सप्ततिकानामा षष्ठः कर्मग्रंथः ।

सिद्धपण्हि महत्थं, बंधोदयसंतपयडिठाणाणं ।

बुच्छं सुण संखेवं, नीसंदं दिट्ठिवायस्स ॥१॥

कइ बंधंतो वेयइ ?, कइ कइ वा संतपयडिठाणाणि ।

मूलुत्तरपगईसुं, भंगविप्पा मुणेअव्वा ॥२॥

अट्ठविहसत्तच्छब्बंधएसु, अट्ठेव उदयसंतंसा ।

एगविहे तिविगप्पो, एगविगप्पो अबंधमि ॥३॥

सत्तट्ठबंध अट्ठुदय-संत तेरससु जीवठाणेसु ।

एगमि पंच भंगा, दो भंगा हुंति केवलिणो ॥४॥

अट्ठसु एगविगप्पो, छस्सुवि गुणसन्निएसु दुविगप्पो ।

पत्तेअं पत्तेअं, बंधोदयसंतकम्माणं ॥५॥

पंचनवदुन्निअट्ठा-वीसा चउरो तहेव बायाला ।

दुन्नि अ पंच य भगिया, पयडीओ आणुपुव्वीए ॥६॥

बंधोदयसंतंसा, नाणावरणंतराइए पंच ।

बंधोवरमेवि उदय,-संतंसा हुंति पंचेव ॥७॥

बंधस्स य संतस्स य, पगइट्ठाणाइ तिणिण तुल्लाइं ।

उदयट्ठाणाइं दुवे, चउ पणगं दंसणावरणे ॥८॥

बीआवरणे नवबंधए (गे) सु, चउपंचउदय नवसंता ।

छुच्चउबंधे चेवं, चउबंधुदए छलंसा य ॥९॥

उवरयबंधे चउ पण, नवंस चउरुदय छच्चउसंता ।
 वेअणिआउयगोए, विभज्ज मोहं परं वुच्छं ॥१०॥
 गोअंमि सत्त भंगा, अट्ट य भंगा हवंति वेअणिए ।
 पण नव नव पण भंगा, आउचउक्के वि कमसो उ ॥११॥
 बावीस इक्खीसा, सत्तरसं तेरसेव नव पंब ।
 चउ तिग दुगं च इक्कं, बंधठाणाणि मोहस्स ॥१२॥
 एगं व दो व चउरो, एत्तो एगाहिआ दसुक्कोसा ।
 ओहेण मोहणिज्जे, उदयट्टाणाणि नव हुंति ॥१३॥
 अट्ट य सत्त य छ चउ, तिग दुग एगाहिआ भवे वीसा ।
 तेरस बारिक्कारस, इत्तो पंचाइ एगूणा ॥ १४ ॥
 संतस्स पयडिठाणाणि, ताणि मोहस्स हुंति पन्नरस ।
 बंधोदयसंते पुण, भंगविगप्पा बहू जाण ॥१५॥
 छब्बावीसे चउ इगवीसे, सत्तरस तेरसे दो दो ।
 नवबंधगे वि दुण्णि उ, इक्किक्कमओ परं भंगा ॥१६॥
 दस वावीसे नव इगवीसे, सत्ताइ उदयकम्मंसा ।
 छाई नव सत्तरसे, तेरे पंचाइ अट्टेव ॥१७॥
 चत्तारिआइ नवबंधएसु, उक्कोस सत्तमुदयंसा ।
 पंचविहबंधगे पुण, उदओ दुण्ह मुणेअव्वो ॥१८॥
 इत्तो चउबंधाइ, इक्किक्कुदया हवंति सव्वेवि ।
 बंधोवरमे वि तहा, उदयाभावे वि वा हुज्जा ॥१९॥
 इक्कम छक्किक्कारस, दस सत्त चउक्क इक्कं चेव ।

एए चउवीसगया, वार दुगिक्कमि इक्कारा ॥२०॥

[पाठांतरं—चउवीसं दुगिक्कमिक्कारा. एतन्मतांतरं]

नवतेसीइसएहिं, उदयविगप्पेहिं मोहिआ जीवा ।

अउणुत्तरिसीआला, पयविंदसएहिं विन्नेआ ॥२१॥

नवपंचाणउअसए, उदयविगप्पेहिं मोहिआ जीवा ।

अउणुत्तरि एणुत्तरि, पयविंदसएहिं विन्नेआ ॥२२॥

तिन्नेव थ बावीसे, इगवोसे अट्टवीस सत्तरसे ।

छच्चेव तेरनवबंधएसु पंचेव ठाणाणि ॥ २३ ॥

पंचविहचउविहेसुं, छछक्क सेसेसु जाण पंचेव ।

पत्तेअं पत्तेअं, चत्तारि अ बंधवुच्छेए ॥ २४ ॥

दसनवपन्नरसाइं, बंधोदयसंतपयडिठाणाणि ।

भणिआणि मोहणिज्जे, इत्तो नामं परं वुच्छं ॥२५॥

तेवीस पणवीसा, छुवीसा अट्टवीस गुणतीसा ।

तीसेगतीसमेगं, बंधट्टाणाणि नामस्स ॥ २६ ॥

चउपणवीसा सोलस, नव बाणउईसया य अडयाला ।

एयालुत्तर छाया—लसया इक्किक्क बंधविही ॥२७॥

वीसिगवीसा चउवी—सगा उ एगाहिआ य इगतीसा ।

उदयट्टाणाणि भवे, नव अट्ट य हुंति नामस्स ॥२८॥

इक्क विआलिक्कारस, तित्तीसा छस्सयाणि तित्तीसा ।

बारससत्तरससयाण—हिगाणिविपंचसीईहिं ॥ २९ ॥

अउणत्तीसिक्कारस, सयाणिहिअ सत्तरपंचसट्ठीहिं ।
 इक्किक्कगं च वीसा,—दट्ठुदयंतेसु उदयविही ॥३०॥
 त्तिदुनउई गुणनउई, अडसी छलसी असोइ गुणसीई ।
 अट्ठुयल्लप्पन्नत्तरि, नव अट्ठु य नामसंताणि ॥ ३१ ॥
 अट्ठु य वारस वारस, वंधोदयसंतपयडिठाणाणि ।
 ओहेणाएसेण य, जत्थ जहासंभवं विभजे ॥३२॥
 नवपणगोदयसंता, तेवीसे पन्नवीस छवीसे ।
 अट्ठु चउत्तुवीसे, नव सगिगुणतीस तीसंमि ॥३३॥
 एगेगमेगतीसे, एगे एगुदय अट्ठु संतंमि ।
 उवरयबंधे दस दस, वेअगसंतंमि ठाणाणि ॥३४॥
 त्तिविगप्पपगइठाणेहिं, जीवगुणसन्निएसु ठाणेसु ।
 भंगा पउंजियव्वा, जत्थ जहासभवो भवइ ॥३५॥
 तेरससु जीवसंखेवएसु, नाणंतरायत्तिविगप्पो ।
 इक्कंमि त्तिदुविगप्पो, करणं पइ इत्थ अविगप्पो ॥३६॥
 तेरे नव चउ पणगं, नव संतेगंमि भंगन्निक्कारा ।
 वेअणिआउयगोए, विभज्ज मोहं परं वुच्छं ॥३७॥
 पज्जत्तगसन्निअरे, अट्ठु चउक्कं च वेअणियभंगा ।
 सत्त य त्तिगं च गोए, पत्तेअं जीवठाणेसु ॥३८॥
 पज्जत्ताऽपज्जत्तग, समणे पज्जत्तअमण सेत्तेसु ।
 अट्ठावीसं दसगं, नवगं पणगं च आउस्स ॥३९॥

अट्टसु पंचसु एगे, एग दुगं दस य मोहबंधगए ।
 तिग चउ नव उदयगए, तिग तिग पन्नरस संतंमि ॥४०॥
 पण दुग पणगं पण चउ, पणगं पणगा हवंति तिन्नेव ।
 पण छप्पणगं छच्छ, पणगं अट्टु दसगं ति ॥४१॥
 सत्तेव अपज्जत्ता, सामी सुहुमा य बायरा चैव ।
 विगलंदिआउतिन्निउ, तहय असन्नी असन्नी अ ॥४२॥
 नाणंतराय तिविहमवि, दससु दो हुंति दोसु ठाणेषु ।
 मिच्छासाणे बीए, नव चउ पण नव य संतंसा ॥४३॥
 मिस्साइ नियट्ठीओ, छ चउ पण नव य संतकम्मंसा ।
 चउबंध तिगे चउपण, नवंस दुसु जुअल छस्संता ॥४४॥
 उवसंते चउ पण नव, खीणे चउरुदय छच्च चउ संता ।
 वेअणिआउ अ गोए, विभज्ज मोहं परं वुच्छं ॥४५॥
 चउ छस्सु दुन्नि सत्तसु, एगे चउगुणिसु वेअणिअभंगा ।
 गोए पण चउ दो तिसु, एगट्टसु दुन्नि इक्कंमि ॥४६॥
 अट्टुच्छाहिगवीसा, सोलस वीसं च बारस छ दोसु ।
 दो चउसु तीसु इक्कं, मिच्छाइसु आउए भंगा ॥४७॥
 गुणठाणएसु अट्टसु, इक्किक्कं मोहबंधठाणं तु ।
 पंच अनिअट्टिठाणे, बंधोवरमो परं तत्तो ॥४८॥
 सत्ताइ दस उ मिच्छे, सासायणमीसए नवुक्कोसा ।
 छाई नव उ अविरए, देसे पंचाइ अट्टेवे ॥४९॥

विरए खओवसमिए, चउराई सत्त छच्च पुव्वंमि ।
 अनिअट्टिवायरे पुण, इक्को व दुवे व उदयंसा ॥५०॥
 एगं सुहुमसरागो, वेएइ अवेअगा भवे सेसा ।
 भंगाणं च पमाणं, पुव्वुद्धिट्ठेण नायव्वं ॥५१॥
 इक्क छडिकारिका—रसेव इक्कारसेव नव तिन्नि ।
 एए चउवीसगया, बार दुगे पंच इक्कंमि ॥५२॥
 बारसपणसट्ठिसया, उदयविगप्पेहिं मोहिआ जीवा ।
 चुलसीई सत्तुत्तरि, पयविंदसएहिं विन्नेआ ॥५३॥
 अट्टुग चउ चउ चउरट्टुगा य, चउरो अ हुंति चउवीसा ।
 मिच्छाइअपुव्वंता, बारस पणगं च अनिअट्टी ॥५४॥
 जोगोवओगलेसा,—इएहिं गुणिआ हवंति कायव्वा ।
 जे जत्थ गुणट्टाणे, हवंति ते तत्थ गुणकारा ॥५५॥
 अट्टुट्टी वत्तीसं, वत्तीसं, सट्ठिमेव बावन्ना ।
 चोआलं दोसु वीसा विअ, मिच्छमाइसु सामन्नं ॥५६॥
 तिन्नेगे एगेगं, तिग मीसे पंच चउसु तिग पुव्वे ।
 इक्कार बायरंमि उ, सुहुमे चउ तिन्नि उवसंते ॥५७॥
 छन्नव ल्लवकं तिग सत्त, दुगं दुग तिग दुगंति अट्टु चउ ।
 दुग छच्चउ दुग पण चउ, चउ दुग चउ पणग एग चऊ ॥५८॥
 एगेगमट्टु एगेगमट्टु, छउमत्थकेवलजिणाणं ।
 एग चऊ एग चऊ, अट्टु चऊ दु छक्कमुदयंसा ॥५९॥

चउ पणवीसा सोलस, नव चत्ताला सया य बाणउई ।
 बत्तीसुत्तर छायाल-सया मिच्छस्स बंधविही ॥६०॥
 अट्टु सया चउसट्टो बत्तीससयाइं सासणे भेआ ।
 अट्टावीसाईसुं, सव्वाणऽट्टुहिगछन्नउई ॥ ६१ ॥
 इगचत्तिगार वत्तीस, छसय इगतीसिगारनवनउई ।
 सतरिगसि गुतीसचउद, इगारचउसट्टि मिच्छुदया ॥६२॥
 बत्तीस दुन्नि अट्टुय, वासीइसया य पंच नव उदया ।
 बारहिआ तेवीसा, बावन्निकारस सया य ॥ ६३ ॥
 दो छकट्टु चउक्कं, पण नव इक्कार छक्कगं उदया ।
 नेऽइआइसु सत्ता, ति पंच इक्कारस चउक्कं ॥६४॥
 इग विगलिंदिअ सगले, पण पंच य अट्टु बंधठाणाणि ।
 पण छक्किक्कारुदया, पण पण बारस य संताणि ॥६५॥
 इअ कम्मपगइठाणाणि, सुदट्टु बंधुदयसंतकम्माणं ।
 गइआइएहिं अट्टुसु, चउप्पयारेण नेयाणि ॥६६॥
 उदयस्सुदोरणाए, सामित्ताओ न विज्जइ विसेसो ।
 मुत्तूण य इगयालं, सेसाणं सव्वपयडोणं ॥ ६७ ॥
 नाणंतरायदसगं, दंसणनव वेअणिज्जमिच्छत्तं ।
 सम्मत लोभ वेआ-उआणि नवनाम उच्चं च ॥६८॥
 तित्थयराहारगविरहिआउ, अज्जेइ सव्वपयडोओ ।
 मिच्छत्तवेअगो सा-सणोवि गुणवीससेसाओ ॥६९॥
 छायालसेस मीसो, अविरयसम्मो तिआलपरिसेसा ।
 तेवन्न देसविरओ, विरओ सगवन्नसेसाओ ॥७०॥

इगुणट्टिमप्पमत्तो, बंधइ देवाउअस्स इअरोवि ।
 अट्टावन्नमपुवो, छप्पन्नं वावि छवीसं ॥७१॥
 बावीसा एगूणं, बंधइ अट्टारसंतमनिअट्टि ।
 सतरस सुहुमसरागो, सायममोहो सजोगुत्ति ॥७२॥
 एसो उ बंधसामित्तं,—ओहो गइआइएसु वि तहेव ।
 ओहाओ साहिज्जइ, जत्थ जहा पगइसवभावो ॥७३॥
 तित्थयरदेवनिरया-उअं च तिसु तिसु गईसु बोधव्वं ।
 अवसेसा पयडीओ, हवंति सव्वासु वि गईसु ॥७४॥
 पढमकसायचउक्कं, दंसणतिग सत्तगा वि उवसंता ।
 अविरयसम्मत्ताओ, जाव निअट्टित्ति नायव्वा ॥७५॥
 सत्तट्टु नव य पनरस, सोलस अट्टारसेव गुणवीसा ।
 एगाहि दु चउवीसा, पणवीसा वायरे जाण ॥७६॥
 सत्तावीसं सुहुमे, अट्टावीसं च मोहपयडीओ ।
 उवसंतवीअराए, उवसंता हुंति नायव्वा ॥७७॥
 पढमकसायचउक्कं, इत्तो मिच्छत्तमीससम्मत्तं ।
 अविरयसम्मे देसे, पमत्ति अपमत्ति खीअंति ॥७८॥
 अनिअट्टिवायरे थोण-गिद्धित्तिगनिरयतिरिअनामाओ ।
 संखिज्जइमे सेसे, तप्पाउग्गाओ खीअंति ॥७९॥
 इत्तो हणइ कसाय-ट्टुगंपि पच्छा नपुंसगं इत्थीं ।
 तो नोकसायछक्कं, लुहइ संजलणकोहंमि ॥८०॥
 पुरिसं कोहे कोहं, माणे माणं च लुहइ मायाए ।

मायं च लुहइ लोहे, लोहं सुहुमंपि तो हणइ ॥८१॥
 खीणकसायदुचरिमे, निदं पयलं च हणइ छउमत्थो ।
 आवरणमंतराए, छउमत्थो चरमसमयंमि ॥८२॥
 देवगइसहगयाओ, दुचरमसमयभविअंमि खीअंति ।
 सविवागेअरनामा, नीआगोअंपि तत्थेव ॥८३॥
 अन्नयर वेयणीअं, मणुआउअमुच्चगोअनवनामे ।
 वेएइ अजोगिजिणो, उक्कोसजहन्नमिक्कारा ॥८४॥
 मणुअगइजाइतसवायरं च, पज्जत्तसुभगमाइज्जं ।
 जसकित्ती तित्थयरं, नामस्स हवंति नव एआ ॥८५॥
 तच्चाणुपुव्विसहिआ, तेरस भवसिद्धिअस्स चरमंमि ।
 संतंसगमुक्कोसं, जहन्नयं वारस हवंति ॥ ८६ ॥
 मणुअगइसहगयाओ, भदखित्तविवागजिअविवागाओ ।
 वेअणिअन्नयरुच्चं चरमसमयंमि खीअंति ॥ ८७ ॥
 अहसुइअसयलजगसिहर-मरुअनिरुवमसहावसिद्धिसुहं ।
 अनिहणमव्वाबाहं, तिरयणसारं अणुहवंति ॥ ८८ ॥
 दुरहिगम-निउण-परमत्थ-रुइरबहुभंगदिट्ठिवायाओ ।
 अत्था अणुसरिअव्वा, बंधोदयसंतकम्माणं ॥ ८९ ॥
 जो जत्थ अपडिपुत्तो, अत्थो अप्पागमेण बद्धोत्ति ।
 तं खमिऊण बहुसुआ, पुरेऊणं परिहंतु ॥ ९० ॥
 गाहग्गं सयरीए, चंदमहत्तरमयाणुसारीए ।
 टीगाइ निअमिआणं, एगूणा होइ नउईओ ॥९१॥

श्री शङ्खेश्वर - पार्श्वनाथाय नमः ।

अथ शतकनामा पंचम-कर्मग्रंथः ।

भंगण अने अभिधेय

नमिअ जिणं ध्रुवबंधो-दयसंता घाइपुन्नपरिअत्ता;
सेअर चउहविवागा, वुच्छं वंधविह सामी अ ॥१॥

नमिअ=नमस्कार करीने
जिणं=तीर्थं करणे
ध्रुवबंध=ध्रुवअंधी
उदय=ध्रुवउदयी
संता=ध्रुवसत्ता
घाइ=घाती-सर्वघाती, देशघाती
पुन्न=पुन्य प्रकृति
परिअत्ता=परावर्त्तमान

सेअर=प्रतिपक्षी संहित
चउह=चार प्रकारे
विवागा=विपाक देखाउनारी
वुच्छं=कलीशुं
बंधविह=अंधना भेदे
सामी=अंधना स्वामी
अ=उपशमश्रेणि अने क्षपकश्रेणि

अर्थः-तीर्थं कर देवने नमस्कार करीने ध्रुवअंधी, ध्रुवउदयी
ध्रुवसत्ता, घाती, पुन्य अने परावर्त्तमान प्रकृति तेनी प्रतिपक्षी
प्रकृति संहित, तथा चार प्रकारे विपाक देखाउनारी प्रकृति, चार
अंधविधि, अंधस्वाभितव, उपशमश्रेणि अने क्षपकश्रेणि वगेरे
कलीशुं. ॥ १ ॥

विवेचनः-श्री जिण प्रत्ये नमस्कार करीने अष्टलां द्वार कलीश.
धृति संअंध. ध्रुवअंधी १, अध्रुवअंधी प्रकृति २, ध्रुवउदयी ३,
अध्रुवउदयी ४, ध्रुवसत्ता ५, अध्रुवसत्ता ६, घाती ७, अघाती ८,

* सत्ता धृति पाठांतरे.

પુન્ય પ્રકૃતિ ૯, પાપ પ્રકૃતિ ૧૦, પરાવર્તિની ૧૧, અને અપરાવર્તિની ૧૨, એમાં પ્રથમ છ સૂત્રોક્ત અને છ એથી ધતર [પ્રતિપક્ષી] સહિત એવં ૧૨. ચાર પ્રકારે વિપાક તે સ્વશક્તિનું દેખાડવું, તે કઈ? ક્ષેત્રવિપાકી ૧, જીવવિપાકી ૨, ભવવિપાકી ૩, પુદ્ગલવિપાકી ૪, એવં ૧૬. ચાર ભેદે બંધવિધિ તે પ્રકૃતિબંધ ૧, સ્થિતિબંધ ૨, રસબંધ ૩ અને પ્રદેશબંધ ૪ એવં ૨૦. તથા અલપતર બંધ, ભૂયસ્કાર બંધ, અવાસ્થ્યત બંધ ને અવક્તવ્ય બંધ, તેની વિધિ અને તેના સ્વામી કોણ? તે ૪, એવં ૨૪. ચ શબ્દથી ઉપશમત્રેણિ ૨૫, ક્ષપકત્રેણિ ૨૬, એમ છઠ્વીશ દ્વાર કહીશ.

ધ્રુવબંધ—અવશ્ય બંધ હોય જેનો તે ધ્રુવબંધિની કહીએ ૧, જેનો બંધ હેતુ સંભવે પણ બંધ હોય અને ન પણ હોય તે અધ્રુવબંધિની ૨, જેનો નિરંતર સદાય ઉદય હોય જ તે ધ્રુવોદયી ૩, અને જેનો ઉદય વિસ્તૃત જાય અને વળી તથાવિધ કારણ પામીને ફરી ઉદય થાય તે અધ્રુવોદયી ૪, અનાદિ મિથ્યાત્વી જીવને જે નિરંતર સત્તાએ હોય જ તે ધ્રુવસત્તા ૫, અને જે કોઈવાર સત્તાએ હોય કોઈવાર ન પણ હોય તે અધ્રુવસત્તા ૬, સર્વથા પોતાના જ્ઞાનાદિ વિષયને હણે તે સર્વઘાતી અને કાંઈકે હણે તે દેશઘાતી ૭, અને જે જ્ઞાનાદિ ગુણને કાંઈ ન હણે તે અઘાતી ૮, શુભ તે પુણ્ય પ્રકૃતિ ૯, અશુભ તે પાપ પ્રકૃતિ ૧૦, અનેરી [બીજી] પ્રકૃતિનો બંધ અથવા ઉદય નિવારીને પોતાનો બંધ તથા ઉદય દેખાડે તે પરાવર્તિની ૧૧, અને જે પરનો બંધ ઉદય ચાર્યા વિના જ પોતાનો બંધ ઉદય દેખાડે તે અપરાવર્તિની ૧૨.

યતઃ—વિણિવારિય જા ગચ્છદ્ વંધં ઉદયં ચ અણ્ણપયઈંણ ।

સા હુ પરિઅત્તમાણી અણિવારંતી અપરિયત્તા ॥ ૧ ॥

વિપાક તે ક્ષેત્રાદિક પામીને કર્મની શક્તિનું દેખાડવું તે ચાર ભેદે છે, એવં સોળ. ॥ ૧ ॥*

* આઠાશને વિષે જ અપાંતરાજ ગતિમાં જેનો ઉદય હોય, તે ક્ષેત્રવિપાકી પ્રકૃતિ.

જીવને વિષેજ પોતાની શક્તિ દેખાડે, તે જીવવિપાકી પ્રકૃતિ.

ધ્રુવબંધી ૪૭ પ્રકૃતિ.

વન્નચ^૪ઉતે^૧અક^૧મ્મા^૧—ગુ^૧રુ^૧લ^૧હુ^૧નિ^૧મિ^૧ણા^૧વ^૧ઘા^૧ય^૧મ^૧ય^૧કુ^૧ચ્છા^૧;

મિ^૧ચ્છ^૧ક^૧સા^૧યા^૧વ^૧ર^૧ણા^૧, વિ^૧ઘ^૧ ધ્રુ^૧વ^૧બં^૧ધિ^૧ સ^૧ગ^૧ચ^૧ત્તા^૧ ॥૨॥

વન્નચ^૪ઉ=વર્ણ^૧ ચતુ^૧ક
 તેઅ=તૈજસ શરીર
 કમ્મા=કાર્મણુ શરીર
 અગુરુલહુ=અગુરુલધુ નામકર્મ
 નિમિણ=નિર્માણુ નામકર્મ
 ઉવઘાય=ઉપઘાત નામકર્મ
 મય=ભય મોહનીય
 કુચ્છા=બુગુપ્સા મોહનીય

મિચ્છ=મિશ્ર્યાત્વ
 કસાય=કપાયો
 આચરણા=આવરણા-જ્ઞાનાવરણુ
 પાંચ અને દર્શનાવરણુ
 નવ મળી ૧૪
 વિઘં=પાંચ અંતરાય
 ધ્રુવબંધિ=ધ્રુવબંધી પ્રકૃતિઓ
 સગચત્તા=સુડતાળીશ.

વિવેચન:—ધ્રુવબંધી પ્રકૃતિ કહે છે. વર્ણાદિક ચાર તે વર્ણ^૧
 ૧, ગંધ ૨, રસ ૩, સ્પર્શ ૪, તૈજસ શરીર ૫, કાર્મણુ શરીર ૬,
 અગુરુલધુ નામ ૭, નિર્માણુ નામ ૮, ઉપઘાત નામ ૯, ભય ૧૦,

નારક તિર્યંગાદિ ભવને વિષે જ જોનો ઉદય હોય, તે ભવવિપાકી પ્રકૃતિ.
 શરીર પુદ્ગલોને વિષે જ પોતાની શક્તિ દેખાડે, તે પુદ્ગલાવપાકી
 પ્રકૃતિ.

સ્થિતિ, અનુભાગ અને પ્રદેશનો સમુદાય તે પ્રકૃતિબંધ.

અધ્યવસાય વિશેષે ગ્રહણ કરેલાં કર્મદલિકોને વિષે સ્થિતિકાળનું
 ચોક્કસ કરવું, તે સ્થિતિબંધ.

કર્મપુદ્ગલોનો જે શુભાશુભ કે ઘાતિ અઘાતિ રસ, તે અનુભાગ-રસબંધ.

સ્થિતિ રસની અપેક્ષા વિના જે કર્મપુદ્ગલોનું જ ગ્રહણ કરવું [દલિક-
 સંખ્યાની જ મુખ્યતાએ], તે પ્રદેશબંધ.

એજ ચાર પ્રકારના બંધના જઘન્ય તથા ઉત્કૃષ્ટપણે જે સ્વામી તેના
 ચાર પ્રકાર.

‘ચ’ શબ્દથી ઉપશમત્રેણિ તથા ક્ષપકત્રેણિ આદિ. એ પ્રમાણે
 સર્વ મળી ૨૬ દ્વાર કહેવાશે.

કુચ્છ ૧૧, મિથ્યાત્વમોહનીય ૧૨, સોળ કષાય ૨૮, પાંચ જ્ઞાનાવરણ ૩૩, નવ દર્શનાવરણ ૪૨ અને પાંચ અંતરાય ૪૭; એ સુડતાલીશ ધ્રુવબંધી પ્રકૃતિ જાણવી. એમાં જે ગુણકાણા લગે જનો અંધ કહ્યો છે, ત્યાં લગે તે અવશ્ય અંધાય છે તે માટે એ ધ્રુવઅંધી કહેવાય છે.

પહેલે ગુણકાણે મિથ્યાત્વનો ધ્રુવઅંધ. થીણદ્વીત્રિક અને અનંતાનુઅંધી ૪ કષાય, એ સાતનો ખીજ ગુણકાણા સુધી ધ્રુવઅંધ. અપ્રત્યાખ્યાનીય ૪ કષાયનો ચોથા ગુણકાણા સુધી ધ્રુવઅંધ. પ્રત્યાખ્યાનીય ૪ કષાયનો પાંચમા ગુણકાણા લગે ધ્રુવઅંધ. બે નિદ્રાનો આઠમાના પહેલા ભાગ લગે ધ્રુવઅંધ. વર્ણાદિ ૪, તૈજસ ૧, કાર્મણ ૧, અગુરુલધુ ૧, નિર્માણ ૧ અને ઉપઘાત ૧, એ નવ પ્રકૃતિ આઠમાના છઠ્ઠા ભાગ લગે ધ્રુવઅંધી. ભય, કુચ્છ એ બે આઠમાના અંત લગે ધ્રુવઅંધી. સંબલન ક્રોધનો નવમાના ખીજ ભાગ લગે ધ્રુવઅંધ, સંબલન માનનો ત્રીજ ભાગ લગે, સંબલની માયાનો ચોથા ભાગ લગે અને સંબલન લોભનો પાંચમા ભાગ લગે ધ્રુવઅંધ. જ્ઞાનાવરણીય ૫, દર્શનાવરણીય ૪, અંતરાય ૫, એ ૧૪ નો દશમા ગુણકાણા લગે ધ્રુવઅંધ છે. ॥ ૨ ॥

અધ્રુવઅંધી ૭૩ પ્રકૃતિ.

તણુવંગાગિહસંઘયણ, જાહગહ્વગહ્વપુઠ્ઠિવજિણુસાસં;
ઉજ્જોઆયવપરઘા,—તસવીસા ગોયવેઅણિઅં ॥ ૩ ॥

તણુ=ત્રણ શરીરો-ઓદારિક,
વૈક્રિય, આહારક.
વંગા=ત્રણ અંગોપાંગ.
આગિહ=આકૃતિ-સંસ્થાન છ.
સંઘયણ=છ સંઘયણ
જાહ=પાંચ જાતિ
ગહ્વ=ચાર ગતિ
સ્વગહ્વ=ચિહાથોગતિ બે
પુઠ્ઠિવ=ચાર આનુપૂર્વી

જિણ=જિન નામકર્મ
ઉસાસં=ધાસોન્ધાસ નામકર્મ
ઉજ્જોઅ=ઉદ્યોત નામકર્મ
આયવ=આતપ નામકર્મ
પરઘા=પરાઘાત નામકર્મ
તસવીસા=ત્રસવીશક
ગોય=બે ગોત્ર કર્મ
વેઅણિઅં=બે વેદનીય કર્મ

અર્થ:—ત્રણ શરીર, ત્રણ ઉપાંગ, છ સંસ્થાન, છ સંઘયણ, પાંચ જાતિ, ચાર ગતિ, બે વિહાર્યોગતિ, ચાર આનુપૂર્વી, જિન નામકર્મ, ઉચ્ચોત્તરનામકર્મ, ઉચ્ચોત નામકર્મ, આતપ નામકર્મ, પરાઘાત નામકર્મ, ત્રસનીશક, બે ગોત્રકર્મ, બે વેદનીયકર્મ, ૩

વિવેચન:—અધુવખંધી કહે છે-તૈજસ અને કાર્મણ ધ્રુવખંધીમાં કહ્યાં તે માટે યોગ ૩, શરીર-ઔદારિક ૧, વૈક્રિય ૨, આહારક ૩, એજ ત્રણ શરીરનાં ત્રણ ઉપાંગ ૬, છ સંસ્થાન ૧૨, છ સંઘયણ ૧૮, એકેદ્રિયાદિકે પાંચ જાતિ ૨૩, ચાર ગતિ ૨૭, બે વિહાર્યોગતિ ૨૯, ચાર આનુપૂર્વી ૩૩, જિનનામ ૩૪, ઉચ્ચોત્તરનામ ૩૫, ઉચ્ચોતનામ ૩૬, આતપનામ ૩૭, પરાઘાતનામ ૩૮, ત્રસનો દશકો અને સ્થાવરનો દશકો એ વીશ ૫૮, બે ગોત્ર ૬૦, બે વેદનીય ૬૨. ॥ ૩ ॥

હાસાઈજુયલદુગવેઅ, -આડ તેવુત્તરી અધુવવંધી [ધા];
મંગા અણાઈસાઈ, અણંતસંતુત્તરા ચડરો ॥ ૪ ॥

હાસાઈ=હાસ્થાદિકે
જુયલદુગ=બે યુગલ
વેઅ=ત્રણ વેદ
આડ=ચાર આયુષ્ય કર્મ
તેવુત્તરી=તહોંતેર
અધુવવંધી=અધુવખંધી
મંગા=ભાંગા

અણાઈ-સાઈ=અનાદિ અને સાદિને
અણંતસંતુત્તરા=અનંત અને સાંત ઉત્તરપદમાં જોડેલા છે એવા
ચડરો=ચાર ભાંગા

અર્થ:—હાસ્થાદિકે બે યુગલ, ત્રણ વેદ અને ચાર આયુષ્ય-કર્મ, એ તહોંતેર અધુવખંધી પ્રકૃતિ છે. [એ ધ્રુવખંધી, અધુવખંધી, ધ્રુવઉદયી અને અધુવઉદયી પ્રકૃતિના ખંધને આશ્રીને] અનાદિ અને સાદિને અનંત અને સાંત ઉત્તરપદમાં જોડેલા છે એવા ચાર ભાંગા થાય છે. ॥ ૪ ॥

વિવેચન:—હાસ્થ ૧, રતિ ૨ અને ચરતિ ૧, શોક ૨ એ બે યુગલ ૬૬, ત્રણ વેદ ૬૯, ચાર આયુ: ૭૩, એ તહોંતેર પ્રકૃતિ

અધુવબંધી હોય ત્યાં પરાઘાત ૧, ઉચ્છ્વાસ ૨, તે પર્યાપ્તિ નામ સાથે જ અંધાય. આતપ તે એકેન્દ્રિય યોગ્ય પ્રકૃતિ સાથે જ અંધાય. ઉદ્યોત તે તિર્યગ્ગતિયોગ્ય પ્રકૃતિ સાથે જ અંધાય. જિનનામનો અંધ તે સમ્યકત્વપ્રત્યયિક જ છે, આહારકદ્વિકનો અંધ તે સંવચનપ્રત્યયિક જ છે. અને શેષ ૬૬ પ્રકૃતિઓ તે માહો-માહો પ્રતિબદ્ધી પ્રકૃતિ છે તે એક અંધાય ત્યારે બીજી ન અંધાય એ કારણે જે ૩૩ અધુવઅંધી હોય. હવે ધ્રુવઅંધી ૧, અધુવઅંધી ૨, ધ્રુવોદયી ૩ અને અધુવોદયી ૪ ને વિષે ચાર ભાંગા હોય, તે કયા? અનાદિ અને સાદિ તેની આગળ અનંત અને સાન્ત શબ્દ જોડીએ, તે આ પ્રમાણે-અનાદિ અનંત ૧, અનાદિ સાન્ત ૨, સાદિ અનંત ૩, સાદિ સાન્ત ૪, એ ચાર* ભાંગા હોય. ॥ ૪ ॥

ધ્રુવઅંધ્યાદિને વિષે ભાંગા

પદમવિઆ ધ્રુવઉદયસુ, ધ્રુવબંધિસુ તદ્દઅવજ્જમંગતિગં;
મિચ્છંમિ તિન્નિ મંગા દુહાચિ અધુવા તુરિઅમંગા ॥૫॥

પદમવિઆ=પહેલો અને બીજો
ભાંગા

ધ્રુવઉદયસુ=ધ્રુવોદયી પ્રકૃતિને
વિષે

ધ્રુવબંધિસુ=ધ્રુવઅંધી પ્રકૃતિને
વિષે

તદ્દઅવજ્જ=ત્રીજો ભાંગા વર્ણને
મંગતિગં=ત્રણ ભાંગા હોય

મિચ્છંમિ=મિથ્યાત્વ મોહની-
યને વિષે

તિન્નિ=ત્રણ

દુહાચિ=અને પ્રકારે

અધુવા=અધુવ [અધુવઅંધી,
અધુવોદયી]

તુરિઅમંગા=ચોથા ભાંગાવાળી

અર્થ:—ધ્રુવોદયી પ્રકૃતિને વિષે પહેલો અને બીજો ભાંગા હોય, ધ્રુવઅંધી પ્રકૃતિને વિષે ત્રીજો વર્ણને ત્રણ ભાંગા [પહેલો,

* જેનો પ્રારંભ અને વિચ્છેદ ન હોય, તે અનાદિ અનંત.

જેનો પ્રારંભ ન હોય, વિચ્છેદ હોય, તે અનાદિ સાન્ત.

જેનો પ્રારંભ હોય, વિચ્છેદ ન હોય તે સાદિ અનંત.

જેનો પ્રારંભ અને વિચ્છેદ બંને હોય, તે સાદિ સાન્ત.

ખીજી, ચાથા] હોય, મિથ્યાત્વ મોહનીયને વિષે ત્રણ ભાંગા હોય અને બંને પ્રકારે અધ્રુવપ્રકૃતિ ચાથા ભાંગાવાળી છે. ॥ ૫ ॥

વિવેચન:—ધ્રુવોદયી પ્રકૃતિને વિષે પહેલો અને ખીજી ભાંગા હોય, ત્યાં અભવ્યને ધ્રુવોદયી ૨૭ પ્રકૃતિનો અનુદય કોઈ વારે નહીં થાય તે માટે પહેલો અનાદિ અનંત ભાંગા હોય અને ભવ્યને અનાદિનો ઉદય છે પણ આગળ આરંભે તેરમે ગુણુકાણે ઉદય ટળશે, તે માટે અનાદિ સાન્ત ભાંગા હોય, ધ્રુવબંધી ૪૭ પ્રકૃતિને વિષે ત્રીજી વર્ણને પહેલો, ખીજી, ચાથા એ ત્રણ ભાંગા હોય, તે આવી રીતે—અભવ્યને ધ્રુવબંધી ૪૭ પ્રકૃતિનો બંધ અનાદિનો છે અને કોઈ વારે અબંધક નહીં થાય તે માટે અનાદિ અનંત ભાંગા હોય ૧. તથા ભવ્યને એ ધ્રુવબંધીનો અનાદિનો બંધ છે પણ ગુણુકાણે ચઢતાં બંધ ટળશે તે માટે અનાદિ સાન્ત ખીજી ભાંગા હોય ૨. તથા તેજ ગુણુકાણે ચઢતાં અબંધક થઈ ને પડતાં બંધે તે વારે સાદિ બંધ અને તે વળી કાળાન્તરે ગુણુકાણે ચઢતો અબંધક થશે એટલે તેને સાદિસાન્ત ચાથા ભાંગા હોય ૩. અને પૂર્વે બંધની આદિ છે પણ આગળ અંત નથી એ સાદિ અનંત ભાંગા તો કોઈ પ્રકૃતિને હોય જ નહીં. ધ્રુવોદયીને વિષે તો એ ભાંગા પૂર્વે કહ્યા છે પણ મિથ્યાત્વમોહનીય ધ્રુવોદયીને વિષે ત્રણ ભાંગા હોય, તે આવી રીતે અભવ્યને મિથ્યાત્વનો ઉદય અનાદિ અનંત છે ૧, ભવ્યને અનાદિ સાન્ત છે ૨, અને પરિવડિયા [સમકિતથી પડેલા] ને સાદિ સાન્ત ભાંગા હોય ૩. અધ્રુવબંધી ૭૩ પ્રકૃતિનો તો અધ્રુવપણા માટે જ તેના બંધ ઉદયની આદિ પણ હોય અને અંત પણ હોય. ॥ ૫ ॥

ધ્રુવોદયી ૨૭ પ્રકૃતિ

૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૪
 નિમિષથિરઅથિરઅગુરુઅ, સુહ્રુઅસુહ્રુતેઅકમ્મકુવવન્ના
 ૫ ૫ ૪ ૧
 નાણંતરાયદંસણ, મિચ્છં ધ્રુવુદય સગવીસા ॥ ૬ ॥

निमिण=निर्माण नामकर्म
 थिर=स्थिर नामकर्म
 अथिर=अस्थिर नामकर्म
 अगुरुअ=अगुरुसंधु नामकर्म
 सुह=शुभ नामकर्म
 असुह=अशुभ नामकर्म
 तेअ=तैजस नामकर्म
 कम्म=कार्मण्यशरीर नामकर्म

चउवघ्ना=वर्ण्ययुक्त
 नागंतराय=ज्ञानावरण पांच
 अने पांच अंतराय मणी दश
 दंसण=चार दर्शनावरण
 मिच्छं=मिथ्यात्व
 धुवउदय=ध्रुवोदयी=निरंतर
 उदयवर्णी
 सगधीसा=सत्तावीश

विवेचनः—७वे ध्रुवोदयी कळे छे-निर्माण नामकर्म १,
 स्थिरनाम २, अस्थिरनाम ३, अगुरुसंधु नाम ४, शुभनाम ५,
 अशुभ नाम ६, तैजस शरीर नाम ७, कार्मण्य शरीर नाम ८,
 वर्ण्य ९, अंध २, रस ३, स्पर्श ४, अे वर्णादिक चार सहित
 चार, पांच ज्ञानावरणीय १७, पांच अंतराय २२, चार दर्शना-
 वरणीय २६, मिथ्यात्व मोहनीय २७, अे सत्तावीश प्रकृतिना
 जेटसा गुणुडाणा लगे उदय कळी छे त्यां लगे अविच्छिन्नपणे
 निरंतर उदय रळे, ते माटे ध्रुवोदयी कळीअे. मिथ्यात्व पळेलेज
 गुणुडाणे ध्रुवोदयी, ज्ञानावरण ५, दर्शनावरण ४ अने अंतराय
 ५, अे १४ चारमा लगे ध्रुवोदयी अने शेष नामकर्मनी १२
 प्रकृति तेरमा गुणुडाणा लगे ध्रुवोदयी होय. ॥ ६ ॥

अध्रुवोदयी ६५ प्रकृति

^४ थिर^{६८}सु^{१८}मि^{१८}अर^{६५}णि^{१८}णु^{१८} अधुव, —^{६५}बधी^{१८}मिच्छ^{१८}विणु^{१८}मोह^{१८}धुव^{१८}बंधी

^५नि^१हो^१व^१घाय^१मीसं, ^{६५}सम्मं^{१८} पणन^{१८}वइ^{१८} अधुवु^{१८}दया ॥ ७ ॥

थिरसुमिअर=स्थिर-अस्थिर
 शुभ-अशुभ नाम
 विणु=विना
 अधुवबंधी=अधुवबंधी प्रकृति
 मिच्छविणु=मिथ्यात्व विना
 मोहधुवबंधी=मोहनीय कर्मनी
 [१८] ध्रुवबंधी

निहा=पांच निहा
 उवघाय=उपघात नाम
 मीसं=मिश्र मोहनीय
 सम्मं=सम्भक्ष्य मोहनीय
 पणनवइ=पंचाणु.
 अधुवुदया=अध्रुवोदयी

અર્થ:—સ્થિર, શુભ અને તેથી ઘટર તે અસ્થિર ને અશુભ એ ચાર વિના અધ્રુવબંધી ૬૯ અને મિધ્યાત્વ વિના મોહનીય કર્મની ધ્રુવબંધી ૧૮, નિદ્રા ૫, ઉપઘાતનામ, મિશ્રમોહનીય, સમકિત મોહનીય કુલ ૯૫ અધ્રુવોદયી જાણવી. ॥ ૭ ॥

વિવેચન:—૯૫ અધ્રુવોદયી કહે છે-સ્થિર ૧, અસ્થિર ૨, શુભ ૩, અશુભ ૪, એ ચાર ધ્રુવોદયી માંહે ગણી છે તે માટે તે ચાર વિના અધ્રુવબંધી ૬૯ અને મિધ્યાત્વ ઇલાં ધ્રુવોદયી માંહે ગણ્યુ તે માટે તે વિના મોહનીયકર્મની ધ્રુવબંધી ૧૮ તે ઇલાં અધ્રુવોદયી જાણવી ૮૭, પાંચ નિદ્રા ૯૨, ઉપઘાત નામ ૯૩, મિશ્રમોહનીય ૯૪, સમ્યક્ત્વ મોહનીય ૯૫, એ પંચાણ પ્રકૃતિ અધ્રુવોદયી હોય. જે પ્રકૃતિનો જેટલા ગુણુઠાણાને વિષે ગુણુપ્રત્યયથકી ઉદયનો વ્યુત્છેદ નથી કહ્યો તે છતાં તેજ ગુણુઠાણે તે પ્રકૃતિ દ્રવ્ય ક્ષેત્રની અપેક્ષાએ ઉદય આવે અથવા ઉદયે ન પણ આવે તે માટે અધ્રુવોદયી કહીએ. ॥ ૭ ॥

ધ્રુવ સત્તા પ્રકૃતિ ૧૩૦

^{૨૦} તસવન્ન^{૨૦}વીસસગતે^૭અ, -કમ્મ^{૪૧} ધ્રુવવંધિસે^૩સ વેઅતિગં;

^{૧૭} આગિહ્તિગ^૨ વેઅણિઅં, ^૪ દુજુઅલ^૭ સગરલ^૪સાસચઙ. ૮

તસવન્નવીસ=ત્રસવીશક અને
વર્ણવીશક

સગતેઅકમ્મ=તૈજસકાર્મણુતું
સમક

સેમ=આકીની-વર્ણુચતુષક અને
તૈજસ કાર્મણુ શિવાયની ૪૧
વેઅતિગં=ત્રણુ વેદ.

આગિહ્તિગ=આકૃતિત્રિક એટલે
છ સંસ્થાન, છ સંઘયણુ
અને પાંચ જાતિ

વેઅણિઅં=વેદનીય
દુજુઅલ=બે યુગલ
સગરલ=ઓદારિક સમક
સાસચઙ=ઉદ્યાસચતુષક

અર્થ:—ત્રસવીશક, વર્ણવીશક, તૈજસ કાર્મણુ સમક, આકીની (૪૧) ધ્રુવબંધી, ત્રણુ વેદ, બે વેદનીય, બે યુગલ, ઓદારિક સમક, ઉદ્યાસ ચતુષક. ॥ ૮ ॥

વિવેચન:—હવે ધ્રુવ સત્તા કહે છે:—ત્રસદશકો, સ્થાવર દશકો એ ૨૦; વર્ણ ૫, ગંધ ૨, રસ ૫, સ્પર્શ ૮, એ વીશ મળી ૪૦. તૈજસ શરીર ૧, કાર્મણ શરીર ૨, તૈજસ તૈજસ બંધન ૩, તૈજસ કાર્મણ બંધન ૪, કાર્મણ કાર્મણ બંધન ૫, તૈજસ સંઘાતન ૬, કાર્મણ સંઘાતન ૭, એ તૈજસકાર્મણ સમ્પદ મેળવતાં ૪૭. વર્ણ ચતુષ્ક અને તૈજસ કાર્મણ એવાં ૬ ઉપર કહી તે માટે તે યાજી શેષ ધ્રુવણાવી ૪૧, એ ૮૮, ત્રણ વેદ ૯૧, આકૃતિરિક તે સંસ્થાન ૬, સંઘયણ ૬, જાતિ ૫, એ ત્રણની ૧૭ લેવી એટલે ૧૦૮; એ વેદનીય ૬૧૦; હાસ્ય રતિ, શોક અરતિ એ બે યુગલ ૧૧૪, ઔદારિક શરીર ૧, ઔદારિક અંગોપાંગ ૨, ઔદારિક સંઘાતન ૩, ઔદારિકઔદારિક બંધન ૪, ઔદારિક તૈજસ બંધન ૫, ઔદારિક કાર્મણ બંધન ૬, ઔદારિક તૈજસ કાર્મણ બંધન ૭, એ ઔદારિક સમ્પદ મળી ૧૨૧; ઉચ્ચવાસ ૧, ઉદ્યોત ૨, આતપ ૩, પરાઘાત ૪, એ ઉચ્ચાસ ચતુષ્ક મળી ૧૨૫. ॥ ૮ ॥

અધ્રુવસત્તા પ્રકૃતિ ૨૮

^૧ ^૨ ^૧ ^{૧૩૦} ^૧ ^૧ ^૨
 સ્વગર્હિતિરિદુગ નીઅં, ધ્રુવસંતા સમ્મ મીસ મણુયદુગં;

^{૧૧} ^૧ ^૪ ^૭ ^૧ ^{૨૮}
 વિઝવિવકાર જિણાઠ, હારસગુચ્ચા અધ્રુવસંતા ॥૧॥

સ્વગર્હિતિરિદુગ=બગતિદ્વિક અને તિયંચદ્વિક
 નીઅં=નીચગોત્ર
 ધ્રુવસંતા=ધ્રુવસત્તા
 સમ્મ=સમકિત મોહનીય
 મીસ=મિશ્રમોહનીય
 મણુયદુગં=મનુષ્યદ્વિક

વિઝવિવકાર=વૈક્રિય એકદશક
 જિણ=જિન નામકર્મ
 આઠ=ચાર આયુષ્ય
 આહારસગ=આહારકસમ્પદ
 ઠચ્ચા=ઉચ્ચગોત્ર
 અધ્રુવસંતા=અધ્રુવસત્તા

અર્થ:—બગતિદ્વિક, તિયંચદ્વિક, નીચગોત્ર એ [૧૩૦ પ્રકૃતિ] ધ્રુવસત્તા જાણવી. સમ્યક્ત્વ મોહનીય, મિશ્રમોહનીય, મનુષ્યદ્વિક,

વૈક્રિય એકાદશ, જિન નામકર્મ, ચાર આયુષ્ય, આહારક સમ્પત્તિ અને ઉચ્ચગોત્ર; એ [૨૮ પ્રકૃતિ] અધ્રુવસત્તા કહેવાય છે. ૯

વિવેચન:-એ વિહાયોગતિ ૧૨૭. તિર્થગ્ગતિ, તિર્થગાનુપૂર્વી એ તિર્થગદ્વિક ૧૨૯, નીચેગોત્ર ૧૩૦, એ એકસોત્રીશ પ્રકૃતિ ધ્રુવસત્તા હોય. સમ્યક્ત્વ પામ્યા પહેલા સર્વ જીવને સદાય સત્તાએ હોયજ તે માટે ધ્રુવસત્તા કહીએ. હવે અધ્રુવસત્તા કહે છે-સમ્યક્ત્વ મોહનીય ૧, મિશ્રમોહનીય ૨, મનુષ્યગતિ ૧, મનુષ્યાનુપૂર્વી ૨, એવં ૪; દેવગતિ ૧, દેવાનુપૂર્વી ૨, નરકગતિ ૩, નરકાનુપૂર્વી ૪, વૈક્રિય શરીર ૫; વૈક્રિય ઉપાંગ ૬ વૈક્રિય સંઘાતન ૭, વૈ૦ વૈ૦ અંધન ૮, વૈ૦ તૈજસ અંધન ૯, વૈક્રિય કાર્મ્મ-ણ અંધન ૧૦, વૈ૦ તૈ૦ કા૦ અંધન ૧૧, એ વૈક્રિયૈકાદશક ૧૫, જિનનામ ૧૬, ચાર આયુ: ૨૦; આહારક શરીર ૧, આ૦ ઉપાંગ ૨, આ૦ સંઘાતન ૩, આ૦ આ૦ અંધન ૪, આ૦ તૈ૦ અંધન ૫, આ૦ કા૦ અંધન ૬, આ૦ તૈ૦ કા૦ અંધન ૭, એ આહારક સમ્પત્તિ ૨૭ અને ઉચ્ચગોત્ર ૨૮, એ અઠ્ઠાવીશ પ્રકૃતિ અધ્રુવસત્તા કહીએ, તે આ પ્રમાણે-સમ્યક્ત્વ મોહનીય ૧, મિશ્રમોહનીય ૨ એ એ તો અલવ્યને સત્તાએ હોય નહીં, અહુકાલીન અલવ્યને પણ ન હોય અને કેટલાએક અલપકાલીનને હોય. મનુષ્યદ્વિક તેઉકાય વાયુકાય માંહે ગયે ઉવેલે તેને સત્તાએ ન હોય. અનેરા એટલે બીજને હોય. વૈક્રિયૈકાદશક ત્રસપણું ન પામ્યો હોય તેને અંધના અભાવ થકી અથવા અંધ કરીને સ્થાવર મધ્યે જતાં તે સ્થિતિને ક્ષય થયે સત્તા ન પામીએ, અનેરાને સત્તા હોય પણ ખરી. તથા સમ્યક્ત્વ હેતુ છતે પણ જિનનામ કોષને હોય કોષને ન હોય. તથા સ્થાવરને નરકાયુ દેવાયુની, અહમિંદ્ર [નવઐવેયક અને પાંચ અનુત્તરના દેવો] ને તિર્થગાયુની સત્તા સર્વથા ન હોય; તે અંધનાના અભાવ થકી. અનેરાને તો હોય, તથા સંયમ હેતુ છતે પણ આહારકસમ્પત્તિકની કોષને સત્તા હોય કોષને ન હોય, તથા તેજે વાયુ માંહે ગયા સ્થિતિને ક્ષયે ઉદ્વલના પ્રયોગ કરીને ઉચ્ચગોત્રની સત્તા ટળે ત્યારે સત્તા ન હોય. તથા તેજે વાયુ માંહેથી નીકળી અન્ય તિર્થંચમાં ગયે છતે અપર્યાપ્તપણે ઉચ્ચગોત્રની સત્તા ન હોય, અનેરાને હોય એટલા માટે અઠ્ઠાવીશ પ્રકૃતિની સત્તા જ્યાં કહી છે ત્યાં પણ કોષ

વારે ન હોય, તે માટે અબ્રુવસત્તા કહીએ, વક્રિયૈકાદશની સત્તા એકેન્દ્રિયમાં ગયાંજ ઉવેલે, મનુષ્યદ્વિક અને ઉચ્ચૈર્ગોત્ર નીસત્તા તેઉ વાઉ માહેજ ઉવેલે. ॥ ૬ ॥

ગુણુઠાણે ધ્રુવસત્તા

પદમતિગુણેસુ મિચ્છં, નિઅમા અજયાદ્ અદ્વગે મજ્જં;
સાસાણે સ્વલુ સમ્મં, સંતં મિચ્છાદ્દસગે વા ॥ ૧૦ ॥

પદમતિગુણેસુ=પહેલા ત્રણ
ગુણુઠાણા વિષે
નિઅમા=નિશ્ચયે
અજયાદ્=અવિરતાદિ
અદ્વગે=આઠ ગુણુઠાણે
મજ્જં=ભજના
સાસાણે=સાસ્વાદને

સ્વલુ=નિશ્ચયે
સમ્મં=સમકિત મોહનીય
સંતં=વિદ્યમાન હોય
મિચ્છાદ્દસગે=મિથ્યાત્વાદિ દશ
ગુણુઠાણે
વા=વિકલ્પે હોય

અર્થ:-પહેલા ત્રણ ગુણુઠાણાને વિષે મિથ્યાત્વ મોહનીય નિશ્ચયે હોય, અવિરતાદિ આઠ ગુણુઠાણે ભજના જાણવી. સાસ્વાદન ગુણુઠાણે સમ્યક્ત્વ મોહનીય નિશ્ચયે વિદ્યમાન હોય મિથ્યાત્વાદિ દશ ગુણુઠાણે વિકલ્પે હોય ॥ ૧૦ ॥

વિવેચન:-પહેલાં ત્રણ ગુણુઠાણાં મિથ્યાત્વ ૧, સાસ્વાદન ૨, મિશ્ર ૩, અને વિષે મિથ્યાત્વમોહનીયની સત્તા નિશ્ચયે હોયજ,* અને અવિરતાદિ આઠ ગુણુઠાણે ભજનાએ-હોય અને ન પણ હોય. જેણે મિથ્યાત્વ ક્ષય કર્યું હોય. તેને સત્તા ન હોય અને જેણે ઉપશમાવ્યું હોય તેને સત્તા હોય. ૨૪ ની સત્તાવાળાને મિથ્યાત્વ સત્તાયે હોય અને ૨૧, ૨૨, ૨૩ ની સત્તાવાળાને ન હોય સાસ્વાદન ગુણુઠાણે નિશ્ચયે સમ્યક્ત્વમોહનીય સત્તાએ હોય.

* પહેલાં ત્રણ ગુણુઠાણે મોહનીય કર્મનાં ૨૮, ૨૭, ૨૬, અને ૨૪ નાં સત્તાસ્થાનો યથાસંભવ હોય અને આ ચારે સત્તાસ્થાનોમાં મિથ્યાત્વ મોહનીય છે, તેથી મિથ્યાત્વમોહનીયની સત્તા નિશ્ચયે હોય.

ઉપશમ સમ્યક્ત્વ અંતર્મુહૂર્તનું છે, તેમાંથી જઘન્યથી ૧ સમય, ઉત્કૃષ્ટ છ આવડી થાકતી-બાકી હોય ત્યારે સાસ્વાદન પામે, ત્યાં તે નિશ્ચયે ૨૮ની સત્તાવાળોજ હોય તે માટે, અને મિથ્યાત્વ આદિ ઈર્ષને ઉપશાન્તમોહ લગે સાસ્વાદન વર્ણને દશ ગુણઠાણે વા ચિકલ્લે-હોય અને ન પણ હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૬ ની સત્તાવાળા અનાદિ મિથ્યાત્વીને તથા ઉદ્વલિત સમ્યક્ત્વ પુજવાળાને સમ્યક્ત્વ મોહનીય સત્તાએ ન હોય; અનેરા બીજાને હોય. તથા મિશ્રમાં પણ સમ્યક્ત્વ ઉવેલ્લે ૨૭ની સત્તાએ સમ્યક્ત્વ મોહનીય ન હોય અન્યથા હોય. અવિરતાદિક ઉપશાન્તમોહ લગે ૭ પ્રકૃતિને ક્ષયે ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વીને સમ્યક્ત્વ મોહનીય ન હોય, અનેરાને હોય. ॥ ૧૦ ॥

સાસળમીસેસુ ધ્રુવં, મીસં મિચ્છાઈનવસુ મયળાણ;

આહુદુગે અળ નિઅમા, મહમા મીસાઈનવગંમિ ॥૧૧॥

સાસળમીસેસુ=સાસ્વાદન અને
મિશ્રગુણઠાણે
ધ્રુવં=ધ્રુવ-નિત્ય
મીસં=મિશ્રમોહનીય
મિચ્છાઈનવસુ=મિથ્યાત્વાદિ
નવ ગુણઠાણે
મયળાણ=ચિકલ્લે

આહુદુગે=પહેલા બે ગુણઠાણે
અળ=અનંતાનુખંધી
નિઅમા=નિશ્ચયથી હોય
મહમા=ભજના
મીસાઈનવગંમિ=મિશ્ર આદિ નવ
ગુણઠાણે

અર્થ:—સાસ્વાદન અને મિશ્ર ગુણઠાણે નિશ્ચયે મિશ્ર મોહનીય હોય, મિથ્યાત્વાદિ નવ ગુણઠાણે ચિકલ્લે હોય, પહેલા બે ગુણઠાણે અનંતાનુખંધી કપાય નિશ્ચયે હોય, મિશ્રાદિ નવ ગુણઠાણે ભજના જણવી. ॥ ૧૧ ॥

વિવેચન:—સાસ્વાદને અને મિશ્ર ગુણઠાણે નિશ્ચયે સદાયે મિશ્ર મોહનીય હોય, તે કેમ? સાસ્વાદન તો નિશ્ચયે ૨૮ ની સત્તાવંત હોયજ અને મિશ્ર તો ૨૮ ની સત્તાવંત હોય, સમ્યક્ત્વ

ઉવેલ્યે ૨૭ ની સત્તાવંત હોય અને અનંતાનુબંધી ઉવેલ્યે ૨૪ ની સત્તાવંત હોય, તે માટે એ સત્તાસ્થાનકે અવશ્ય મિશ્રમોહનીય હોય. અને ૨૬ ની સત્તા તે મિશ્રે હોય જ નહિ તે માટે સાસ્વાદને અને મિશ્રે નિશ્ચયે અવશ્ય મિશ્રમોહનીય હોય. મિથ્યાત્વથી ઉપશાન્તમોહ લગે સાસ્વાદન મિશ્ર વર્ણને નવ ગુણઠાણે ભજનાએ-હોય અને ન પણ હોય. જે મિથ્યાત્વી ૨૬ ની સત્તાવાળો હોય, તેને મિશ્રમોહનીય સત્તાએ ન હોય અને-રાને હોય, તથા અવિરતાદિ ઉપશાન્તમોહ લગે જે ક્ષાયિક સમ્યગદષ્ટિ છે તેને મિશ્રમોહનીય સત્તાએ ન હોય, અનેરાને હોય તે માટે ભજના. પહેલે જે ગુણઠાણે અનંતાનુબંધિ ૪ ક્ષાય નિશ્ચયે હોય. પહેલે તે બંધે અને ઉદ્યે છે, બીજે બંધે અને ઉદ્યે નિશ્ચયે હોય તે સત્તાએ તે હોયજ અને મિશ્રાદિક ઉપશાન્તમોહ લગે નવ ગુણઠાણે ભજનાએ કહેવા, ૨૪ ની સત્તાવાળા મિશ્રને ન હોય અને ૨૭, ૨૮ની સત્તાવાળાને હોય. તથા યોથાથી ૧૧ મા લગે ૨૧-૨૨-૨૩-૨૪ ની સત્તાવાળાને અનંતાનુબંધી સત્તાએ ન હોય અને ૨૭, ૨૮ની સત્તાવાળાને હોય, તે માટે ભજના. ॥ ૧૧ ॥

આહારસત્તંગ વા, સવ્વગુણે વિતિગુણે વિના તિત્થં; નોભયસંતે મિચ્છો, અંતમુહુત્તં ભવે તિત્થે ॥ ૧૨ ॥

આહારસત્તંગ=આહારકસપ્તક
વા=વિકલ્પે હોય
સવ્વગુણે=સર્વ ગુણઠાણે
વિતિગુણે=બીજા ત્રીજા ગુણ-
ઠાણા
વિના=વિના
તિત્થં=તીર્થં કર નામકર્મ
ન=ન હોય

અભયસંતે=આહારક સપ્તક અને
જિનનામ એ બંનેની
સત્તા છે.
મિચ્છો=મિથ્યાત્વી
અંતમુહુત્તં=અંતમુહૂર્ત પર્ચત
ભવે=હોય, થાય
તિત્થે=તીર્થં કર નામકર્મ છે

અર્થ:—આહારકસપ્તક સર્વ ગુણઠાણાને વિષે વિકલ્પે હોય. બીજા અને ત્રીજા ગુણઠાણા વિના બાકીના સર્વ ગુણઠાણાને વિષે તીર્થં કરનામકર્મ વિકલ્પે હોય. બંને [આહારકસપ્તક અને જિન

નામકર્મ] ની સત્તા છે તે મિથ્યાત્વી ન થાય, તીર્થંકર નામકર્મ સત્તામાં છે તે અંતર્મુહૂર્ત પર્થાંત મિથ્યાત્વી થાય. ॥ ૧૨ ॥

વિવેચન:—તથા આહારક શરીર ૧, આહારકોપાંગ ૨, આહારક સંઘાતન ૩, આહારક આહારક બંધન ૪, આહારક તૈજસ બંધન ૫, આહારક કાર્મણુ બંધન ૬, આહારક તૈજસ કાર્મણુ બંધન ૭, એ આહારકસમ્પ્રક સર્વ [૧૪] ગુણુઠાણુ વા ધતિ વિકલ્પથી સત્તાએ હોય. જે અપ્રમત્ત સાધુ સયમપ્રત્યયિક આહારકસમ્પ્રકનો બંધ કરીને ઉપરલે ગુણુઠાણુ ચઢે અથવા હેઠો પડે તેને સર્વ ગુણુઠાણુ સત્તા પામીએ અને જે તેનો બંધ કરેજ નહિ તેને ન હોય. તથા બીજા ત્રીજા ગુણુઠાણુ વિના શેષ સર્વ ગુણુઠાણુ તીર્થંકર નામની સત્તા વિકલ્પે હોય; સમ્યક્ત્વપ્રત્યયિક તીર્થંકરનામ બાંધીને ઉંચો ચઢે ત્યારે ઉપરલે સર્વ ગુણુઠાણુ સત્તા પામીએ અને કોઈકે જીવે પૂર્વે નરકાયુ બાંધ્યું હોય અને પછી ક્ષાયોપશમિક સમ્યક્ત્વ પામીને તથાવિધ અધ્યવસાયે તીર્થંકરનામ બાંધીને અંત્ય સમયે સમ્યક્ત્વ વમી મિથ્યાત્વ ગુણુઠાણુ આવી નરકે જાય, ત્યારે મિથ્યાત્વે જિનનામની સત્તા પામીએ અને જે શુદ્ધ સમ્યક્ત્વ છે તે પણ જિનનામ ન બાંધે, તેને સર્વ ગુણુઠાણુ જિનનામની સત્તા ન હોય અને જિનનામની સત્તાવાળો જીવ સાસ્વાદન મિત્રે તો સ્વભાવેજ ન આવે તે માટે નિષેધ્યાં. જિનનામ ૧, આહારકસમ્પ્રક ૨, એ બેની ભેળી સત્તાવાળો જીવ મિથ્યાત્વ ગુણુઠાણુ ન જાય-મિથ્યાત્વી ન હોય, તીર્થંકરનામની સત્તાવાળા જીવને મિથ્યાત્વ આવે તો અંતર્મુહૂર્ત જ રહે, તે આ પ્રમાણે-પૂર્વે નરકનું આયુ બાંધીને પછી ક્ષાયોપશમિક સમ્યક્ત્વ પામીને તીર્થંકરનામ બાંધે તે જીવ મરતાં સમ્યક્ત્વ વમીને મિથ્યાત્વે આવી નરકે ઉપજે ત્યાં વળી તુરત+ સમ્યક્ત્વ પામે, એટલું જ-અંતર્મુહૂર્ત જ મિથ્યાત્વ રહે. ॥ ૧૨ ॥

+ આ હકીકત નિકાચિત જિનનામકર્મની અપેક્ષાએ છે. નિકાચિત જિનનામની સત્તાવાળો ઉપર પ્રમાણે મિથ્યાત્વે જઈ ત્યાં પર્થાંત થઈ તરત અવશ્ય સમ્યક્ત્વ પામે છે, એટલે જ મિથ્યાત્વે જિનનામની સત્તા અંતર્મુહૂર્ત હોય તેમ કહ્યું છે.

ઘાતી પ્રકૃતિ ૪૫

કેવલજુ^૨અલાવરણા, પળ^૫ નિદ્રા^{૧૨} વારસા^{૧૨}હમકસાયા;
મિચ્છં^૧ તિ સઠ્ઠઘાઈ^{૨૦}, ચ^૪ઝનાણતિદંસજા^૩વરણા ॥૧૩॥

કેવલજુઅલ=કેવળ જ્ઞાન અને
દર્શનના
આવરણા=આવરણા-આચ્છા-
પળ=પાંચ દનો
નિદ્રા=નિદ્રા
વારસ=આર
આહમ કસાયા=પહેલા કથાયો

મિચ્છં તિ=મિથ્યાત્વ એ પ્રકારે
સઠ્ઠઘાઈ=સર્વઘાતી
ચઝ=ચાર
નાણ=જ્ઞાનના [અને]
તિદંસજા=દર્શનના ત્રણ
આવરણા=આવરણા.

અર્થ:—કેવલયુગલના આચ્છાદનો એ, પાંચ નિદ્રા, પહેલા
આર કથાયો અને મિથ્યાત્વ એ પ્રકારે [વીશ પ્રકૃતિ] સર્વઘાતી
હોય. ચાર જ્ઞાનના અને ત્રણ દર્શનના આવરણા. ॥ ૧૩ ॥

વિવેચન:—હવે ઘાતી દ્વાર કહે છે. કેવળ જ્ઞાનાવરણીય ૧,
કેવળ દર્શનાવરણીય ૨, પાંચ નિદ્રા એ ૭, ધુરિલા પહેલા આર
કથાય તે કયા? અનંતાતુષ્ઠીય ૪, અપ્રત્યાખ્યાનીય ૪, પ્રત્યા-
ખ્યાનીય ૪, એવાં ૧૨ કથાય એ ૧૯; મિથ્યાત્વમોહનીય ૨૦, એ
વીશ પ્રકૃતિ સર્વ પોતાના સ્વવિષયી ગુણને હણે તે માટે સર્વ-
ઘાતી× કહીએ. તે કેમ? કેવળદ્વિકને સર્વથા આવરે, ઉપજવા
ન દે અને તે આવરણુ સર્વથા ટળવેજ કેવળાદ્વક ઉપજે તે માટે તે
સર્વઘાતી. નિદ્રાપંચક પણ ઊદ્રચના અવબોધને સર્વથા આવરે તે
માટે સર્વઘાતી. કથાયની ત્રણ ચોકડી પણ અતુકમે સમ્યક્ત્વ, દેશ-
વિરતિ અને સર્વવિરતિ૩૫ ગુણને સર્વથા હણે તે માટે સર્વઘાતી.
મિથ્યાત્વ પણ સમ્યક્ત્વને સર્વથા હણે તે માટે સર્વઘાતી કહીએ. હવે

× જેનો ઉચ પોતાના ક્ષયોપશમ સાથે વિરોધવાળો હોય તે સર્વઘાતિ.

દેશઘાતી^૧ પ્રકૃતિ કહે છે-મત્યાદિ ચાર જ્ઞાનાવરણીય અને ત્રણ દર્શનાવરણીય એ ૭. ॥ ૧૩ ॥

સંજલણ^૪ નોકસાયા^૬, વિગ્ધ^૫ ઇઅ^{૨૫} દેસઘાઈ^{૭૫} ય અઘાઈ^૪ ।
પત્તેય^૮ તણુ^{૩૫} ડટ્ટાઝ^૪, તસવીસા^{૨૦} ગોઅદુગવન્ના^૪ ॥ ૧૪ ॥

સંજલણ=સંબલન કષાયો
નોકસાયા=નવ નોકષાયો
વિગ્ધ=પાંચ અંતરાય
ઇઅ=એ
દેસઘાઈ=દેશઘાતી જાણવી
અઘાઈ=અઘાતી
પત્તેય=પ્રત્યેક પ્રકૃતિ આઠ

તણુટ્ટ=શરીરાદિ અષ્ટક
આઝ=ચાર આયુષ્ય
તસવીસા=ત્રસવીશક
ગોઅદુગ=ગોત્રદ્વિક-એ ગોત્ર,
એ વેદનીય
વન્ના=વર્ણચતુષ્ટક

અર્થ—સંબલન કષાયો, નવ નોકષાયો અને પાંચ અંતરાય એ [પચીશ પ્રકૃતિ] દેશઘાતી જાણવી. આઠ પ્રત્યેક પ્રકૃતિ, શરીરાદિ અષ્ટક, ચાર આયુષ્ય, ત્રસવીશક, ગોત્રદ્વિક અને વર્ણચતુષ્ટક એ [એ ૭૫ પ્રકૃતિ] અઘાતી જાણવી. ॥ ૧૪ ॥

વિવેચન—ચાર સંબલન કષાય ૧૧, નવ નોકષાય ૨૦, પાંચ અંતરાય ૨૫, એ પચીશ પ્રકૃતિ દેશથકી પોતાના વિષય [પોતાને આવરણ કરવા યોગ્ય ગુણ] ને હણે તે માટે દેશઘાતી કહીએ, એની ભાવના સુગમ જ છે. સંબલન ૪ કષાય અને નવ નોકષાય તે ચારિત્રમાં અતિચાર ઉપજાવે, તે માટે દેશઘાતી;

૧ જેનો ઉદય ક્ષયોપશમ સાથે અવિરોધી હોય તે દેશઘાતી.

૨ કેવળજ્ઞાનાવરણ વડે આચ્છાદિત નહિ થયેલ એવા જ્ઞાનાંશને—મતિ આદિ જ્ઞાનાવરણચતુષ્ટકને હણે—આવરે તેથી તેને દેશઘાતી કહીએ; મત્યાદિ જ્ઞાનચતુષ્ટકના વિષયભૂત અર્થોને ન જાણે તેજ મતિજ્ઞાનાદિના આવરણને

યદુક્તં-સવ્વેવિય અદ્યારા, સંજલણાણં તુ ઉદયઓ હુંતિ ॥
મૂલુચ્છિજ્જં પુણ હોદ્દ, બારસણહં કસાયાણં ॥ ૧ ॥

હવે અઘાતી ૭૫ પ્રકૃતિ :કહે છે. પરઘાઠ્ઠસાસઠ ધત્યાદિ આઠ પ્રત્યેક પ્રકૃતિ ૮, તણુવંગાગિહઠ ધત્યાદિ શરીર ૫, ઉપાંગ ૩, સંસ્થાન ૬, સંઘયણ ૬, જાતિ ૫, ગતિ ૪, ખગતિ ૨, આનુપૂર્વી ૪, એવં ૩૫, ચાર આયુ એ સર્વ મળી ૪૭, ત્રસનો દશકો તથા સ્થાવરનો દશકો એવં ૨૦ મળી ૬૭, એ ગોત્ર, એ વેદનીય ૭૧, ચાર વર્ણાદિ મળી ૭૫, એ પંચોતેર પ્રકૃતિ જ્ઞાનાદિ ગુણનો ઘાત ન કરે તે માટે અઘાતિની કહીએ. તે દેશઘાતિની સાથે વેદાતી તેના સરખી જ થાય અને સર્વઘાતિની સાથે વેદાતી તે સરખી જ થઈ જાય. જેમ પોતે ચોર ન હોય પણ ચોર સંઘાતે મળ્યો થકો ચોર સરખોજ થાય ॥૧૪॥

ઉદ્ય જાણવો અને તેના અવિષયભૂત [કેવળજ્ઞાનના વિષયભૂત] અનંત ગુણોને જે ન જાણે તે કેવળજ્ઞાનાવરણનો ઉદ્ય જાણવો. દર્શનત્રિક માટે પણ એ પ્રકારે જાણવું. સંજ્વલન કષાય અને નોકષાય પણ ચારિત્રવાળાને તેના ચારિત્રના દેશને હણે. કારણ કે ચારિત્રના મૂળગુણ અને ઉત્તરગુણમાં અતિચાર ઉપજાવે છે માટે તે દેશઘાતી કહીએ. દાન, લાભ, ભોગ અને ઉપભોગને ગ્રહણ ધારણ યોગ્ય પુહ્ગલ દ્રવ્યો સર્વ પુહ્ગલાસ્તિકાયના અનન્તમા ભાગરૂપ એક દેશ જેટલા છે તેથી પુહ્ગલાસ્તિકાયના દેશરૂપ પુહ્ગલ દ્રવ્યોને દાનાદિ ક્રિયામાં આવે માટે તે દાનાંતરાયાદિને દેશઘાતી કહીએ. વીર્યાંતરાય પણ દેશઘાતી જ છે કેમકે તે સર્વ વીર્યને હણવું નથી. સૂક્ષ્મનિગોદ જીવને પણ વીર્યાંતરાય કર્મનો ઉદ્ય વર્તે છે તે આહારપરિણમન, કર્મદલિકગ્રહણ અને ગત્યંતરગમનરૂપ વીર્યલઙ્ઘિ હોય છે; તે વીર્યાંતરાયને ક્ષયોપશમ જાણવો. નિગોદથી માંડી ક્ષીણમોહ ગુણસ્થાનવર્તિ જીવો પર્યંત વીર્યની તરતમતા જાણવી. આ સર્વ કેવળીના વીર્યનો એક દેશ જાણવો તે માટે દેશઘાતી કહીએ; સર્વઘાતી હોય તો એટલો જઘન્ય ગુણ પણ ન હોઈ શકે.

* સંજ્વલન કષાયોના ઉદ્યથી ચારિત્રમાં અતિચારો ઉત્પન્ન થાય અને પહેલા બાર કષાયનો ઉદ્ય તો મૂળગુણનેજ છેદ કરનારો હોય.

૪૨ પુણ્યપ્રકૃતિ.

સુરનરતિગુચ્ચસાયં, તસદસ તણુવંગ વહરચરસં।
પરઘાસગ તિરિઆઝ, વન્નચડ પર્ણિદિ સુમખગઈ ।૧૬।

સુરનરતિગ=દેવત્રિક, મનુષ્યત્રિક
ઉચ્ચ=ઉચ્ચગોત્ર
સાયં=સાતા વેદનીય
તસદસ=ત્રસદશક
તણુ=પાંચ શરીર
વંગ=ત્રણ ઉપાંગ

વહર=વજ્રઋષભનારાય સંઘચણુ
ચરસં=સમયતુરસ્ત્ર સંસ્થાન
પરઘાસગ=પરાઘાતસમ્પક
તિરિઆઝ=તિર્યંચાચુઃ
વન્નચડ=વર્ણચતુક
પર્ણિદિ=પંચેન્દ્રિય જાતિ
સુમખગઈ=શુભ વિહાયોગતિ

વિવેચન—હવે પુણ્ય પ્રકૃતિ કહે છે—દેવત્રિક ૩, મનુષ્યત્રિક ૬, ઉચ્ચગોત્ર ૭, સાતાવેદનીય ૮, ત્રસનો દશકો ૧૮, પાંચ શરીર ૨૩, ત્રણ ઉપાંગ ૨૬, વજ્રઋષભનારાય સંઘચણુ ૨૭, સમયતુરસ્ત્ર સંસ્થાન ૨૮, પરાઘાતનામ ૧, ઉચ્ચવાસનામ ૨, આતપનામ ૩, ઉદ્યોતનામ ૪, અગુરુલધુનામ ૫, તીર્થંકરનામ ૬, નિર્માણનામ ૭, એ સાત મળી ૩૫, તિર્યંચાચુઃ ૩૬, વર્ણાદિ ચાર શુભ ૪૦, પંચેન્દ્રિય જાતિ ૪૧ અને શુભવિહાયોગતિ ૪૨. ॥ ૧૫ ॥

૮૨ પાપપ્રકૃતિ.

બાયાલ પુણ્ણપગઈ, અપદમસંઠાણખગઈસંઘયણા ।

તિરિદુગઅસાયનોઓ,—વઘાયઈગવિગલનિરયતિગં ।૧૬।

બાયાલ=બહેતાલીશ
પુણ્ણપગઈ=પુણ્યપ્રકૃતિ
અપદમ=પહેલાને વર્ણને

સંઠાણ=સંસ્થાન [પાંચ]
ખગઈ સંઘયણા=વિહાયોગતિ
અને સંઘચણુ.

તિરિદુગ=તિર્યંચદ્વિક
 અસાય=અશાતા વેદનીય
 નીચ=નીચ ગોત્ર
 ઉવઘાય=ઉપઘાત નામ

ઇગવિગલ=એકેન્દ્રિય, વિકલેન્દ્રિય.
 નિરયતિગં=નરકત્રિક

વિવેચન—એ એતાલીશ શુભ પ્રકૃતિ છે તે માટે પુણ્ય પ્રકૃતિ કહીએ. હવે પાપ પ્રકૃતિ કહે છે.—પહેલું યાળીને પાંચ સંસ્થાન ૫, પહેલી યાળીને અગતિ એટલે અશુભ વિહાયોગતિ ૬, પહેલું યાળીને પાંચ સંઘયણ ૧૧, તિર્યંચદ્વિક ૧૩, અસાતાવેદનીય ૧૪, નીચગોત્ર ૧૫, ઉપઘાત નામ ૧૬, એકેન્દ્રિય-ગતિ ૧૭, ત્રણ વિકલેન્દ્રિય ૨૦, નરકત્રિક ૨૩. ॥ ૧૬ ॥

૧૦

૪

૪૫

૨

થાવરદસ વન્નચઝક, ઘાઈ પળયાલ સહિઅ વાસીઈ.

પાવપયઢિ સિ દોસુ વિ, વન્નાઈગહા સુહા અસુહા ॥૧૭॥

થાવરદસ=સ્થાવર દશક
 વન્નચઝક=અશુભ વર્ણાદિ
 ચતુષક

ઘાઈ=સર્વઘાતી અને દેશઘાતી
 પળયાલ=પીસ્તાલીશ
 સહિઅ=યુક્ત-સહિત
 વાસીઈ=બ્યાસી

પાવપયઢિત્તિ=પાપપ્રકૃતિ એ પ્રકારે
 દોસુ વિ=પુણ્ય અને પાપ બંનેને વિષે વળી
 વન્નાઈગહા=વર્ણાદિકંતુ' ગ્રહણ કરવાથી
 સુહા=શુભ
 અસુહા=અશુભ

વિવેચન—સ્થાવરનો દશકો ૩૩, વર્ણાદિક ચાર અશુભ ૩૭, સર્વઘાતિની ૨૦ અને દેશઘાતિની ૨૫; એવં ૪૫ ઘાતી પ્રકૃતિ એ સર્વ મળીને બ્યાસી પાપ પ્રકૃતિ કહીયે, અશુભ માટે. એ બંનેને વિષે-પુણ્યપ્રકૃતિને વિષે અને પાપપ્રકૃતિને વિષે વર્ણાદિક ૪ લીધા તે પુણ્ય પ્રકૃતિને વિષે શુભ કહેવા અને પાપપ્રકૃતિને વિષે અશુભ કહેવા, પણ તે એક જ છે. ॥૧૭॥

२८ अपरावर्त्तमान प्रकृति.

नामध्रुवध्वंशिनवगं, दंसण पणनाण विग्घ परघायं ।

भयकुच्छमिच्छसासं, जिण गुणतीसा अपरियत्ता ॥१८॥

नाम=नामकर्मनी
ध्रुवध्वंशिनवगं=नव ध्रुवध्वंशी
दंसण=चार दर्शनावरण
पण नाण=पांच ज्ञानावरण
विग्घ=पांच अंतराय
परघायं=पराघात नाम

भय-कुच्छ-मिच्छ=भय, लुगुप्सा
ने मिथ्यात्व
सासं=उच्छ्वास नामकर्म
जिण=जिननाम
गुणतीसा=शोभाशुशीश
अपरियत्ता=अपरावर्त्तमान

विवेचन—एवे अपरावर्त्तमान प्रकृति कडे छे—नामकर्मनी ध्रुवध्वंशी नव, ते कर्क? वर्ण्यतुष्क ४, तैजसनाम ५, कामिण नाम ६, अगुरुसंधुनाम ७, निर्माणनाम ८, उपघातनाम ९, अे नव; दर्शनावरण यतुष्क १३, पांच ज्ञानावरणीय १८, पांच अंतराय २३, पराघात नाम २४, भय २५, लुगुप्सा २६, मिथ्यात्व २७, उच्छ्वास नाम २८, जिननाम २९, अे २९ प्रकृति पोताने अंधे उदये वा उलये अनेरी प्रकृतिना अंध उदय वा तदुलय निवारे नही ते भाटे अपरावर्त्तमान कहीअे. ॥१८॥

९१ परावर्त्तमान तथा ४ क्षेत्रत्रिपाडी प्रकृति.

तणुअट्ट वेअ दुजुअल, कसाय उज्जोअगोअदुग निह ।

तसवीसाउ परित्ता, खित्तत्रिवागाऽणुपुठवीओ ॥१९॥

तणुअट्ट=शरीरादि अष्टकनी ३३
वेअ=वेद त्रण
दुजुअल=अे युगल
कसाय=शोण कषाय

उज्जोअ=उद्योतद्विक
गोअदुग=गोत्रद्विक-गोत्र ने वेद-
नीय
निहा=निद्रा

તસવીસ=ત્રસવીશક
આઠ=ચાર આયુ
પરિત્તા=પરાવર્તમાન

સ્વિત્તવિવાગા=ક્ષેત્રવિપાકી
આણુપુઠ્ઠીઓ=ચાર આનુપૂર્વી

અર્થ:—શરીરાદિ અષ્ટક, ત્રણ વેદ, બે યુગલ, સોળ કપાય, ઉઘોતદ્વિક, ગોત્રદ્વિક, નિદ્રા, ત્રસવીશક, ચાર આયુષ્ય એ [૯૧ પ્રકૃતિ] પરાવર્તમાન જાણવી. ચાર આનુપૂર્વીઓ ક્ષેત્રવિપાકી છે. ॥ ૧૯ ॥

વિવેચન—હવે પરાવર્તમાન પ્રકૃતિ કહે છે—તૈજસકાર્મણ્ય પૂર્વે કહ્યાં તે માટે તે શિવાયનાં શરીર ૩, ઉપાંગ ૩, સંસ્થાન ૬, સંઘયણ ૬, જાતિ ૫, ગતિ ૪, ખગતિ ૨, આનુપૂર્વી ૪, એવાં ૩૩, વેદ ત્રણ ૩૬, હાસ્ત્યાદિ બે યુગલ ૪૦, સોળ કપાય ૫૬, ઉઘોતનામ ૧, આતપનામ ૨, એ બે મળી ૫૮, બે ગોત્ર અને બે વેદનીય ૬૨, પાંચ નિદ્રા ૬૭, ત્રસનો દશકો, સ્થાયરનો દશકો ૮૭, ચાર આયુ ૯૧, એ એકાણુ^૧ પ્રકૃતિ અનેરી. —બીજી પ્રકૃતિનો અંધ ઉદય કે તદુભય નિવારીને પોતાનો અંધ ઉદય કે તદુભય કરે તે માટે પરાવર્તમાન પ્રકૃતિ કહીએ, તિહાં ૧૬ કપાય અને પાંચ નિદ્રા એ ૨૧ પ્રકૃતિ ધ્રુવઅંધી છે માટે ઉદયે જ પરાવર્તમાન છે. સ્થિર ૧, અસ્થિર ૨, શુભ ૩, અને અશુભ ૪, એ ચાર અંધે જ પરાવર્તમાન છે, શેષ ૬૬ પ્રકૃતિ તદુભયે—અંધ અને ઉદયે પણ પરાવર્તમાન છે. પરસ્પર વિરુદ્ધ છે માટે.

હવે ચાર પ્રકારે વિપાક કહે છે.—ક્ષેત્ર તે આગામિ ભવે જાતાં વચમાં વિગ્રહગતિએ વર્તતાં પોતાનો વિપાક દેખાડે—ઉદય આવે તે ક્ષેત્રવિપાકી કહીએ. તે ચાર આનુપૂર્વી જાણવી. ॥૧૯॥

૭૮ જીવવિપાકી તથા ૪ ભવવિપાકી.

૪૭ ૪ ૧ ૩ ૩ ૪ ૪ ૧
ઘણઘાડ્ઠુગોઞજિણા,તસિઅરત્તિગસુભગદુભગચડસાસં।
૧૧ ૭૮ ૪
જાડ્ઠિગ જિગવિવાગા. આઠ ચડરો ભવવિવાગા ॥૨૦॥

૧ ઉદયની અપેક્ષાએ સમ્યન્—મિથ્ર સહિત ૯૩.—ઋતિ શ્રી યશોવિજયજી કૃત કર્મપ્રકૃતિ વૃત્તિ.

ઘણઘાટ=ઘનઘાતી (૪૭)
 દુગોઅ=ગોત્રદ્વિક=ગોત્ર ને
 વેદનીય
 જિણા=જિન નામકર્મ
 તસિઅરતિગ=ત્રસત્રિક,
 સ્થાવરત્રિક

સુભગદુભગચ્ચ=સુભગચતુષ્ક
 અને દુર્ભગચતુષ્ક
 સાસં=ઉશ્વાસ નામકર્મ
 જાહતિગ=ભતિત્રિક
 જિયવિવાગા=ભવવિપાકી
 આઝ્ચરો=ચાર આયુઃ
 ભવવિવાગા=ભવવિપાકી

અર્થ:—૪૭ ઘનઘાતી, ગોત્રદ્વિક, જિન નામકર્મ, ત્રસત્રિક, સ્થાવરત્રિક, સુભગચતુષ્ક, દુર્ભગચતુષ્ક, શ્વાસોશ્વાસ નામકર્મ, ભતિત્રિક એ [૭૮ પ્રકૃતિ] ભવવિપાકી છે. અને ચાર આયુષ્ય ભવવિપાકી છે ॥ ૨૦ ॥

વિવેચન—જ્ઞાનાવરણ ૫, દર્શનાવરણ ૯, મોહનીય ૨૮, અંતરાય ૫, એ ૪૭ પ્રકૃતિ ઘનઘાતી કહીએ. એ ગોત્ર, એ વેદનીય ૫૧, જિનનામ ૫૨, ત્રસત્રિક તે ત્રસ ૧, આદર ૨, પર્યાપ્તિ ૩, ધતરત્રિક તે સ્થાવર ૧, સૂક્ષ્મ ૨, અપર્યાપ્તિ ૩, એવં ૫૮; સુભગ ૧, સુસ્વર ૨, આદેય ૩, યશ ૪, એ સુભગચતુષ્ક ૬૨ દુર્ભગ ૧, દુઃસ્વર ૨, અનાદેય ૩, અયશ ૪, એ દુર્ભગચતુષ્ક ૬૬, ઉશ્ચ્વાસનામ ૬૭, ભતિ ૫, ગતિ ૪, ખગતિ ૨, એ ૧૧, એવં ૭૮, એ ૭૮ પ્રકૃતિ ભવવિપાકી છે, જીવને જ જ્ઞાન દર્શન ચારિત્રાદિક આત્મગુણને વિષે તથા ઈન્દ્રિય ઉશ્ચ્વાસાદિકને વિષે યોતાનો કરેલો અનુબ્રહ્મ ઉપઘાત દેખાડે તે માટે જીવવિપાકી કહીએ. સર્વે પ્રકૃતિ જીવને જ વિપાક દેખાડે છે તો ક્ષેત્રાદિક જૂદા જૂદા વિપાક કેમ કહ્યા? તત્રોત્તરં-યદપિ સર્વે પ્રકૃતિ વિપાક તો જીવને જ દેખાડે છે તો પણ ક્ષેત્રાદિકના પ્રાધાન્યપણા માટે વિપાકપણે કહી. ચાર આયુ તે ભવવિપાકી છે. ધણ ભવે પરિણામવિશેષે જે ભવભોગ્ય આયુ આંદ્યુ' હોય તે તેજ ભવે અનુભવાય તે માટે ભવવિપાકી કહીએ. અને ગત્યાદિક તો કેટલાએક ભવાંતરલગે પણ હોય તે માટે તે ભવવિપાકી. ॥ ૨૦ ॥

૩૬ પુદ્ગલવિપાકી તથા ૪ પ્રકારનો બંધ.

૧૨ ૧૮ ૧ ૧ ૧ ૩

નામધુવોદય ચતતણુ,—વઘાયસાહારણિઅરુજોઅતિગં

પુગ્ગલવિવાગિ બંધો, પયઈઠિઈરસપ્પસ ત્તિ ॥૨૧॥

નામ=નામ કર્મની
 ધુવોદય=ધુવોદયી ૧૨ પ્રકૃતિ
 ચતતણુ=શરીરચતુષ્ક
 વઘાય=ઉપઘાત
 સાહારણ=સાધારણ નામ
 ઈઅર=પ્રત્યેક નામ

અજોઅતિગં=ઉદ્યોતત્રિક
 પુગ્ગલવિવાગિ=પુદ્ગલવિપાકી
 બંધો=બંધ
 પયઈઠિઈ=પ્રકૃતિબંધ, સ્થિતિબંધ
 રસપ્પસત્તિ=રસબંધ અને પ્રદેશ
 બંધ એ પ્રકારે

અર્થ:—નામકર્મની ધુવોદયી ૧૨ પ્રકૃતિ, શરીર ચતુષ્ક, ઉપઘાત નામકર્મ, સાધારણ નામકર્મ, પ્રત્યેક નામકર્મ, ઉદ્યોત ત્રિક, એ [૩૬ પ્રકૃતિ] પુદ્ગલવિપાકી જાણવી. પ્રકૃતિબંધ, સ્થિતિબંધ, રસબંધ અને પ્રદેશબંધ એ [ચાર] પ્રકારે બંધ જાણવો. ॥ ૨૧ ॥

વિવેચન—નિર્માણુનામ ૧, સ્થિરનામ ૨, અસ્થિરનામ ૩, અશુભધુનામ ૪, શુભનામ ૫, અશુભનામ ૬, તૈજસ ૭, કાર્મણ ૮, વર્ણચતુષ્ક ૧૨. એ નામકર્મની ધુવોદયી ૧૨ પ્રકૃતિ અને શરીર ૩, ઉપાંગ ૩, સંસ્થાન ૬, સંઘચણુ ૬, એ ૧૮ તનુચતુષ્કની મળી ૩૦, ઉપઘાત નામ ૩૧, સાધારણ નામ ૩૨, ઈતર તે પ્રત્યેક નામ ૩૩, ઉદ્યોતનામ ૧, આતપનામ ૨, પરાઘાતનામ ૩, એ ત્રણ મળી ૩૬ એ છત્રીશ પ્રકૃતિ પુદ્ગલવિવાગી છે, શરીરના પુદ્ગલને જ અનુગ્રહ ઉપઘાત કરે તે માટે પુદ્ગલવિવાગી કહીએ. હવે ચાર (૪) ભેદે બંધ કહે છે.— પ્રકૃતિબંધ ૧, સ્થિતિબંધ ૨, રસબંધ ૩, પ્રદેશબંધ ૪, એ ચાર ભેદે બંધનું સ્વરૂપ પ્રથમ કર્મત્રયમાં મોઢકને દૃષ્ટાન્તે વર્ણવ્યું છે. ॥ ૨૧ ॥

કર્મ પ્રકૃતિ																					
આયો ૧૫૮	૪૬	૫	૬	૦	૨	૧૬	૦	૪	૫૮	૬	૧૮	૦	૪	૫૮	૬	૧૮	૦	૪	૫૮	૬	૧૮
શાં. ૫																					
દર્શન ૬																					
વેદ ૨																					
મોહન ૨૮*																					
આ. ચુ ૪																					
નામ ૧૦૩	૫૮	૧૨	૫૫	૮૨	૨૧	૧૮	૦	૪	૫૮	૬	૧૮	૦	૪	૫૮	૬	૧૮	૦	૪	૫૮	૬	૧૮
ગોત્ર ૨																					
અંત ૫																					

+ મોહનીયમાં સમ્યં દેશઘાતી અને મિશ્રમોહનીય સર્વઘાતી છે,
વળી એ બંને પસવર્તમાન અને પાપ પ્રકૃતિ છે-મતિ વિશેષ:

મૂળ પ્રકૃતિના ભૂયસ્કારાદિ બંધ

મૂળપયડીળ અડસત્ત,—છેગબંધેસુ તિન્નિ મૂગારા ।

અપ્પતરા તિઅ ચરો, અવઢિઆ નહુ અવત્તવ્વો ॥૨૨ા

મૂળપયડીળ=મૂળ પ્રકૃતિના
અડસત્તછેગબંધેસુ=આઠ, સાત,
છ અને એકના બંધ
સ્થાનને વિષે
તિન્નિ=ત્રણ
મૂગારા=ભૂયસ્કાર બંધ હોય

અપ્પતરા=અદપતર બંધ
તિય=ત્રણ
ચરો=ચાર
અવઢિયા=અવસ્થિત બંધ
ન હુ=નથી જ
અવત્તવ્વો=અવક્તવ્ય બંધ

અર્થ:—મૂળ પ્રકૃતિના આઠ, સાત, છ અને એક પ્રકૃતિના બંધસ્થાનને વિષે ત્રણ ભૂયસ્કાર બંધ હોય, અદપતર બંધ ત્રણ અને અવસ્થિતબંધ ચાર હોય, અવક્તવ્યબંધ નથી જ. ॥૨૨ા

વિવેચન:—હવે પ્રથમ પ્રકૃતિબંધ કહે છે.—આઠ મૂળ પ્રકૃતિનાં ચાર બંધસ્થાનક છે. તે કયા? આયુબંધકાળે અષ્ટવિધ બંધક ૧, આયુબંધ કાળ વિના સમવિધ બંધક ૨, દશમે ગુણુઠાણે મોહનીય વિના ષડ્વિધ બંધક ૩, ૧૧-૧૨-૧૩ ગુણુઠાણે એક સાતાવેદનીયજ બાંધે ત્યારે એકવિધ બંધક ૪, એ ચાર બંધસ્થાનકને વિષે ત્રણ ભૂયસ્કાર હોય, ઉપશમશ્રેણિએ એક સાતા વેદનીયનો બંધક થઇને પડતો સૂક્ષ્મ સંપરાયે ષડ્વિધ બંધક થાય ત્યાં પહેલે સમયે પહેલો મૂયસ્કાર ૧, તે પછી વળી પડતો નવમે ગુણુઠાણે સમવિધ બંધક થાય તથા અચારમાથી કાળ કરી એથે ગુણુઠાણે આવે ત્યારે સમવિધ બંધક થાય ત્યાં પહેલે સમયે બીજો ભૂયસ્કાર ૨, તે પછી આયુબંધકાળે અષ્ટવિધ બંધક થાય ત્યાં પહેલે સમયે ત્રીજો ભૂયસ્કાર બંધ કહીએ ૩. ત્રણ અદપતર હોય તે કેમ? આયુબંધકાળે અષ્ટવિધ બંધક હોય તે આયુ બાંધી રહ્યા પછી સમવિધ બંધક થાય ત્યાં પહેલે સમયે પહેલો અલ્પતર બંધ હોય ૧, દ્વિતીયાદિક સમયે સર્વત્ર અવસ્થિત બન્ધ: જાણવા. તે

સમવિધ બંધક શ્રેણિએ ચઢતો સૂક્ષ્મસંપરણે પડવિધ બંધક થાય, ત્યાં પહેલે સમયે બીજે અદપતરબંધ હોય ૨, ત્યાંથી વળી ચઢતો અગ્યારમે આરમે ગુણુઠાણે એકવિધબંધક થાય ત્યાં પહેલે સમયે ત્રીજે અદપતર બંધ હોય. તથા ચારે બંધસ્થાનકે પહેલા સમય પછી દ્વિતીયાદિક સમયે ચાર અવસ્થિત બંધ હોય; તથા અબંધક થઇને ફરી બંધક થાય ત્યારે પહેલે સમયે અવક્તવ્ય કહીએ, તે તો મૂળ પ્રકૃતિને વિષે હોય નહીં. જે માટે આઠ મૂળ પ્રકૃતિનો અબંધક તો અયોગી અને સિદ્ધ હોય તે તો ફરી કર્મ બાંધે નહીં તે માટે અવક્તવ્ય બંધ હોય નહીં ॥ ૨૨ ॥

ભૂયસ્કારાદિનુ' સ્વરૂપ

एगादहिगे भूओ, एगाई ऊणगंमि अप्पतरो ।

तम्मत्तोऽवट्टियओ, पढमे समए अवत्तव्वो ॥२३॥

एगादहिगे=એકાદિ અધિક પ્રકૃ-
તિનો બંધ છે
भूओ=ભૂયસ્કાર બંધ
एगाई ऊणगंमि=એકાદિ પ્રકૃ-
તિવડે હીન બંધ છે
अप्पतरो=અદપતર બંધ

तम्मत्तो=તેટલોજ-તેટલીજ પ્રકૃ-
તિનો બંધ
अवट्टियओ=અવસ્થિત બંધ
पढमे समए=અબંધક થયા પછી
પુનર્બંધના પહેલા સમયે
अवत्तव्वो=અવક્તવ્ય બંધ

અર્થ:—એકાદિ અધિક પ્રકૃતિનો બંધ છે તે ભૂયસ્કાર બંધ થાય, એકાદિ પ્રકૃતિવડે હીન બંધ છે તે અદપતર બંધ થાય તેટલી પ્રકૃતિનો બંધ તે અવસ્થિતબંધ અને અબંધક થયા પછી પુનઃ બંધના પહેલા સમયે બંધ થાય તે અવક્તવ્ય બંધ હોય. ॥૨૩॥

વિવેચન:—એ ભૂયસ્કારાદિનો અર્થ કહે છે.-પૂર્વે થાડી પ્રકૃતિ બાંધતો હોય અને પછી એકાદિ અધિક બાંધે તે મૂયસ્કાર બન્ધ ૧, પૂર્વે ઘણી પ્રકૃતિ બાંધતો હોય અને તે પછી એકાદિકે:

ઉણી-ઓઠી આંધે તે અલ્પતર વંધ કહીએ ૨, પૂર્વે આંધતો હોય તેટલી જ પ્રકૃતિ જ્યાં લગે આંધે ત્યાં લગે અવસ્થિત વંધ કહીએ ૩, અને સર્વથા અબંધક થઈને ફરી પ્રકૃતિ આંધવા માંડે ત્યારે પહેલે સમયે અવક્તવ્ય વંધ કહીએ* ૪. ॥ ૨૩ ॥

+ હવે સામાન્યે ઉત્તર પ્રકૃતિનાં અંધસ્થાનક ઓગણીસ છે, તેનાં નામ કહે છે.—એક, સત્તર, અઠાર, ઓગણીશ, વીશ, એકવીસ, બાવીસ, છઠ્ઠીશ, ત્રેપન, ચોપન, પંચાવન, છપ્પન, સત્તાવન, અઠાવન, ઓગણસાઠ, સાઠ, એકસઠ, ત્રેસઠ, ચોસઠ, પાંસઠ, છાસઠ, સડસઠ, અડસઠ, ઓગણોત્તર, સીત્તર, એકોત્તર, બહોત્તર, તહોત્તર, અને ચુમ્મોત્તર, એ ઓગણવીશ અંધસ્થાનક છે, ત્યાં ભૂયસ્કાર અંધ અઠાવીશ હોય તે કહે છે.—

ઉપશાંતમોહ ગુણુકાણે એક વેદનીય આંધીને પડતો દશમે ગુણુકાણે જ્ઞાનાં પાંચ, દર્શનાં ચાર, અંતરાય પાંચ, ઉચ્ચૈર્ગોત્ર અને યશકીર્તિ સાથે વેદનીય આંધતાં સત્તર પ્રકૃતિને અંધે પ્રથમ સમયે પ્રથમ ભૂયસ્કાર અંધ, ત્યાંથી પડતો નવમે ગુણુકાણે સંજ્વલન લોભ સાથે અઠાર પ્રકૃતિ આંધતાં **ત્રીજો** ભૂયસ્કાર અંધ. તે સંજ્વલનની માયા સાથે ઓગણીશ આંધતાં **ચોથો** ભૂયસ્કાર અંધ. તે સંજ્વલન માન સાથે વીશ આંધતાં **પાંચમો** ભૂયસ્કાર અંધ. તે સંજ્વલન ક્રોધ સાથે એકવીશ આંધતાં **છઠ્ઠો** ભૂયસ્કાર અંધ. તે મધ્યે હાસ્ય, રતિ, ભય અને જીવગુણ સાથે ચાર પ્રકૃતિનો અધિક અંધ કરતાં અપૂર્વકરણને સાતમે ભાગે છઠ્ઠીશનો અંધ કરતાં **સાતમો** ભૂયસ્કાર. તે મધ્યે આઠમાને છૂટ્ટે ભાગે દેવપ્રાયોગ્ય નામકર્મની અઠાવીશ પ્રકૃતિ આંધતાં ત્રેપનનો અંધ [અહીં યશકીર્તિ પૂર્વે છઠ્ઠીસ પ્રકૃતિ મધ્યે આવી છે તેથી દેવપ્રાયોગ્ય સત્તાવીશને અંધ ત્રેપન પ્રકૃતિ હોય] એ **આઠમો** ભૂયસ્કાર. પુનઃ જિનતામ સહિત દેવપ્રાયોગ્ય ઓગણત્રીસ આંધતાં ચોપનના અંધે **નવમો** ભૂયસ્કાર અંધ, તથા આહારકદ્ધિક સહિત અને જિનતામરહિત ત્રીસ આંધતાં પંચાવનના અંધે **દસમો** ભૂયસ્કાર, તે પંચાવન જિન નામ સહિત આંધતાં છપ્પનના અંધે **અગિઆરમો** ભૂયસ્કાર. અપૂર્વકરણના પ્રથમ ભાગે છપ્પનને જિન નામ રહિત તથા નિદ્રા અને પ્રયત્ન સહિત આંધતાં સત્તાવનના અંધે **બારમો** ભૂયસ્કાર. તે વળી જિનતામ સહિત અઠાવનના અંધે **તેરમો** ભૂયસ્કાર. તે દેવાયુ સાથે અપ્રમતે ઓગણસાઠ આંધતાં **ચૌદમો** ભૂયસ્કાર, દેશવિરતિ ગુણુકાણે દેવપ્રાયોગ્યની અઠાવીસ પ્રકૃતિ આંધતાં જ્ઞાનાં પાંચ, દર્શનાં ૭, વેદનીય એક, મોહનીય તેર, દેવાયુ એક, નામની અઠાવીશ,

उत्तरप्रकृतिना भूयस्कारादि अंध.

११ २२

नव छ चउ दंसे दु दु, ति दु मोहे दुइगवीस सत्तरस ।
तेरस नव पण चउ ति दु, इको नव अट्ट दस दुन्निरक्ष

नव=नव प्रकृतितुं अंधस्थानक
छ=छ प्रकृतितुं अंधस्थानक
चउ=चार प्रकृतितुं अंधस्थानक
दंसे=दर्शनावरणीय कर्मनी
उत्तर प्रकृतिना
दु=ये भूयस्कार अंध
दु=ये अदपतर अंध
ति=त्रलु अवस्थित अंध
दु=ये अवक्तव्य अंध
मोहे=मोहनीय कर्मने विषे
दुइगवीस=आवीसतुं अंधस्था-
न, ऐकवीशतुं अंधस्थान

सत्तरस=सत्तर प्रकृतितुं अंध-
स्थान
तेरस=तेर प्रकृतितुं अंधस्थान
नवपणचउ=नव, पांय अने
चार प्रकृतितुं अंधस्थान
तिदुइको=त्रलु ये अने ऐक
प्रकृतितुं अंधस्थान
नव=नव भूयस्कार अंध
अट्ट=आठ अदपतर अंध
दस=दश अवस्थित अंध
दुन्नि=ये अवक्तव्य अंध

अर्थः—दर्शनावरणीय कर्मनी उत्तर प्रकृतिनां नव, छ अने
चार प्रकृतिनां [अभ त्रलु] अंधस्थान होय. ये भूयस्कार, ये

गोत्रनी ऐक अने अंतरायनी पांय, अवं सां प्रकृति आंधतां पंदरमो
भूयस्कार. ते जिननाम सहित ऐकसंते अंधे सोलमो भूयस्कार, अहीयां
डोर्ध प्रकारे ऐक छवने ऐक समये आसं प्रकृतिने अंध संभवने नही, तेथी
तेने भूयस्कार पण न कळो. योथे गुणुहाणे आयु अंधकाणे देवप्रायोग्य
नामनी अष्टावीस प्रकृति आंधतां जानां पांय, दर्शनां छ, वेदनीय ऐक,
मोहनीय सत्तर, गोत्रनी ऐक, नामनी अष्टावीश अने अंतरायनी पांय.
अे त्रसं प्रकृति आंधतां सत्तरमो भूयस्कार. देवायुना अंध सहित योसं
प्रकृति आंधतां अट्टारमो भूयस्कार. जिननाम सहित पांसं आंधतां
ओगणीसमो भूयस्कार. योथे गुणुहाणे देवता होय, तेने मनुष्यप्रायोग्य
त्रीस प्रकृति आंधतां छसंनना अंधे वीसमो भूयस्कार. मिथ्यात्व गुणुहाणे
जानां पांय, दर्शनां नव, वेदनीय ऐक, मोहनीय आवीश, आयुनी ऐक,

અદ્યપતર, ત્રણ અવસ્થિત અને બે અવક્તવ્ય અંધ હોય. મોહનીય કર્મને વિષે બાવીશ, એકવીશ, સત્તર, તેર, નવ, પાંચ, ચાર, ત્રણ, બે અને એક પ્રકૃતિનાં એમ દશ અંધસ્થાન હોય. નવ ભૂયસ્કાર, આઠ અદ્યપતર, દશ અવસ્થિત અને બે અવક્તવ્યઅંધ હોય. ॥ ૨૪ ॥

વિવેચન:—હવે ઉત્તરપ્રકૃતિ આશ્રયી ભૂયસ્કારાદિક કહે છે.—
 દર્શનાવરણીય કર્મની નવ પ્રકૃતિને વિષે ત્રણ અંધસ્થાનક છે, તે કયા ? પહેલે બીજે ગુણકાણે નવે પ્રકૃતિ આંધે તે પહેલું અંધસ્થાનક ૧, થીણદ્વિત્રિકનો અંધ ટળ્યે ત્રીજા થકી આઠમાના પહેલા લાગલગે છ આંધે એ બીજું અંધસ્થાનક ૨, તે ઉપરાંત બે નિદ્રાતો અંધ ટળ્યે દશમા-લગે ચાર આંધે એ ત્રીજું અંધસ્થાનક ૩. તિહાં શ્રેણિથી પડતાં ચાર આંધતો છ આંધે એ પહેલા ભૂયસ્કાર ૧, છ આંધતો સાસ્વાદને નવ આંધે એ

નામની ત્રેવીશ, ગોત્રની એક અને અંતરાયની પાંચ, એ સડસડ પ્રકૃતિ આંધતાં **પકવીસમો** ભૂયસ્કાર. ત્યાં નામકર્મની પચ્ચીશ અને આયુ રહિત અડસડ આંધતાં **બાવીસમો** ભૂયસ્કાર. આયુસહિત ઓગણોત્તર આંધતાં **ત્રેવીસમો** ભૂયસ્કાર. તે વળી નામકર્મની છવીસ પ્રકૃતિ સાથે સીત્તર આંધતાં **ચોવીસમો** ભૂયસ્કાર. તે આયુ રહિત અને નામકર્મની અઠ્ઠાવીસ સાથે એકોતર આંધતાં **પચીસમો** ભૂયસ્કાર. તે ઓગણત્રીશ નામકર્મની સાથે બહોંતરના અંધે **છઠ્ઠવીસમો** ભૂયસ્કાર. આયુ સહિત તહોંતર આંધતાં **સત્તાવીસમો** ભૂયસ્કાર. તે વળી નામકર્મની ત્રીશ આંધતાં જાનાં પાંચ, દર્શનાં નવ, વેદનીય એક, મોહનીય બાવીશ, આયુ એક, નામની ત્રીશ ગોત્રની એક અને અંતરાયની પાંચ, એવં ચુમ્મોતર આંધતાં **અઠ્ઠાવીસમો** ભૂયસ્કાર. અહીંયાં પ્રકારાંતરે અનેક અંધસ્થાનક સંભવે તે આપણી બુદ્ધિથી વિચારી લેવા. એમ અઠ્ઠાવીશ અદ્યપતર અંધ પણ વિપરીતપણે લેવા અને ઓગણત્રીશ અંધસ્થાનક લણી અવસ્થિત અંધ પણ ઓગણત્રીસ લેવા. અહીંયા અવક્તવ્ય અંધ ન સંભવે, જે લણી સર્વ ઉત્તરપ્રકૃતિનો અઅંધક અયોગી ગુણકાણે જીવ હોય, ત્યાંથી પડવું નથી માટે અવક્તવ્ય અંધ ન હોય.

ધતિ જ્યસોમસૂરિકૃતબાલાવબોધે.

બીજી ભૂયસ્કાર ૨, તથા મિથ્યાત્વે નવનો બંધક થકો મિશ્ર તથા સમ્યક્ત્વ પામતો છ બાંધે ત્યાં પહેલે સમયે પહેલો અદ્વ-પતર બંધ હોય ૧. આઠમે ગુણઠાણુ છ બાંધતો ચાર બાંધે ત્યારે પહેલે સમયે બીજી અદ્વપતર બંધ હોય ૨. તથા ત્રણ બંધસ્થા-નકે પ્રથમ સમય પછી દ્વિતીયાદિક સમયે ત્રણ અવસ્થિત બંધ હોય. તથા ઉપશાંતમોહે અબંધક થઈ ને પડતો દશમે ગુણઠાણુ ચાર બાંધે ત્યારે પહેલે સમયે પહેલો અવક્તવ્ય બંધ હોય ૧. ઉપશાન્તમોહે સર્વથા અબંધક થકો કાળ કરી અનુત્તરવિમાને ઉપજે ત્યાં ચોથે ગુણઠાણુ પ્રથમજ છ બાંધે ત્યાં પહેલે સમયે બીજી અવક્તવ્ય બંધ હોય ૨. એટલે દર્શનાવરણીય કર્મના ત્રણ બંધસ્થાનકે બે ભૂયસ્કાર બંધ, ત્રણ અવસ્થિત બંધ અને બે અવક્તવ્ય બંધ હોય.

મોહનીય કર્મની બંધે ૨૬ પ્રકૃતિ છે. તેને વિષે દશ બંધ-સ્થાનક છે, તે કયા? ૨૨, ૨૧, ૧૭, ૧૩, ૯, ૫, ૪, ૩, ૨, ૧. તે કેમ? મોહનીયની ૨૮ પ્રકૃતિ છે. તેમાંથી સમ્યક્ત્વ મોહનીય અને મિશ્રમોહનીય એ બે બંધે ન હોય, તે ટાળી ૨૬ બંધે હોય. તેમાં પણ ત્રણ વેદનો બંધ સમકાળે ન હોય, એકજ વેદનો બંધ હોય. અને હાસ્ય ૧, રતિ ૨: શોક ૧, અરતિ ૨: એ બે યુગલ માંહેથી એકજ યુગલ એક સમયે બંધાય એટલે ૨૬ માંહેથી ૪ ટાળ્યે ઉત્કૃષ્ટો ૨૨ પ્રકૃતિનો બંધ મિથ્યાત્વ ગુણઠાણુ હોય ૧, ત્યારપછી મિથ્યાત્વ ટાળ્યે સાસ્વાદને ૨૧ નો બંધ ૨, મિશ્ર અને અવિરતે અનંતાનુબંધી ૪ ટાળ્યા માટે ૧૭ નો બંધ ૩. અપ્રત્યાખ્યાનીય ૪ ટાળ્યે દેશવિરતિએ ૧૩ નો બંધ ૪. પ્રત્યાખ્યાનાવરણ ૪ ટાળ્યે પ્રમત્ત થકો અપૂર્વ-કરણુ લગે ૯ નો બંધ; યદ્યાપિ ઈહાં અરતિ શોક ટાળ્યાં છે તો પણ તે ઠામે હાસ્ય રતિ છે તે માટે ૯ નો જ બંધ હોય ૫, હાસ્ય, રતિ, ભય અને કુસ્થા એ ચાર ટાળ્યે અનિવૃત્તિને પહેલે ભાગે પાંચનો બંધ ૬, બીજી ભાગે પુરુષવેદ ટાળ્યે ૪ નો બંધ ૭. ત્રીજી ભાગે સંજ્વલન ક્રોધ ટાળ્યે ૩ નો બંધ ૮, ચોથે ભાગે સંજ્વલન માન ટાળ્યે ૨ નો બંધ ૯. પાંચમે ભાગે સંજ્વલની માંયા ટાળ્યે એક સંજ્વલન લોભનો જ બંધ ૧૦. એ દશ બંધ-સ્થાનકને વિષે નવ ભૂયસ્કાર બંધ હોય, આઠ અદ્વપતર હોય, દશ અવસ્થિત હોય અને બે અવક્તવ્ય હોય. તે કેમ? એક

પ્રકૃતિ બાંધતો થકો પડતાં એ બાંધે ત્યારે પહેલે સમયે પહેલો ભૂચસ્કાર થાય ૧. એ બાંધતો ત્રણ બાંધે ત્યારે બીજો ભૂચસ્કાર ૨. એમ પ્રકૃતિબંધ વધતો થકો યાવત ૨૧ થકી ૨૨ બાંધે ત્યારે નવમો ભૂચસ્કાર હોય ૯. એમ નવ ભૂચસ્કાર જાણવા. ત્યાં ૧, ૨, ૩, ૪, ૫, ૯ અને ૧૩ બાંધતો કાળ કરે તો દેવતા થાય, ત્યાં ૧૭ નો બંધક થાય પણ તે ભૂચસ્કાર ૧૭ નો એક જ જાણવો; જૂદા નહી. તથા મિથ્યાત્વે ૨૨ બાંધતો થકો ચઠતાં મિત્રે અને સમ્યક્ત્વે ૧૭ બાંધે તે પહેલો અદ્વૈતર બંધ ૧, સાસ્વાદન તો પડતાં જ હોય; તે માટે ચઠતાં ૨૧ નો બંધ ન ન હોય. ૧૭ બાંધતો ૧૩ બાંધે એ બીજો અદ્વૈતર બંધ ૨, એમ પ્રકૃતિ ઘટાડતો યાવત એક બાંધે એ આઠમો અદ્વૈતર બંધ ૮. એ આઠ અદ્વૈતર બંધ જાણવા. તથા દશે બંધ-સ્થાનકે પ્રથમ સમય પછી દ્વિતીયાદિક સમયે દશ અવસ્થિત બંધ જાણવા. તથા ઉપશમશ્રેણિએ મોહનીયનો સર્વથા અબંધક થઈ ને પડતો નવમે ગુણઠાણે સંજ્વલન લોભ બાંધે ત્યારે પહેલે સમયે અવક્તવ્ય બંધ હોય, એ પહેલો અવક્તવ્ય બંધ ૧. તથા ઉપશમશ્રેણિએ અબંધક થઈને ત્યાં જ કાળ કરી અનુત્તર વિમાને જઈ ત્યાં પ્રથમ જ ચાથે ગુણઠાણે સત્તરનો બંધક થાય, એ બીજો અવક્તવ્ય બંધ ૨ એટલે મોહનીયના દશ બંધસ્થાનકે નવ ભૂચસ્કાર બંધ હોય, આઠ અદ્વૈતર બંધ હોય, દશ અવસ્થિત બંધ હોય અને એ અવક્તવ્ય બંધ હોય. ॥ ૨૪ ॥

૨૩ ૨૫ ૨૬ ૨૮

૨૭

૩૦

૩૧ ૧

તિપણછઅટ્ટનવહિઆ, વીસા તીસેગતીસ ઇગ નામે;
છસસગઅટ્ટતિવંધા, સેસેસુ ચ ઠાળમિક્કિંકં ॥૨૫॥

તિપણછઅટ્ટનવહિયા વીસા=
ત્રણ, પાંચ, છ, આઠ
અને નવ આધક વીસ
એટલે ૨૩-૨૫-૨૬-૨૮
૨૯ પ્રકૃતિનાં બંધસ્થાન

તીસ=ત્રીશ પ્રકૃતિનું બંધસ્થાન
પગતીસ=એકત્રીશનું બંધસ્થાન
ઇગ=એક પ્રકૃતિનું બંધસ્થાન
નામે=નામકર્મને વિષે

છ=છ ભૂયસ્કાર બંધ
 સ્સગ=સાત અલ્પતર
 અઠ્ઠ=આઠ અવસ્થિત બંધ
 તિવંધા=ત્રણ અવક્તવ્યબંધ
 સેસેસું=ખાકીના [જ્ઞાનાવરણ,

વેદનીય, આયુ, ગોત્ર
 અને અંતરાય] કર્મને
 વિષે
 ઠાણં=બંધસ્થાન
 ઈક્કિક્ક=એક એક

અર્થ:—ત્રેવીશ, પચીશ, છવીશ, અઠ્ઠાવીશ, એગણત્રીશ, ત્રીશ, એકત્રીશ અને એક પ્રકૃતિનાં [એમ આઠ] બંધસ્થાન નામકર્મને વિષે હોય. છ ભૂયસ્કાર, સાત અલ્પતર, આઠ અવસ્થિત અને ત્રણ અવક્તવ્ય બંધ હોય અને ખાકીના કર્મને વિષે એક એક બંધસ્થાન હોય. ॥ ૨૫ ॥

વિવેચન—નામકર્મની બંધે ૬૭ પ્રકૃતિ છે તેને વિષે ૮ બંધ સ્થાનક છે, તે કયા? ૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧, ૧. તે કેમ? વર્ણુચતુષ્ક ૪, તૈજસ ૫, કામ્ભણ ૬, અગુરુલધુ ૭, નિર્માણ ૮ અને ઉપવાત ૯ એ ત્રણ પ્રકૃતિ આઠમા ગુણુઠાણુના છઠ્ઠા ભાગ લગે સર્વજીવ સદાય નિશ્ચયે બંધે તે માટે ધ્રુવબંધી ૯, તિર્યગ્યગતિ ૧૦, તિર્યગાનુપૂર્વી ૧૧, એકેન્દ્રિયજાતિ ૧૨, ઔદારિક શરીર ૧૩, હુડક સંસ્થાન ૧૪, સ્થાવર ૧૫, અપર્યાપ્ત ૧૬, અસ્થિર ૧૭, અશુભ ૧૮, દુર્ભાગ ૧૯, અનાદેય ૨૦, અચશ: ૨૧, સૂક્ષ્મ આદર માંહેલી એક ૨૨, સાધારણ પ્રત્યેક માંહેલી એક ૨૩, એ ત્રેવીશ અપર્યાપ્તએકેન્દ્રિય પ્રાયોગ્ય તે એકેન્દ્રિય, વિકલેન્દ્રિય અને પંચેન્દ્રિય મિથ્યાત્વી બંધે, એ ત્રેવીશનું પહેલું બંધસ્થાનક ૧. તે ૩૩ માંહે ઉદ્યાસનામ ૧, પરાવાત ૨, એ બે ભેગવીએ અને અપર્યાપ્ત ૧, અસ્થિર ૨, અશુભ ૩ અને અચશ ૪, એ ચારને ઠેકાણુ એની પ્રતિપક્ષી પર્યાપ્ત ૧, સ્થિર ૨, શુભ ૩ અને ચશ ૪, એ ચાર કહીએ, તે એ પચ્ચીશ પર્યાપ્ત એકેન્દ્રિય પ્રાયોગ્ય તથા અપર્યાપ્ત બેઈન્દ્રિયાદિક પ્રાયોગ્ય બંધાય, એ બીજું બંધસ્થાનક ૨, એ ૨૫ માંહે ઉદ્યોત તથા આતપ એ બે માંહેની એક ભેગવીએ, એ ૨૬ પર્યાપ્ત એકેન્દ્રિય યોગ્ય બંધાય, એ ત્રીજું બંધસ્થાનક ૩. તથા દેવગતિ ૧. દેવાનુપૂર્વી ૨, પંચેન્દ્રિયજાતિ ૩, વૈક્રિય શરીર ૪, વૈક્રિયોપાંગ ૫, સમચતુરસ્ર સંસ્થાન ૬, ત્રિયાસ ૭, પરાવાત ૮, શુભવિહાયોગતિ ૯, ત્રસ ૧૦, આદર

૧૧, પર્યાપ્ત ૧૨, પ્રત્યેક ૧૩, સ્થિર અસ્થિર માંહેલી એક ૧૪ શુભ અશુભ માંહેલી એક ૧૫, યશ અયશ માંહેલી એક ૧૬ સુભગ ૧૭, સુસ્વર ૧૮, આદેય ૧૯ અને નવ દ્રુવબાધી ૨૦ એ ૨૦ દેવપ્રાયોગ્ય પ્રકૃતિઓને પ્રથમના ચાર ગુણુઠાણાના મનુષ્ય તિર્યચ બાંધે, એ ચોથું બંધસ્થાનક ૪. એ માંહે જિનનામ ભેળવીએ તે ૨૯ અચિરત સમ્યગ્દષ્ટિ મનુષ્ય જ દેવગતિ યોગ્ય બાંધે અથવા પૂર્વાક્રમ ૨૫ માંહે ખગતિ ૧ સ્વર ૧, સંઘયણ ૧, ઔદારિકોપાંગ ૧, એ ૪ ભેળવીએ તથ એકેન્દ્રિયને ઠેકાણે પાંચેન્દ્રિય, અને સ્થાવરને ઠેકાણે ત્રસ કહીયે એ ૨૯ પર્યાપ્તપાંચેન્દ્રિય તિર્યચયોગ્ય બાંધે, એ પાંચમું બંધ સ્થાનક ૫. તથા પૂર્વાક્રમ ૨૮ માંહે આહારકદ્રિક ભેળવીએ અને સ્થિર શુભ, યશજ કહીએ પ્રતિપક્ષી ન કહીએ, તે એ ૩૦ દેવયોગ્ય અપ્રમત્તસંયત બાંધે, અથવા પૂર્વાક્રમ ૨૮ માંહે વજ્રપલનારાચ સંઘયણ ૧, જિનનામ ૨, એ બે ભેળવીએ અને દેવદિકને ઠામે [ઠેકાણે] મનુષ્યદિક કહીયે, એ ૩૦ મનુષ્ય યોગ્ય સમ્યગ્દષ્ટિ દેવતા બાંધે, એ છટ્ટું બંધસ્થાનક ૬ તથા દેવયોગ્ય ૩૦ માંહે જિનનામ ભેળવીએ, એ ૩૧ દેવયોગ્ય અપ્રમત્ત અને અપૂર્વકરણ ગુણસ્થાનવર્તી સાધુ બાંધે, એ સાતમું બંધસ્થાનક ૭. તથા અપૂર્વાદિ ત્રણ ગુણુઠાણે રહ્યે થકો સાધુ એક યશઃકીર્તિ સહજે જ બાંધે પણ કોઈ ગતિયોગ્ય નહીં, એ આઠમું બંધસ્થાનક ૮. હવે એ ૧ બંધસ્થાનકને ત્રિષે છ ભૂયસ્કાર હોય, સાત અદંપત હોય, આઠ અવસ્થિત હોય અને ત્રણ અવક્તવ્ય હોય, તે કેમ? કોઈક જીવ અપર્યાપ્ત એકેન્દ્રિય યોગ્ય ૨૩ બાંધીને તદ્યોગ્ય વિશુદ્ધિપણે ૨૫ બાંધે, ત્યારે પહેલે સમયે પહેલો મૃગસ્ફા હોય ૧. તે વાર પછી ૨૬ બાંધતે બીજો ભૂયસ્કાર. ૨૮ બાંધતાં ત્રીજો ૩. ૨૯ બાંધતે ચોથો ૪. ત્રીશ બાંધતે પાંચમો ૫. આહાર કદ્રિક યુક્ત ૩૦ બાંધીને ૩૧ બાંધતાં પહેલે સમયે છઠો ભૂયસ્કાર ૬. અથવા એક યશઃકીર્તિ બાંધતો શ્રેણિથી ૫૨તો અપૂર્વકરણ ૩૧, અથવા ૩૦, અથવા ૨૯, અથવા ૨૮ બાંધે, ત્યાં પહેલે સમયે ભૂયસ્કાર હોય પણ છઠો જ પણ સાતમો નહીં. જે ભણુ એકત્રીશાદિક આંધકી બાંધે તે તેજ છે, નવી નથી તે માટે. ૨ ભૂયસ્કાર બંધ જાણવા. હવે અલ્પતર બંધ ૭ છે, તે અ

પ્રમાણે-અપૂર્વકરણે દેવગતિયોગ્ય ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧ બાંધીને શ્રેણિ ચઢતાં તે બંધને વ્યુચ્છેદે એક યશ બાંધે, ત્યાં આઘ સમયે પહેલો અદ્યત્તર બંધ ૧. કોઈક મનુષ્ય આહારરુદ્ધિક અને જિનનામ સહિત દેવયોગ્ય ૩૧ બાંધતો મરીને દેવલોકે જાય, ત્યાં પહેલે જ સમયે મનુષ્ય યોગ્ય ૩૦ બાંધે; ત્યાં બીજે અદ્યત્તર ૨. તે જ દેવલોકથી ચ્યવી મનુષ્ય થયો થકો વળી જિનનામ સહિત દેવગતિ યોગ્ય ૨૯ બાંધે, તેને આઘ સમયે ત્રીજે અદ્યત્તર ૩. જ્યારે કોઈ મનુષ્ય વા તિર્થંચ તિર્થંગતિ યોગ્ય ૨૯ બાંધતો વિશુદ્ધ પરિણામે દેવગતિ યોગ્ય ૨૮ બાંધે, ત્યારે આઘ સમયે ચોથા અદ્યત્તર ૪. તે ૨૮ બાંધતો સીંકલષ્ટ પરિણામવશે એકેન્દ્રિયયોગ્ય ૨૬ બાંધે, ત્યાં પાંચમે અદ્યત્તર ૫. તેજ ૨૬ વાળો ૨૫ બાંધે ત્યારે છઠ્ઠો અદ્યત્તર ૬. તેજ ૨૩ બાંધે ત્યારે સાતમે અદ્યત્તર બંધ જાણવો. તથા એ આઠે બંધસ્થાનકે દ્વિતીયાદિક સમયે આઠ અવસ્થિત વંચ હોય. તથા ઉપશાન્તમોહ ગુણઠાણે નામકર્મનો સર્વથા અબંધક થઈને પડતો એક યશ બાંધે ત્યારે પ્રથમ સમયે પહેલો અવક્તવ્ય ૧. ઉપશાન્તમોહે કાળ કરીને અનુત્તર વિમાને જાય ત્યાં પહેલે જ સમયે જિનનામ સહિત મનુષ્યગતિ યોગ્ય ૩૦ બાંધે, ત્યાં બીજે અવક્તવ્ય ૨. તેજ કોઈક જિનનામ વિના ૨૯ બાંધે, ત્યાં પ્રથમ સમયે ત્રીજે અવક્તવ્ય બંધ હોય ૩. એટલે એ નામકર્મને ૮ બંધસ્થાનકે છ ભૂયસ્કાર બંધ હોય, સાત અદ્યત્તર બંધ હોય. આઠ અવસ્થિત બંધ હોય અને ત્રણ અવક્તવ્ય બંધ હોય.

શેષ જ્ઞાનાવરણીય ૧, વેદનીય ૨, આયુ ૩, ગોત્ર ૪, અંતરાય ૫, એ પાંચ કર્મને વિષે એકેકું જ બંધસ્થાનક છે, તે કેમ? જ્ઞાનાવરણીયની પ્રકૃતિ ૫ સૂક્ષ્મસંપરાય લગે ભેળી જ બંધાય, ત્યાં ભૂયસ્કાર કે અદ્યત્તર બંધ હોય નહીં; અવસ્થિત બંધ એક સદાય હોય, ઉપશાન્તમોહે જ્ઞાનાવરણનો સર્વથા અબંધક થઈને પાછો પડતો પાંચે પ્રકૃતિ સમકાળે બાંધે ત્યારે તેને પહેલે સમયે અવક્તવ્ય બંધ હોય, એમ અંતરાય કર્મ પણ કહેવું. વેદનીયની બે પ્રકૃતિ માંહેલી એકજ બંધાય. અહીં પણ ભૂયસ્કાર અને અદ્યત્તર ન હોય, સદાય અવાસ્થિત જ

આઠ કર્મની ઉત્તરપ્રકૃતિને વિષે અંધસ્થાન તથા ભૂયસ્કારાદિ અંધનું કોષ્ટક.

૮ કર્મ	જ્ઞાનાવરણદર્શનાવરણ	વેદનીય	મોહનીય કર્મ	આયુઃ	નામકર્મ	ગોત્ર	અંતરાય
ઉત્તર પ્રકૃતિ	૫	૯	૨	૨૬	૪	૨	૫
દેહલા અંધસ્થાન	૧	૩	૧૦	૧	૮	૧	૧
દેહલી પ્રકૃતિના અંધસ્થાન	૫	૯,૬, ૪	૨૨,૨૧,૧૭,૧૩ ૯,૫,૪,૩,૨,૧.	૧	૨૩,૨૫,૨૬,૨૮ ૨૯,૩૦,૩૧,૧	૧	૫
ભૂયસ્કાર અંધ	૦	૨	૯	૦	૬	૦	૦
અરુપતર અંધ	૦	૨	૮	૦	૭	૦	૦
અવસ્થિત અંધ	૧	૩	૧૦	૧	૮	૧	૧
અવકાતવ્ય અંધ	૧	૨	૨	૧	૩	૧	૧

બંધ હોય, એનો અબંધ અયોગી ગુણુકાણે થાય અને તે પછી ફરી વેદનીય ન બાંધે તે માટે અવક્તવ્ય બંધ પણ હોય નહીં. આયુઃકર્મની પ્રકૃતિ ચાર છે, તે માંહેની એક ભવે એકજ બાંધે અને તે એક જ વાર બાંધે, તે બંધને પહેલે સમયે અવક્તવ્યબંધ એક હોય, પછી બંધકાળ લગે અવસ્થિતબંધ હોય ભૂચસ્કાર કે અદ્યપતર હોય નહીં. ગોત્રકર્મની બે પ્રકૃતિ માંહેથી પણ એક સમયે એક જ બંધાય ત્યાં ભૂચસ્કાર કે અદ્યપતર હોય નહીં. સદાય અવસ્થિત હોય. ઉપશાન્તભાહે સર્વથા અબંધક થઈ પાછો બાંધે, ત્યાં પ્રથમ સમયે અવક્તવ્ય હોય ॥ ૨૫ ॥

૮ મૂળ કર્મનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ.

વીસચરકોડિકોડી, નામે ગોષ અ સત્તરી મોહે ।

તીસચરચડસુ ઉદહી, નિચસુરાડંમિ તિત્તીસા ॥૨૬॥

વીસ=વીશ.

અચરકોડિકોડી=કોડાકોડ સાગરોપમ.

નામે=નામકર્મને વિષે.

ગોષ=ગોત્રકર્મને વિષે.

સત્તરી=સિત્તેર કોડાકોડ સાગરોપમ.

મોહે=મોહનીય કર્મને વિષે.

તીસ=ત્રીશ કોડાકોડ સાગરોપમ
ચરચડસુ=બાકીના ચાર કર્મને વિષે

ઉદહી=સાગરોપમ.

નિચસુરાડંમિ=નારકી અને દેવતાના આયુષ્યને વિષે

તિત્તીસા=તેત્રીશ સાગરોપમ.

અર્થ—વીસ કોડાકોડ સાગરોપમની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ નામકર્મ અને ગોત્રકર્મની હોય. મોહનીયકર્મની ૭૦ કોડાકોડી સાગરોપમ હોય. બાકીના ચાર કર્મને વિષે ત્રીશ કોડાકોડી સાગરોપમ હોય. નારકી અને દેવતાના આયુષ્યને વિષે તેત્રીસ સાગરોપમ સ્થિતિ હોય. ॥ ૨૬ ॥

વિવેચન:—હવે સ્થિતિબંધ કહે છે.—વીશ કોડાકોડી સાગરોપમની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ નામકર્મ અને ગોત્રકર્મની હોય. સિત્તેર [૭૦] કોડાકોડી સાગરોપમની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ મોહનીયકર્મની હોય. ધતર તે જ્ઞાનાવરણીય ૧, દર્શનાવરણીય ૨, વેદનીય ૩ અને અંતરાય ૪, એ ચાર કર્મની ત્રીશ કોડાકોડી

સાગરોપમની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ હોય. નારકી અને દેવતાના આયુઃકર્મની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ તેત્રીશ સાગરોપમની હોય, એ ૩૩ સાગરોપમ કહ્યાં તે ભોગ્યકાળ આશ્રયી બાણુવાં પણ આંધે તે તે પૂર્વકોટીને ત્રીજે ભાગે અધિક ૩૩ સાગરોપમ આંધે. ભગવતી સૂત્રે શતક ક્રૂના ત્રીજા ઉદ્દેશે એમ કહ્યું છે, તથા સમ્પત્તિ અધિકનો કાળ પણ ૩૩ સાગરોપમ પૂર્વકોટીને ત્રીજે ભાગે અધિક અને છમાસે ઊણા કહ્યો છે, તે માટે ૩૩ સાગર પૂર્વકોટીને ત્રીજે ભાગે અધિક xઆયુઃકર્મની સ્થિતિ બાણુવી. ॥ ૨૬ ॥

૮ મૂળકર્મનો જઘન્ય સ્થિતિઅંધ.

મુત્તું અકસાયઠિં, બાર મુહુત્તા જહનન વેઅણિણ ।
અદ્દદ્દ નામગોણસુ, સેસણસું મુહુત્તંતો ॥ ૨૭ ॥

મુત્તું=છોટીને=ત્યાગ કરીને
અકસાય=અકષાયીને
ઠિં=સ્થિતિ
બારમુહુત્તા=બાર મુહૂર્ત
જહનન=જઘન્ય
વેઅણિણ=વેદનીયકર્મને વિષે

અદ્દદ્દ=આઠ આઠ મુહૂર્તની
નામગોણસુ=નામકર્મ અને
ગોત્રકર્મને વિષે
સેસણસું=આકીના પાંચ કર્મને
વિષે
મુહુત્તંતો=અંતર્મુહૂર્ત

અર્થ:—અકષાયીને x ત્યાગ કરીને [સકષાયીને] વેદનીય કર્મને વિષે જઘન્ય સ્થિતિ બાર મુહૂર્ત હોય નામ અને ગોત્ર કર્મને વિષે આઠ આઠ મુહૂર્ત જઘન્ય સ્થિતિ હોય. આકીના પાંચ [જ્ઞાનાવરણ, દર્શનાવરણ, મોહનીય, આયુ અને અંતરાય] કર્મને વિષે જઘન્ય સ્થિતિ અંતર્મુહૂર્ત હોય. ॥ ૨૭ ॥

વિવેચન:—હવે જઘન્ય સ્થિતિ કહે છે.—અકષાયી તે ૧૧, ૧૨, ૧૩, ગુણઠાણાવાળા, તેની સ્થિતિ વર્ણને [જે ભણી

x આયુકર્મને વિષે દેવાયુ અને નરકાયુની સ્થિતિ સર્વ કરતાં વધારે હોવાથી ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિઅંધમાં ત્રયવાઘવ માટે તે ખેતી સ્થિતિ કહી છે.

અકપાયીને તો વેદનીયની સ્થિતિ બે xસમયની જ હોય તે માટે તે વિના] સકપાયીને વેદનીયની સ્થિતિ જવન્યથી^૧ ખાર મુહૂર્તની હોય. નામકર્મ અને ગોત્રકર્મની આડ આડ મુહૂર્તની જવન્ય સ્થિતિ હોય. અને શેષ પાંચ કર્મની જવન્યસ્થિતિ અંતર્મુહૂર્તની^૨ હોય. ૨૭.

x પહેલે સમયે બંધાય, બીજે સમયે વેદાય સને ત્રીજે સમયે નાશ પામે.

૧ અન્ય સ્થળે [ઉત્તરાધ્યયનમાં] અન્તર્મુહૂર્તની પણ કહી છે.

૨ અહીં કર્મનો અપાધાકાળ [અનુદયકાળ] ઉત્તર પ્રકૃતિને આશ્રયીને જ આગળ કહેવામાં આવશે; તેથી તેને અનુસારે મૂળ પ્રકૃતિનો અપાધાકાળ પણ લેવો.—એટલે—જ્ઞાનાવરણ, દર્શનાવરણ, વેદનીય અને અંતરાય કર્મનો ત્રણ હજાર વર્ષ, મોહનીયનો સાત હજાર વર્ષ, નામ તથા ગોત્ર કર્મનો બે હજાર વર્ષ અને આયુષ્ય કર્મનો અંતર્મુહૂર્ત તથા પૂર્વદોષીનો ત્રીજો ભાગ. સ્થિતિમાંથી અપાધાકાળ બાદ કરતાં શેષ રહે તે નિષેકકાળ [ભોગ્યકાળ] બાળવો. અપાધાકાળ એટલે દલિકતી રચના વિનાનો કાળ. જે સમયે જેટલી સ્થિતિવાળું જે કર્મ આત્મા બાંધે છે અને તેના ભાગમાં જેટલી કર્મવર્ગણાઓ આવે છે તે વર્ગણાઓ તેટલો કાળ નિયત ફળ આપી શકે તેટલા માટે તેની રચના કરે છે. શરૂઆતના ડેટલાક સ્થાનકમાં તે રચના કરતો નથી, તેને જ અપાધાકાળ કહેવામાં આવે છે. અપાધાકાળ પછીના પ્રથમ સ્થાનકમાં વધારે, બીજામાં ઓછા, ત્રીજામાં ઓછા એમ સ્થિતિબંધના ચરમ સમય પર્યંત દલિક ગોઠવે છે, તેને નિષેક કહે છે. ક્રમશઃ ભોગવવા માટે કરેલી દલિકરચના તે નિષેક અપાધાકાળનો એવો નિયમ છે કે—જવન્ય સ્થિતિબંધે અંતર્મુહૂર્તનો અપાધાકાળ સમયાધિક જવન્ય સ્થિતિબંધથી માંડી યાવત્ પદ્યોપમના અસંખ્યાત ભાગ બંધ સુધી એક સમયાધિક અંતર્મુહૂર્ત અપાધાકાળ પદ્યોપમના અસંખ્ય ભાગાધિક બંધથી આરંભી બીજો પદ્યોપમનો અસંખ્યાતમે ભાગ પૂર્ણ થાય ત્યાં સુધી બે સમયાધિક અંતર્મુહૂર્તનો અપાધાકાળ પડે. એમ પદ્યોપમના અસંખ્યાતમા ભાગાધિક સમયસમયનો અપાધાકાળ વધારતાં પૂર્ણ ડોડાડોડી સાગરોપમના બંધે સો વરસનો અપાધાકાળ હોય એટલે તેટલા વખતના જેટલા સમયો થાય તેટલા સ્થાનકમાં દલિક રચના ન કરે.

ઉત્તરપ્રકૃતિનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ.

વિગ્ધાવરણ^૫ અસા^{૧૪}ણ, તીસં^૧ અઢાર^૩ સુહુમ^૩વિગલતિગે^૩ ।

પઠમાગિહસંઘયણે, દસ દુસુવરિમેસુ દુગવુહ્લી ॥૨૮॥

વિગ્ધાવરણઅસાણ=પાંચ અં-
તરાય, પાંચ જ્ઞાનાવરણ,
નવ દર્શનાવરણ અને
અશાતાવેદનીય કર્મને
વિષે

તીસં=ત્રીશ કોડાકોડી સાગ-
રોપમ

અઢાર=અઢાર કોડાકોડી સાગ-
રોપમ

સુહુમવિગલતિગે=સૂક્ષ્મત્રિક

અને વિકલત્રિકને વિષે
પઠમાગિહસંઘયણે=પ્રથમ સં-
સ્થાન અને પ્રથમ સં-
ઘયણને વિષે

દસ=દશ કોડાકોડી સાગરોપમ
દુસુ=બેને વિષે

વરિમેસુ=ઉપરના સંસ્થાન
અને સંઘયણને વિષે

દુગવુહ્લી=અબે કોડાકોડી સાગ-
રોપમની વૃદ્ધિ જાણવી

અર્થ:—પાંચ અંતરાય, ચૌદ આવરણ અને અશાતા વેદ-
નીયને વિષે ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ ત્રીશ કોડાકોડી સાગરોપમ હોય.
સૂક્ષ્મત્રિક અને વિકલોદ્રિયત્રિકને વિષે અઢાર કોડાકોડી સાગ-
રોપમ હોય; પહેલા સંસ્થાન અને પહેલા સંઘયણ એ બેને
વિષે દશ કોડાકોડી સાગરોપમ હોય અને ઉપરના સંસ્થાન
અને સંઘયણને વિષે અબે કોડાકોડી સાગરોપમની વૃદ્ધિ
જાણવી ॥ ૨૮ ॥

વિવેચન:—હવે ઉત્તર પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ કહે છે-
પાંચ અંતરાય, પાંચ જ્ઞાનાવરણીય, નવ દર્શનાવરણીય અને
એક અશાતાવેદનીય એવાં ૨૦ પ્રકૃતિની ત્રીશ કોડાકોડી સાગ-
રોપમની ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ હોય, સૂક્ષ્મ ૧, અપર્યાપ્ત ૨, સાધારણ
૩. એ સૂક્ષ્મત્રિક, બેઉંદ્રિય ૧, તેઉંદ્રિય ૨, ચરિરિદ્રિય ૩,
એ વિકલત્રિક, એ છ પ્રકૃતિની અઢાર કોડાકોડી સાગરોપ-
મની ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ હોય. પ્રથમાકૃતિ તે સમચતુરસ્ર સંસ્થાન
અને પ્રથમ સંઘયણ તે વજ્રપલનારાય સંઘયણ એ બે
પ્રકૃતિની દશ કોડાકોડી સાગરોપમની સ્થિતિ હોય, ઉપરલા
અબેને વિશે અબે સાગરોપમ વધારીએ. તે આ પ્રમાણે—ન્યથોધ

અને ઋષભનારાયની આર, સાદિ અને નારાયની ચૌદ, કુબ્જ અને અર્ધનારાયની સોળ, વામન અને કીસિકાની અઠાર અને હુંડક તથા છેવટાની વીશ કોડાકોડી સાગરોપમની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ હોય. ॥ ૨૮ ॥

ચાલીસ કસાણસું, મિઝલહુનિદ્ધુ^૧ઘસુરહિસિઅમહુરે^૨ ।

દસ દોસઢુ સમહિઆ, તે હાલિદંબિલાઈણં^૪ ॥ ૨૯ ॥

ચાલીસ=ચાલીશ કોડાકોડી
સાગરોપમ

કસાણસું=કપાયોને વિષે
મિઝલહુનિદ્ધુ=મૃદુ, લઘુ, સ્નિ-
ગ્ધસ્પર્શ

ઘસુરહિ=ઉષ્ણસ્પર્શ, સુર-
ભિગંધ

સિયમહુરે=શ્વેતવર્ણ અને

મધુર રસને વિષે

દસ=દશ કોડાકોડી સાગરોપમ
દોસઢુસમહિઆ=અઠી કોડાકોડી
સાગરોપમ સાધિક

તે=તે [દશ કોડાકોડી સાગરોપમ]
હાલિદંબિલાઈણં=પીતવર્ણ આ-
મ્લરસ વગેરેની જાણવી

અર્થ:—૧૬ કપાયોને વિષે ચાલીશ કોડાકોડી સાગરોપમ હોય, મૃદુ, લઘુ, સ્નિગ્ધ અને ઉષ્ણસ્પર્શ, સુરભિગંધ, શ્વેતવર્ણ અને મધુરરસને વિષે દશ કોડાકોડી સાગરોપમ હોય અને તે [દશ કોડાકોડી સાગરોપમમાં] અઠી કોડાકોડી સાગરોપમ સાધિક સ્થિતિ પીતવર્ણ અને આમ્લરસ વગેરેની જાણવી. ॥ ૨૯ ॥

વિવેચન:—સોળ કપાયની ચાલીશ કોડાકોડી સાગરોપમની ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ હોય. મૃદુસ્પર્શ ૧, લઘુસ્પર્શ ૨, સ્નિગ્ધસ્પર્શ ૩, ઉષ્ણસ્પર્શ ૪, સુરભિગંધ ૫, શ્વેતવર્ણ ૬ અને મધુરરસ ૭, એ સાતની દશ કોડાકોડી સાગરોપમની ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ હોય. હેઠલા વર્ણ રસને વિષે અઠી અઠી વધારીએ, તે આ પ્રમાણે હારિદ્ર [પીળો] વર્ણ તથા આમ્લરસની

સાડાખાર, રક્ત વર્ણ તથા કપાય રસની પન્નર, નીલવર્ણ તથા કટકરસની સાડાસત્તર અને કૃષ્ણવર્ણ તથા તિક્તરસની વીશ કોડાકોડી સાગરોપમની *સ્થિતિ હોય. ॥ ૨૯ ॥

દસ^૧ સુહૃદ્વિહગૃહૃ^૧ઉચ્ચે, સુરદુગ^૨થિરછક્ક^૬પુરિસ^૧રૃહાસે^૧ ।

મિચ્છે^૨ સત્તરિ^૧ મણુદુગ^૧, ર્થોસાણસુ^૧ પન્નરસ ॥૩૦॥

દસ=દશ કોડાકોડી સાગરોપમ
સુહૃદ્વિહગૃહૃ=શુભવિહાયોગતિ
ઉચ્ચે=ઉચ્ચગોત્રને વિષે
સુરદુગ=દેવદ્વિક
થિરછક્ક=સ્થિરપદક
પુરિસ=પુરુષવેદ
રૃહાસે=રતિમોહનીયને અને
હાસ્યમોહનીય વિષે

મિચ્છે=મિથ્યાત્વે
સત્તરિ=સિત્તેર કોડાકોડી સાગ-
રોપમ
મણુદુગર્થોસાણસુ=મનુષ્યદ્વિક,
સ્ત્રીવેદ અને સાતા વેદ-
નીયને વિષે
પન્નરસ=પંદર કોડાકોડી સાગ-
રોપમ

અર્થ:—શુભવિહાયોગતિ અને ઉચ્ચગોત્રને વિષે તથા સુરદ્વિક, સ્થિરપદક, પુરુષવેદ, રતિમોહનીય અને હાસ્યમોહનીયને વિષે દશ કોડાકોડી સાગરોપમ હોય; મિથ્યાત્વને વિષે સિત્તેર કોડાકોડી સાગરોપમ હોય અને મનુષ્યદ્વિક, સ્ત્રીવેદ અને સાતા-વેદનીયને વિષે પંદર કોડાકોડી સાગરોપમ હોય ॥ ૩૦ ॥

ત્રિવેચન:—શુભવિહાયોગતિ ૧, ઉચ્ચગોત્ર ૨, દેવગતિ ૩, દેવાનુપૂર્વી ૪, સ્થિરનામ ૧, શુભનામ ૨, સુભગનામ ૩, સુસ્વરનામ ૪, આદેયનામ ૫ અને યશ નામ ૬, એ સ્થિર

* જો કે વર્ણ, ગંધ, રસ અને સ્પર્શ એ વર્ણ્યતુષ્કને તેના ભેદ વિનાજ બાધમાં ગ્રહણ કરેલ છે અને કર્મપ્રકૃતિ વગેરેમાં તેની વીશ કોડાકોડી સાગરોપમ ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ કહી છે, તોપણ વર્ણ્યદિ ચતુષ્કના વીશ ભેદની જૂદી જૂદી સ્થિતિ પંચસંગ્રહમાં કહેલી છે તે અનુસારે અહીં પણ કહેવામાં આવી છે. બાધને આશ્રયીને તો વર્ણ્યચતુષ્કજ લેવું.

पृष्ठ १०, पुत्रपदे ११, रति १२ अने हास्य १३, अे तेर प्रकृतिनी हस कोडाकोडी सागरोपमनी स्थिति होय. भिथ्यात्व मोहनीयनी सिन्नेर कोडाकोडी सागरोपमनी स्थिति होय मनुष्यगति १, मनुष्यानुपूर्वी २, स्त्रीवेद ३, अने शातावेदनीय ४, अे चार प्रकृतिनी पत्रर कोडाकोडी सागरोपमनी स्थिति होय. ॥ ३० ॥

१ १ १ १ २ २ २ २ १
 मयकुच्छअरइसोए, विउवित्तिरिउरलनिरयदुगनीए ।
 ५ ६ ४ १ १ १
 तेअपण अथिरछक्के, तसच्चउ थावर इग पर्णिदी ॥३१॥

मयकुच्छअरइसोए=लय, लुगु-
 ५सा, अरति अने शोड
 मोहनीयने विषे.

विउवित्तिरिउरलनिरयदुगनीए=
 वैडियद्विक, तिर्य्यद्विक,
 औदारिकद्विक, तथा नरक-
 द्विक अने नीय गोत्रने

विषे.

तेअपण=तैजसपंयक [अने]
 अथिरछक्के=अस्थिरपट्कने विषे.
 तसच्चउ=त्रसयतु^०क,
 थावरइगपर्णिदी=स्थावर, अके-
 द्विय अने पंचेद्विय
 ळतिने विषे

अर्थः—लय, लुगु^५सा, अरति अने शोड मोहनीयने विषे,
 वैडियद्विक, तिर्य्यद्विक, औदारिकद्विक, नरकद्विक अने नीय
 गोत्रने विषे; तैजसपंयक अने अस्थिरपट्कने विषे; त्रसयतु^०क,
 स्थावर नाम, अकेद्विय अने पंचेद्विय ळतिने विषे. ॥ ३१ ॥

विवेचनः—लय १, कुच्छा २, अरति ३, शोड ४, वैडिय-
 द्विक ६, तिर्य्यद्विक ८, औदारिकद्विक १०, नरकद्विक १२,
 नीयैर्गोत्र १३, तैजस १, कार्मण २, अगुरुसधु ३, निर्माण ४
 अने उपघात नाम ५, अे तैजस पंयक १८, अस्थिर १,
 अशुभ २, दुर्भाग ३, दुःस्वर ४, अनादय ५, अने अयश ६,
 अे अस्थिरपट्क २४, त्रस १, आदर २, पर्याप्त ३ अने प्रत्येक
 ४, अे त्रसयतु^०क २८, स्थावर २९, अकेद्वियळति ३०, पंचे-
 द्विय ळति. ३१. ॥ ३१ ॥

નપુકુલગડસાસચઙ-ગુરુકલલડરુલલસીયદુર્ગધે ।
વીસં કોડાકોડી, ઇવડઆલહ વાસસયા ॥ ૩૨ ॥

નપુ=નપુ'સક વેદ.

કુલલગડ=અશુભ વિહાયોગતિ

સાસચઙ=ધાસ ચતુષ્ક.

ગુરુકલલડરુલલસીય=ગુરુ, કં-
કર્કશ, રૂક્ષ, અને શીતસ્પ-
ર્શને વિષે.

દુર્ગધે=દુરભિગંધને વિષે.

વીસં કોડાકોડી=વીશ કોડાકોડી
સાગરોપમ.

ઇવડયા=એટલી

અલહ=અખાધા.

વાસસયા=સો વર્ષ.

અર્થ:—નપુ'સક વેદ, અશુભવિહાયોગતિ, ધાસચતુષ્ક, ગુરુ, કર્કશ, રૂક્ષ અને શીત સ્પર્શ અને દુર્ગંધને વિષે વીશ કોડા-કોડી સાગરોપમ ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ હોય. [જેટલા કોડાકોડી સાગરોપમની સ્થિતિ હોય.] એટલા સો વર્ષ અખાધા જાણવી. ॥ ૩૨ ॥

વિવેચન:—નપુ'સક વેદ ૩૨, અશુભવિહાયોગતિ ૩૩, ઉચ્છ્વાસ ૧, ઉદ્યોત ૨, આતપ ૩, પરાઘાત ૪, એ ધાસચતુષ્ક ૩૭, ગુરુસ્પર્શ ૩૮, કર્કશ ૩૯, રૂક્ષસ્પર્શ ૪૦, શીતસ્પર્શ ૪૧ અને દુર્ગંધ ૪૨, એ ૪૨ પ્રકૃતિની વીશ કોડાકોડી સાગરોપમની ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ હોય. આહારક વર્ણને બીજા અંધન સંઘાતનની સ્થિતિ પણ યોતયોતાના શરીરની સ્થિતિ જેટલી જ હોય, તે માટે ૨૦ કોડાકોડી સાગરોપમની સ્થિતિ હોય એમ જાણવું.

હવે અખાધાકાળ કહે છે.—જે મૂળ પ્રકૃતિ તથા ઉત્તર પ્રકૃતિની જેટલા કોડાકોડી સાગરોપમની સ્થિતિ હોય તે પ્રકૃતિની તેટલા શત (સો) વર્ષનો x અખાધાકાળ હોય;

x જેમકે પાંચ અંતરાય, પાંચ જ્ઞાનાવરણ, નવ દર્શનાવરણ અને અસાતા વેદનીય, એ વીશ પ્રકૃતિનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિઅંધ ત્રીશ કોડાકોડી સાગરોપમ છે તેનો ઉત્કૃષ્ટ અખાધાકાળ ત્રીસ શતવર્ષ એટલે ત્રણ હજાર વર્ષનો હોય અને ત્રણ હજાર વર્ષ હીન ત્રીશ કોડાકોડી સાગરોપમ બોગ્યકાળ હોય; એ પ્રકારે સર્વ પ્રકૃતિઓને માટે જાણવું.

આંધ્યા પછી પણ એટલા કાળસંગે તે કર્મ ઉદય ન આવે તે અખાધાકાળ કહીયે. તથા અબાહ્ણિઆ કમ્મઠિઈ કમ્મનિસેગો । इति प्रज्ञापनायाम् त्रेवीशमे पदे पाठं છે, તસ્યાડર્થઃ—પોતપોતાને અખાધાકાળે હીન જે કર્મસ્થિતિ તે કર્મનો નિષેક કહેતાં ભોગ્યકાળ જાણવો. નિષેક તે કર્મના ઉદયકાળે પ્રથમ બહુપ્રદેશાત્ર ભેળા ઉદય આવે અને પછી હીન હીનતર ઉદય આવે યાવત્ કર્મની સ્થિતિને છેલ્લે સમયે અત્યંત અલ્પ પ્રદેશોનો ઉદય હોય એ નિષેક કહીએ. ॥ ૩૨ ॥

गुरु कोडिकोडि अंतो, तित्थाहारण भिन्नमुहु वाहा ।
लहु ठिइ संखगुण्णा, नरतिरिआणाउ पल्लतिगं ॥३३॥

ગુરુ=ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ
કોડિકોડિઅંતો=અંતઃ કોડા-
કોડિ સાગરોપમ
તિત્થાહારણ=તીર્થંકર નામ
કર્મ અને આહારકદ્રિકની
ભિન્નમુહુ=અ તમુહૂર્ત
વાહા=અખાધાકાળ

લહુઠિઈ=જઘન્યસ્થિતિ
સંખગુણ્ણા=સંખ્યાતગુણુ ઓછી
નરતિરિયાણ=મનુષ્ય અને તિ-
ર્થંચના
આઝ=આયુષ્યની
પલ્લતિગં=ત્રણ પલ્લોપમ

અર્થઃ—તીર્થંકર નામકર્મ અને આહારકદ્રિકની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ અંતઃકોડાકોડી સાગરોપમ છે, અખાધાકાળ અંતમુહૂર્ત હોય. જઘન્ય સ્થિતિ સંખ્યાતગુણુ હીન અંતઃકોડાકોડી સાગરોપમ હોય. મનુષ્ય અને તિર્થંચના આયુષ્યની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ ત્રણ પલ્લોપમ જાણવી ॥ ૩૩ ॥

વિવેચન—જિનનામ અને આહારકસમ્પક એ આઠ પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ અંતઃકોડાકોડી સાગરોપમની હોય. ઈહાં શિષ્ય પૂછે છે કે—જિનનામનો એટલો કાળ તો તિર્થંગ્ગતિ વિના પૂરો ન પડે અને તિર્થંગ્ગતિ માંહે તો જિનનામની સત્તા નિષેધી છે, તો એ વાત કેમ ઘટે ?

तत्रोत्तरं—जमिह निकाइयतित्थं, तिरियभवे तं निसेहियं संतं ॥

इयंमि नत्थि दोसो, उव्वट्टणावट्टणासज्जे ॥ २ ॥ अर्थः—
 જે તિર્થંચમાં જિનનામની સત્તા નિષેધી છે તે ત્રીજે ભવેજ
 બંધાય એવા નિકાચિતની અપેક્ષાએ જાણવું. તે નિકાચિત કર્મ
 તે સકલ કરણને અસાધ્ય હોય અને નિકાચ્યું ન હોય તે
 કર્મની અપવર્તના [સ્થિતિ-રસતું ઘટાડવું] ઉદ્વર્તના [સ્થિતિ-
 રસતું વધારવું] તથા સંકમણ તે પરપ્રકૃતિ માંહે સંકમાવવું
 ધૃત્યાદિક કરણ સાધ્ય હોય. તે જિનનામ ઘણા ભવ પહેલાં
 પણ બંધાય. તથા અંતઃકોડાકોડી સાગરોપમની સ્થિતિ પણ
 અપવર્તનાએ ઘટતાં તથા પરપ્રકૃતિમાંહે સંકમાવતાં કાંઈ દૂષણ
 નહીં. તથા એ આઠ પ્રકૃતિનો ઉત્કૃષ્ટ અને જઘન્ય અબાધા-
 કાળ ભિન્ન મુદ્વર્તનો હોય, જે ભણી જિનનામ બાંધ્યા પછી
 અંતમુદ્વર્તે પ્રદેશોદય અવશ્ય હોય. તેણે કરી તેને અન્યજીવની
 અપેક્ષાએ વિશેષ મહિમા પૂજા આદિ મહત્ત્વવૃદ્ધિ હોય. તથા
 અપૂર્વકરણ લગે જિનનામનો નિરંતર બંધ કરી પછી અબંધક
 થઈને અંતમુદ્વર્તે તેરમે ગુણઠાણે જિનનામનો ઉદય થાય અને
 આહારક અપ્રમત્તે બાંધીને અંતમુદ્વર્તે પ્રમત્તે ઉદય આવે તે
 માટે એ અબાધાકાળ ઘટે. તથા એ આઠ પ્રકૃતિની જઘન્ય
 સ્થિતિ પણ અંતઃકોડાકોડી સાગરોપમ પ્રમાણ હોય, પણ
 એટલું વિશેષ જે ઉત્કૃષ્ટી અંતઃકોડાકોડી થકી જઘન્ય અંતઃ-
 કોડાકોડી તે સંખ્યાતગુણ હીન [ઓછી] જાણવી. જે ભણી
 અંતમુદ્વર્તની જેમ અંતઃકોડાકોડીના પણ અસંખ્યાતાભેદ
 હોય, તે માટે ઇલાં વિરુદ્ધ નહીં. મનુખ્યાયુ-તિર્થંગાયુની ઉત્કૃષ્ટી
 સ્થિતિ ત્રણ પદ્યોપમની હોય; અહિં ત્રથે અધિક ન કહી તે
 પણ પૂર્વકોડીને ત્રીજે ભાગે બાંધક જાણવી. તેટલે આયુ થાકતે
 પરભવાયુ બાંધે તે માટે એટલો અબાધાકાળ ઉત્કૃષ્ટો જાણવો
 અને ત્રણ પદ્યોપમ તે ભોગ્યકાળ જાણવો. ॥ ૩૩ ॥

x જિન નામકર્મ બાંધ્યા પછી કોઈકને અંતમુદ્વર્તે તેનો પ્રદેશોદય થાય છે, અને તેથી ખીજા જીવો કરતાં તેની આજ્ઞા અને ઐશ્વર્યાદિક શક્તિ વિશેષ-વધારે પ્રમાણમાં હોય છે, એમ કેટલાક આચાર્ય કહે છે.

૪
 ઇશ્વિગલ પુસ્ક્ર્વકોડી, પલિઆસંઘસ આઝઞઝ અમળા ।
 નિરુવકમાળ છમાસા, અઞ્ઞાહ સેસાળ ભવતંસો ॥૩૪॥

ઇશ્વિગલ=એકેન્દ્રિય અને વિકલેન્દ્રિય.

પુસ્ક્ર્વકોડી=પૂર્વકોટિ વર્ષાનું આયુષ્ય બાંધે.

પલિઆસંઘસ=પલ્લોપમનો અસંખ્યાતમો ભાગ.

આઝઞઝ=આયુષ્ય ચતુષ્ક [ચારે આયુષ્ય.]

અમળા=અસંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય

પર્યાપ્તા

નિરુવકમાળ=નિરુપકમ આયુષ્યવાળાને

છમાસા=છ મહિના

અઞ્ઞાહ=અબાધા કાળ [હોય છે]

સેસાળ=બાકીના [સંખ્યાત વર્ષાના આયુષ્યવાળા સોપકમી અને નિરુપકમી]ને.

ભવતંસો=ભવનો ત્રીજો ભાગ.

અર્થ:—એકેન્દ્રિય અને વિકલેન્દ્રિય પૂર્વકોટિ વર્ષાનું આયુષ્ય બાંધે અને અસંજ્ઞી પંચેન્દ્રિયપર્યાપ્ત ચારે આયુષ્ય પલ્લોપમનો અસંખ્યાતમો ભાગ બાંધે. નિરુપકમ આયુષ્ય વાળાને છ માસ અબાધાકાળ હોય અને બાકીના જીવોને ભવનો ત્રીજો ભાગ અબાધાકાળ હોય. ॥ ૩૪ ॥

દિવેચન:—જે જીવ આગામિ ભવાયુ જોડાનું બાંધે તે કહે છે.—એકેન્દ્રિય અને વિકલેન્દ્રિય જીવ આગામિ ભવનું ઉત્કૃષ્ટ પૂર્વ કોટિનું આયુ પોતાના ભવને ત્રીજો ભાગે અધિક બાંધે. અને અસંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય પલ્લોપમનો અસંખ્યાતમો ભાગ પૂર્વકોટિના ત્રીજા ભાગે અધિક જાણવું. જે અધિક તે એનો અબાધાકાળ જાણવો. નિરુપકમ આયુષ્યવંત તે દેવતા, નારકી અને યુગલિક મનુષ્ય-તિર્યંચ તે પોતાનું આયુ છ માસ બાકી રહે ત્યારે પરભવાયુ બાંધે, એ ૬ માસ પરભવાયુનો અબાધાકાળ જાણવો. કેટલાએક આચાર્યો કહે છે જે યુગાલયાં પલ્લોપમનો અસંખ્યાતમો ભાગ પોતાનું આયુ બાકી રહે ત્યારે પરભવાયુ બાંધે, ત્યારે એટલો તેનો અબાધાકાળ જાણવો. યદ્ઞાહ-પલિયાસંઘિજ્ઞસં, જુગધમ્ણીણં વચંતન્ને । इति. શેષ સંખ્યાત વર્ષાયુવાળા સોપકમી નિરુપકમી સર્વ ઉત્કૃષ્ટપણે ભવનો ત્રીજો ભાગ થાકતે પરભવાયુ બાંધે તેને તેટલો પરભવાયુનો અબાધાકાળ હોય. ॥ ૩૪ ॥

ઉત્તરપ્રકૃતિનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ

લહુઠિઙ્વંધો સંજલણ,—લોહપણવિઘ્નનાણદંસેસુ ।

મિન્નમુહુત્તં તે અટ્ટ, જસુચ્ચે વારસ ય સાણ ॥૩૫॥

લહુઠિઙ્વંધો=જઘન્યસ્થિતિબંધ
સંજલણલોહ=સંજવલન લોભ,
પણવિઘ્ન=પાંચ અંતરાય,
નાણદંસેસુ=જ્ઞાનાવરણ અને
દર્શનાવરણને વિષે.
મિન્નમુહુત્તં=અંતર્મુહૂર્ત.

તે અટ્ટ=આઠ મુહૂર્ત
જસુચ્ચે=યશકીર્તિ નામકર્મ
અને ગોત્રને વિષે.
વારસ=આર મુહૂર્ત.
ય=અને
સાણ=સાતા વેદનીયને વિષે.

અર્થ:—સંજવલન લોભ, પાંચ અંતરાય, પાંચ જ્ઞાનાવરણ અને ચાર દર્શનાવરણને વિષે જઘન્ય સ્થિતિબંધ અંતર્મુહૂર્ત હોય. યશ નામકર્મ તથા ઉચ્ચગોત્રને વિષે આઠ મુહૂર્ત અને સાતાવેદનીયને વિષે આર મુહૂર્ત જઘન્ય સ્થિતિબંધ હોય ॥૩૫॥

વિવેચન:—હવે ઉત્તરપ્રકૃતિનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ કહે છે—સંજવલન લોભ ૧, પાંચ અંતરાય ૬, પાંચ જ્ઞાનાવરણીય ૧૧ અને ચાર દર્શનાવરણીય ૧૫, એ પાંદર પ્રકૃતિનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ મિન્નમુહૂર્તનો હોય; સંજવલન લોભનો નવમા ગુણકાણાને છેડે પોતાના બંધને ઉચ્છેદ કાળે છેલ્લો બંધ અંતર્મુહૂર્તનો જ બંધાય તે માટે. યશ નામ અને ઉચ્ચગોત્ર એ બેનો જઘન્ય બંધ આઠ મુહૂર્તનો દશમા ગુણકાણાને અંતે હોય. સાતાવેદનીયનો સંપરાય [કપાય પ્રત્યયિક] બંધ જઘન્યથી આર મુહૂર્તનો દશમાને અંતે હોય. ॥ ૩૬ ॥

દોઙ્ગમાસો પવ્વો, સંજલણતિગે પુમટ્ટ વરિસાણિ ।

સેસાણુક્કોસાઓ, મિચ્છત્તઠિઈઈ જં લદ્ધં ॥૩૬॥

દોહગમાસો=બે માસ અને એક માસ.

પવ્વલો=પખવાડીઉં.

સંજલણતિગે=સંજવલનત્રિકને વિષે.

પું=પુરૂષ વેદ.

અઢ્ઢવરિસાજિ=આઠ વર્ષ.

સેસાણ=ખાડીની પંચાશી પ્રકૃતિનો.

ઉક્કોસાઓ=પૌતાની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ થકી.

મિચ્છત્તિઢ્ઢિઢ્ઢ=મિથ્યાત્વની સ્થિતિ વડે ભાગતાં.

જં=જે.

લઢ્ઢં=પ્રાપ્ત થાય.

અર્થ:—સંજવલનત્રિકને વિષે અનુક્રમે બે માસ, એક માસ અને એક પક્ષ જઘન્ય સ્થિતિખંધ હોય; પુરૂષવેદનો આઠ વર્ષ અને ખાડીની પંચાશી પ્રકૃતિનો પૌતાની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિને મિથ્યાત્વાસ્થિતિ વડે ભાગતાં જે પ્રાપ્ત થાય તે [એકેન્દ્રિયને વિષે ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિખંધ જાણવો. ઇત્યાદિ સંખંધ આગળની ગાથામાં] ॥ ૩૬ ॥

વિવેચન—સંજવલન ક્રોધનો જઘન્ય ખંધ બે માસનો.

સંજવલન માનનો જઘન્ય ખંધ એક માસનો અને સંજવલની માયાનો જઘન્યખંધ એક પખવાડીઆનો હોય, પુરૂષવેદનો જઘન્ય ખંધ આઠ વરસનો હોય. એ ચારેનો જઘન્ય ખંધ નવમે ગુણઠાણે પૌતપૌતાના ખંધને ઉચ્છેદ સમયે હોય. હવે શેષ ૮૫ પ્રકૃતિનો જઘન્યખંધ એકેન્દ્રિય માંહે જ પામીએ, તે કેટલો હોય; તે કહે છે—શેષ ૮૫ પ્રકૃતિના ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિખંધને મિથ્યાત્વની સ્થિતિએ ૭૦ કોડાકોડિએ ભાગ દીધે જે આવે તેથી દેશોના જઘન્ય સ્થિતિ જાણવી, તે આ પ્રમાણે વ્યસાતા અને નિદ્રાપંચકની સાગરોપમના સાતીયા ત્રણ ભાગ જઘન્ય-સ્થિતિ, મિથ્યાત્વની એક સાગરોપમ; ખાર કષાયની સાગરો-પમના સાતીયા ચાર ભાગ; મનુષ્યદિક અને સ્ત્રીવેદની ચૌદીયા ત્રણ ભાગ; સૂક્ષ્મત્રિક અને વિકલત્રિકની પાંત્રીશીયા નવ ભાગ; સ્થિરપંચક; હાસ્ય, રતિ, શુભખગતિ, પ્રથમ સંઘયણ, પ્રથમ સંસ્થાન, સુગંધ, સ્વેતવર્ણ અને મધુરરસ. મૃદુ, લઘુ, સ્નિગ્ધ અને ઉણુ એ ચાર સ્પર્શ, એ ૧૭ પ્રકૃતિની સાતીયા એક ભાગ; ધીજ સંઘયણ-સંસ્થાનની પાંત્રીશીયા છ ભાગ; ત્રીજ સંઘયણ-સંસ્થાનની પાંત્રીશીયા સાત ભાગ; સ્નાથા સંઘયણ-સંસ્થાનની પાંત્રીશીયા આઠ ભાગ; પાંચમા સંઘયણ અને

પાંચમા સંસ્થાનની પાંચીશીયા નવ ભાગ; છેવટા સંઘવણ અને હુંડક સંસ્થાનની સાતીયા બે ભાગ; હારિદ્રવણુ અને આમ્લરસની અઠાવીશીયા પાંચ ભાગ; લોહલતવણુ અને કપાય-રસની અઠાવીશીયા છ ભાગ; નીલવણુ અને કટુરસની અઠાવીશીયા સાત ભાગ; કૃણુવણુ, તિક્તરસ, દુર્ગંધ, ખર સ્પર્શ, ગુરુસ્પર્શ, રૂક્ષસ્પર્શ અને શીતસ્પર્શ, એ સાતની સાતીયા બે ભાગ; ત્રસચતુષ્ક, અગુરુલઘુ, ઉપઘાત, પરાઘાત, ઉદ્દાસ, અસ્થિસ્પર્શક, ઔદારિકદ્વિક, તિર્યગ્દ્વિક, એકેન્દ્રિય તથા પાંચેન્દ્રિય જાતિ, નિર્માણુ નામ, આતપ, ઉદ્યોત, કુખગતિ, સ્થાવર, તૈજસ, કર્મણુ, નીચગાત્ર, અરતિ, શોક, ભય, ક્રોધ અને નપુંસકવેદ, એ ૩૩ પ્રકૃતિની જઘન્યસ્થિતિ એક સાગરોપમના સાતીયા બે ભાગ હોય, ઇલાં વર્ણાદિક ૨૦ ની સ્થિતિ જૂદી જૂદી કહી પણ બંધે સામાન્યપણે ચાર જ લઈયે. એ ૮૫ પ્રકૃતિની એકેન્દ્રિયને વિષે ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ કહી તે વર્ણી પદ્યોપમને અસંખ્યાતમે ભાગે ઓછી કરીએ તેને જઘન્ય સ્થિતિ કહીએ, એ એકેન્દ્રિયમાં જ પામીએ. પાંચસંબ્રહ્મને અભિપ્રાયે પણ એમ જ વ્યાખ્યા છે, તથા કર્મપ્રકૃતિને અભિપ્રાયે કાંઈક ફેર પડે છે, પણ તે વિચારવા યોગ્ય છે, જે ભણી પત્રવણુ સૂત્રને ત્રેવીશમે પદે જઘન્ય સ્થિતિ એમ જ કહી છે. ઇલાં પદ્યોપમનો સંખ્યાતમે ભાગ હીન નથી કહ્યો પણ આગલી ગાથામાં કહેશે તે માટે ઇલાં પણ કહેવો, ૨૨ પ્રકૃતિનો જઘન્ય બંધ પૂર્વે કહ્યો, ૮૫ નો એકેન્દ્રિયને વિષે ઇલાં કહ્યો, વૈક્રિયાષ્ટક તો અસંખી પાંચેન્દ્રિયજ બંધે તે માટે તેનો જઘન્ય બંધ ત્યાં કહેવો અને આહારકદ્વિક જિનનામ, મનુષ્યાયુ અને તિર્યગાયુ એ પાંચનો જઘન્ય બંધ જૂદો જ કહેશે; એ પ્રમાણે ૧૨૦ પ્રકૃતિનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ જાણવો. ॥ ૩૬ ॥

અયમુક્કોસોગિન્દિસુ, પલિયાસંઘસહીળ લહુબંધો ।
કમસો પળવીસાણ, પન્ના સય સહસ સંગુણિઓ ॥૩૭॥

અયં=આ [પૂર્વોક્ત રીતે ગણતાં
આવે તે.]

મુક્કોસો=ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ
ગિન્દિસુ=એકેન્દ્રિયને વિષેજાણવો.

પલિયાસંઘસહીળ=પદ્યોપમના
અસંખ્યમા ભાગે ઓછો.

લહુબંધો=જઘન્ય સ્થિતિબંધ

કમસો=અનુકંમે.

પળવીસાણ=પચીસે.

પન્ના=પચાસે

સય=સોએ અને

સહસ=હજારે

સંગુણિઓ=ગુણતાં

અર્થ:—એકેંદ્રિયને વિષે એ પૂર્વોક્ત સ્થિતિબંધ ઉત્કૃષ્ટ જાણવો અને જઘન્ય સ્થિતિબંધ પદ્યોપમના અસંખ્યેય ભાગે ઓછા જાણવો. અનુક્રમે પચીસ, પચાસ, સો અને હજારે ગુણતાં ॥ ૩૭ ॥

વિવેચન:—એ સાગરોપમના ભાગરૂપ સ્થિતિ કહી તે એકેંદ્રિયને વિષે ઉત્કૃષ્ટો સ્થિતિબંધ જાણવો. એકેંદ્રિય ૧૦૯ પ્રકૃતિ બાંધે, તે માંહે ૮૫નો તે અગાઉ કહ્યો તેમ જાણવો. અને જ્ઞાનાવરણીય ૫, દર્શનાવરણીય ૪ અને અંતરાય ૫, એ ૧૪ ની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિને ૭૦ કોડાકોડીએ ભાગ દેતાં સાતીયા ત્રણ ભાગ આવે, સાતા વેદનીયની ચૌદીયા ત્રણ ભાગ, યશનામ અને ઉચ્ચૈર્ગોત્રની સાતીયા એક ભાગ, પુરૂષવેદની સાતીયા એક ભાગ, ચાર સંજ્વલની કષાયની સાતીયા ચાર ભાગ, બે આઉખાં પૂર્વકોડની સ્થિતિએ બાંધે, એવં ૧૦૯ પ્રકૃતિની એકેંદ્રિયને ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ હોય, તે પદ્યોપમને અસંખ્યાતમે ભાગે ઓછી કરીએ તેટલી એકેંદ્રિયને ૧૦૭ પ્રકૃતિની જઘન્ય સ્થિતિ હોયx અને બે આયુ તે જઘન્ય ક્ષુદ્ધકભવ પ્રમાણ બાંધે. એ એકેંદ્રિયને બે આયુ ટાળી ૧૦૭ પ્રકૃતિનો જે ઉત્કૃષ્ટો બંધ તે અનુક્રમે પચીસ ગુણો કરીએ, પચાસ ગુણો કરીએ, શત ગુણો કરીએ, અને સહસ્ર ગુણો કરીએ ત્યારે ॥ ૩૭ ॥

x આ બાબતમાં પંચસંગ્રહ-પાંચમું દ્વારે ગા. ૫૪-૫૫ અને ઉપાધ્યાયજીવાળી કર્મપ્રકૃતિની છાપેલી ટીકા પૃ. ૭૮ ઉપર નીચે મુજબ હકીકત છે:—

મિથ્યાત્વની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ વડે, તે તે પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિને ભાગ દેતાં જે આવે તે, તે પ્રકૃતિ આશ્રમી અને એકેંદ્રિય આશ્રમી જઘન્ય સ્થિતિ છે અને તેમાં પદ્યોપમનો અસંખ્યાતમો ભાગ વધારીએ એટલી ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ છે.

એકેંદ્રિયની જઘન્ય સ્થિતિને પચીસ આદિએ ગુણીએ ત્યારે બેઈદ્રિય આદિની જઘન્ય સ્થિતિ આવે છે અને ઉપર મુજબ પદ્યોપમના અસંખ્યાતમા ભાગાધિક ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિને પચીસ આદિએ ગુણીએ ત્યારે બેઈદ્રિયાદિની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ આવે છે.

વિગલઅસન્નિસુ^૩ જિટ્ઠો, કણિટ્ઠો^૧ પલ્લસંઘભાગૂનો ।

સુરનિરયાડ સમા દસ, સહસ્સ સેસાડ^૨ સુહુભવં ॥૩ ॥

વિગલઅસન્નિસુ=વિકલે દ્રિયઅને
અસન્નિ પંચે દ્રિયને વિષે
જિટ્ઠો=ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ હોય
કણિટ્ઠો=જઘન્ય સ્થિતિબંધ
પલ્લસંઘભાગૂનો=પલ્લોપમના
સંખ્યાતમે ભાગે ઝાછો
સુરનિરયાડ=દેવાયુ અને નર-

કાયુની

સમા=૫૫

દસસહસ્સ=દશ હજાર

સેસાડ=ખાકીના આયુ [મનુષ્યાયુ
તિર્યાચાયુ] ની

સુહુભવં=શુભલક ભવ

અર્થ:—વિકલે દ્રિય અને અસન્નિ પંચે દ્રિયને વિષે ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ [અનુક્રમે] હોય અને જઘન્ય સ્થિતિબંધ પલ્લોપમના સંખ્યાતમે ભાગે ઝાછો હોય. દેવાયુ અને નરકાયુની જઘન્ય સ્થિતિ દશ હજાર ૫૫ અને ખાકીનાની શુભલકભવ જઘન્ય સ્થિતિ હોય. ॥ ૩૮ ॥

વિવેચન:—અનુક્રમે બેઈ દ્રિય ૧, તેઈ દ્રિય ૨, ચઉરિ દ્રિય ૩ અને અસન્નિ પંચે દ્રિયનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ થાય, એટલે પચીસ ગુણો કર્યે બેઈ દ્રિયનો થાય, પચાસ ગુણો કર્યે તેઈ દ્રિયનો થાય, શતગુણો ચૌરિ દ્રિયનો અને સહસ્ર ગુણો અસન્નિ પંચે દ્રિયનો થાય, તથા એ અસન્નિ પંચે દ્રિયને નરકક્રિક અને વૈક્રિકિક એ ચારનો સાતીયા એક હજાર ભાગનો બંધ, ચાર આયુનો પલ્લના અસંખ્યાતમા ભાગનો બંધ, એવં ૧૧૭ બંધે. એ એ બેઈ દ્રિયાકિકનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ બંધ તે પલ્લોપમને સંખ્યાતમે ભાગે ઝાછો કરીએ ત્યારે તેનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ થાય.*

હવે ૪ આયુનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ કહે છે.—દેવાયુ તથા નરકાયુની સ્થિતિ જઘન્યથી દશ હજાર ૫૫ની હોય અને શેષ તે મનુષ્યાયુ અને તિર્યાગાયુ, એ બેની જઘન્ય સ્થિતિ શુભલક ભવની હોય. સર્વ ભવથી નહાનો ભવ ૨૫૬ આચલિકાનો હોય તેને શુભલક ભવ કહીએ. ॥ ૩૮ ॥

* મતાંતર માટે ભુઓ ગત પૃષ્ઠ ૫૧ ની કુટનોટ.

સઠ્ઠાણ વિ લહુવંધે, મિન્નમુહુ અવાહ આઝિટ્ટે વિ।

કેહુ સુરાઝસમં જિણ, —મંતમુહુ વિલિ આહારં ॥૩૧॥

સઠ્ઠાણવિ=સર્વ પ્રકૃતિનો વળી
લહુવંધે=જઘન્ય સ્થિતિખંધને

સ્થિતિ ખંધને વિષે પણ

કેહુ=કેટલાએક આચાર્ય

સુરાઝસમં=દેવાયુની તુલ્ય

જિણં=જિન નામકર્મને.

અંતમુહુ=અંતમુહૂર્તખંધે.

વિલિ=કહે છે.

મિન્નમુહુ=અંતમુહૂર્ત.

અવાહ=અખાધા [અનુદય]

કાળ.

આઝિટ્ટેવિ=આયુષ્યના ઉત્કૃષ્ટ

આહારં=આહારકદ્વિક.

અર્થ:—સર્વ પ્રકૃતિનો વળી જઘન્ય સ્થિતિને વિષે અખાધા-કાળ અંતમુહૂર્ત હોય. આયુષ્યના ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિખંધને વિષે પણ અખાધાકાળ અંતમુહૂર્ત પણ હોય, કેટલાએક આચાર્ય જિનનામ કર્મને દેવાયુષ્યની તુલ્ય જઘન્યખંધ વાળું અને આહારકદ્વિકને જઘન્યથી અંતમુહૂર્ત ખંધવાળું કહે છે. ॥૩૧॥

વિક્ષેષણ:—સર્વ પ્રકૃતિને જઘન્યખંધે અંતમુહૂર્તની અખાધા હોય અને આયુ: કર્મની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિને વિષે પણ જઘન્ય ઉત્કૃષ્ટ અખાધા હોય. ધણાં ચઉભંગી હોય=જઘન્યાયુ: જઘન્યાખાધા ૧, જઘન્યાયુ: ઉત્કૃષ્ટ અખાધા ૨, ઉત્કૃષ્ટાયુ: જઘન્યા-ખાધા ૩ અને ઉત્કૃષ્ટાયુ: ઉત્કૃષ્ટાખાધા ૪x જિનનામ અને આહારકદ્વિકની જઘન્ય સ્થિતિ પૂર્વે કહી છે પણ ધણાં મતાંતરે કહે છે-કેટલાએક આચાર્ય દેવતાના આઉખા જેટલી જિન-

x અંતમુહૂર્ત આયુ: બાકી છતે અંતમુહૂર્ત આયુ: બાધે, ત્યારે જઘન્યાયુ: જઘન્યાખાધા. [૧]

અંતમુહૂર્તઆયુ:, પૂર્વકોટીત્રિભાગ જેટલું આયુ: બાકી છતે બાધે, ત્યારે જઘન્યાયુ: ઉત્કૃષ્ટાખાધા. [૨]

અંતમુહૂર્ત આયુ: બાકી છતે તેત્રીશ સાગરોપમ આયુ બાધે ત્યારે ઉત્કૃષ્ટાયુ: જઘન્યાખાધા. [૩]

તેત્રીશ સાગરોપમ આયુ:, પૂર્વકોટીત્રિભાગ જેટલું આયુ: બાકી છતે બાધે, ત્યારે ઉત્કૃષ્ટાયુ: ઉત્કૃષ્ટાખાધા. [૪]

નામની જઘન્યસ્થિતિ કહે છે; જિનનામ બાંધ્યા પછી દેવતાનો એક પદ્યોપમનો જઘન્ય ભવ કરીને અથવા દશ હજાર વર્ષનો નારકીનો જઘન્ય ભવ કરીને જિન થાય તે માટે. અને આહારક-
દ્વિકની અંતર્મુહૂર્તની જઘન્ય સ્થિતિ કહે છે; આક્રમા ગુણુદા-
ણાને પ્રાંતે ચરિમખંધ અંતર્મુહૂર્તનો છે માટે ॥ ૩૯ ॥

શુદ્ધકલ્પ સ્વરૂપ.

૧૭

સત્તરસ સમહિઆ કિર, ઇગાણુપાણુંમિ હુંતિ સુદ્ધભવા ।

૩૭૭૩

સગતીસસયતિહુત્તર, પાણૂ પુણ ઇગમુદ્ધત્તમિ ॥૪૦॥

સત્તરસ સમહિઆ=કાંઠક અધિક

સુદ્ધભવા=શુદ્ધકલ્પો.

સત્તર.

સગતીસસયતિહુત્તર=સાડત્રીશ-

કિર=નિશ્ચયે.

શે' તહોંતેર [૩૭૭૩]

ઇગાણુપાણુંમિ=એક ધાસો-
ધાસમાં.

પાણૂ=પ્રાણુ=ધાસોધાસ.

ઇગમુદ્ધત્તમિ=એક મુહૂર્તમાં.

હુંતિ=થાય છે.

અર્થ:—એક ધાસોધાસમાં કાંઠક અધિક સત્તર શુદ્ધક
[નાના] ભવો નિશ્ચયે થાય છે અને એક મુહૂર્તમાં સાડત્રી-
શસો તહોંતેર ધાસોધાસ થાય છે. ॥ ૪૦ ॥

વિવેચન:—હવે શુદ્ધક ભવનું સ્વરૂપ કહે છે—સર્વ ભવ થકી
નહાનો ભવ તે શુદ્ધક ભવ કહીએ. તે એક ધાસોધાસ માંહે
સત્તર ભવ ઝાઝેરા થાય, એમ તીર્થંકર દેવોએ કહ્યું છે. અને
સાડત્રીશસો તહોંતેર [૩૭૭૩] ધાસોધાસ એક મુહૂર્તને વિષે
હોય. તથા એક ધાસોધાસના ૬૫૫૩૬ ભાગ કલ્પીએ, તેવા
૩૭૭૩ ભાગ એક ભવમાંહે જાય; તે માટે ૬૫૫૩૬ ને ૩૭૭૩
વડે ભાગ લીજે [ભાગીએ] એટલે લાઘ્યા ૧૭ અને શેષ ૧૩૮૫
વધે તે માંહે ૨૩૭૮ અંશ બીજા હોય તેા અઠારસો ભવ પૂરે
થાય, એટલે સત્તર ભવ ઝાઝેરા એક ધાસોધાસ માંહે થાય.
એ શુલ્લક મઘ કહીએ. ॥ ૪૦ ॥

૬૫૫૩૬

પણસદ્વિસહસ પણસય—છત્તીસા ઇગમુહુત્તલુહુભવા ।

૨૫૬

આવલિઆણં દોસય—છપ્પન્ના ણગલુહુભવે ॥૪૧॥

પણસદ્વિસહસ=પાંસઠ હજાર,
પણસય છત્તીસા=પાંચસો અને
છત્તીસ
ઇગમુહુત્ત=એક મુહૂર્તમાં.

આવલિઆણં=આવલિકાના.
દોસયછપ્પન્ના=બસોછપ્પન.
ણગલુહુભવે=એક શુદ્ધિકલ્પને
વિષે.

અર્થ:—એક મુહૂર્ત [એ ઘડી] માં પાંસઠ હજાર પાંચસો અને છત્તીસ શુદ્ધિકલ્પો થાય છે અને એક શુદ્ધિકલ્પને વિષે બસો છપ્પન આવલિકા થાય છે. ॥ ૪૧ ॥

વિવેચન:—એક મુહૂર્તમાંહે ૩૭૭૩ થાસોથાસ થાય તે માટે સત્તર લવ અને ૧૩૮૫ શેષ અંશો, એ ૧૭ ને ૩૭૭૩ ગુણ કરીએ અને ૧૩૮૫ ઉમેરીએ ત્યારે ૬૫૫૩૬ થાય એટલા એક મુહૂર્તને વિષે શુદ્ધિકલ્પ થાય; એ ઔદારિક શરીરી મનુષ્ય તિર્યચ સર્વ માંહે હોય, શ્રી ભગવતી વચનાત કર્મ પ્રકૃતિને વિષે પણ એમજ કહ્યું છે તથા શ્રી આવશ્યકટીકાએ શુદ્ધિકલ્પ તે વનસ્પતિ માંહે જ હોય એમ કહ્યું છે તે મતાંતર જાણવું, તથા એક મુહૂર્તમાંહે ૧૬૭૭૭૨૧૬ એટલી આવલિકા થાય તેને ૨૫૬ ભાગે હરીએ ત્યારે ૬૫૫૩૬ એટલા એક મુહૂર્તના ભવ થાય. બસો છપ્પન આવલિકાએ એક શુદ્ધિકલ્પ થાય. એક થાસોથાસમાંહે ૪૪૪૬ આવલિકા અને એક આવલિકાના ૩૭૭૩ ભાગ કરીએ એવા ૨૪૫૮ ભાગ વધે, ત્યારે એક થાસોથાસમાંહે ૧૭ ભવ પૂરા થાય અને ઉપર સાડી ચારાણુ આવલી ઝાઝેરી વધે. એ શુદ્ધિકલ્પને સ્વરૂપ જાણવું. ॥ ૪૧ ॥

ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધના સ્વામી

અવિરયસમ્મો તિત્થં, આહારદુગામરાઉ ચ પમત્તો ।

મિચ્છદિદ્દઠી વંધઈ, જિદ્ધિઠિં સેસ પયડોણં ॥૪૨॥

અવિરયસમ્મો=અવિરત સમ્ય-
 ગ્દષ્ટિ મનુષ્ય
 તિત્થં=તીર્થ'કર નામકર્મને
 આહારદુગ્=આહારકદ્દિક [અને]
 અમરાડ=દેવતાના આયુષ્યને
 ય=વર્ગી

પમત્તો=પ્રમત્ત યતિ
 મિચ્છદ્દિટ્ઠી=મિથ્યાદષ્ટિ
 વંધઈ=બાંધે છે
 જિહ્વુટિઈ=ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિને
 સેસપવહીણં=બાકીની [૧૧૬]
 પ્રકૃતિની

અર્થ:—અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ જિનનામકર્મને, પ્રમત્તયતિ આહારકદ્દિક તથા દેવાયુને અને મિથ્યાદષ્ટિ બાકીની [૧૧૬] પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિને બાંધે છે. ॥ ૪૨ ॥

વિવેચન:—હવે ઉત્તરપ્રકૃતિ આશ્રયીને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ-બાંધના સ્વામી કહે છે.—અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ મનુષ્ય પૂર્વે નરકાયુ બાંધીને પછી ક્ષાયોપશમિક સમ્યક્ વ પામી મરણ સમયે મિથ્યાત્વે જાય તે અગાઉના સમયે ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિનું તીર્થ'કર નામ બાંધે. તથાવિધ ઉત્કૃષ્ટ સંકલ્પ પરિણામના સંભવ માટે. તથા અપ્રમત્તભારથી નિવર્તમાન થતો પ્રમત્તયતિ ઉત્કૃષ્ટ સંકલ્પેશ યુક્ત ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિનું આહારકદ્દિક બાંધે, ઉત્કૃષ્ટ

૧ પ્રમત્તયતિ આહારકદ્દિકનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ કરે એમ કહ્યું પણ તે કેમ થશે ? કારણ કે તે આહારકદ્દિકનો બંધ જ કરતો નથી, સસંબંધના અધિકારમાં પણ આહારકદ્દિકનો જનન્ય સસંબંધ અપ્રમત્તથી પ્રમત્તે જતાં સંકલ્પ અધ્યવસાયે અપ્રમત્તને અંતે થાય એમ કહ્યું છે. જો સ્થિતિબંધ પ્રમત્તે થાય તો જનન્યસસંબંધ પણ ત્યાં જ થતો જોઈએ. પુન્યપ્રકૃતિમાં જનન્ય સસંબંધ અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ સાથે જ થાય છે.

પ્રાચીન શતકમાં શ્રી શિવશર્માસૂરિ મહારાજ પણ તેમ કહે છે—

દેવાયુયં પમત્તો, આહારગમ્પમત્ત વિરગો ડ ।

તિત્થયરં ચ મણૂસો, અવિરયસમ્મો સમજ્જેઈ ॥૬૦॥

ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધાધિકારતી આ ગાથા છે તેમાં કહ્યું છે કે...

દેવાયુનો પ્રમત્ત, આહારકદ્દિકનો અપ્રમત્ત અને તીર્થ'કર નામકર્મનો અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ મનુષ્ય ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ કરે છે.

ઉપાધ્યાયજી શ્રી યશોવિનયજી મહારાજકૃત કર્મપ્રકૃતિટીકાના પાન ૮૯ની પહેલી બાજુમાં સ્થિતિબંધના સ્વામિત્વ પ્રસંગે પણ આજ હકીકત

સ્થિતિ અનિસંકલિષ્ટતાએજ બંધાય માટે. તથા અપ્રમત્તભાવને અભિમુખ પ્રમત્તયતિ પૂર્વકોડિના આયુવાળો, પૂર્વકોડિના શેષ ત્રીજે ભાગે ઉત્કૃષ્ટ [પૂર્વકોડિને ત્રીજે ભાગે અધિક તેત્રીશ સાગરોપમનું] દેવતાનું આયુ બાંધે, આ શુભસ્થિતિ વિશુદ્ધિ એ બંધાય માટે. શેષ ૧૧૬ પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ પર્યાપ્તો સર્વ સંકલિષ્ટ પરિણામી મિથ્યાત્વીજ બાંધે, તેનો બંધ સંકલેશ હેતુક છે તે માટે. પણ ત્યાં તિર્થ આયુ અને મનુષ્યાયુ તો ઉત્કૃષ્ટ તત્પ્રાયોગ્ય વિશુદ્ધ પરિણામી બાંધે. એ પ્રકારે ગુણકાણાને વિષે ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ કહ્યો ॥ ૪૨ ॥

ગતિને વિષે ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ

વિગલસુહુમાડગતિગં તિરિમણુઆસુરવિઙ્ગિવનિરયદુગં ।

ર્ષિગિદિથાવરાયવ, આર્હસાણા સુરક્કોસં ॥૪૩॥

વિગલસુહુમાડગતિગં=વિકલ-
ત્રિક, સૂક્ષ્મત્રિક અને
આયુષ્યત્રિક.

તિરિમણુઆ=[મિથ્યાત્વી]
તિર્થ આયુ અને મનુષ્ય.

સુરવિઙ્ગિવનિરયદુગં=સુરદ્વિક,
વૈક્રિયદ્વિક અને નરકદ્વિકને

ર્ષિગિદિથાવરાયવ=એકેન્દ્રિય જાતિ,
સ્થાયર નામ અને આતપ
નામકર્મને

આર્હસાણા=ઈશાન સુધીના
સુર=દેવો.

રક્કોસં=ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિએ બાંધે

અર્થ:—મિથ્યાત્વી તિર્થ આયુ અને મનુષ્ય-વિકલેન્દ્રિયત્રિક,
સૂક્ષ્મત્રિક અને આયુષ્યત્રિકને તથા સુરદ્વિક, વૈક્રિયદ્વિક અને
નરકદ્વિકને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિએ બાંધે, ઈશાન દેવલોક પર્યાંતના દેવો
એકેન્દ્રિય જાતિ, સ્થાયર નામ અને આતપ નામકર્મને ઉત્કૃષ્ટ
સ્થિતિએ બાંધે. ॥ ૪૩ ॥

કહી છે તે આ પ્રમાણે—આહારકદ્વિકસ્યાપ્રમત્તયતિ: પ્રમત્તતાભિમુખ :
શ્રી પાંચસંપ્રદના પાંચમા દ્વારની ગાથા ૬૪ની ટીકામાં પણ આજ
હકીકત છે—આહારકદ્વિકસ્યાપિ યોઽપ્રમત્તસંયત: પ્રમત્તભાવાભિ-
મુખ: સ તદ્વંધકેષુ સર્વસંક્લિષ્ટ: હત્યુત્કૃષ્ટં સ્થિતિબંધં કરોતિ ।

વિવેચન:—હવે ગતિને વિષે ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ કહે છે, -
 વિકલત્રિક ૩, સૂક્ષ્મત્રિક ૬, દેવાયુ વર્ણને આયુત્રિક ૯, સુરદ્વિક ૧૧
 વૈક્રિયદ્વિક ૧૩ અને નરકદ્વિક ૧૫, એ ૧૫ પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટ
 સ્થિતિ મિથ્યાત્વી મનુષ્ય તિર્યચજા બાંધે પણ દેવતા નારકી
 ન બાંધે, તેને ભવ પ્રત્યયજા એનો બંધ નથી તે માટે. ત્યાં
 વિકલત્રિક અને સૂક્ષ્મત્રિકને બાંધે તદ્યોગ્ય સંકિલ્પ કહેવા: અતિ
 સંકલિષ્ટ તો તે બંધ ઉલ્લંઘીને નરક યોગ્ય બાંધે તે માટે.
 આયુત્રિકને બાંધે મનુષ્ય-તિર્યચાયુના બંધમાં તદ્યોગ્ય વિશુદ્ધ
 અને નરકાયુના બંધમાં તદ્યોગ્ય સંકિલ્પ કહેવા; અતિ વિશુદ્ધ
 અને અતિ સંકિલ્પને આયુબંધનો સર્વથા નિષેધ છે, નરકદ્વિક
 વૈક્રિયદ્વિકને બાંધે અતિ સંકિલ્પ કહેવા. દેવદ્વિકને બાંધે પણ
 તદ્યોગ્ય સંકિલ્પ કહેવા. દેવદ્વિકને બાંધે પણ તદ્યોગ્ય સંકિલ્પ
 કહેવા અતિ સંકિલ્પ તો મનુષ્યાદિ પ્રાયોગ્ય બાંધે અને અતિ
 વિશુદ્ધ તો ઉત્કૃષ્ટ બંધ ન બાંધે તે માટે. એકેન્દ્રિયજાતિ ૧,
 સ્થાવર ૨ અને આત્મ ૩, એ ત્રણ પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ
 ભવનપતિ, વ્યંતર, જ્યોતિષી, સૌંદર્ભ અને ધર્શાન સુધીના
 દેવતા સર્વ સંકિલ્પ મિથ્યાત્વીજા બાંધે. સનતકુમારદિક દેવતા
 અને નારકી તો એકેન્દ્રિય યોગ્ય પ્રકૃતિ ન બાંધે, ત્યાં ઉપજવું
 નથી તે માટે. અને મનુષ્ય તિર્યચ તો એટલે સંકલેશે વર્તતા
 એ બંધ ઉલ્લંઘીને નરક યોગ્ય બાંધે તે માટે ને નહીં. ॥ ૪૩ ॥

તિરિરલલદુગુજોઅં, છિવદ્ધુ સુરનિરય સેસ ચુગહા ।

આહારજિણમ્પુવ્વો, ડનિઅટ્ટિસંજલણપુરિસલહું ॥૪૪॥

તિરિરલલદુગ=તિર્યચદ્વિક અને

ઔદારિકદ્વિક,

અવુવ્વો=અપૂર્વકરણ ગુણઠાણે

વર્તતો ક્ષપક શ્રેણિવાળો,

અહારજિણ=આહારકદ્વિક અને

જિનનામને,

અનિયટ્ટિ=અનિવૃત્તિ બાદર સં-

પરાયવાળો.

સુરનિરય=દેવતા અને નારકી

[બાંધે છે.]

સંજલણપુરિસ=સંજવલન કપાય

અને પુરૂષ વેદનો-

સેસ=બાકીની ૯૨ પ્રકૃતિ.

ચુગહયા=ચારે ગતિવાળામિ-
 થ્યાત્વી.

લહું=જઘન્ય સ્થિતિબંધ.

અર્થ:—તિર્યગ્દિક, ઔદારિકદિક, ઉદ્યોત નામકર્મ અને સેવાર્ત સંઘયણને દેવતા અને નારકી ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિએ બાંધે, બાકીની દર પ્રકૃતિ ચારે ગતિવાળ મિથ્યાત્વી બાંધે. અપૂર્વકરણ ગુણઠાણે વર્તતા ક્ષપક શ્રેણીવાળો આહારકદિક અને જિનનામને જઘન્ય સ્થિતિએ બાંધે. અનિવૃત્તિ બાદર સંપરાયવાળો સંજવ-લન કષાય અને પુરૂષવેદનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ કરે. ॥ ૪૪ ॥

વિવેચન:—તિર્યગ્દિક ૨, ઔદારિકદિક ૪, ઉદ્યોત ૫, છેવટકું સંઘયણ ૬, એ છ પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ દેવતા નારકી સર્વ ઉત્કૃષ્ટ સંકલેષ્ટ મિથ્યાત્વીજ બાંધે. મનુષ્ય તિર્યગ ન બાંધે તે તે તદ્બંધ યોગ્ય સંકલેશે વર્તતા એ છની ઉત્કૃષ્ટપણે પણ ૧૮ કોડાકોડી સાગરોપમની મધ્યમજ સ્થિતિ બાંધે અને તેથી વધિક સંકલેશે વર્તતા તે તે બંધ અતિકંમીને નરક યોગ્યજ બાંધે તે માટે તે ન બાંધે, અને દેવતા નારકી ઉત્કૃષ્ટ સંકલેશે વર્તતા પણ તિર્યગ યોગ્યજ બાંધે, તે માટે એ ૬ પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટી ૨૦ કોડાકોડી સાગરોપમની સ્થિતિ બાંધે. અહીં સેવાર્ત સંહનન અને ઔદારિક અંગોપાંગની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ બાંધનાર સર્વ સંકલેષ્ટ સનતકુમારથી સહસ્રાર લગેના દેવતા જાણવા, હેઠલા નહીં. શેષ ૧૯ પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટસ્થિતિ ચાર ગતિના મિથ્યાત્વી બાંધે, ત્યાં પણ સાતા ૧, હાસ્ય ૨, રતિ ૩. સ્ત્રીવેદ ૪. પુવેદ ૫. અત્ય વર્ણને પાંચ સંસ્થાન અને પાંચ સંઘયણ ૧૫, મનુષ્યદિક ૧૭, સુખગતિ ૧૮, સ્થિરપટક ૨૪ અને ઉચ્ચૈર્ગાત્ર ૨૫, એ ૨૫ પ્રકૃતિની તથોગ્ય સંકલેશે વર્તતા ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ બાંધે અને શેષ ૬૭ની ઉત્કૃષ્ટ સંકલેશે વર્તતા ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ બાંધે. હવે જઘન્ય સ્થિતિબંધના સ્વામી કહે છે— આહારકદિક અને જિનનામ, એ ત્રણનો જઘન્યબંધ અપૂર્વ-

૧ શેષ ૯૨ પ્રકૃતિઓ નીચે પ્રમાણે.

૫ જ્ઞાનાવરણ, ૯ દર્શનાવરણ, ૨ વેદનીય, ૨૬ મોહનીય, ૧ મનુષ્ય ગતિ, ૧ પંચેન્દ્રિયગતિ, ૧ તેજસૂ શરીર, ૧ કાર્મણ શરીર, ૫ આદિના પાંચ સંઘયણ, ૬ સંસ્થાન, ૪ વર્ણ્યતુષક, ૧ મનુષ્યાનુપૂર્વી, ૨ વિહાયો-ગતિ, ૧ પરાધાત, ૧ ઉશ્વાસ, ૧ અગુરુસધુ, ૧ નિર્માણ, ઉપધાત, ૧૦ ત્રસદશક ૧ અસ્થિર, ૧ અશુભ, ૧ દૌર્ભાગ્ય, ૧ દુઃસ્વર, ૧ અનાદેય, ૧ અયશ. ૨ ગોત્ર અને ૫ અંતરાય.

કરણે ક્ષપકશ્રેણીવાળો આંધે, તેના અંધક માંહે એજ અતિ વિશુદ્ધ છે માટે, અને તિર્યગ્નરદેવાયુ વર્ણને શેષ સર્વ પ્રકૃતિની જઘન્ય સ્થિતિ વિશુદ્ધિ પ્રત્યયિક હોય તે માટે. સંજ્વલન કપાય અને પુરુષવેદ એ પાંચની જઘન્ય સ્થિતિ અનિવૃત્તિ આદરે ક્ષપક શ્રેણીવાળો જ આંધે. પોતાને છેલ્લે સ્થિતિબંધે વર્તતા અતિ વિશુદ્ધ હોય માટે. ॥ ૪૪ ॥

સાય જસુચ્ચાવરણા, વિગ્ધ સુહુમો વિઝઙ્ગિદી અસન્ની ।

સન્ની વિ આઝ વાયર-પજ્જેગિદી ડ સેસાણં ॥૪૫॥

સાયજસુચ્ચ=સાતા વેદનીય,
યશઃ નામ, ઉચ્ચગોત્ર;
આવરણાવિગ્ધં=પાંચ જ્ઞાનાવરણ,
ચાર દર્શનાવરણ મળી
નવ આવરણ અને પાંચ
અંતરાય.

સુહુમો=સૂક્ષ્મસંપરાય વાળો
વિઝઙ્ગિદી=વૈકલ્પિક પદક,
અસન્ની=પર્યાપ્તો અસંજ્ઞિ પં.

ચેન્દ્રિય તિર્યંચ.
સન્ની=સંજ્ઞિ પંચેન્દ્રિય.
વિ=અસંજ્ઞિ પણ.
આઝ=ચાર આયુને
વાયરપજ્જેગિદી=આદર પર્યાપ્ત
એકેન્દ્રિય,
ડ=તો,
સેસાણં=આક્રીની [૮૫]
પ્રકૃતિનો,

અર્થઃ—સૂક્ષ્મસંપરાય વાળો સાતાવેદનીય; યશનામ, ઉચ્ચગોત્ર; નવ આવરણ અને પાંચ અંતરાયને જઘન્ય સ્થિતિએ આંધે. પર્યાપ્તો અસંજ્ઞિ પંચેન્દ્રિય તિર્યંચ વૈકલ્પિકપદકને જઘન્ય સ્થિતિએ આંધે, સંજ્ઞિ અને અસંજ્ઞિ પંચેન્દ્રિય ચારે પ્રકારના આયુષ્યને જઘન્ય સ્થિતિએ આંધે. અને આદર પર્યાપ્તો એકેન્દ્રિય આક્રીની ૮૫ પ્રકૃતિનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ કરે. ॥ ૪૫ ॥

વિવેચનઃ—સાતાવેદનીય ૧, યશનામ ૨, ઉચ્ચગોત્ર; ૩, પાંચ જ્ઞાનાવરણ ૮, ચાર દર્શનાવરણ ૧૨ અને પાંચ અંતરાય ૧૭, એ સત્તરની જઘન્ય સ્થિતિ સૂક્ષ્મસંપરાયે ક્ષપકશ્રેણીવાળો ચરમસ્થિતિબંધવર્તી આંધે; તે અતિ વિશુદ્ધ છે માટે. નરકદ્વિક

દેવદ્વિક, વૈકિયદ્વિક, એ વૈકિયપટક અસંજ્ઞિપર્યાપ્તો તિર્યચ પચ્ચે-
દ્રિય લઘુ સ્થિતિનાં બાંધે. સાગરોપમના સાતીયા એ હજાર ભાગ
પદ્યને અસંખ્યાતમે ભાગે ઊણા એટલી જઘન્ય સ્થિતિ વૈકિય-
પટકની છે તે અસંજ્ઞીજ બાંધે; એકેંદ્રિય તથા ચિકલેંદ્રિય તો
બાંધે જ નહીં અને સંજ્ઞી પચ્ચેંદ્રિય તો મધ્યમ કે ઉત્કૃષ્ટ
બાંધે તે માટે તે નહીં. સંજ્ઞી અને અધિ શબ્દથી અસંજ્ઞી
પણ ચારે આયુ જઘન્ય સ્થિતિનાં બાંધે. ત્યાં દેવનારકાયુના
બાંધનાર પચ્ચેંદ્રિય તિર્યચ મનુષ્ય અને નરતિર્યચાયુના બાંધ-
નાર એકેંદ્રિયાદિક જાણવા શેષ ૮૫ પ્રકૃતિની જઘન્યસ્થિતિ
બાદર પર્યાપ્ત સર્વવિશુદ્ધ એકેંદ્રિયજ બાંધે. અનેરા એકેંદ્રિય તો
તેવી વિશુદ્ધિ રહિત માટે અધિક બાંધે અને ચિકલેંદ્રિય તથા
પચ્ચેંદ્રિય તો સ્વભાવે જ અધિકી બાંધે, તે માટે તે નહીં. ॥ ૪૫ ॥

સ્થિતિબંધમાં મૂળ પ્રકૃતિના ૭૮ ભાંગા.

उक्कोसजहन्नेअर, भंगा साई अणाइ धुव अधुवा ।

चउहा सग अजहन्नो, सेसतिगे आउचउसु दुहा ॥४६॥

उक्कोसजहन्न=ઉત્કૃષ્ટબંધ, જઘ-
ન્ય બંધ.

इयर=પ્રતિપક્ષી તે અનુત્કૃષ્ટ,
અને અજઘન્ય બંધ.

भंगा=ભાંગા.

साइ=સાદિ બંધ.

अणाइ=અનાદિ બંધ.

धुव=ધ્રુવ બંધ.

अधुवा=અધ્રુવ બંધ.

चउहा=ચાર પ્રકારે.

सग=સાત મૂળ પ્રકૃતિ સંબંધ

अजहन्नो=અજઘન્ય બંધ.

सेसतिगे=બાકીના ત્રણ [જઘન્ય,
ઉત્કૃષ્ટ, અનુત્કૃષ્ટ] ને વિષે

आउचउसु=ચાર આયુષ્યને વિષે.

दुहा=એ પ્રકારે-સાદિ, અધ્રુવ.

૧ શેષ ૮૫ પ્રકૃતિઓનીચે પ્રમાણે—

૫ નિદા, ૧ અશાતા, ૧૨ આદિ ૧૨ કપાયો, ૧ નિથ્યાત્વ, ૬
હાસ્યપટક ૧ સ્ત્રીવેદ, ૧ નપુંસકવેદ, ૧ મનુષ્યગતિ, ૧ તિર્યગ્ગતિ, ૫
બળિ, ૧ ઔદારિકશરીર, ૧ તેજસશરીર, ૧ કાર્મણશરીર, ૧ ઔદારિકા-

અર્થ:—ઉત્કૃષ્ટ બંધ, જઘન્ય બંધ, અનુત્કૃષ્ટ બંધ અને અજઘન્ય બંધ એ ચાર ભાંગા અથવા સાદિબંધ, અનાદિબંધ, ધ્રુવ બંધ અને અધ્રુવબંધ એ ચાર ભાંગા જાણવા, સાત મૂળ પ્રકૃતિ સંબંધ અજઘન્ય બંધ ચાર પ્રકારે છે અને બાકીના ત્રણ બંધને વિષે સાદિ અધ્રુવ એ બે પ્રકારે બંધ છે. ચાર આયુષ્યને વિષે સાદિ અને અધ્રુવ એ બે ભાંગે બંધ છે. ॥ ૪૬ ॥

વિવેચન:—હવે સ્થિતિબંધને વિષે ચાર ભાંગા કહે છે—ઉત્કૃષ્ટ અને જઘન્ય બંધ, ઈતર તે તેના પ્રતિપક્ષી એટલે અનુ-ત્કૃષ્ટ અને અજઘન્ય બંધ, એ ચાર. ત્યાં સર્વને ઉપરિવર્તી તે ઉત્કૃષ્ટ બંધ ૧, તે ઉત્કૃષ્ટથી માંડીને સમય સમયની હાનિ જ્યાં લગે જઘન્ય થાય ત્યાં લગે સર્વે અનુત્કૃષ્ટ બંધ ૨, એ બે ભેદ માંહે સર્વ સ્થિતિવિશેષ આવ્યા. સર્વથી અધોવર્તી તે જઘન્ય બંધ ૧, તે જઘન્યથી માંડીને સમય સમયની વૃદ્ધિ જ્યાં લગે ઉત્કૃષ્ટ થાય ત્યાં લગે સર્વ અજઘન્યબંધ ૨; એ બે ભેદમાંહિ પણ સર્વ સ્થિતિના ભેદ આવ્યા. વળી પ્રકારાંતરે બંધ ચાર ભેદ છે; સાદિબંધ ૧, અનાદિબંધ ૨, ધ્રુવબંધ ૩ અને અધ્રુવ-બંધ ૪. ત્યાં જે વ્યુચ્છેદ પામીને ફરી બંધાય તે સાદિબંધ ૧, અનાદિકાળથી અવ્યુચ્છિત્ત હોય તે અનાદિબંધ ૨, જે આગળ કોઇ વારે વ્યુચ્છેદ નહી પામે તે અભવ્ય સંબંધી ધ્રુવબંધ ૩, અને જે આગળ કોઇવારે વિચ્છેદ પામશે તે ભવ્ય સંબંધિ અધ્રુવબંધ ૪. આયુ વર્ણને સાત મૂલ પ્રકૃતિનો અજઘન્યબંધ તે ચાર ભેદે હોય.—સાદિ ૧; અનાદિ ૨, ધ્રુવ ૩ અને અધ્રુવ ૪, તે કેમ ? સાત મૂલ પ્રકૃતિમાંહે ક્ષપકને મોહનીયનો અનિવૃત્તિ બાદરે છેલ્લો સ્થિતિબંધ તે જઘન્યસ્થિતિ બંધ અને શેષ ૬ પ્રકૃતિનો સૂક્ષ્મસંપરાયે છેલ્લો સ્થિતિબંધ તે જઘન્ય સ્થિતિબંધ તે ક્ષપકથી ઉપશમશ્રેણિ વાળો બમણો બંધે તે માટે ત્યાં ઉપ-શમ શ્રેણિવાળાનો છેલ્લો બંધ તે અજઘન્યબંધ કહીએ; તે

ગોપાંગ, ૬ સંધયણ, ૬ સંસ્થાન, ૪ વર્ણચતુષ્ક, ૧ તિર્ચચાતુપૂર્વી, ૧ મનુષ્યાતુપૂર્વી, ૨ વિહાયોગતિ, ૧ પરાઘાત, ૧ ઉશ્ચાક્ષ, ૧ આતપ, ૧ ઉઘોત, ૧ અગુરુલધુ, ૧ નિર્માણ, ૧ ઉપઘાત, ૯ ત્રસનવક, ૧૦ સ્થાવરદશક, ૧ નીયગોત્ર.

ઉપશાન્તમોહાવસ્થાએ અજઘન્યબંધનો અબંધક થઇને ત્યાંથી પડતો પાછો અજઘન્ય બાંધે ત્યારે તે અજઘન્યબંધ સાદિ ૧, ઉપશાન્તમોહાવસ્થા અણુપામ્યા જીવને કોઇ વખતે વ્યુચ્છેદ ગયો નથી તે માટે તેને અનાદિ ૨, અભવ્યને અંત નથી તે માટે ધ્રુવ ૩, ભવ્યને અંત છે તે માટે તે અજઘન્યબંધ અધ્રુવ ૪, સાત મૂળ પ્રકૃતિના શેષ જઘન્ય ૧, ઉત્કૃષ્ટ ૨ અને અનુત્કૃષ્ટ ૩ એ ત્રણ બંધને વિષે સાદિ અને અધ્રુવ એ બે ભેદ હોય તે કેમ ? ક્ષપકને મોહનીયનો અનિવૃત્તબાદરને ચરમસ્થિતિબંધે અને શેષ ૬ નો સૂક્ષ્મસંપરાયને ચરમસ્થિતિ બંધે જઘન્ય બંધ હોય, તે પૂર્વે કોઇવારે એ જઘન્ય બંધ બાંધ્યો નથી તે માટે સાદિ ૧, તે પછી ક્ષીણમોહાવસ્થાએ તે બંધ સર્વથા નહીં હોય તે માટે અધ્રુવ: ૨, જઘન્યબંધે એ બેજ ભેદ હોય અન્ય બે ન હોય. ઉત્કૃષ્ટ બંધ તો ૩૦, ૭૦, ૨૦, કોણકોણી સાગર પ્રમાણુ તે તો સર્વ સંકલિષ્ટ મિથ્યાત્વી પર્યાપ્ત સંજ્ઞી પંચે-દ્રિયમાંહે પામીએ; તે તો અનુત્કૃષ્ટ બંધ થકી ઉતરીને કોઇવારેજ બાંધે પણ સદાય તે ન હોય તે માટે સાદિ ૧, અંતર્મુહૂર્ત પછી અવશ્ય અનુત્કૃષ્ટ બાંધે તે માટે અધ્રુવ ૨, ઉત્કૃષ્ટથકી પડીને અનુત્કૃષ્ટ બાંધે એટલે અનુત્કૃષ્ટ પણ સાદિ ૧, ત્યાર પછી તે જઘન્યથી અંતર્મુહૂર્તે ઉત્કૃષ્ટથી અનાંતી ઉત્સર્પિણીએ ફરી ઉત્કૃષ્ટ બંધ કરે તે માટે અધ્રુવ ૨, એમ ઉત્કૃષ્ટ અનુત્કૃષ્ટને વિષે જીવ ભ્રમણ કરે તે માટે એ બેને અનાદિપણું અને ધ્રુવપણું ન હોય.

આઉખાના ઉત્કૃષ્ટાદિ ૪ને વિષે સાદિ અને અધ્રુવ એ બેજ ભાંગા હોય, ભવમાંહે એકજ વાર આયુ બંધાય તે માટે બાંધતાં સાદિ અને અંતર્મુહૂર્તે બાંધી રહે તે માટે અધ્રુવ.

એ પ્રકારે સાત મૂળ પ્રકૃતિ માંહે એકેકીના દશ દશ એવં ૭૦ અને આયુના ૮ એમ ૭૮ ભાંગા થાય. ॥ ૪૬ ॥

સ્થિતિબંધમાં ઉત્તર પ્રકૃતિના ૯૯૬ ભાંગા.

ચડમેઓ અજહન્નો, સંજલળાવરણનવગવિઘ્વાણં ।

સેસતિગિ સાહ અધુવો, તહ ચડહા સેસપયડીણં ॥૪૭॥

ચડમેઓ=ચાર ભેદે.

અજહન્નો=અજઘન્ય બંધ.

સંજલળાવરણનવગવિઘ્વાણં=સં-
જલન કષાય, નવ આવરણ
અને પાંચ અંતરાયનો.

સેસતિગિ=બાકીના ત્રણ બંધને
વિષે.

સાહઅધુવો=સાદિ અને અધુવબંધ

તહ= તેમજ=સાદિ, અધુવ,

ચડહા=જઘન્યાદિ ચાર પ્રકારનો
બંધ

સેસપયડીણં=બાકીની [૧૦૨]
પ્રકૃતિનો.

અર્થ:—સંજલન કષાય, નવ આવરણ અને પાંચ અંત-
રાય સંબંધિ અજઘન્ય સ્થિતિબંધ ચાર ભેદે છે અને એજ
પ્રકૃતિઓના બાકીના ત્રણ બંધને વિષે સાદિ અને અધુવ બંધ
હોય. બાકીની ૧૦૨ પ્રકૃતિ સંબંધિ જઘન્યાદિ ચાર પ્રકારનો
બંધ તેવીજ રીતે [સાદિ અધુવ] છે. ॥ ૪૭ ॥

વિવેચન:—હવે ઉત્તર પ્રકૃતિને વિષે ભાંગા કહે છે.—ચાર
સંજલનના કષાય ૪, પાંચ જ્ઞાનાવરણીય ૯, ચાર દર્શનાવરણીય
૧૩ અને પાંચ અંતરાય ૧૮, એનો અજઘન્ય બંધ ચાર ભેદે
હોય. ઉપશમશ્રેણિ યાગાને ૧૮ પ્રકૃતિનો અજઘન્ય બંધ કહીએ;
તે-ઉપશાંતમોહાવસ્થાએ અબંધક થઈને પડતો પાછો અજઘન્ય
બંધે તે સાદિ ૧, ઉપશાંત મોહાવસ્થા પામ્યા અગાઉ કોષ્ટવારે
વ્યુચ્છેદ નથી ગયો તે માટે અનાદિ ૨, અભવ્યને અંત નથી તે
માટે ધ્રુવ ૩, અને ભવ્યને અંત છે તે માટે અધુવ ૪. એ ૧૮
પ્રકૃતિના શેષ જઘન્ય ૧, ઉત્કૃષ્ટ ૨ અને અનુત્કૃષ્ટ ૩ એ ત્રણ બંધને
વિષે સાદિ ૧, અધુવ ૨, એ બે ભાંગા હોય, તે કેમ? ક્ષપક
શ્રેણિએ પોતપોતાના બંધના ઉચ્છેદ સમય અગાઉ જઘન્ય બંધ
હોય, તે પ્રથમજ બંધવા માંડ્યો છે તે માટે સાદિ ૧, આગળ

अभ्यन्तक धरो ते माटे अभ्युव २, उत्कृष्ट भन्ध तो संज्ञी पंचेन्द्रिय
 मिथ्यात्वी करे, ते तो अंतर्मुहूर्त रळे पणी वणी अनुकृष्ट करे.
 अम आशेखु (चउवु) अचतरखे (उतरवु) करीने अं येने
 सादि अभ्युवपखुं होय. शेष १०२ प्रकृतिना आरे प्रकारना भन्ध
 ते पखु अमज सादि १, अभ्युव २, अं ये लांगे होय. ते केम?
 निद्रापच्यक ५, मिथ्यात्व ६, आर कपाय १८, लय १९, लुगुप्सा
 २०, तैजस २१, कामाणु २२, वल्यव्यतुष्क २६, उपधात २७,
 अगुरुलघु २८ अने निर्माणु २९, अं ये आंगुलीश प्रकृतिना
 जघन्य स्थितिभन्ध सर्वा विशुद्ध आदर अकेन्द्रिय पर्याप्तो करे. ते
 अंतर्मुहूर्त पञ्ची सांकलष्ट धमने अजघन्य भन्ध करे, वणी तेज
 लवमां अथवा लवांतरे शुद्धि पाप्मीने इरी पखु जघन्य स्थिति-
 भन्ध करे; अम जघन्य अजघन्यनी परावृत्ति (ईरक्षर) थावे
 करीने अं जघन्य अजघन्य भन्ध सादि अभ्युव होय. अने अं
 रळने उत्कृष्ट भन्ध तो सर्वा सांकलष्ट संज्ञी पंचेन्द्रिय पर्याप्तो
 न करीने वणी अंतर्मुहूर्ते इरी अनुकृष्ट भन्ध करे, वणी कोर्ष
 वारे उत्कृष्ट करे, अम अं ये पखु सादि अभ्युव होय अने शेष
 ७३ प्रकृति ते तो अभ्युवभन्धी छ तेना जघन्य १, अजघन्य २,
 अनुकृष्ट ३, अने उत्कृष्ट ४, अं ये वारे भन्ध ते अभ्युवभन्धी छ
 माटे ४ सादि अने अभ्युव अं ये छेदे होय. पूर्वोक्त १८ प्रकृतिना
 अकेडीना दश दश अं ये १८० लांगा थाय अने १०२ प्रकृतिना
 अकेडीना आठ आठ अं ये ८१६ लांगा थाय, अं ये मणीने ९८६
 उत्तर प्रकृतिना लांगा थाय अने भूण प्रकृतिना ७८ लांगा, अं
 सर्वा मणीने अंक हणर युग्मोत्तेर [१०७४] स्थितिभन्धना
 लांगा थाय. ॥ ४७ ॥

गुणुठाणे स्थितिभन्ध.

साणाइअपुव्वन्ते, अयरंतो कौडिकोडिओ न हिगो ।
 बंधो नहु हीणो न य, मिच्छे भविवअरसन्मि॥४८॥

સાળાહઅપુવ્વંતે=સાસ્વાદનથી
 માંડીને અપૂર્વકરણ ગુણસ્થાન
 સુધી
 અચરંતો કોડિકોડિઓ=અંતઃ
 કોડાકોડી સાગરોપમથી
 ન હિમો=ન અધિક [અંધ]
 હોય.
 વંધો=અંધ

નહુ=નજ હોય
 હીનો=હીન—ઓછા
 ન ચ=વળી ન જ હોય
 મિચ્છે=મિથ્યાદષ્ટિ
 મવિવચરસન્નિમિ=ભવ્ય
 અને અભવ્ય સંજ્ઞિને
 વિષે

અર્થ:—સાસ્વાદનથી અપૂર્વકરણ ગુણસ્થાન પર્યંત અંતઃ
 કોડાકોડી સાગરોપમથી આધક અંધ ન હોય, તેમજ તેનાથી
 હીન અંધ પણ ન જ હોય. મિથ્યાદષ્ટિ ભવ્ય અને અભવ્ય
 સંજ્ઞિને વિષે પણ હીન અંધ ન જ હોય. ૫૪૮૫

વિવેચન—હવે સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિયને ગુણઠાણે કર્મના સ્થિતિ-
 અંધ કહે છે.—ત્યાં જે ૭૦, ૩૦ અને ૨૦ કોડાકોડી સાગરોપમના
 સ્થિતિઅંધ છે તે મિથ્યાત્વ ગુણઠાણેજ હોય. ત્યારપછી સાસ્વા-
 દન ગુણઠાણાથકી માંડીને અપૂર્વકરણ લગે અંતઃકોડાકોડિ સાગ-
 રોપમ પ્રમાણજ અંધ હોય. પણ તેથી અધિક ન હોય, અંતઃ
 કોડાકોડી થકી અધિકો તે મિથ્યાત્વ ગુણઠાણે હોય. તથા
 સિદ્ધાન્તે એમ કહ્યું છે જે અંશિભેદ કર્યા પછી મિથ્યાત્વે જાય
 તે પણ અંતઃકોડાકોડિ સાગરોપમથકી અધિકી સ્થિતિ ન આંધે,
 વંધેણ ન બોલહ કયાવિ, इत्यावश्यकवचनात् અને કર્મત્રયમતે તે
 અંશિભેદ કર્યા પછી સાસ્વાદનાદિકેજ અધિકી સ્થિતિ ન આંધે
 પણ મિથ્યાત્વે આવ્યો અધિકી આંધે, યાવત ઉત્કૃષ્ટી પણ આંધે
 પણ તીવ્રાનુભાગે ન આંધે, કર્મપ્રકૃતિત્રયે પણ એમ કહ્યું છે,
 અને જે એકેન્દ્રિયાદિક સાસ્વાદન ગુણઠાણે સાગરોપમના ભાગ
 આંધે છે, તે તે તેથી પણ હીણા આંધે છે, પણ ઇહાં તે એકે-
 દ્રિયાદિકની વિવક્ષા નથી; ઇહાં તે સંજ્ઞીપંચેન્દ્રિયની વિવક્ષા છે,
 માટે તે સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય સાસ્વાદનાદિક અપૂર્વકરણ લગે અંતઃ-
 કોડાકોડી સાગરોપમથકી હીણા—ઓછા પણ ન આંધે; અનિવૃ-
 ત્તિકરણાદિકે હીણા આંધે ઇત્યર્થઃ. ઇહાં કોઇક પૂછે જે સાસ્વા-

દનથી આઠમા ગુણઠાણા લગે બે હીનાધિકપણું નથી તો સ્થિતિ-
બંધનું અદ્વયબહુત્વ કહેશે ત્યાં સાધુના ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ થકી
દેશવિરતિનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ સંખ્યાતગુણો, અને તેથી
અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ પર્યાપ્તા અપર્યાપ્તાના જઘન્ય ઉત્કૃષ્ટ
સ્થિતિબંધ સંખ્યાતગુણો હોય, એ કેમ ઘટે? તત્રોત્તર-જેમ
નવ સમયથી માંડીને સમયોન મુહૂર્ત લગે અંતમુહૂર્તના
અસંખ્યાતા ભેદ હોય તેમ સાધુના ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધથી માંડીને
સમયાધિકે પર્યાપ્ત સંજ્ઞિ પચ્ચેદ્રિયના ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ લગે
અસંખ્યાતા સ્થિતિબંધના ભેદ હોય, તે સર્વ અંતઃકોડાકોડિ
કહીએ; તેથી સંખ્યાતગુણો કહેતાં કાંઈ દૂષણ નહીં અને
મિથ્યાદષ્ટિ લવ્ય તથા અલવ્ય સંજ્ઞિ પચ્ચેદ્રિયને વિષે અંતઃ-
કોડાકોડિ સાગરોપમ થકી ઓછા બંધ ન જ હોય, અસંજ્ઞિ
વિકલેદ્રિય અને એકેદ્રિયાદિકને તો મિથ્યાત્વે પણ હીણા હોય
છે તે ધર્મા વિવક્ષ્યા નહિં. ॥ ૪૮ ॥

સ્થિતિબંધનું અદ્વયબહુત્વ.

જહ્લહુબંધો વાયર, પજ્જઅસંખગુણ સુહુમપજ્જહિગો ।
એસિ અપજ્જાણ લહૂ, સુહુમેઅર અપજ્જપજ્જગુરુ ॥૪૯॥

જહ્લહુબંધો=યતિનો જઘન્ય
સ્થિતિબંધ.
વાયરપજ્જ=બાદર પર્યાપ્તા
એકેદ્રિયનો
અસંખગુણ=અસંખ્યાત ગુણ
સુહુમપજ્જ=સૂક્ષ્મ પર્યાપ્તા
એકેદ્રિયનો
હિગો=વિશેષાધિક
એસિ=એના [બાદર સૂક્ષ્મ
એકેદ્રિયનો]

અપજ્જાણ=અપર્યાપ્તાનો
લહૂ=લધુ-જઘન્યસ્થિતિબંધ
સુહુમેઅરઅપજ્જપજ્જગુરુ=સૂક્ષ્મ
અપર્યાપ્તા એકેદ્રિય, બાદર
અપર્યાપ્તા એકેદ્રિય
સૂક્ષ્મપર્યાપ્તા એકેદ્રિય અને
બાદર પર્યાપ્તા એકેદ્રિયનો
ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ

અર્થ:—યતિનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ સર્વથી થોડો હોય,
બાદર પર્યાપ્તા એકેદ્રિયનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ તેથી અસંખ્યાત

ગુણ હોય અને સૂક્ષ્મ પર્યાસા એકેંદ્રિયનો તેથી વિશેષાધિક હોય. એ [બાદર સૂક્ષ્મ એકેંદ્રિય] ના અપર્યાસાનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ તેથી વિશેષાધિક; તે થકી સૂક્ષ્મ અપર્યાસા એકેંદ્રિય, બાદર અપર્યાસા એકેંદ્રિય, સૂક્ષ્મ પર્યાસા એકેંદ્રિય અને બાદર પર્યાસા એકેંદ્રિયનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ અનુક્રમે વિશેષાધિક હોય. ॥૪૯૮॥

વિવેચન:—હવે એકેંદ્રિયાદિકને વિષે સ્થિતિબંધનું અદ્ય-બહુત્વ કહે છે.—સર્વથકી થોડો યતિનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ, સૂક્ષ્મસંપર્યાયે અતર્મુહૂર્તનોજ હોય તે માટે ૧, તે થકી બાદર પર્યાસા એકેંદ્રિયનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ અસંખ્યાત ગુણો, સાગ-રોપમના ભાગનો હોય તે માટે ૨, તે થકી સૂક્ષ્મ પર્યાસા એકેં-દ્રિયનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક હોય ૩; તે થકી એ બેના અપર્યાસાનો લઘુ એટલે બાદર અપર્યાસાનો જઘન્ય સ્થિતિ-બંધ વિશેષાધિક ૪; તે થકી સૂક્ષ્મ અપર્યાસાનો જઘન્ય સ્થિતિ-બંધ વિશેષાધિક ૫; તે થકી ઘટતર તે બાદર અપર્યાસાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક ૭, તે થકી સૂક્ષ્મ પર્યાસાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક ૮, અને તે થકી બાદર પર્યાસા એકેંદ્રિયનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક ૯; ॥ ૪૯૯ ॥

લહુ^{૧૦} વિઅપજ્જઅપજ્જે^{૧૧}, અપજેઅરત્તિઅગુરુ^{૧૨}હિગો^{૧૩} एवं ।

તિચ્ચ^{૧૦}અસન્નિસુ^{૨૧} નવરં^{૨૫}, સંસ્વગુણો વિઅઅમળપજ્જે ॥૫૦॥

લહુ=જઘન્ય સ્થિતિબંધ,
વિચ્ચ=એકેંદ્રિય
પજ્જઅપજ્જે=પર્યાસા અપર્યા-
સાને વિષે
અપજેઅર=અપર્યાસા અને
પર્યાસા
વિચ્ચગુરુ=એકેંદ્રિયનો ઉત્કૃષ્ટ
સ્થિતિબંધ
અહિગો=આધિક

વં=એ પ્રકારે
તિચ્ચઅસન્નિસુ=તેઈંદ્રિય
ચૌરિંદ્રિય અને અસંજ્ઞિ
પંચેંદ્રિયને વિષે
નવરં=એટલું વિશેષ
સંસ્વગુણો=સંખ્યાત ગુણ
વિચ્ચઅમળપજ્જે=એકેંદ્રિય
પર્યાસા અને અસંજ્ઞિ
પંચેંદ્રિય પર્યાસાને વિષે

અર્થ:—બેઈંદ્રિય પર્યાપ્તા અને અપર્યાપ્તાનો જઘન્ય સ્થિતિ ભંધ તે થકી સંખ્યાતગુણ અને વિશેષાં, તે થકી બેઈંદ્રિય અપર્યાપ્તા અને પર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિભંધ વિશેષાધિક; તેઈંદ્રિય ચૌરિંદ્રિય અને અસંજ્ઞી પંચેંદ્રિયને વિષે એ પ્રકારે [બેઈંદ્રિયમાં કહ્યા પ્રમાણે] જાણવું. એટલું વિશેષ કે બેઈંદ્રિય પર્યાપ્તા અને અસંજ્ઞી પંચેંદ્રિય પર્યાપ્તાને વિષે સંખ્યાતગુણ કહેવો. ૧૫૦૧

વિવેચન:—તે થકી બેઈંદ્રિય પર્યાપ્તાનો જઘન્ય સ્થિતિભંધ સંખ્યાત ગુણો ૧૦, પન્ચીશ ગુણો માટે; તે થકી બેઈંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો જઘન્ય સ્થિતિભંધ વિશેષાધિક ૧૧; તે થકી બેઈંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિભંધ વિશેષાધિક ૧૨; તે થકી બેઈંદ્રિય પર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિભંધ વિશેષાધિક ૧૩; એમ તેઈંદ્રિય ચૌરિંદ્રિય, અસંજ્ઞી પંચેંદ્રિયને વિષે પણ ચાર ચાર ખોલે કહેવા, એટલું વિશેષ છે જે-બેઈંદ્રિય અને અસંજ્ઞી પંચેંદ્રિયને પહેલે ખોલે સંખ્યાત ગુણો કહેવા; અન્યત્ર સઘળે વિશેષાધિક કહેવા. તે આ પ્રમાણે-તે થકી તેઈંદ્રિય પર્યાપ્તાનો જઘન્ય સ્થિતિભંધ વિશેષાધિક, ૧૪, તે થકી તેઈંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો જઘન્ય સ્થિતિભંધ વિશેષાધિક ૧૫, તે થકી તેઈંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિભંધ વિશેષાધિક ૧૬, તે થકી તેઈંદ્રિય પર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિભંધ વિશેષાધિક ૧૭, તે થકી ચૌરિંદ્રિય પર્યાપ્તાનો જઘન્ય સ્થિતિભંધ વિશેષાધિક ૧૮ તે થકી ચૌરિંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો જઘન્ય સ્થિતિભંધ વિશેષાધિક ૧૯, તે થકી ચૌરિંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિભંધ વિશેષાધિક ૨૦, તે થકી ચૌરિંદ્રિય પર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિભંધ વિશેષાધિક ૨૧, તે થકી અસંજ્ઞી પંચેંદ્રિય પર્યાપ્તાનો જઘન્ય સ્થિતિભંધ સંખ્યાત ગુણો છે, ચૌરિંદ્રિય થકી દશ ગુણો માટે ૨૨, તે થકી અસંજ્ઞી પંચેંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો જઘન્ય સ્થિતિભંધ વિશેષાધિક ૨૩, તે થકી અસંજ્ઞી પંચેંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિભંધ વિશેષાધિક ૨૪, તે થકી અસંજ્ઞી પંચેંદ્રિય પર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિભંધ વિશેષાધિક ૨૫. ૧૫૦ ૧૧

તો જહ્જિદ્ધો બંધો, સંખગુણો દેસવિરયહસ્સિઅરો।

સમ્મચ્ચડ સન્નિચ્ચડરો, ઠિહ્વંધાઽણુકમ સંખગુણા||૫૧||

તો=તે થકી.

જહ્જિદ્ધોબંધો=યતિનો ઉત્કૃષ્ટબંધ
સંખગુણો=સંખ્યાત ગુણ.

દેસવિરયહસ્સ=દેશવિરતિનો

જઘન્ય [અને]

હયરો=ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ.

સમ્મચ્ચડ=સમ્યગ્દ્રષ્ટિના

ચાર પ્રકારના [સ્થિતિબંધો]

સન્નિચ્ચડરો=સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય
મિથ્યાદ્રષ્ટિના ચાર

ઠિહ્વંધા=સ્થિતિબંધો

અણુકમ=અનુક્રમે.

સંખગુણા=સંખ્યાત ગુણા.

અર્થ:—તે થકી યતિનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ સંખ્યાતગુણ; તે થકી દેશવિરતિનો જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ, સમ્યગ્દ્રષ્ટિના ચાર સ્થિતિબંધ અને સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય મિથ્યાવીના ચાર સ્થિતિબંધ અનુક્રમે સંખ્યાતગુણ હોય. || ૫૧ ||

વિવેચન:—તે થકી યતિનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ સંખ્યાત ગુણો છટ્ટે પ્રમત્ત ગુણઠાણે અંત:કોડાકોડી સાગરોપમની સ્થિતિબંધો તે માટે ૨૬, તે થકી દેશવિરતિનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ સંખ્યાતગુણો ૨૭, તે થકી દેશવિરતિનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ સંખ્યાત ગુણો ૨૮. તે થકી અવિરતિ સમ્યગ્દ્રષ્ટિના ચાર બોલ તે કેમ? સમ્યક્ત્વી પર્યામાનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ સંખ્યાતગુણો ૨૯, તે થકી સમ્યક્ત્વી અપર્યામાનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ સંખ્યાતગુણ ૩૦, તે થકી સમ્યક્ત્વી અપર્યામાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ સંખ્યાતગુણ ૩૧, તે થકી સમ્યક્ત્વી પર્યામાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ સંખ્યાતગુણ ૩૨, તે પછી સંજ્ઞીના ચાર બોલ તે કેમ? તે થકી સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય પર્યામાનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ સંખ્યાતગુણ ૩૩, તે થકી, સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય અપર્યામાનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ સંખ્યાતગુણ ૩૪, તે થકી સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય અપર્યામાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ સંખ્યાતગુણ ૩૫, તે થકી સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય પર્યામાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ સંખ્યાતગુણો, ૭૦ કોડાકોડી સાગરપ્રમાણ છે માટે ૩૬. એ સ્થિતિબંધમાં અનુક્રમે

૨૬ થી માંડીને ૩૬ લગે ૧૧ ખોલ સંખ્યાતગુણ કહેવા. ઇહાં ૨૬ થકી ૩૫ લગે ૧૦ ખોલ અંતઃકોડાકોડિ સાગર પ્રમાણ કર્મ-પ્રકૃતિમાં કહ્યા છે પણ તે સંખ્યાતગુણ કેમ થાય? વિશેષા-ધિક્કળ ઘટે, એ વિચારવા ૧ યોગ્ય છે. પંડિતે વિચારવું. ૧૧૫૧૥

કર્મ સ્થિતિનું શુભાશુભપણું.

સવ્વાણવિ જિટ્ઠઠિઈ, અસુમા જં સાહસંકિલેસેણં ।
 ઇઅરા વિસોહિઓ પુણ. મુત્તું નરઅમરતિરિઆહં ॥૫૨॥

સવ્વાણવિ=સર્વ [કર્મ પ્રકૃતિ]ની
 જિટ્ઠઠિઈ=ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ
 અસુમા=અશુભ-અપ્રશસ્ત
 જં=જે કારણ માટે
 સા=તે [ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ]
 અહસંકિલેસેણં=તીવ્ર કષાયના
 ઉદયે

ઇઅરા=જઘન્ય સ્થિતિ
 વિસોહિઓ=વિશુદ્ધિવટે
 પુણ=વળી.
 મુત્તું=મૂકી દર્શને-વર્ણને
 નરઅમરતિરિઆહં=મનુષ્ય, દેવ
 અને તિર્થંચના આયુષ્યને

અર્થ:—મનુષ્ય, દેવ અને તિર્થંચના આયુષ્યને વર્ણને બાકીની સર્વે કર્મપ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ તે અશુભ જાણવી, જે કારણ માટે તે તીવ્ર કષાયના ઉદયે બંધાય. જઘન્ય સ્થિતિ વિશુદ્ધિવટે બંધાય. ॥૫૨॥

વિવેચન:—સર્વે શુભ અશુભ પ્રકૃતિની જે ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ તે અશુભ જાણવી, જે ભણી તે જ્યેષ્ઠ સ્થિતિ અતિ સંકલેશે-તીવ્ર કષાયોદયે-ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધના અધ્યવસાયસ્થાનકે કરીને બંધાય, સર્વ શુભાશુભ પ્રકૃતિની સ્થિતિ સંકલેશની વૃદ્ધિએ વધે અને સંકલેશ ઘટવાથી ઘટે, અને અનુભાગ તે કષાયવૃદ્ધિએ અશુભ પ્રકૃતિનો વધે અને શુભ પ્રકૃતિનો ઘટે, અને કષાયની હાનિએ અશુભ પ્રકૃતિનો ઘટે, અને શુભ પ્રકૃતિનો વધે ટિહ્અ-ગુમાગં કસાયાઓ. વચનાત અને ઈતર જે જઘન્ય સ્થિતિ તે વિશુદ્ધિએ-કષાયને મંદપણે બંધાય, તે શુભ જાણવી, જેમ જેમ જે સર્વોત્કૃષ્ટ વિશુદ્ધિવંત થાય તેમ તેમ તે કર્મની જઘન્ય

૧ જુઓ ૪૮ મી ગાથાના વિવેચનમાં આ ટપાકારનો પોતાનો જ ખુલાસો.

સ્થિતિ બાંધે. મનુષ્યાયુઃ ૧; દેવાયુઃ ૨ અને તિર્યગાયુઃ ૩. એ ત્રણ આયુ વર્ષને શેષની જ્યેષ્ઠ સ્થિતિ અશુભ જાણવી, પણ એ ત્રણની નહીં. એ ત્રણ તે વિશુદ્ધિની વૃદ્ધિએ વધે, વળી એ ત્રણ આયુનો સ્થિતિની વૃદ્ધિએ રસ પણ વધે અને તે પણ શુભ હોય. ॥૫૨॥

યોગતુ' અદપબહુત્વ.

સુહૃમનિગોઆઈસ્વળ, -^૧પ્વજોગ^૨ વાયર^૫ ય^૬ વિગલ^૭અમળમળા ।
 અપજ્જલહુ^૮ પઠમદુ^{૧૧}ગુરુ, પજ્જહસ્સિ^{૧૩}અરો અસંસ્વગુણો ॥૫૩॥

સુહૃમનિગોઅ=લઘિ અપર્યાપ્તા
 સૂક્ષ્મનિગોદનો
 આઈસ્વળ=[ઉત્પત્તિના] પહેલા
 સમયે
 અપ્વજોગ=અદપયોગ.
 વાયર ય વિગલઅમળમળાઅપજ્જ=
 બાદરનિગોદ, વિકલેન્દ્રિય,
 અસંજ્ઞિપંચેન્દ્રિય અને સંજ્ઞિ

પંચેન્દ્રિય અપર્યાપ્તાનો
 લહુ=જઘન્ય યોગ-
 પઠમદુ=પ્રથમદ્વિક [અપર્યાપ્તા
 સૂક્ષ્મબાદર નિગોદ] નો
 ગુરુ=ઉત્કૃષ્ટ યોગ [અને]
 પજ્જહસ્સિઅરો=પર્યાપ્તાનો જઘન્ય
 અને ઉત્કૃષ્ટ યોગ.
 અસંસ્વગુણો=અસંખ્યાતગુણ

અર્થ:—સૂક્ષ્મ નિગોદ [લઘિ અપર્યાપ્તા] નો પહેલા સમયે અદપ યોગ હોય. તે થકી અપર્યાપ્તા એવા બાદર એકેન્દ્રિય, વિકલેન્દ્રિય, અસંજ્ઞિ અને સંજ્ઞિ પંચેન્દ્રિયનો, પહેલા સમયે જઘન્ય યોગ [ક્રમે] અસંખ્યાત ગુણ હોય. તે થકી પહેલા દ્વિકનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ તે થકી પહેલા દ્વિકનો પર્યાપ્તાનો જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ યોગ અનુક્રમે અસંખ્યાત ગુણ હોય. ॥૫૩॥

વિવેચન:—હવે યોગતુ' અદપબહુત્વ કહે છે. -xયોગ તે

x મનોયોગ વચનયોગ અને કાયયોગ એમ યોગ ત્રણ પ્રકારે છે. આ યોગરૂપ વીર્ય તે પરિણામ આલંબન અને ગ્રહણતુ' સાધન છે, તે આ પ્રમાણે-યોગરૂપ વીર્ય વડે ઔદારિકાદિ શરીર પ્રાયોગ્ય પુહગતો જીવ પ્રથમ

વીર્ય-સ્થામ-ઉત્સાહ-પરાક્રમ-ચેષ્ટા-શક્તિ-સામર્થ્ય કહીએ. વીર્યાંતરાયના ક્ષયોપશમથી ઉપન્યો જે કાયાદિકનો પરિસ્પંદ તે યોગ કહીએ, ત્યાં લબ્ધિ અપર્યાપ્તા આદિ ક્ષણે [ઉત્પત્તિના પ્રથમ સમયે] વર્તતા સૂક્ષ્મ નિગોદનો જઘન્ય યોગ સર્વ થકી થોડો હોય ૧. તે થકી આદર નિગોદ અપર્યાપ્તનો જઘન્ય યોગ અસંખ્યાત ગુણો ૨. તે થકી બેઈંદ્રિય અપર્યાપ્તનો જઘન્ય યોગ અસંખ્યાત ગુણો ૩. તે થકી તેઈંદ્રિય અપર્યાપ્તનો જઘન્ય યોગ અસંખ્યાત ગુણો ૪. તે થકી ચઉરિંદ્રિય અપર્યાપ્તનો જઘન્ય યોગ અસંખ્યાત ગુણો ૫. તે થકી અસંજ્ઞી પચેંદ્રિય અપર્યાપ્તનો જઘન્ય યોગ અસંખ્યાતગુણો ૬. તે થકી સંજ્ઞી પચેંદ્રિય અપર્યાપ્તનો જઘન્ય યોગ અસંખ્યાતગુણો ૭. તે થકી સૂક્ષ્મ નિગોદ અપર્યાપ્તનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાત ગુણો ૮. તે થકી આદર નિગોદિયા અપર્યાપ્તનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાત ગુણો ૯. તે થકી સૂક્ષ્મ નિગોદિયા પર્યાપ્તનો જઘન્ય યોગ અસંખ્યાત ગુણો ૧૦. તે થકી આદર નિગોદિયા પર્યાપ્તનો જઘન્ય યોગ અસંખ્યાત ગુણો ૧૧. તે થકી સૂક્ષ્મ નિગોદિયા પર્યાપ્તનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાત ગુણો ૧૨. તે થકી આદર નિગોદિયા પર્યાપ્તનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાત ગુણો ૧૩. ॥ ૫૩ ॥

અહણ કરે છે, અહણ કરી પરિણામે છે અને પ્રાણાપાનાદિ પુહ્ગલોને અહણ કરી પરિણામોને તેને વિસર્જવાની સામર્થ્ય સિદ્ધિને માટે તેજ પુહ્ગલોનું અવલંબન કરે છે. [જેમ મંદ શક્તિવાળો કોઈ મનુષ્ય નગરમાં ફરવા માટે લાકડીનું આલંબન લે છે તેમ.] ને પછી તેના આધારથી શક્તિ પ્રાપ્ત થયે છે તે પ્રાણાપાનાદિ પુહ્ગલોને છોડી દે છે. કાર્યની નિષ્ક્રમતા અને જીવ પ્રદેશોને શુંબક્ષાના અવયવ [સાંકળના અંકોડા]ની પેઠે પરસ્પર સંબંધને લીધે વીર્યાંતુ ઓછા-વત્તાપણું હોય છે, જેમકે હસ્તાદિ-ગત આત્મપ્રદેશોનું ઘટાદિ ઉપાડવાના કાર્યમાં નજીકપણું છે તેથી ચેષ્ટા વધારે, ખલા વિગેરેની તેથી ઓછી અને પગ વિગેરેની તેથી પણ ઓછી હોય છે, આ વાત અનુભવસિદ્ધ છે. જે કે પથ્થર વગેરે વાગવાથી સર્વ પ્રદેશોમાં એક સાથે વેદના થાય છે તે પણ જે આત્મપ્રદેશોને ઘા વાગ્યો હોય ત્યાં તીવ્રતર વેદના અને તે પછીના પ્રદેશોમાં અનુક્રમે મંદ મંદતર વેદના જાણી.

૧ 'આદિક્ષણે'નો સંબંધ સાતે અપર્યાપ્તા સાથે કરવેલ.

યોગ તથા સ્થિતિસ્થાનોનું અલ્પબહુત્વ.

૧૮

૨૩

*અપજત્તસુક્કોસો, પજ્જજહન્નિઅરુ એવ ઠિઠ્ઠાણા ।

અપજેઅર સંઘગુણા, પરમપજવિણ અસંઘગુણા ॥૫૪॥

અપજત્તસ=અપર્યાપ્તાત્રસનો

સુક્કોસો=ઉત્કૃષ્ટ યોગ.

પજ્જજહન્ન=પર્યાપ્તા ત્રસનો

જઘન્ય યોગ [અને]

હ્યરુ=ઉત્કૃષ્ટ યોગ.

એવ=એ પ્રકારે

ઠિઠ્ઠાણા=સ્થિતિનાં સ્થાનો

[કહેવાં]

અપજેઅર=અપર્યાપ્તા કરતાં

પર્યાપ્તાનાં

સંઘગુણા=સંખ્યાતગુણાં

પરં=એટલું વિશેષ-પરંતુ

અપજવિણ=અપર્યાપ્તા બેઈંદ્રિ-

યને વિષે.

અસંઘગુણા=અસંખ્યાત ગુણ.

અર્થ:—તે થકી અપર્યાપ્તા ત્રસનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ, પર્યાપ્તા ત્રસનો જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ યોગ સંખ્યાત ગુણ અનુક્રમે હોય. એ પ્રકારે [સૂક્ષ્મ એકેંદ્રિયાદિ જીવનાં અનુક્રમે] સ્થિતિનાં સ્થાનો કહેવાં. ત્યાં [પૂર્વોક્ત સૂક્ષ્મબાહર એકેંદ્રિયાદિ] અપર્યાપ્તા કરતાં પર્યાપ્તાનાં સંખ્યાત ગુણાં કહેવાં પરંતુ અપર્યાપ્ત બેઈંદ્રિયને વિષે અસંખ્યાત ગુણ કહેવાં. ॥૫૪॥

વિવેચન:—તે થકી ત્રસ પાંચ તે બેઈંદ્રિયાદિકનો કહેવો, તે કેમ ? તે થકી બેઈંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાત-ગુણ ૧૪. તે થકી તેઈંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાત-ગુણ ૧૫. તે થકી ચઉરિંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાતગુણ ૧૬. તે થકી અસંજ્ઞીપચ્ચેંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાતગુણ ૧૭. તે થકી સંજ્ઞી પચ્ચેંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટયોગ અસંખ્યાતગુણ ૧૮. તે થકી બેઈંદ્રિય પર્યાપ્તાનો જઘન્ય યોગ અસંખ્યાતગુણ ૧૯. તે થકી તેઈંદ્રિય પર્યાપ્તાનો જઘન્ય યોગ અસંખ્યાતગુણ ૨૦. તે થકી ચઉરિંદ્રિય પર્યાપ્તાનો જઘન્ય યોગ અસંખ્યાતગુણ ૨૧. તે થકી અસંજ્ઞી પચ્ચેંદ્રિય

* અસમત્ત ઇતિ પાઠા-તરે.

પર્યાપ્તાનો જઘન્ય યોગ અસંખ્યાતગુણુ ૨૨. તે થકી સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય પર્યાપ્તાનો જઘન્યયોગ અસંખ્યાતગુણુ, ૨૩. ધતર તે પાંચનો ઉત્કૃષ્ટો તે આ પ્રમાણે—તે થકી બેન્દ્રિય પર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાતગુણુ ૨૪. તે થકી તેન્દ્રિય પર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાતગુણુ ૨૫. તે થકી ચઉરિન્દ્રિય પર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાતગુણુ ૨૬. તે થકી અસંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય પર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાતગુણુ ૨૭. તે થકી સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય પર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાતગુણુ હોય ૨૮. પાંચ બોલ વળી અંતરે કહ્યા છે. તે આ પ્રમાણે—તે થકી અનુત્તરવાસી દેવતાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાતગુણુ ૨૯. તે થકી ૮ ઐવેયકના દેવતાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાતગુણુ ૩૦ તે યૌગલિક તિર્યગ્નરનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાતગુણુ ૩૧. તે થકી આહારક શરીરીનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાતગુણુ ૩૨. તે થકી શેષ દેવતા, નારક, તિર્યગ્ અને મનુષ્યનો ઉત્કૃષ્ટયોગ અસંખ્યાત ગુણુ ૩૩. એ સર્વજીવના યોગનું અદ્યપબહુત્વ જાણવું. એ અદ્યપબહુત્વ શ્રી ભગવતીજના ૨૫ મા શતકના ૧ લે ઉદ્દેશે કહ્યું છે. ત્યાં પર્યાપ્તાના જઘન્ય યોગ થકી અપર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ આંધકો કહ્યો છે. બોલ આઘા પાછા ઘણા છે તે તો શું જાણીએ શા હેતુએ કહ્યા હશે? તે બહુશ્રુત જાણે. એમજ ચૌદે જીવભેદે સ્થિતિસ્થાનકનું અદ્યપબહુત્વ કહેવું; ત્યાં પૂર્વે અપર્યાપ્તા પછી પર્યાપ્તાના એકેકે થકી સંખ્યાતગુણાં સ્થિતિ સ્થાનક કહેવાં. [સુદ્ધમ ક્ષેત્ર] પદ્યોપમના અસંખ્યાતમા ભાગમાં જેટલા સમય હોય એટલાં સ્થિતિસ્થાનક અસંજ્ઞીલગે સર્વને છે, અને એકેકે થકી સંખ્યાતગુણાં છે, પરન્તુ અપર્યાપ્તા બેન્દ્રિયનાં અસંખ્યાતગુણાં કહેવાં એટલું વિશેષ છે; તે અસંખ્યાતાના અસંખ્યાતા ભેદ છે તે માટે પરસ્પર વિરોધ નથી. એ અદ્યપબહુત્વની સ્થાપના આ પ્રમાણે,—

૧ અસંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય પર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ કહ્યા પછી અનુત્તરવાસી દેવતા વિગેરેનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાત ગુણુ કહેવો એટલે એ સ્થાન ૨૯ ને બદલે ૨૮ મું થશે. અને સર્વ અંક ૩૨ થશે. કર્મપ્રકૃતિમાં એ પ્રમાણે છે.

૨ યોગપ્રરૂપણાની પેઠે.

१४ श्रवस्थानेषु स्थितिस्थानानामहपञ्चदशवयत्रकम्

- १ ऐर्ध्रिय सूक्ष्म अपर्याप्तानां स्थितिस्थानक सर्वस्तोक
- २ ते यद्वा ऐर्ध्रिय आदर अपर्याप्तानां स्थिति० संख्यातगुण
- ३ ते यद्वा ऐर्ध्रिय सूक्ष्म पर्याप्तानां स्थिति० संख्यातगुण
- ४ ते यद्वा ऐर्ध्रिय आदर पर्याप्तानां स्थिति० संख्यातगुण
- ५ ते यद्वा ऐर्ध्रिय अपर्याप्तानां स्थिति० असंख्यातगुण
- ६ ते यद्वा ऐर्ध्रिय पर्याप्ताना स्थिति० संख्यातगुण
- ७ ते यद्वा ऐर्ध्रिय अपर्याप्तानां स्थिति० संख्यातगुण
- ८ ते यद्वा ऐर्ध्रिय पर्याप्तानां स्थिति० संख्यातगुण
- ९ ते यद्वा यत्किञ्चिद्व्य अपर्याप्तानां स्थिति० संख्यातगुण
- १० ते यद्वा यत्किञ्चिद्व्य पर्याप्तानां स्थिति० संख्यातगुण
- ११ ते यद्वा असंज्ञी पञ्चेन्द्रिय अपर्याप्तानां स्थिति० संख्यातगुण
- १२ ते यद्वा असंज्ञी पञ्चेन्द्रिय पर्याप्तानां स्थितिस्थान संख्यातगुण
- १३ ते यद्वा संज्ञी पञ्चेन्द्रिय अपर्याप्तानां स्थितिस्थान संख्यातगुण
- १४ ते यद्वा संज्ञी पञ्चेन्द्रिय पर्याप्तानां स्थितिस्थान संख्यातगुण

योगवृद्धिं अने कर्मभां अर्धवसाय संख्या

पङ्खणमसंखगुणविरिअ, अपजपङ्ठिइमसंखलोगसमा।

अज्जवसाया अहिआ, सत्तसु आउसु असंखगुणा॥५५॥

पङ्खणं=प्रत्येक समये
 असंखगुण विरिय=असंख्यात
 गुण वीर्यावाणा
 अपज=अपर्याप्ता श्रवो
 पङ्ठिइं=प्रत्येक स्थितिअर्धे
 असंखलोगसमा=असंख्येय
 लोकाकाशना प्रदेश प्रमाण

अज्जवसाया=अर्धवसायो
 अहिआ=अधिक-विशेषाधिक
 सत्तसु=सात कर्मने विषे
 आउसु=आयुष्य कर्मने विषे
 असंखगुणा=असंख्यात
 गुणा

અર્થ:—અપર્યાપ્તા જીવો પ્રત્યેક સમયે અસંખ્યાત ગુણ વીર્ય વાળા હોય અને પ્રત્યેક સ્થિતિખંધે અસંખ્યેય લોકાકાશના પ્રદેશ પ્રમાણ અધ્યવસાયો હોય. સાત કર્મને વિષે તે સ્થિતિખંધના અધ્યવસાયો વિશેષાધિક અને આયુષ્ય કર્મને વિષે અસંખ્યાત ગુણ હોય ૥૫૫૥

વિવેચન:—હવે પ્રતિ સમયે યોગવૃદ્ધિનું સ્વરૂપ કહે છે.—અપર્યાપ્તાને પ્રતિ સમયે અસંખ્યાત ગુણી યોગવૃદ્ધિ હોય. પહેલા સમય થકી બીજે સમયે અસંખ્યાતગુણી વીર્યવૃદ્ધિ હોય, બીજાથી ત્રીજે સમયે અસંખ્યાત ગુણી વીર્યવૃદ્ધિ, એમ ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિપર્યંત જાણવું.

યદુક્તં—સર્વોવિ અપજ્જત્તો પફલ્લણં અસંસ્વગુણાણ જોગ-
વુહ્લીપ વહ્લ્લ્લ્લ્લિ ॥ અને એકેકે સ્થિતિખંધે તેના હેતુભૂત અસંખ્ય લોકાકાશપ્રદેશપ્રમાણ અધ્યવસાયસ્થાન હોય. તે અધ્યવસાયસ્થાન આયુ વર્ણને સાત કર્મને વિષે પ્રતિ સ્થિતિએ વિશેષાધિક હોય, તે આ પ્રમાણે—પ્રથમ જન્મન્ય સ્થિતિએ અસંખ્ય લોકાકાશપ્રદેશ પ્રમાણ હોય, તે થકી સમયાધિક બીજી સ્થિતિએ વિશેષાધિક હોય, ત્રીજી સ્થિતિએ તેથી વિશેષાધિક હોય; યાવત ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ લગે વિશેષાધિક હોય. આયુઃ કર્મને વિષે અસંખ્યાત ગુણ કહેવા. તે આ પ્રમાણે—આઉખાની પહેલી જન્મન્ય સ્થિતિએ અસંખ્યાત લોકાકાશપ્રદેશ પ્રમાણ હોય, સમયાધિક બીજી સ્થિતિએ અસંખ્યાત ગુણ, એમ યાવત ઉત્કૃષ્ટ લગે કહેવું. ૥૫૫૥

પ્રકૃતિઓનો અભેદ કાળ

^૩તિરિ^૩નિરયતિ^૧જોઆણં, નરભવજુઅ સચ્ચપલ્લ તેસટું । ^{૧૬૩}

^૪થાવર^૧ચડ^૩ગવિગલા-યવેસુ ^૧પણસી^{૧૮૫}ઈસયમયરા ॥૫૬॥

તિરિનિરયતિજોઆણ=તિર્યંચ

ત્રિક, નરકત્રિક અને

ઉદ્યોત નામકર્મના

નરમવજુઅ=મનુષ્ય ભવો

સહિત

સચ્ચપલ્લ=ચાર પલ્લોપમ

સહિત

ત્રેસઠ્ઠ=ત્રેસઠ [આધક સો સા-
ગરોપમ-૧૬૩]

થાવરચ્ચુડગવિગલાયવેસુ=સ્થા-
વર ચતુષ્ક, એકેન્દ્રિય જાતિ,
વિકલેન્દ્રિય અને આતપ
નામકર્મને વિષે

પણસીહસચ્ચ=એકસો પંચાશી

અચરા=સાગરોપમ

અર્થ—તિર્યંચત્રિક, નરકત્રિક અને ઉદ્યોત નામકર્મ (એ-
સાત) નો મનુષ્યભવો સહિત ચાર પલ્લોપમ આધક એકસો
ત્રેસઠ સાગરોપમ ઉત્કૃષ્ટ અખંધકાળ જાણવો. સ્થાવરચતુષ્ક,
એકેન્દ્રિય જાતિ, વિકલેન્દ્રિય અને આતપ નામકર્મને વિષે મનુ-
ષ્યભવ યુક્ત ચાર પલ્લોપમ આધક એકસો પંચાશી સાગરોપમ
ઉત્કૃષ્ટ અખંધકાળ જાણવો. ॥૫૬॥

વિવેચન:—હવે ઉત્તર પ્રકૃતિનો અવંધકાળ કહે છે. ત્યાં
સર્વ પ્રકૃતિનો જઘન્યથી તો એક સમય અખંધકાળ અને ઉત્કૃષ્ટ-
પણે મિથ્યાત્વ સાસ્વાદને છેદ પામતી ૪૧ પ્રકૃતિનો પંચેન્દ્રિયને
વિષે અખંધકાળ કહે છે. તિર્યંચત્રિક ૩, નરકત્રિક ૩ અને
ઉદ્યોતનામ ૧, એ સાત પ્રકૃતિનો મનુષ્યના પૂર્વકોડના ૭ ભવોએ
યુક્ત ચાર પલ્લોપમ અને એકસો ત્રેસઠ સાગરોપમ એટલો
અખંધકાળ હોય એટલા કાળસંગે એ સાત પ્રકૃતિ આંધેજ નહી,
તે આ પ્રમાણે—કોષક ત્રણ પલ્લોપમના આઉખાવાળો યુગલિક
મનુષ્ય તે ભવે એ ૭ પ્રકૃતિ ન આંધે, નરક તિર્યંચમાં ઉપજવું
નથી તે માટે. તે ભવને અંતે સમ્યક્ત્વ પામીને એક પલ્લની
સ્થિતિનો સૌધર્મ કલપે દેવતા ઉપજે ત્યાં પણ સમ્યક્ત્વ પ્રત્યયે
એ ૭ પ્રકૃતિ ન આંધે. ત્યાંથી મનુષ્યમાં ઉપજી દીક્ષા પાળી
નવમે ઐવેચકે ૩૧ સાગરોપમની સ્થિતિએ દેવપણે ઉપજે; ત્યાં
મિથ્યાત્વ પામે, પણ ભવ પ્રત્યયેજ એ ૭ પ્રકૃતિ ત્યાં ન આંધે.
અંતે સમ્યક્ત્વ પામી મરીને મનુષ્યમાં ઉપજી દીક્ષા અથવા

૧ આ સાત પ્રકૃતિ નારક તિર્યંચ પ્રાયોગ્યજ અંધાય છે અને તે
ગતિમાં જાય જ નહિ માટે.

देशविरतिपणुं पाणी त्रणु वार अभ्युते ऋधने ६६ सागरोपम
पूरा करीने मनुष्यमां अंतर्मुद्धूतं मिश्रपणुं अनुभववी पाणुं
सभ्यकृत्य पाभी षे वार अनुत्तर विमाने अथवा त्रणु वार
अभ्युते ६६ सागरोपम सभ्यकृत्यकाण इरीथी पूरे, त्यां
सभ्यकृत्य प्रत्यये ऋ अये ७ प्रकृति न आंधे, अथले वार
पद्योपमे अधिक अने आंतरे ७ लव मनुष्यना कर्था तेषु
पणु अधिक १६३ सागरोपम लगे मिश्यात्व सास्वादनना
असाव थकी तथा लवस्वसावथकी अये ७ प्रकृति न आंधे.

उक्तं-पलियाहं तिन्नि भोगा-वर्णिमि भवपच्चयं पलियमेगं ।

सोहम्मो सम्मत्तेण, नरभवे सव्वविरइंण ॥ १ ॥

मिच्छी भवपच्चयओ गेविज्जे सागराहं इगतीसं ।

अंतमुहुत्तुणाहं, सम्मत्तं तंमि लह्हिऊणं ॥ २ ॥

विरयनरभवंतरिओ, अणुत्तरसुरो य अयरछावट्ठा ।

मिस्सं मुहुत्तमेगं, फासिय मणुओ पुणो विरओ ॥ ३ ॥

छावट्ठी अयराणं, अच्चुयण विरयनरभवंतरिओ ॥

तिरिनरयतिगुज्जोया-ण, पस कालो अबंधंमि ॥ ४ ॥

स्थावर यतु ४, अयेकेन्द्रिय ऋति ५, विकलेन्द्रिय ८ अने आत-
पनाम ९, अये नव प्रकृतिनो ४ पद्योपम सहित अयेकेसो
पंचाशी सागरोपमनो अभ्यधकाण होय, ते आ प्रमाणे-कोषक
७व तमःप्रसाये २२ सागरने आठिअे नारकी थध अंते सभ्यकृत्य
पाभी मनुष्य थध सौधमकल्पे ४ पद्यने आठिअे देवता थध
मनुष्य थध संयम पाणी पूर्वोक्तनी परे नवम अवेयकादिके
१६३ सागरोपम पूरे, अये १८५ सागरोपम अने पद्योपम ४
लगे अये नव प्रकृति लवप्रत्यये तथा सभ्यकृत्य प्रत्यये न आंधे.

यदुक्तं-छट्ठीण नेरइओ, भवपच्चयओ उ अयरवावीसं ।

देसविरओ य भविउं पलियचउकं पढमकप्पे ॥ १ ॥

पुव्वुत्तकालजोगो पंचासीय सयं सचउपल्लं ।

आयवथावरचउविग-लतियगपणिदिअ अबंधो ॥ २ ॥

અપદ્મસંઘયણાગિહ્વગ્નિ-સ્વગ્નિ અણમિચ્છદુહગથિણતિંગં ।

નિ^૧અનપુ^૧હૃ^{૧૩૨}ત્થિ^૧ દુ^૧તીસં^૧, પર્ણિ^૧દિસુ^૧ અ^૧વંધ^૧ઠિ^૧હ પરમા ॥૫૭॥

અપદ્મસંઘયણાગિહ્વગ્નિ-
પહેલાને વર્ણને સંઘયણ,
સંસ્થાન અને વિહાયોગતિ
અણ=અનંતાનુષાંધી કષાય
મિચ્છ=મિથ્યાત્વ મોહનીય
દુહગથીણતિંગં=દુર્લગત્રિક
અને થીણદ્વિત્રિક
નિય=નીચ ગોત્ર

નપુહૃત્થિ=નપુસક વેદ અને સ્ત્રી
વેદની
દુતીસં=નરભવ સાહુત એક
સો બત્રીસ સાગરોપમ
પર્ણિદિસુ=પાંચેદ્રિયને વિષે
અવંધઠિહ=અખંધ સ્થિતિ
પરમા=ઉત્કૃષ્ટ

અર્થ:—પહેલાને વર્ણને સંઘયણ સંસ્થાન અને વિહાયો-
ગતિ, અનંતાનુષાંધી કષાય, મિથ્યાત્વ મોહનીય, દુર્લગત્રિક
અને થીણદ્વિત્રિક, નીચગોત્ર, નપુસક વેદ અને સ્ત્રીવેદ એ
[પચીશ પ્રકૃતિ] ની અખંધ સ્થિતિ નરભવ યુક્ત એકસો બત્રીશ
સાગરોપમ જાણવી. એ ૪૧ પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટ અખંધસ્થિતિ
પાંચેદ્રિયને વિષે જાણવી. ॥ ૫૭ ॥

વિવેચન:—પહેલું સંઘયણ વર્ણ પાંચ સંઘયણ ૫, પહેલું
સંસ્થાન વર્ણ પાંચ સંસ્થાન ૧૦, પહેલી શુભ અગતિ યાત્રી
બીજી અશુભ અગતિ ૧૧, અનંતાનુષાંધ ચાર કષાય ૧૫, મિ-
થ્યાત્વ મોહનીય, ૧૬, દુર્લગ, દુઃસ્વર અને અનાદેય એ દુર્લગ
ત્રિક ૧૮ થીણદ્વિત્રિક ૨૨, નીચગોત્ર ૨૩. નપુસક વેદ ૨૪ અને
સ્ત્રીવેદ ૨૫, એ પચીશ પ્રકૃતિનો એકસો બત્રીશ સાગરોપમનો
અખંધકાળ હોય. તે આ પ્રમાણે—૪૬ મનુષ્યભવે સમ્યક્ત્વ
સહિત ચારિત્ર પાળી ત્રણવાર અચ્યુતાદિકે જઈ ૬૬ સાગર
સમ્યક્ત્વનો કાળ પૂરી મનુષ્યભવે અંતર્મુહૂર્ત મિશ્રપણું પામી
ફરી સમ્યક્ત્વ પામી ચારિત્ર પાળી ત્રણવાર અચ્યુતે અથવા એ
વાર વિજયાદિકે જઈ ૬૬ સાગર સમ્યક્ત્વકાળ પૂરે, એટલે ૧૩૨
સાગર લગે સમ્યક્ત્વ પ્રત્યયે જ એ પચીશ પ્રકૃતિ ન બાંધે. યદુક્તં

પળથીસાપ બંધો, ઉક્કોસો હોઈ સમ્મમીસજુપ ॥

બતીસં સયમયરા દો વિજપ અરુચુપ તિમવા ॥ ૧ ॥

પંચેન્દ્રિયને વિષે ૪૧ પ્રકૃતિની અબંધ સ્થિતિ-અબંધકાળ ઉત્કૃષ્ટો એટલો હોય, એ ઉપરાંત અવશ્ય બાંધે કે અબંધક થાય. હવે ૭૯ પ્રકૃતિનો અબંધકાળ અંતર થકી લખીએ છીએ- પ્રત્યાખ્યાનીય ૪, અપ્રત્યાખ્યાનીય ૪, મનુષ્યત્રિક ૩, ઔદારિકદ્વિક ૨, અને વજ્રઋષભનારાય સંઘયણ ૧, એ ઔદ પ્રકૃતિ દેશાન પૂર્વકોડી લગે સંયત ન બાંધે અને શેષ ૬૫ પ્રકૃતિનો અંતમુહૂર્ત ઉત્કૃષ્ટો અબંધકાળ હોય. ॥૫૭॥

અબંધકાળ પૂરવાનાં સ્થાન અને સતત બંધકાળ.

^{૧૩૨} વિજયાહસુ ^{૧૬૩} ગેવિજ્જે, ^{૧૮૫} તમાહ દહિસય ^૨ દુતીસ ^૨ તેસટું ।

પળસીહ સયયબંધો, પલ્લતિગં સુરવિઝવિવુગે ॥૫૮॥

વિજયાહસુ=વિજયાદિકને વિષે
(ગયેલ જીવની)

ગેવિજ્જે=ઐવેયકને વિષે

તમાહ=તમ:પ્રભા નારકીમાં

દહિસયદુતીસ=એકસો બત્રીસ
સાગરોપમ

તેસટું=એકસો ત્રેસઠ સાગરોપમ

પળસીહ=એકસો પંચાશી સા-
ગરોપમ

સયયબંધો=સતત-નિરંતર બંધ

પલ્લતિગં=ત્રણ પલ્લોપમ

સુરવિઝવિવુગે=સુરદ્વિક અને
વૈક્રિયદ્વિકને વિષે

અર્થ:—વિજયાદિકને વિષે, ઐવેયક અને વિજયાદિકને વિષે તેમજ તમ:પ્રભા ઐવેયક અને વિજયાદિકને વિષે ગયેલ જીવની ઉત્કૃષ્ટ અબંધ સ્થિતિ અનુક્રમે એકસો બત્રીસ, એકસોત્રેસઠ અને એકસો પંચાશી સાગરોપમ નરભવોએ યુક્ત હોય. સુરદ્વિક અને વૈક્રિયદ્વિકનો ત્રણ પલ્લોપમ નિરંતર બંધ હોય. ॥૫૮॥

વિવેચન:—એ પૂર્વોક્ત કાળ તે ક્યાં પૂરો થાય તે કહે છે. વિજયાદિકે ૧ વાર અને અન્યુત્તે ૩ વાર એવં ૧૩૨ સાગરોપમ. ઐવેયકે ૧ વાર, પછી વિજયાદિકે ૨ વાર અને અન્યુત્તે ૩ વાર એવં ૧૬૩ સાગરોપમ થાય. તમ:પ્રભાએ ૧ વાર, નવમે ઐવેયકે ૧ વાર, પછી વિજયાદિકે ૨ વાર અને અન્યુત્તે ૩ વાર એવં

૧૮૫ સાગરોપમ થાય. વચ્ચે મનુષ્યના જેટલા લવ થાય તેટલો કાળ અધિક જાણવો. એ પ્રકારે ૨૫, ૯ અને ૭ પ્રકૃતિનો અનુક્રમે અબંધકાળ હોય.

હવે અધુવઅંધી ૭૩ પ્રકૃતિનો નિરંતર વંધ કહે છે. = સુરદ્વિક ૨ અને વૈક્રિયદ્વિક ૪, એ ચાર પ્રકૃતિ ત્રણ પદ્યોપમ લગે ઉત્કૃષ્ટપણે નિરંતર અંધાય, યુગલીયાં આંધે માટે. ૧૧૫૮૧

નિરંતર અંધ.

સમયાદસંખકાલં, તિરિદુગનીણસુ આઝ અંતમુહૂ ।
 ડરલિ અસંખપરટ્ટા, સાયઠિઈ પુવ્વકોહૂણા ॥ ૫૧ ॥

સમયાદસંખકાલં=સમયથી માંડીને અસંખ્યાત કાળ પર્યંત તિરિદુગનીણસુ=તિર્યંચદ્વિક અને નીચ ગોત્રને વિષે આઝ=ચાર પ્રકારના આયુષ્યને વિષે અંતમુહૂ=અંતર્મુહૂર્ત કાળ સુધી

ડરલિ=ઔદારિક શરીરનો અસંખપરટ્ટા=અસંખ્યાત પુદ્ગલ પરાવર્ત સાયઠિઈ=સાતાવેદનીયનો સતત અંધ પુવ્વકોહૂણા=પૂર્વકોડી વર્ષથી ન્યૂન

અર્થ:—તિર્યંચદ્વિક અને નીચગોત્રનો સમયથી માંડીને અસંખ્યાત કાળ પર્યંત નિરંતર અંધ હોય. આયુષ્ય કર્મનો અંતર્મુહૂર્ત, ઔદારિક શરીરનો અસંખ્યાત પુદ્ગલપરાવર્ત અને સાતાવેદનીયનો કંઈક ન્યૂન પૂર્વ કોડી નિરંતર અંધ હોય ૧૧૫૮૧

વિવેચન:—જઘન્ય એક સમય, ઉત્કૃષ્ટ અસંખ્યાત કાળ, તિર્યંચદ્વિક અને નીચગોત્રનો સતતઅંધ છે, એ ત્રણ પ્રકૃતિ તેઉ વાઉમાંહે તથા સાતમી નરકે નિરંતર અંધાય માટે. ચારે વાઉઆં અંતર્મુહૂર્ત લગેજ નિરંતર અંધાય, કેમકે વાઉઆનો અંધકાળ એટલોજ છે. ઔદારિક શરીર અસંખ્યાત પુદ્ગલ પરાવર્ત લગે એકેદ્રિયને વિષે નિરંતર અંધાય. સાતાવેદનીય નવ વરસે ઊણી પૂર્વકોડી લગે સંયતને અપ્રમત્ત ગુણકાણથી સયોગિ કેવળી ગુણકાણા લગે નિરંતર અંધાય ૧૧૫૮૧

जलहिसयं पणसीअं, परघुस्सासे पणिदि तसचउगे ।

वत्तीसं सुहविहगइ, पुमसुभगतिगुच्चउरंसे ॥६॥

जलहिसयं पणसीयं=ऐकसो ।
 प'याशी सागरोपम
 परघुस्सासे=पराधात नाम अने
 उ'धास नामकर्मने विषे
 पणिदित्तसचउगे=प'ये'द्रियजति
 अने त्रस यतु'कने विषे.
 वत्तीसं=ऐकसो अत्रीश साग-
 रोपम

सुहविहगइपुम=शुलविहायोगति,
 पु३प वेद.
 सुभगतिग=सुभगत्रिक
 उच्च=उच्च्यगोत्र
 चउरंसे=समयतुरस्त्र संस्थानने
 विषे

अर्थः—पराधात नाम तथा उ'धास नामकर्मने विषे अने प'ये'द्रिय जति तथा त्रस यतु'कने विषे ऐकसो प'याशी सागरोपम निरंतर अधे डोय. शुलविहायोगति, पु३पवेद, सौभाग्य, सुस्वर, आदेय, उच्च्यगोत्र, समयतुरस्त्र संस्थानने विषे ऐकसो अत्रीस सागरोपम सततअधनी स्थिति डोय ॥६॥

विवेचनः—पराधात १, उ'धास २, प'ये'द्रिय जति ३ अने त्रसयतु'क ७, ऐ सात प्रकृति ऐकसो प'याशी सागरोपम लगे निरंतर अधे, तमःप्रलाऐ नव त्रैवेयके ऐकेकवार, अच्युते त्रणु वार, अने विज्यादिके ऐ वार मनुष्य लवने आंतरे जय त्यारे १८प सागर थाय, त्यां लगे निरंतर ऐ ७ प्रकृति अधे, ते उपरांत न अधे. शुल विहायोगति १, पु३पवेद २, सुभग ३, सुस्वर ४, आदेय ५, उच्च्यगोत्र ६ अने समयतुरस्त्र संस्थान ७, ऐ सात प्रकृति ऐकसो अत्रीस सागरोपम लगे निरंतर अधे. मनुष्यलवने आंतरे त्रणु वार अच्युते अने ऐ वार विज्यादिके जय त्यारे १३र सागर लगे ऐ ७ प्रकृति निरंतर अधे, ते उपरांत न अधे ॥६॥

असुखगइजाइआगिइ,—संघयणाहारनिरयजोअदुगं;
 थिरसुभजसथावरदस, नपुइत्धीदुजुअलमसायं. ॥६१॥

અસુખગજાઈઆગિહસંઘયણ=અ-
શુભ વિહાયોગતિ, એકેન્દ્રિય
બેન્દ્રિય, તેન્દ્રિય, ચઉરિન્દ્રિ-
યની જાતિ, પહેલા શિવાયનાં
પાંચ સંસ્થાન અને પાંચ
સંઘયણ.

આહારનિરયજોઅદુગં=આહાર-

અર્થ:—અશુભવિહાયોગતિ, અશુભજાતિ અશુભ સંસ્થાન
અશુભ સંઘયણ, આહારકદ્રિક, નરકકદ્રિક, ઉદ્યોતકદ્રિક, સ્થિર-
નામ, શુભનામ, યશનામ, સ્થાયર દશક, નપુ'સકવેદ, સ્ત્રી-
વેદ, બે યુગલ અને અસાતાવેદનીય ૥૬૧૥

વિવેચન:—અશુભ વિહાયોગતિ ૧; એકેન્દ્રિય અને વિક-
લેન્દ્રિય એ ચાર જાતિ ૫, પહેલું વર્ણને પાંચ સંસ્થાન ૧૦,
પહેલું વર્ણને પાંચ સંઘયણ ૧૫, આહારકદ્રિક ૧૭, નરકકદ્રિક
૧૯, ઉદ્યોત અને આતપ એ ઉદ્યોતકદ્રિક ૨૧, સ્થિરનામ ૨૨,
શુભનામ ૨૩, યશનામ ૨૪, સ્થાયર દશક ૩૪, નપુ'સકવેદ ૩૫,
સ્ત્રીવેદ ૩૬. હાસ્ય, રતિ, અરતિ, શોક એ બે યુગલ ૪૦ અને
અસાતાવેદનીય ૪૧ ૥૬૧૥

સમયાદંતમુહુત્તં, મણુદુગજિણવહરરરલુવંગેસુ ।

તિત્તીસયરા પરમો, અંતમુહુ લહૂવિ આઝજિણે ॥૬૨॥

સમયાદંતમુહુત્તં=સમયથી માં-
ડીને અંતર્મુહૂર્ત પર્યાંત.

મણુદુગજિણ=મનુષ્યકદ્રિક, જિન
નામ.

વહરરરલુવંગેસુ=વજ્રમુખના-
રાય સંઘયણ અને ઔદારિક
અંગાપાંગને વિષે.

તિત્તીસયરા=તેત્રીશ સાગરોપમ
પરમો=ઉત્કૃષ્ટ સતતબંધ.

અંતમુહુ=અંતર્મુહૂર્ત.

લહૂવિ=જઘન્ય સતત બંધ વળી

આઝજિણે=આયુષ્યકર્મ અને
જિન નામકર્મને વિષે.

અર્થ:—એ પૂર્વોક્ત ૪૧ પ્રકૃતિનો સમયથી માંડીને અંત-
ર્મુહૂર્ત પર્યાંત નિરંતર બંધ હોય. મનુષ્યકદ્રિક, જિન નામ,

વજ્રઋષભનારાય સંઘયણ અને ઔદારિક અંગોપાંગ નામક-
મર્ને વિષે તેત્રીશ સાગરોપમ ઉત્કૃષ્ટ સતત બંધ હોય. જઘન્ય
નિરંતર બંધ વળી ચાર આયુષ્ય અને જિન નામકમર્ને વિષે
અંતર્મુહૂર્ત હોય. ॥૬૨॥

વિવેચન:— એ ૪૧ પ્રકૃતિનો જઘન્ય એક સમયથી માંડીને
ઉત્કૃષ્ટો અંતર્મુહૂર્ત લગે નિરંતર બંધ હોય, તે પછી અધ્રુવ-
બંધી છે તે માટે પરાવર્ત અવશ્ય થાય. મનુષ્યદિક ૨, જિન-
નામ ૩, વજ્રઋષભનારાય સંઘયણ ૪, અને ઔદારિક અંગોપાંગ
૫, એ પાંચ પ્રકૃતિનો તેત્રીશ સાગરોપમ લગે ઉત્કૃષ્ટો નિરંતર
બંધ રહે, જિનનામ બંધીને અનુત્તર વિમાને જાય ત્યાં એટલો
કાળ એ પાંચ પ્રકૃતિ નિરંતર બંધે. ચાર આયુ અને જિન-
નામ એ પાંચનો જઘન્યપણે અંતર્મુહૂર્ત બંધકાળ હોય, જે
ભણી આયુબંધ તે અંતર્મુહૂર્તનોજ હોય, પણ સમયનો
ન હોય, અને જિનનામ તે બંધતો થકો ઉપશમશ્રેણિ ચઢે ત્યાં
જિનનામનો અબંધક થઇ પાછો પડે ત્યાં અંતર્મુહૂર્ત લગે
જિનનામ બંધી વળી ધીજીવાર ઉપશમશ્રેણિ કરતો અબંધક
થાય ત્યારે અંતર્મુહૂર્ત લગેજ જિનનામનો બંધ પામીએ પણ
એક સમય નહી. અને એ પાંચ પ્રકૃતિ યાગી શેષ સર્વ પ્રકૃતિ
જઘન્યથી એક સમયજ બંધે, અધ્રુવબંધી છે માટે. ॥ ૬૨ ॥
॥ इति स्थितिबन्धः समाप्तः ॥

એ પ્રકારે સ્થિતિબંધાધિકાર પૂર્ણ થયો.

અનુભાગબંધનું સ્વરૂપ.

^૨તિબ્વો ^{૪૨}અસુહસુહાણં, ^૪સંકેસવિસોહિઓ વિવજ્જયઓ ।

મંદરસો ^૨ગિરિમહિરય, ^૩-જલરેહાસરિસકસાપહિં ॥૬૩॥

તિબ્વો=તીવ્રરસ.

અસુહસુહાણં=અશુભ અને
શુભ પ્રકૃતિનો.

સંકેસવિસોહિઓ=સંકલેશ અને
વિશુદ્ધિ વડે.

વિવજ્જયઓ=વિપરીતપણા વડે

મંદરસો=મંદ રસ.

ગિરિમહિરયજલરેહા=પર્વત,
પૃથ્વી, રેતી અને પાણીને
વિષે રેખા.

સરિસ=સમાન.

કસાપહિં=કપાયો વડે.

અર્થ—અશુભ અને શુભ પ્રકૃતિનો તીવ્રરસ અનુક્રમે સંકલેશ અને વિશુદ્ધિ વડે અધાય. મંદરસસ વિપરીતપણા વડે અધાય. પર્વત, પૃથ્વી, રેતી અને પાણીને વિષે કરેલ રેખા સમાન કથાયો વડે; ॥ ૬૩ ॥

વિવેચન:—હવે અનુભાગઅધની વ્યાખ્યા કહે છે.—ત્યાં પ્રથમ અનુભાગનું સ્વરૂપ કહે છે. ઇહાં રાગાદિકને વશ થકો જીવ સિદ્ધને અનંતમે ભાગે અને અલવ્યથી અનંતગુણા એટલા પરમાણુએ નિબપ્ત કર્મસ્કંધનાં દલિયાં જૂદાં જૂદાં સમયે સમયે કહે છે. તે દલિયાંને વિષે પરમાણુ દીઠ કથાયના વિશેષ થકી સર્વ જીવ થકી અનંતગુણા અનુભાગ [રસ] ના અવિભાગ પલિચ્છેદ કરે, જે કેવળીની જુદિએ છેદે તો પણ અત્યંત સૂક્ષ્મ અનુભાગને: અંશ અતિ સૂક્ષ્મપણા માટે અર્દ્ર ન થાય તે અવિભાગ પલિચ્છેદ કહીયે. ત્યાં એકેકા કર્મસ્કંધને વિષે જે સર્વથી જઘન્ય રસાંશનો પરમાણુ તે પણ કેવળીની જુદિએ છેદે તો સર્વ જીવ થકી અનંતગુણા રસભાગ દીયે. તે થકી અનેરા પરમાણુને વિષે એકેક રસના અવિભાગની વૃદ્ધિ, જ્યાં લગે સર્વોત્કૃષ્ટ રસનો અત્ય પરમાણુ ઉપરલી રાશિના અનંતગુણા રસના અવિભાગ પ્રત્યે દે, ત્યાં લગે કહેણું. ઇહાં જઘન્યરસવાળા પરમાણુને વિષે અસત્કલ્પનાએ એકસો રસના અવિભાગ કલ્પીએ, તેનો જે સમુદાય તે સમાન જાતિય માટે એક વર્ગના કહીએ, તે પછી એકસો એક રસાંશ યુક્ત પરમાણુની બીજી વર્ગણા, એકસો બે રસાંશયુક્ત પરમાણુની ત્રીજી વર્ગણા, એમ એકેક રસાંશની વૃદ્ધિ ત્યાં સુધી કરવી કે જ્યાં લગે તે અલવ્ય થકી અનંતગુણા થાય. એટલી વર્ગણાનો સમુદાય તે એક સ્પર્દક કહીએ. એ સ્પર્દકની અસત્કલ્પનાએ સ્થાપના ૧૦૦, ૧૦૧, ૧૦૨, ૧૦૩, ૧૦૪, ૧૦૫; તે પછી એકેક રસને અવિભાગે વધતા પરમાણુ ત્યાં લગે ન પામીએ કે જ્યાં લગે સર્વ જીવ થકી અનંતગુણા રસને અવિભાગે વધતા થાય. તે પછી તે આગળ બીજું સ્પર્દક મંડાય, તે સ્થાપના આ પ્રમાણે—૨૦૫, ૨૦૬, ૨૦૭, ૨૦૮, ૨૦૯, ૨૧૦; તે પછી વળી એક રસાવિભાગે વધતા પરમાણુ ત્યાં લગે ન પામીએ કે જ્યાં લગે સર્વ જીવ થકી અનંતગુણુ રસાવિભાગે

વધતા થાય, તે ચાર પછી તે આગળ ત્રીજી સ્પર્શક મંડાય, તે સ્થાપના આ પ્રમાણે-૩૧૦, ૩૧૧, ૩૧૨, ૩૧૩, ૩૧૪, ૩૧૫; એ અનુક્રમે એ રીતે અનંતા સ્પર્શક થાય એનો જે રસ તે અનુભાગ કહીએ. એ શુભ અશુભ ભેદે બે પ્રકારે જાણવો. તે વળી ત્રીજા મંદે બે પ્રકારે છે, તેનો ઉલ્લેખ કહી છે:-

અશુભ-૮૨ પાપપ્રકૃતિનો અને શુભ-૪૨ પુણ્યપ્રકૃતિનો જે ત્રીજા-આકરો-ચઉઠાણિયો રસ બંધાય તે સંકલેશ અને વિશુદ્ધિ થકી બંધાય તે આ પ્રમાણે-૮૨ અશુભ પ્રકૃતિનો ત્રીજા રસ સંકલેશ થકી બંધાય અને ૪૨ શુભ પ્રકૃતિનો ત્રીજા રસ વિશુદ્ધિ થકી બંધાય અને એના વિપરીતપણા થકી મંદરસ-એકઠાણિયો બંધાય. તે આ પ્રમાણે-સંકલેશ થકી ૪૨ શુભ પ્રકૃતિનો મંદરસ બંધાય અને વિશુદ્ધિ થકી ૮૨ અશુભ પ્રકૃતિનો મંદરસ બંધાય. સંકલેશ તે ત્રીજા ક્ષાય અને વિશુદ્ધિ તે વિશુદ્ધપણું. એ ત્રીજા મંદરસ પર્વતની રાય [રિખા] ૧, પૃથ્વીની રાય ૨, ૨જ-રેતીની રાય ૩ અને પાણીની રાય ૪, સરખા ક્ષાયે કરીને-॥ ૬૩ ॥

ચઠાઠાઈ અસુહો, સુહૃદ્ગ્રહા વિગ્ધદેસઆવરણા ।

પુમસંજલણિગદુતિચઠ-ઠાણરસા સેસ દુગમાઈ ॥૬૪॥

ચઠાઠાઈ=ચતુઃસ્થાનાદિ—
ચાર ઠાણિયો વગેરે.

અસુહો=અશુભ પ્રકૃતિનો
સુહૃદ્ગ્રહા=શુભ પ્રકૃતિનો વિપ-
રીતપણાએ.

વિગ્ધદેસઆવરણા=અંતરાય
અને દેશઘાતિ આવરણ
કરનારી સાત પ્રકૃતિ.

પુમ સંજલણ=પુરૂષ વેદ અને
સંબલન કષાયો.

ગદુતિચઠાણરસા=એક ઠા-
ણિયા, બે ઠાણિયા, ત્રણ
ઠાણિયા અને ચાર ઠાણિયા

રસવડે [બંધાય]
સેસ=ખાકીની પ્રકૃતિઓ
દુગમાઈ=બે ઠાણિયા વગેરે રસવડે.

અર્થ:-અશુભ પ્રકૃતિનો ચાર ઠાણિયો વગેરે રસ થાય. શુભ પ્રકૃતિનો વિપરીતપણે ચતુઃસ્થાનાદિ રસ થાય. પાંચ અંત-રાય, દેશઘાતિ આવરણ કરનારી સાત પ્રકૃતિ, પુરૂષ વેદ, અને

સંજવલન ૪ કષાયો [એ સત્તર પ્રકૃતિ] એક ઠાણિયા, બે ઠાણિયા, ત્રણ ઠાણિયા, અને ચાર ઠાણિયા રસવાળી છે-રસ યુક્ત બંધાય છે, બાકીની પ્રકૃતિઓ બે ઠાણિયા વગેરે ત્રણ પ્રકારના રસ યુક્ત બંધાય છે. ॥ ૬૪॥

વિવેચન:—અશુભ પ્રકૃતિનો ચતુઃસ્થાનાદિક રસ બંધાય, તે આ પ્રમાણે-ગિરિરેખા સમાન અનંતાનુબંધી કષાયે કરીને સર્વ અશુભપ્રકૃતિનો ચોઠાણિયો રસ બંધાય ૧; પૃથ્વીરેખા સમાન અપ્રત્યાખ્યાનીય કષાયે કરીને ત્રિઠાણિયો બંધાય ૨; રજ રેખા સમાન પ્રત્યાખ્યાનીય કષાયે કરીને બેઠાણિયો બંધાય ૩ અને જળરેખા સમાન સંજવલન કષાયે કરીને એક ઠાણિયો બંધાય ૪. શુભ પ્રકૃતિનો રસબંધ એથી અન્યથા કહેવો. તે આ પ્રમાણે જળ-રેખા અને રજરેખા સરખા સંજવલન અને પ્રત્યાખ્યાનીય કષાયે શુભ પ્રકૃતિનો રસ ચોઠાણિયો બંધાય ૧. પૃથ્વીની રેખા સમાન અપ્રત્યાખ્યાનીય કષાયે કરીને ત્રિઠાણિયો બંધાય ૨, ગિરિરેખા સમાન અનંતાનુબંધી કષાયે કરીને બેઠાણિયો રસ બંધાય ૩. એક ઠાણિયો રસ તો શુભપ્રકૃતિને નથી. હવે જે પ્રકૃતિનો જેટલે પ્રકારે રસ બંધાય તે કહે છે.—અંતરાય ૫, દેશ આવરણુ તે કેવળદ્વિક વર્ણને શેષ ચાર જ્ઞાનાવરણીય અને ત્રણ દર્શનાવરણીય મળી ૭, પુરૂષવેદ ૧ અને સંજવલન કષાય ૪, એવં ૧૭ પ્રકૃતિ એકઠાણિયે, બેઠાણિયે, ત્રિઠાણિયે અને ચાર-ઠાણિયે, એમ ચારે પ્રકારના રસયુક્ત-બંધાય. ત્યાં અનિવૃત્તિ-આદર ગુણઠાણના સંખ્યાતા ભાગ ગયે થકે એ ૧૭ પ્રકૃતિનો એકઠાણિયો રસ બંધાય. શેષ ૧૦૩ પ્રકૃતિનો રસ બે ઠાણિયો, ત્રિઠાણિયો, ચતુઠાણિયો બંધાય પણ એકઠાણિયો ન બંધાય, જે ભણી અશુભનો એકઠાણિયો રસ તે અનિવૃત્તિઆદર ગુણ-ઠાણના સંખ્યાતા ભાગ પછી જ હોય અને ત્યાં તો એ સત્તર વર્ણને અનેરી અશુભ પ્રકૃતિનો બંધજ નથી, તે માટે શેષ ૬૫ અશુભ પ્રકૃતિનો એકઠાણિયો રસ ન બંધાય અને જે કેવળ જ્ઞાનાવરણીય ૧, અને કેવલદર્શનાવરણીય ૨, એ બે ત્યાં અશુભ બંધાય છે, પણ તે તો સર્વઘાતી છે માટે ત્યાં બેઠાણીઓ જ રસ બંધાય પણ એકઠાણિઓ ન બંધાય. અને શુભ પ્રકૃતિને તો એકઠાણિયો રસ જ ન હોય જે માટે સંકલેશ-

સ્થાનક અને વિશુદ્ધિસ્થાનક એ બે અસંખ્યાત લોકાકાશ પ્રદેશ તુલ્ય જ છે, તે પણ વિશુદ્ધિસ્થાનક કાંઈક આધિકાં છે. કેમકે ઉપશામક જેટલે વિશુદ્ધિસ્થાનકે ચઢે છે તે પડતો પણ તેટલે સંકલેશસ્થાનકે પાછો ઉતરે છે, એટલે તે તુલ્ય છે. અને ક્ષપક જે વિશુદ્ધાધ્યવસાયસ્થાનકે ચઢે છે તેથી પાછો ઉતરતો નથી તે માટે એટલાં વિશુદ્ધિસ્થાનક અધિકાં છે, તે માટે અતિ વિશુદ્ધિએ વર્તતા શુભ પ્રકૃતિનો ચઉઠાણિયા રસ બંધે અને અતિ સંકલેશે વર્તતાને તે શુભ પ્રકૃતિ બંધેજ ન આવે અને જે વૈકિયાદિક શુભ પ્રકૃતિ નરક યોગ્ય બંધે તે સર્વ સંકલેષ્ટ પણે [જવ-યથી] પણ બેઠાણિયે રસેજ બંધે; શુભનો સ્વભાવ જ એવો છે અને જે મધ્યમ અધ્યવસાય સ્થાનકે શુભ બંધાય તે પણ બેઠાણિયા લગે જ બંધાય તેથી શુભ પ્રકૃતિનો એક-ઠાણિયા રસનો બંધ જ ન હોય. ॥ ૬૪ ॥

નિંબુચ્છુરસો^૧ સહજો^૨, દુતિચ્ચ^૧અભાગકઢિ^{૨૩૪}ઈક્રમાગંતો^૪ ।
 ઇગઠાણાઈ^૧ અસુહો^૨, અસુહાણ^૩ સુહો^૪ સુહાણં^૫ તુ ॥૬૫॥

નિંબુચ્છુરસો=લીંબડાનો રસ
 અને શેરડીનો રસ.
 સહજો=સ્વાભાવિક-એકઠાણિયો
 રસ.
 દુતિચ્ચઅભાગકઢિ= બે, ત્રણ
 અને ચાર ભાગે ઉકાળેલો
 ઈક્રમાગંતો=એક ભાગ બાકી
 રહે તે

ઇગઠાણાઈ=એક ઠાણિયો વગેરે.
 અસુહો=અશુભ રસ
 અસુહાણ=અશુભ પ્રકૃતિનો.
 સુહો=શુભ રસ.
 સુહાણં=શુભ પ્રકૃતિનો
 તુ=તો.

અર્થ:—લીંબડા અને શેરડીનો સ્વાભાવિક રસ તથા તે બે ત્રણ અને ચાર ભાગે ઉકાળેલો એક ભાગ રહે તે અશુભ પ્રકૃતિનો એક ઠાણિયો વગેરે અશુભ રસ અને શુભ પ્રકૃતિનો શુભ રસ બંધવો. ॥ ૬૫ ॥

વિવેચન-હવે અશુભ પ્રકૃતિ અને શુભ પ્રકૃતિનો એક ઠાણી-યાદિક રસ ઉપર દ્રષ્ટાંત કહે છે, જેમ-નિંબ [હીંબડા]નો રસ અશુભ તથા ધીંધુ [શેલડી] નો રસ શુભ તે સહજનો હોય તે પકઠાણિયો કહીએ. તે બે ભાગે કઠી-ઉકાળીને એક ભાગનો રાખીએ તે વેઠાણિયો રસ, ત્રણ ભાગ કઠી-ઉકાળીને એક ભાગ રાખીએ તે ત્રિઠાણિયો રસ, અને ચાર ભાગે કઠી એક ભાગનો રાખીએ તે ચતુઠાણિયો રસ કહીએ, એમ એકઠાણિયાદિકે અશુભ પ્રકૃતિનો અશુભ રસ હોય અને શુભ પ્રકૃતિનો શુભ રસ હોય; ૧૭ અશુભ પ્રકૃતિના એકઠાણિયા રસનાં સ્પર્શક અસંખ્યાનાં હોય, તે સ્પર્શક ઉત્તરોત્તર અનંતગુણુ^૧ રસવંત હોય એમ બે ત્રણ, ચાર, ઠાણિયા રસના સ્પર્શક પણ જાણવા, તથા એક ઠાણિયા રસ થકી અનંતગુણુ વીર્યવંત બે ઠાણિયો રસ હોય, એમ બે ઠાણિયાથી ત્રિઠાણિયો, ત્રિઠાણિયાથી ચતુઠાણિયો રસ પણ અનંતગુણુ વીર્યવંત જાણવો. ૥૬૫૫

ઉત્કૃષ્ટ રસખંધના સ્વામી.

તિથ્યમિગથાચરાયત્વ, સુરમિચ્છાવિગલસુહુમનિરયતિગં ।

તિરિમણુઆઝ તિરિનરા, તિરિદુગછેવદ્દ સુરનિરયા ॥૬૬૫૫

તિથ્ય=ઉત્કૃષ્ટ અનુભાગ

દુગથાચરાયત્વ=એકેંદ્રિય જાતિ,

સ્થાવર નામ અને આતપ
નામનો.

સુરમિચ્છા=મિથ્યાદ્રષ્ટિ દેવતા.

વિગલ સુહુમ નિરયતિગં=વિ-

કલેંદ્રિયત્રિક, સૂક્ષ્મત્રિક
અને નરકત્રિકનો

તિરિમણુઆઝ=તિથ્યંચાચુ અને
મનુષ્યાચુનો.

તિરિનરા=મિથ્યાત્વી તિથ્યંચ
અને મનુષ્યો.

તિરિદુગ છેવદ્દ=તિથ્યંચદ્રિક અને
છેવદ્દા સંધયજ્ઞનો.

સુરનિરયા=દેવતા અથવા
નારકી.

૧ એકઠાણીયા સ્પર્શકો કરતાં બેઠાણીયા સ્પર્શકો અનંતગુણુ રસ વંત છે એમ અહિં સમજવું પણ ઉત્તરોત્તર સ્પર્શક અનંતગુણુ રસવાળા છે એમ ન સમજવું, કારણે કે કોઇપણ એક સ્પર્શક પડીતું સ્પર્શક અનંત રસાણુએ અધિક હોય પણ અનંતગુણુ રસાણુવાળું ન હોય.

અર્થ:-એકેંદ્રિય જાતિ, સ્થાવર નામ અને આત્મ નામ-કર્મનો ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ મિથ્યાદ્રષ્ટિ દેવતા કરે, વિકલેંદ્રિયત્રિક, સૂક્ષ્મત્રિક, નરકત્રિક, તિર્યંચાચુ અને મનુષ્યાચુ [એ અગ્યાર પ્રકૃતિ] નો ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ મિથ્યાત્વી તિર્યંચ અને મનુષ્યો કરે. તિર્યંચદ્વિક અને છેવડા સંઘયણનો ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ દેવતા અથવા નારકી કરે. ૥૬૬૫

ચિત્તેચન:-એકેંદ્રિય જાતિ ૧, સ્થાવર નામ ૨, આત્મ નામ ૩, એ ત્રણ પ્રકૃતિ ધર્શાન લગેના મિથ્યાત્વી દેવતા તીવ્રરસે બાંધે. ઉપરના દેવો તો એ ૩ બાંધે જ નહીં અને ધર્શાન લગેના દેવતા પણ અતિ સંકલિષ્ટ થકા એકેંદ્રિય સ્થાવરપણું તીવ્રરસે બાંધે અને આત્મ તો તદ્દોગ્ય વિશુદ્ધ થકા બાંધે. નારકી તો એકેંદ્રિયપણું બાંધેજ નહીં. એકેંદ્રિય વિકલેંદ્રિય તો દેવતા જેવા સંકલિષ્ટ ન હોય તે માટે તીવ્રરસે ન બાંધે, મનુષ્ય તિર્યંચ તો જેટલે સંકલેશે વર્તાતા દેવતા એકેંદ્રિય સ્થાવરપણું તીવ્રરસે બાંધી શકે તેટલે સંકલેશે વર્તાતા હોય તો નરકગતિ ચોગ્ય બાંધે, અને દેવતા તો ઉત્કૃષ્ટ સંકલેશે પણ ભવસ્વભાવે એકેંદ્રિય ચોગ્યજ બાંધે તે માટે તે કહ્યા. વિકલત્રિક ૩, સૂક્ષ્મત્રિક ૬, નરકત્રિક ૯, તિર્યંચાચુ: ૧૦, મનુષ્યાચુ: ૧૧; એ અગ્યાર પ્રકૃતિનો ઉત્કૃષ્ટ રસ મિથ્યાત્વી તિર્યંચ તથા મનુષ્ય બાંધે, દેવતા-નારકી તો ભવ પ્રત્યયેજ એમાંની નવ પ્રકૃતિ ન બાંધે અને ઉત્કૃષ્ટ રસનું તિર્યંચ-મનુષ્યાચુ: જે યુગલિયાનું તે પણ દેવતા નારકી ન બાંધે, મનુષ્ય તિર્યંચ પણ તદ્દોગ્ય સંકલિષ્ટ થકા નવ પ્રકૃતિ ઉત્કૃષ્ટ રસે બાંધે, અને તદ્દોગ્ય વિશુદ્ધ થકા ઉત્કૃષ્ટ રસે યુગલિક તિર્યંચ કે મનુષ્યનું આઉખું બાંધે.^૧ તિર્યંચદ્વિક ૨, છેવડું સંઘયણ ૩, એ ત્રણ પ્રકૃતિ સનતકુમારથી સહસ્રાર લગેના દેવતા અને નારકી અતિસંકલિષ્ટ થકા ઉત્કૃષ્ટ રસે બાંધે, ધર્શાન લગેના તો અતિ સંકલિષ્ટ એકેંદ્રિય ચોગ્ય

૧ તિર્યંચદ્વિકનો ભવનપતિથી માંડી સહસ્રાર સુધીના અને છેવડા સંઘયણનો સનતકુમારથી માંડી સહસ્રાર સુધીના દેવો ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ કરે છે, બુઓ ટીકા ગા. ૬૬ મીની, અને એજ યુક્ત સંભવે છે.

બાંધે અને તિર્થંચ મનુષ્ય તે એવે સંકલેશે વર્તતા નરક
ચોપ્ય જ બાંધે તે માટે તે ગણ્યા નહીં. ॥ ૬૬ ॥

વિ^૨ઉ^૨વિ^૨સુ^૨રા^૨હાર^૨ગ^૨દુ^૨ગં, સુ^૧ખ^૧ગ^૪ઙ્વ^૪ન્ન^૪ચ^૪ઉ^૧તે^૧અ^૧જિ^૧ણ^૧સા^૧યં^૧ ।

સ^૧મ^૧ચ^૧ઉ^૧પ^{૧૦}ર^૧ઘા^૧ત^૧સ^૧દ^૧સ, પ^૧ર્ણિ^૧દિ^૧સા^{૩૨}સુ^{૩૨}ચ^{૩૨}ચ^{૩૨}ખ^{૩૨}વ^{૩૨}ગા^{૩૨} ॥૬૭॥

વિ^૨ઉ^૨વિ^૨સુ^૨રા^૨હાર^૨ગ^૨દુ^૨ગં=વૈકિંચ-
દ્વિક, સુરદ્વિક, અને આહાર-
રકદ્વિકને,

સુ^૧ખ^૧ગ^૪ઙ્વ^૪ન્ન^૪ચ^૪ઉ^૧તે^૧ય=શુભ વિ-
હા^૧યોગ^૧તિ, વર્ણચતુષ્ક, તૈજ-
સચતુષ્ક,

જિ^૧ણ^૧સા^૧યં=જિનનામ કર્મ અને
સાતાવેદનીયને;

સમચપરઘાતસદસ=સમચ.

તુરસ સંસ્થાન, પરાઘાત નામ,
ત્રસ દશક,

પર્ણિદિસાસુચ્ચ=પંચેન્દ્રિય જાતિ.
ઉચ્છ્રીસ નામકર્મ અને
ઉચ્ચૈર્ગોત્રને.

ખવગા ડ=ક્ષપક [સૂક્ષ્મસંપરાય
અને અપૂર્વકરણ ગુણ-
સ્થાનવાળા.]

અર્થ:—વૈકિંચાદ્વિક, સુરદ્વિક, આહારકદ્વિક, શુભવિહાયોગતિ,
વર્ણચતુષ્ક, તૈજસ ચતુષ્ક, જિનનામ, સાતાવેદનીય, સમચતુ-
રસ સંસ્થાન, પરાઘાત નામ, ત્રસદશક, પંચેન્દ્રિય જાતિ,
ઉચ્છ્રીસનામકર્મ અને ઉચ્ચ ગોત્ર [એ ઉર પ્રકૃતિ] નો ઉત્કૃષ્ટ
રસબંધ [યથાસંભવ] સૂક્ષ્મસંપરાય અને અપૂર્વકરણ ગુણસ્થા-
નવાળા ક્ષપક કરે. ॥ ૬૭ ॥

વિવેચન:—વૈકિંચદ્વિક ૨, દેવદ્વિક ૪, આહારકદ્વિક ૬,
શુભવિહાયોગતિ ૭, વર્ણચતુષ્ક ૧૨, તૈજસ-કર્મણુ-અગુરુસધુ
અને નિર્માણુ એ તૈજસ ચતુષ્ક ૧૫, જિનનામ ૧૬, સાતા
વેદનીય ૧૭, સમચતુરસ સંસ્થાન ૧૮, પરાઘાત નામ ૧૯,
ત્રસદશક ૨૯, પંચેન્દ્રિય જાતિ ૩૦, ઉચ્છ્રીસનામ ૩૧ અને ઉચ્ચૈ-
ર્ગોત્ર ૩૨, એ ઉર પ્રકૃતિ ક્ષપક શ્રેણિવાળા ઉત્કૃષ્ટ રસે બાંધે.
ત્યાં યશ ૧, ઉચ્ચગોત્ર ૨, અને સાતા ૩, એ ત્રણ સૂક્ષ્મસંપ-
રાય ચરિતસમયવર્તી ઉત્કૃષ્ટ રસે બાંધે, તે સર્વથી અનંતગુણ

વિશુદ્ધ હોય તે માટે. શેષ ૨૯ પ્રકૃતિ અપૂર્વકરણે દેવધોમ્ય બંધને ઉચ્છેદ સમયે વર્તતો તીવ્ર રસે બાંધે, અતિ વિશુદ્ધ છે માટે. ॥૬૭ ॥

તમતમગા ઉજ્જોબં, સમ્મસુરા મણુઅરલદુગવહરં ।

અપમત્તો અમરાડં, ચઝગહ મિચ્છા ડ સેસાણં ॥૬૮॥

તમતમમા=તમસ્તમપ્રભા નર-
કના જીવો.
ઉજ્જોબં=ઉદ્યોત નામકર્મને
સમ્મસુરા=સમ્યગ્દ્રષ્ટિ દેવતા
મણુઅરલદુગવહરં=મનુષ્યદ્વિક, ઔદારિકદ્વિક અને વજ્રક્ષપલ નારાય સંઘયણને.

અપમત્તો=અપ્રમત્ત યતિ.
અમરાડં=દેવાયુને.
ચઝગહ મિચ્છા=ચારે ગતિના મિથ્યાદ્રષ્ટિ જીવો.
ડ=ઉત્કેટ કષાયવાળા
સેસાણં=બાકીની [૬૮] પ્રકૃતિને

અર્થ:—તમસ્તમપ્રભા નરકના જીવો ઉદ્યોત નામકર્મને ઉત્કૃષ્ટ રસે બાંધે. સમ્યગ્દ્રષ્ટિ દેવતા મનુષ્યદ્વિક, ઔદારિકદ્વિક અને વજ્રક્ષપલનારાય સંઘયણને ઉત્કૃષ્ટ રસે બાંધે. અપ્રમત્ત યતિ દેવાયુને અને ઉત્કૃષ્ટ કષાયવાળા મિથ્યાદ્રષ્ટિ જીવો બાકીની [૬૮ પ્રકૃતિ] નો ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ કરે. ॥ ૬૮ ॥

ત્રિવેચન:—તમસ્તમપ્રભા પૃથ્વીના નારકજીવો ઉદ્યોતનામ ઉત્કૃષ્ટરસે બાંધે, સમ્યક્ત્વ પામતાં મિથ્યાત્વની ચરિમ સ્થિતિ વેદવાને સમયે તદ્યોગ્ય વિશુદ્ધિપણું છે માટે. મનુષ્યદ્વિક ૨, ઔદારિકદ્વિક ૨, વજ્રક્ષપલનારાય સંઘયણ ૧; એ પાંચ પ્રકૃતિ વિશુદ્ધ સમ્યક્ત્વી દેવતા ઉત્કૃષ્ટ રસે બાંધે. નારકીને તો તેવી ઉત્કૃષ્ટી વિશુદ્ધિ ન હોય અને મનુષ્ય તિર્યાચ તો તેવી વિશુદ્ધિવંત દેવ યોગ્ય બાંધે તે માટે તે નહીં. દેવતાનું આઉખું ઉત્કૃષ્ટ રસનું અપ્રમત્ત યતિ બાંધે, તેવા વિશુદ્ધિવંત તેજ છે માટે, એ પ્રમાણે ૪૨ પુણ્યપ્રકૃતિ અને ૧૪ પાપપ્રકૃતિ કહી,

૧ એક અથવા બે સમય સુધી બાંધે.

૧ શેષ ૬૮ પાપપ્રકૃતિ રહી તે ચારે ગતિના મિથ્યાદષ્ટિ તીવ્ર કપાયવંત થકા ઉત્કૃષ્ટ રસે બાંધે. ૧૫ ૬૮ ॥

જઘન્ય રસબંધના સ્વામી.

થીળતિગં^૩ અણમિચ્છં^૪ મંદરસં^૧ સંજમુમ્મુહો^૧ મિચ્છો^૧ ।

વિઅ^૪ તિઅકસાય^૪ અવિરય^૧, દેસ^૧ પમત્તો^૧ અરહસોણ^૧ ॥૬૧॥

થિળતિગં=થીણુદ્વિત્રિકને.

અણમિચ્છં=અનંતાનુબંધિક્કપાય

અને મિથ્યાત્વ મોહનીયને.

મંદરસં=જઘન્ય અનુભાગે બાંધે

સંજમુમ્મુહો=સમ્યક્ત્વ ચારિત્રને

પ્રાપ્ત કરતો.

મિચ્છો=મિથ્યાત્વી.

વિયતિય કસાય=ખીળ ત્રીળ કપાયને.

અવિરયદેસ=અવિરત સમ્યક્ દ્રષ્ટિ અને દેશવિરતિ.

પમત્તો=પ્રમત્ત યતિ.

અરહસોણ=અરતિ અને શોક મોહનીયને વિષે

૧ શેષ ૬૮ પ્રકૃતિઓ નીચે પ્રમાણે-

૫ જ્ઞાનાવરણ, ૯ દર્શનાવરણ, ૧ અશાતાવેદનીય, ૨૬ મોહનીય, ૪ મધ્યસંઘયણ ચતુષ્ક, ૫ પ્રથમ સિવાય પાંચ સંસ્થાન, ૪ અશુભવર્ણ ચતુષ્ક, ૧ અશુભપગતિ, ૧ ઉપગ્રાત, ૬ અસ્થીરપદક, ૧ નીચગોત્ર અને પાંચ અંતરાય.

૨ અહિં સામાન્યથી ૬૮ પાપપ્રકૃતિના તીવ્રરસબંધક ચારે ગતિના તીવ્ર કપાયવંત મિથ્યાદષ્ટિ કહ્યા છે પણ એમાં આટલું વિશેષ છે-હાસ્ય રતિ, સ્ત્રીવેદ, પુત્રવેદ, પહેલા અને છેલ્લાને છોડી બાકીનાં સંઘયણો તથા સંસ્થાનો સિવાયની બાકીની ૫૬ પ્રકૃતિઓનો ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ તીવ્રકપાયી ચારે ગતિના મિથ્યાદષ્ટિ કરે અને બાર પ્રકૃતિઓનો તો તે પ્રકૃતિબંધને

अर्थः—थीलुद्ध्रित्रिक, अनंतानुषंधी कषाय अने मिथ्यात्व मोहनीयने सम्यक्त्व [सहित] चारित्र प्राप्त करतो मिथ्यादृष्टि नवन्य रसे आंधे. देशविरति चारित्रनी सन्मुख थयेलो अवि-
रत सम्यग्दृष्टि थील कषायाने अने सर्वविरति चारित्रनी सन्मुख
वर्ततो देशविरति थील कषायने नवन्यरसे आंधे, प्रमत्त यति,
अरति अने शोक मोहनीयने नवन्य रसे आंधे. ॥ १९ ॥

विवेचनः—थीलुद्ध्रित्रिक ३, अनंतानुषंधी ४ अने मिथ्या-
त्व १, ये आठ प्रकृति सम्यक्त्व [सहित] चारित्र पामवाने
सन्मुख अथवा मिथ्यात्वी लव मंद रसे आंधे, तद्योग्य विशुद्धि-
वंत ते न लोय ते माटे. थील अप्रत्याप्यानीय ४ कषायने
अविरत सम्यग्दृष्टि पैताना गुणुठाणाने अंत्य समये देशवि-
रति पामवाने सन्मुख थको मंदरसे आंधे, तथा थील प्रत्या-
प्यानीय चार कषायने मंदरस ते देशविरति पैताना
गुणुठाणाने अंत्य समये वर्ततो सर्वविरति पामवाने
सन्मुख थको आंधे; तथा अरति, शोक, ये ये प्रकृतिना मंदरस
प्रमत्त साधु अप्रमत्तपणानी सन्मुख थको आंधे. ॥१९॥

अपमाइ हारगदुगं, दुनिइअसुवन्नहासरइकुच्छा ।

भयमुवघायमपुठवो, अनिअट्टी पुरिससंजलणे ॥७०॥

अपमाइ=अप्रमत्त यति.
आहारगदुगं=आहारकीद्रकने.
दुनिइअसुवन्न=ये निद्रा, अ-
प्रशस्तवर्णुअनुष्ट.
अपुठवो=अपूर्वकरणु गुणुठाण-
वाणो क्षपक.
अनिअट्टी=अनिवृत्तिआदरसं-
पराय गुणुस्थानवती

हास रइ कुच्छा=हास्य, रति
अने ळुगुपसा.
भयं=भयने
उवघायं=उपघात नाभकर्मने
क्षपक
पुरिस संजलणे=पुत्रपवेद अने
संवलन कषायने.

योग्य संकदेशे वर्तता उत्कृष्ट रसबंध करे. दृष्टांत तरीके नपुंसक वेदना
तीव्र रसबंधमां तीव्र संकवेश न्नेधये, तेना करतां स्त्रीवेदना उत्कृष्ट रसबंध-
धमां ओछो अने ते करतां पण पुत्रपवेदना उत्कृष्ट रसबंधमां ओछो
संकवेश न्नेधये. येम सर्वात्र समन्वुं.

અર્થ:—અપ્રમત્તયતિ આહારકદ્દિકને મંદ રસે ધાંધે; યે નિદ્રા, અપ્રશસ્ત વર્ણ્યતુક, હાસ્ય, રતિ, બ્રુગુપ્સા, ભય અને ઉપધાત નામકર્મ [એ ૧૧ પ્રકૃતિ] ને અપૂર્વકરણ ગુણઠાણાયાળો ક્ષપક જ્ઞવન્ય રસે ધાંધે, અનિવૃત્તિઆદરસંપરાય ગુણસ્થાનવર્તિ ક્ષપક પુરૂપવેદ અને સંજ્વલન કષાયોને જ્ઞવન્ય રસે ધાંધે. ॥ ૭૦ ॥

વિવેચન:—અપ્રમત્તાદિ મુનિ પ્રમત્તપણું પડિવજ્જતો [પ્રાપ્ત કરતો થકો] તથોગ્ય સંકલિષ્ટ આહારકદ્દિક મંદ રસે ધાંધે. યે નિદ્રા ૨, અપ્રશસ્ત વર્ણ્યતુક ૯, હાસ્ય ૭, રતિ ૮, કુચ્છ ૯, ભય ૧૦, અને ઉપધાત ૧૧, એ અગ્યાર પ્રકૃતિ ક્ષપકશ્રેણિએ અપૂર્વકરણ ગુણઠાણી પૌતપૌતાના બધોચ્છેદને સમયે જ્ઞવન્ય રસે ધાંધે; એ પ્રકૃતિ અશુભ છે તેનો અતિવિશુદ્ધ જ મંદ રસ કરે, પુરૂપવેદ ૧, સંજ્વલનના ૪ કષાય એવં પ પ્રકૃતિનો મંદ રસ તે ક્ષપક અનિવૃત્તિઆદર ગુણઠાણી, પૌત-પૌતાને બધોચ્છેદ સમયે ધાંધે. ॥૭૦॥

વિગ્ધાવરણે સુહૃમો, મણુતિરિઆ સુહૃમવિગલતિગઆડં
વેઝવિચ્છકમમરા, નિરયા ઉજ્જોઅરલદુગં ॥ ૭૧ ॥

વિગ્ધાવરણે=પાંચ અંતરાય

અને નવ આવરણને.

સુહૃમો=સૂક્ષ્મસંપરાય યાળો.

મણુતિરિયા=મતુષ્ય અને તિર્થચો

સુહૃમવિગલતિગઆડં=સૂક્ષ્મ-ત્રિક, વિકલત્રિકે અને

ચાર આયુષ્યને.

વિઝવિચ્છકક=વૈકિય પદકને.

અમરાનિરયા=દેવતા તથા

નારકી.

ઉજ્જોઅરલદુગં=ઉદ્યોતનામ

અને ઔદારિકદ્દિકને.

અર્થ:—પાંચ અંતરાય અને નવ [જ્ઞાન-દર્શનનાં] આવરણોને સૂક્ષ્મસંપરાય ગુણસ્થાનયાળો જ્ઞવન્ય રસે ધાંધે, મતુષ્ય અને તિર્થચો સૂક્ષ્મત્રિક, વિકલત્રિક, ચાર આયુષ્ય અને વૈકિયપદક [૧૬ પ્રકૃતિ] ને જ્ઞવન્ય રસે ધાંધે. દેવતા તથા નારકી ઉદ્યોતનામ અને ઔદારિકદ્દિકને જ્ઞવન્ય રસે ધાંધે. ॥૭૧॥

વિવેચન:—પાંચ અંતરાય પ, પાંચ જ્ઞાનાવરણ ૧૦, ચાર દર્શનાવરણ ૧૪. એ ચઉદ પ્રકૃતિનો મંદ રસ સૂક્ષ્મ સંપરાયને ચરિમ સમયે વર્તતા બાંધે. સૂક્ષ્મત્રિક ૩; વિકલત્રિક ૬; ચાર આયુ ૧૦, અને દેવદ્વિક નરકદ્વિક વૈક્રિયદ્વિક એ વૈક્રિયપટક ૧૬, એ સેષણ પ્રકૃતિનો જઘન્ય રસ મનુષ્ય તિર્યચ બાંધે. દેવ નારકી એ માંહેલી ૧૪ તો ભવપ્રત્યયેજ ન બાંધે, નરાયુ તિર્યચાયુ જઘન્ય સ્થિતિબાંધે જઘન્ય રસનું હોય તે તો દેવ અને નારકી જઘન્ય સ્થિતિવાળા માંહે ન ઉપજે માટે નજ બાંધે. ઉચ્ચોતનામ ૧; ઔદારિકદ્વિક ૩, એ ત્રણ પ્રકૃતિ દેવતા નારકી ઉત્કૃષ્ટ સંકલેશવર્તી મંદ રસે બાંધે, તે દેવતા સનતકુમારાદિથી સહસ્રારાંત બાણવા, તિર્યચ મનુષ્ય તો એવા સંકલેશવર્તી નરક યોગ્ય જ બાંધે. ॥ ૭૧ ॥

તિરિદુગનિઅંતમતમા, જિણમવિરચનિરચવિણિગથાવરચં
આસુહમાયવ સમ્મો, વ સાયથિરસુમજસા સિઅરા ॥૭૨॥

તિરિદુગનિઅં=તિર્યચદ્વિક અને
નીચ ગોત્રને

તમતમા=તમસ્તમપ્રભા
નારકના છવો

જિણં=જિન નામકર્મને.

અવિરચ=અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ
મનુષ્ય.

નિરચવિણ=નારકી વિના બાકીના
ના ત્રણ ગતિવાળા છવો.

શ્મયાવરચં=એકેંદ્રિય જાતિ અને

સ્થાવર નામકર્મને.

આસુહમા=સૌધર્મ અને ઈશાન
દેવલોક સુધીના દેવતાઓ.

આયવ=આતપ નામકર્મને.

સમ્મો વ=સમ્યગ્દષ્ટિ અથવા મિ-
થ્યાદષ્ટિ.

સાયથિરસુમજસા=સાતાવેદની-
ય, સ્થિરનામ, શુભ નામ

અને યશ નામને,

સિઅરા=તેની પ્રતિપક્ષી સહિત.

૧ માત્ર ઔદારિક અંગોપાંગ નામકર્મનેજ સનતકુમારાદિ દેવો ઉત્કૃષ્ટ સંકલેશે વર્તતા જઘન્ય રસથી બાંધે છે. બીજા એ પ્રકૃતિને તો સામાન્યતઃ દેવો અને નારકો જઘન્ય રસથી બાંધે એ વિશેષ બાણવું. જુઓ કર્મત્રય ટીકા. મા. ૭૧.

અર્થ:—તિર્યગ્દિક અને નીચગોત્રને તમસ્તમપ્રભા નારકીના જીવો જઘન્ય રસે આંધે. અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ મનુષ્ય જિનનામને જઘન્ય રસે આંધે. નારકી વિના આકીના ત્રણ ગતિવાળા જીવો એકેન્દ્રિય જાતિ અને સ્થાવર નામકર્મને જઘન્ય રસે આંધે, સૌધર્મ અને ધશાન દેવલોક સુધીના દેવતાઓ આતપ નામકર્મને જઘન્ય રસે આંધે, સમ્યગ્દષ્ટિ અથવા મિથ્યાદષ્ટિ સાંતા વેદનીય, સ્થિરનામ, શુભ નામ અને યશનામને તેની પ્રતિપક્ષી સહિત [આઠ પ્રકૃતિને] જઘન્ય રસે આંધે. ૧૧૭૨૧

વિવેચન:—તિર્યગ્દિક ૨, નીચગોત્ર ૧, એ ત્રણ પ્રકૃતિ તમસ્તમા પૃથ્વીના નારકી સમ્યક્વાલિમુખ થતા મિથ્યાત્વના ચરિત્ર પુદ્ગલ વેદતા મંદરસે આંધે. અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ મનુષ્ય પૂર્વે નરકાયુ આંધીને પછી જિનનામ આંધતો મરતાં મિથ્યાત્વ સન્મુખ વેળાએ સર્વ સંકિલ્પ થકો જિનનામ મંદ રસે આંધે; નારકી વર્ણ શેષ ત્રણ ગતિના જીવ પરાવર્તમાન મધ્યમ પરિણામવંત થકા એકેન્દ્રિયજાતિ ૧, સ્થાવર નામ ૨, એ બે પ્રકૃતિ મંદ રસે આંધે. સૌધર્મ ધશાન લગેના સર્વસંકિલ્પ આતપ નામ મંદ રસે આંધે, સમ્યક્ત્વી સમ્યક્ત્વથી પડતો સાતા ૧, સ્થિર ૨, શુભ ૩, યશ ૪, એ ચાર પ્રકૃતિ મંદરસે આંધે અને વા શબ્દથી સમ્યક્ત્વ પામતો મિથ્યાત્વી ઇતર તે અસાતા ૧, અસ્થિર ૨, અશુભ ૩, અયશ ૪, એ ચાર પ્રકૃતિ મંદરસે આંધે. ૧

૧ પ્રમત્તથી મિથ્યાત્વ ગુણસ્થાન સુધી પરાવર્તમાન મધ્યમ પરિણામે અંતઃકોડકોડીથી પંદર કોડકોડી સાગરોપમ સુધીના સ્થિતિબંધના અધ્યવસાયે વર્તતા સાતા અસાતા અંતર્મૂહર્ત અંતર્મૂહર્ત પરાવર્તે મંદરસે આંધે તે પછી ત્રીસ કોડકોડી સાગરોપમ સુધીના સ્થિતિબંધના અધ્યવસાયે માત્ર અસાતાજ આંધે પણ ત્યાં મંદ રસ ન હોય. સાતાની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ ૧૫ કોડકોડી સાગરોપમની અને અસાતાની ૩૦ કોડકોડી સાગરોપમની છે. પ્રમત્તથી આગળ વધતા દશમા ગુણસ્થાન સુધી કેવળ સાતાજ આંધે, તે બાર મૂહર્તના જઘન્ય સ્થિતિબંધના અધ્યવસાય સુધી આંધે. ત્યાં પણ મંદરસ ન હોય. તેજ પ્રમાણે પ્રમત્તથી મિથ્યાત્વ સુધી દશ કોડકોડી

તસવન્નતેઅચઝમણુ—^{૪ ૪ ૪ ૨ ૨ ૧ ૧ ૧ ૧}ખગઈદુગપણિંદિસાસપરઘુચ્ચં ।

^{૬ ૬ ૧ ૩ ૩}સંઘયણાગિઈનપુથી,સુભગિઅરતિમિચ્છચઝગઈઆ ।૭૩।

તસવન્નતેયચઝ=ત્રસ ચતુષ્ક, વ-
ર્ણચતુષ્ક અને તેજસ ચતુષ્ક,
મણુખગઈ દુગ=મતુષ્યદ્વિક, ખગ-
તિદ્વિક,
પણિંદિ સાસ પરઘુચ્ચં=પંચે-
દ્રિય જાતિ, ઉચ્છ્વાસનામ, પરા-
ઘાત નામ અને ઉચ્ચગોત્રને

સંઘયણાગિઈ=છ સંઘયણ, છ
સંસ્થાન,
નપુથી=નપુંસક વેદ, સ્ત્રીવેદ,
સુભગિઅરતિ=સુભગત્રિક, દુર્ભ-
ગત્રિકને
મિચ્છ=મિથ્યાદષ્ટિ
ચઝગઈઆ=ચારે ગતિવાળા.

અર્થ:—ત્રસ ચતુષ્ક, વર્ણ ચતુષ્ક, તેજસ ચતુષ્ક, મતુષ્ય-
દ્વિક, ખગતિદ્વિક, પંચેદ્રિય જાતિ, ઉચ્છ્વાસ નામ, પરાઘાત
નામ, ઉચ્ચગોત્ર, છ સંઘયણ, છ સંસ્થાન, નપુંસક વેદ, સ્ત્રીવેદ,
સુભગત્રિક દુર્ભગત્રિક [૪૦ પ્રકૃતિ] ને ચારે ગતિવાળા મિથ્યા-
દષ્ટિ જીવો જઘન્ય રસે બાંધે. ॥ ૭૩ ॥

વિવેચન:—ત્રસ ૧, બાદર ૨, પર્યામિ ૩, પ્રત્યેક ૪, એ
ત્રસચતુષ્ક ૪, વર્ણચતુષ્ક ૮, તેજસ ૧, કાર્મણ ૨, અગુરુલઘુ

સુધીના સ્થિતિબંધના અધ્યવસાય સુધી પરાવર્તમાન મધ્યમ પરિણામે
સ્થિર અસ્થિર, શુભ અશુભ અને યશ અયશ અંતર્મૂર્હર્ત અંતર્મૂર્હર્ત
પરાવર્તે મંદ રસે બાંધે. તે પછી વીશ કોડાકોડી સુધી સ્થિતિબંધના અધ્યવ-
સાયે કેવળ અસ્થિર, અશુભ અને અયશજ બાંધે પણ તે મંદ રસે ન
બાંધે, આ છ પ્રકૃતિમાં ત્રણ શુભ પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ દશ કોડાકોડીની
અને ત્રણ અશુભ પ્રકૃતિની વીશ કોડાકોડી સાગરોપમની છે. પ્રભતથી
આગળ એ છ માંહેલી ત્રણ શુભ પ્રકૃતિજ બંધાય, એ બાબત સાતાના
બંધની પેઠે પૂર્વોક્ત રીતે વિચારી લેવી. [આનો અર્થ એ થાય છે કે
કેટલીક સપ્રતિપક્ષ પ્રકૃતિઓનો પરાવર્તમાન મધ્યમ પરિણામે જ મંદ રસ
બંધાય છે, પણ અવસ્થિત પરિણામે નહિ]—જુઓ આ ગાથાની ટીકા.

३, निर्माण ४, अे तैजस व्यतुष्क १२, मनुष्यद्विक १४, विहायोग-
 त्दिक १६; पंचेन्द्रियजति १७, उच्चैर्द्वीस १८, पराघात १९,
 उच्चैर्गोत्र २०, छ संघयण २६, छ संस्थान ३२, नपुंसकवेद
 ३३, स्त्रीवेद ३४, सुलग नाम-सुस्वर नाम-आदेय नाम अे
 सुलगत्रिक ३७, धतर ते दुर्लगा-दुःस्वर-अनादेय अे दुर्लगा-
 त्रिक ४०, अे व्याणीस प्रकृतिनो मंद रस आरे गतिना मिथ्यात्वी
 ण्य आंधे. त्यां पणु पंचेन्द्रिय जति १, तैजस २, कर्मणु ३,
 शुभत्रणु व्यतुष्क ७, पराघात ८, अगुरुलघु ९, उच्चैर्द्वीस १०,
 त्रस्यव्यतुष्क १४ अने निर्माण १५, अे उत्कृष्ट संक्लेशी मंद रसे
 आंधे अने स्त्रीवेद नपुंसकवेदनो मंद रस तद्योग्य विशुद्ध होय.
 ते आंधे. शेष २३ प्रकृतिनो मंद रस मिथ्यादृष्टि पणु परावर्त्त-
 मान मध्यम परिष्णामी आंधे. ॥ ७३ ॥

चउ तेअवन्न वेअणिअ, नामणुक्कोस सेसधुवबंधी ।

घाईणं अजहन्नो, गोए दुविहो इमो चउहा ॥७४॥

१ मनुष्यद्विकनी उत्कृष्ट स्थिति पंढर डोडडोडी सागरापमनी अने
 शुभ विहायोगति सुलग, सुस्वर, आदेय, उच्चैर्गोत्र, प्रथम संघयण तथा
 प्रथम संस्थाननी उत्कृष्ट स्थिति दश डोडडोडी सागरापमनी छे, आ शुभ
 प्रकृतिअेनो मंद रस पोतपोतानी उत्कृष्ट स्थितिथी आरंलीने प्रतिपक्षी
 प्रकृतिअेनी साथे तेअेनी न्वन्य स्थिति अंतःकाडडोडी सागरापम
 सुधीना स्थितिअंधना अध्यवसाय सुधी परावर्त्तमान मध्यम परिष्णामे
 अंधाय, ते अंतर्मुहूर्त्त अंतर्मुहूर्त्त परावर्त्ते अंधाय. दुष्क संस्थान अने
 सेवार्त्त संघयणनी अतुष्कमे वामन संस्थान तथा डीलिका संघयण साथे
 पोतपोतानी न्वन्य स्थिति सुधी परावृत्ति लाबे. तेज प्रमाणे शेष संघयण
 संस्थाननी संलवतां शेष संघयण अने संस्थान साथे पोतपोतानी
 न्वन्य स्थिति सुधी परावृत्ति लाबे. अे स्थितिस्थानो विषे मिथ्यादृष्टि परा-
 वर्त्तमान मध्यम परिष्णामे मंद रस आंधे. अही लावना पोतानी भेजे
 विचारी लेवी. अुअे आ गोधानी टीका.

ચરતેઅવન્ન=તૈજસ ચતુષ્ક અને
શુભ વર્ણચતુષ્કનો.
વેયણિઅનામ=વેદનીય કર્મ
અને નામકર્મનો,
અણુકોસ=અનુત્કૃષ્ટ રસબંધ
સેસધુવબંધી=ખાડીની [૪૩]
ધ્રુવબંધિ પ્રકૃતિનો
ઘાઈળં=ઘાતી પ્રકૃતિનો

અજહન્નો=અજઘન્ય રસબંધ
ગોષ=ગોત્ર કર્મનો
દુવિહો=અનુત્કૃષ્ટ અને અજઘ-
ન્ય રસબંધ;
ઈમો=આ
ચરહા=ચાર પ્રકારે સાદિ,
અનાદિ, ધ્રુવ. અધ્રુવ

અર્થ:—તૈજસ ચતુષ્ક, શુભ વર્ણ ચતુષ્ક, વેદનીયકર્મ અને નામકર્મનો અનુત્કૃષ્ટ રસબંધ તથા ખાડીની [૪૩] ધ્રુવબંધી પ્રકૃતિ અને [૪] ઘાતી પ્રકૃતિનો અજઘન્ય રસબંધ અને ગોત્ર કર્મના [અનુત્કૃષ્ટ અને અજઘન્ય] બંને રસબંધ, એ ચાર પ્રકારે [સાદિ ધ્રુવાદિ] છે. ॥ ૭૪ ॥

વિવેચન:—હવે અનુભાગબંધને સુગમ કરવા માટે મૂળ પ્રકૃતિને વિષે ભાંગા કહે છે.—તૈજસ ૧, કાર્મણ ૨, અગુરલધ્રુ ૩, નિર્માણ ૪ અને પ્રશસ્ત વર્ણ ચતુષ્ક ૮, એનો અનુત્કૃષ્ટ રસ બંધ તે સાદિ ૧, અનાદિ ૨, ધ્રુવ ૩, અધ્રુવ ૪, એ ચારે ભેદે હોય. ચરહા પદ આગળ કહેશે તે ઇંહાં લેવું. તથા વેદનીય ૧, નામકર્મ ૨, એ બે મૂળ પ્રકૃતિનો અનુત્કૃષ્ટ બંધ તે પણ ચારે ભેદે હોય. તથા તૈજસ ચતુષ્ક વર્ણને શેષ ૪૩ ધ્રુવબંધી પ્રકૃતિનો અજઘન્ય રસબંધ તે પણ ચાર ભેદે હોય. ઘાતી તે જ્ઞાનાવરણ ૧, દર્શનાવરણ ૨, મોહનીય ૩, અંતરાય ૪; એ ચાર મૂળ પ્રકૃતિનો અજઘન્ય રસબંધ તે ચાર ભેદે હોય. અને ગોત્રકર્મનો અનુત્કૃષ્ટ અને અજઘન્ય એ બે પ્રકારનો રસબંધ તે ચારે ભેદે હોય. ॥ ૭૪ ॥

સેસંમિ દુહા આણુભાગબંધો સમત્તો
વર્ગાણુનું સ્વરૂપ

ફગ દુગણુગાઈ જા અભવણંતયુણિઆણુ ।

સ્વંધા ડરલોચિઅવગ્ગણા ડ તહ અગહર્ણતરિયા ॥૭૫॥

સેસંમિ=ખાકીના ત્રણ પ્રકારના રસબંધને વિષે.
 ડુહા=એ પ્રકારે-સાદિ, અધ્રુવ
 ફગ દુગણુગાહ=એકાણુક, દ્વય-
 ણુકથી માંડીને
 જા=યાવત
 અભવણંતગુણિયાણૂ=અભવ્યથી
 અનંતગુણુ પરમાણુવાળા

સંઘા=સ્કંધો.

ઊરલોચિયવગ્ગણા=ઔદારિકને લાયક વર્ગણા.
 [થાય છે.]

તહ=તથા

અગહણંતરિઆ=અહણુયોગ્ય
 વર્ગણુની વચ્ચે અઅહણુ-
 યોગ્ય વર્ગણા.

અર્થ:—ખાકીની પ્રકૃતિ અને ખાકીના ત્રણ પ્રકારના રસબંધોને વિષે એ પ્રકારે [સાદિ-અધ્રુવ] બંધ હોય. એકાણુક દ્વય-ણુકથી માંડીને યાવત અભવ્ય જીવો કરતાં અનંતગુણુ પરમાણુવાળા સ્કંધોની ઔદારિકને અહણુ યોગ્ય વર્ગણા થાય છે, તેમજ એકેક પરમાણુની વૃદ્ધિએ અહણુ યોગ્ય વર્ગણાના અંતરે અઅહણુ યોગ્ય વર્ગણા હોય. ॥ ૭૪ ॥

વિવેચન:—શેષ અનુક્ત સર્વ પ્રકારનો રસબંધ તે સાદિ ૧, અધ્રુવ ૨, એ એ ભેદે હોય. હવે એ સર્વ ભાંગા જણવાનો ભાવાર્થ લખીએ છીએ, પ્રથમ તૈજસ ૧, કાર્મણુ ૨, અગુરુલધુ ૩, નિર્માણુ અને પ્રશસ્ત વર્ણાદિક ચતુષ્ક ૮; એ આઠ પ્રકૃતિનો અનુત્કૃષ્ટ રસબંધ ચારે ભેદે હોય; તે આ પ્રમાણે—એ ૮ નો ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ તે ક્ષપક અપૂર્વકરણુવાળો દેવગતિ યોગ્ય ૩૦ પ્રકૃતિના બંધને ઉચ્છેદ સમયે કરે; શુભ પ્રકૃતિનો ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ તે અતિ વિશુદ્ધ કરે; તદ્યોગ્ય અતિ વિશુદ્ધતા ત્યાં જ હોય તે માટે. તે ૮ પ્રકૃતિનો ઉપશમ શ્રેણીએ અનુત્કૃષ્ટ રસબંધ પામીએ ક્ષપક થકી ઉપશામક શુભ પ્રકૃતિનો રસબંધ આછો કરે તે માટે. તે ઉપશાંતમોહે સર્વથા અબંધક થઇને પડતો વળી અનુત્કૃષ્ટ રસ બંધે ત્યારે તે સાદિ ૧. તે ઉપશાંતપણુ પૂર્વે નથી પામ્યા તેને અનાદિ ૨, અભવ્યને ધ્રુવ ૩; ભવ્યને અધ્રુવ ૪. સેસંમિ ડુહા એ પદ સઘળે બેડુવું. તે માટે એ ૮ પ્રકૃતિના શેષ ઉત્કૃષ્ટ ૧, જઘન્ય ૨ અને અજઘન્ય ૩, એ ત્રણ રસબંધને વિષે સાદિ ૧,

અમુવ ૨, એ બે ભેદ હોય, તે આ પ્રમાણે—એ ૮ નો ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ ક્ષપકને અપૂર્વકરણે હોય, તે પ્રથમ જ બાંધવા માંડ્યો તે માટે સાદિ ૧, તે એક [બે] સમય જ હોય આગળ ન જ હોય તે માટે અમુવ ૨. તથા એ ૮ નો જઘન્ય રસ સર્વોત્કૃષ્ટ સંકલેશવર્તી મિથ્યાત્વી પર્યાપ્તો સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય બાંધે; શુભ પ્રકૃતિ માટે; તે એક સમય કે બે સમય લગે બાંધે તે વાર પછી વળી કાળાંતરે સર્વોત્કૃષ્ટ સંકલેશ પામીને જઘન્ય બાંધે; એમ જઘન્ય અજઘન્યને વિષે ફરતા જીવને સાદિ અને અમુવપણું હોય તથા વેદનીય અને નામકર્મનો અનુત્કૃષ્ટ રસબંધ ચારે ભેદે હોય; તે આ પ્રમાણે—તે બેને અંતર્ગત સાતા અને યશ એ બે પ્રકૃતિ આશ્રયીને ક્ષપક સૂક્ષ્મસંપરાયને અંત્ય સમયે ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ પામીએ; ઉપશામક શુભપ્રકૃતિનો તેથી ઓછો રસ બાંધે તે તે માટે તેને અનુત્કૃષ્ટ રસબંધ હોય; તે ઉપશાંતમોહાવસ્થાએ સર્વથા અબંધક થઇને પડતો વળી બાંધે ત્યારે સાદિ ૧, પૂર્વે તે ઉપશાંતપણું જેઓ પામ્યા નથી તેને અનાદિ ૨, ધ્રુવ અધ્રુવ પૂર્વવત્ ૪. અને શેષ ઉત્કૃષ્ટ, જઘન્ય અને અજઘન્ય રસબંધને વિષે સાદિ, અમુવ એ બે ભાંગા હોય. તે આ પ્રમાણે—વેદનીય કર્મ અને નામકર્મનો ઉત્કૃષ્ટ રસ ક્ષપક સૂક્ષ્મસંપરાયે બાંધે, તે પ્રથમ બાંધવા માંડે ત્યારે સાદિ, આગળ નહીં બાંધે તે માટે અમુવ; એનો જઘન્ય રસ તો સમ્યક્ત્વી અથવા મિથ્યાત્વી મધ્યમ પરિણામવંત બાંધે, સર્વવિશુદ્ધ તો શુભ પ્રકૃતિનો ઉત્કૃષ્ટ રસ બાંધે અને સર્વસંકિલ્બે તો અશુભ-અસાતા અયશનો ઉત્કૃષ્ટ રસ બાંધે તે માટે ઈહાં મધ્યમ પરિણામી કહ્યો. એ જઘન્ય તે અજઘન્યથી ઉતરીને બાંધે તે માટે સાદિ, તે જઘન્યથી ૧ સમય, ઉત્કૃષ્ટે ૪ સમય લગે બાંધે; પછી અજઘન્ય બાંધે તે માટે અમુવ. અજઘન્યપણું જઘન્ય સાથે પરિવર્તતાં હોય, માટે સાદિ અને અમુવપણું હોય. તથા તેજસચતુષ્ક વર્ણને શેષ ૪૩ ધ્રુવબંધીનો અજઘન્ય રસબંધ ચાર [૪] ભેદે હોય. તે આ પ્રમાણે—જ્ઞાનાવરણીય ૫ દર્શનાવરણીય ૪ અને અંતરાય ૫, એ ૧૪ પ્રકૃતિનો ક્ષપક સૂક્ષ્મસંપરાયને ચરમ સમયે અશુભ માટે જઘન્ય રસ બંધાય, તેથી અન્ય સર્વ અને ઉપશામત્રેણિએ પણ અજઘન્ય બંધ હોય; તે ઉપશાંતમોહાવસ્થાએ સર્વથા અબંધક થઇને

પડતો વળી આંધે તે સાદિ ૧, ઉપશમશ્રેણિ જેઓ પામ્યા નથી તેને અનાદિ ૨, ધ્રુવ અધ્રુવ પૂર્વવત ૪. સંબલન ૪ કપાય ક્ષપક અનિવૃત્તિઆદરે પોતપોતાના અંધોચ્છેદને સમયે જઘન્ય રસે અંધાય. તેથી અન્યને ઉપશમશ્રેણિએ અજઘન્ય અંધ હોય. તે ઉપશાન્તમોહે સર્વથા અઅંધક થઇને પડતો અજઘન્ય રસ આંધે ત્યારે સાદિ ૧, એ ઉપશાન્તપણું પૂર્વે અપ્રાપ્તને [જે નથી પામ્યા તેને] અનાદિ ૨, ધ્રુવ અધ્રુવ પૂર્વની જેમ ૪. એ નિદ્રા, અપ્રશસ્ત વર્ણચતુષ્ક, ભય, જુગુપ્સા અને ઉપઘાત એ ૯ પ્રકૃતિ ક્ષપક અપૂર્વકરણવાળો પોતપોતાને અંધોચ્છેદ સમયે જઘન્ય રસે આંધે. તેથી અન્ય તે અજઘન્ય. તે ઉપશમશ્રેણિએ અંધનો ભેદ કરીને પડતો વળી અજઘન્ય આંધે ત્યારે તે સાદિ ૧, તે અઅંધકપણું પૂર્વે નથી પામ્યો તેને અનાદિ ૨, ધ્રુવ અધ્રુવ પૂર્વવત ૪, પ્રત્યાખ્યાનીય ૪ કપાયનો સંચમસન્મુખ દેશવિરતિ અતિ વિશુદ્ધ પોતાના ગુણઠાણને અત્ય સમયે વર્ત્તો જઘન્ય રસ આંધે. તે થકી અન્ય તે સર્વ અજઘન્ય. તે સંચસાદિક પામી અઅંધક થઇને વળી પડતો અજઘન્ય આંધે તે સાદિ ૧, તે સ્થાનક પૂર્વે નથી પામ્યો તેને અનાદિ ૨, ધ્રુવ અધ્રુવ પૂર્વવત ૪. અપ્રત્યાખ્યાનીય ૪ કપાયનો જઘન્ય રસઅંધ અવિરતિ ગુણઠાણને અંતે એમ જ [પૂર્વેક્ત રીતે] કહેવો, ભાંગા ૪ પણ એમ જ જાણવો. અનંતાનુઅંધી ૪, થીણુદ્ધિત્રિક અને મિથ્યાત્વ એ આઠ પ્રકૃતિનો જઘન્ય રસઅંધ મિથ્યાત્વી સમ્યક્ત્વ સહિત સંચમને સન્મુખ થકો પોતાના ગુણઠાણને ચરમ સમયે આંધે. તેથી અન્ય તે અજઘન્ય. સમ્યક્ત્વ પ્રાપ્ત થયે તેનો અઅંધક થઈ પડતો પાછો આંધે ત્યારે સાદિ ૧, પૂર્વે અઅંધકપણું નથી પામ્યો તેને અનાદિ ૨, અભવ્યને ધ્રુવ ૩, ભવ્યને અધ્રુવ ૪. હવે એ ૪૩ ધ્રુવઅધિના શેષ જઘન્ય, ઉત્કૃષ્ટ અને અનુત્કૃષ્ટ એ ત્રણને વિષે એ ભાંગા હોય; તે આ પ્રમાણે—એ સર્વ પ્રકૃતિના જઘન્ય રસઅંધનાં સ્થાન કહ્યાં, ત્યાં પ્રથમ જ આંધવા માંડે તે સાદિ ૧, તેનો અઅંધક થાય ત્યારે અધ્રુવ ૨, એ ૪૩ નો ઉત્કૃષ્ટ અંધ મિથ્યાત્વી ઉત્કૃષ્ટ સંકલેશી સંજ્ઞી પર્યાપ્ત પચેન્દ્રિય આંધે, તે ૧-૨ સમય આંધે, ત્યારપછી અનુત્કૃષ્ટ આંધે, કાળાન્તરે વળી ઉત્કૃષ્ટ રસ આંધે; તે માટે સાદિ અધ્રુવ; એ એ ભાંગા હોય. તથા જ્ઞાનાવ-

રણીય ૧, દર્શનાવરણીય ૨, મોહનીય ૩ અને અંતરાય ૪ એ ચાર મૂળ ઘાતિ પ્રકૃતિનો અજઘન્ય બંધ ચાર ભેદે હોય, તે આ પ્રમાણે-મોહનીયનો અનિવૃત્તિબાદર ક્ષપકને ચરમ સમયે જઘન્ય રસ બંધાય, શેષ ૩ કર્મનો ક્ષપક સૂક્ષ્મસંપરાયને ચરમ સમયે જઘન્ય રસ બંધાય. તેથી અન્યત્ર ઉપશામશ્રેણિએ પણ ઘાતીનો અનુભાગ અજઘન્ય જ બંધાય, ક્ષપક થકી ઉપશામક વિશુદ્ધિએ અનંતગુણ હીન હોય તે માટે. તે અજઘન્ય બંધનો ઉપશાંત-મોહિ અબંધક થઇને પડતો વળી બંધક થાય ત્યારે સાદિ ૧; તે ઉપશાન્તપણું પૂર્વે નથી પામ્યા તેને અનાદિ ૨, ધ્રુવ, અધ્રુવ પૂર્વવત્ ૪. તે ૪ ઘાતીના શેષ જઘન્ય, અનુકૃષ્ટ અને ઉત્કૃષ્ટ એ ત્રણ રસબંધ એ ભેદે હોય; તે આ પ્રમાણે-મોહનીયનો ક્ષપક અનિવૃત્તિબાદરને અંત્ય સમયે અને શેષ ૩ કર્મનો ક્ષપકને સૂક્ષ્મસંપરાયને અંત્ય સમયે જઘન્ય રસબંધ હોય; તે પ્રથમ બંધે તે માટે સાદિ ૧, આગળ અબંધક થાય તે માટે અધ્રુવ ૨. ઘાતી ચાર મૂળ પ્રકૃતિનો ઉત્કૃષ્ટ રસ તો સર્વસંકલિષ્ટ મિથ્યાત્વી પર્યાપ્ત સંજ્ઞી પર્યાપ્તિ બંધે, તે એક સરાય અથવા બે સમય લગે બંધે પછી અનુકૃષ્ટ બંધે, તે વળી જઘન્યથી અંતર્મુહૂર્તે અને ઉત્કૃષ્ટથી અનંતી ઉત્સર્પણી અવસર્પિએ ઉત્કૃષ્ટ રસ બંધે, એમ ઉત્કૃષ્ટ-અનુકૃષ્ટની પરાવૃત્તિએ બેનો રસબંધ સાદિ અધ્રુવ હોય, ૨. ગોત્ર કર્મનો અજઘન્ય અને અનુકૃષ્ટ બંધ ચાર ભેદે હોય, તે આ પ્રમાણે-કોષક સાતમી નરકનો નારકી સમ્યક્ત્વ પામવાને સન્મુખ યથાપ્રવૃત્તિાદિ ત્રણ કરણ કરીને મિથ્યાત્વની બે સ્થિતિ કરવે કરીને અંતરકરણ કરે, ત્યાં હેકલી સ્થિતિ પ્રતિસમયે વેદતો થકો સમ્યક્ત્વ પ્રાપ્તિ અગાઉ મિથ્યાત્વને ચરમ સમયે નીચગોત્રનો જઘન્ય રસબંધ કરે, એ મિથ્યાત્વની સત્તા લગે ભવસ્વભાવે જ નિર્ચળ યોગ્ય નીચગોત્ર બંધે, તે થકી અત્રિક મિથ્યાત્વાવસ્થાએ નીચ ગોત્રનો અજઘન્ય રસ બંધે અને સમ્યક્ત્વ પામ્યો થકો ઉચ્ચગોત્રનો અજઘન્ય રસ બંધે. એ અજઘન્ય પ્રથમ બંધવા માટે તે માટે સાદિ, પૂર્વે સમ્યક્ત્વ નથી પામ્યો તેને અનાદિ, અભવ્યને ધ્રુવ, ભવ્યને પછીથી જઘન્ય થાય તે માટે અધ્રુવ ૪; જઘન્ય પણ આદિ અંત સહિત માટે સાદિ અધ્રુવ તથા એનો ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ ઉચ્ચગોત્ર આશ્રયીને ક્ષપક સૂક્ષ્મસંપરાયને અંત્ય સમયે પામીએ અને ત્યાં

ઉપશામકને અનુકૃષ્ટ રસખંધ હોય તેનો ઉપશાન્તમોહો અખંધકઃ થઈ પડતો ફરી અનુકૃષ્ટ ખાંધે ત્યારે સાદિ ૧, પૂર્વે ઉપશામક પાણું અણુપામ્યાને અનાદિ ૨, લવ્યને અધ્રુવ ૩, અલવ્યને નીચગોત્ર આશ્રયી ધ્રુવ ૪, અને ઉચ્ચૈર્ગોત્રનો ઉત્કૃષ્ટ રસ તેા સૂક્ષ્મસંપરાયે ક્ષપક ખાંધવા માંડે તે માટે સાદિ, ક્ષીણમોહો અખંધક થાશે તે માટે અધ્રુવ. હવે શેષ અધ્રુવખંધી ૭૩ પ્રકૃતિ અને આયુ કર્મ મૂળ પ્રકૃતિ એનો જઘન્ય, અજઘન્ય, ઉત્કૃષ્ટ અને અનુકૃષ્ટ એ ચારે પ્રકારનો રસખંધ તે સાદિ અધ્રુવ, એ એજ ભેદે હોય. અધ્રુવખંધી અને પરાવર્તમાન છે માટે.

હવે એના ભાંગાની સંખ્યા લખીએ છીએ—છ મૂળ પ્રકૃતિના એકેકીના દશ દશ એવં ૬૦, ગોત્રના ૧૨ અને આયુના ૮, એવં આઠે મૂળ પ્રકૃતિના ૮૦ ભાંગા થાય. ધ્રુવખંધી ૪૭ ના એકેકીના દશ દશ એવં ૪૭૦ અને અધ્રુવખંધી ૭૩ ના એકેકીના આઠ આઠ એવં ૫૮૪, એ બંને મળી ૧૦૫૪ ઉત્તર પ્રકૃતિના ભાંગા થાય. મૂળ ઉત્તર બંનેના મળી ૧૧૩૪ ભાંગા થાય. એ રીતે અનુભાગખંધ સવિસ્તરપણે વખાણ્યો. इति अनुभागबंध ॥

॥ પ્રદેશખંધ ॥

હવે પ્રદેશબંધ કહે છે—ત્યાં પ્રથમ ઔદારિકાદિક આઠ વર્ગણા કહે છે. ધહાં લોકને વિષે એકેકા પરમાણુ જેટલા છે તેટલા સર્વની એક વર્ગણા, એકાકીપણે કરીને પરસ્પર સજ્જતીય માટે. દ્વયણુક સર્વની એક વર્ગણા, ત્ર્યણુક સર્વની એક વર્ગણા, ઇત્યાદિ એકેક પરમાણુની વૃદ્ધિએ સંખ્યાત પ્રદેશના અનંતા સ્કંધની સજ્જતીયવર્ગરૂપ સંખ્યાતી વર્ગણા, અસંખ્ય પ્રદેશના સ્કંધની અસંખ્યાતી વર્ગણા, અનંત પ્રદેશી સ્કંધની અનંતી વર્ગણા અને અનંતાનંત પ્રદેશી સ્કંધની અનંતાનંત વર્ગણા; સજ્જતીય પુદ્ગલનો સમૂહ તે વર્ગણા કહીએ. એ સર્વ

૧ કર્મત્રયની ટીકામાં સ્વજ્જતીય સ્કંધના સમૂહનું નામ વર્ગણા કહ્યું છે, ત્યારે કર્મપ્રકૃતિની ટીકામાં સ્કંધ અને વર્ગણા એકાથક કહ્યા છે, કારણ કે સ્કંધ-વર્ગણાની અવગાહના અંગુલના અસંખ્યાતમા ભાગની કહી છે.

સ્તોકઅણ્મયપણે કરીને સ્થૂલભાટે જીવને ગ્રહવાને કામ ન આવે તે માટે અગ્રહણ યોગ્ય જાણવી. એ સર્વ ઉદ્દલંઘીને અભવ્યથી અનંતગુણે અને સિદ્ધને અનંતમે ભાગે એટલા પરમાણુએ નિષ્પન્ન સ્કંધ તે ઔદારિકપણે ગ્રહણુ યોગ્ય વર્ગણા થાય, તે કહે છે—એક પરમાણુ, બે પરમાણુ, ચાવત અભવ્ય જીવ થકી અનંતગુણા અને સિદ્ધને અનંતમે ભાગે એટલે પરમાણુએ નિષ્પન્ન જે સ્કંધ તે ઔદારિક શરીરયોગ્ય વર્ગણા હોય ૧; ઉદાર-સ્થૂલ સ્કંધવડે નિષ્પન્ન તે ઔદારિક શરીર, તેની વર્ગણા તે સજ્જતીય પુદ્ગલનો સમૂહ, એ ઔદારિકની જઘન્ય વર્ગણા; તે પછી એકેક પરમાણુની વૃદ્ધિએ મધ્યમ ગ્રહણુ યોગ્ય વર્ગણા ત્યાં લગે જાણવી કે જ્યાં લગે ઉત્કૃષ્ટી થાય. તે ઉત્કૃષ્ટી વર્ગણા થકી ઉપરાંત એક પરમાણુની વૃદ્ધિએ ઔદારિકને અગ્રહણુ યોગ્ય જઘન્ય વર્ગણા થાય ॥ ૭૫ ॥

૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮
એવેવ વિઝવ્વાહાર, —તેઅભાસાણુપાણમણકમ્મે ।

સુહુમા કમાવગાહો, ઝૂણૂંગુલઅસંઘંસો ॥ ૭૬ ॥

એવેવ=એ પૂર્વોક્ત પ્રમાણેજ
 વિઝવ્વાહારતેઅભાસાણુપાણ-
 મણકમ્મે=વૈક્રિય, આહારક,
 તેજસ, ભાષા, શ્વાસોચ્છ્વાસ
 મન અને કાર્મણુ વર્ગણા છે.

સુહુમા=સૂક્ષ્મ

કમ=અનુક્રમે

અવગાહો=અવગાહના

ઝૂણૂંગુલ=ઓછી ઓછી

અંગુલ અસંઘંસો=અંગુલનો અ-
 સંજ્યાતમે ભાગ.

સ્વજ્જતીય સ્કંધના સમૂહને વર્ગણા કહેવામાં આવે તો તે લોકવ્યાપી હોવાથી તેની અવગાહના લોકપ્રમાણુ થાય. વર્ગણા અને સ્કંધ એકાર્થક જ્યાં કહ્યાં હોય ત્યાં તો અવગાહનાનો વાંધો નથી, જ્યાં સ્વજ્જતીય સ્કંધના સમૂહનું નામ વર્ગણા કહ્યું હોય ત્યાં અવગાહના સ્કંધની લેવામાં આવે તો ધરાધર બંધમેસતું થાય એટલે કમંત્રંથની ટીકાના હિસાબે સ્કંધની અવગાહના લેવી પણ વર્ગણાની નહિ.

અર્થ:—એ પૂર્વોક્ત પ્રકારેજ વૈક્રિય, આહારક, તૈજસ, ભાષા, ધ્યાસોચ્છ્વાસ, મન અને કાર્મણ વર્ગણા હોય એ ઔદારિકાદિ વર્ગણા અનુક્રમે સૂક્ષ્મ જાણવી, અને તેની અવગાહના ઓછી ઓછી અંગુલનો અસંખ્યાતમે ભાગ હોય. ॥ ૭૬ ॥

વિવેચન:—એમજ પૂર્વોક્ત ઔદારિકની અહણયોગ્ય તથા અઅહણયોગ્ય વર્ગણાની જેમ વૈક્રિય વર્ગણા ૨, આહારક વર્ગણા ૩, તૈજસ વર્ગણા ૪, ભાષા વર્ગણા ૫, આનપ્રાણ તે ધ્યાસોચ્છ્વાસ વર્ગણા ૬, મનોવર્ગણા ૭ અને કાર્મણવર્ગણા ૮ જાણવી. એનો ભાવાર્થ આ પ્રમાણે—જે ઔદારિક વર્ગણા પૂર્વે કહી તેથી એકાદિ પરમાણુએ અધિક તે બહુ અણુએ નિષ્પન્ન અને સૂક્ષ્મ પરિણામ માટે ઔદારિકને અહવા યોગ્ય નહીં, તેમજ વૈક્રિયને પણ સ્વલ્પ અણુએ નિષ્પન્ન અને સ્થૂલ પરિણામ માટે અઅહણયોગ્ય હોય. ત્યાર પછી એક અણુની વૃદ્ધિએ જઘન્ય વૈક્રિય અહણયોગ્ય વર્ગણા થાય, એમ બે ત્રણ યાવત અનંત પરમાણુની વૃદ્ધિએ ઉત્કૃષ્ટ વૈક્રિય ગ્રહણયોગ્ય વર્ગણા થાય, ત્યાર પછી એક પરમાણુની વૃદ્ધિએ જઘન્ય અઅહણયોગ્ય વર્ગણા થાય એમ બે ત્રણ યાવત અનંત પરમાણુની વૃદ્ધિએ ઉત્કૃષ્ટી અઅહણ વર્ગણા થાય. તે વૈક્રિયને બહુ અણુ અને સૂક્ષ્મ પરિણામ માટે અઅહણ યોગ્ય હોય અને આહારકને સ્તોક અણુ અને સ્થૂલ પરિણામ માટે અઅહણ યોગ્ય હોય, તે પછી એક પરમાણુની વૃદ્ધિએ જઘન્ય આહારક ગ્રહણયોગ્ય વર્ગણા થાય, એમ અનુક્રમે આઠેને અહણ યોગ્ય વર્ગણા અને વચ્ચે અઅહણ યોગ્ય વર્ગણા કહેવી. એ પ્રમાણે વર્ગણા કહી. કર્મપ્રકૃત્યાદિક્કં અથને વિષે તો તે ઉપર પણ ધ્રુવ અચિત્તાદિક વર્ગણા કહી છે પણ તેનું અહીં પ્રયોજન નથી તે માટે ન કહી. એ વર્ગણા યથોક્તરે [અનુક્રમે] એકેક થકી સૂક્ષ્મ છે. એ આઠેની અવગાહના—ક્ષેત્રવ્યાપ્ત અંગુલને અસંખ્યાતમે ભાગે અને તે એકેકથી ભિન્ની—એકેકથી નહાની હોય; પુદ્ગલ દ્રવ્યને વિષે જેમ ઘણાનો સમુદાય મળે તેમ સૂક્ષ્મ પરિણામ થાય તે માટે. ઔદારિક અહણયોગ્ય વર્ગણા અંગુલને અસંખ્યાતમે ભાગે હોય; તે થકી

તેની અબ્રહ્મણ્યોગ્ય વર્ગણાની અવગાહના ન્હાની, એમ અનુક્રમે સર્વ વર્ગણાની અવગાહના એકેક થકી ન્હાની કહેવી. ॥૭૬॥

इक्किक्किहिआ सिद्धाणंतंसा अंतरेसु अग्गहणा ।

सव्वत्थ जहन्नुच्चिआ, निअणंतंसाहिआ जिट्ठा ॥७७॥

इक्किक्किहिया=એકેક પરમાણુ
વડે અધિક

सिद्धाणंतंसा=સિદ્ધોન્મ અનં-
તમે ભાગે

अंतरेसु=અંતરાલે-ઔદારિકાદિ
વર્ગણાના મધ્યે

अग्गहणा=અબ્રહ્મણ્યોગ્ય વર્ગણા

सव्वत्थ=સર્વ વર્ગણાને વિષે
जहन्नुच्चिआ=જઘન્ય બ્રહ્મણુ વર્ગ-
ણાથી.

नियणंतंसाहिया=પોતાના અ-
નંતમે ભાગે અધિક

जिट्ठा=ઉત્કૃષ્ટ વર્ગણા.

અર્થ:—એકેક પરમાણુવડે અધિક સિદ્ધોના અનંતમે ભાગે ઔદારિકાદિ વર્ગણાના મધ્યે અબ્રહ્મણ્યોગ્ય વર્ગણા હોય સર્વ વર્ગણાને વિષે જઘન્ય બ્રહ્મણુ યોગ્ય વર્ગણાથી પોતાના અનંતમે ભાગે અધિક ઉત્કૃષ્ટ વર્ગણા હોય. ॥૭૭॥

વિવેચન:—અને તે વર્ગણા પરમાણુએ એકેક થકી આધકી હોય અને અંતરે એટલે ઔદારિકાદિ વર્ગણાના વચ્ચે એકેક પરમાણુની વૃદ્ધિ છે જેને વિષે એવા સ્કંધો વાળી સિદ્ધને અનંતમે ભાગે અને અભવ્ય થકી અનંતગુણી એટલી અબ્રહ્મણુ વર્ગણા હોય. સર્વત્ર-સઘળે જઘન્ય બ્રહ્મણ્યોગ્ય વર્ગણા થકી પોતાને અનંતમે ભાગે અધિક ઉત્કૃષ્ટ વર્ગણા હોય. ઔદારિકની જઘન્ય બ્રહ્મણુ વર્ગણાના પરમાણુનો અનંતમે ભાગ ઔદારિકની જઘન્ય બ્રહ્મણુ વર્ગણા માંહે ભેળવીએ ત્યારે ઔદારિકને ઉત્કૃષ્ટ બ્રહ્મણુ યોગ્ય વર્ગણા થાય, એમ સર્વ વર્ગણા કહેવી. એટલાજ માટે જઘન્ય ઉત્કૃષ્ટને અંતરાલે અનંતી મધ્યમ વર્ગણા સર્વ વર્ગણાને વિષે હોય ॥૭૭॥

કેવાં કર્મદલિક ગ્રહણ થાય ?

અંતિમચડફાસદુગંધ,—પંચવન્નરસકમ્મલંધદલં ।

સવ્વજિઅણંતગુણરસ,—મણુજુત્તમણંતયપ્પસં ॥૭૮॥

પ્પગપ્પસોગાઢં, નિઅસવ્વપ્પસઓ ગહેહ્ જિઓ ।

થોવો આડ તદંસો, નામે ગોપ્ સમો અહિઓ ॥૭૯॥

અંતિમચડફાસ=છેવટના
ચાર સ્પર્શ,

દુગંધ=બે ગંધ,
પંચ વ્વણ્ણરસ=પાંચ વર્ણ,
અને પાંચ રસવાળા.

કમ્મલંધદલં=કર્મસ્કંધ દ્ર-
વ્યને

સવ્વજિઅણંતગુણરસં=સર્વ
જીવો કરતાં અનંતગુણ
રસવાળા,

મણુજુત્તં=અણુઓ વડે યુક્ત

અણંતયપ્પસં=અનંત પ્રદે-
શોવાળા.

પ્પગપ્પસોગાઢં=એક પ્રદેશ
[ક્ષેત્ર] ને વિષે અવગાહી રહેલ
નિયસવ્વપ્પસઓ=પોતાના સર્વ
પ્રદેશો વડે.

ગહેહ્=ગ્રહણ કરે.

જિઓ=જીવ

થોવો=સર્વ થકી થોડો.

આડ=આયુષ્ય કર્મને.

તદંસો=તે [અનંત સ્કંધમય
કર્મ દ્રવ્ય] નો અંશ.

નામે=નામકર્મને વિષે.

ગોપ્=ગોત્રકર્મને વિષે,

સમો=સરખો.

અહિઓ=વિશેષાધિક

અર્થ:—છેવટના ચાર સ્પર્શ, બે ગંધ, પાંચ વર્ણ અને પાંચ
રસવાળા કર્મસ્કંધને સર્વ જીવો કરતાં અનંતગુણ રસવાળા
અણુઓવડે યુક્ત, અનંત પ્રદેશોવાળા; એક પ્રદેશ [ક્ષેત્ર]ને
વિષે અવગાહી રહેલ કર્મસ્કંધને પોતાના સર્વ પ્રદેશોવડે જીવ
ગ્રહણ કરે છે, તે [ગ્રહણ કરેલા અનંત સ્કંધમય કર્મદ્રવ્ય] નો
સર્વથી થોડો ભાગ આયુષ્ય કર્મરૂપે પરિણમે, નામકર્મ અને
ગોત્રકર્મને વિષે સરખો અને આયુષ્ય કરતાં આધિક ભાગ
પરિણમે ॥ ૭૮-૭૯ ॥

વિવેચન—હવે જેવાં કર્મના દાસ્યાં જીવ લે છે તે કહે છે.—
આઠ [સ્પર્શ] મધ્યે છેલ્લા ચાર સ્પર્શ—શીત, ઉષ્ણ, સ્નિગ્ધ
અને રૂક્ષ એ ચાર સ્પર્શવંત હોય. એક પરમાણુ માંહે તે
સ્નિગ્ધ-ઉષ્ણ ૧, રૂક્ષ-શીત ૨, સ્નિગ્ધ-શીત ૩, રૂક્ષ-ઉષ્ણ ૪
એમ એ બે સ્પર્શજ હોય પણ ઘણા પરમાણુ માટે ૪ સ્પર્શ-
વંત હોય. તથા બે ગંધવંત, પાંચ વર્ણવંત અને પાંચ રસવંત
એવું કર્મસ્કંધનું દલિયું છે, વળી સર્વ જીવ થકી અનં-
તગુણુ રસવંત પરમાણુએ યુક્ત-એકેકા પરમાણુને વિષે સર્વ
જીવ થકી અનંતગુણુ રસના અવિભાગ પાલનછેદ છે જ્યાં એવા
પરમાણુએ યુક્ત અને અનંતગુણુ પરમાણુએ યુક્ત, એક પ્રદેશા-
વગાઠ તે જે પ્રદેશે [આકાશપ્રદેશોને વિષે] જીવ અવગાહી રહ્યો
છે તે પ્રદેશે અવગાહી રહેલ પણ અનંતર પરંપર પ્રદેશાવગાઠ
નહીં, એવા કર્મસ્કંધના દલપ્રત્યે જીવ પોતાને સર્વ પ્રદેશે કરીને
ગ્રહે. સ્વક્ષેત્રાવગાઠ કર્મદલ લેવાને એક પ્રદેશ પ્રવર્તે એટલે સર્વ
પ્રદેશે કરીને અનંતર પરંપરાએ તે દ્રવ્ય લેવાને પ્રવર્તે, જેમ
કોઈક વસ્તુ લેવાને કાળે અંગુલી પ્રવર્તે એટલે કરતલ મણિબંધ
ભુજા ખભો એ સર્વ અનંતર પરંપરાએ બળ કરે, સર્વ જીવ-
પ્રદેશોનો સાંકળના આંકડાની પેઠે પરસ્પર સંબંધ છે માટે. એ
દષ્ટાંત જાણવું.

॥ કર્મપ્રદેશોની વહેંચણુ ॥

હવે એક અધ્યવસાયે ગ્રહ્યા જે કર્મ પુદ્ગલ તેનો આઠે
કર્મને કેટલો ભાગ આવે તે કહે છે— અષ્ટવિધ બંધકને કર્મ-
દલના આઠ ભાગ થાય, સપ્તવિધ બંધકને સાત ભાગ થાય અને
પદ્ધવિધ બંધકને છ ભાગ થાય. ત્યાં અષ્ટવિધ બંધક હોવાથી
આયુઃકર્મને ભાગ થોડો પરિણમે; અન્ય કર્મની અપેક્ષાએ
અદપાસ્થતિક માટે. તે થકી નામકર્મ અને ગોત્રકર્મને વિષે
ભાગ આંધકો પરિણમે, આંધકી સ્થિતિ માટે. બંનેને સ્વસ્થાને
[માંહોમાંહે] સરખો ભાગ હોય. સરખી સ્થિતિ છે માટે.
॥ ૭૮-૭૯ ॥

૧ રાગાદિ સ્નેહગુણના યોગે જીવ.

વિગ્ધાવરણે મોહે સવ્વોવરિ વેઅણીઙ્ઞ જેણપ્પે ॥
તસ્સ ફુડત્તં ન હવ્વઙ્ઞ, ઠિઈવિસેસેણ સેસાણં ॥ ૮૦ ॥

વિગ્ધાવરણે=અંતરાય, જ્ઞાનાવરણીય અને દર્શનાવરણીય કર્મને વિષે.

મોહે=મોહનીય કર્મને વિષે.
સવ્વોવરિ=સર્વથી અધિક
વેયણીઙ્ઞ=વેદનીય કર્મને વિષે.
જેણ=જે કારણ માટે.

અપ્પે=થોડાં દાલક છે.
તસ્સ=તે [વેદનીય કર્મ] નો
ફુડત્તં=સ્પષ્ટ રીતે અનુભવ
ન હવ્વઙ્ઞ=ન હોય, ન થાય.
ઠિઈવિસેસેણ=સ્થિતિ વિશેષ કરીને,
સ્થિતિની અપેક્ષાએ.
સેસાણં=ખાકીના કર્મનો.

અર્થ—અંતરાય, જ્ઞાનાવરણીય અને દર્શનાવરણીય કર્મને વિષે અધિક અને માંહોમાંહો સરખો; મોહનીય કર્મને વિષે તેથી અધિક અને વેદનીય કર્મને વિષે સર્વથી અધિક ભાગ પરિણમે. જે કારણ માટે થોડાં દાલક છે તે [વેદનીય] નો સ્પષ્ટ રીતે અનુભવ ન થાય અને ખાકીના કર્મનો સ્થિતિવિશેષ કરીને હીનાધિક ભાગ હોય. ॥ ૮૦ ॥

વિવેચન:—તે થકી અંતરાય, જ્ઞાનાવરણીય અને દર્શનાવરણીય એ ત્રણનો ભાગ અધિક અને સ્વસ્થાને એ ત્રણનો તુલ્ય. તે થકી મોહનીયનો ભાગ અધિક; અધિકી સ્થિતિ માટે, સર્વ ઉપર-સર્વથી અધિક વેદનીયનો ભાગ હોય. જે કારણ માટે તે વેદનીયનો ભાગ અલ્પ હોય તો તે વેદનીયના સુખ-દુઃખાદિકનો અનુભવ સ્પષ્ટ ન હોય. સ્વભાવે જ વેદનીયનાં પુદ્ગલ ઘણાં મળે ત્યારે સ્વકાર્ય કરવા સમર્થ થાય, વેદનીય ઠાળી સાત

જેમ ચાર પ્રકારના આહારમાં અશન, પાન અને ખાદિમના પુદ્ગલો ઘણાં છતાં પોતાના [વૃત્તિલક્ષણ] કાર્યને કરી શકે છે અને સ્વાદિમના પરમાણુ થોડાં છતાં સ્વકાર્યને કરી શકે છે તેમ અહીં અશનાદિ તુલ્ય વેદનીય અને સ્વાદિમ તુલ્ય ખાકીનાં સાત કર્મ જાણવાં—પંચસત્રહ.

વળી જેમ વિષ અલ્પ હોય તોપણ મારણાદિ કાર્ય કરી શકે અને દેહાં ઘણાં હોય ત્યારે મારણાદિ થાય, તેમ અહીં પણ ઘટાવતું-સ્વોપજ ટીકા-

કર્મને સ્થિતિ વિશેષ કરીને હીનાધિક ભાગ જાણવો, એટલે જે કર્મની અધિકી સ્થિતિ તેને અધિકો ભાગ અને જિની આછી સ્થિતિ તેને આછા ભાગ અર્થે.

અહીં કોઇક પૂછે કે-જે સ્થિતિને અનુરોધે ભાગનું અલ્પ-બહુલ કહે છે, તે આયુર્ભાગની અપેક્ષાએ નામ-ગોત્રનો ભાગ સંખ્યાતગુણો પામે, તે ઇહાં વિશેષાધિક કેમ કહ્યો? તત્ત્રોત્તર-સ્થિતિને અનુસારે તે આયુઃ સંખ્યાતગુણ હીન ભાગ પામે પણ શેષ કર્મના ઉદયની અપેક્ષાએ આયુનું પ્રધાનપણ છે તે માટે નામ-ગોત્ર થકી કાંઈક જ હીન ભાગ પામે, તથા જ્ઞાનાવરણાદિક થકી મોહનીય સંખ્યાતગુણો ભાગ પામે ત્યાં વિશેષાધિકપણ કેમ કહ્યું? તત્ત્રોત્તર-એકજ દર્શનમોહનીયની ૭૦ કોડકોડિની સ્થિતિ છે, અને ચારિત્રમોહનીયની તે ૪૦ કોડકોડિની સ્થિતિ છે તે માટે વિશેષાધિકપણ કહ્યું. એ પણ યુક્તિમાત્રજ છે. પરમાર્થથી તે શ્રી જિનવચનનેજ પ્રમાણ કરવું. તેજ એક સમયે એકાધ્યવસાયે શુદ્ધિત પુદ્ગલ આઠે કર્મપણે પરિણમે છે, અહીં જીવની શક્તિ અચિંત્ય છે અને પુદ્ગલનો પરિણામ વિચિત્ર છે માટે એ આશ્ચર્ય નહીં ॥ ૮૦ ॥

ઉત્તરપ્રકૃતિનો કર્મદલિકભાગ.

નિઅજાઇલદ્વદલિયાં-ખંતંસો હોઈ સત્વઘાઈણં ।

વજ્ઞંતીણ વિમજ્જઈ, સેસં, સેસાણ પહસમયં ॥૮૧॥

નિઅજાઇલદ્વદલિયાં=પાતાની
 મૂળ પ્રકૃતિએ જાતિને પ્રદેશ
 કરેલ દલિકનો ભાગ
 અખંતંસો=અનંતનો ભાગ.
 સત્વઘાઈણં=સર્વધામિ પ્રકૃતિનો
 વજ્ઞંતીણ=અધાતી.

વિમજ્જઈ=વહાયાય છે.
 સેસં=આડી સહેલા પ્રદેશ
 સેસાણ=સર્વધામિ શિવાય આ
 ડીની પ્રકૃતિઆને
 પહસમયં=સમય સમયે, દરક
 ક્ષણે.

અર્થ:-પોતાની મૂળ પ્રકૃતિરૂપ જાતિવડે પ્રાપ્ત કરેલ દલિ-કનો અનંતમે ભાગ સર્વઘાતિ પ્રકૃતિને ભાગે આવે અને બાકી રહેલા પ્રદેશાત્ર બાકીની બંધાતી પ્રકૃતિઓને સમયે સમયે વહેંચાય છે. ॥ ૮૧ ॥

વિવેચન:-હવે ઉત્તર પ્રકૃતિના ભાગ કહે છે.-પોતપોતાની મૂળ પ્રકૃતિરૂપ જાતિવડે જે પ્રાપ્ત થયેલ દલિક તેનો જે અનં-તમે ભાગ સર્વઘાતિ રસયુક્ત તેજ સર્વઘાતી પ્રકૃતિને ભાગે આવે. જ્ઞાનાવરણીયનો અનંતમે ભાગ કેવળજ્ઞાનાવરણીયને ભાગે આવે, દર્શનાવરણીયનો અનંતમે ભાગ કેવલદર્શનાવરણીય અને નિદ્રા-પાંચકને ભાગે આવે, મોહનીયનો અનંતમે ભાગ મિથ્યાત્વ અને આર કષાયને ભાગે આવે, સર્વ પુદ્ગલ માંહે અનંતમે ભાગજ સર્વઘાતિ રસવંત હોય અને શેષ અનુક્રમે હીન હીનતર રસવંત હોય. તે અનંતમા ભાગ થકી શેષ પ્રદેશાત્ર-દલિઉં રહ્યું તે શેષ દેશઘાતિ અઘાતી પ્રકૃતિ રહી તે જેટલી તે સમયે બંધાતી હોય તેને વહેંચી આપીએ. પ્રતિ સમયે [સમયે સમયે] એમ બંધાય અને ભાગે વહેંચાય, જે સમયે બંધાય તે સમયે જ તે દલિયાના ભાગ વહેંચાય. તથા જે જે પ્રકૃતિનો જે જે ગુણ-ઠાણે અંધોચ્છેદ થાય ત્યારે તેના ભાગનું દ્રવ્ય તેની સજ્જતીય પ્રકૃ-તિને આવે અને જ્યારે તેની સર્વ સજ્જતીય પ્રકૃતિનો બંધ ઉચ્છેદ થાય ત્યારે તેને ભાગે લાણું દ્રવ્ય તે તેની મૂલ પ્રકૃતિ માંહેલી વિજ્જતીય પ્રકૃતિ હોય તેને ભાગે આવે. સર્વ ઉત્તર પ્રકૃતિનો બંધ ઉચ્છેદ થાય ત્યારે તેની મૂલ પ્રકૃતિનો પણ બંધ ઉચ્છેદ થાય, તેથી તે કર્મવર્ગણાનું દલિઉં પ્રથમ સાત ભાગે અથવા છ ભાગે જ વહેંચાય, એમ સૂક્ષ્મસંપરાય લગે જાણવું; ઉપશાંતમેહા-દિકે તો સમગ્ર કર્મનું દલિઉં સાતાવેદનીયપણેજ બંધાય. ઇહાં કર્મપ્રકૃતિ ત્રયોક્ત સર્વ ઉત્તર પ્રકૃતિને વિષે કર્મસ્કંધ દલિકનું અદંબબહુત્વ આ સાથે આપેલ યંત્રની સ્થાપનાથી જાણવું.

उत्तरप्रकृतिषु उत्कृष्टपदे कर्मदलिक-

भागाल्पबहुत्वयंत्रम् ॥

ज्ञानावरणे-केल्लज्ञानावरणस्य
उत्कृष्टपदे सर्वस्तोकः कर्मदलि-
कभागः १

ततोमनःपर्यवज्ञानावरणस्थानंतगु०
ततोऽवधिज्ञानावरणस्यविशेषाधिकः
ततो श्रुतज्ञानावरणस्यविशेषाधिकः
ततो मतिज्ञानावरणस्यविशेषाधिकः

दर्शनावरणे-प्रचलायाः सर्वस्तोकः
ततो निद्राया विशेषाधिकः २
ततःप्रचलाप्रचलाया विशेषाधिकः
ततो निद्रानिद्राया विशेषाधिकः ४
ततः स्त्यानद्धर्या विशेषाधिकः ५
ततः केवलदर्शनावरणस्यविशेषा. ६
ततोऽवधिदर्शनावरणस्यविशेषा. ७
ततोऽचक्षुर्दर्शनावरणस्य विशेषा. ८
ततश्चक्षुर्दर्शनावरणस्यविशेषाधिकः

वेदनीये-सातस्य भागः स्तोकः १
ततोऽसातस्य विशेषाधिकः २

मोहनीये-अप्रत्याख्यानमानस्य
स्तोकः १

ततोऽप्रत्याख्यानक्रोधस्यविशेषा २
ततोऽप्रत्याख्यानमायायाविशेषा ३
ततोऽप्रत्याख्यानलोभस्य विशेषा ४
तत एवंप्रत्याख्यानानावरणचतु वि ८
तत एवं अनंतानुबंधिनामपि, वि १२
ततो मिथ्यात्वस्य विशेषाधिकः १३
ततो जुगुप्साया अनन्तगुणः १४
ततो भयस्य विशेषाधिकः १५
ततो हास्यशोकयोर्विशे० स्व-

स्थाने तुल्यौ १७
ततो रत्यरत्योर्विशे० स्वस्थाने
तुल्यौ १९

ततः स्त्रीनपुंसकयोर्विशेषा० २१
ततः संज्वलनक्रोधस्य विशेषा. २२
ततः संज्वलनमानस्यविशेषाधिक २३
ततः पुंवेदस्य विशेषाधिकः २४
ततः संज्वलनमायाया विशेषा० २५
ततः संज्वलनलोभस्यासंख्ये० २६

आयुषां चतुर्णामपि स्वस्थाने समः ४

नामकर्मणि-गतिषु देवनरकगत्योः
स्तोकः स्वस्थाने समः २

ततो मनुष्यगतेर्विशेषा० ३
 ततस्तिर्यग्गतेर्विशे० ४
 जातिषु—द्वीद्रियादिजातिचतुष्के
 स्तोकः स्वस्थाने समः ४
 तत एकेन्द्रियजातेर्विशेषा० ५
 शरीरेषु—आहारकस्य स्तोकः १
 ततो वैक्रियस्य विशेषा० २
 तत औदारिकशरीरस्य वि० ३
 ततस्तैजसशरीरस्य विशे० ४
 ततःकर्मणशरीरस्य विशे ५
 एवं संघातनपंचकस्यापि ज्ञेयं ५
 उपांगेषु—आहारकोपाङ्गस्तोकः १
 ततो वैक्रियोपांगस्य विशेषा० २
 तत औदारिकोपांगस्य विशेषा. ३
 बंधनेषु—आहारकआहारकबंधन—
 स्य स्तोकः १
 तत आहारकतैजसबंधनस्यविशे. २
 तत आहारककर्मणबंधनस्य
 विशेषा० ३
 तत आहारकतैजसकर्मणबंधन—
 स्य विशेषाधिकः ४
 ततो वैक्रियवैक्रियबंधनस्य वि. ५
 ततो वैक्रियतैजसबंधनस्य वि० ६
 ततो वैक्रियकर्मणबंध० वि० ७
 ततो वैक्रियतैजसकर्मणबंधनस्य
 विशेषा० ८

तत औदारिकऔदारिकबंधन—
 स्य विशेषा० ९
 तत औदारिकतैजसबंधनस्य
 विशेषाधिकः १०
 तत औदारिककर्मणबंधनस्य
 विशेषा० ११
 तत औदारिकतैजसकर्मणबंधन—
 नस्य विशेषा० १२
 ततस्तैजसतैजसबंधनस्य वि० १३
 ततस्तैजसकर्मणबंध० वि० १४
 ततः कर्मणकर्मणबंधनस्य
 विशेषा० १५
 संस्थानेषु—मध्यसंस्थानचतुष्कस्य
 स्तोकः । स्वस्थाने तुल्यः ४
 ततः समचतुरस्रस्य विशे० ५
 ततो हुंडस्य विशेषाधिकः ६
 संहजनेषु—आद्यपंचकस्य तुल्यः
 स्तोकः ५
 ततः सेवार्थस्य विशेषाधिकः ६
 वर्णेषु—कृष्णस्य सर्वस्तोकः— १
 ततो नीलस्य विशेषाधि० २
 ततो लोहितस्य विशेषा० ३
 ततो हारिद्रस्य विशेषाधिकः ४
 ततः शुक्लस्य विशेषाधिकः ५
 गंधयोर्मध्ये—सुरभेः स्तोकः १
 ततो दुरभिगंधस्य विशेषाधिकः

रसेषु तित्तस्य भागः सर्वस्तोकः १
 ततः कण्डुकस्य विशेषाधिकः २
 ततः कषायस्य विशेषाधिकः ३
 तत आम्लस्य विशेषाधिकः ४
 ततो मधुरस्य भागो विशेषा ५
 स्पर्शेषु-कर्कशरूपस्पर्शयोः स्तोकः
 ततो मृदुलघुस्पर्शयोः विशेषा ४
 ततो रुक्षशीतयोर्विशे ६
 ततो स्निग्धोष्णयोर्विशेषा १ ।

स्वस्थाने सप्तः ८

आनुपूर्वीषु-देवनारकानुपूर्व्योः
 स्तो २ । ततो मनुष्यानुपूर्व्याः
 विशे ३ ततस्तिर्यगानुपूर्वि ४
 खगतिद्वये प्रशस्तगतैः स्तोकः १
 ततोऽप्रशस्तखगतेर्विशेषाधिकः २
 त्रसर्विशतौ-त्रसनाम्नः स्तोकः १
 ततः स्थावरस्य भागो विशेषाधि-

कः २ । बादरस्य भागस्तोकः ?
 सूक्ष्मस्य विशेषाधिकः २
 एवं पर्याप्ताद्विष्वपिद्वयोर्द्वयोर्वाच्यं
 आतपोद्योतयोः समं २
 निर्माणो-१ च्छ्वास २ पराघात ३
 उपघात ४ अगुरुलघु ५ जिन-
 नाम्नो ६ अल्पबहुत्वं नास्ति,
 परस्परं सजातीयप्रकृत्यपेक्षा-
 भावात्

गोत्रयानीचैर्गोत्रस्य भागः स्तोकः १
 तत उच्चैर्गोत्रस्य भागो विशे २
 अंतरायेषु-दानांतरायस्य स्तोकः १
 ततोलाभान्तरायस्य भागो विशे १
 ततो भोगान्तरायस्य विशे ३
 तत उपभोगान्तरायस्य विशे ४
 ततोवीर्यांतरायस्य भागो विशे ५

जघन्यपदे कर्मदलिकभागाऽल्पबहुत्वयंत्रम्

ज्ञानावरणे-केवलज्ञानावरणस्य
 जघन्यपदे कर्मदलिकभागः स-
 र्वस्तोकः १
 ततो मनःपर्यवज्ञानावरणस्याऽनं-
 न्तगुणः २ । ततोऽवधिज्ञानावरणस्य

भागो विशे ३
 तत श्रुतज्ञानावरणस्य विशेषाधि-
 कः ४ । ततो मतिज्ञानावरणस्य
 विशेषा ५

दर्शनावरणे निद्रायाः सर्वस्तोकः १। ततः प्रचलाया भागो विशेषाधिकः २। ततो निद्रानिद्राया विशेषा ३। ततः प्रचलाप्रचलाया विशेष ४ ॥ ततः स्त्यानद्धर्या विशेषाधिकः ५। ततः केवलदर्शनावरणस्य विशेषा ६। ततोऽवधिदर्शनावरणस्याऽनंतगुणः ७। ततोऽचक्षुर्दर्शनावर ० विशेष ८। ततश्चक्षुर्दर्शनावरणस्य विशेष ०९।

वेदनीये-असातस्य भागः स्तोकः
ततः सातस्य भागो विशेषाधिकः

मोहनीये-अप्रत्याख्यानमानस्य
स्तोकः १। ततोऽप्रत्याख्यानक्रोधस्य विशेषा ० २। ततोऽप्रत्याख्यानमायाया विशेषा ० ३। ततोऽप्रत्याख्यानलोभस्य विशेष ० ४। एवं क्रमेण प्रत्याख्यानावरणानंतानुबंधिचतुष्कयोरपि विशेषाधिकत्वं १२। ततो मिथ्यात्वस्य जघन्यभागो विशेष १३। ततो जुगुप्सायाभागोऽनंतगुणः १४। ततो भयस्य विशेषाधिकः १५। ततो हास्यशोकयोर्विशेष ० स्व

स्थानेसमः १७। ततो रत्यरत्योर्विशेष ० १९। त्रिण्यन्यतरस्य वेदस्य भागो विशेष ० २२। क्रोधाधिचतुर्णां संखलनानां यथोत्तरं विशेष ० २६।

आयुषि तिर्यग्गुणरायुषोः स्तो ० २
ततो देवनरकायुषोरसंख्येयगुणः ४

नामकर्म्मणि गतिषु-तिर्यग्गतेः
स्तो ० १। ततो मनुष्यगतेर्विशेषाधिकः २। ततो देवगतेरसंख्येयगुणः ३। ततो नरकगतेरसंख्येयगुणः ४। जातिषु-द्वीन्द्रियादिजातिचतुष्के स्तोकः ४। तत एकेंद्रियजातेर्विशेषाधिकः ५।

शरीरेषु-औदारिकशरीरस्य स्तोकः
ततस्तैजसशरीरस्य विशेषा ० २। ततः कर्मणशरीरस्य विशेष ० ३। ततो वैक्रियशरीरस्याऽसंख्येयगुण ० ४। ततः आहारकशरीरस्यासंख्येयगुण ० ५। एवं ५ संघातनेष्वपि वाच्यं ६। अंगोपांगेषु-औदारिकोपांगस्य स्तो ० १। ततो वैक्रियोपांगस्याऽसंख्येयगुणः २। ततो आहारकोपांगस्यासंख्येयगुणः ३।

आनुपूर्वीषु-नररुदेवानुपूर्व्योः
स्तो ० २

ततो मनुष्यानुपूर्व्या विशेषा० ३
 ततस्तिर्यगानुपूर्व्या विशेषा० ४
 त्रसर्विशतौ-त्रसनाम्नः स्तोकः १
 ततःस्थावरनाम्नोर्विशेषाधिकः २
 एवं बादरसूक्ष्मयोः २ पर्याप्ता-
 पर्याप्तयोः२प्रत्येकसाधारणयोश्च२
 शेषाणां नामप्रकृतीनां जघन्य-
 भागाऽलम्बहुत्वं नास्ति.

गोत्रयोर्नीचैर्गोत्रस्य भागःस्तोकः
 ततउच्चैर्गोत्रस्य विशेषाधिकः २

अंतरायेषु-दानान्तरायस्यस्तोकः १
 ततोलाभान्तरायस्यविशेषाधिकः २
 ततोभोगान्तरायस्यविशेषाधिकः ३
 तत उपभोगान्तरायस्य विशेषा० ४
 ततो वीर्यान्तरायस्यविशेषाधिकः ५

उत्कृष्टजघन्यपदयोरुत्तरप्रकृतिषु
 इदं कर्मदलिकभागाऽलम्बहुत्वं-
 त्रकं कर्मप्रकृतिग्रंथानुसारेण लि-
 खितमस्ति.

११. गुणश्रेणि.

सम्मदरसव्वविरई, अणवीसंजोअदंसखवगे अ ।

मोहसमसंतखवगे, खीणसजोगिअरगुणसेढी ॥८२॥

सम्मदरसव्वविरई=सभ्यइत्य,
 देशविरति अने सर्वाविर-
 तिने विषे.

अणवीसंजोअ=अनंतानुबन्धि-
 नी विसंयोगानाने विषे
 दंसखवगे=दर्शनभोऽनीयना
 क्षपक संबन्धी.

मोहसम=भोऽनीयना उपशमक

संबन्धी.

संत=उपशांतभोऽ गुणस्थान-
 वाणा संबन्धी.

खवगे=क्षपक संबन्धी.

खीण=क्षीणभोऽनीनी

सजोगियर=सयोगि डेवणी अने
 अयोगि डेवणीनी.

गुणसेढी=गुणश्रेणि.

અર્થ:—સમ્યક્ત્વ દેશવિરતિ તથા સર્વવિરતિને વિષે, અનંતાનુબંધી વિસંયોજનાને વિષે, દર્શનમોહનીયના ક્ષપક સંબંધિ, ચારિત્રમોહનીયના ઉપશમને વિષે, ઉપશાન્તમોહ ગુણસ્થાનવાળા સંબંધિ, ક્ષપકને વિષે, ક્ષીણમોહી અને સયોગિ તથા અયોગિ કેવળીની અમ અગ્યાર ગુણશ્રેણિ [ગુણકાર પ્રદેશની રચના] હોય છે. ॥ ૮૨ ॥

વિચિત્તન:—હવે એ પૂર્વાક્ત ભાગે લાઘ્યાં જે દ્રવિયાં તે ગુણશ્રેણીની રચનાએજ ખેપવે તે માટે હવે મહાં ગુણશ્રેણીનું સ્વરૂપ કહે છે.—સમ્યક્ત્વની પ્રાપ્તિએ પહેલી ગુણશ્રેણિ ૧. દર તે ધ્યત-સગારેક વિરતિ તે દેશવિરતિ કહીએ, તે દેશવિરતિને લાભે બીજી ગુણશ્રેણિ ૨, સર્વવિરતિને લાભે ત્રીજી ગુણશ્રેણિ ૩, અનંતાનુબંધી કપાયની વિસંયોજનાએ ચોથી ગુણશ્રેણિ ૪, દર્શનમોહનીયના અપાવનારને તે સંબંધિ પાંચમી ગુણશ્રેણિ ૫, [ચારિત્ર] મોહનીયના ઉપશમાવનારને તે સંબંધિ ઉપશમશ્રેણિમાં ૯-૧૦ ગુણકાણે^૧ છઠ્ઠી ગુણશ્રેણિ ૬, ઉપશાન્તમોહ ગુણકાણે સાતમી ગુણશ્રેણિ ૭. [ચારિત્ર] મોહનીય અપાવનારને તે સંબંધિ ક્ષપકશ્રેણિએ ૯-૧૦ ગુણકાણે આઠમી ગુણશ્રેણિ ૮, ક્ષીણમોહ ગુણકાણે નવમી ગુણશ્રેણિ ૯, સયોગિ કેવળીને દશમી ગુણશ્રેણિ ૧૦, અને અયોગિ કેવળીને અગ્યારમી ગુણશ્રેણિ ૧૧, જ્યાં ગુણની વૃદ્ધિએ કરીને અસંખ્યાતગુણી નિર્જરા એકેકી થાય તે માટે તે ગુણશ્રેણી કહીએ. સમ્યક્ત્વ લાભકાળે મહ વિશુદ્ધિપણા માટે જીવ મોઘા અંતર્મુહૂર્તની અને અદ્ય પ્રદેશની ગુણશ્રેણિ રચે ૧, ત્યારપછી દેશવિરતિને લાભે અસંખ્યાત ગુણહીન અંતર્મુહૂર્તની: અને અસંખ્યાતગુણ પ્રદેશવૃદ્ધિની બીજી ગુણશ્રેણિ રચે ૨, એમ સર્વને વિષે [અનુક્રમે] અંતર્મુહૂર્તનું હીનપણું અને પ્રદેશનું બહુપણું એકેકીથી જાણવું. ॥ ૮૨ ॥

^૧ આ અર્થે ગુણશ્રેણી આઠમે ગુણકાણે પણ હોઈ શકે.

गुणसेढी दलरयणाणुसमयमुदयादसंखगुणणाए ।

'एयगुणा पुण'कमसो असंखगुणनिज्जरा जीवा ॥८३॥

गुणसेढीनगुणादारे प्रदेशानी
रयना

दलरयणा=उपरनी स्थिति थकी
उतारेल प्रदेशाअनी रयना.

अणुसमयं=प्रत्येक समये.

उदयाद्=उदय क्षण थकी.

(अ) संखगुणणाप=असंख.

गुणनाये

एयगुणा=अपूर्वाक्त गुणवाणा.

पुण=वणी.

कमसो=अनुकमे.

असंखगुणनिज्जरा=असंख्यात

गुण निर्जरावाणा [होय].

जीवा=जिवे.

अर्थः—उपरनी स्थिति थकी उतारेल प्रदेशाअनी प्रत्येक समये उदय क्षण-करतां असंखगुणनाये रयना ते गुणश्रेष्ठी जलुवी वणी अपूर्वाक्त गुणवाणा जिवे अनुकमे असंख्यात-गुण निर्जरावाणा होय. ॥ ८३ ॥

विवेचनः—दल-जे उपरली स्थिति थकी उतर्या प्रदेश तेनी श्रेष्ठी-रयना ते गुणश्रेष्ठी कलीये, ते समये समये उदय थकी आंठीने असंख्यात गुणनाये होय. ते आ प्रमाणे-उपरली स्थिति थकी जे उतारुं दसिउं तेनी उदय समये स्तोत्र रयना करे, णीजे समये असंख्यात गुण करे, त्रीजे समये तेथी असंख्यात गुण करे, अम समये समये वृद्धि त्यां लगे करे, के न्यां लगे गुणश्रेष्ठिना अंत्य समय होय, आगण पणु सर्वा गुणश्रेष्ठिअे अमज स्थिति घटाउते तेनां दसियां असंख्यातगुणां वधारे. अे गुणश्रेष्ठिवंत जव वणी अनुकमे असंख्यातगुण निर्जरावंत होय, ते आ प्रमाणे-सम्यक्त्व गुणवंत जवने थोडी निर्जरा होय, ते थकी देशविरति जव असंख्यातगुणी निर्जरा करे अने ते थकी सर्वविरति जव असंख्यातगुणी कर्म पुद्गलनी निर्जरा करे; अेम सम्यक्त्वादिक गुणश्रेष्ठिअे वर्तता जव यथोत्तरे असंख्यातगुणी निर्जरावंत होय. ॥ ८३ ॥

ગુણસ્થાનપ્રાપ્તિનું અંતર.

પલિઆસંખંસમુહૂ, સાસણઈઅરગુણઅંતરં હસ્સં ।

ગુરુ મિચ્છિ બે છસટ્ટી, ઈઅરગુણે પુગ્ગલદ્ધંતો ॥૮૪॥

પલિયાસંખંસમુહૂ=પલ્યોપમનો
અસંખ્યાતમો ભાગ અને
અંતર્મુહૂર્ત્.

સાસણઈઅરગુણ=સાસ્વાદન
અને ધીજ્ઞં ગુણસ્થાનોનું
અંતરં=અંતરં.

હસ્સં=જઘન્ય.

ગુરુ=ઉત્કૃષ્ટ

મિચ્છિ=મિથ્યાત્વે.

બે છસટ્ટિ=બે વખત છાસઠ
સાગરોપમ

ઈઅરગુણે=ધીજ્ઞં ગુણસ્થાનોને
વિષે.

પુગ્ગલદ્ધંતો=કાંઠક ઊણું અર્થ-
પુદ્ગલપરાવર્ત.

અર્થ:—સાસ્વાદન અને ધીજ્ઞં ગુણસ્થાનોનું જઘન્ય અંતર
પલ્યોપમનો અસંખ્યાતમો ભાગ અને અંતર્મુહૂર્ત્ [અનુક્રમે]
હોય. ઉત્કૃષ્ટ અંતર મિથ્યાત્વે બે વખત છાસઠ સાગરોપમ અને
ધીજ્ઞં ગુણસ્થાનોને વિષે કાંઠક ઊણું અર્થ પુદ્ગલપરાવર્ત
હોય. ॥ ૮૪ ॥

વિવેચન:—હવે ગુણઠાણાનો જઘન્ય ઉત્કૃષ્ટ અંતરકાલ કહે
છે. —સાસ્વાદન ગુણઠાણાને જઘન્યથી પલ્યોપમનો અસંખ્યાતમો
ભાગ અંતર હોય, તે આ પ્રમાણે—જે અનાદિ મિથ્યાત્વી હોય
અથવા સમ્યક્ત્વ અને મિશ્ર પુજ ઉવેદ્યે જે રદ ની સત્તાવાળો
મિથ્યાત્વી હોય તે અંતરકરણાદિકે ઔપશમિક સમ્યક્ત્વ પામી-
ને ત્યાંથી અનંતાનુબંધીને ઉદ્યે પડતો સાસ્વાદનપણું પામીને
મિથ્યાત્વે ગયો થકો ફરીને સાસ્વાદનપણું પામે, તે જઘન્ય
પણ પલ્યોપમના અસંખ્યાતમા ભાગ ઉપરાંતે જ પામે પણ
તેથી અગાઉ ન પામે, તે આ પ્રમાણે—સાસ્વાદન થકી મિથ્યાત્વે
ગયેલાને પહેલા સમય થકી જ સમ્યક્ત્વપુજ મિશ્રપુજ સત્તાએ
અવશ્ય હોયજ એને તે સત્તાએ છતે ઔપશમિક સમ્યક્ત્વ ન
પામે અને તેને ઔપશમિક સમ્યક્ત્વ વિના સાસ્વાદનપણું સર્વ-

થા ન હોય જ, તે માટે મિથ્યાત્વે ગયો થકો પ્રતિસમયે સમ્યક્ત્વ મિશ્રના પુંજ ઉવેલે અને તેનાં દળિયાં મિથ્યાત્વ માંહે નાંખે; એમ સમયે સમયે ઉવેલતો થકો પલ્લોપમને અસંખ્યાતમે ભાગે સર્વ દલિયાં ઉવેલી રહે [સમ્યક્ત્વ મિશ્રની સત્તા રહિત થાય], તે વાર પછી બીજાવાર ઔપશમિક સમ્યક્ત્વ પામીને સાસ્વાદને આવે ત્યારે જઘન્ય થકી એટલો કાળ થાય. તથા અનેરા ૧૦ ગુણઠાણાનો અંતરકાળ જઘન્યથી અંતર્મુહૂર્તનો હોય, તે આ પ્રમાણે-કોઠક ઉપશમશ્રેણિએ ચઢીને ત્યાંથી પડતો સર્વ ગુણઠાણાં ફરસતો મિથ્યાત્વે આવીને અંતર્મુહૂર્તજ ફરી શ્રેણિ માંડીને પાછો ચઢતો સાસ્વાદન મિશ્ર વર્ણને શેષ સર્વ ગુણઠાણાં સ્પર્શે ત્યારે અંતર્મુહૂર્તનું જઘન્ય અંતર થાય ઉપશમશ્રેણિ થકી પડીને ચઢતાને સાસ્વાદન અને મિશ્ર હોય નહીં તે માટે ના કહી અને ઉપરનાં ૩ ગુણઠાણાને તો પડવાનો અભાવ છે માટે અંતર છે નહીં. અને મિશ્રને તો સહજે જ મિથ્યાત્વ થકી સમ્યક્ત્વ પામતાં તથા સમ્યક્ત્વથી પડતાં મિશ્રપણું આવે ત્યારે જઘન્યથી અંતર્મુહૂર્તનું અંતર પડે, મિથ્યાત્વ ગુણઠાણાને ઉત્કૃષ્ટ અંતર બે છાસઠ એટલે એકસો બત્રીસ સાગરોપમનું હોય, તે આ પ્રમાણે-કોઠક જીવ સમ્યક્ત્વ પામ્યો થકો ઉત્કૃષ્ટપણે ૬૬ સાગરોપમ ક્ષાયોપશમિક સમ્યક્ત્વપણે રહીને એક અંતર્મુહૂર્ત લગે મિશ્રપણું અનુભવીને ફરી સમ્યક્ત્વ પામીને ૬૬ સાગરોપમ લગે સમ્યક્ત્વ કાળ પાળીને તે ઉપરાંત જો ન સીઝે તો તે નિશ્ચયે મિથ્યાત્વે જાય એટલે ૧૩૨ સાગરોપમનું મિથ્યાત્વને ઉત્કૃષ્ટ અંતર પડે અને અનેરાં ૧૦ ગુણઠાણાંને ઉત્કૃષ્ટો અંતરકાળ કાંઠક ઊણો અર્ધપુદ્ગલપરાવર્ત હોય, તે આ પ્રમાણે-સાસ્વાદન આદિ દઘને ઉપશાન્તમોહ લગે ૧૦ ગુણઠાણાવાળા જીવ ત્યાંથી પડયા થકા મિથ્યાત્વ પામીને કંઠક ન્યૂન અર્ધપુદ્ગલપરાવર્ત સંસાર માંહે ભમીને પછી તે ગુણઠાણાં અવશ્ય સ્પર્શીને મોક્ષે જાય જ, તે ઉપરાંત સંસારમાં ન રહે ઇત્યર્થઃ ॥ ૮૮ ॥

પલ્યોપમનું સ્વરૂપ.

ઉદ્ધાર^૧ અદ્ધ^૨ લિત્તં^૩, પલિ^૩ અ^૩ તિહા^૩ સમય^૩ વાસતય^૩ સમણ^૩ ।
કેસવ^૩ હારો^૩ દીવો^૩—દહિ^૩ આ^૩ ડતસા^૩ ઈ^૩ પરિમાણ^૩ ॥૮૫॥

ઉદ્ધાર અદ્ધ લિત્તં=ઉદ્ધાર,
અદ્ધા અને ક્ષેત્ર
પલિય=પલ્યોપમ.
તિહા=ત્રણ પ્રકારે.
સમય વાસતય સમણ=સમયે,
સો વર્ષે અને સમયે.

કેસવહારો=વાલાગ્રનું ઉદ્ધરણ
કરીએ.
દીવોદહિ=દ્વીપ સમુદ્ર,
આડતસાદ્=આયુષ્ય અને
ત્રસાદિ જીવોનું.
પરિમાણં=પરિમાણ ગણતરી

અર્થ:—ઉદ્ધાર, અદ્ધા અને ક્ષેત્ર એ ત્રણ પ્રકારે પલ્યોપમ
જાણવું. તેમાં [અનુક્રમે] સમયે, સો વર્ષે અને સમયે વાલાગ્રનું
ઉદ્ધરણ કરીએ, તે વડે [અનુક્રમે] દ્વીપસમુદ્ર, આયુષ્ય અને
ત્રસાદિ જીવોની ગણતરી થાય છે. ॥ ૮૫ ॥

વિવેચન:—હવે પલ્યોપમનું સ્વરૂપ કહે છે—ઉદ્ધાર તે વાલાગ્રનો
અપહાર, તે વાલાગ્રમાંથી સમયે સમયે એકેક વાલાગ્ર અપહરતાં
વાલો ખાલી થાય તે ઉદ્ધાર પલ્યોપમ ૧. અદ્ધા તે કાળ, તે
તો સો સો વર્ષે એકેક વાલાગ્ર અપહરતાં વાલો ઠાલો થાય
તે અદ્ધાપલ્યોપમ ૨. ક્ષેત્ર તે આકાશ, તે સમયે સમયે વાલાગ્ર
રૂપે અરૂપે આકાશપ્રદેશ એકેક વાલાગ્ર અપહરતાં વાલો ઠાલો
થાય તે ક્ષેત્ર પલ્યોપમ ૩. ઉદ્ધાર પલ્યોપમે કરીને દ્વીપ સમુદ્ર
મપાય છે, ૨૫ કોડાકોડ પલ્યોપમના જટલા સમય તેટલા દ્વીપ
સમુદ્ર છે. ૧. અદ્ધા પલ્યોપમે કરીને દેવતા, નારકી, મનુષ્ય
અને તિર્યચનાં આઉખાં મપાય છે ૨. ક્ષેત્ર પલ્યોપમે કરીને
દષ્ટિવાદે ત્રસાદિ પૃથ્વ્યાદિના જીવ માથ્યા છે ૩

એ ત્રણ પલ્યોપમના આદર અને સૂક્ષ્મ એવં છ ભેદ હોય.
તેનું સ્વરૂપ કાંઈક વિસ્તાર થકી લખીએ છીએ. અનંત પરમા-

જુએ એક ત્રસરેજી થાય, આઠ ત્રસરેજીએ ૧ રથરેજી થાય, આઠ રથરેજીએ ૧ વાલાચ થાય, તે આઠ વાલાચે ૧ લિક્ષા થાય, આઠ લિક્ષાએ ૧ યુકા, આઠ યુકાએ ૧ યવ અને આઠ યવે ૧ જ્વસ્થ અંગુલ થાય એ ૨૪ ઉત્સેધાંગુલે ૧ હાથ, ૪ હાથે ૧ ધતુષ, એ હજાર ધતુષે ૧ ગાઉ અને ૪ ગાઉએ એક ઉત્સેધાંગુલનું યોજન થાય. એવા ૧ યોજનનો લાંબો પોહોળો અને ઉંડો પાલો કલ્પીએ, તે પાલામાં દેવકર ઉત્તરકરના યુગલિયાના માથાના વાળના એક ખંડનો બીજો ખંડ ન થાય^૧ એવા સૂક્ષ્મ-ખંડ કરીને ભરીએ. તે અગ્નિએ મળે નહી, વાયરે ઉડે નહી અને પાણી તેને ભેદે નહી એવા ઠાંસી ઠાંસીને ભરીએ, તેમાંથી સમયે સમયે એકેક ખંડ કાઢીયે, કાઠતાં તે પાલો નિર્લેપ-ઠાલો થાય ત્યારે એક બાદર ઉદ્ધાર પલ્લોપમ સંખ્યાતા જ સમયનું થાય. તેવા દશ કોડાકોડિ પલ્લોપમે એક બાદર ઉદ્ધાર સાગરોપમ થાય. એ બાદર ઉદ્ધાર સાગરોપમ કહેવા-માત્રજાજી પશુ કામના નથી ૧. તથા તે વાલાચના એકેકા ખંડના અસકલ્પનાએ પર્યાપ્તા સ્થળ પૃથ્વીકાય જીવનાં શરીર જેવડા અસંખ્યાતા ખંડ કલ્પીએ તે ખંડ પ્રતિસમયે એકેકો કાઢીએ, કાઠતાં પાલો ખાલી થયે એક સૂક્ષ્મ ઉદ્ધાર પલ્લોપમ સંખ્યાતી કોડિ વરસનું થાય. તેવા દશ-કોડાકોડિ પલ્લોપમે એક સૂક્ષ્મ ઉદ્ધાર સાગરોપમ થાય. તેવા અઠી સાગરોપમના જેટલા સમય થાય તેટલા જંબૂદ્વીપ આદિ દઇને સ્વયંભૂરમણુ લગે દ્વીપ સમૂદ્ર છે. ૨. તથા તે વાલાચ સો સો વરસે એકેકો કાઢીએ, કાઠતાં પાલો ઠાલો થાય ત્યારે એક બાદર અદ્ધા પલ્લોપમ સંખ્યાતી કોડાકોડિ વર્ષ પ્રમાણુ થાય. તેવા દશ કોડાકોડિ પલ્લોપમે એક બાદર અદ્ધા સાગરોપમ થાય એ બાદર પલ્લોપમ સાગરોપમે કહેવા માત્ર જ છે, પણ કામના નથી ૩. તથા એકેકા વાલાચનો અસંખ્યાતા ખંડ કલ્પવા અને તે ખંડ સો સો વરસે એકેકો

૧ એક ખંડનો બીજો ખંડ ન થાય આ હકીકત ટીકામાં નથી. ટીકામાં તે શિરનું મુંડન કરી લીધા પછી એક દિવસથી- માંડી સાત દિવસ સુધીમાં જેવડો વાળ ઉગે તેવડા વાલાઓથી ડૂવો ભરવાનું કહ્યું છે જુઓ. ટીકા-ગાથા ૮૫.

કાઠતાં પાલો ઠાલો થાય ત્યારે એક સૂક્ષ્મ અદ્વા પલ્યોપમ અસં-
ખ્યાતી કોડાકોડિ વર્ષ પ્રમાણ થાય. તેવા દશ કોડાકોડિ પલ્યો-
પમે એક અદ્વા સાગરોપમ થાય. એ પલ્યોપમ સાગરોપમે
કરીને જીવનાં આઉખાં, કાયસ્થિતિ, કર્મસ્થિતિ અને પુદ્ગલ-
સ્થિતિ એ સર્વ [માપીએ] જેમકે-મનુષ્ય તિર્યચનું ઉત્કૃષ્ટાયુઃ
ત્રણ પલ્યોપમનું હોય, દેવતા નારકીનું ઉત્કૃષ્ટાયુઃ તેત્રીસ સાગ-
રોપમનું હોય ૪, તથા તે પાલાના વાલાએ સ્પૃષ્ટ જે આકાશ-
પ્રદેશ તે સમયે સમયે એકેકો અપહરતાં સ્પૃષ્ટ પ્રદેશ સર્વને
અપહારે વાદર ક્ષેત્ર પલ્યોપમ અસંખ્યાતી ઉત્સર્પિણી પ્રમાણ
થાય. તેવા દશ કોડાકોડિ પલ્યોપમે આદર ક્ષેત્ર સાગરોપમ
થાય. એ આદર ક્ષેત્ર પલ્યોપમ સાગરોપમનું કાર્ય નથી પ.
તથા તે પાલાને વાલાએ ફરસ્યા અને અણફરસ્યા સર્વ આકા-
શપ્રદેશને સમયે સમયે એકેકો અપહરતાં પાલાના સર્વ પ્રદેશ
અપહરાર્થ રહે ત્યારે એક સૂક્ષ્મ ક્ષેત્ર પલ્યોપમ થાય. તે આદર-
થકી અસંખ્યાતગુણ કાળમાને હોય. તેવા દશ કોડાકોડિ પલ્યો-
પમે એક સૂક્ષ્મ ક્ષેત્ર સાગરોપમ થાય એ પલ્યોપમ સાગરોપમે
કરીને દ્રષ્ટિવાદને વિષે પૃથિવી, અપ્, તેઉ, વાયુ, પ્રત્યેક વન-
સ્પતિ અને ત્રસ એ છ કાયના જીવનું પરિમાણ કહ્યું છે. પ્રશ્ન
સૂક્ષ્મ વાલાએને આંતરે અસ્પૃષ્ટ આકાશપ્રદેશ કેમ હોય ? ઉત્તર-
કુખાંડ [કોણું] ભૂત માંયાને વિષે તે કુખાંડને આંતરે નહાનાં
બીજેરાદિનાં ફળ ઘણાં રહે. તે ફળને આંતરે વાલ પ્રમુખના
દાણા ઘણા રહે, તે ફળને આંતરે વળી સરસવના દાણા ઘણા રહે,
એમ એ દૃષ્ટાંતે વાલાએથકી આકાશપ્રદેશ અતિસૂક્ષ્મ છે તેથી
ઠાંસીને ભરેલા વાલાએને આંતરે પણ અસંખ્યાતા આકાશ-
પ્રદેશ અસ્પૃષ્ટ હોય. એ છ પ્રકારે પલ્યોપમ-સાગરોપમનું સ્વ-
રૂપ શ્રી અનુયોગદ્વારસૂત્ર થકી કહ્યું ॥ ૮૫ ॥

૧ દરેક વાલાએની આંદર પણ અસંખ્ય અસ્પૃષ્ટ આકાશપ્રદેશ હોય.

પુદ્ગલ પરાવર્તનું સ્વરૂપ

૧ ૨ ૩ ૪
 દવ્વે^૧ ચિત્તે^૨ કાલે^૩, માવે^૪ ચઝહ દુહ બાયરો સુહુમો ।
 હોઈ અણંતુસ્સપ્પિણિ-પરિમાણો પુગ્ગલપરટ્ટો ॥૮૬॥

દવ્વે=દ્રવ્ય વિષયક.
 ચિત્તે=ક્ષેત્ર વિષયક.
 કાલે=કાળ વિષયક.
 માવે=ભાવ વિષયક.
 ચઝહ=ચાર પ્રકારે.
 દુહ=એ પ્રકારે.
 બાયરો=બાદર

સુહુમો=સૂક્ષ્મ
 હોઈ=હોય.
 અણંતુસ્સપ્પિણિપરિમાણો=અનં-
 ત ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી
 પ્રમાણ.
 પુગ્ગલપરટ્ટો=પુદ્ગલપરાવર્ત

અર્થ:—દ્રવ્ય વિષયક, ક્ષેત્રવિષયક, કાળવિષયક અને ભાવ વિષયક. એમ ચાર પ્રકારે પુદ્ગલપરાવર્ત બાદર અને સૂક્ષ્મ એ એ ભેદે હોય, તે દરેક અનંત ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી પ્ર-
 માણ હોય છે. ॥ ૮૬ ॥

વિવેચન:—દ્રવ્યથી પુદ્ગલપરાવર્ત ૧, ક્ષેત્ર થકી પુદ્ગલ પરાવર્ત ૨, કાળ થકી પુદ્ગલપરાવર્ત ૩ અને ભાવ થકી પુદ્ગલ પરાવર્ત ૪, એમ ચાર ભેદે પુદ્ગલપરાવર્ત છે. તે વળી દરેક બાદર અને સૂક્ષ્મ એમ એ એ ભેદે હોય એટલે આઠ ભેદે પુદ્ગલ પરાવર્ત હોય. એ આઠ માંહેનું એકેક પુદ્ગલપરાવર્ત અનંતી ઉત્સર્પિણી ૧ અવસર્પિણી ૨ પ્રમાણ હોય ॥૮૬॥

૧ જેમાં સમયે સમયે પ્રાણીઓના શરીર તથા આયુષ્યનાં પ્રમાણ-
 દિક્કની અપેક્ષાએ વૃદ્ધિ અનુભવાય તે ઉત્સર્પિણી.

૨ જેમાં સમયે સમયે પ્રાણીઓનાં શરીર તથા આયુષ્યનાં પ્રમાણ-
 દિક્કની અપેક્ષાએ હાનિ અનુભવાય તે અવસર્પિણી.

द्रव्य- पुद्गल परावर्तनुं स्वइप

उरलाइसत्तगेणं, एगजिओ मुअइ फुसिअं सव्वअणूं।
जत्तिअकालि स थूलो, दव्वे सुहुमो सगन्नयरा ।७७।

उरलाइसत्तगेणं=औदारिकादि
सातपणु
एगजिओ=अक एव.
मुअइ=भुके-छोडी दे.
फुसिअ=स्पर्श करीने-परि-
णुभावीने
सव्वअणू=यौद राजलोकमां
रहेला सर्व परमाणुओने
जत्तियकालि=नेटला काणे.

स=तेटला काणे
थूलो=स्थूल-भावर
दव्वे=द्रव्य पुद्गलपरावर्त
सुहुमो=सूक्ष्म-द्रव्य पुद्गल-
परावर्त
सगन्नयरा=सात मांडेडी अने
केडी बर्गिया वडे.

अर्थः—नेटला काणे यौद राजलोकमां रहेला सर्व परमाणु-
ओ औदारिकादि सातपणु अक एव स्पर्शी परिणुभावीने त्या-
ग करे ते [तेटला काणे] स्थूल द्रव्य पुद्गल परावर्त थाय. अने
सात मांडेथी अकेडी कोष्ठपणु अक पणु सर्व परमाणुओ स्पर्शी
परिणुभावीने त्याग करे तेटले काणे सूक्ष्म द्रव्य पुद्गलपरा-
वर्त थाय. ॥७७॥

विवेचन—एव द्रव्य थकी पुद्गलपरावर्त कहे छे, संसार
अट्टपीमां लभते अक एव अनेकलय अणु करवावडे यौद
राज प्रमाण लोकेना सर्व परमाणुओ आदारक निना औदारिक
शरीरादि सातपणु यथायोग्य परिणुभावी तद्रूपपणु करीने नेटले
काणे भुके तेटले काणे ओ द्रव्य थकी स्थूल पुद्गलपरावर्त थाय
१ अने ते सात मांडेथी औदारिकादि कोष्ठ पणु अकपणु यौद
राजलोकनां सर्व परमाणुओ इरसी परिणुभावीने अक एव नेटले

* पुद्गलानां अर्थात् रज्ज्वात्मक लोकावर्ति शमस्त परमाणुना
परावर्तः औदारिकादि शरीरपणु अणु करीने भुक्वुं ते इप देरुकर छे यस्मिन्
कालविशेषे ने कणने विषे स पुद्गलपरावर्तः ते पुद्गलपरावर्त.

કાળ મૂકે ત્યારે તેટલે કાળે દ્રવ્યચક્રી સૂક્ષ્મ પુદ્ગલપરાવર્ત થાય. આમાં વચ્ચે વચ્ચે શેષ છ વર્ગણાપણે પરિણમાવેલા પુદ્ગલો ગણવાના નથી. એ સૂક્ષ્મમાંહે બાદર પુદ્ગલપરાવર્ત અનંતા વહી જાય. એ દ્રવ્યથી સૂક્ષ્મ પુદ્ગલપરાવર્ત સાત ભેદે હોય ઔદારિક ૧, વૈક્રિય ૨, તૈજસ ૩, કાર્મણ ૪, મન ૫, ભાષા ૬, અને ઉચ્છ્વાસ ૭, એ સાતનું અદ્યપબહુત્વ કહીએ છીએ-કાર્મણ શરીર પુદ્ગલપરાવર્તનો નિવર્તનકાળ સર્વ થકી થોડો હોય. ૧, તે થકી તૈજસશરીર પુદ્ગલપરાવર્તનો નિવર્તનકાળ અનંત-ગુણો ૨, એમ અનુક્રમે ઔદારિક ૩, ધાસોચ્છ્વાસ ૪, મન ૫, ભાષા ૬ અને વૈક્રિય પુદ્ગલપરાવર્તનો નિવર્તનકાળ એકેકથી અનંતગુણો આંધક જણવેા ૭. એ પ્રકારે નિવર્તનકાળનું અદ્ય બહુત્વ જણવું.

હવે વૈક્રિય પુદ્ગલપરાવર્ત જીવે અનંતા કીધા પણ તે બીજા સર્વ થકી થોડા કીધા છે ૧, તે થકી ભાષા પુદ્ગલપરાવર્ત અનંતગુણ કીધા છે ૨, એમ મન ૩, ધાસોચ્છ્વાસ ૪. ઔદારિક ૫, તૈજસ ૬ અને કાર્મણ પુદ્ગલપરાવર્ત ૭ ઉત્તરોત્તર એકેક થકી અનંતગુણ કીધા છે. એ સર્વ પુદ્ગલપરાવર્તનું માન અનંતી ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી પ્રમાણ જણવું. ॥ ૮૭ ॥

ક્ષેત્રાદિ પુદ્ગલપરાવર્તનું સ્વરૂપ.

લોગપણ્ણોસપ્પિણિ,—સમયા અણુભાગબંધઠાણા ય ।

જહતહ કમમરણેણં, પુટ્ટા સ્વિત્તાઇથુલિઅરા ॥૮૮॥

૧ દેટલાક આચાર્ય દ્રવ્ય પુદ્ગલપરાવર્તનું સ્વરૂપ આ પ્રમાણે વર્ણવે છે—ન્યારે એક જીવ અનેક ભવ પ્રહણ કરવા વડે ઔદારિક, વૈક્રિય, તૈજસ અને કાર્મણ એ ચાર શરીરપણે યથાયોગ્ય સકલ લોકવર્તિ સર્વ પુદ્ગલોને પરિણમાવીને મૂકે છે ત્યારે બાદર દ્રવ્ય પુદ્ગલપરાવર્ત થાય છે, વળી ન્યારે ઔદારિકાદિ ચાર માંહેથી કોઈ પણ એક શરીર વડે સર્વ પુદ્ગલોને પરિણમાવીને મૂકે છે ત્યારે સૂક્ષ્મ દ્રવ્ય પુદ્ગલપરાવર્ત થાય. આમાં વચ્ચે વચ્ચે બાકીનાં શરીરરૂપે પરિણમાવેલા પુદ્ગલોની ગણનરી કરવાની નથી.

इति स्वोपज्ञटीकायाम् ।

લોગવણસા=લોકક્ષેત્રના પ્રદેશો.
 ઉસર્પિણિસમયા=ઉત્સર્પિણી
 અવસર્પિણીના સમયો.
 અણુભાગવંઘઠાણા=રસખંધનાં
 સ્થાનો.
 જહતહ=જેમ તેમ-આડાઅવળા

કમ=અનુક્રમે.
 મરણેણં=મરણ વડે.
 પુઠ્ઠા=સ્પર્શ કરેલા.
 ચિત્તાઈ=ક્ષેત્રાદિક.
 શૂલ્કિશરા=આદર અને સૂક્ષ્મ
 પુદ્ગલપરાવર્ત.

અર્થ:-લોકક્ષેત્રના પ્રદેશો. ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણીના સમયો અને રસખંધના સ્થાનો જેમ તેમ [કંઠ વગર] અને અનુક્રમે મરણ વડે સ્પર્શ કરાય ત્યારે ક્ષેત્રાદિ આદર અને સૂક્ષ્મ પુદ્ગલ-પરાવર્ત અનુક્રમે થાય ॥ ૮૮ ॥

વિવેચન:-હવે ક્ષેત્રાદિક ૩ પુદ્ગલપરાવર્ત કહે છે.-ચૌદ રાજલોકના સર્વ આકાશપ્રદેશ ૧, ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણીના સર્વ સમય ૨ અને અનુભાગખંધનાં સ્થાનક એટલે રસખંધના હેતુ ૩૫ અધ્યવસાયનાં સ્થાનક ૩, એ ત્રણે જેમ તેમ-આઘાપાછા [કંમોતકમ] મરણે કરીને ફરસી રહે ત્યારે ક્ષેત્રાદિક એટલે ક્ષેત્રથી, કાળથી અને ભાવથી સ્થૂલ પુદ્ગલપરાવર્ત અનુક્રમે થાય; અને એ ત્રણે અનુક્રમેજ મરણે કરીને ફરસે ત્યારે ક્ષેત્રથી, કાળથી અને ભાવથી સૂક્ષ્મ પુદ્ગલપરાવર્ત થાય. તે આ પ્રમાણે—

ચૌદ રાજલોકના આકાશપ્રદેશ સર્વ મરતી વેળાએ એવી રીતે ફરસે કે એક મરણે એક આકાશપ્રદેશ લેખાય અને પૂર્વે જે આકાશપ્રદેશ મર્યા હોય તે આકાશપ્રદેશે ફરી મરે તે લેખામાં આવે નહીં. એમ કોઈ આકાશપ્રદેશ મરણે કરી ફરસ્યા વિના ન રહે ત્યારે ક્ષેત્રથી વાદર પુદ્ગલપરાવર્ત થાય ૩. મેરૂ પર્વતના મધ્યે ૮ રૂચક પ્રદેશ છે તે માંહેલા એક પ્રદેશે પ્રથમ મરે ત્યાર-પછી વળી કોઈક કાળાંતરે તે પ્રદેશની પાસેના બીજા પ્રદેશે મરે તે લેખાય. ત્યાર પછી વળી કોઈક કાળાંતરે તેને અડકતાં [નશ્ચ-કના] ત્રીજે પ્રદેશે મરે તે લેખાય. તેના ગાળામાં આવે પાછે પ્રદેશે મરે તે લેખામાં નહીં. એમ અનુક્રમે મરતાં એક એક પ્રદેશ ફરસતો સમગ્ર ચૌદ રાજલોકના આકાશપ્રદેશ ફરસી રહે

૧ “ જેમ તેમ, અનુક્રમે ” આ શબ્દો પહેલા પુ. પરા. માં કલા નથી તેનું કારણ કે સ. ૬૦ પુ. પરા. કોઈ પણ એક જ વર્ગલાવડે પૂર્ણ ગણાય છે.

ત્યારે ક્ષેત્રર્થી સૂક્ષ્મ પુદ્ગલપરાવર્ત્ત થાય ૪. ઉત્સાર્પણી અને અવસર્પિણી એ બે મળીને વીશ કોણકોણિ સાગરોપમે એક કાળચક્ર કહેવાય, તેના સર્વ સમય જીવ મરણે કરીને ફરસે એટલે જે સમયે પૂર્વે મર્યા હોય તેજ સમયે ફરી મરે તે લેખાય નહીં અનેરે સમયે મરે તે લેખાય. એમ કાળચક્રના સર્વ સમય મરણ [વડે] ફરસી રહે ત્યારે કાઠ થકી વાદર પુદ્ગલપરાવર્ત્ત થાય ૫. તે કાળચક્રને પહેલે સમયે મરે ત્યાર પછી વળી ક્યારેક કાળચક્રને બીજે સમયે મરે તે લેખાય ત્યાર પછી વળી ક્યારેક કાળચક્રને ત્રીજે સમયે મરે તે લેખાય. વચ્ચે વચ્ચે આઘે પાછે સમયે મરે તે લેખામાં નહીં; એમ અનુક્રમે મરતો કાળચક્રના સર્વ સમય ફરસી રહે ત્યારે કાઠ થકી સૂક્ષ્મ પુદ્ગલપરાવર્ત્ત થાય ૬. એક સમયના ઉપજેલા સૂક્ષ્મ તેઉકાય જીવ અસંખ્યાતા લોકાકાશ પ્રદેશપ્રમાણ છે, તે થકી સર્વ તેઉકાય જીવ અસંખ્યાતગુણ છે, તે થકી તે તેઉકાય જીવની કાયસ્થિતિ અસંખ્યાતગુણી છે, તે થકી સંખ્યનાં સ્થાનક અસંખ્યાતગુણું છે, તે થકી રસખંધના અધ્યવસાયસ્થાનક તીવ્રમંદાદિ ભેદે અસંખ્યાતગુણું છે. તે રસખંધને સ્થાનકે મરતો જીવ ક્યારેક મંદાધ્યવસાયે મરે, કોઇ વારે તીવ્રે અને કોઇવારે અતિ તીવ્રે મરે, એમ મરતો સર્વ રસખંધનાં અધ્યવસાયસ્થાનકે ફરસી રહે ત્યારે માવથકી વાદર પુદ્ગલપરાવર્ત્ત થાય ૭, અને જ્યારે પ્રથમ અતિ મંદ સ્થાનકે વર્ત્તો મરે, પછી કોઇક કાળાંતરે તેથી ચઢતે બીજે અધ્યવસાય સ્થાનકે વર્ત્તો મરે, તે પછી વળી કોઇક કાળાંતરે તેથી ચઢતે ત્રીજે અધ્યવસાયસ્થાનકે વર્ત્તો મરે, વચ્ચે આઘે પાછે સ્થાનકે મરે તે લેખામાં નહીં; એમ અનુક્રમે રસખંધના અધ્યવસાયસ્થાનકે મરતો સર્વ સ્થાનકે ફરસી રહે ત્યારે માવથકી સૂક્ષ્મ પુદ્ગલપરાવર્ત્ત થાય ૮. તથા પ્રકારાંતરે વર્ણ ૫, ગંધ ૨, રસ ૫, સ્પર્શ ૮, અગુરુલઘુ ૧ અને ગુરુલઘુ ૧, એ બાવીશ ભેદે કરીને સર્વ લોકના પરમાણુ ફરસીને મૂકે ત્યારે બાદર ભાવ પુદ્ગલપરાવર્ત્ત થાય, એ ૨૨ માંહેથી એકેકાપણે સર્વ પુદ્ગલ ફરસી રહે ત્યારે સૂક્ષ્મ ભાવ પુદ્ગલપરાવર્ત્ત થાય. એમ ૨૨ ભેદે પણ સૂક્ષ્મ ભાવ પુદ્ગલ પરાવર્ત્ત થાય. ॥ ઇતિ પુદ્ગલપરાવર્ત્તસ્વરૂપં જ્ઞેયં. ॥ ૮૮ ॥

ઉત્કૃષ્ટ જ્ઞાન્ય પ્રદેશબંધક.

અપ્પયરપયલિવંધી, ઉક્કહજોગી અ સન્નિપજ્જત્તો ।

કુળહ પપ્પસુક્કોસ, જહન્નયં તસ્સ વચ્ચાસે ॥૮૧॥

અપ્પયરપયલિવંધી=અદપતર

પ્રકૃતિનો બંધક

ઉક્કહજોગી=સર્વોત્કૃષ્ટ યોગ-
વાળો

સન્નિપજ્જત્તો=સંજ્ઞિપર્યાપ્તો

કુળહ=કરે છે.

પપ્પસુક્કોસ=પ્રદેશોનો ઉત્કૃષ્ટ

પ્રદેશબંધ.

જહન્નયં=જ્ઞાન્ય પ્રદેશબંધ

તસ્સ=તેના.

વચ્ચાસે=વિપરીતપણે.

અર્થ:-અદપતર પ્રકૃતિનો બંધક, સર્વોત્કૃષ્ટ યોગવાળો અને સંજ્ઞિપર્યાપ્તો પ્રદેશોનો ઉત્કૃષ્ટ બંધ કરે અને તેથી વિપરીતપણે જ્ઞાન્ય પ્રદેશબંધ કરે. ॥ ૮૧ ॥

વિવેચન-હવે ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશ બંધક અને જ્ઞાન્ય પ્રદેશબંધક કેવા હોય તેનું સ્વરૂપ કહે છે,

જે મૂળ પ્રકૃતિ અને ઉત્તર પ્રકૃતિ થોડી બાંધે તે ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ કરે; કર્મદલિયાના ભાગ થોડા થાય તેથી દરેકને પ્રદેશ ઘણા આવે માટે અદપતર પ્રકૃતિનો બંધક અને સર્વોત્કૃષ્ટ યોગવંત એવો અસંજ્ઞિ પર્યાપ્તો હવે ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ કરે. તેને વિપર્યાસે એટલે બહુ પ્રકૃતિના બાંધનારને કર્મદલિક ઘણે ભાગે વહેંચાતા હોવાથી દરેકને પ્રદેશ થોડા આવે માટે ઉત્કૃષ્ટ પ્રકૃતિનો બંધક અને મંદયોગવંત એવો અસંજ્ઞિ પર્યાપ્તો હવે જ્ઞાન્ય પ્રદેશબંધ કરે. ॥ ૮૨ ॥

પ્રદેશબંધના સ્વામી

મિચ્છઅજયચડઆડ, વિતિગુણવિગુમોહિસત્તમિચ્છાઈ

છળ્હં સતરસ સુહુમો, અજયા દેસાં વિતિકસાણ ॥૯૦॥

૧-૨-૩ ઉત્કૃષ્ટ યોગે ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશ બંધાય, અને સંજ્ઞા તથા પર્યાપ્તાને જ ઉત્કૃષ્ટ યોગ હોય તેથી એ પણ ત્રણ વિશેષણ સાર્થક છે.

મિચ્છ=મિથ્યાદષ્ટિ
 અજયચ્ચુ=અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ
 આદિ ચાર ગુણસ્થાનવાળા
 આજ્ઞ=આયુષ્યનો.
 વિતિગુણવિણુ=બીજા ત્રીજા ગુ.
 ણુઠાણા વિના
 મોહિ=મોહનીય કર્મને વિષે.
 સત્ત=સાત ગુણુઠાણાવાળા
 મિચ્છાઈ=મિથ્યાત્વાદિ

છળ્હં=છ મૂળ પ્રકૃતિનો
 સત્તરસ=સત્તર ઉત્તર પ્રકૃતિનો
 સુદુમો=સૂક્ષ્મસંપરાય ગુણુઠા-
 ણુવાળો
 અજયા=અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ
 દેસા=દેશવિરતિ.
 વિતિકલાણ=બીજા ત્રીજા કષા-
 યોનો.

અર્થ:-મિથ્યાદષ્ટિ અને અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ આદિ ગુણુઠા-
 ણુવાળા આયુકર્મનો, બીજા ત્રીજા ગુણુઠાણા વિના મિથ્યાત્વાદિ
 સાત ગુણુઠાણાવાળા મોહનીય કર્મનો, સૂક્ષ્મસંપરાયવાળો છ
 મૂળ પ્રકૃતિ અને સત્તર ઉત્તર પ્રકૃતિનો, અવિરતિ બીજા કષાયોનો
 અને દેશવિરતિ ત્રીજા કષાયોને ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ કરે ॥૯૦॥

ત્રિવેચન:-૭વે મૂળ અને ઉત્તર પ્રકૃતિના ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબં-
 ધના સ્વામી કહે છે.—

મિથ્યાદષ્ટિ ૧, અને અવિરત ૨, દેશવિરત ૩, પ્રમત્ત ૪,
 અને અપ્રમત્ત ૫ એ પાંચ ઉત્કૃષ્ટ યોગી સંજ્ઞીપર્યાયા આયુઃકર્મ
 ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશવું આંધે. બીજું ત્રીજું [સાસ્વાદન મિત્ર] ગુણ-
 ઠાણું વર્ણને શેષ મિથ્યાત્વથી અનિવૃત્તિ પર્યાત સાત ગુણુઠા-
 ણુવાળા ઉત્કૃષ્ટ યોગી થકા મોહનીયકર્મ ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશવું આંધે.
 સમવિધબંધક હોવાથી. આયુ મોહ વર્ણને શેષ ૬ મૂળ પ્રકૃતિનો
 અને જ્ઞાનાવરણીય ૫, દર્શનાવરણીય ૪, અંતરાય ૫, સાતા-
 વેદનીય ૧, યશનામ ૧ અને ઉચ્ચગોત્ર ૧, એ ૧૭ ઉત્તર પ્રકૃ-
 તિનો ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ સૂક્ષ્મસંપરાય ગુણુઠાણાવાળો કરે; ત્યાં
 એટલીજ પ્રકૃતિનો બંધ છે તે માટે.

૧ દાત્તપ્રતિપ્રાહકર્મોન્નત્તિવિચ્છન્નતયા દાતાર અને પ્રહણ કરનારના
 વચ્ચે વિદ્વનપણે અયત્ને-ચચ્છતિ આવે હિતિ અન્તરાયમ્ એ અંતરાય.
 અને વિશેષેણ હન્યન્તે વિશેષ પ્રકારે હણાય છે દાનાદિલચ્ચયો દાનાદિ
 સ્વબ્ધિઓ અનેત્ત હિતિ વિદ્વનમ્ એ વડે તે વિદ્વન.

અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ સપ્તવિધબંધક ઉત્કૃષ્ટયોગી બીજા અપ્રત્યાખ્યાનીય કપાયનો ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ કરે. દેશવિરતિ સપ્તવિધ બંધક ઉત્કૃષ્ટ યોગી થકો ત્રીજો પ્રત્યાખ્યાનીય કપાય ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશે બાંધે. ॥ ૯૦ ॥

પણ^૫અનિ^૧અટ્ટી^૧સુખગ^૩ઈ, નરા^૩ઉસુ^૩રસુ^૩ભગતિ^૩ગવિ^૩ઉદ્વિ^૩દુગં^૩ ।

સમ^૧ચ^૧ઉરં^૧સમ^૧સાયં, વ^૧ઈરં^૧ મિ^૧ચ્છો^૧ વ સમ^૧મો^૧ વા ॥૧૧॥

પણ=પુરુષવેદ અને સંજ્વલન

કપાય એ પાંચ

અનિઅટ્ટિ=અનિવૃત્તિઆદરવાળો

સુખગઈ=શુભ વિહાયોગતિ.

નરાઉ=મનુષ્યાયુ,

સુરસુભગતિ=દેવત્રિક, સુભગ

ત્રિક

વિઉદ્વિદુગં=વૈકિયદિક.

સમચઉરંસે=સમચતુરસ્ય સંસ્થાન

અસાયં=અસાતાવેદનીય.

વઈરં=વજ્રકપલનારાય સંઘયણ

મિચ્છો=મિથ્યાદષ્ટિ.

વ=અથવા

સમ્મો=સમ્યગ્દષ્ટિ

અર્થ:-અનિવૃત્તિઆદર ગુણસ્થાનવાળો [પુરુષવેદ અને સંજ્વલન કપાય] પાંચનો અને મિથ્યાત્વી અથવા સમ્યગ્દષ્ટિ શુભવિહાયોગતિ, મનુષ્યાયુ, સુરત્રિક, સુભગત્રિક, વૈકિયદિક, સમચતુરસ્યસંસ્થાન, અસાતાવેદનીય અને વજ્રકપલનારાય સંઘયણ [૧૩ પ્રકૃતિ] નો ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ કરે. ॥ ૯૧ ॥

વિવેચન-પુરુષવેદ ૧ અને સંજ્વલનના ૪ કપાય એ પાંચને અનિવૃત્તિઆદર ઉત્કૃષ્ટયોગી ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશે બાંધે, એક અથવા બે સમય ભગે; ઈહાં પ્રકૃતિ થોડી બંધાય તેથી ભાગ ઘણા આવે તે માટે. શુભવિહાયોગતિ ૧, મનુષ્યાયુ ૨, દેવત્રિક ૫, સુભગ સુસ્વર આદેય એ સુભગત્રિક ૮, વૈકિયદિક ૧૦, સમચતુરસ્ય સંસ્થાન ૧૧, અસાતાવેદનીય ૧૨ અને વજ્રકપલનારાય સંઘ-

यत् १३, ऐ तेर प्रकृति मिथ्यात्वी अथवा सम्यक्त्वी उत्कृष्ट योगे वर्तते उत्कृष्ट प्रदेशथी भांघे, ते उपरान्तनां भ्रमक नामनी प्रकृति अधिकी भांघे, ते माटे त्यां उत्कृष्ट प्रदेशभ्रम होय नही ॥ ९१ ॥

निद्रापयलादुजुअल-भयकुच्छातित्थ * सम्मगो सुजई ।

आहारदुगं सेसा, उक्कोसपएसगा मिच्छो ॥ ९२ ॥

निद्रापयला=निद्रा, प्रयला
दुजुअल=भे युगल
भयकुच्छातित्थ=भय, लुगुप्सा
अने तीर्थंकर नामकर्माने
सम्मगो=सम्यग्दृष्टि.
सुजई=अप्रमत्तयति अने

अपूर्वकरणे गुणुष्ठाणावाणा
आहारदुगं=आहारकद्विकने
सेसा=आडीनी ६६ प्रकृति.
उक्कोसपएसगा=उत्कृष्ट प्रदेश
भ्रमवाणी.
मिच्छो=मिथ्यादृष्टि करे.

अर्थः-सम्यग्दृष्टि निद्रा, प्रयला, भे युगल, भय, लुगुप्सा अने तीर्थंकर नामने, इडे साधु आहारकद्विकने, अने मिथ्यादृष्टि आडीनी [६६] प्रकृतिअने उत्कृष्ट प्रदेशभ्रमवाणी करे.

विवेचनः—^१निद्रा १, प्रयला २, हास्य रति, शोक अःति ऐ भे युगल ६, भय ७, लुगुप्सा ८ अने तीर्थंकर नाम ९, ऐ नय प्रकृतिने उत्कृष्ट प्रदेशभ्रम सम्यक्त्वी करे. उत्कृष्टयोगी सप्तविध भ्रमक सुयति अप्रमत्त तथा अपूर्व करणे वर्तते नामनी उ० भांघते आहारकद्विक उत्कृष्ट प्रदेशभ्रम भांघे शेष ६६

* सम्यग् गच्छति ज्ञानादिभोक्षमार्गं इति सम्यगः ।

१ नितरां तदन द्राति-कुत्सितत्वं-अविस्पष्टत्वं गच्छति आ०अ-दनपणाने पाभे चैतन्यं येतना अनया इति निद्रा ने वडे ते निद्रा.

x आ भे गुणुष्ठाणावाणा प्रभादरहित होवाथी तेअो सुयति छे, माटे सुयति (इडे साधु) शब्दे आ भे गुणस्थानकवाणा बीधा.

=પ્રકૃતિ રહી તેનો ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ ઉત્કૃષ્ટયોગી મિથ્યાત્વી જ કરે; બધાં બધાં ઓછી પ્રકૃતિ બંધાય ત્યાં ત્યાં જે જે પ્રકૃતિ બાંધે તેનો ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ ઉત્કટ યોગવંત થકો કરે; એ હેતુ સઘળે જણવો. ॥ ૯૨ ॥

સુમુખી દુઃખિ અસન્નિ, નિરયતિગસુરાડસુરવિડવિદુગં ।

સમ્મો જિણં જહન્નં સુદ્ધમનિગોઆહ્વણિ સેસા ॥૧૩॥

સુમુખી=સારા મુનિ-અપ્રમત્ત યતિ.

દુઃખિ=એ પ્રકૃતિ [આહારક દ્વિક] ને

અસન્ની=અસંજ્ઞી પર્યાપ્તો.

નિરયતિગ=નરકત્રિક,

સુરાડ=દેવાયુને.

સુરવિડવિવિદુગં=સુરદ્વિક અને વૈકિયદ્વિકને.

સમ્મો=સમ્યગ્દ્રષ્ટિ,

જિણં=જિન નામકર્મને.

જહન્નં=જઘન્ય પ્રદેશબંધ

સુદ્ધમનિગોઅ=અપર્યાપ્ત સૂક્ષ્મ નિગોદ જીવ.

આહ્વણિ=ઉત્પત્તિના પહેલા સમયે.

સેસા=બાકીની ૧૦૯ પ્રકૃતિ

અર્થ:—અપ્રમત્ત યતિ આહારકદ્વિકને, અસંજ્ઞી પર્યાપ્તો નરકત્રિક તથા દેવાયુને સમ્યગ્દ્રષ્ટિ દેવદ્વિક, વૈકિયદ્વિક તથા જિનનામકર્મને અને અપર્યાપ્ત સૂક્ષ્મનિગોદ જીવ ઉત્પત્તિના પહેલા સમયે બાકીની [૧૦૯] પ્રકૃતિને જઘન્ય પ્રદેશબંધવાળી કરે. ॥ ૯૩ ॥

વિવેચન:—હવે ઉત્તર પ્રકૃતિના જઘન્ય પ્રદેશબંધના સ્વામી કહે છે.--

= શેષ. ૬૬ પ્રકૃતિઓ નીચે પ્રમાણે-

૩ થીજદ્વિક, ૧ મિથ્યાત્વમોહ, ૪ અનંતાનુબંધી કપાય, ૧ સ્ત્રીવેદ, ૧ નપુંસકવેદ, ૩ તિર્યાચત્રિક, ૩ નરકત્રિક, ૨ મનુષ્યદ્વિક, ૫ વ્યતિ, ૨ ઔદારિકદ્વિક, ૧ તૈજસશરીર, ૧ કાર્મણશરીર, ૫ પ્રથમ સિગય પાંચ સંવ્રણ, ૫ પ્રથમ સિતાય પાંચ સંસ્થાન, ૪ વર્ણ ચતુષ્ક ૧ અશુભવિહાયોગતિ, ૧ પરાઘાત, ૨ ઉશ્વાસ, ૧ ઉદ્યોત, ૧ અગુરુલઘુ ૧ આતપ ૧ નિર્માણ, ૧ ઉપવાત, ૬ ત્રસપટ્ક, ૧૦ સ્વાવરદશક, અને ૧ નીયગોત્ર.

અપ્રમત્ત યતિ પરાવર્તમાન અષ્ટવિધબંધક સ્વપ્રાયોગ્ય જઘન્ય વીર્યવંત^૨ નામની ૩૧ પ્રકૃતિ બાંધતો આહારકદ્વિકને^૧ જઘન્ય પ્રદેશબંધ કરે. તથા અસંજ્ઞી ઘોલમાન^૩ યોગવંત પર્યાપ્તો નરકત્રિક અને દેવાયુ એ ૪ પ્રકૃતિનો જઘન્ય પ્રદેશબંધ કરે; તે જઘન્ય ૧ સમય અને ઉત્કૃષ્ટ ૪ સમય લગે કરે. જઘન્ય બંધનો કાળ *સવળે એ પ્રમાણે જાણવો. તથા દેવદ્વિક ૨ વૈકિયદ્વિક ૨ અને જિનનામ ૧, એ પાંચ પ્રકૃતિનો જઘન્ય પ્રદેશબંધ સમ્યગ્દષ્ટિ પોતાના ભવને પ્રથમ સમયે વર્તતો બાંધે, તે આ પ્રમાણે-કોઈ એક જીવ જિનનામ બાંધીને અનુત્તર વિમાને દેવતા ઉપન્યો; ત્યાં પ્રથમ સમયેજ સ્વપ્રાયોગ્ય જઘન્યવીર્યવંત થકો જિનનામનો જઘન્ય પ્રદેશબંધ નામની ૩૦ પ્રકૃતિઓ બાંધતો થકો કરે, અને દેવદ્વિક વૈકિયદ્વિકને જિનનામ બાંધતો થકો જ દેવતા નારકી સ્વવીને મનુષ્યપણે ઉપન્યો થકો પ્રથમ સમયે સ્વપ્રાયોગ્ય જઘન્યવીર્યવંત જિનનામ યુક્ત દેવયોગ્ય નામની ૨૯ પ્રકૃતિ બાંધતો થકો જઘન્ય પ્રદેશે બાંધે. સૂક્ષ્મનિગોદ જીવ અપર્યાપ્તો પોતાના ભવને પહેલે સમયે વર્તતો સર્વથી જઘન્ય વીર્યવંત યથાસંભવ ઘણી પ્રકૃતિ બાંધતો થકો શેષ ૧૦૯ પ્રકૃતિનો જઘન્ય પ્રદેશબંધ કરે. ॥ ૯૩ ॥

૧ જઘનમધસ્તાદ્—નિઠુષ્ટો ભાગ: જઘન્ય એટલે નીચેનો ભાગ તત્ર મધં જઘન્યં ત્યાં ઉપનત્ત યયેત્ત તે જઘન્ય; રામ મરાદિ ત્યાં નિશ્ચયે થોડા થાય છે તેની જેમ, આ લક્ષણવડે જઘન્ય એટલે સર્વસ્તોક અર્થ જાણવો.

૨ વિવિધપ્રકારૈ: વિવિધ પ્રકારે ફેરવતિ પ્રેરે યત્પ્રાણિનં જે પ્રાણિ-ને ક્રિયાસુ ક્રિયાઓમાં તદ્ વીર્યમ્ તે વીર્ય,

૩ એક યોગમાંથી બીજા યોગમાં સંચાર કરતો. 'પરાવર્તમાન'નો પણ એજ અર્થ છે.

* ભવોત્પત્તિના પ્રથમ સમય વિના સવળે.

પ્રદેશબંધના ભાંગા

દંસણછગભયકુચ્છા, વિતિતુરઅકસાયવિઘનાણાણં ।

મૂલછગેઽણુક્કોસો, ચઝહ દુહા સેસિ સઠ્વત્થ ॥૧૪॥

દંસણછગભયકુચ્છા=દર્શન-
પટ્ક ભય, જુગુપ્સા,
વિતિતુરિયક્સાય=ખીજા ત્રીજા
અને ચોથા કષાયો
વિઘનાણાણં=પાંચ અંતરાય
અને પાંચ જ્ઞાનાવરણનો
મૂલછગે=મોહનીય અને આયુ'

વર્ણને મૂળ પ્રકૃતિને વિષે.
અણુક્કોસો=અનુકૃષ્ટ પ્રદેશબંધ.
ચઝહ=ચાર પ્રકારે [જાણવો.]
દુહા=બે પ્રકારે સાદિ, અધ્રુવ.
સેસિ=બાકીના ત્રણ પ્રકારના
બંધને વિષે
સઠ્વત્થ=બધે.

અર્થ:—દર્શનપટ્ક, ભય, જુગુપ્સા, ખીજા ત્રીજા ચોથા કષાયો, પાંચ અંતરાય અને પાંચ જ્ઞાનાવરણનો તથા મોહનીય અને આયુ વર્ણને છ મૂળ પ્રકૃતિને વિષે અનુકૃષ્ટ પ્રદેશબંધ ચાર પ્રકારે [સાદિ અનાદિ વગેરે] જાણવો. બાકીના ત્રણ પ્રકારના પ્રદેશબંધને વિષે અને બાકી રહેલ પ્રકૃતિના સર્વ પ્રકારના પ્રદેશબંધને વિષે સર્વત્ર બે ભેદે [સાદિ અધ્રુવ] બંધ હોય. ॥૧૪॥

વિવેચન:—હવે એ પ્રદેશબંધને વિષે માંગા કહે છે.—ચાર દર્શનાવરણીય અને બે નિદા એવં ૬, ભય ૭, જુગુપ્સા ૮, ખીજા-અપ્રત્યાખ્યાનીય ૪, ત્રીજા પ્રત્યાખ્યાનીય ૪ અને ચોથા સંજ્વલન ૪ કષાય એવં ૧૨ કષાય મળીને ૨૦, પાંચ અંતરાય ૨૫ અને પાંચ જ્ઞાનાવરણીય, એ ૩૦ ઉત્તર પ્રકૃતિનો અને મોહ તથા આયુ વર્ણને છ મૂળ પ્રકૃતિનો જે અનુકૃષ્ટ પ્રદેશબંધ તે સાદિ ૧, અનાદિ ૨, ધ્રુવ ૩ અને અધ્રુવ ૪, એ ચારે ભેદે હોય એ [૩૦=૬] પ્રકૃતિઓને વિષે બાકીના બંધ અને શેષ સર્વ પ્રકૃતિને વિષે પણ સર્વ બંધ તે સાદિ અને અધ્રુવ એ બે ભેદે હોય.

એહની ભાવના આ પ્રમાણે-જ્યાં સર્વ થકી ઘણા કર્મ-સ્કંધ ગ્રહે તે ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ કહીએ; ત્યાંથી ઉતરતા યાવત સર્વથી થોડા ગ્રહે ત્યાં લગે તે સર્વ અનુત્કૃષ્ટ કહીએ; એ જે પ્રકાર માંહે સર્વ પ્રદેશબંધ આવ્યા. તથા જ્યાં સર્વથી થોડા પ્રદેશ બંધાય તે જઘન્ય પ્રદેશબંધ અને ત્યાંથી અનુક્રમે ચઢતાં યાવત સર્વથી ઘણા કર્મસ્કંધ બાંધે ત્યાં લગે સર્વ અજઘન્ય કહીએ; એ જે પ્રકાર માંહે પણ સર્વ પ્રદેશબંધ આવ્યા. ત્યાં ચાર દર્શનાવરણીયનો ક્ષપક અને ઉપશામક સૂક્ષ્મસંપરાયે ઉત્કૃષ્ટ યોગવંત એક અથવા જે સમય લગે ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ કરે; ઉત્કૃષ્ટ યોગની સ્થિતિ એટલીજ છે તે માટે. એમ ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશ-બંધ કરીને ઉપશાન્તાવસ્થાએ અબંધક થઇને પડતો વળી એક અથવા જે સમય લગે ઉત્કૃષ્ટ બંધ કરીને પછી અનુત્કૃષ્ટ બંધ કરે ત્યારે તે અનુત્કૃષ્ટ બંધ સાદિ ૧, એ અવસ્થા નથી પામ્યા તેને અનાદિ ૨, અભવ્યને ધ્રુવ ૩, ભવ્યને અધ્રુવ ૪. તથા નિદ્રા, પ્રયજ્ઞા, ભય અને કુચ્છા એ ચારનો તો અવિરતાદિક અપૂર્વ-કરણ લગેના ઉત્કૃષ્ટ યોગી સમ્પવિધ બંધકાળે એક અથવા જે સમયલગે ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ કરે. એ અવિરતાદિક જ્યારે ઉત્કૃષ્ટ યોગ થકી અથવા બંધોચ્છેદ થકી પડીને અનુત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ કરે ત્યારે તે સાદિ ૧. એ અવસ્થા નથી પામ્યા તેને અનાદિ ૨, ધ્રુવ અધ્રુવ પૂર્વવત ૪. તથા અપ્રત્યાખ્યાનીય ૪ કષાયનો તો અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ ઉત્કટ યોગી સમ્પવિધબંધક ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ કરે. ત્યાંથી પડતો અનુત્કૃષ્ટ બંધ કરે ત્યારે તે સાદિ ૧, તે ઉત્કૃષ્ટપણું નથી પામ્યા તેને અનાદિ ૨, ધ્રુવ, અધ્રુવ, પૂર્વવત ૪. એમ પ્રત્યાખ્યાનીય ૪ કષાયનો દેશવિરતિએ કહેવો, સંજ્વલન ૪ કષાયનો અનિવૃત્તિખાદરે પુરુષવેદનો બંધોચ્છેદ કર્યા પછી પોતપોતાના બંધોચ્છેદ અગાઉ એક અથવા જે સમય પર્યંત ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ કરે, તે જ્યારે બંધોચ્છેદ થકી. અથવા ઉત્કૃષ્ટ બંધ થકી પડતો અનુત્કૃષ્ટ બંધ કરે તે સાદિ ૧, એ સ્થાનક પૂર્વે નથી જ પામ્યા તેને અનાદિ ૨, ધ્રુવ અધ્રુવ પૂર્વવત ૪. તથા જ્ઞાનાવરણીય ૫ અને અંતરાય ૫, એ દર્શનો સૂક્ષ્મસંપ-રાયે ઉત્કૃષ્ટયોગી એક અથવા જે સમય ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ કરે, જ્યારે બંધોચ્છેદ કરીને પડતો તથા ઉત્કૃષ્ટ બંધ થકી પણ પડતો.

અનુકૃષ્ટ બંધ કરે ત્યારે તે સાદિ ૧, તે સ્થાનકે નથી પામ્યા તેને અનાદિ ૨, ધ્રુવ અધ્રુવ, પૂર્વવત ૪. એટલે એ ૩૦ ઉત્તર પ્રકૃતિનો અનુકૃષ્ટ બંધ ચારે ભેદે કહ્યો, હવે “દુહા સેસિ સવ્વથ ત્તિ” શેષ જઘન્ય અજઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ એ ત્રણ બંધને વિષે સાદિ અધ્રુવ એ ભેદ હોય. ત્યાં એ ૩૦ પ્રકૃતિનો પૂર્વ ઉત્કૃષ્ટ બંધ કહ્યો તે પ્રથમજ બાંધવા માટે તે માટે સાદિ ૧, અને પછી અબંધક થાય તથા અનુકૃષ્ટ બંધક થાય તે માટે અધ્રુવ ૨. હવે એ ૩૦ નો જઘન્ય પ્રદેશબંધ સૂક્ષ્મનિગોદિયા અપર્યાપ્તાને સર્વ થકી મંદ વીર્યવાળાને ભવને પહેલે સમયેજ પામીએ, દ્વિતીયાદિક સમયે અજઘન્ય બાંધે; વળી સંખ્યાતે કાળે જઘન્ય યોગ પામીને જઘન્ય પ્રદેશબંધ કરે વળી અજઘન્ય કરે, એમ એ બેને પરાવર્તે સાદિ અધ્રુવ એ બે ભાંગા હોય. હવે શેષ ૯૦ નો ચારે પ્રકારનો પ્રદેશબંધ તે સાદિ અધ્રુવ એ બે ભેદે હોય. ત્યાં થીણુદ્વિત્રિક ૩, મિથ્યાત્વ ૧, અનંતાનુબંધી ૪, એ આઠનો મિથ્યાત્વી ઉત્કટ યોગી સત્તવિધબંધક એક અથવા બે સમય લગે ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ કરે, પછી તે ઉત્કૃષ્ટ યોગ થકી પડતો અનુકૃષ્ટ પ્રદેશબંધ કરે વળી ઉત્કૃષ્ટ કરે એમ એ બેના સાદિ અધ્રુવ એ બે ભાંગા ઉપજે; અને એ આઠ પ્રકૃતિનો જઘન્યબંધ તો સૂક્ષ્મ નિગોદ અપર્યાપ્તો સર્વથી જઘન્ય વીર્યવત ભવને પ્રથમ સમયે વર્તેતો કરે, તે પછી દ્વિતીયાદિક સમયે અજઘન્ય બંધ કરે, કાળાંતરે વળી જઘન્ય કરે, એમ એ બે બંધ સાદિ અને અધ્રુવ હોય. એમ વર્ણુ અતુક ૪, તૈજસ ૫ કાર્મણુ ૬, ઉપઘાત ૭, નિર્માણુ ૮ અને અગુરુલથુ ૯, એ નવ પ્રકૃતિનો ચારે પ્રકારનો બંધ તે સાદિ અધ્રુવ એ બે ભેદે કહેવો. પણ એનો ઉત્કૃષ્ટબંધ તે મિથ્યાત્વી ઉત્કૃષ્ટ યોગી સત્તવિધ બંધક નામની ૨૩ નો બંધક કરે શેષ પૂર્વવત; તથા અધ્રુવબંધી ૭૩નો ચારે પ્રકારનો બંધ તે તો અધ્રુવબંધી છે માટે સાદિ અધ્રુવ એ બે ભેદેજ હોય.

હવે મૂળ પ્રકૃતિના ભાંગા કહે છે—મૂલક્રમે ત્તિ—મોહનીય અને આયુ વર્ણુ શેષ ૬ મૂળ પ્રકૃતિનો અનુકૃષ્ટબંધ ચાર ભેદે

હોય; તે આ પ્રમાણે—એ છનો ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશખંધ ક્ષપક અથવા ઉપશામક સૂક્ષ્મસંપરાયે ઉત્કૃષ્ટયોગી એક અથવા બે સમય લગે કરે, પછી ઉપશાન્તમોહે અખંધક થઇને પડતો અથવા ઉત્કૃષ્ટ યોગ થકી પણ પડતો જ્યારે અનુત્કૃષ્ટ પ્રદેશખંધ કરે ત્યારે તે સાદિ ૧, પૂર્વે એ સ્થાનક પામ્યો નથી તેને અનાદિ ૨, ધ્રુવ અધ્રુવ પૂર્વવત ૪. અને શેષ ૩ ખંધ બે ભેદે હોય. ત્યાં ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશખંધ સૂક્ષ્મ સંપરાયે કહ્યો તે માટે સાદિ ૧, ત્યારપછી ઉપશાન્તમોહે છેદ કરે તથા પડતો અનુત્કૃષ્ટ કરે તે માટે અધ્રુવ ૨. એ ૬ નો જઘન્ય પ્રદેશખંધ તે સૂક્ષ્મ નિગોદ અપર્યાપ્તો સર્વથી મંદ વીર્યવંત ભવને આઘ સમયે કરે, તેજ દ્વિતીયાદિક સમયે અજઘન્ય પ્રદેશખંધ કરે વર્ણી કાળાન્તરે જઘન્ય કરે, તે માટે એ બંને બંધ સાદિ અધ્રુવ એ બે ભાંગે હોય. હવે મોહના તથા આયુના ચારે પ્રકારના પ્રદેશખંધને વિષે બે ભેદે હોય ત્યાં મિથ્યાત્વી અથવા સમ્યક્ત્વી અનિવૃત્તિઆદરના અંતસગે સપ્તવિધખંધ વેળાએ ઉત્કૃષ્ટ યોગી છતો મોહનીયનો ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશખંધ કરે પછી અનુત્કૃષ્ટ, વર્ણી ઉત્કૃષ્ટ, એમ એ બે ખંધ સાદિ અધ્રુવ હોય. અને જઘન્ય અજઘન્ય તે સૂક્ષ્મ નિગોદમાંહે પૂર્વની પેરે કહેવા. આયુકર્મ તે અધ્રુવખંધી છે માટે તેના ઉત્કૃષ્ટાદિ ચાર ખંધ સાદિ અધ્રુવ હોય.

હવે એ ભાંગાની સંખ્યા-મૂળ છ પ્રકૃતિના એકેકીના દશ દશ એવં ૬૦ તથા બેના આઠ આઠ એવં ૭૬ અને ૩૦ ઉત્તર પ્રકૃતિના દશ દશ એવં ૩૦૦, અને ૯૦ પ્રકૃતિના આઠ આઠ એવં ૭૨૦ બે મળી ૧૦૨૦. મૂળ પ્રકૃતિના ૭૬ સહિત ૧૦૯૬ પ્રદેશખંધના ભાંગા થાય ॥ ૯૪ ॥

યોગસ્થાનાદિ સાત યોલોનું અદ્યખહુત્વ

સેઠિ^૧અસં^૨ખિજ્જંસે, જોગ^૩દ્વા^૪ણાણિ પય^૫હિઠિ^૬ઈમેઆ ।

ઠિ^૭ઈવંધ^૮જ્ઞવસાયા-ણુ^૯ભાગ^{૧૦}ઠાણા અસં^{૧૧}ખગુ^{૧૨}ણા ॥૯૫॥

સેદ્ધિઅસંખિજ્જસે=શ્રેણિના અ-
સંખ્યાતમે ભાગે
જોગઠાણાણિ=યોગસ્થાનો
પયડિઠિદ્ધમેયા=પ્રકૃતિભેદો, સ્થિ-
તિભેદો.

ઠિદ્ધવંચજ્જવસાયા=સ્થિતિખંધ-
ના અધ્યસાયસ્થાનો,
અણુમાગઠાણા=રસખંધના અ-
ધ્યવસાયસ્થાનો.
અસંખગુણા=અસંખ્યાતગુણા

અર્થ:—શ્રેણિના અસંખ્યાતમે ભાગે યોગસ્થાનો છે, તેથી પ્રકૃતિભેદો, સ્થિતિભેદો, સ્થિતિખંધનાં અધ્યવસાયસ્થાનો અને રસખંધના અધ્યવસાયસ્થાનો અનુક્રમે અસંખ્યાતગુણા છે. ॥૮૫॥

વિવેચન:—હવે પૂર્વોક્ત યોગસ્થાનકે વિગેરે સાત ઓલતું અલપખહુત્વ કહે છે—ઘનીકૃત લોકની સાત રાજ લાંબી એક પ્રદેશની આકાશશ્રેણિ તેના અસંખ્યાતમા ભાગને વિષે બેટલા આકાશપ્રદેશ હોય તેટલાં યોગ સ્થાનક [વીર્યાના સૂક્ષ્મ વિભાગ] છે. અહીં જીવ અનંતા છે અને યોગસ્થાન અસંખ્યાતાં છે, તે એકેકે સરખે યોગસ્થાને અનંતા સ્થાપર જીવ છે માટે વર્ણી સર્વ સૂક્ષ્મ અપર્યાપ્તા એક સમય લગે એક યોગસ્થાને હોય, બીજે સમયે અસંખ્યાતગુણા યોગ વધે, ત્યારે જૂદે જૂદે સ્થાનકે હોય અથવા એક સ્થાને પણ હોય અને ત્રસ જીવો તો સરખે યોગસ્થાને અસંખ્યાતા હોય, તે માટે અસંખ્યાતાંજ યોગસ્થાનક છે પણ અનંતા નહીં. વર્ણી પર્યાપ્તા સર્વ જીવ સ્વપ્રાયોગ્ય સર્વ જઘન્ય યોગસ્થાને જઘન્યથી ૧ સમય, અને ઉત્કૃષ્ટપણે ૪ સમય લગે રહે અને સ્વપ્રાયોગ્ય ઉત્કૃષ્ટ યોગસ્થાને જઘન્ય ૧ સમય, તથા ઉત્કૃષ્ટ બે સમય રહે. મધ્યમ યોગસ્થાને જઘન્ય ૧ સમય, ઉત્કૃષ્ટા ૩-૪થી યાવત ૮ સમય પણ રહે, પછી વધે-ઘટે [યોગાન્તર થાય] એ યોગ પત્તર ભેદ છે તે પૂર્વે ચોથા કર્મત્રયમાંહે વિસ્તારે કહ્યા છે. તે યોગસ્થાનથી મૂલપ્રકૃતિ અને ઉત્તર પ્રકૃતિના ભેદ અસંખ્યાતગુણા^૧ છે. મૂળ પ્રકૃતિ ૮ અને ઉત્તર પ્રકૃતિ તો ૧૫૮ જ છે, પણ ક્ષેત્રાદિ સંખંધે કરીને અંધના વિચિત્રપણા થકી અને ઉદયના વિચિત્રપણા થકી અસંખ્યાતા

૧. એક એક યોગસ્થાને વર્તતા નાના જીવો વડે અથવા કાળ ભેદે એક જીવવડે સર્વ પ્રકૃતિઓ અંધાય છે તેથી.

ભેદ થાય છે. તેનું સ્વરૂપ સવિસ્તરપણે આવશ્યકવૃત્તિ થકી જાણવું. ચાર આનુપૂર્વીનાં અંધાદ્યને વિચિત્રપણે કરીને લોકને અસંખ્યાતમે ભાગે જેટલા આકાશપ્રદેશ હોય તેટલા અસંખ્યાતા [આનુપૂર્વીના ભેદ] છે, એમ બૃહચ્છતકતચૂર્ણિને વિષે કહ્યું છે. તે પ્રકૃતિભેદ થકી સ્થિતિમેદ અસંખ્યાતગુણા છે. અન્તર્મુદૂર્તની સ્થિતિ ૧, સમયાધિક અન્તર્મુદૂર્તની સ્થિતિ ૨, દ્વિસમયાધિક અન્તર્મુદૂર્તની સ્થિતિ ૩, એમ યાવત ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ લગ્ને એકેકી પ્રકૃતિ અસંખ્યાતે સ્થિતિવિશેષે કરીને અંધાય, તે માટે અસંખ્યાતગુણા ૩, તે થકી સ્થિતિવંધના અધ્યવસાયસ્થાનક અસંખ્યાતગુણા^૧ છે; કષાયજનિત જીવપરિણામવિશેષ તે અધ્યવસાયસ્થાનક એકેકું અંતર્મુદૂર્તમાન હોય ૪, તે થકી અનુભાગવંધના અધ્યવસાયસ્થાનક અસંખ્યાગુણા હોય; એકેકું અનુભાગઅંધાધ્યવસાયસ્થાનક જઘન્ય એક સમય, ઉત્કૃષ્ટ ૮ સમયનું હોય તે માટે એકેકા સ્થિતિઅંધાધ્યવસાયસ્થાનકને વિષે એક જીવ તથા અનેક જીવને આશ્રયીને અસંખ્યાત લોકાકાશપ્રદેશપ્રમાણ અનુભાગ^૨ અંધાધ્યવસાયસ્થાનક હોય ૫. ॥ ૯૫ ॥

તત્તો કમ્મપણ્સા, અણંતગુણિઆ તઓ રસચ્છેઆ ।
જોગા પયહિપણ્સં. ઠિહ્અણુભાગં કસાયાઓ ॥૧૬॥

૧ પ્રત્યેક સ્થિતિસ્થાનક અસંખ્ય લોકાકાશ પ્રદેશ પ્રમાણ અધ્યવસાયસ્થાને અંધાય છે તેથી.

૨ કષાયજન્ય તેમજ લેશ્યાજન્ય આત્મપરિણામોની તરતમતાને લીધે સ્થિતિ સરખી અંધાવા છતાં રસમાં અસંખ્ય પ્રકારની (અસંખ્ય લોકાકાશ પ્રદેશ પ્રમાણની) તરતમતા થાય છે. તેથીજ સ્થિતિઅંધાધ્યવસાયસ્થાનકથી રસઅંધાધ્યવસાયસ્થાનક અસંખ્યગુણાં છે. સ્થિતિઅંધ થવામાં કષાયજન્ય આત્મપરિણામ કારણ છે જ્યારે રસઅંધ થવામાં કષાય તેમજ લેશ્યા અંધને કારણ છે.

તત્તો=તે કરતાં
કમ્મપણ્ણા=કર્મપ્રદેશો-કર્મના
સ્કંધો.
અણંતગુણિયા=અનંતગુણા
તત્તો=તે કરતાં
રસચ્છેદા=રસના અવિભાગ
પાલિચ્છેદો

જોગા=યોગથકી,
પયહિપણ્ણ=પ્રકૃતિષંધ અને
પ્રદેશષંધ
ઠિહ્વણુભાગં=સ્થિતિષંધ અને
રસષંધ [થાય]
કસાયાઓ=કપાયવટે

અર્થ:—તે કરતાં કર્મના સ્કંધો અનંતગુણા અને તે કરતાં રસના અવિભાગપાલિચ્છેદો અનંતગુણા છે. યોગ થકી પ્રકૃતિ-ષંધ અને પ્રદેશષંધ થાય તથા કપાય વટે સ્થિતિષંધ અને રસષંધ થાય. ॥ ૯૬ ॥

વિવેચન:—તે થકી એકેક કર્મસ્કંધના પરમાણુ અનંતગુણા છે; અલવ્યથકી અનંતગુણા અને સિદ્ધને અનંતમે ભાગે પરમાણુએ નિષ્પન્ન સ્કંધ પ્રત્યેજ જીવ ગ્રહી શકે તે માટે ૬, તે થકી રસવંધના અવિભાગ પલિચ્છેદ અનંતગુણા છે; એકેકા કર્મસ્કંધના પરમાણુમાંહે પણ સર્વ જીવથકી અનંતગુણા રસના અવિભાગ પલિચ્છેદ પામીએ તે માટે ૭. એ યોગસ્થાનાદિ સાત બોલનું અદ્યપ્યહુતવ જ્ઞણુવું.

હવે પ્રકૃતિ, સ્થિતિ, અનુભાગ અને પ્રદેશષંધના હેતુ કહે છે.—પ્રકૃતિષંધ અને પ્રદેશષંધનો હેતુ યોગ છે; યદ્યાપિ પડશી-તિકે ષંધના મિથ્યાત્વાદિક ચાર હેતુ કહ્યાં છે તો પણ મિથ્યાત્વ અવિરતિ અને કપાયને અભાવે પણ યોગ માત્ર જ હેતુએ કરીને ૧૧, ૧૨, ૧૩ ગુણુઠાણે વેદનીયના પ્રકૃતિષંધ અને પ્રદેશષંધ થાય છે, અને અયોગી ગુણુઠાણે યોગને અભાવે તે ન ણાંધે તથા પ્રકૃતિષંધે મંદ વીર્યવંત થોડી પ્રકૃતિ ણાંધે અને તીવ્ર વીર્યવંત ઘણી પ્રકૃતિ ણાંધે છે, અને પ્રદેશષંધે પણ સ્વામી દેખાડયા ત્યાં મંદ તીવ્ર વીર્યવંત કહ્યા; તે માટે યોગ પ્રધાન કારણ છે. તથા સ્થિતિષંધ અને અનુભાગષંધનો હેતુ કપાય છે; મિથ્યાત્વ અવિરતિને અભાવે પણ કપાય માત્રજ હેતુએ કરીને સ્થિતિ અને અનુભાગષંધ થાય, અને સ્થિતિ અનુભાગના

સ્વામી દેખાડયા ત્યાં પણ સંકલિષ્ટ પરિણામી અને વિશુદ્ધ પરિણામી એ હેતુ કહ્યા છે, ત્યાં સંકલિષ્ટ તે તીવ્ર કષાયી અને વિશુદ્ધ તે મંદકષાયી બાબુવો, અને તે કષાયને અભાવે તે ઉપશાન્તમોહાદિકને વિષે વેદનીય જ બાંધે છે, તે પણ એ સમયની જ બાંધે તે માટે કષાય જ પ્રધાન હેતુ છે. ॥ ૯૬ ॥

ચત્તરજ્જુ લોગો, બુદ્ધિકઓ 'સત્તરજ્જુમાણઘણો ।
તદ્દીહેગપણસા, સેઢી પયરો અ તવ્વગ્ગો ॥ ૯૭ ॥

ચત્તરજ્જુ=ચૌદરાજ પ્રમાણુ.
લોગો=લોક.
બુદ્ધિકઓ=મતિકલ્પનાએ કરેલા.
સત્તરજ્જુમાણઘણો=સાતરાજ પ્રમાણુનો ધન

તદ્=તે [ધનીકૃત લોક] ની
દીહેગપણસા=લાંબી એક પ્રદે-
શની.
સેઢી=શ્રેણિ.
પયરો=પ્રતર.
તવ્વગ્ગો=તેનો વર્ગ.

અર્થ:—ચૌદ રાજ પ્રમાણુ લોક તેને મતિકલ્પનાએ ધન કરેલા સાત રાજ પ્રમાણુ થાય. તે ધનીકૃત લોકની લોકપ્રમાણુ લાંબી એક પ્રદેશની શ્રેણિ તે સૂચિશ્રેણિ. તેનો વર્ગ તે પ્રતર બાબુવો. ॥ ૯૭ ॥

વિવેચન:—હવે ધન અને પ્રતર અને શ્રેણિનું સ્વરૂપ કહે છે. માઘવતીના તળા થકી મોક્ષ લગે લોક ચૌદ રાજ ઉંચપણે છે, એ લોક તળે સાત રાજ પહોળો છે, ત્યારપછી ઉતરતો ઉતરતો મધ્ય તિર્યગ્લોક એક રાજ પહોળો છે, ત્યાંથી વળી ચઢતો ચઢતો બ્રહ્મલોકકલ્પે પાંચ રાજ પહોળો છે, ત્યાંથી વળી ઉતરતો

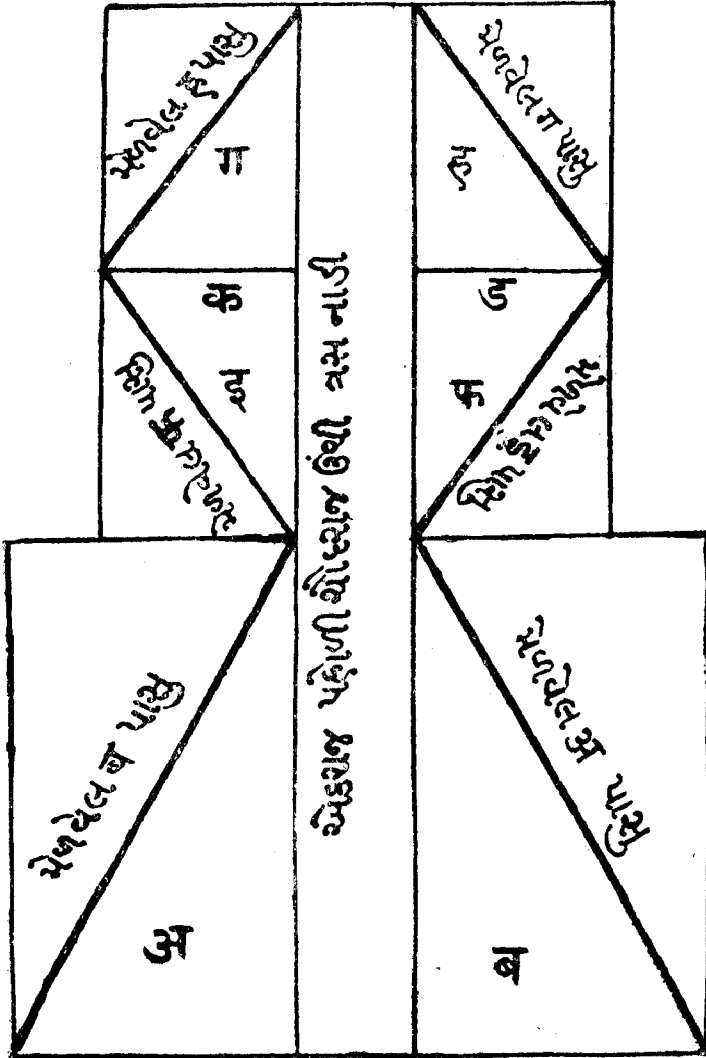
૧ હોઈ સત્તરજ્જુધણુ ઇતિ પાકાંતર.

ઉતરતો ઉપર એક રાજ પહોળો છે; તે બુદ્ધિએ-કલ્પનાએ કીધો થકો સાતરાજ ઘન થાય.

હવે તે બુદ્ધિએ કીધો [કલ્પનાએ કલ્પ્યો] થકો સાત રાજ ઘન કેમ થાય? તે લખીએ છીએ. તે લોકના મધ્યભાગે ઉભી ચૌદ રાજ ઉંચી અને એક રાજ પહોળી ત્રસનાડી છે. ત્રસજીવ સર્વ તે માંહે છે તે માટે ત્રસનાડી કહીએ. તે ત્રસનાડી થકી દક્ષિણ દિશિનો અધોલોકનો ખંડ હેઠે ત્રણ રાજ પહોળો, ઉપર સાંકડો અને સાત રાજ ઉંચો છે તે ઉપાડીને ત્રસનાડીની ઉત્તર દિશિએ વિપરીતપણે જોડીએ એટલે ઉપરનો સાંકડો હેઠે અને હેઠલો પહોળો ઉપર આણીએ ત્યારે એ અધોલોક સાત રાજ ઉંચો અને ચાર રાજ પહોળો સઘળે સરખો થાય. તથા ઉર્ધ્વ લોકે ત્રસનાડી થકી દક્ષિણ દિશિનો ખંડ એ રાજ પહોળો, સાત રાજ ઉંચો, તેના બ્રહ્મ દેવલોકના મધ્યથકી હેઠલો ઉપરલો એ ખંડ કરીને ત્રસનાડીને ઉત્તર પાસે વિપરીતપણે એટલે પહોળપણું હેઠે ઉપર ને સાંકડાપણું વચ્ચે આણીને સ્થાપીએ, એમ કીધે ઉર્ધ્વલોક ત્રણ રાજ પહોળો અને સાત રાજ ઉંચો સઘળે સરખો થાય. કોઇ ઠેકાણે થોડું ઘણું અધિકું ઓછું હોય તે યોતાની બુદ્ધિએ અધિકું ઓછામાં ભેળી સરખું કરીએ. ત્યાર પછી તે લોકતું ઉપરતું અર્ધ ઉપાડીને સંવર્તિત અધોલોકને દક્ષિણ પાસ જોડીએ એટલે સાત રાજ પહોળો, સાત રાજ લાંબો અને સાત રાજ ઉંચો સમચતુરસ્ર ઘન લોક થયો. હવે લોક તો વૃત્ત છે અને એ ઘન તો સમચતુરસ્ર થયો તેથી વૃત્ત કરવાને માટે તેને ૧૮ ગુણા કરી બાવીશ ભાગ હરીએ-ભાંગીએ ત્યારે કંઈક ન્યૂન સાત રાજ વૃત્ત લાંબો પહોળો થાય પણ વ્યવહારથકી સઘળે સાત રાજનો જ ચતુરસ્ર ઘનલોક જણવો. ઇહાં રાજમાન તે સ્વયંભૂરમણ સમુદ્રની પૂર્વ દિશાની વેદિકા થકી દક્ષિણ વેદિકા લગે અસંખ્યાતી કોડાકોડિ યોજન પ્રમાણ જણવું. એ ઘન ચતુરસ્ર લોકનાં એકેક રાજનાં ઘન ચતુરસ્ર ખંડક ૩૪૩ થાય અને ઘનવૃત્ત લોકનાં ઘનચતુરસ્ર ખંડક ૩૮૭ થાય. इति घनलोक स्वरूपम् ।

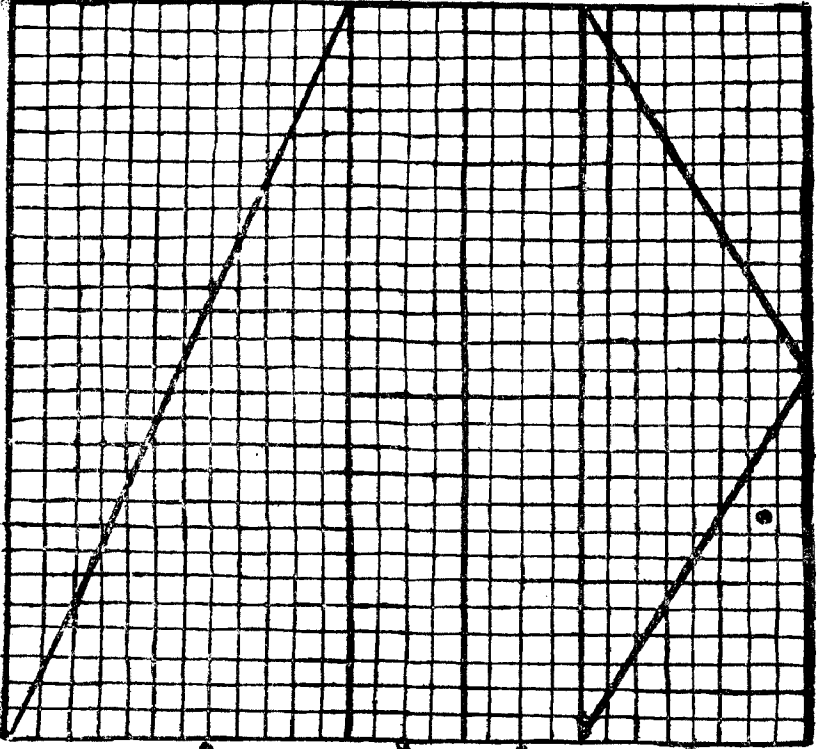
તે ઘનલોક જેવડી લાંબી એટલે સાત રાજ લાંબી અને એક પ્રદેશની પહોળી શ્રેણિ જ્યાં કહી છે ત્યાં એ

चतुर्दशरत्नात्मकलोकस्यस्थापना

સૂચના:—આ પાછળ ખતાવેલ ચૌદ રાજલોકની સ્થાપનામાં પ્લેક લાઇન [કાળી લીટી] વચ્ચે આવેલ લોકક્ષેત્ર છે. નીચે સાતમી નારકીના તળે સાત રાજ, વચ્ચે સમભૂતળ આગળ એક રાજ, બ્રહ્મદેવલોક પાસે પાંચ રાજ અને ઊંચે ઐવેયક પાસે એક રાજ પહોળાઈ છે અ બ પાસાની નીચેની પહોળાઈ દેશે ઊણી ત્રણત્રણ રાજની છે. ક હ લાઇનની પહોળાઈ બંને રાજની છે. બ પાસુ ડાળી તરફ મેળવીએ અથવા અ પાસુ જમણી તરફ મેળવીએ એટલે ચાર રાજ પહોળા અને સાત રાજ ઊંચો લોક થાય. તે પ્રમાણે ઙ અને ગ પાસા જમણી તરફ મેળવીએ અથવા ઘ અને હ પાસા ડાળી તરફ મેળવીએ ત્યારે ત્રણ રાજ પહોળા અને સાત રાજ ઊંચો લોક થાય. તે અઘેા અને ઉર્ધ્વલોકના બંને વિભાગને એક સાથે મેળવીએ એટલે સાત રાજ ઘનલોક થાય. તેની સ્થાપના આ સાથેજ આપી છે. આ પ્રમાણે કરવાથી સર્વત્ર સાત રાજ થઈ શકતું નથી પરંતુ અપૂર્ણને પૂર્ણ ગણી લેવાને ન્યાયે સાત રાજ ગણેલ છે.

बुद्ध्या धनीकृतलोकस्यस्थापना ❀

❀ सातरा पहोणो^३, सातराज लांजा^५ अने सातराज ठिंया^२ अवेवो

सातरा धनलोक कल्पनाचडे करीअे त्यारे धाय तेना
 ओकरा पहोणा, ओकराज लांजा अने ओकराज ठिंया अेव
 समथोस धनभंडुक करीअे त्यारे उरउ धाय. उपरनुं हरेक
 भानुं श्राज लांजुपहोणुं समजवुं.

ઘનીકૃત લોકની સાતરાજની લેવી, એકસરી માતીની માળાની પરે, અને તે શ્રેણિના વર્ગ કરીએ એટલે એક શ્રેણિના જેટલા પ્રદેશ હોય તેટલા ગુણા કરીએ તેને પ્રતર કહીએ, તેને વળી શ્રેણિના પ્રદેશ સાથે ગુણીએ તેને ઘન કહીએ. યથા-અસત્કલ્પનાએ એક શ્રેણિએ પાંચ પ્રદેશ છે તે સૂચિ કહીએ. તેને વળી પાંચ-ગુણા કરીએ તે ૨૫ થાય. તેને પ્રતર કહીએ. તેને વળી પાંચ ગુણા કીધે ૧૨૫ થાય એ ઘન કહીએ. ઇહાં સાત રાજ લાંબો સાત રાજ પહોળો અને જડપણે એક પ્રદેશનો તે પ્રતરરાજ જાણવો, અને સમસ્ત લોક તે ઘન લોક કહીએ ॥ ૯૭ ॥

ઉપશમ શ્રેણિનું સ્વરૂપ.

૪ ૩ ૧ ૧ ૬ ૧
અણદંસનપુંસિત્થી વેઅચ્છક્રં ચ પુરિસવેઅં ચ ।
દો દો ઇગંતરિણ, સરિસે સરિસં ઉવસમેહ ॥ ૯૮ ॥

અણદંસનપુંસિત્થીવેય=અનંતા-
નુબંધિ કષાય, દર્શનમોહ-
નીય, નપુંસકવેદ, સ્ત્રીવેદ.
ચ્છક્રં=હાસ્યાદિષટ્ક.
પુરિસવેઅં=પુરૂષવેદ.

દોદો=બંધે [કોધાદિ કષાય].
ઇગંતરિણ=એકેક [સંજવલન
કોધાદિ] ના આંતરે.
સરિસેસરિસં=સરખેસરખાને.
ઉવસમેહ=ઉપશમાવે.

અર્થ:—[ઉપશમશ્રેણિ કરનાર] અનંતાનુબંધિ કષાય, ત્રણ દર્શનમોહનીય, નપુંસક વેદ, સ્ત્રીવેદ, હાસ્યાદિષટ્ક, પુરૂષવેદ અને સંજવલન એકેક કષાયને આંતરે બંધે કષાયો સરખેસરખાને અનુક્રમે ઉપશમાવે. ॥ ૯૮ ॥

વિવેચન:—તે ઉપશમ શ્રેણિનો કરનાર અપ્રમત્ત યતિજ હોય. કોઈક આચાર્ય કહે છે—અવિરતિ, દેશવિરતિ, પ્રમત્ત અને અપ્રમત્ત એ માંહેલો ઉપશમશ્રેણિ કરે, તે પ્રથમ અનંતાનુબંધિ ચાર

કપાય સમકાળે અંતર્મુહૂર્તમાંહે ઉપશમાવે. કેટલાએક કહે છે કે અનંતાનુબંધિની ઉપશમના ન હોય તે માટે તેની વિસંચો-જના કરે કે અપાવે. ત્યારપછી સમ્યક્ત્વ મિશ્ર મિથ્યાત્વ રૂપ ત્રણ દર્શન મોહનીય સમકાળે ઉપશમાવે. ત્યાં મિથ્યાદષ્ટિને પ્રથમ સમ્યક્ત્વ પામતાં મિથ્યાત્વ ઉપશમાવ્યા બાદ અનંતર સમયે મિથ્યાત્વના અનુદય થકી ઔપશમિક સમ્યક્ત્વની પ્રાપ્તિ થાય. ત્યારપછી દેશવિરત પ્રમત્ત અપ્રમત્તે પણ મિથ્યાત્વ ઉપ-શમેલું પામીએ. અને વેદક સમ્યગ્દષ્ટિ ત્રણે દર્શનમોહનીયનો ઉપશામક હોય. તે અપૂર્વકરણ ગુણઠાણે ચઢતો તે ગુણઠાણાનો સંખ્યાતમો ભાગ ગયે થકે નિદ્રા અને પ્રચલાનો અંધોચ્છેદ કરે. તથા વળી તે ગુણઠાણાના સંખ્યાતા ભાગ ગયે થકે અને એક ભાગ થાકતે થકે દેવગતિ ૧, દેવાનુપૂર્વી ૨, પંચેન્દ્રિય જાતિ ૩, વૈક્રિય શરીર ૪, વૈક્રિયોપાંગ ૫, આહારક શરીર ૬, આહાર-કોપાંગ ૭, તેજસ શરીર ૮, કાર્મણ શરીર ૯, સમચતુરસ્ર સંસ્થાન ૧૦, વર્ણચતુષ્ક ૧૪, અગુરુલધુ નામ ૧૫, પરાઘાત નામ ૧૬, ઉપઘાત નામ ૧૭, ઉચ્ચૈસ નામ ૧૮, ત્રસ નવક ૨૭, શુભવિહાસોગતિ ૨૮, નિર્માણ નામ ૨૯ અને જિન નામ ૩૦, એ ત્રીશ પ્રકૃતિને અંધથી ટાળે. વળી તેજ ગુણઠાણાને ચરમ સમયે હાસ્ય, રતિ, ભય અને કુચ્છા એ ચારનો અંધ ટાળે એનું સ્વરૂપ વિસ્તાર થકી કર્મપ્રકૃતિની ટીકાથી જાણવું. હવે નવમે ગુણઠાણે આવ્યો શું કરે ? તે કહે છે—ત્યાર પછી જે પુરૂષ આર-ભતો હોય તો પ્રથમ નપુંસક વેદ, પછી સ્ત્રીવેદ, પછી હાસ્ય-પટક અને પછી પુરૂષવેદ ઉપશમાવે. જે સ્ત્રી આરભતી હોય તો પ્રથમ નપુંસક વેદ, પછી પુરૂષ વેદ પછી હાસ્ય પટક અને પછી સ્ત્રીવેદ ઉપશમાવે, અને જે નપુંસક આરભતો હોય તો પ્રથમ સ્ત્રીવેદ, પછી પુરૂષવેદ, પછી હાસ્ય પટક અને પછી નપુંસક વેદ ઉપશમાવે. ત્યારપછી એ એ કોધાદિક એકેક સંજ્વલન કપાયને આંતરે સરખે સરખા ઉપશમાવે, તે આ પ્રમાણે—અપ્રત્યાખ્યા-નીય અને પ્રત્યાખ્યાનીય એ એ કોધ સમકાળે ઉપશમાવે, ત્યાર પછી સંજ્વલન કોધ ઉપશમાવે, ત્યારપછી અપ્રત્યાખ્યાનીય પ્રત્યા-ખ્યાનીય એ એ માન સમકાળે ઉપશમાવે, ત્યાર પછી સંજ્વ-લન માન ઉપશમાવે. ત્યારપછી અપ્રત્યાખ્યાનીય અને પ્રત્યા-

ખ્યાનીય એ બે માયા સમકાળે ઉપશમાવે. ત્યાર પછી સંબલન માયા ઉપશમાવે. ત્યારપછી અપ્રત્યાખ્યાનીય પ્રત્યાખ્યાનીય એ બે લોભ ઉપશમાવે. ત્યારપછી સંબલન લોભ ઉપશમાવે. ત્યાં અંતે સંબલન લોભ ઉપશમાવતો થકો તે લોભના ત્રણ ખંડ કરે, ત્યાં બે ભાગ ભેગા ઉપશમાવે અને ત્રીજા ભાગના સંખ્યાતા ખંડ કરીને જૂદા જૂદા ઉપશમાવે. એ દશમે ગુણઠાણે ઉપશમાવે. પ્રજ્ઞ:-એ ઉપશમ શ્રેણિ તો અપ્રમત્ત સંયતજ પ્રારંભ કરે અને તેને તો અપ્રમત્ત સંયતપણું સાત પ્રકૃતિના ક્ષય તથા ઉપશમથીજ હોય, અન્યથા તે સાતને ઉદયે તો સમ્યક્ત્વની પ્રાપ્તિ પણ ન હોય તો ચારિત્ર ક્યાંથી હોય? તો હમણાં તેનો ઉપશમ કહ્યાનું શું કામ? તત્તોત્તર—પૂર્વે તેનો ક્ષયોપશમ કહ્યો હતો અને હમણાં તેનો ઉપશમ કહીએ. ઉદ્ધિત કર્માંશને ક્ષયે અને અનુદ્ધિતને ઉપશમે ક્ષયોપશમ કહીએ. અને ઉપશમે તેને ઉપશમજ કહીએ, તો એ બે માંહે શું વિશેષ છે? તત્તોત્તર—તદાવરણ કર્મને ક્ષયોપશમે પ્રદેશથી વેદન છે અને ઉપશમે તે ન હોય યદુક્ત—

વેપઙ્ગ સંતકમ્મં, ચઞ્ચોવસમિષ્ણત્થ નાણુભાવં સો ।

उवसंतकसाओ पुण, वेपङ्ग न संतकम्मं पि* ॥१॥

એ કપાયનો ઉપશામક ઉપશાંતકપાયાવસ્થાએ જઘન્યથી એક સમય અને ઉત્કૃષ્ટપણે અંતર્મુહૂર્ત લગે રહે. ત્યાર પછી નિશ્ચયે પડે, તે [કાળક્ષયે] અનુક્રમેજ પડતો કોઈક અપ્રમત્ત ગુણઠાણે આવી રહે, કોઈક પ્રમત્ત ગુણઠાણે રહે, કોઈક દેશવિરતિએ રહે, કોઈક સમ્યક્ત્વે રહે અને કોઈક સાસ્વાદને પણ આવે અને ત્યાંથી મિથ્યાત્વે આવે, અને ભવક્ષયે પડે તો અનુત્તર વિમાને જાય ત્યાં પહેલે સમયેજ સર્વે અંધોદ્યાદિક કરણ પ્રવર્તાવે. જેથી અગ્યારમાથી પાંચરો ચોથેજ ગુણઠાણે આવે. ઉત્કૃષ્ટપણે એક ભવમાં બે વાર ઉપશમશ્રેણિ પડિવજ્જે તેને તે તે ભવે ક્ષપકશ્રેણિ ન હોય અને જે એકવાર ઉપશમ શ્રેણિ કરે તેને કોઈકને તે ભવે ક્ષપકશ્રેણિ પણ હોય. યદુક્ત—

* ક્ષાયોપશમિકવાળો સત્તામાં રહેલ કર્મને વેદે, અહીં રસોદય ન હોય પણ પ્રદેશોદય એટલે પરરૂપે અનુભવ હોય, અને ઉપશાંત કપાયી સત્તામાં રહેલ કર્મને પ્રદેશથી પણ ન વેદે.

૧ ઉવસમસેણિચઠકં, જાયદ્ જીવસ્સ આમવં નૂણં ।

સંસારંમિ વસંતે, ઇગમ્ભવે દુક્કિ વારાઓ ॥ ૧ ॥

જીવો હુ ઇગજમ્મંમિ, દુક્કસિં ઉવસામગો ।

હવંપિ કુજ્જા નો કુજ્જા, દોવારિ ઉવસામગો ॥ ૨ ॥

એ કાર્મકાંધિક અભિપ્રાય છે. આગમને અભિપ્રાયે તે

એક ભવે એક જ શ્રેણિ પડિવળે, યદુક્તં કલ્પભાષ્યે—

૨ પવં અપ્પરિવહિણ, સમ્મત્તે દેવમણુયજ્જમ્મેસુ ।

અન્નયરસેદ્ધિવજ્જં, ઇગમ્ભવેણં ચ સવ્વાઈ ॥૧॥ સર્વાણિ દેશવિ-
રત્યાદીનિ । અન્યત્રાપ્પ્યુક્તં—

૩ મોહોપશમ ઇકસ્મિન્, ભવે દ્વિઃ સ્યાદસંતતઃ ।

યસ્મિન્ ભવે તૂપશમઃ ક્ષયો મોહસ્ય તત્ર ન ॥ ૨ ॥ ઇતિ.

એ ઉપશામક ધુરલાં [પ્રથમનાં] ડં સંઘયણુવંત હોય. ત્યાં ઉપશમશ્રેણિથી પડીને પછી તે ભવે જ જે મરણ પામે તથા ઉપશમશ્રેણિથી પડીને પાછી તે ભવે જ જે ચરમશરીરી ક્ષપકશ્રેણિ કરે તે તેા નિશ્ચયે જ વજ્રકપલનારાય સંઘયણુવંત હોય. આ પ્રમાણે ઉપશમશ્રેણિનું સ્વરૂપ કહ્યું. ॥ ૯૮ ॥

૧ સંસારમાં વસતા જીવને સમસ્ત ભવોમાં ઉપશમશ્રેણિ ચાર જ વખત આવે અને એક ભવમાં એ વખત આવે ॥ ૧ ॥

એક જન્મમાં જે જીવ એકજ વખત ઉપશામક હોય તે ક્ષય (ક્ષપક-શ્રેણિ) ને પણ કરી શકે, અને જે એ વખત ઉપશામક હોય તે ન કરે ॥૨॥

૨ એ પ્રકારે દેવ અથવા મનુષ્ય જન્મને વિષે જેણે સમ્યક્ત્વ વચ્ચું નથી તે જીવ એમાંથી એક શ્રેણિ વળીને એક ભવમાં દેશવિરતિ આદિ સર્વ પ્રાપ્ત કરે. ॥ ૧ ॥

૩ મોહનો ઉપશમ એક ભવમાં જૂદો જૂદો એ વખત થાય, પણ જે ભવે ઉપશમ હોય તે ભવે મોહનો ક્ષય ન થાય. ॥ ૨ ॥

उपशमश्रेणिक्रमस्य यंत्रम्

उपशमयति	
संज्वलनलोभं २८	
अप्रत्याख्यानलोभं २६	प्रत्याख्यान लोभं २७
संज्वलनमायां २५	
अप्रत्याख्यान- मायां २३	प्रत्याख्यानमायां २४
संज्वलनमानं २२	
अप्रत्याख्यान- मानं २०	प्रत्याख्यानमानं २१
संज्वलनक्रोधं १९	
अप्रत्या० क्रोधं १७	प्रत्याख्यानक्रोधं १८
पुंवेदं १६	
हास्यादिषट्कं १५	
स्त्रीवेदं ९	
नपुंसकवेदं ८	
मिथ्यात्व १ मिश्र २ सम्यक्त्वमोहान् ७	
अनंतानुबंधि क्रोध १ मान २ माया ३ लोभान् ४	

ક્ષપકશ્રેણિનું સ્વરૂપ.

ઘ ૧ ૧ ૧ ૩ ૧ ૩ ૩ ૧
 ઘણમિચ્છમીસસમ્મં, તિઆઝઙ્ગવિગલથીળતિગુજ્જોઅં
 ૨ ૨ ૨ ૧ ૧ ૮ ૧ ૧
 તિરિનિરયથાવરદુગં, સાહારાયવઅડનપુત્થી ॥ ૧૧ ॥

ઘણમિચ્છ=અનંતાનુષંધિ કષાય, મિથ્યાત્વ મોહનીય.
 મીસસમ્મં=મિશ્ર મોહનીય સમ્યક્ત્વ મોહનીયને.
 તિઆઝ=ત્રણ આયુષ્ય.
 ઙ્ગવિગલ=એકેંદ્રિય વિકલેંદ્રિય
 થીળતિગુજ્જોઅં=થીણદ્વિત્રિક ઉદ્યોતનામ.

તિરિનિરયથાવરદુગં=તિયંચ-દ્વિક, નરકદ્વિક, સ્થાવરદ્વિક
 સાહારાયવ=સાધારણ નામ, આતપ નામ.
 અડ=આઠ [ખીળ ત્રીળ] કષાય.
 નપુત્થી=નપુંસક અને સ્ત્રીવેદ.

અર્થ:—[ક્ષપકશ્રેણિ વાળો] અનંતાનુષંધિ કષાય, મિથ્યાત્વ મોહનીય, મિશ્રમોહનીય, સમ્યક્ત્વમોહનીય, ત્રણ આયુષ્ય, એકેંદ્રિય, વિકલેંદ્રિય, થીણદ્વિત્રિક, ઉદ્યોતનામ, તિયંચદ્વિક, નરકદ્વિક, સ્થાવરદ્વિક, સાધારણ નામ; આતપનામ, આઠ [ખીળ ત્રીળ] કષાય, નપુંસકવેદ, સ્ત્રીવેદ; ॥૯૯ ॥

વિવેચન:—ક્ષપકશ્રેણિને પડિવળતો મનુષ્ય આઠ વરસ ઉપરની વયવાળો અત્યંત શુદ્ધ પરિણામવંત અવિરત ૧, દેશ-વિરત ૨, પ્રમત્ત ૩ અને અપ્રમત્ત ૪, એ ચાર માંહેનો કોઈ પ્રથમ અંતર્મુહૂર્ત માંહે અનંતાનુષંધી ચારેનો સમકાળે ક્ષય કરે, તેનો અનંતમો ભાગ રહે તે મિથ્યાત્વ માંહે નાખે, ત્યાર પછી મિથ્યાત્વને તેના અંશ સહિત જ સમકાળે ભસ્મ કરે, ત્યાર પછી મિશ્રમોહનીય અને સમ્યક્ત્વમોહનીયનો પૂર્વાક્ત રીતે ક્ષય કરે. તે સમ્યક્ત્વ મોહનીયનો છેલ્લો સ્થિતિખંડ ઉકેર્યે થકે તે કૃત્કરણ કહીએ. એ અવસ્થાએ વર્તતો કોઈક કાળ પણ કરીને અનેરી ગતિમાં જાય. તથા જો કોઈ બદ્ધાયુ થકો ક્ષપકશ્રેણિ પ્રારંભે અને અનંતાનુષંધી ક્ષય કર્યા પછી મરે તો ક્ષપકશ્રેણિ

થકી વિરમે ત્યારે તે કોષક મિથ્યાત્વના ઉદય થકી ફરીને વળી
 અનંતાનુષંધી પણ બાંધે, મિથ્યાત્વ બીજનું અસ્તિત્વ હોવાથી,
 મિથ્યાત્વને ક્ષયે તો બીજના અભાવ થકી ફરી અનંતાનુષંધી
 નજ બાંધે. સાતને ક્ષયે તો અપતિત પરિણામી હોઇને અવશ્ય
 વૈમાનિક દેવતામાંહે જય અને પતિત પરિણામી હોય તો પછી
 પરિણામની વિશુદ્ધિને અનુસારે અનેરી ગતિએ જય. અને
 અદ્વાયુ થકો જે કૃતકરણાવસ્થાએ કાળ ન કરે તો પણ સાત
 પ્રકૃતિનો ક્ષય કરીને તેટલે રહે પણ ચારિત્રમોહનીય ક્ષય કરવા
 તત્પર ન થાય. જે અખદ્વાયુ ક્ષયક્રેણિ આરંભે તે સાતનો
 ક્ષય કરીને ચારિત્રમોહનીય ક્ષય કરવાને અવશ્ય તત્પર થાય. તે
 સકળ ક્ષયકને નરક, તિર્યચ અને દેવ, એ ત્રણ આયુ પોતા-
 પોતાના ભવમાં ક્ષય થયેલજ હોય. તે ક્ષયક સ્વલ્પ સમ્યક્ત્વ-
 મોહનીય થાકતે અપ્રત્યાખ્યાનીય ૪ અને પ્રત્યાખ્યાનીય ૪ એ
 આઠ ક્ષાય ક્ષય કરવાનો આરંભ કરે, તે અર્ધા ખયા હોય ત્યાં
 વચ્ચે એકેન્દ્રિય જાતિ ૧, બેન્દ્રિય ૧, તેન્દ્રિય ૨, ચઉરિન્દ્રિય
 ૩; એ ત્રણ વિકલેન્દ્રિય જાતિ એવં ૪, થીણુદ્વિત્રિક ૭, ઉદ્યોત
 નામ ૮, તિર્યચદ્વિક ૧૦; નરકદ્વિક ૧૨, સ્થાવર નામ ૧૩,
 સૂક્ષ્મ નામ ૧૪, સાધારણ નામ ૧૫ અને આતપનામ ૧૬, એ
 ૧૬ પ્રકૃતિનો ક્ષય કરે. ત્યાર પછી જે આઠ ક્ષાય અવશેષ રહ્યા
 હોય તેનો ક્ષય કરે. એ સર્વ અંતમુહૂર્તમાંજ ખપાવે. ઈહાં
 કોષક કહે છે કે, એકેન્દ્રિય જાતિ આદિક ૧૬ પ્રકૃતિ ખપાવવા
 માંડે તેની વચગાળે આઠ ક્ષાયનો ક્ષય કરે; તે પછી સોળ
 પ્રકૃતિનો ક્ષય કરે. x ત્યારપછી નપુંસકવેદ અને તે પછી સ્ત્રીવે-
 દનો ક્ષય કરે. ॥ ૯૮ ॥

x ટપાકારના પોતાના અભિપ્રાયને આ મતાંતર અનુકૂળ હોય. એમ
 સમજાય છે [જુઓ ક્ષયક્રેણિનું યંત્ર] એટલે કે, તેઓ ૮ ના ક્ષય
 પછી જ ૧૬ નો ક્ષય માને છે અને ૧૬ પછી ૮ ના ક્ષયને મતાંતર
 ગણે છે.

क्षपकश्रेणिक्रमयंत्रमिदम्

	ततः सिध्यति	
	क्षपयति १४८	
	१२ प्रकृतीः	१४मेगुणटा
	७३ प्रकृतीः	गुण० १३मे
ज्ञानाव० ५ दर्शना० ४ अंतराय ५५ १४ (१२ मे).		
	निद्राद्वयं २	१२ मे गुण०
	संज्वलनलोभं १	१०मेगुणटा
	संज्वलनमायां १	
	संज्वलनमानं १	
	संज्वलनक्रोधं १	
	पुंवेदं १	
	हास्यादिषट्कं ६	
	स्त्रीवेदं १	
	नपुंसकवेदं १	
	पर्केंद्रियादि १६	
अप्रत्या० क्रोधमानमायालोभप्रत्या० क्रोधमानमायालोभान् ८		} ९ मे.
	देवनारकतिर्यगायूंषि ३	
	सम्यक्त्वमोहनीयम् १	४-१-६
	मिश्रमोहनीयम् १	-७ गुण- टाणे.
	मिथ्यात्वम् १	
अनंतानुबंधिक्रोधमानमायालोभान्		

છગપુમસંજલણા દો, — નિદ્ધાવિગ્ધાવરણસ્વણ નાળી ।
 દેવિંદ્રસૂરિલિહિંસં, સયગમિણં આયસરણટ્ટા ॥૧૦૦॥

છગ=હાસ્યપટક.
 પુમ=પુરુષવેદ
 સંજલણા=સંજવલન કષાયો.
 દોનિદ્ધા=બેનિદ્રા [નિદ્રા પ્રચલા]
 વિગ્ધાવરણસ્વણ=પાંચ અંતરાય
 અને નવ આવરણના ક્ષયે
 નાળી=કેવળી.

દેવિંદ્રસૂરિ=દેવેંદ્રસૂરિએ.
 લિહિંસં=લખ્યો.
 સયગં=સો ગાથા પ્રમાણુ શતક
 નામા ત્રયને
 ણં=આ
 આયસરણટ્ટા=પોતાને સંભાર
 રવા માટે.

અર્થ:—હાસ્યપટક, પુરુષવેદ, સંજવલન કષાયો, બે નિદ્રા, પાંચ અંતરાય અને નવ આવરણનો ક્ષય થયે છતે કેવળી થાય. શ્રી દેવેંદ્રસૂરિએ આ શતકનામા કર્મત્રય પોતાને સંભારવા માટે લખ્યો.

વિવેચન:—ત્યારપછી હાસ્યપટક ખેપવે, તે પછી પુરુષવેદના ત્રણ ખંડ કરીને બે ખંડ સમકાળે ખેપવે, ત્રીજો ખંડ સંજવલન ક્રોધ માંહે નાંખે. પુરુષ ચારંભે ત્યારે એ અનુક્રમ જાણવો. સ્ત્રી પ્રારંભે ત્યારે પ્રથમ નપુંસકવેદ, પછી પુરુષવેદ પછી હાસ્યપટક અને તે પછી સ્ત્રીવેદ ખેપવે, નપુંસક પ્રારંભે ત્યારે અનુદિત પછી પ્રથમ સ્ત્રીવેદ, તે પછી પુરુષવેદ, તે પછી હાસ્યપટક, અને તે પછી નપુંસક વેદ ક્ષય કરે, ત્યારપછી સંજવલન ક્રોધ ખેપવે, તેનો અંશ રહે તે માનમાં નાંખે. તે પછી સંજવલન માન ખેપવે તેનો અંશ માયામાં નાંખે. તે પછી સંજવલની માયા ખેપવે, તેનો અંશ રહે તે લોભમાં નાંખે. તે પછી સંજવલન લોભ ખેપવે, તે લોભનો છેલ્લો અંશ તેના અસંખ્યાતા ખંડ કરીને પૃથક્ પૃથક્ કાળભેદે ખેપવે. તેનો વળી છેલ્લો ખંડ તેના અસંખ્યાતા ખંડ કરીને પ્રતિસમયે એકેક ખંડ ખેપવે. એમ અસંખ્યાતી વાર કરીને મૂળથી લોભ ખેપવે, ત્યાર પછી બે નિદ્રા ખેપવે. તે પછી ક્ષીણુમાહને અંતે પાંચ જ્ઞાનાવરણીય, ચાર દર્શનાવરણીય અને

પાંચ અંતરાય, એ ચૌદ પ્રકૃતિ ક્ષય કરીને કેવળજ્ઞાની-કેવલ-દર્શની થાય. એ સર્વ મોહપ્રકૃતિ અંતર્મુહૂર્તે પ્રત્યેક ખેપવે; અને શ્રેણિનો કાળ પણ અંતર્મુહૂર્તનો હોય અંતર્મુહૂર્તના અસંખ્યાતા ભેદ છે તે માટે. એ પ્રમાણે ક્ષપકશ્રેણિનું સ્વરૂપ કહ્યું.

શ્રી તપાગચ્છાધિરાજ ભટ્ટારક શ્રી દેવેન્દ્રસૂરીશ્વરે એ શતક-નામા પાંચમો કર્મગ્રંથ પોતાના આત્માને સંભારવાને અર્થે લખ્યો-પુસ્તકન્યાસ કર્યો. એકસો ગાથાનો છે તે માટે તેનું શતક એવું નામ જાણવું ॥ ૧૦૦ ॥

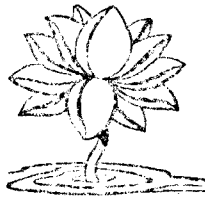
એ પ્રમાણે શતકનામા પાંચમા કર્મગ્રંથનો સ્તબ્ધુકાર્થઃ સંપૂર્ણઃ

એ પાંચમો કર્મગ્રંથ કેવો છે? અક્ષરે અદ્ય છે છતાં મહા અર્થવંત છે-ગંભીરાર્થ છે. તપાગચ્છાધિરાજ ભટ્ટારક શ્રી જગ-ચ્ચન્દ્રસૂરિપદ્મપૂર્વાચલસહસ્રકરભટ્ટારક શ્રી દેવેન્દ્રસૂરિએ રચ્યો છે.

આર્યા-શ્રીમત્કર્મગ્રંથે, સ્તબ્ધુકાર્થો વૃત્તિતઃ સુગમરીત્યા।

બુધજીવવિજયવિહિતઃ શતકાલ્પ્યસ્યાસ્ય પૂર્તિમગાત્× ॥૧॥

॥ इति शतकनामा पञ्चम कर्मग्रंथ संपूर्ण ॥

× શ્રી કર્મગ્રંથને વિશે આ શતકનામા પાંચમકર્મગ્રંથનો ટીકા થકી સુગમ રીતે પંડિત જીવવિજયજીનો કરેલ ટ્યાર્થ સંપૂર્ણ થયો.

॥ १५८ प्रकृतिओनी गुणस्थानोमां ध्रुवाध्रुवसत्ता ॥

प्रकृति	(गुणस्थाने) ध्रुवसत्ता	(गुणस्थाने) अध्रुवसत्ता
५ ज्ञानावरण	१ थी १२	०
५ अन्तराय	॥	०
४ दर्शनावरण	॥	०
२ निद्रा	॥ (ना उपान्त्य समय सुधी)	०
३ त्रिषुद्धिआदि	१ थी देशान ८	किंयित् शेष ८ थी ११
२ वेदनीय	१ थी १३	१४ मे
१ मिथ्यात्व	१-२-३	४ थी ११
१ मिश्र	२-३	१-४ थी ११
१ सम्यक्त्व	णीजे	१-३-४ थी ११
४ अनंतानु०	१-२	३ थी ११
८ मध्यकषाय	१ थी देशान ८	+किं० ८ थी ११
३ संन्य० क्रोधादि	॥	॥
१ संन्य० लोभ	१ थी १०	११ मे
८ नाकषाय	१ थी देशान ८	किं० ८ थी ११
१ नरकायुः	०	१ थी ७
१ःस्त्रियःआयुः	०	१ थी ५
१ नरायुः	६ थी १४	१ थी ५
१ देवायुः	०	१ थी ११

+ किं० अटसे किंयित् शेष.

૧ મનુષ્યગતિ	૨ થી ૧૪	૧ લે.
૧ મનુષ્યાનુપૂર્વી	” (અથવા ૨ થી સમયોન ૧૪)	૧ લે.
૨ દેવક્રિક	૩ થી ૧૧	૧ થી ૨
૨ નરકક્રિક	૨ થી દેશોન ૯	૧-કિં ૯ થી ૧૧
૨ તિર્યચક્રિક	૧ થી દેશોન ૯	કિં ૯ થી ૧૧
૪ એકેન્દ્રિયાદિ	”	”
૧ પચ્ચેન્દ્રિય	૩ થી ૧૪	૧-૨
૭ ઓદારિકસમક	૧ થી સમયોન ૧૪	૦
૭ વૈકિંચસમક	૧ થી દેશોન ૯	૧-કિં. ૯ થી ૧૧
૭ આહારકસમક	૦	૧ થી ૧૪
૭ તૈ ૦ કા ૦ સમક	૧ થી સમયોન ૧૪	૦
૩૪મસ્થાન ૬-સંઘ ૦ ૬-વર્ણાદિ ૨૦- બગતિ ૨	”	૦
૬ ત્ર ૦-ખા ૦-પર્યા ૦ -મુલગ-આદેય -ચશ:	૧ થી ૧૪	૦
૪ પ્રત્યેક-સ્થિર- શુભ-મુસ્વર	૧ થી સમયોન ૧૪	૦
૩ સ્થા ૦ સૂક્ષ્મ-સાધા ૦	૧ થી દેશોન ૯	કિં. ૯ થી ૧૧
૭ અપર્યામ-દુઃસ્વર- અનાદેય-અસ્થિર -અશુભ-દુર્ભા- ગ્ય-અચશ	૧ થી સમયોન ૧૪	૦
૨ આતપ-ઉદ્યોત	૧ થી દેશોન ૯	કિં. ૯ થી ૧૧
૫ ઉપ ૦-પરા ૦-અ- ગુ ૦ ઉચ્છવાસ- નિર્માણ.	૧ થી સમયોન ૧૪	૦
૧ જિનનામ	૦	૨-ઉવિના શેષ ૧૨માં
૧ ઉચ્ચગોત્ર	૨ થી ૧૪	૧ લે.
૧ નીચગોત્ર	૧ થી સમયોન ૧૪	૦

યંત્ર ૨ જું ॥ ૧૧ પરાવર્તમાન પ્રકૃતિનું યંત્ર ॥

પ્રકૃતિઓ	કોની સાથે વિરોધી ?	કઈ આત્મમાં વિરોધી ?
ઔદારિકાદિ ૩ શરીર	પરસ્પર	ખંધ-ઉદયમાં
ઉપાંગ ૩	”	”
સંસ્થાન ૬	”	”
સંઘયણુ ૬	”	”
જાતિ ૫	”	”
ગતિ ૪	”	”
અગતિ ૨	”	”
આનુપૂર્વી ^૧ ૪	”	”
વેદ ૩	”	”
હાસ્યયુગલની ૨	શોકયુગલ સાથે	”
શોકયુગલની ૨	હાસ્યયુગલ સાથે	”
૪ ક્રોધ	શેષ : ૧૨ કષાય સાથે	ઉદયમાં
૪ માન	”	”
૪ માયા	”	”
૪ લોભ	”	”
૧ ઉદ્યોત	આતપ સાથે	ખંધ-ઉદયમાં
૧ આતપ	ઉદ્યોત સાથે	”

२ गोत्र	परस्पर	अंध-उदयमां
२ वेदनीय	"	"
५ निद्रा	"	उदयमां
त्रसादि ४	स्थावरादि ४ साथे कभशः	अंध-उदयमां
स्थिर-शुल २	अस्थिर-अशुल साथे कभशः	अंधमां
सौभाग्यादि ४	दौर्भाग्यादि ४ साथे कभशः	अंध-उदयमां
स्थावरादि ४	त्रसादि ४ साथे कभशः	"
अस्थिर-अशुल २	स्थिर-शुल साथे कभशः	अंधमां
दौर्भाग्यादि ४	सौभाग्यादि ४ साथे कभशः	अंध-उदयमां
४ आयुष्य	परस्पर	"
६१		

॥ अष्टकर्मसु प्रत्येकामुत्तरप्रकृतिं समाश्रित्य बंधस्थानानि भूयस्कारबंधानि च ॥

८ कर्म	अंधाती उत्तर-प्रकृति	अंध स्थान संख्या	कुटली कुटली प्रकृतिनां अंधस्थान ?	क.क. दोकदोको	क.क. दोकदोको	क.क. दोकदोको	क.क. दोकदोको
ज्ञानावरण	५	१	५ प्रकृतिवृं	०	०	१	१
दर्शनावरण	८	३	८-६-४ वृं	२	२	३	२
वेदनीय	२	१	१ वृं	०	०	१	०
भोहनीय	२६	१०	२२-२१-१७-१३-८-५-४-३-२-१ वृं	८	८	१०	२
आशुध्य	४	१	१ वृं	०	०	१	१
नामकर्म	६७	८	२३-२५-२६-२८-२९-३०-३१-१ वृं	६	७	८	३
गोत्रकर्म	२	१	१ वृं	०	०	१	१
अंतशय	५	१	५ वृं	०	०	१	१

અહિં દેશોન એટલે
પહોંચોપમનો અસંખ્યા-
તમોભાગહીનસમજવો

યંત્ર ૪ શુ.

આયંત્રમાં ૧૨૦ બંધ
પ્રકૃતિને બદલે ૧૬ વાણી
અધિક ગણવાથી ૧૩૬
બંધ પ્રકૃતિ ગણાવી છે.

॥ સ્થિતિબંધ, અબાધા અને સ્થિતિબંધસ્વામિનું યંત્ર ॥

પ્રકૃતિનો.	ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ (સાગરોપમ)	ઉત્કૃષ્ટ અબાધા.	જઘન્ય સ્થિતિબંધ	જઘન્ય અબાધા.	ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધના સ્વામી	જઘન્ય સ્થિતિબંધના સ્વામી.
માનાવરણ ૫...	... ૩૦ કોડાકોડી	૩૦૦૦ વર્ષ	અનંતમું	અનંતમું	મિથ્યાદ્રષ્ટિ ૪ ગતિનાજીવ	૧૦ માંતે
દર્શનાવરણ ૪...	... "	"	"	"	"	"
નિદ્રા ૨ "	"	દેશોન ૩ સાં	"	"	બાહરપર્યાસ એકેન્દ્રિય
સ્ત્યાનર્જિત્રિકે...	... "	"	"	"	"	"
સાતોવેદનીય ૧૫કોડાકોડી	૧૫૦૦ વર્ષ	૧૨ સુહર્ત	"	"	૧૦ માંતે
અસાતોવેદનીય	... ૩૦ કોડાકોડી	૩૦૦૦ વર્ષ	દેશોન ૩ સાં	"	"	બાં ૫૦ એકે
મિથ્યાત્વ ૭૦ કોડાકોડી	૭૦૦૦ વર્ષ	દેશોન ૧ સાં	"	"	"

અનંતાવગ ૪...	૪૦ કોટી ૬૧૦	૪૦૦૦ વર્ષ	દેશોન ૪ સા૦	અન્તર્મુલુસ્	મિથ્યાદ્રષ્ટિ ૪ ગતિના અંચ	આ૦ ૫૦ એકે૦
અપ્રત્યા૦ ૪...	"	"	"	"	"	"
પ્રત્યા૦ ૪ ...	"	"	કોથ રસાસ, માન	"	"	"
સંજવ૦ ૩ ...	"	"	૧ માસ, માયા ૦૧૧ માસ	"	"	૯ માન્તે
" લોભ ...	"	"	અન્તર્મુલુ	"	"	"
હાસ્ય-રતિ ...	૧૦ કોટી ૬૧૦	૧૦૦૦ વર્ષ	દેશોન ૧ સા૦	"	"	આ૦ ૫૦ એકે૦
શોક-અરતિ ...	૨૦ કોટી ૬૧૦	૨૦૦૦ વર્ષ	દેશોન ૨ સા૦	"	"	"
ભય-ક્રૈસા ...	"	"	"	"	"	"
સ્ત્રીવેદ ...	૧૫ કોટી ૬૧૦	૧૫૦૦ વર્ષ	દેશોન ૩ સા૦	"	"	"
નપુસકવેદ ...	૨૦ કોટી ૬૧૦	૨૦૦૦ વર્ષ	દેશોન ૪ સા૦	"	"	"
પુરુષ વેદ ...	૧૦ કોટી ૬૧૦	૧૦૦૦ વર્ષ	૮ વર્ષ	"	"	૯ માન્તે
દેવક્રિક ૨ ...	૧૦ કોટી ૬૧૦	૧૦૦૦ વર્ષ	દેશોન ૨૮૫૩ સા૦	"	મિથ્યા૦ તિર્થંગ-નર	પર્યાપ્તઅસંજિ પંચે૦ તિર્થંગ

मनुष्यदिक र ...	१५ डो० डो०	१५०० वर्ष	देशान ३ सा०	अन्तर्भू०	मिथ्या ऽ गति	अ, प, ओके,
तियुगदिक र ...	२० डो० डो०	२००० वर्ष	३ सा०	"	देवतारके	"
नरकदिक र ...	"	"	२८ पृष्ठ सा०	"	तियुग-नर	पर्याप्त असंज्ञि ति० पञ्च०
ओकेन्द्रिय ...	"	"	३ सा०	"	मिथ्या०४शा- नान्तसुराः	आ. प. ओके,
विकसो उ ...	१८ डो० डो०	१८०० वर्ष	३ सा०	"	मि० ति०-नर	"
पञ्चेन्द्रिय ...	२० डो० डो०	२००० वर्ष	३ सा०	"	मि० ऽ गति	"
ओधारिक० र ...	"	"	"	"	मि. देवतारके	"
वैक्य० र ...	"	"	२८ पृष्ठ सा०	"	तियुग-नर	पर्याप्त असंज्ञि तियुग पञ्च०
बालारक० र ...	अं० तः डो० डो०	अन्त- सुहृत्	अं० तः डो० डो० सा०	"	अभ्रमतः (७ मः)	८ मे षष्ठ्यागन्ते
तेजस-कार्मण्य	२० डो० डो०	२००० वर्ष	देशान ३ सा०	"	मि. ऽ गति	आ. प. ओके द्विय
वज्रपुलनाराय	१० "	१००० वर्ष	१ सा०	"	"	"
ऋषलनाराय ...	१२ "	१२०० वर्ष	३ पृष्ठ सा०	"	"	"

...	...	૧૪ કો.૦ કે.૦	૧૪૦૦૦૦	દેશોન ૬૫ સા.	અન્તર્ગ	મિથ્યા.જગતિ	યા. પ. એકે.
નારાય	...	૧૪	૧૬૦૦	૬૫ સા.	૬૫ સા.	મિથ્યા.જગતિ	યા. પ. એકે.
અર્ધનારાય	...	૧૬	૧૬૦૦	૬૫ સા.	૬૫ સા.	મિથ્યા.જગતિ	યા. પ. એકે.
કીલિકા	...	૧૮	૧૬૦૦	૬૫ સા.	૬૫ સા.	મિથ્યા.જગતિ	યા. પ. એકે.
સેવાર્ત	...	૨૦	૨૦૦૦	૭ સા.	૭ સા.	મિથ્યા.જગતિ	યા. પ. એકે.
સમયવૃક્ષ	...	૧૦	૧૦૦૦	૭ સા.	૭ સા.	મિથ્યા.જગતિ	યા. પ. એકે.
ન્યમોધ	...	૧૨	૧૨૦૦	૬૫ સા.	૬૫ સા.	મિથ્યા.જગતિ	યા. પ. એકે.
સાદિ	૧૪	૧૪૦૦	૬૫ સા.	૬૫ સા.	મિથ્યા.જગતિ	યા. પ. એકે.
કુબ્જ	૧૬	૧૬૦૦	૬૫ સા.	૬૫ સા.	મિથ્યા.જગતિ	યા. પ. એકે.
વામન	...	૧૮	૧૬૦૦	૬૫ સા.	૬૫ સા.	મિથ્યા.જગતિ	યા. પ. એકે.
હું.ઉં.કે...	...	૨૦	૨૦૦૦	૭ સા.	૭ સા.	મિથ્યા.જગતિ	યા. પ. એકે.
દુર્લભવર્ણ	...	૨૦	૨૦૦૦	૭ સા.	૭ સા.	મિથ્યા.જગતિ	યા. પ. એકે.
નીલવર્ણ	...	૧૭૫	૧૭૫૦	૦૧ સા.	૦૧ સા.	મિથ્યા.જગતિ	યા. પ. એકે.

રંક્તવર્ણ	...	૧૫ કોાં કેાા	૧૫૦૦ વર્ષ	દશોત્તર	૩૬ સા.	અન્તર્મું	મિશ્યા. યગતિ	૫૦ ઝેકેં
પીતવર્ણ	...	૧૨૫	૧૨૫૦	૧૧	૧૧	૧૧	૧૧	૧૧
શ્વેતવર્ણ	...	૧૦	૧૦૦૦	૧૧	૧૧	૧૧	૧૧	૧૧
હરભિગંધ	...	૨૦	૨૦૦૦	૧૧	૨૦	૧૧	૧૧	૧૧
સુરભિગંધ	...	૧૦	૧૦૦૦	૧૧	૧૦	૧૧	૧૧	૧૧
તિકતરસ	...	૨૦	૨૦૦૦	૧૧	૨૦	૧૧	૧૧	૧૧
કેકરસ	...	૧૭૫	૧૭૫૦	૧૧	૦૧(૧)	૧૧	૧૧	૧૧
કંપાચરસ	...	૧૫	૧૫૦૦	૧૧	૧૧	૧૧	૧૧	૧૧
આમ્લરસ	...	૧૨૫	૧૨૫૦	૧૧	૧૧	૧૧	૧૧	૧૧
મધીર રસ	...	૧૦	૧૦૦૦	૧૧	૧૦	૧૧	૧૧	૧૧
શીત-ઝક્ષ	...	૨૦	૨૦૦૦	૧૧	૨૦	૧૧	૧૧	૧૧
ગુર-કકેશ	...	૨૦	૨૦૦૦	૧૧	૨૦	૧૧	૧૧	૧૧
ઉચ્ચ-સ્નિગ્ધ	...	૧૦	૧૦૦૦	૧૧	૧૦	૧૧	૧૧	૧૧
ભય-મૃદ	...	૧૦	૧૧	૧૧	૧૧	૧૧	૧૧	૧૧
શુભવિલાયોગતિ	...	૧૦	૧૧	૧૧	૧૧	૧૧	૧૧	૧૧
અશુભવિલાયોગતિ	...	૨૦	૨૦૦૦	૧૧	૨૦	૧૧	૧૧	૧૧

अथुसल्लुधु	...	२० डो० डो०	२००० वर्ष	देशानु संसा०	अन्तर्भु०	मिथ्या-वृत्ति	आ. प. अडे.
उपधात	...	११	११	११	११	११	११
पराधात	...	११	११	११	११	११	११
उच्चैश	...	११	११	११	११	११	११
आतप	...	११	११	११	११	मि.प्रशानान्त सुराः	११
उद्योत	...	११	११	११	११	मि. देवनारुके	११
निर्माथु	...	११	११	११	११	मि० वृत्ति.	११
जिननाम	...	अंतः डो. डो.	अन्तर्भु०	संक्षु अंतः डो० डो० सा०	११	मिथ्यावो- न्मुअ नरुडी- लिमुअथ्याः	१० प्रथमागान्ते
नस-आटर-पर्या०	...	२०	२००० वर्ष	देशानु संसा०	११	मि० वृ-गति	आ. प. अडे.
प्रत्येके	...	२०	११	११	११	११	११
स्थिरादि प	...	१०	१०००	देशानु संसा०	११	११	११
यशः	...	१०	११	८ सुहृत्	११	११	१० सान्ते

स्थान	...	२० को०	२० को०	२००० वर्ष	देशान्त	उ० सा०	अन्तर्भू०	सिद्धशान्त	आ. प. अके.
सूईम	...	१८	१८	१८००	१८	१८	१८	सि. तिर्थगिर	१०
अपर्यासि	...	११	११	११	११	११	११	११	११
साधारण	...	११	११	११	११	११	११	११	११
अस्थिरादि	...	२०	२०	२०००	२०	२०	२०	सि. ४ गतिना	१०
उच्योगात्र	...	१०	१०	१०००	१०	१०	१०	१०	१०
नीचोगात्र	...	२०	२०	२०००	२०	२०	२०	१०	आ. प. अके.
अन्तराय	...	३०	३०	३०००	३०	३०	३०	३०	३०
नरकायः	...	३३	३३	३३	३३	३३	३३	सि. तिर्थगिर	संज्ञि पंचे०
तिर्थगायः	...	३	३	३	३	३	३	३	तिर्थगिर, अकेन्द्रियादि (अद्वैतारकाः)
नरायः	...	३	३	३	३	३	३	३	संज्ञि पंचे०
देवायः	...	३३	३३	३३	३३	३३	३३	अप्रभत	तिर्थगिर.

॥ १२० उत्तरप्रकृतिना उत्कृष्टस्थितिबंधना स्वामी ॥

जिननाम	}	अनंतर समये मिथ्यादृष्टि नारकपक्षे उत्पन्न थरो जेवा क्षयोपशमसम्यग्दृष्टिओ.
आहारकद्रिक (२)		प्रमत्तालिमुष् अप्रमत्तः
देवायुः	}	अप्रमत्तालिमुष् प्रमत्त(पूर्व कोऽवर्षान्तिमतृतीयभागना प्रथम समये)
विकले० उ. सूक्ष्म उ. अदेवायु उ देव०२-वै०२-नरक०२		मिथ्यादृष्टि तिर्य्य मनुष्य
अकेन्द्रिय-स्थावर-आतप		धशानान्तदेव.
तिर्य्य २-औदा०२-उद्योत-सेवात्		मिथ्यादृष्टि देवनारको
शेष ८२		मिथ्यादृष्टि यारे गतिना

॥ १२० उत्तरप्रकृतिना ज्वन्वस्थितिबंधना स्वामी ॥

(३) आहार० २-जिननाम	क्षपकश्रेणिवंत ८ भा गुणस्थाने	
(५) संज्व० ४-पु'वेद	क्षपकश्रेणिवंत ८ मान्ते	
(१७) शाता-यशः-उच्च ४ दर्शना०-५ विघ्न-५ ज्ञाना०	}	क्षपकश्रेणिवंत १० मान्ते
(६) वैकियपट्क		पर्याप्त असंज्ञिप'येन्द्रिय
(२) देवायु-नरकायु		”
(२) तिर्य्यायु-मनुष्यायुष्य	}	अकेन्द्रियधी मनुष्य सुधीना (अटले देव-नारक युगलिकविना सर्वे)
(८५) शेष प्रकृति		आहर पर्याप्त अकेन्द्रियो

ચંત્ર ૭ મું ॥ સ્થિતિબંધના અલ્પબહુત્વનું કોષ્ટક ॥

જીવલેદમાં	સ્થિતિ બંધનું	અલ્પબહુત્વ
સંયતનો	જઘન્ય	અલ્પ
ખાં પં એકેં નો	”	અસંં ગુણ
સૂં પં એકેં નો	”	વિશેષાધિક
ખાં અપં એકેં નો	”	”
સૂં અપં એકેં	”	”
”	ઉત્કૃષ્ટ	”
ખાં અપં એકેં નો	”	”
સૂં પર્યાપ્ત એકેં	”	”
ખાં પં એકેં નો	”	”
પં દ્વીન્દ્રિયનો	જઘન્ય	સંખ્યાતગુણ
અપં ”	”	વિશેષાધિક
” ”	ઉત્કૃષ્ટ	”
પર્યાં ”	”	”
પર્યાં ત્રીન્દ્રિયનો	જઘન્ય	”
અપં ”	”	”
” ”	ઉત્કૃષ્ટ	”
પર્યાં ”	”	”

પર્યાં ચતુરિં નો	જઘન્ય	”
અપં ”	”	”
અપં ”	ઉત્કૃષ્ટ	”
પર્યાં ”	”	”
પર્યાં અસંજિ પચેં	જઘન્ય	સંખ્યાતગુણ
અપં ”	”	વિશેષાધિક
અપં ”	ઉત્કૃષ્ટ	”
પર્યાં ”	”	”
સંયતનો	”	સંખ્યાતગુણ
દેશવિરતનો	જઘન્ય	”
”	ઉત્કૃષ્ટ	”
પર્યાં સમ્યગ્દષ્ટિનો	જઘન્ય	”
અપર્યાં ”	”	”
અપર્યાં ”	ઉત્કૃષ્ટ	”
પર્યાં ”	”	”
પર્યાં સંજિપચેં	જઘન્ય	”
અપર્યાં ”	”	”
અપર્યાં ”	ઉત્કૃષ્ટ	”
પર્યાં ”	”	”

યંત્ર ૮ સુ' ॥ જીવસ્થાનોમાં યોગનું અલ્પબહુત્વ ॥

જીવસ્થાનો	યોગ	અલ્પ વા અધિક ?
અપ૦સૂક્ષ્મ એકેન્દ્રિયનો	જઘન્યયોગ	સર્વથી અલ્પ
” બાહર એકેન્દ્રિયનો	”	અસંખ્યગુણુ
” દ્વીન્દ્રિયનો	”	”
” ત્રીન્દ્રિયનો	”	”
અપર્યાપ્ત ચતુરિન્દ્રિયનો	”	”
” અસંજ્ઞિપંચેન્દ્રિયનો	”	”
” સંજ્ઞિપંચેન્દ્રિયનો	”	”
*સૂ૦અપ૦એકેન્દ્રિયનો	ઉત્કૃષ્ટયોગ	”
બા૦ ” ”	”	”
સૂ૦પર્યા૦ ”	જઘન્યયોગ	”
બા૦પર્યા૦ ”	”	”
સૂ૦પર્યા૦ ”	ઉત્કૃષ્ટયોગ	”
*બા૦પર્યા૦ ”	”	”
અપર્યાપ્તદ્વીન્દ્રિયનો	”	”
” ત્રીન્દ્રિયનો	”	”
” ચતુરિન્દ્રિયનો	”	”
અપર્યાપ્ત અસંજ્ઞિપંચેનો	”	”
” સંજ્ઞિપંચેનો	”	”
પર્યાપ્ત દ્વીન્દ્રિયનો	જઘન્યયોગ	”
” ત્રીન્દ્રિયનો	”	”

*સૂક્ષ્માર્થ વિચારસારોદ્ધારમાં સૂક્ષ્મ અપર્યાપ્તથી સૂ૦પર્યાપ્તનો યોગ સંખ્યાતગુણો, અને બા૦ એક૦ અપર્યાપ્તના યોગથી બા૦એક૦પર્યાપ્તનો યોગ અસંખ્યાતગુણીન કહ્યો છે. ગા. ૮૮ ની વૃત્તિમાં.

પર્યાપ્ત ચતુરિન્દ્રિયનો	જઘન્યયોગ	અસંખ્યગુણ
” અસંજ્ઞિ પંચેનો	”	”
” સંજ્ઞિપંચેન્દ્રિયનો	”	”
” દ્વીન્દ્રિયનો	ઉત્કૃષ્ટયોગ	”
” ત્રિન્દ્રિયનો	”	”
” ચતુરિન્દ્રિયનો	”	”
” અસંજ્ઞિ પંચેનો	”	”
અનુત્તરદેવનો	”	”
ત્રેવેયકદેવનો	”	”
યુગલિકોનો	”	”
આહારક શરીરનો	”	”
શેષદેવોનો	”	”
નારકોનો		
શેષ તિર્યંચોનો		
શેષ મનુષ્યોનો		

*ઉપર કહેલા યોગના અલ્પબહુત્વ પ્રમાણે અપર્યાપ્ત અને પર્યાપ્ત જીવસ્થાનોમાં સ્થિતિસ્થાનોનું પણ અલ્પબહુત્વ સંખ્યગુણ કહેવું, પરંતુ અપર્યાપ્તદ્વીન્દ્રિયમાં અસંખ્યગુણ કહેવું તેનું કોષ્ટક આ પ્રમાણે:—

ચંત્ર ૯ મું

અપર્યાપ્ત સૂક્ષ્મએકેન્દ્રિયના	સ્થિતિસ્થાનો	સર્વથી અલ્પ	૧ પલ્લોપમના અસંખ્યાતમા ભાગ જેટલાં
પર્યાપ્ત સૂક્ષ્મ	આદર	સંખ્યાતગુણ	
અપર્યાપ્ત દ્વીન્દ્રિયનાં	પર્યાપ્ત	અસંખ્યાતગુણ ^૨	
પર્યાપ્ત	આદર	અસંખ્યાતગુણ ^૩	
અપર્યાપ્ત ત્રીન્દ્રિયનાં	પર્યાપ્ત	અસંખ્યાતગુણ ^૩	
પર્યાપ્ત	આદર	અસંખ્યાતગુણ ^૩	
અપર્યાપ્ત ચતુરિન્દ્રિયનાં	પર્યાપ્ત	અસંખ્યાતગુણ ^૩	
પર્યાપ્ત	આદર	અસંખ્યાતગુણ ^૩	
અપર્યાપ્ત અસંજ્ઞિપંચે૦નાં	પર્યાપ્ત	અસંખ્યાતગુણ ^૩	
પર્યાપ્ત	આદર	અસંખ્યાતગુણ ^૩	
અપર્યાપ્ત સંજ્ઞિપંચે૦નાં	પર્યાપ્ત	અસંખ્યાતગુણ ^૩	
પર્યાપ્ત	આદર	અસંખ્યાતગુણ ^૩	

૧ કારણ કે એકેન્દ્રિયના જઘન્યસ્થિતિપંચથી ઉત્કૃષ્ટસ્થિતિપંચ પલ્લોપમના અસંખ્યાતમા ભાગ જેટલો અધિક છે, તેથી તેટલા સમયે પ્રમાણુ સ્થિતિસ્થાનો હોય છે.

૨-૩ કારણ કે દ્વીન્દ્રિયના જઘન્યસ્થિતિપંચથી દ્વીન્દ્રિયનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિપંચ પલ્લોપમના સંખ્યાતમા ભાગ જેટલો અધિક છે અને તે પલ્લોપમનો સંખ્યાતમા ભાગ એકેન્દ્રિયના પલ્લાસંખ્યેયભાગ (જેટલા સ્થિતિસ્થાનો)થી અસંખ્યગુણ મોટો છે.

ચંત્ર ૧૦ મું : અબંધકાલ

(૭) તિથિગ્ ૩-નરક ૩-ઉઘોતનો-૧૬૩ સાગરોપમ-૪
પદ્યો-૭ પૂર્વકોડવર્ષ.

(૯) સ્થાવરાદિ ૪, કુળતિ ૪, આતપ-૧૮૫ સાગરોપમ-૪
પદ્યો-૮ પૂર્વકોડવર્ષ.

૨૫ { ૫ કુસંઘયણ-૫-કુસંસ્થાન-
૧ કુખગતિ- ૪ અનંતાલુ૦
૧ મિથ્યા૦-દૌર્ભાગ્યાદિ ૩-
સ્ત્યાન૦-૩, ૧-નીચગોત્ર-
૧ નપુ'૦વેદ-૧-સ્ત્રીવેદ } - ૧૩૨ સાગરોપમ-૦પદ્યો૦
-૬ પૂર્વકોડવર્ષ.

શેષ ૭૯ નો અબંધકાલ કહ્યો નથી.

૧૨૦

૧ ૫૮ મી ગાથામાં ૪ પ્રકૃતિઓનો, ૫૯ મીમાં ૯ નો, ૬૦ માં
૧૪ નો, ૬૧ માં ૪૧ નો અને ૬૨ માં ૫ નો એ પ્રમાણે સર્વ મળી ૭૩
પ્રકૃતિઓ જે અધુવર્ષાધિ છે, તેનો સતતઅંધકાળ કહ્યો. ૪૭ ધ્રુવર્ષાધિ
જોવાથી સતતઅંધ કહ્યો નથી, કારણ કે ધ્રુવર્ષાધ તેજ સતતઅંધ છે.

ચંત્ર ૧૧ મું

*૭૩ અધ્રુવખંધિનો સતતખંધ

૩૩ { દેવ૦ ૨ વૈક્રિય૦ ૨—૩ પદ્યોપમ
તિયં ૨—નીચ૦—અસંખ્ય કાળચક્ર
આયુષ્ય ૪ —અન્તર્મુ૦
ઔદાઠશરીર —અસંખ્ય (આવલિકાસંખ્યેય ભાગ-
મિત સમય પ્રમાણ) પુદ્ગલપરાવર્ત.

(૧) શાતાવેદનીચ —દેશાનપૂર્વકોડવર્ષ.

(૭) પરાઠઉચ્ચાસ-ખંધેઠત્રસાદિ ૪—{ ૧૮૫ સાગરોઠ-૪
પદ્યો-૮ પૂર્વકોડવર્ષ

(૭) મુખગતિ-પુવેદ-સૌભાઠ૩-ઉચ્ચ-સમય૦—૧૩૨ સાગરોઠ
૬ પૂર્વકોડવર્ષ

૪૧ { કુંખગતિ-કુંખતિ ૪-કુંસંઘયણુ ૫ }
-કુંસંસ્થાન ૫-આહાઠ૨-નરક ૨- -૧ સમયથી અન્તર્મુ૦
ઉદ્યોત-આતપ-સ્થિર-શુભ-યશ- } મુધી (-જલ૦ ૧ સમય
સ્થાવ૦૧૦-નપુંઠસ્ત્રીઠ-હાસ્પાદિ૪ ઉત્કૃષ્ટ અન્તર્મુ૦)
-અશાતા

(૫) નારક ૨-જિન-યજ્ઞ૦-ઔદાઠઉપાંગ-૩૩ સાગરોપમ

*૪૭ ધ્રુવખંધિ તો સતતખંધી જ હોય તેનો સતતખંધ કહેવાની આવશ્યકતા નથી, તથા અહિં જલન્યસતતખંધ સર્વત્ર ૧ સમય મુધી છે.

यंत्र १२ सुं ॥ उत्कृष्ट रसबंध स्वामी यंत्र ॥

(३) अकेन्द्रिय-स्थावर-व्यातप. धसान सुधीना मिथ्यादष्टि देवो.

(११) { विकस ३-सूक्ष्मादि ३-
नरकादि ३-तिर्य्यायु-नरायु } मिथ्यादष्टि तिर्य्या
अने मिथ्या०मनुष्य
(अयुगलिक).

(३) तिर्य्या २-सेवार्त्त मिथ्यादष्टि देव अने
मिथ्या० नारक

(२६) वैडिक्य २-देव-२-आला० २
{ सुभगति-शुलवर्णादि ४
तैजसादि ४ (तै०का०अयु०
(नर्भाषु)-जिन-समय०-पराधात-
त्रसादि ६-पंचे०उच्छ्वास } क्षपकश्रेणिवंत ८ भा
गुणस्थाने

(३) शाता-उच्य-यशः क्षपकश्रेणिवंत १० भान्ते

(१) उद्योत सातमी पृथ्वीना नारक
मिथ्यात्वान्त्यसमये
(अनिवृत्तिकरणांते)

(५) नरक २-औदा०२-वर्षा० सम्यग्दष्टि देवो

(१) देवायुः अप्रभतः

६८ शेष प्रकृति ४ गतिना मिथ्यादष्टि
१२४ (वर्णादि ४ शुभाशुलभां ये वार गणुवाथी ४ अधिक छ.)

ચંત્ર ૧૩ મું ॥ જઘન્યરસખંધ સ્વામી-ચંત્ર ॥

(૮) સ્તયાનદ્વિં ૩-અનંતાનુ૦૪-મિથ્યાત્વ-

સંયમાભિમુખ મિથ્યાદષ્ટિ.

(૪) અપ્રત્યાખ્યાની કપાય—

” સમ્યગ્દષ્ટિ

(૪) પ્રત્યાખ્યાની કપાય—

” દેશવિરતિ

(૨) અરતિ—શોક—

અપ્રમત્તાભિમુખ પ્રમત્ત

(૨) આહારકેદિકે—

પ્રમત્તાભિમુખ અપ્રમત્ત

(૧૧) { નિદ્રા ૨-અશુભવર્ણાદિ ૪-હાસ્ય- }
 { રતિ-ભય-ભુગુ-ઉપવાત } -અપૂર્વકરણ ક્ષપક

(૫) પુરુષવેદ-૪ સંજ્વલનકપાય—ક્ષપકશ્રેણિવંત ૯ મે.

(૧૪) ૫ વિધન-૬ આવરણ— ” ૧૦ માન્તે

૧૬ { સૂક્ષ્માદિ ૩-વિકલે૦ ૩ }
 { આયુ ૪-વૈકિય ૬ } -મનુષ્ય અને તિર્થંચ.

૧૦ { ઉદ્યોત-ઓદા૦ર -દેવ-નારકો
 તિર્થંચ ૨-નીચજોત્ર-સાતમી પૃથ્વીના નારકો(મિથ્યાત્વાન્તે)
 જિનનામ -અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ
 એકેન્દ્રિય-સ્થાવર અનારકા (નારક સિવાય ૩ ગતિના જીવો)
 આતપ -ઘશાનાન્ત દેવો

૮ { શાતા-સ્થિર-શુભ-યશઃ } (પરાવર્તમાન પરિણા-
 { અશાતા-અસ્થિર-અશુભ-અયશઃ } મી) સમ્યગ્દષ્ટિઓ
 અને મિથ્યાદષ્ટિઓ

૪૦ { ત્રસાદિ ૪-શુભવર્ણાદિ ૪-તૈજસાદિ ૪- } (પરાવર્તમાન
 મનુ૦ર-અગતિ ૨-પંચે૦ઉચ્છવાસ- પરિણામી) ૪
 પરાઘાત-ઉચ્ચ૦ સંઘ૦ ૬-સંસ્થાન ૬- ગતિના મિથ્યા-
 નપું૦-સ્ત્રી-સૌભા૦ ૩-દૌર્ભાગ્યાદિ૦ ૩ } દષ્ટિઓ.

૧૨૪ (વર્ણાદિ બે વાર ગણવાથી ૪ અધિક છે.)

ચંત્ર ૧૪ સું.

॥ ૪ પ્રકારના રસબંધમાં ૪ કાળભાંગાનું કોષ્ટક ॥

પ્રકૃતિઓના	જઘન્ય રસ કેટલા પ્રકારે ?	અજઘન્ય રસ કેટલા પ્રકારે ?	ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ કેટલા પ્રકારે ?	અનુત્કૃષ્ટ રસબંધ કેટલા પ્રકારે ?
તૈજસ-કાર્ષ્ણ-અ-ગુરુલઘુ-નિર્માણ-શુભવર્ણાદિ ૪ અ ૮ શુભ ધ્રુવબંધિ	સાદિ-અ-ધ્રુવ	સાદિ-અ-ધ્રુવ	સાદિ-અ-ધ્રુવ	સાદિ-અ-નાદિ-ધ્રુવ-અધ્રુવ
વેદનીય નામ (મૂળ)	”	”	”	”
જ્ઞાનાં-દર્શનાં-સો-લં-વિદન (મૂળ)	”	સાદિ-અ-નાદિ-ધ્રુવ-અધ્રુવ	”	સાદિ-અ-ધ્રુવ
ગોત્ર (મૂળપ્રકૃતિ)	”	”	”	સાદિ-અ-નાદિ ધ્રુવ અધ્રુવ
૪૩ અશુભ ધ્રુવબંધિ	”	”	”	સાદિ-અ-ધ્રુવ
૧ આયુષ્ય (મૂળ)	”	”	”	”
૭૩ અધ્રુવબંધિ	”	સાદિ-અ-ધ્રુવ	”	”

ચંત્ર ૧૫ સું ॥ ૮ મૂલપ્રકૃતિના ઉત્કૃષ્ટપ્રદેશબંધ સ્વામી ॥

૧ આયુષ્યના	— ૧-૪-૫-૬-૭ ગુણસ્થાન	ઉત્કૃષ્ટયોગી	૮ ના બંધક
૧ મોહનીયના	— ૧-૪-૫-૬-૭-૮-૯ ગુ	”	૭ ના બંધક
૬ શેષ મૂળકર્મના	૧૦ મા ગુણસ્થાન	”	૬ ના બંધક
૮			

ચંત્ર ૧૬ સું.

॥ ૧૨૦ ઉત્તરપ્રકૃતિના ઉત્કૃષ્ટપ્રદેશબંધ સ્વામી ॥

(૧૭)	૫ જ્ઞાનાવ૦૪ દ- શની૦-૫ વિદ્ધ -શાતા-યશ:- ઉચ્ચ	૧૦મા ગુણસ્થાનાન્તે	ઉત્કૃષ્ટયોગી	૬ મૂલ બંધક
(૪)	અપ્રત્યાઠકપાય	૪થા ગુણસ્થાનવર્તી	"	૭ મૂલ બંધક
(૪)	પ્રત્યાખ્યાનીકપાય	૫મા ગુણસ્થાનવર્તી	"	"
(૫)	પું૦-સંજવ૦ ૪	૬મા ગુણસ્થાનવર્તી	"	"
(૧૩)	સુખગ૦નરાયુ-દેવ ઉમુલ્લગ-સુસ્વર- આદેય વ૦રસમય અસાત-વજ્રપં૦	મિથ્યા૦ અને સમ્ય૦	"	"
(૯)	નિદ્રા ૨-હાસ્યાદિ ૬-૪ જિન૦	૩ થી ૮ ગુણસ્થાન૦	"	"
(૨)	આહારકદ્રિક	૭-૮ ગુણસ્થાન	"	"
(૬૬)	શેષપ્રકૃતિ	મિથ્યાદષ્ટિઓ	"	"
૧૨૦				

यंत्र १७ सुं

॥ भूणप्रकृतिना ञ्घन्यप्रदेशाबंध स्वाभी ॥

८ भूणप्रकृति-लब्धि अपर्याप्त सूक्ष्मनिगोह (लवप्रथम समये) सर्वञ्घन्य योगी.

यंत्र १८ सुं.

॥ उत्तरप्रकृतिना ञ्घन्य प्रदेशाबंध स्वाभी ॥

आहा० २	अप्रभतः	परावतयोगी ८ भूणबंधक	
नरक ३ सुराद्यु	असंज्ञि मिश्यादष्टि	"	"
देव २-वैकिं २	{सभ्यगृष्टि मनुष्य लवप्रथमसमयवती	ञ्घन्ययोगी	७ भूण बंधक
जिननाम	{(अद्भजिननाम मनु- ष्यथी आवेल) ल- वाद्यसमयवती स- भ्यगृष्टि देव.	"	"
शेष १०८	{लावद्यसमयवती अपर्याप्तसूक्ष्म निगोह	"	७-८ बंधक

॥ इति पञ्चम-कर्मग्रंथ-यंत्रसंग्रहः

॥ श्री शङ्खेश्वर-पार्श्वनाथाय नमः ॥

सप्ततिका नामा ५०४ उर्मग्रंथ

भंगण अने अलिधेय.

सिद्धपण्हिं महत्थं, बंधोदयसंतपयडिठाणाणं ।
वुच्छं सुण संखेवं, नीसंदं दिट्ठिवायस्स ॥१॥

सिद्धपण्हिं=सिद्ध थयेसां छे पढे।
जेने विषे अेवा ग्रंथा थकी
महत्थं=भडोटा अर्थवाणा।
बंधोदयसंतपयडिठाणाणं=अंध,
उदय अने सत्ता प्रकृतिनां
स्थानोना.

वुच्छं=कडीश.
सुण=सांलण.
संखेवं=संक्षेपने.
नीसंदं=अरणुरूप.
दिट्ठिवायस्स=दृष्टिवाद सूत्र [आ-
रमा अंग] ना.

अर्थ:-सिद्ध थयेसां छे पढे जेने विषे अेवा ग्रंथाथकी
अंध उदय अने सत्ता प्रकृतिनां स्थानोना भडोटा अर्थवाणा
अने दृष्टिवाद सूत्रना अरणुरूप [अंध तुल्य] संक्षेपने छे [अंध-
महत्तराचार्य] कडीश. [हे शिष्य! तु] सांलण. ॥ १ ॥

विवेचन—हवे अंधमहत्तराचार्यकृत सप्ततिका नामे छुटा
उर्मग्रंथनी व्याख्या करीअे छीअे.-

*सिद्ध स्वसभयमां प्रसिद्ध पण्हिं यौद लवस्थान यौद गुणस्थान
वगेरे पढने आश्रयीने, अेम अर्थ पण् अर्थ शके छे.

સિદ્ધ-અચલ એવાં પદ છે જે ત્રયને વિષે તે સિદ્ધપદ એવા કર્મપ્રાભૂત કર્મપ્રકૃત્યાદિક ત્રય તેનાં પદ સર્વજ્ઞોક્તાર્થને અનુસારે હોવાથી કોઈ પણ વ્યભાચમાન કરી ન શકે માટે અખા-ધ્ય નિઃસંદેહ વચનવાળા જે ત્રય તે થકી મહા અર્થવંત એવો અંધ ઉદય અને સત્તાપણે પરિણમી જે કર્મની પ્રકૃતિ તેનાં સ્થાનકનો સંક્ષેપ-વિસ્તારવંત અર્થનું ચોડામાંહે આણવું તે સંક્ષેપ કહીએ, તેને હું કહીશ. અહો! શિષ્ય! તે તું સાંભળ, તે સંક્ષેપ કેવો છે? પરિકર્મ ૧, સૂત્ર ૨, પ્રથમાનુયોગ ૩, પૂર્વગત ૪, અને ચૂલિકા ૫, એ પાંચ ભેદે જે દષ્ટિવાદ નામે ખારસું અંગ તેનો નિસ્પંદ એટલે સારભૂત રહસ્ય છે, જે માટે દષ્ટિવાદનો ચોથો ભેદ જે પૂર્વગત નામે છે તેમાં ચૌદ પૂર્વ છે. તેમાં બીજું અગ્રાયણીય નામે પૂર્વ છે તેમાં ચૌદ વસ્તુ છે. તેમાંની પાંચમી વસ્તુમાં વીશ પ્રાભૂત છે, તેમાં ચોથું કર્મ-પ્રકૃતિ નામે પ્રાભૂત ચોવીશ અનુયોગદ્વારમય છે, તેમાંથી એ ત્રીજો અધોદય સત્તાનો સંક્ષેપ કહીશ એટલે એ શાસ્ત્રનું મૂળ સર્વજ્ઞવાક્ય છે એવું દેખાડયું. ॥ ૧ ॥

કહ વંધંતો વેયદ્ ? , કહ કહ વા સંતપયહિઠાણાણિ ।

મૂલુત્તરપર્ગઈસું, મંગલિગપ્પા મુણેઅઠ્ઠા ॥૨॥

કહ=કેટલી પ્રકૃતિ.

વંધંતો=આંધતો.

વેયદ્=વેદે.

કહ કહ=કેટલી કેટલાં.

વા=અથવા,

સંતપયહિઠાણાણિ=પ્રકૃતિનાં

સત્તાસ્થાન.

મૂલુત્તરપર્ગઈસું=મૂળ અને ઉત્તર પ્રકૃતિને વિષે.

મંગલિગપ્પા=ભાંગાના વિકલ્પો.

મુણેઅઠ્ઠા=જાણવા.

અર્થ:—કેટલી પ્રકૃતિ આંધતો કેટલી પ્રકૃતિ વેદે? અથવા કેટલી પ્રકૃતિ આંધતાં અને કેટલી પ્રકૃતિ વેદતાં પ્રકૃતિનાં સત્તા-સ્થાન કેટલાં હોય? [તે સંબંધિ] મૂળ અને ઉત્તર પ્રકૃતિને વિષે ભાંગાના વિકલ્પો જાણી લેવા. ॥ ૨ ॥

વિવેચન:—આ પ્રમાણે આચાર્ય કહે છે કે શિષ્ય પ્રશ્ન કરે છે.—કેટલી પ્રકૃતિ બાંધતો થકો કેટલી કર્મપ્રકૃતિ વેદે? અથવા કેટલી પ્રકૃતિ બાંધતાં તથા કેટલી પ્રકૃતિ વેદતાં કેટલી પ્રકૃતિ સત્તામાં હોય? શિષ્યે એવા પ્રશ્ન કર્યે થકે આચાર્ય કહે છે—મૂળ પ્રકૃતિને વિષે અને ઉત્તરપ્રકૃતિને વિષે પ્રત્યેકે બંધોદય-સત્તાના સંવેધને આશ્રયીને ઘણા ભાંગા થાય, તે અનેક પ્રકારની ભંગબળ સર્વ પ્રકારે વચને કરી કહેવાય નહીં, તેા પણ એટલા ભાંગાના વિકલ્પો જાણવા તે કહીએ છીએ. ॥ ૨ ॥

મૂળ પ્રકૃતિનો બંધોદયસત્તા સંવેધ.

અદ્વિહસત્તઞ્ચંધણસુ, અદ્વેવ ઉદયસંતંસા ।
 ણગવિહે તિવિગળ્ણો, ણગવિગળ્ણો અવંધંમિ ॥૩॥

અદ્વિહસત્તઞ્ચંધણસુ=અષ્ટવિધ,
 સમ્પવિધ અને પડ્વિધ બંધકને
 વિષે.
 અદ્વેવ=આઠે કર્મ.
 ઉદયસંતંસા=ઉદય અને સત્તાને

વિષે.
 ણગવિહે=એકવિધ બંધને વિષે.
 તિવિગળ્ણો=ત્રણ વિકલ્પો.
 ણગવિગળ્ણો=એક વિકલ્પ.
 અવંધંમિ=બંધના અભાવે.

અર્થ.—અષ્ટવિધ, સમ્પવિધ અને પડ્વિધ બંધકને વિષે ઉદય અને સત્તાએ આઠે કર્મ હોય, એકવિધ બંધકને વિષે ત્રણ વિકલ્પો અને બંધના અભાવે એક વિકલ્પ હોય. ॥ ૩ ॥

વિવેચન:—હવે પ્રથમ મૂળ પ્રકૃતિને વિષે બંધોદયસત્તાનો સંવેધ કહે છે, અષ્ટવિધ બંધકને વિષે સમ્પવિધ બંધકને વિષે અને પડ્વિધ બંધકને વિષે પ્રત્યેકે ઉદયે અને સત્તાએ આઠે કર્મપ્રકૃતિ પામીએ. એ ત્રણ ભાંગા દેખાડયા, તે આ પ્રમાણે—પ્રથમ આઠનો બંધ આઠનો ઉદય અને આઠની સત્તા; એ ભાંગો આયુર્ધંધકાળે અંતર્મુદૂર્ત પ્રમાણ હોય, તે મિથ્યાત્વ-થકી માંડીને ત્રીજા સિવાય અપ્રમત્ત ગુણઠાણા લગે જાણવો ૧.

તથા સાતનો અંધ, આઠનો ઉદય અને આઠની સત્તા; એ બીજે ભાંગે આયુર્બંધને અભાવે જઘન્ય અંતર્મુહૂર્ત ઉત્કૃષ્ટ છમાસે ઊણાં ૩૩ સાગરોપમ અંતર્મુહૂર્ત ન્યૂન પૂર્વકોડિ ત્રિભાગે અધિક એટલા કાળ પ્રમાણ મિથ્યાત્વથી નવમા ગુણઠાણ લગે સર્વને જાણવો ૨. તથા છનો અંધ, આઠનો ઉદય, આઠની સત્તા, એ ત્રીજે ભાંગે સૂક્ષ્મસંપરાયેજ જઘન્ય એક સમય, ઉત્કૃષ્ટ અંતર્મુહૂર્ત પ્રમાણ જાણવો; ત્યાં મોહનીયનો અંધ નથી તે માટે ૩. તથા એકવિધઅંધે કેવળ એક વેદનીય આંધતાં ત્રણ ભાંગા હોય, તે આ પ્રમાણ-એકનો અંધ, સાતનો ઉદય અને આઠની સત્તા, એ ભાંગે ઉપશાન્તમોહ ગુણઠાણે જઘન્ય એક સમય, ઉત્કૃષ્ટ અંતર્મુહૂર્ત લગે પામીએ; ત્યાં મોહનીયનો ઉદય નથી અને સત્તા છે તે માટે ૪. એકનો અંધ, સાતનો ઉદય અને સાતની સત્તા; એ ભાંગે ક્ષીણમોહ ગુણઠાણે અંતર્મુહૂર્ત લગે પામીએ. ત્યાં મોહનીયની સત્તા પણ નથી તે માટે ૫. એકનો અંધ, ચારનો ઉદય અને ચારની સત્તા, એ ભાંગે સયોગિ કેવલીને વિષે પામીએ; ઘાતી કર્મના અભાવ-થકી. તે જઘન્ય અંતર્મુહૂર્ત, ઉત્કૃષ્ટ દેશે ઊણી પૂર્વકોડિ લગે હોય ૬. તથા અઅંધે-અંધને અભાવે ચારનો ઉદય અને ચારની સત્તા, એ ભાંગે અયોગી ગુણઠાણે પામીએ ૭. એમ સર્વ મળી સાત ભાંગા મૂળ પ્રકૃતિના થાય. ॥ ૩૫ ॥

જયસ્થાનને વિષે મૂળપ્રકૃતિના ભાંગા.

સત્તદ્વંધ અદ્વદય-સંત તેરસસુ જીવટાણેસુ ।

ણગંમિ પંચ ભંગા, દો ભંગા હુંતિ કેવલિણો ॥૪૫॥

સત્તદ્વંધ અદ્વદયસંત=સાતનો
અંધ, આઠનો ઉદય, આઠની
સત્તા અને આઠનો અંધ,

આઠનો ઉદય, આઠની
સત્તા.

તેરસસુ=તેર [પહેલા].

જીવઠાણેસુ=જીવસ્થાનને વિષે.
 પ્ગમ્મિ=એક [પર્યાપ્તા સંજ્ઞિ
 પંચે દ્રિય] જીવસ્થાનને વિષે.
 પંચ મંગા=પાંચ ભાંગા.

દો=બે
 હુંતિ=હોય છે.
 કેવલિણો=કેવળીને.

અર્થ:—(પ્રથમના) તેર જીવસ્થાનને વિષે સાતનો અંધ, આઠનો ઉદય. આઠની સત્તા અને આઠનો અંધ, આઠનો ઉદય, આઠની સત્તા હોય, એક (પર્યાપ્તા સંજ્ઞિ પંચે દ્રિય) જીવસ્થાનને વિષે પાંચ ભાંગા હોય અને કેવળીને બે ભાંગા હોય. ॥ ૪ ॥

વિવેચન:—હવે એ ૭ ભાંગા ચૌદ જીવસ્થાનકને વિષે કહે છે સંજ્ઞીપર્યાપ્તો વર્ણને શેષ તેર જીવસ્થાનકને વિષે બે બે ભાંગા હોય, તે આ પ્રમાણે—સમવિધઅંધ, આઠનો ઉદય અને આઠની સત્તા; એ ભાંગા આયુર્બંધકાળ વિના સદાય હોય અને આઠનો અંધ, આઠનો ઉદય અને આઠની સત્તા; એ ભાંગા આયુર્બંધકાળે અંતર્મુહૂર્ત લગે હોય. એક સંજ્ઞી પર્યાપ્તાને વિષે પહેલા પાંચ ભાંગા હોય, ત્યાં આઠનો અંધ, આઠનો ઉદય અને આઠની સત્તા, એ ભાંગા આયુર્બંધકાળે હોય ૧ સાતનો અંધ આઠનો ઉદય અને આઠની સત્તા; એ ભાંગા આયુર્બંધકાળ વિના શેષકાળે હોય ૨. છનો અંધ, આઠનો ઉદય અને આઠની સત્તા; એ સૂક્ષ્મસંપર્શ્યે હોય ૩. એકનો અંધ સાતનો ઉદય અને આઠની સત્તા, એ ઉપશાન્તભાલે હોય ૪. એકનો અંધ સાતનો ઉદય અને સાતની સત્તા; એ ભાંગા ક્ષીણભાલે હોય ૫. તથા છેલ્લા બે ભાંગા કેવળીને હોય; તે આ પ્રમાણે—એકનો અંધ, ચારનો ઉદય અને ચારની સત્તા; એ ભાંગા સયોગિ કેવળીને હોય ૧, તથા અંધને અભાવે ચારનો ઉદય અને ચારની સત્તા; એ ભાંગા અયોગિ કેવળીને હોય ૨, ઈહાં સંજ્ઞાથકી કેવળી જૂદા કહ્યો તે કેવળી મન રહિત માટે સંજ્ઞી નહિ તેમ અસંજ્ઞી પણ નહિ એટલે નોસંજ્ઞી-નોઅસંજ્ઞી કહીએ તે માટે કેવળીને દ્રવ્યમન હોય પણ ભાવમન ન હોય. ॥ ૪ ॥

ગુણસ્થાનને વિષે ભાંગા.

અટ્ટસુ ઇગવિગપ્પો, છસ્સુવિ ગુણસન્નિણ્ણસુ દુવિગપ્પો ।

પત્તેઅં પત્તેઅં વંધોદયસંતકમ્માણં

॥૫॥

અટ્ટસુ=આઠ ગુણસ્થાનને વિષે.

દુવિગપ્પો=બે વિકલ્પો.

ઇગવિગપ્પો=એક વિકલ્પ.

પત્તેઅં=દરેકને.

છસ્સુવિગુણસંનિણ્ણસુ=છ ગુણઠા-
ણાને વિષે.

વંધોદયસંતકમ્માણં=અંધ, ઉદય
અને સત્તા પ્રકૃતિસ્થાનોના.

અર્થ:—આઠ ગુણસ્થાનને વિષે દરેકને એક વિકલ્પ અને
છ ગુણસ્થાનોને વિષે દરેકને બે વિકલ્પો અંધ, ઉદય અને સત્તા
પ્રકૃતિસ્થાનોના જાણવા. ॥ ૫ ॥

વિવેચન:—હવે એ સાત ભાંગા ગુણઠાણે કહે છે.—મિત્ર
અને અપૂર્વકરણાદિક સાત, એવં ૮ ગુણઠાણે એકેકો ભાંગા
હોય, તે આ પ્રમાણે—મિત્ર, અપૂર્વકરણ અને અનિવૃત્તિઆદર
એ ૩ ગુણઠાણે આઉંબુ ન બાંધે તે માટે સાતનો અંધ, આઠનો
ઉદય અને આઠની સત્તા એ ભાંગા હોય. સૂક્ષ્મસંપરાયે મોહ-
નીયનો અંધ ન હોય પણ ઉદય અને સત્તા હોય, તે માટે છનો
અંધ, આઠનો ઉદય અને આઠની સત્તા એ ભાંગા હોય. ઉપ-
શાન્તમોહે એકનો અંધ, સાતનો ઉદય અને આઠની સત્તા, એ
ભાંગા હોય; એક વેદનીયજ બાંધે અને મોહનીયનો ઉદય ન
હોય પણ સત્તા હોય તે માટે. ક્ષીણમોહે એકનો અંધ, સાતનો
ઉદય અને સાતની સત્તા એ ભાંગા હોય. સયોગિ કેવળીને
એકનો અંધ, ચારનો ઉદય અને ચારની સત્તા એ ભાંગા હોય.
અયોગિ કેવળીને અંધનો અભાવ હોવાથી ચારનો ઉદય અને
ચારની સત્તા એ ભાંગા હોય. તથા મિથ્યાદૃષ્ટિ ૧, સાસ્વાદન
૨, અવિરત ૩, દેશવિરત ૪, પ્રમત્ત ૫, અને અપ્રમત્ત ૬. એ
છ ગુણઠાણાને વિષે પ્રત્યેકે બે બે ભાંગા હોય, તે આ પ્રમાણે—
આયુર્બંધકાળે આઠનો અંધ, આઠનો ઉદય અને આઠની
સત્તા, એ ભાંગા હોય અને આયુર્બંધકાળે વિના સાતનો અંધ

આઠનો ઉદય અને આઠની સત્તા એ ભાંગો હોય; એવં એ ભાંગા હોય. એમ પ્રત્યેકે પ્રત્યેકે બંધ, ઉદય અને સત્તાના ભાંગા ગુણઠાણે હોય. એટલે મૂળ પ્રકૃતિ આશ્રયી સંવેધ અને સ્વામીપણું કલ્પું. ॥ ૫ ॥

મૂલ પ્રકૃતિના બંધોદયસત્તા સંવેધભાંગા

ભાંગા	બંધ	ઉદય	સત્તા	૧૪ જીવમેદે	૧૪ ગુણસ્થાને	ભંગાનાં કાલમાનં
૧	૮	૮	૮	૧૪	૧૨૧૪૧૫ ૬૭	અંતર્મુહૂર્ત્તમાનં
૨	૭	૮	૮	૧૪	૧૨૨૩૪૧૫ ૬૭૮૯	જઘન્યઅંત૦ ઉત્ત કૃષ્ટપદ્માસોન૩૩ સાગર અન્તર્મુ ન્યૂન પૂર્વકોટિત્રિ ભાગાધિકં
૩	૬	૮	૮	સંસ્થિપર્યાં૦૧	૧૦ મે	જ૦ ૧ સમય ૩૦ અંતર્મુહૂર્ત્ત
૪	૧	૭	૮	સંસ્થિપર્યાં૦૧	૧૧ મે	જ૦ ૧ સમય ૩૦ અંતર્મુહૂર્ત્ત
૫	૧	૭	૭	સંસ્થિપર્યાં૦૧	૧૨ મે	અંતર્મુહૂર્ત્ત
૬	૧	૪	૪	કેવલિન:	૧૩ મે	જ૦ અંતર્મુહૂર્ત્ત ૩૦ નવ વર્ષોનપૂર્વકોટિ:
૭	૦	૪	૪	કેવલિન:	૧૪ મે	હસ્વપંચાક્ષર- મિતં

કર્મની ઉત્તરપ્રકૃતિની સંખ્યા

પંચનવદુન્નિઅઠ્ઠા—વીસા ચરો તહેવ બાયાલા ।
 દુન્નિ અ પંચ ય મળિયા, પયડીઓ આણુપુઠ્ઠીણ ॥૬૧॥

પંચ=પાંચ.

નવ=નવ.

દુન્નિ=બે.

અઠ્ઠાવીસા=અઠ્ઠાવીશ.

ચરો=ચાર.

તહેવ=તેમજ.

બાયાલા=બહેંતાળીશ.

દુન્નિ=બે.

પંચ=પાંચ.

ય=અને.

મળિયા=કહી છે.

પયડીઓ=પ્રકૃતિઓ.

આણુપુઠ્ઠીણ=અનુક્રમે.

અર્થ:—પાંચ, નવ, બે, અઠ્ઠાવીશ, ચાર તેમજ બહેંતા-
 ળીશ બે અને પાંચ પ્રકૃતિઓ અનુક્રમે આઠ કર્મની કહેલી
 છે. ॥ ૬ ॥

વિવેચન:—હવે ઉત્તર પ્રકૃતિ આશ્રયીને બંધ ઉદય તથા
 સત્તાનો સંવેધ અને સ્વામીપણું કહે છે. ત્યાં પ્રથમ ૮ કર્મની
 ઉત્તરપ્રકૃતિની સંખ્યા કહે છે. જ્ઞાનાવરણીયની પાંચ, દર્શના-
 વરણીયની નવ, વેદનીયની બે, અને મોહનીયની સત્તાદિકે
 અઠ્ઠાવીશ અને બંધે ૨૬. આયુઃકર્મની ૪ અને નામકર્મની
 બેંતાળીશ પ્રકૃતિ હોય; તે બંધ અને ઉદયે ૬૭ હોય અને
 સત્તાએ ૯૩ અથવા ૧૦૩ હોય. ગાત્રકર્મની બે પ્રકૃતિ હોય
 અને અંતરાય કર્મની પાંચ પ્રકૃતિ હોય. એ અનુક્રમે આઠ
 કર્મની ઉત્તર પ્રકૃતિ કહી. હવે એના બંધ, ઉદય અને સત્તા
 સંવેધે ભાંગા કહે છે. ॥ ૬ ॥

ઉત્તર પ્રકૃતિનો બંધોદયસત્તા સંવેધ

બંધોદયસંતંસા, નાનાવરણંતરાહ્ણ પંચ ।

બંધોવરમેવિ ઉદય, સંતંસા હુંતિ પંચેવ ॥ ૭ ॥

બંધોદયસંતંસા=બંધ, ઉદય અને
સત્તારૂપ અંશો.

નાનાવરણંતરાહ્ણ=જ્ઞાનાવરણ
અને અંતરાય કર્મને વિષે

પંચ=પાંચ પ્રકૃતિના.

બંધોવરમેવિ=બંધના અભાવે
પણ

ઉદય સંતંસા=ઉદય અને સત્તા.
હુંતિ=હોય.

પંચેવ=પાંચ પ્રકૃતિ રૂપજ.

અર્થ:—જ્ઞાનાવરણ અને અંતરાય કર્મને વિષે બંધ, ઉદય અને સત્તારૂપ અંશો પાંચ પ્રકૃતિના હોય. બંધના અભાવે પણ ઉદય અને સત્તા પાંચ પ્રકૃત્યાત્મકજ હોય. ॥ ૭ ॥

વિવેચન:—જ્ઞાનાવરણીયની પાંચ અને અંતરાયની પાંચ મળી દશ પ્રકૃતિ ધ્રુવબંધી એ માટે સૂક્ષ્મસંપરાય લગે સર્વ પાંચે ભેગી બાંધે તે માટે પાંચનો બંધ, પાંચનો ઉદય અને પાંચની સત્તા એ એક ભાંગે જ્ઞાનાવરણીય અને અંતરાયનો સૂક્ષ્મસંપરાય ગુણઠાણા લગે સર્વ જીવને હોય. એ બે કર્મનો બંધ ટળ્યે થકે પણ પાંચનો ઉદય અને પાંચની સત્તા, એ ભાંગે ઉપશાન્તમોહ અને ક્ષીણમોહે પામીએ. એમ એ જ્ઞાનાવરણીય અને અંતરાય કર્મના બંધોદયસત્તા સંવેધે બે બે ભાંગા હોય ॥૭॥

૧ તહા, ઉદ સંતા હુંતિ પંચેવ ॥ ઇતિ પાઠાંતરે.

જ્ઞાનાવરણાંતરાયયોઃ સંવેધભંગો					
ભંગ	બંધ	ઉદય	સત્તા	ગુણઠાણે	જીવમેદે
૧	૫	૫	૫	૧૧૨૩૪૫૬૭ ૮૯૧૦	૧૪
૨	૦	૫	૫	૧૧૧૨	૧ સંહિ- પયાં૦

દર્શનાવરણના સંવેધભાંગા

બંધસ્સ ય સંતસ્સ ય, પગ્ગદ્દાણાઈ તિણ્ણિ તુલ્લાઈં ।
ઉદયદ્દાણાઈં દુવે, ચડ પળગં દંસણાવરણે ॥ ૮ ॥

બંધસ્સ=બંધનાં.
સંતસ્સ=સત્તાનાં.
પગ્ગદ્દાણાઈ=પ્રકૃતિસ્થાનો.
તિણ્ણિ=ત્રણુ [૮-૬-૪]
તુલ્લાઈં=સરખાં.

ઉદયદ્દાણાઈં=ઉદયસ્થાનો.
દુવે=એ [હોય].
ચડ=ચાર.
પળગં=પાંચ.
દંસણાવરણે=દર્શનાવરણને વિષે.

અર્થ:-દર્શનાવરણને વિષે બંધનાં અને સત્તાનાં પ્રકૃતિ
સ્થાનો ત્રણુ [૮-૬-૪] સરખાં હોય. ઉદયસ્થાનો ચાર તથા પાંચ
પ્રકૃતિનાં એમ એ હોય. ॥ ૮ ॥

વિવેચન:-હવે દર્શનાવરણીય કર્મના સંવેધભાંગા કહે છે:-
દર્શનાવરણીયને વિષે બંધના અને સત્તાનાં સ્થાનક ૯, ૬, ૪,
એ ત્રણુ સરખાં હોય. ત્યાં પહેલું નવતું બંધસ્થાનક મિથ્યાત્વે
અને સાસ્વાદને પામીએ; તે અભવ્યને અનાદિ અનંત હોય,
ભવ્યને અનાદિસાન્ત હોય અને સમ્યક્ત્વ થકી પડીને મિથ્યાત્વે

ગયેલાને સાદિસાન્ત હોય, તે જઘન્ય અંતર્મુહૂર્ત લગે હોય અને ઉત્કૃષ્ટ દેશે ઊણા અર્ધ પુદ્ગલપરાવર્ત લગે હોય. તે નવ માંહેથી થીણુદ્વિત્રિકનો અંધ ટળ્યે છ તુ અંધસ્થાનક મિશ્રગુણઠાણાથી માંડીને અપૂર્વકરણ ગુણઠાણાના પહેલા ભાગ લગે હોય, તે જઘન્ય અંતર્મુહૂર્ત લગે હોય અને ઉત્કૃષ્ટ એકસો અત્રીશ સાગરોપમ અધિક લગે રહે, તે પછી કોઈક ક્ષપકશ્રેણિ પડિવજે-પ્રાપ્ત કરે, અને કોઈક મિથ્યાત્વ પામતો નવવિધ અંધક થાય. તે છ માંહેથી નિદ્રાદ્વિકનો અંધ ટળ્યે ચારતુ અંધસ્થાનક અપૂર્વકરણના ખીજ ભાગથી માંડીને સૂક્ષ્મસંપરાય લગે હોય, તે જઘન્ય એક સમય અને ઉત્કૃષ્ટ અંતર્મુહૂર્ત લગે રહે. હવે દર્શનાવરણીયતુ નવ પ્રકૃતિતુ સત્તાસ્થાનક મિથ્યાત્વથી માંડીને ઉપશાન્તમોહ લગે હોય. તે ઉપશમશ્રેણિએ અને ક્ષપકશ્રેણિએ નવમાના પહેલા ભાગ લગે હોય. તે અભવ્યને અનાદિ અનાંત અને ભવ્યને અનાદિ સાન્ત હોય પણ સાદિસાન્ત ન હોય, કેમકે નવતુ સત્તાસ્થાનક તો ક્ષપકશ્રેણિએ જ ટળે અને તે ક્ષપકશ્રેણિ થકી તો પડે નહીં તે માટે. તે માંહેથી થીણુદ્વિત્રિકની સત્તા ટળ્યે છ પ્રકૃતિતુ સત્તાસ્થાનક અનિવૃત્તિ આદર ગુણઠાણાના ખીજ ભાગ થકી માંડીને ક્ષીણુમોહના દ્વિચરમ સમયલગે હોય તે જઘન્યથી અને ઉત્કૃષ્ટપણે પણ અંતર્મુહૂર્ત પ્રમાણ હોય. તે માંહેથી વળી એ નિદ્રાની સત્તા ટળ્યે ચાર પ્રકૃતિતુ સત્તાસ્થાનક ક્ષીણુમોહને છેલ્લે સમયે હોય, તે એક સમય રહે. હવે દર્શનાવરણીયનાં ઉદયસ્થાનક એ હોય, ચારતુ અને પાંચતુ; ત્યાં ચક્ષુર્દર્શનાવરણીય પ્રમુખ ચાર ધ્રુવોદયી છે, તે માટે ચારતુ ઉદયસ્થાનક મિથ્યાત્વથી માંડીને ક્ષીણુમોહના છેડા લગે હોય તથા નિદ્રા પાંચ માંહેથી એક કાળે એકનો જ ઉદય હોય પણ એ ત્રણનો ઉદય ન હોય, અધ્રુવોદયી માટે. પૂર્વોક્ત ૪ માંહે એક નિદ્રા ભળે ત્યારે પાંચતુ ઉદયસ્થાનક હોય, તે ક્યારેક હોય, ક્યારેક ન હોય. એ પ્રકારે દર્શનાવરણીયનાં અંધ ઉદય અને સત્તાનાં સ્થાનક કહ્યાં. હવે સંવેધે તેના ભાંગા કહે છે. ॥ ૮ ॥

બીઆવરણે નવવંધણ(ગે)સુ, ચુપંચુદય નવસંતા ।
છુચુવંધે ચેવં, ચુવંધુદણ છલંસા ચ ॥ ૧ ॥

બીઆવરણે=બીજા દર્શનાવરણને વિષે.

નવવંધણસુ=નવવિધ અંધકનેવિષે

ચુપંચુ=ચાર અથવા પાંચનો

ુદય=ઉદય.

નવસંતા=નવ પ્રકૃતિની સત્તા

છુચુવંધે=છ અને ચારના અંધે
ચેવં=પૂર્વોક્ત પ્રકારે ઉદય સત્તા.

ચુવંધુદણ=ચારના અંધ અને
ચાર ઉદયને વિષે.

છલંસા=છની સત્તા [હોય]

ચ=પણ.

અર્થ:-દર્શનાવરણને વિષે નવવિધ અંધકને વિષે ચાર અથવા પાંચનો ઉદય અને નવ પ્રકૃતિની સત્તા હોય. છ અને ચારના અંધે પૂર્વોક્ત પ્રકારે ઉદય સત્તા હોય. ચારના અંધ અને ચારના ઉદયને વિષે છની સત્તા પણ હોય ॥૯ ॥

વિવેચન:-દ્વિતીયાવરણ તે દર્શનાવરણીય કર્મ તેને વિષે નવવિધ અંધક એવા મિથ્યાત્વી અને સાસ્વાદનીને ચાર તથા પાંચનો ઉદય હોય અને નવની સત્તા હોય એટલે એ બે ભાંગા દેખાડયા, તે આ પ્રમાણે-નવનો અંધ, ચારનો ઉદય અને નવની સત્તા એ ભાંગા નિદ્રાનો ઉદય ન હોય ત્યારે હોય. તથા નવનો અંધ પાંચનો ઉદય અને નવની સત્તા એ ભાંગા નિદ્રાની ઉદયાવસ્થાએ હોય. એ બીજા ભાંગા માંહે પાંચ ભાંગા થાય તે આ પ્રમાણે-એક કાળે પાંચ નિદ્રા માંહેલી એક નિદ્રાનો ઉદય હોય તે એકેકી નિદ્રાનું નામ લઈને ગણીએ ત્યારે પાંચ ભાંગા [વિકલ્પ] થાય તથા છને અંધે અને ચારને અંધે પણ એમજ બે બે ભાંગા હોય. છનો અંધ મિત્ર ગુણકાણાથી માંડીને અપૂર્વકરણના પહેલા ભાગ લગે હોય, ત્યાં બે ભાંગા હોય, તે આ પ્રમાણે-છનો અંધ ચારનો ઉદય અને નવની સત્તા એ ભાંગા નિદ્રાનો ઉદય ન હોય ત્યારે હોય, અને છનો અંધ, પાંચનો ઉદય અને નવની સત્તા એ ભાંગા નિદ્રાને ઉદયે હોય. એ ભાંગા માંહે પણ એકેકી નિદ્રાનું નામ લઈ ઉદય કહીએ ત્યારે પાંચ વિકલ્પ પ્રમત્ત લગે થાય

અપ્રમત્ત થકી તો થીણુદ્ધિત્રિકનો ઉદય ઠળ્યો તે માટે એ ભાંગા થાય. એ નિદ્રાના ઉદયના ભાંગા ક્ષપકશ્રેણિવાળાને હોય નહિ, ક્ષપકશ્રેણિવાળો અતિ વિશુદ્ધ છે માટે તેને નિદ્રા અને પ્રયસાનો ઉદય ન હોય. યદ્યપિ કર્મસ્તવે ક્ષીણુમોહના દ્વિચરમ સમય લગે નિદ્રા અને પ્રયસાનો ઉદય કહ્યો છે પણ તે સંભવે નહીં. તથા ચતુર્વિધઅંધ તે અપૂર્વકરણના ણીજા ભાગ થકી માંડીને સૂક્ષ્મ-સંપરાય લગે હોય; ત્યાં ચારનો અંધ, પાંચનો ઉદય અને નવની સત્તા એ ભાંગા ઉપશમશ્રેણિવાળાનેજ હોય તેના પણ એ નિદ્રાનો ઉદય ગણતાં એ વિકલ્પ થાય; અને ચારનો અંધ, ચારનો ઉદય અને નવની સત્તા એ ભાંગા ઉપશમક અને ક્ષપક એને હોય. ત્યાં ક્ષપકને અનિવૃત્તિઆદરના પહેલા ભાગ લગેજ હોય અને ઉપશમકને સૂક્ષ્મસંપરાય લગે હોય. તથા ક્ષપકને અનિવૃત્તિઆદરના સંખ્યાતા ભાગ ગયા પછી થીણુદ્ધિત્રિકની સત્તા પણ ઠળે ત્યારે ચારનો અંધ, ચારનો ઉદય અને છની સત્તા એ ભાંગા સૂક્ષ્મસંપરાયના છેલ્લા સમય લગે હોય, પછી અંધ ઠળે. એ પ્રકારે ચારના અંધના ત્રણ ભાંગા થયા. અહીં અંશ શબ્દે સત્તા કહીએ ॥ ૯ ॥

उवरयबंधे चउ पण, नवंस चउरुदय छच्चउसंता ।
वेअणिआउयगोए, विमज्ज मोहं परं वुच्छं ॥१०॥

उवरयबंधे=अंधनो विच्छेद थये
छते.
चउपण=चार अथवा पांचनो
उदय.
नवंस=नवनी सत्ता.
चउरुदय=चारनो उदय.
छ=छनी
च्चउ=अने चारनी.

संता=सत्ता.
वेअणियाउयगोए=वेदनीय, आ-
युष्य અને ગોત્રકર્મને વિષે
विमज्ज=अंधादिस्थान અને सं-
वेधना ભાંગા કહેવા.
मोहं=મોહનીય કર્મને.
परं=હવે પછી.
वुच्छं=કહીશું.

અર્થ:-અંધનો વિચ્છેદ થયે છતે ચાર અથવા પાંચનો ઉદય અને નવની સત્તા [એ એ ભાંગા] તેમજ ચારનો ઉદય અને છ અથવા ચારની સત્તા હોય. વેદનીય, આયુષ્ય અને ગોત્રકર્મને વિષે [સંવેધ આશ્રયીને અંધાદિ સ્થાનના] ભાંગા કહીને મોહનીય કર્મના ભાંગા હવે પછી કહીશું. ॥ ૧૦ ॥

વિવેચન:-તથા અંધ ટળે થકે ચારનો ઉદય નવની સત્તા અને પાંચનો ઉદય નવની સત્તા એ એ ભાંગા ઉપશાન્તમોહ ગુણુકાણુજ પામીએ; ઉપશમશ્રેણિએ નિદ્રા-પ્રયલાનો ઉદય સંભવે અને સ્થાનક્રિત્રિક પણુ સત્તાએ હોય તે માટે. તથા ચારનો ઉદય છની સત્તા એ ભાંગો ક્ષીણુકપાયના દ્વિચરમ સમય લગે પામીયે. તથા ચારનો ઉદય ચારની સત્તા એ ભાંગો ક્ષીણુકપાયને છેલ્લે સમયે હોય; ત્યાંજ નિદ્રા પ્રયલાની સત્તા ટળે તે માટે. એ પ્રમાણે દર્શનાવરણીયના અગ્યાર ભાંગા હોય, તે વળી જ્યાં જેટલી નિદ્રા ઉદયે હોય તેટલીનાં નામ લઇને જૂદાજૂદા ભાંગા કરીએ ત્યારે ૨૧ ભાંગા થાય, અને વળી કર્મસ્તવ કહ્યા પ્રમાણે ક્ષપકને નિદ્રાદિકનો ઉદય કહીએ ત્યારે ચારનો અંધ, પાંચનો ઉદય અને છની સત્તા એ ભાંગો નવમે-દશમે ગુણુકાણુ વર્તાતા ક્ષપકને હોય. તથા અંધને અભાવે પાંચનો ઉદય અને છની સત્તા એ ભાંગો ક્ષીણુમોહ દ્વિચરમ સમય લગે હોય; એમ ૧૩ ભાંગા થાય. નિદ્રાને પૃથક નામ ગ્રહી કહીએ ત્યારે ૨૫ ભાંગા થાય. એ પ્રકારે દર્શનાવરણીય કર્મના અંધોદયસત્તા-સંવેધે ભાંગા કહ્યા.

હવે વેદનીય કર્મ, આયુ કર્મ અને ગોત્ર કર્મ એ ત્રણના અંધોદયસત્તા સંવેધના ભાંગા થોડા માટે તેને પૂર્વે કહીને મોહનીય કર્મના અંધોદયસત્તા સંવેધના ભાંગા ઘણા છે માટે પછી કહીશું. ॥ ૧૦ ॥

દર્શનાવરણસ્ય વંધોદયસત્તાસંવેધે ભંગાઃ ૧૧૬૧૩

નિદ્રાણાં પૃથગ્ નાનગ્રહણેન ભંગાઃ ૧૩૬૨૫

અનુક્રમ.	વંધ	ઉદય	સત્તા		ગુણસ્થાનેષુ.
૧	૯	૪	૯	૧	૧૨
૨	૯	૬	૯	૫	૧૨
૩	૬	૪	૯	૧	૩૪૫૬૭૮
૪	૬	૫	૯	૫	૩૪૫૬૭૮X
૫	૪	૪	૯	૧	૮૧૧૦
૬	૪	૫	૯	૨	૮૧૧૦ઉપશમશ્રેણિ
૭	૪	૪	૬	૧	૯૧૧૦ ક્ષપકને
૮	૪	૬	૬	૨	૯૧૧૦ મતાંતરે
૯	૦	૪	૯	૧	૧૧ ઉપશમક
૧૦	૦	૫	૯	૨	૧૧ ઉપશમક
૧૧	૦	૪	૬	૧	૧૨ દ્વિચરમસમયપર્યંત
૧૨	૦	૫	૬	૨	૧૨ મતાંતરે
૧૩	૦	૪	૪	૧	૧૨ ચરમસમયે

એ ભાંગામાં આડમે અને આરમે એ બે ભાંગા કર્મસ્તવને અભિપ્રાયે લખ્યા છે અને શેષ ૧૧ ભાંગા આ ગ્રંથના મતે કલા છે.

X અહીં નિદ્રાના પાંચ ભાંગા છઠ્ઠા ગુણસ્થાન સુધી ઘટે, માત્ર બેજ ભાંગા આગળના ગુણસ્થાને ઘટે.

૧ ઉપશમકને અને ક્ષપકને નવમાના પહેલા ભાગ સુધી.

ગોત્ર, વેદનીય અને આયુઃકર્મના સંવેધે ભાંગા.
 ગોત્રમિ સત્ત મંગા, અટ્ટ ય મંગા હવંતિ વેઅણિણ્ ।
 પળ નવ નવ પળ મંગા, આઠચઠક્રેવિ કમસો ડ ॥૧૧॥

ગોત્રમિ=ગોત્રકર્મને વિષે.

સત્ત મંગા=સાત ભાંગા

અટ્ટ=આઠ.

મંગા=ભાંગા

હવંતિ=હોય.

વેઅણિણ્=વેદનીયકર્મને વિષે.

પળ નવ નવ પળ મંગા=પાંચ,
 નવ, નવ અને પાંચ ભાંગા.

આઠચઠક્રેવિ=આયુષ્યચતુષ્કને
 વિષે વળી.

કમસો=અનુક્રમે.

ડ=તો.

અર્થ:—ગોત્રકર્મને વિષે સાત ભાંગા, અને વેદનીય કર્મને વિષે આઠ ભાંગા હોય. ચારે આયુષ્યને વિષે તો અનુક્રમે પાંચ, નવ, નવ અને પાંચ ભાંગા હોય. ॥૧૧॥

ત્રિવેચન:—ગોત્રકર્મને વિષે અધોદાયસત્તા સંવેધે સાત ભાંગા થાય, તે આ પ્રમાણે—ગોત્રનું અધસ્થાનક એકજ હોય. પહેલે ધીજે ગુણુઠાણે નીચ ગોત્ર અથવા ઉંચ ગોત્ર બાંધે પણ સમકાળે બે ગોત્ર ન બાંધે, પરસ્પર વિરુદ્ધ છે માટે, અને મિશ્ર થકી દશમા ગુણુસ્થાન લગે તો ઉચ્ચૈર્ગોત્રજ બાંધે, અને ઉદયસ્થાનક પણ એકજ હોય. મિથ્યાત્વ થકી માંડીને દેશવિરત લગે નીચ અથવા ઉંચ એ બે ગોત્ર ઉદયે હોય પણ સમકાળે એકજ ઉદયે હોય, પરસ્પર વિરુદ્ધ માટે, અને પ્રમત્ત થકી અયોગી લગે તો ઉચ્ચૈર્ગોત્રનોજ ઉદય હોય. તથા સત્તાસ્થાનક બે હોય, બેનું અને એકનું; તે આ પ્રમાણે—ઉચ્ચૈર્ગોત્ર અને નીચૈર્ગોત્ર એ બેની સત્તા સમકાળે સાથે સર્વ ગુણુઠાણે હોય. તથા તેઉકાય વાયુકાયની અવસ્થાએ ઉચ્ચૈર્ગોત્ર ઉવેલ્યે એક નીચૈર્ગોત્રની સત્તા હોય અથવા અયોગી કેવળીને નીચૈર્ગોત્રની સત્તા ગયે છેલ્લે સમયે એક ઉચ્ચૈર્ગોત્રની સત્તા હોય. હવે એનો સંવેધ કહે છે—નીચૈર્ગોત્રનો અધ નીચૈર્ગોત્રનો ઉદય અને નીચૈર્ગોત્રની સત્તા, એ ભાંગા તેઉકાય અને વાયુકાય માંહે પામીએ; ત્યાં ઉચ્ચૈર્ગોત્ર ઉવેલે તે માટે. તથા તેઉકાય અને વાયુકાયના ભવ થકી નીકળ્યા એકેન્દ્રિય, બેન્દ્રિય, તેર્દ્રિય, ચઉરિન્દ્રિય અને

પાંચેન્દ્રિય તિર્યંચ માંહે કિયાતકાલ લગે પણ એ ભાંગો પામીએ તથા નીચેગોત્રનો અંધ, નીચનો ઉદય અને ઉચ્ચ નીચની સત્તા અથવા નીચનો અંધ, ઉચ્ચનો ઉદય અને ઘેની સત્તા, એ ઘે ભાંગા મિથ્યાત્વી તથા સાસ્વાદનીને વિષે હોય. તથા ઉચ્ચનો અંધ, નીચનો ઉદય અને ઘેની સત્તા, એ ભાંગો મિથ્યાત્વથી માંડીને દેશવિરતિ લગે પામીએ; તે પછી નીચનો ઉદય નથી તે માટે. તથા ઉચ્ચનો અંધ, ઉચ્ચનો ઉદય અને ઘેની સત્તા, એ ભાંગો મિથ્યાત્વથી માંડીને સૂક્ષ્મસંપરાય લગે પામીએ. તે પછી અંધનો અભાવ હોવા થકી ઉચ્ચનો ઉદય અને ઘેની સત્તા, એ ભાંગો ઉપશાન્ત મોહથી માંડીને અયોગી કેવળીના દ્વિચરમ સમય લગે પામીએ. ઉચ્ચનો ઉદય ઉચ્ચની સત્તા, એ ભાંગો અયોગી કેવળીને ચરમ સમયે હોય. એ સર્વ મળી સાત ભાંગા ગોત્રકર્મના બાણુવા.

વેદનીય કર્મને વિષે અંધોદયસત્તા સંવેધે આઠ ભાંગા હોય. ત્યાં વેદનીયનું અંધસ્થાનક અને ઉદયસ્થાનક પણ એકેકી પ્રકૃતિનું એકેકુંજ હોય, યદપિ છઠ્ઠા ગુણુટાણુ લગે ઘેનો અંધ છે અને પછી એક સાતાનો અંધ છે તો પણ પરસ્પર વિરોધી છે માટે સમકાળે ઘે ન બાંધે પણ એકજ બાંધે, અને ઉદયે સર્વ ગુણુટાણુ ઘે હોય તો પણ એક કાળે એકજ ઉદય આવે. તથા સત્તાસ્થાનક ઘે હોય, એકનું અને ઘેનું. જ્યાં લગે એક સત્તા થકી ટળયું ન હોય ત્યાં લગે ઘેની સત્તા હોય અને એક ટળયે એકની સત્તા રહે. હવે એનો સંવેધ કહે છે. અસાતાનો અંધ અસાતાનો ઉદય અને ઘેની સત્તા ૧, તથા અસાતાનો અંધ, સાતાનો ઉદય અને ઘેની સત્તા ૨, એ ઘે ભાંગા મિથ્યાત્વથી માંડીને પ્રમત્ત ગુણુટાણુ લગે પામીએ; તે પછી અસાતાનો અંધ ન હોય તે માટે નહીં. સાતાનો અંધ, અસાતાનો ઉદય અને ઘેની સત્તા ૩, સાતાનો અંધ, સાતાનો ઉદય અને ઘેની સત્તા ૪, એ ઘે ભાંગા મિથ્યાત્વથી માંડીને સયોગી કેવળી લગે હોય તે પછી અંધને અભાવે અસાતાનો ઉદય અને ઘેની સત્તા ૫, સાતાનો ઉદય ઘેની સત્તા ૬, એ ઘે ભાંગા અયોગીને દ્વિચરમ સમય લગે પામીએ. અસાતાનો ઉદય અને અસાતાની સત્તા ૭, સાતાનો ઉદય અને સાતાની સત્તા ૮, એ ઘે ભાંગા અયોગી કેવળીને ચરમ સમયે એક સમય લગે પામીએ. એ સર્વ મળીને

वेदनीय कर्मना आठ भांगा होय. ते साथेना यंत्रधी जणुया.

गोत्रकर्मणः बंधोदयसत्तासंवेधे भंगाः ७

भांगा	बं०	उ०	स०	गुणस्थानेषु.
७				
१	नीच	नीच	नीच	१ तेजोवायुषु तदागततिर्यक्षुवाकियत्कालं
२	नी	नी	२	१।२
३	नी	उ	२	१।२
४	उ	नी	२	१।२।३।४।५
५	उ	उ	२	१।२।३।४।५।६।७।८।९।१०
६	०	उ	२	११।१२।१३।१४ मानाद्विचरमसमयपर्यंत
७	०	उ	उ	१४ चरम समये.

वेदनीयस्य बंधोदयसत्तासंवेधे भंगाः ८

भां०८	बं०	उ०	स०	गुणस्थानेषु
१	अ	अ	२	१।२।३।४।५।६
२	अ	सा	२	१।२।३।४।५।६
३	सा	अ	२	१ थी १३ लगे
४	सा	सा	२	१ थी १३ लगे
५	०	अ	२	१४ द्विचरम समय पर्यंत
६	०	सा	२	१४ " "
७	०	अ	अ	१४ चरम समये
८	०	सा	सा	१४ चरम समये

આયુઃકર્મને વિષે અંધોદયસત્તા સંવેધે નરકને વિષે પાંચ, તિર્યંચને વિષે નવ, મનુષ્યને વિષે નવ અને દેવતાને વિષે પાંચ ભાંગા એમ ચારે મળીને અકુલીશ ભાંગા થાય. આયુઃકર્મતું અંધ સ્થાનક એક છે, કેમ કે એક કાળે પરસ્પર વિરોધી છે માટે ચાર માંહેલું એકજ આયુ આંધે છે. એમ ઉદયસ્થાનક પણ એકજ; એક ભવે એકજ આયુનો ઉદય હોય તે માટે. સત્તા સ્થાનક બે હોય, એકતું અને બેતું. પરભવાયુર્મધકાળ થકી પૂર્વે એકતું સત્તાસ્થાનક અને પરભવાયુર્મધ પછી તે પરભવે ન ઉપજે ત્યાં લગે બેતું સત્તાસ્થાનક. હવે સંવેધ કહે છે.— આઉખાની ત્રણ અવસ્થા છે, પરભવાયુર્મધકાળ થકી પૂર્વે પૂર્વાવસ્થા ૧, પરભવાયુર્મધ વેળાએ અંધાવસ્થા ૨, અને પરભવાયુ આંધ્યા પછી પરાવસ્થા ૩. ત્યાં નારકીને પૂર્વાવસ્થાએ અંધને અભાવે નરકાયુનો ઉદય અને નરકાયુની સત્તા એ ભાંગો ચારે ગુણુઠાણે હોય ૧. અંધાવસ્થાએ તિર્યંગાયુનો અંધ, નરકાયુનો ઉદય અને નરક તિર્યંગાયુની સત્તા, એ ભાંગો મિથ્યાત્વે અને સાસ્વાદને હોય ૨, અથવા મનુષ્યાયુનો અંધ, નારકાયુનો ઉદય અને મનુષ્ય-નારકાયુની સત્તા, એ ભાંગો મિથ્યાત્વ, સાસ્વાદન અને અવિરત એ ત્રણ ગુણુઠાણે હોય ૩, તથા અંધકાળ પછી નારકાયુનો ઉદય અને નારક-તિર્યંગાયુની સત્તા એ ચારે ગુણુઠાણે હોય ૪, અથવા નારકાયુનો ઉદય અને મનુષ્ય-નારકાયુની સત્તા એ ભાંગો પણ ચારે ગુણુઠાણે હોય ૫. એમ એ નારકી માંહે આયુઃ કર્મના પાંચ ભાંગા હોય. દેવતાને વિષે પણ પાંચ ભાંગા એમજ કહેવા. તિર્યંચને વિષે પરભવાયુર્મધ થકી પૂર્વે તિર્યંગાયુનો ઉદય અને તિર્યંગાયુની સત્તા, એ ભાંગો ધુરલે પાંચ ગુણુઠાણે પામીએ ૨, અંધકાળે નરકાયુનો અંધ, તિર્યંગાયુનો ઉદય અને તિર્યંગ-નારકાયુની સત્તા, એ ભાંગો મિથ્યાત્વ ગુણુઠાણે જ હોય ૨, અથવા તિર્યંગાયુનો અંધ, તિર્યંગાયુનો ઉદય અને બે તિર્યંગાયુની સત્તા, એ ધુરિલે બે ગુણુઠાણે હોય ૩ અથવા મનુષ્યાયુનો અંધ, તિર્યંગાયુનો ઉદય અને મનુષ્ય-તિર્યંગાયુની સત્તા, એ ભાંગો પણ મિથ્યાત્વે અને સાસ્વાદને હોય ૪, અથવા દેવાયુનો અંધ તિર્યંગાયુનો ઉદય અને દેવ તિર્યંગાયુની સત્તા, એ ભાંગો મિથ્યાત્વે, સાસ્વાદને, અવિરતે.

અને દેશવિરતે હોય, મિશ્રે આયુર્ધ્મંથ ન હોય ૫, એ ચાર ભાંગા પરભવાયુર્ધ્મંથકાળે જાણવા. તથા ધ્મંથકાળ પછી તે તિર્યંગાયુનો ઉદય અને નારક-તિર્યંગાયુની સત્તા ૬, અથવા તિર્યંગાયુનો ઉદય અને ઐ તિર્યંગાયુની સત્તા ૭, અથવા તિર્યંગાયુનો ઉદય અને મનુષ્ય-તિર્યંગાયુની સત્તા ૮, અથવા તિર્યંગાયુનો ઉદય અને દેવ-તિર્યંગાયુની સત્તા ૯, એ ચારે ભાંગા ધુરિલે પાંચે ગુણકાણે પામીએ. એ પ્રમાણે તિર્યંચને વિષે નવ ભાંગા હોય, મનુષ્યને વિષે પરભવાયુર્ધ્મંથ થકી પૂર્વે મનુષ્યાયુનો ઉદય અને મનુષ્યાયુની સત્તા એ ભાંગો ચૌદે ગુણકાણે હોય ૧, પરભવાયુર્ધ્મંથકાળે નારકાયુનો ધ્મંથ, મનુષ્યાયુનો ઉદય અને મનુષ્ય નારકાયુની સત્તા એ ભાંગો મિથ્યાત્વેજ હોય ૨, તિર્યંગાયુનો ધ્મંથ, મનુષ્યાયુનો ઉદય અને તિર્યંગ-મનુષ્યાયુની સત્તા એ ભાંગો મિથ્યાત્વે અને સાસ્વાદને હોય ૩, મનુષ્યાયુનો ધ્મંથ, મનુષ્યાયુનો ઉદય અને ઐ મનુષ્યાયુની સત્તા, એ પણ મિથ્યાત્વે અને સાસ્વાદને હોય ૪, દેવાયુનો ધ્મંથ, મનુષ્યાયુનો ઉદય અને દેવ-મનુષ્યાયુની સત્તા, એ ભાંગો મિથ્યાત્વથી માંડીને મિશ્રવર્ણને અપ્રમત્ત ગુણકાણા લગે હોય ૫, તથા ધ્મંથકાળ પછી તે મનુષ્યાયુનો ઉદય અને નારક-મનુષ્યાયુની સત્તા ૬, અથવા મનુષ્યાયુનો ઉદય અને તિર્યંગ-મનુષ્યાયુની સત્તા ૭, અથવા મનુષ્યાયુનો ઉદય અને ઐ મનુષ્યાયુની સત્તા ૮ એ ત્રણ ભાંગા મિથ્યાત્વથી માંડીને અપ્રમત્ત ગુણકાણા લગે પામીએ. તથા મનુષ્યાયુનો ઉદય અને દેવ-મનુષ્યાયુની સત્તા એ ભાંગો મિથ્યાત્વથી માંડી ઉપશાન્તમોહ ગુણકાણા લગે પામીએ ૯, એ પ્રકારે મનુષ્ય માંહે નવ ભાંગા હોય. સર્વ મળીને આયુઃકર્મના ૨૮ ભાંગા થાય. એ પ્રકારે આયુઃકર્મના ભાંગા કહ્યા. ॥ ૧૨ ॥

आयुःकर्मणः बंधोदयसत्तासंवेधे भंगाः २८ ।
तद् यंत्रकमिदम् ।

नरकगती आयुःसंवेधे भंगाः ५

भा०	वं०	उ०	स०	गुणठाणे	भंगावस्था
१	०	न	न	१।२।३।४	बंधकालात्पूर्वम्
२	ति	न	न,ति	१।२	बंधावस्थायां
३	म	न	न,म	१।२।४	बंधावस्थायां
४	०	न	न,ति	१।२।३।४	बंधकाल पछी
५	०	न	न,म	१।२।३।४	बंधकाल पछी

तिर्यग्गती आयुःसंवेधे भंगाः ९

१	०	ति	ति	१।२।३।४।५	बंधकालात्पूर्वम्
२	न	ति	न,ति	१	बंधावस्थायां
३	ति	ति	ति,ति	१।२	बंधावस्थायां
४	म	ति	म,ति	१।२	बंधावस्थायां
५	दे	ति	दे,ति	१।२।४।५	बंधावस्थायां
६	०	ति	ति,न	१।२।३।४।५	बंधकाल पछी
७	०	ति	ति,ति	१।२।३।४।५	बंधकाल पछी
८	०	ति	ति,म	१।२।३।४।५	बंधकाल पछी
९	०	ति	ति,दे	१।२।३।४।५	बंधकाल पछी

मनुष्यगतौ आयुःसंवेधे भंगाः ९

१	०	म	म	सर्वगुणेषु	बंधकालात्पूर्व
२	न	म	म, न	१	आयुर्वंधकाले
३	ति	म	म, ति	१।२	आयुर्वंधकाले
४	म	म	म, म	१।२	आयुर्वंधकाले
५	दे	म	म, दे	१।२।४।५।६।७	आयुर्वंधकाले
६	०	म	म, न	१।२।३।४।५।६।७	बंधकाल पछी
७	०	म	म, ति	१।२।३।४।५।६।७	बंधकाल पछी
८	०	म	म, म	१।२।३।४।५।६।७	बंधकाल पछी
९	०	म	म, दे	१ थी ११ लगे	बंधकाल पछी

देवगतौ आयुःसंवेधे भंगाः ५

१	०	दे	दे	१।२।३।४	बंधकालात्पूर्व
२	ति	द	दे, ति	१।२	आयुर्वंधकाले
३	म	दे	दे, म	१।२।४	आयुर्वंधकाले
४	०	दे	दे, ति	१।२।३।४	बंधकाल पछी
५	०	दे	दे, म	१।२।३।४	बंधकाल पछी

મોહનીય કર્મનાં ૧૦ અધસ્થાન.

૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬
બાવીસ ઇક્વીસા, સત્તરસં તેરસેવ નવ પંચ ।

૭ ૮ ૯ ૧૦
ચઝ તિગ દુગં ચ્ચ ઇક્કં, બંધટ્ટાણાણિ મોહસ્સ ॥૧૨॥

બાવીસ=બાવીસ પ્રકૃતિનું.
ઇક્કવીસા=એકવીસ પ્રકૃતિનું.
સત્તરસં=સત્તર પ્રકૃતિનું.
તેરસેવ=તેર પ્રકૃતિનું નિશ્ચયે,
નવ પંચ=નવ, પાંચ,

ચઝ તિગ દુગં=ચાર, ત્રણ,
એ. [ચ-અને.]
ઇક્કં=એક પ્રકૃતિનું.
બંધટ્ટાણાણિ=અધસ્થાનો.
મોહસ્સ=મોહનીય કર્મનાં.

અર્થ:-બાવીસ, એકવીસ, સત્તર તેર, નવ, પાંચ, ચાર, ત્રણ, એ અને એક પ્રકૃતિનાં (એમ દશ) અધસ્થાનકો મોહનીય કર્મનાં હોય ॥ ૧૨ ॥

વિવેચન:-હવે મોહનીય કર્મના અધોદયસત્તા સંવેધે ભાંગા કહે છે. ત્યાં પ્રથમ મોહનીયનાં અધસ્થાનક કહે છે. ૨૨, ૨૧, ૧૭, ૧૩, ૯, ૫, ૪, ૩, ૨, ૧, એ દશ અધસ્થાનક છે. મોહનીયની સર્વ પ્રકૃતિ ૨૮ છે, તેમાં સમ્યક્ત્વમોહનીય અને મિશ્રમોહનીય એ એ અધે આવે નહીં, ન ચ સમ્મમોસયા બંધે इति વચનાત્ તથા ત્રણ વેદ માંહેથી એક કાળે એકજ વેદનો અધ હોય. અને હાસ્ય રતિ ૧, અરતિ શોક ૨; એ એ યુગલ માંહેથી ૬ એક કાળે એકજ યુગલ અધાય. એટલે ૨૮ માંહેથી ૭ આછી કર્યે ઉત્કૃષ્ટપણે બાવીસનું અધસ્થાનક તે મિથ્યાત્વ ગુણુકાણે હોય ૧, તે પછી મિથ્યાત્વનો અધ ટળ્યે સાસ્વાદને એકવીસનો અધ હોય; અહીં નપુંસકવેદનો અધ ન હોય, પણ તેને ઠેકાણે સ્ત્રીવેદ તથા પુરુષવેદ ગણીએ ૨, આગળ મિશ્ર અને અવિરતે અનંતાનુબંધી ૪ નો અધ ટળ્યે સત્તરનું અધસ્થાનક ૩, તે પછી દેશવિરતિએ અપ્રત્યાખ્યાની ચારનો અધ ટળ્યે તેરનું અધસ્થા-

નક ૪, તે પછી પ્રત્યાખ્યાની ચારનો અંધ ટળ્યે પ્રમત્ત, અપ્ર-
મત્ત અને અપૂર્વકરણે નવનું અંધસ્થાનક; ઇહાં અરતિ-શોકનો
પણ અંધ ટળે છે પણ તેને ઠેકાણે હાસ્યરતિ રહે છે માટે ૫,
આગળ હાસ્ય, રતિ, ભય અને કુચ્છા એ ચારનો અંધ ટળ્યે
અનિવૃત્તિઆદરને પ્રથમ ભાગે પાંચનો અંધ ૬, ખીજે ભાગે
પુરુષવેદનો અંધ ટળ્યે ચારનો અંધ ૭; ત્રીજે ભાગે સંજ્વલનના
ક્રોધનો અંધ ટળ્યે ત્રણનો અંધ ૮, ચોથે ભાગે સંજ્વલનના
માનનો અંધ ટળ્યે બેનો અંધ ૯, પાંચમે ભાગે સંજ્વલનની
માયાનો અંધ ટળ્યે એક સંજ્વલન લોભનો જ અંધ હોય
૧૦, તે પછી દશમે ગુણુઠાણે મોહનીયનો અઅંધક થાય એ દશ
અંધસ્થાનક કહ્યાં ॥ ૧૨ ॥

મોહનીયકર્મમાં ૯ ઉદયસ્થાન.

एगं व दो व चउरो, एत्तो एगाहिआ दसुक्कोसा ।

ओहेण मोहणिज्जे, उदयट्टाणाणि नव हुंति* ॥१३॥

एगं=એક.

दो=બે

व=અથવા.

चउरो=ચાર

एत्तो=એ (ચાર) થી આગળ.

एगाहिया=એકેક પ્રકૃતિએ
અધિક

दस=દશ સુધી.

उक्कोसा=ઉત્કૃષ્ઠી,

ओहेण=ઓધે-સામાન્યે.

मोहणिज्जे=મોહનીય કર્મને
વિષે.

उदयट्टाणाणि=ઉદયસ્થાનો.

नव=નવ.

हुंति=હોય છે.

अर्थ:-એક, બે, ચાર, એ (ચાર) થી આગળ એક-એક
પ્રકૃતિએ અધિક ઉત્કૃષ્ઠ દશ પ્રકૃતિ સુધીનાં (એમ) નવ ઉદય
સ્થાનકો મોહનીય કર્મને વિષે સામાન્ય હોય છે. ॥ ૧૩ ॥

* उदयट्टाणा नव हुंति इति पाठान्तरे

વિવેચન:-હવે મોહનીયનાં ઉદયસ્થાનક કહે છે-૧, ૨, ૪, ૫, ૬, ૭, ૮, ૯, ૧૦ એ ૯ ઉદયસ્થાનક છે. એ સૂક્ષ્મસંપરાયથી માંડીને પશ્ચાતુષ્કર્વીએ કહે છે. સંવલન ચાર કપાય માંહેથી એકને ઉદયે એકનું ઉદયસ્થાનક ૧, તે સાથે એક વેદને ઉદયે એનું ઉદયસ્થાનક ૨, તે માંહે હાસ્ય રતિ ભળ્યે ચારનું ઉદયસ્થાનક ૩, ભય ભળ્યે પાંચનું ૪, જુગુપ્સા ભળ્યે છનું ૫. પ્રત્યાખ્યાનીય એક કપાય ભળ્યે સાતનું ૬, અપ્રત્યાખ્યાનીય એક ભળ્યે આઠનું ૭, અનંતાનુબંધી એક ભળ્યે નવનું ૮, તેમાં વળી મિથ્યાત્વને ઉદયે દશ પ્રકૃતિનું ઉદયસ્થાનક ૯, એ નવ ઉદયસ્થાનક સામાન્યપણે કહ્યાં, વિશેષ થકી તે આગળ કહેશે. એ મોહનીયનાં ઉદયસ્થાનક જણવાં. ॥ ૧૩ ॥

મોહનીય કર્મનાં સત્તાસ્થાન.

૨૮ ૨૭ ૨૬ ૨૪ ૨૩ ૨૨ ૨૧
 અટ્ટ ય સત્ત ય છ ચ્વઝ, તિગ દુગ ણગાહિઆ ભવે વીસા ।
 ૧૩ ૧૧ ૧૧ ૫ ૪ ૩ ૨ ૧
 તેરસ વારિક્કારસ, ઇત્તો પંચાહ્વ ણગૂણા ॥ ૧૪ ॥

સંતસ્સ પયહિઠાણાણિ, તાણિ મોહસ્સ હંતિ પન્નરસ ।
 બંધોદયસંતે પુણ, ભંગધિગપ્પે બહૂ જાણ ॥૧૫॥

અટ્ટ ય સત્ત ય છચ્વઝતિગદુ-
 ગપગાહિયાવીસા=આઠ,
 સાત, છ, ચાર, ત્રણ, બે
 અને એક અધિક વીસ
 [૨૮-૨૭-૨૬-૨૪-૨૩-૨૨
 ૨૧] પ્રકૃતિનાં
 ભવે=હોય
 તેરસ=તેર પ્રકૃતિનું.

વાર=બાર પ્રકૃતિનું.
 હ્વકારસ=અગ્યાર પ્રકૃતિનું.
 ઇત્તો=એ પછી આગળ
 પંચાહ્વ=પાંચ પ્રકૃતિથી માંડીને.
 પગુણા=એક પછી એક આઠી
 પ્રકૃતિનું.
 સંતસ્સ=સત્તાનાં.
 પયહિઠાણાણિ=પ્રકૃતિસ્થાનો.

તાણિ=તે.

મોહસ્સ=મોહનીય કર્મનાં.

હુંતિ=હોય છે.

પન્નરસ=૫૬૨.

વંધોદયસંતે=અંધ, ઉદય અને
સત્તાસ્થાનને વિષે.

પુળ=વળી.

મંગવિગળ્પે=ભાંગાના વિકલ્પો.

બહુ=ઘણા.

જાણ=જાણુ.

અર્થ:-૨૮, ૨૭, ૨૬, ૨૪, ૨૩, ૨૨, ૨૧, ૧૩, ૧૨, ૧૧,
એથી આગળ પાંચથી માંડીને એક એક ઓછી પ્રકૃતિ
[૫-૪-૩-૨-૧] નાં; તે મોહનીય કર્મનાં સત્તાનાં પ્રકૃતિ સ્થાનો
૫૬૨ હોય છે. અંધ, ઉદય, અને સત્તાસ્થાનને વિષે વળી
ભાંગાના વિકલ્પો ઘણા [થાય છે તે] જાણુ. ॥ ૧૪-૧૫ ॥

વિવેચન:-હવે મોહનીયનાં સત્તાસ્થાનક કહે છે. મોહનીયનાં
૧૫ સત્તાસ્થાનક છે, તે આ પ્રમાણે-૨૮, ૨૭, ૨૬, ૨૪, ૨૩,
૨૨, ૨૧, ૧૩, ૧૨, ૧૧, ૫, ૪, ૩, ૨, ૧; ત્યાં મોહનીયની સર્વ
પ્રકૃતિની સત્તાએ ૨૮નું સત્તાસ્થાનક હોય તે સમ્યક્ત્વ પામીને
પડયાને હોય તે વાર પછી સમ્યક્ત્વમોહનીય ઉદેલ્યે ૨૭, તે
માંહેથી વળી મિશ્રમોહનીય ઉદેલ્યે ૨૬, અનાદિ મિથ્યાત્વને
પણુ એ સ્થાનક હોય. તથા અક્રૂાવીશની સત્તાવંતને અનંતાનુ-
અંધી ચારને ક્ષયે ૨૪, તે માંહેથી મિથ્યાત્વને ક્ષયે ૨૩;
તેમાંથી મિશ્ર ક્ષયે ૨૨, તેમાંથી સમ્યક્ત્વ મોહનીય ક્ષયે ૨૧, એ
સ્થાનકે ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વ થાય, એ આગળનાં સ્થાનક તે ક્ષયક-
નેજ હોય. તેમાંથી અપ્રત્યાખ્યાનીય અને પ્રત્યાખ્યાનીય મળી
૮ ને ક્ષયે અનિવૃત્તિને ત્રીજે ભાગે ૧૩ ની સત્તા હોય, તેમાંથી
નપુંસકવેદને ક્ષયે ચોથે ભાગે ૧૨ ની સત્તા, પાંચમે ભાગે સ્ત્રીવે-
દને ક્ષયે ૧૧ ની સત્તા, છટ્ઠે ભાગે હાસ્યાદિક છને ક્ષયે ૫ ની
સત્તા, સાતમે ભાગે પુરૂષવેદને ક્ષયે ૪ ની સત્તા આઠમે ભાગે
સંજવલન કોષને ક્ષયે ૩ ની સત્તા, નવમે ભાગે સંજવલન માનને
ક્ષયે ૨ની સત્તા, સૂક્ષ્મસંપરાયે સંજવલની માયાને ક્ષયે એક
સંજવલન લોભની સત્તા હોય.

ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણે એ પન્નર સત્તાસ્થાનક મોહનીય કર્મની પ્રકૃતિનાં હોય. હવે એ અંધ ઉદય સત્તાનાં સ્થાનકને વિષે પ્રાયેકે સંવેધે કરીને ઘણા ભાંગા થાય, તે હું કહું છું તે પ્રમાણે તે સમ્યક્ જાણુ, એમ શિષ્ય પ્રતિ આમંત્રણ કરીને ગુરુ કહે છે. ॥ ૧૫. ॥

મોહનીયના અંધસ્થાને ભાંગા.

છઞ્ઞાવીસે ચઙ ઇગ્ગીસે, સત્તરસ તેરસે દો દો ।
નવવંધગે વિ દુણિણ ડ, ઇક્કિક્કમઓ પરં મંગા ॥૧૬॥

છ=છ વિકલ્પ.

ઞ્ઞાવીસે=આવીશના અંધે.

ચઙ=ચાર વિકલ્પ.

ઇગ્ગીસે=એકવીશના અંધે.

સત્તરસ=સત્તરના અંધે.

તેરસે=તેરના અંધે.

દોદો=બેબે વિકલ્પ.

નવવંધગેવિ=નવ પ્રકૃતિના

અંધકને પણ.

દુણિણ ડ=બે ભાંગા.

ઇક્કિક્ક=એક એક

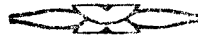
અઓ પરં=એથી આગળ.

મંગા=ભાંગા.

અર્થ:-આવીશના અંધે છ, એકવીશના અંધે ચાર; સત્તર તથા તેરના અંધે બે બે અને નવના અંધકને પણ બે ભાંગા હોય, એ [નવના અંધ] થી આગળના અંધે એક એક ભાંગા હોય ॥ ૧૬. ॥

વિવેચન:-હવે પ્રથમ મોહનીયકર્મના અંધસ્થાનકોને વિષે ચથાસંભવપણે ભાંગા ઉપજે તે કહે છે:-

આવીશને અંધસ્થાનકે છ ભાંગા હોય, તે કેમ ? હાસ્યરતિ યુક્ત ૨૨, તથા શોક અરતિ યુક્ત ૨૨, એમ બે ભાંગા એકેક વેદ યુક્ત ૨૨ હોય, તે માટે તે બે ભાંગા ત્રણ વેદ સાથે ગુણતાં ૬ ભાંગા થાય. એકવીશને અંધસ્થાનકે ચાર ભાંગા હોય, તે આ પ્રમાણે-અહીં નપુંસકવેદ ન બાંધે તે માટે બે યુગલને બે વેદ સાથે ગુણતાં ચાર ભાંગા થાય, તથા સત્તર અને તેરને અંધસ્થાનકે બે બે ભાંગા હોય. તે આ પ્રમાણે-છલાં મિત્રાદિક ગુણતાણે એક પુરુષવેદનોજ અંધ હોય તે માટે બે યુગલના બે બે ભાંગા હોય. નવને અંધસ્થાનકે પણ બે ભાંગા હોય, તે આ પ્રમાણે-નવનો અંધ પ્રમત્ત ગુણતાણે હોય ત્યાં બે યુગલ સાથે બે ભાંગા થાય, અને અપ્રમત્તાદિક ગુણતાણે પણ નવનો અંધ હોય. ત્યાં અરતિ શોક ન બાંધે, એકજ યુગલ બાંધે, તે માટે એકેકો જ ભાંગો હોય. તેવાર પછી પંચાદિક અંધસ્થાનકે એકેકોજ ભાંગો હોય, એવં સર્વ મળીને દશ અંધસ્થાનકે થઇને એકવીશ ભાંગા થાય. ॥ ૧૬. ॥

મોહનીયના અંધસ્થાને ઉદયસ્થાન

દસ બાવીસે નવ ઇગવીસે, સત્તાઈ ઉદયકર્મમંસા ।

છાઈ નવ સત્તરસે, તેરે પંચાઈ અટ્ટેવ ॥૧૭૥॥

દસ=દશ પર્યંત.

બાવીસે=આવીશ પ્રકૃતિના અંધે

નવ=નવ પર્યંત.

ઇગવીસે=એકવીશ પ્રકૃતિના
અંધે.

સત્તાઈ=સાતથી માંડીને

ઉદયકર્મમંસા=ઉદયસ્થાનો.

છાઈનવ=છથી નવ પર્યંત

સત્તરસે=સત્તર પ્રકૃતિના અંધે.

તેરે=તેર પ્રકૃતિના અંધે.

પંચાઈ=પાંચથી.

અટ્ટેવ=આઠ પ્રકૃતિ પર્યંત.

અર્થ:—બાવીશ પ્રકૃતિના બંધે સાતથી દશ પર્યાંત, એક-
વીશના બંધે સાતથી નવ પર્યાંત, સત્તરના બંધે છથી નવ
પર્યાંત અને તેરના બંધે પાંચથી આઠ પર્યાંત ઉદયસ્થાનો
હોય. ॥ ૧૭ ॥

વિવેચન:—હવે એજ બંધસ્થાનક માંહે કયા કયા
બંધસ્થાનકે કેટલાં કેટલાં પૂર્વોક્ત ઉદયસ્થાનકે હોય તે
કહે છે:—

બાવીશને બંધસ્થાનકે સાતથી માંડીને દશ લગે એટલે
સાત, આઠ, નવ અને દશનું એ ચાર ઉદયસ્થાનક હોય.
ત્યાં કોઈક જીવ પૂર્વે સમ્યક્દષ્ટિ થકો અનંતાનુબંધી
કષાયની વિસંધોજના કરીને એટલે જ થાક્યો તથાવિધ સામ-
ગ્રીને અભાવે મિથ્યાત્વાદિકનો ક્ષય કરવા ન માટે તે કાળાંતરે
મિથ્યાત્વ પામીને ફરી અનંતાનુબંધી બંધે ત્યારે મિથ્યાત્વે પણ
બંધાવલિકા લગે અનંતાનુબંધીનો ઉદય ન હોય અહીં કોઈક
કહે છે કે અનંતાનુબંધીનો જઘન્ય અંતર્મુહૂર્ત અને ઉત્ક્રુષ્ટ
ચાર હજાર વરસનો અબાધાકાળ કહ્યો છે. તો તે પૂરા થયા
વિના એક આવલિકાએ જ ઉદયે કેમ આવે? તત્તોત્તર બંધ
સમયથી માંડીને તેની સત્તા હોય, તે સત્તા છતે શેષ સમાન
જાતીય અપ્રત્યાખ્યાનાદિકે કર્મપ્રકૃતિનાં ક્રિયાં અનંતાનુબંધી-
પણુ તે માંહે સંક્રમે-તે પણુ પરિણમે, તે સંક્રમાવલિકા ગયે તેનો
ઉદય થાય, તે માટે અનંતાનુબંધીનો બંધાવલિકા પછી ઉદય
કહીએ, ઇલાં વિરૂદ્ધ નહીં તે માટે મિથ્યાત્વે પણુ બંધસંક્રમા-
વલિકા લગે અપ્રત્યાખ્યાનીયાદિકે ત્રણ કષાયનો જ ઉદય હોય
એક વેદાતાં જેટલાનો જ્યાં ઉદય હોય તેટલા સર્વ વેદાતા કહીએ
સમાન જાતીય માટે, પરંતુ કોષાદિક ચાર માંહેલો એકજ સમ-
કાળે હોય; પરસ્પર વિરૂદ્ધ માટે. તે માટે ત્રણ કષાય ૩, ત્રણ
વેદ માંહેલો એક વેદ ૪, એ યુગલ માંહેલું એક યુગલ ૬, અને
મિથ્યાત્વ ૭, એ સાત પ્રકૃતિનો ઉદય બાવીશના બંધકે મિથ્યા-
દષ્ટિને નિશ્ચયે હોય. ઇલાં ચાર કષાયને એ યુગલથી ગુણા કરીએ

ત્યારે ૮ થાય, તેને ત્રણ વેદ સાથે ગુણીએ ત્યારે ૨૪ ભાંગા થાય-એક ચોવીશી ઉપજે તે સાતના ઉદયમાંહે. ભય ભેળવીએ અથવા જુગુપ્સા ભેળવીએ અથવા અનંતાનુષંધી ૪ માંહેલો એક કષાય ભેળવીએ ત્યારે ૮ નો ઉદય થાય. તેને પૂર્વોક્ત પ્રકારે ૪ કષાય, ૨ યુગલ અને ૩ વેદ સાથે પરસ્પર ગુણતાં ભાંગાની ચોવીશી ઉપજે, તેમાં એક ભય ભેળવે અથવા એક જુગુપ્સા ભેળવે અથવા એક અનંતાનુષંધી ભેળવે આઠને ઉદયે ત્રણ ચોવીશી ઉપજે. તથા તે સાતમાંહે ભય અને જુગુપ્સા ભેળવીએ અથવા ભય અને અનંતાનુષંધી ભેળવીએ અથવા જુગુપ્સા અને અનંતાનુષંધી ભેળવીએ ત્યારે એ ત્રણ પ્રકારે નવનો ઉદય થાય. ત્યાં પૂર્વોક્ત પ્રકારે ત્રણ ચોવીશી ભાંગા થાય. તથા તે જ સાત માંહે ભય, જુગુપ્સા અને અનંતાનુષંધી એ ત્રણ ભેળવે દશનો ઉદય થાય. ઇહાં એક ચોવીશી ઉપજે. એમ ઓવીશને બંધે ચારે ઉદયસ્થાનકે થઇને આઠ ચોવીશી ભાંગા થાય. તથા એકવીશને બંધસ્થાનકે સાત આદિ દઇને નવ લગે [૭, ૮, ૯,] ત્રણ ઉદયસ્થાનકે હોય. એકવીશનું બંધસ્થાનક તે સારવાદને જ હોય, ત્યાં અનંતાનુષંધીનો ઉદય નિશ્ચયે હોય તે માટે કોધાદિક એકના અનંતાનુષંધીયાદિક ૪, ત્રણ વેદ માંહેલો એક વેદ ૫, અને એક યુગલ ૭ એ સાત પ્રકૃતિનો અહીં ધ્રુવ ઉદય હોય ત્યાં પૂર્વોક્ત પ્રકારે ચોવીશ ભાંગા ઉપજે. તે સાત માંહે ભય ભેળવે અથવા જુગુપ્સા ભેળવે આઠનો ઉદય હોય, ત્યાં એ ચોવીશી ઉપજે. તે સાત માંહે ભય અને જુગુપ્સા એ ભેળવે નવનો ઉદય હોય, ઇહાં એક ચોવીશી ભાંગા ઉપજે. સર્વ મળી એકવીશને બંધે ત્રણ ઉદયસ્થાનકે થઇને ચાર ચોવીશી ઉદયભાંગા થાય. તથા સત્તરને બંધસ્થાનકે ૭ આદિ દઇને નવ લગે [૬, ૭, ૮, ૯] ચાર ઉદયસ્થાનકે હોય. સત્તરના બંધકે મિશ્રદષ્ટિ અને અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ એ બે હોય; ત્યાં મિશ્રદષ્ટિને ૭, ૮, ૯, એ ત્રણ ઉદયસ્થાનકે હોય. ઇહાં અનંતાનુષંધીનો ઉદય ન હોય, તે માટે કોધાદિક એકના અપ્રત્યાખ્યાનીયાદિક ૩, એક વેદ ૪, એક યુગલ ૬ અને મિશ્રમોહનીય ૭, એ સાતનો ઉદય ધ્રુવ હોય, ત્યાં પૂર્વલી પરે એક ચોવીશી ઉપજે. તે સાતમાંહે ભય અથવા

જુગુપ્સા ભેળયે આઠનો ઉદય હોય. આહીં ૧ ચોવીશી ઉપજે. તે સાતમાંહે ભય જુગુપ્સા એ યે ભેળયે નવનો ઉદય હોય. ત્યાં ૧ ચોવીશી ઉપજે. એમ મિશ્રદષ્ટિને સત્તરને બંધે ત્રણ ઉદયસ્થાનકે ઘટ્ટને ચાર ચોવીશી ઉપજે. હવે અવિરતસમ્ય-ગ્દષ્ટિ સત્તરના બંધકને ૬, ૭, ૮, ૯, એ ચાર ઉદયસ્થાનક હોય. ત્યાં કોષાદિક એકના અપ્રત્યાખ્યાનીયાદિક ૩, એક વેદ ૪ અને એક યુગલ ૬, એ છ નો ધ્રુવ ઉદય હોય, ત્યાં એક ચોવીશી ઉપજે. એ છ માંહે ભય ભેળવીએ અથવા જુગુપ્સા અથવા વેદક^૧ સમ્યક્ત્વ ભેળવીએ ત્યારે સાતનો ઉદય હોય, ઇહાં પ્રત્યેકે એકેડી ચોવીશી એમ ત્રણ ચોવીશી ઉપજે તથા તેજ છ માંહે ભય, જુગુપ્સા ભેળવીએ અથવા ભય વેદક સમ્ય-ક્ત્વ ભેળવીએ અથવા જુગુપ્સા, વેદક સમ્યક્ત્વ ભેળવીએ ત્યારે પ્રત્યેકે આઠનો ઉદય થાય. ઇહાં પણ ત્રણ ચોવીશી ઉપજે. તથા તે છ માંહે ભય, જુગુપ્સા, વેદક સમ્યક્ત્વ એ ત્રણે ભેળવ્યે નવનો ઉદય થાય, ઇહાં એક ચોવીશી ઉપજે. એમ અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિને ચારે ઉદય સ્થાનકે આઠ ચોવીશી ઉપજે. એમ સર્વ મળીને સત્તરને બંધસ્થાનકે બાર ચોવીશી હોય, મિશ્રે અને અવિરતે ઉદયસ્થાનક તે તે જ છ પણ ત્યાં પ્રકૃતિ જુદી છે તે માટે યેવાર લીધાં છે તથા તેરને બંધસ્થાનકે પાંચથી માંડીને આઠ લગે [૫, ૬, ૭, ૮] ચાર ઉદયસ્થાનક હોય. એ સ્થાનક દેશવિરતિને હોય તે માટે અપ્રત્યાખ્યાનીયનો ઉદય ઠળયે પ્રત્યાખ્યાનીય અને સંજ્વલન એ યે કષાય ૨, એક વેદ ૩ અને એક યુગલ ૫, એ પાંચનો ઉદય ધ્રુવ હોય. ઇહાં એક ચોવીશી ભાંગા થાય. તે પાંચ માંહે ભય ભેળયે અથવા જુગુપ્સા ભેળયે અથવા વેદક સમ્યક્ત્વ ભેળયે છ નો ઉદય થાય, ત્યાં ત્રણ ચોવીશી ઉપજે તથા તે પાંચમાં ભય, જુગુપ્સા ભેળયે અથવા ભય, વેદક સમ્યક્ત્વ ભેળયે અથવા જુગુપ્સા, વેદક સમ્યક્ત્વ ભેળયે સાતનો ઉદય થાય, ઇહાં પણ ત્રણ ચોવીશી ઉપજે. તે પાંચ માંહે ભય જુગુપ્સા અને વેદક સમ્યક્ત્વ એ ત્રણ ભેળયે

૧ વેદક સમ્યક્ત્વવાળી ચોવીશી દ્વાયોપશમિક સમ્યક્ત્વીને હોય.

આઠનો ઉદય થાય, ત્યાં એક ચોવીશી ઉપજે. એમ સર્વ સંખ્યાએ તેરને અંધસ્થાનકે ચારે ઉદયસ્થાનકે થઇને આઠ ચોવીશી ભાંગા ઉપજે. ॥ ૧૭ ॥

ચત્તારિઆઠ નવબંધણસુ, ઉક્તોક્ત સત્તમુદયંસા ।

પંચવિહબંધગે પુણ, ઉદઓ દુણહં મુણેઅવ્વો ॥૧૮॥

ચત્તારિઆઠ=ચારથી માંડીને.

નવબંધણસુ=નવ પ્રકૃતિના અંધ-
કોને વિષે.

સત્ત=સાત પર્યંત.

ઉદયંસા=ઉદયસ્થાનો.

પંચવિહબંધગે=પાંચ પ્રકૃતિના

અંધકે.

પુણ=વળી.

ઉદઓ=ઉદય.

દુણહં=બે પ્રકૃતિનો.

મુણેઅવ્વો=જાણવો.

અર્થ:-નવ પ્રકૃતિના અંધકોને વિષે ચારથી માંડીને ઉત્કૃષ્ટ સાત પર્યંત ઉદયસ્થાનો હોય. પાંચ પ્રકૃતિના અંધકને વિષે વળી બે પ્રકૃતિનો ઉદય જાણવો ॥ ૧૮ ॥

વિવેચન:-નવને અંધસ્થાને ચાર આદિ ઠઈને સાત લગે [૪, ૫, ૬, ૭,] ચાર ઉદયસ્થાનક હોય. એ અંધસ્થાનક છટ્કે, સાતમે અને આઠમે ગુણુઠાણે હોય ત્યાં પ્રત્યાખ્યાનીક કપાયનો પણ ઉદય ન હોય તે માટે એક સંજવલન કોધાદિક ૧, એક વેદ ૨, અને એક યુગલ ૪, એ ચારનો ઉદય ક્ષાયિક તથા ઔપશમિક સમ્યક્ત્વને ધ્રુવ હોય, ત્યાં એક ચોવીશી ભાંગા થાય. એ ચાર માંહે ભય ભેળ્યે અથવા જુગુપ્સા ભેળ્યે અથવા વેદક સમ્યક્ત્વ ભેળ્યે પ્રત્યેકે પાંચનો ઉદય હોય. ત્યાં ત્રણ ચોવીશી ભાંગા ઉપજે. તે જ ચાર માંહે ભય, જુગુપ્સા ભેળ્યે અથવા ભય, વેદક સમ્યક્ત્વ ભેળ્યે અથવા જુગુપ્સા વેદક સમ્યક્ત્વ ભેળ્યે પ્રત્યેકે છનો ઉદય હોય, ત્યાં પણ ત્રણ ચોવીશી

ઉપજે. તથા તે ચાર માંહે ભય, જીગૃહ્સા અને વેદક સમ્યક્ત્વ એ ત્રણે ભેદયે સાતનો ઉદય હોય, ત્યાં એક ચોવીશી ભાંગા ઉપજે. એ પ્રકારે નવને અંધસ્થાનકે ચારે ઉદયસ્થાનકે થઇને આઠ ચોવીશી ભાંગા થાય.

તથા પાંચને અંધસ્થાનકે એ જ પ્રકૃતિનો ઉદય હોય એટલે એ પ્રકૃતિનું એક જ ઉદયસ્થાનક હોય, ત્યાં ચાર સંજવલન માંહેલો કોધાદિક ૧, અને એક વેદ ૨, એ બેનો જ ઉદય હોય પાંચનો અંધ નવમા ગુણુકાણાને પહેલે ભાગે હોય, ત્યાં હાસ્યાદિ ષટ્કનો ઉદય ટળ્યો છે તે માટે, ઇહાં ચાર સંજવલન કષાયને ત્રણ વેદે ગુણીએ ત્યારે આરજ ભાંગા ઉપજે ॥ ૧૮ ॥

इत्तो चउबंधाइ, इक्किक्कुदया हवंति सव्वेवि ।

बंधोवरमे वि तहा, उदयाभावे वि वा हुज्जा ॥१९॥

इत्तो=એ [પાંચના અંધ] પછી.
 चउबंधाइ=ચાર પ્રકૃતિ વિગે-
 રેના અંધો.

इक्किक्कुदया=એક એક પ્રકૃ-
 तिना ઉદયવાળા.

हवंति=હોય છે.

सव्वेवि=સર્વે.

बंधोवरमेवि=અંધના અભાવે
 પણ

तहा=તેમજ.

उदयाभावेवि=ઉદયના અભાવે.

वा=વિકલ્પે.

हुज्जा=હોય.

अर्थः—એ [પાંચ પ્રકૃતિના અંધ] પછી ચાર પ્રકૃતિ વગેરે [૪-૩-૨-૧]ના અંધો સર્વે એક પ્રકૃતિનો ઉદયવાળા હોય છે. અંધના અભાવે પણ તેમજ [એક પ્રકૃતિનો ઉદય] હોય ઉદયના અભાવે પણ મોહનીયની સત્તા વિકલ્પે હોય. ॥ ૧૯ ॥

विवेचनः—ઇહાં થકી હવે ચતુર્અંધાદિક એટલે ચારનો અંધ, ત્રણનો અંધ, બેનો અંધ અને એકનો અંધ, એ ચારે અંધસ્થાનકને વિષે એકેકી પ્રકૃતિના ઉદયનું એકેકજ ઉદયસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-પુરુષવેદનો અંધ ટળ્યે ચાર સંજવલનના

કપાયનો અંધ હોય, પુરુષવેદના અંધ વિચ્છેદ સાથે જ ઉદય પણ ટળે તે માટે ચતુર્વિધ અંધ વેળાએ ચાર સંજવલન કપાય માંહેલા એકનો જ ઉદય હોય. કોષકને સંજવલન કોષને ઉદય હોય ૧, કોષકને સંજવલન માનનો ઉદય હોય ૨, કોષકને સંજવલની માયાનો ઉદય હોય ૩, અને કોષકને સંજવલન લોભનો ઉદય હોય ૪, એમ ચાર ભાંગા ઉપજે. ઈહાં કોષક આચાર્ય ચતુર્વિધ અંધને સંક્રમકાળે ત્રણ વેદ માંહેલા એક વેદનો ઉદય* માને છે. ત્યારે તેને મતે ચતુર્વિધ અંધકને પણ પ્રથમ કાળે એના ઉદયના આર ભાંગા પામીએ, ત્યારે તેને મતે દ્વિકોદયે ચાવીશ ભાંગા થાય. આર ભાંગા પંચવિધઅંધે દ્વિકોદયના અને આર ભાંગા ચતુર્વિધઅંધે દ્વિકોદયના એવં ૨૪, એ પ્રથમ કાળે હોય, તે વાર પછી સંજવલન કોષને ઉચ્છેદે ત્રિવિધ અંધ હોય, ત્યાં એકનો ઉદય હોય તેના ભાંગા ૩ ઉપજે તેવાર પછી સંજવલન માનને ઉચ્છેદે દ્વિવિધઅંધે એકનો ઉદય હોય, ત્યાં એ ભાંગા હોય, તેવાર પછી સંજવલન માયાને વ્યુચ્છેદે એક સંજવલન લોભનો અંધ અને તે જ એકનો ઉદય હોય, ત્યાં એક જ ભાંગા હોય. તથા અંધને ઉપરમે અભાવે પણ સૂક્ષ્મસંપરાયે એક સંજવલનના લોભનો ઉદય હોય. ત્યાં ઉદયનો એક ભાંગા હોય. તે પછી ઉદયને અભાવે પણ ઉપશાન્તમોહે મોહનીયની સત્તા હોય [આ આખત પ્રસંગાગત કહી] ક્ષીણમોહે અંધ ઉદય ન હોય ॥ ૧૯ ॥

મોહનીયના ઉદયસ્થાને ભાંગા.

૧૦	૯	૮	૭	૬	૫	૪
ઇક્કગ છક્કારસ, દસ સત્ત ચઝક્ક ઇક્કગ ચેવ ।						
૪૦			૨	૧		
एए चउवीसगया, बार दुगिक्कंमि इक्कारा ॥२०॥						
		૧	૨	૩		
[पाठांतरं चउवीसं दुगिक्किमिक्कारा, एतन्मतांतरं]						

* સૂક્ષ્મલોભવત સૂક્ષ્મવેદનો ઉદય માને છે, આદરનો નહિં.

इकग=એક,
छक्किकारस=છ, અગ્યાર,
दस=દશ,
सत्तवउक्कइकगं=સાત, ચાર
अने એક.
चेव=નિશ્ચયે.
एए=એ ભાંગા.

चउवीसगया=ચોવીશીની સં-
गयावाणा होय.
चार=ચાર ભાંગા.
दुग=એ પ્રકૃતિના ઉદયે.
इकमि=એકના ઉદયે.
इकारा=અગ્યાર.

अर्थ:-दश विगरे उदयस्थान (१०-९-८-७-६-५-४) आश्र-
यीने અનુક્રમે એક, છ, અગ્યાર, દશ, સાત, ચાર અને એક એ
પ્રકારે ચોવીશીની સંગયાવાળા ભાંગા નિશ્ચયે હોય, એ પ્રકૃ-
તિના ઉદયે ચાર અને એક પ્રકૃતિના ઉદયે અગ્યાર ભાંગા હોય
[મતાંતરે એ પ્રકૃતિના ઉદયે ચોવીશ ભાંગા હોય] ॥ ૨૦ ॥

विवेचन:-उदे दशादिक पश्चानुपूर्वींअे एक पर्यांत उदय-
स्थानकने विषे जेटला ભાંગા હોય તે કહો છે. દશને ઉદયે એક
ચોવીશી ભાંગા હોય નવને ઉદયે છ ચોવીશી હોય, આઠને
ઉદયે અગ્યાર ચોવીશી હોય, સાતને ઉદયે દશ ચોવીશી હોય,
છને ઉદયે સાત ચોવીશી હોય, પાંચને ઉદયે ચાર ચોવીશી હોય
અને ચારને ઉદયે એક ચોવીશી હોય. એ સર્વ મળીને ચોવીશ
ચોવીશી ભાંગા થાય, એ ભાંગા ઉપજવવાની ભાવના પૂર્વે
કહી છે તેમ જાણવી. તથા એને ઉદયે ચાર ભાંગા હોય અને
એકને ઉદયે અગ્યાર ભાંગા હોય. તે આ પ્રમાણે-ચારને અધે
ચાર, ત્રણને અધે ત્રણ, એને અધે એ, એકને અધે એક અને
અઅધે એક. એવં અગ્યાર ભાંગા થાય, અને અન્ય આચાર્યને
મતે એને ઉદયે ચોવીશ ભાંગા ઉપજે, ચાર ભાંગા પાંચને અધે
એને ઉદયે અને ચાર ભાંગા ચારને અધે એને ઉદયે, એવં ૨૪;
એની ભાવના પૂર્વે કહી છે, અને એકને ઉદયે અગ્યાર ભાંગા
હોય તે આ પ્રમાણે-ચારને અધે ૪, ત્રણને અધે ૩, એને અધે
૨, એકને અધે ૧, અને અઅધે ૧, એવં ૧૧. ॥ ૨૦ ॥

ઉદયભાંગા તથા પદવૃંદ.

૯૮૩

નવતેસીઙ્ગસર્પિહિં, ઉદયવિગપ્પેહિં મોહિઆ જીવા ।

૬૯૪૭

અડગુત્તરિસીઆલા, પયવિંદસર્પિહિં વિન્નેઆ ॥૨૧॥

નવતેસીઙ્ગસર્પિહિં=નવસો ત્રયાસી
[૯૮૩]
ઉદયવિગપ્પેહિં=ઉદયના વિકલ્પે
મોહિયા=મુંઝાચેલા
જીવા=સંસારી જીવો.

અડગુત્તરિસીયાલાપયવિંદસ-
ર્પિહિં=૬૯૪૭ પદ [પ્રકૃતિ] ના
સમૂહે,
વિન્નેયા=જાણવા.

અર્થ:—નવસો ત્રયાસી ઉદયના વિકલ્પે તેમજ ૬૯૪૭ પદ
[પ્રકૃતિ]ના સમૂહે સંસારી જીવો મુંઝાચેલા જાણવા ॥ ૨૧ ॥

વિવેચન:—હવે એજ ભાંગાની વિશિષ્ટપણે સંખ્યા અને તેનાં પદની સંખ્યા યોજાને મતે કહે છે. ઇ. ઇ. ૧૦, ૯, ૮, ૭, ૬, ૫, ૪, એ સાત ઉદયસ્થાનકે થઇને ૪૦ ચોવીશી લાઘી, તે માટે તે ચાત્રીશને ચોવીશ ગુણા કર્યે ૯૬૦ થયા, તે માંહે એના ઉદયસ્થાનકના ૧૨ ભાંગા અને એકના ઉદયસ્થાનકના ૧૧ ભાંગા એવં ૨૩ ભાંગા ભેળવીએ એટલે નવસો ત્રયાસી ભાંગા થયા, એટલા મોહનીયકર્મના ઉદયના વિકલ્પે-ભાંગે કરીને સર્વ સંસારી જીવ મોહ્યા છે-મુંઝાણા પડયા છે, એ ૯૮૩ ભાંગાને વિષે ૬૯૪૭ પદના વૃંદ [સમૂહ] હોય. ઇ. ઇ. એકેકી પ્રકૃતિનું નામ તે એકેકું પદ કહીએ, તે દશને ઉદયે એકેકા ભાંગા માંહે દશ દશ પદ હોય, નવને ઉદયે એકેકા ભાંગા માંહે નવ નવ પદ હોય, એમ યાવત એકને ઉદયે એકેકા ભાંગા માંહે એકેક જ પદ હોય, તે માટે દશોદયના ભાંગા દશગુણા કરીએ, નવો-દયના ભાંગા નવગુણા કરીએ, એમ સર્વનો ગુણાકાર કરીને એનું એક્ય કીધે ૬૯૪૭ પદવૃંદ થાય એટલા મોહનીયના પદ-

પદવૃંદ કરીને સર્વ સંસારી જીવ મુંઝાએલા જાણવા. ચોવીશી ઉદય ગુણી કરીએ તે પદ કહીએ. પદ તે ઉદયનાં સ્થાનક કહીએ. ચોવીશી ચોવીશ ગુણી કરીએ તે ભાંગા થાય એકેકા પદ માંહે ચોવીશ ભાંગા પામીએ તે માટે પદ ચોવીશ ગુણા કરીએ, તથા એકેકા ભાંગા માંહે ઉદય જેટલાં પદ હોય, તે માટે ભાંગા માંહે ઉદય જેટલાં પદ હોય, તે માટે ભાંગા ઉદય ગુણા કરીએ તે પદવૃંદ સંખ્યા થાય. યથા દશોદયે એકેકા ભાંગા માંહે દશ પદ હોય. પદ તે પ્રકૃતિ કહીએ. ॥ ૨૧ ॥

અન્યમતે ઉદયભાંગા તથા પદવૃંદ.

^{૯૯૫}
નવપંચાણઠઅસણ, ઉદયવિગપ્પેહિં મોહિઆ જીવા ।

^{૬૯૭૧}
અઠણુત્તરિણગુત્તરિ, પયવિંદસણ્હિ વિન્નેઆ ॥ ૨૨ ॥

નવપંચાણઠઅસણ=નવશે
પંચાણું.

સર્ણિ=૬૯૭૧ પદના સમૂહ
કરી.

અઠણુત્તરિણગુત્તરિપયવિંદ-

x એટલે દશને ઉદયે એક ચોવીશીને દશે ગુણતાં દશ ચોવીશી આવે, નવને ઉદયે છને નવે ગુણતાં ૫૪, આઠને ઉદયે અગ્યારને આઠે ગુણતાં ૮૮, સાતને ઉદયે દશને સાતે ગુણતાં ૭૦, છને ઉદયે સાતને છએ ગુણતાં ૪૨, પાંચને ઉદયે ચારને પાંચે ગુણતાં ૨૦, ચારને ઉદયે એકને ચારે ગુણતાં ચાર અને એને ઉદયે એકને એએ ગુણતાં ૨, એમ સર્વ મળી ૨૬૦ ચોવીશી થઈ એટલે ૨૬૦ ને ચોવીશ ગુણતાં ૬૬૬૦ થાય, તેમાં એકોદયનાં અગ્યાર પદ નાંખતાં ૬૬૭૧ પદ થાય. પણ સ્વમતે એને ઉદયે એ ચોવીશીને બદલે એ ચાર ચાર ભાંગા કલા છે તેથી ચોવીશ પદ ઓછા કરતાં ૬૬૪૭ પદ આવે.

અર્થ:—મતાંતરે નવશે પંચાણુ ઉદયના અને ૬૯૭૧ પ્રકૃતિના સમૂહ સંસારી જીવો મુંઝાયેલા જાણવા. ॥ ૨૨ ॥

વિવેચન:—અન્ય આચાર્યને મતે ભાંગાની સંખ્યા અને પદવૃંદની સંખ્યા કહે છે,—સ્વમતે યેને ઉદયે ૧૨ ભાંગા કહ્યા છે અને મતાંતરે યેને ઉદયે ચોવીશ ભાંગા કહ્યા છે, તે ખાર ભાંગા પૂર્વોક્ત ૯૯૩ માંહે અધિકા કરીએ ત્યારે ૯૯૫ ભાંગા થાય, એટલા મોહનીય કર્મના ઉદયના વિકલ્પે કરીને સર્વ સંસારી જીવ મુંઝાઈ રહ્યા છે, ઇહાં અધિકા ૧૨ ભાંગા તે દ્વિકોદયના છે તે માટે બમણા કીધે ૨૪ થયા, તે પૂર્વોક્ત ૬૯૪૭ માંહે ભેળવીએ એટલે ૬૯૭૧ પદવૃંદ—પ્રકૃતિસંખ્યા થાય. એટલા મોહનીયના પદવૃંદે કરીને સર્વ સંસારી જીવ મુંઝાણા જાણવા. એ દશ પ્રમુખ ઉદય અને ઉદયના સર્વ ભાંગા તે જઘન્યશ્રી એક સમયના અને ઉત્કૃષ્ટપણે અંતર્મુહૂર્તના જાણવા, જે માટે જીવ ઉત્કૃષ્ટપણે પણ અંતર્મુહૂર્તને અંતરે અંધસ્થાનકના ભેદથી તથા ગુણઠાણાના ભેદથી અથવા સ્વરૂપ થકી અવશ્ય અન્ય ઉદયે અન્ય ઉદયે ભાંગાન્તરે જાય. ૧ ॥ ૨૨ ॥

૧ ચારથી દશ પર્યાંતના ઉદયે વેદ તથા હાસ્યાદિ યુગલનું અંતર્મુહૂર્તે અવશ્ય પરાવર્તન થાય, તે માટે પંચસંગ્રહ મૂળ રીકામાં કહ્યું છે કે વેદેન યુગલેન વા અવશ્યં મુહૂર્તાદારતઃ પરાવર્તિતવ્યં । અને દ્વિકોદય તથા એકોદયના ભાંગા તે અંતર્મુહૂર્તના જ છે. તથા વિવક્ષિત ઉદય અથવા ભાંગે એક સમય રહીને બીજે સમયે અન્ય ગુણસ્થાને જાય ત્યારે અંધસ્થાન, ગુણસ્થાન અથવા સ્વરૂપના ભેદે કરીને જુદા ઉદયે અથવા ભાંગે જાય તેથી સર્વ ઉદયો અને ભાંગા જઘન્યશ્રી એક સમયના જાણવા.

મલયગિરિટીકાયામ્.

उदयस्थानेषु	चोवीशी	पदानां चोवीशी	भांगा	पदवृंद.
दशोदये	१	१०	२४	२४०
नवोदये	६	५४	१४४	१२९६
अष्टोदये	११	८८	२६४	२११२
सप्तोदये	१०	७०	२४०	१६८०
षडुदये	७	४२	१६८	१००८
पंचोदये	४	२०	९६	४८०
चतुस्रुदये	१	४	२४	९६
द्विकोदये			१२	२४
एकोदये			११	११
पेक्ये	४०	२८८	९८३	६९४७
मतांतरे द्विकोदये	१	२	२४	४८
तदा पेक्यं	४१	२९०	९९५	६९७१

अधस्थाने सत्तास्थान.

तिन्नेव य बावीसे, इगवीसे अट्टवीस सत्तरसे ।

छुचचेव तेरनवबंध-धणसु पंचेव ठाणाणि ॥२३॥

तिन्नेव=त्रणु सत्तास्थानो
बावीसे=आवीश प्रकृतिना अधे
इगवीसे=अेकवीशना अधे.
अट्टवीस=अट्टावीशानु' सत्ता
स्थान
सत्तरसे=सत्तरना अधे,

छुचचेव=छ सत्तास्थानक निश्चे
तेर नवबंधणसु=तेर अने
नवप्रकृतिना अधकने
पंचेव=पांय निश्चे.
ठाणाणि=सत्तास्थानो.

અર્થ-આવીશ પ્રકૃતિના અંધે ત્રણ સત્તાસ્થાનો હોય, એકવીશના અંધે અઠ્ઠાવીશ પ્રકૃતિનું એક સત્તાસ્થાન, સત્તરના અંધે છ સત્તાસ્થાન અને તેર તથા નવ પ્રકૃતિના અંધકને પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાનો નિશ્ચયે હોય. ॥ ૨૩ ॥

વિવેચન:—હવે અંધસ્થાન ઉદયસ્થાનકનો સત્તાસ્થાનક સાથે સંવેધ કહે છે.—આવીશને અંધે ૨૮, ૨૭, ૨૬, એ ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય તે આ પ્રમાણે—આવીશનો અંધ મિથ્યાત્વીનેજ હોય, તેને ૪ ઉદયસ્થાનક હોય ૭, ૮, ૯, ૧૦. ત્યાં સાતને ૨૮ નું એકજ સત્તાસ્થાનક હોય, સાતનો ઉદય તો અનંતાનુઅંધીને અભાવે હોય અને તે તો જેણે પૂર્વે સમ્યક્દષ્ટિ થકે અનંતાનુઅંધી ઉવેલીને પછી કાળાંતરે પરિણામવશે મિથ્યાત્વ પામ્યો થકો ફરીને મિથ્યાત્વપ્રત્યયિક અનંતાનુઅંધી અંધવા માંડે તે મિથ્યાદષ્ટિ અંધ વા સંક્રમની આવલિકા લગે અનંતાનુઅંધિના ઉદયરહિત પામીએ, તેને નિશ્ચયે ૨૮ પ્રકૃતિની સત્તા હોય. આઠને ઉદયે ૨૮, ૨૭, ૨૬, એ ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય, ત્યાં અનંતાનુઅંધીયા રહિત આઠના ઉદયે અઠ્ઠાવીશની જ સત્તા હોય. અને અનંતાનુઅંધીયા સહિત આઠના ઉદયને વિષે ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય, ત્યાં જ્યાં લગે સમ્યક્ત્વમોહનીય ઉવેલે નહીં ત્યાં લગે ૨૮ ની સત્તા હોય, સમ્યક્ત્વ ઉવેલ્યે ૨૭ની સત્તા, મિશ્રમોહનીય ઉવેલ્યે ૨૬ની સત્તા અથવા અનાદિ મિથ્યાત્વીને ૨૬ ની સત્તા હોય. એમજ નવને ઉદયે પણ ત્રણ સત્તાસ્થાનક કહેવાં. દશનો ઉદય તો અનંતાનુઅંધિયા સહિત જ હોય, ત્યાં પણ ત્રણ સત્તાસ્થાનક તેમજ કહેવાં. એકવીશને અંધે એકજ ૨૮નું સત્તાસ્થાનક હોય. એકવીશનો અંધ તો સાસ્વાદને જ હોય, તે સાસ્વાદન સમ્યક્ત્વથી પડતાં હોય, તે માટે ત્રણ દર્શનમોહનીયની ત્યાં સત્તા હોય, એટલે ત્યાં ત્રણે ઉદયસ્થાનકે ૨૮ નું એક જ સત્તા-

સ્થાનક હોય. સત્તરને અધે ૨૮, ૨૭, ૨૪, ૨૩, ૨૨, ૨૧, એ છ સત્તાસ્થાનક હોય. સત્તરનો અધ મિશ્રદષ્ટિને તથા અવિરત સમ્યક્ત્વીને હોય. ઈહાં ૬, ૭, ૮, ૯, એ ચાર ઉદયસ્થાનક હોય. ત્યાં છનો ઉદય અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિને જ હોય; તે પણ ઔપશમિક તથા ક્ષાયિકને પામીએ; ત્યાં ઔપશમિકને ૨૮, ૨૪ એ બે સત્તાસ્થાનક હોય ત્યાં પ્રથમ સમ્યક્ત્વ પામતાને અને ઉપશમશ્રેણિએ અનંતાનુબંધિયા ઉપશમાવ્યા હોય તેને અઠ્ઠાવીશની સત્તા હોય અને અનંતાનુબંધિયા ઉવેલ્યા હોય તેને ૨૪ ની સત્તા હોય, ક્ષાયિકને ૨૧ ની સત્તા હોય, એમ છને ઉદયે ૨૮, ૨૪, ૨૧, એ ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય, મિશ્રદષ્ટિને ૭, ૮, ૯, ને ઉદયે ૨૮, ૨૭, ૨૪, એ ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય, ત્યાં જે ૨૮ ની સત્તાવાળો મિશ્રપણું પડિવજે તેને ૨૮ ની સત્તા હોય, જેને મિથ્યાદષ્ટિ થકે સમ્યક્ત્વ ઉવેલ્યું અને મિશ્રપણું હજી ઉવેલવા માંડ્યું નથી એવે અવસરે પરિણામવશે મિથ્યાત્વ નિવર્તીને મિશ્રપણું પડિવજે તેને ૨૭ ની સત્તા અને જે વળી પૂર્વે સમ્યગ્દષ્ટિ થકો અનંતાનુબંધિયાની વિસંચોજના કરીને પરિણામવશે પછી મિશ્રપણું પડિવજે તેને ૨૪ ની સત્તા; એ સ્થાનક ચારે ગતિને વિષે પામીએ, કેમકે ચારે ગતિના સમ્યગ્દષ્ટિઓ અનંતાનુબંધિયાની વિસંચોજના કરે. અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિને સાતને ઉદયે ૨૮, ૨૪, ૨૩, ૨૨, ૨૧. એ પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય. ત્યાં ૨૮ નું ઔપશમિક તથા વેદક સમ્યગ્દષ્ટિને હોય અને ૨૪ નું પણ એ બેને અનંતાનુબંધિની વિસંચોજના થયા પછી હોય. તથા ૨૩, ૨૨, વેદક સમ્યક્ત્વીનેજ હોય, તે આ પ્રમાણે-કોઈક મનુષ્ય આઠ વર્ષ ઉપર વર્તીતો વેદક સમ્યક્ત્વી પક્ષપક (શ્રેણિ)નો પ્રારંભક હોય તેને અનંતાનુબંધી અને મિથ્યાત્વનો ક્ષય કરે ત્યારે ૨૩ ની સત્તા હોય. તે પછી મિશ્ર ક્ષય કર્યે ૨૨ ની સત્તા હોય. ૨૨ ની સત્તાવાળો સમ્યક્ત્વ-મોહનીય ક્ષય કરતો થકો તેને છેલ્લે આસે વર્તીતો કોઈક પૂર્વ-બદ્ધાયુ હોય તો કાળ પણ કરે, તે કાળ કરીને ચારે ગતિ

૧ ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વ પ્રાપ્ત કરવા માટે ક્ષપણા કરતો.

માંહેલી કોઈપણ ગતિમાં જન્ય ત્યારે ૨૨ ની સત્તા ચારે ગતિએ પામીએ, ૨૧ ની સત્તા તો ક્ષાયિકનેજ હોય. એમ આઠને ઉદ્દેષે પણ એજ પાંચ સત્તાસ્થાનક કહેવાં. નવનો ઉદ્દય અવિરત વેદક સમ્યક્ત્વીનેજ હોય તે માટે ૨૮, ૨૪, ૨૩, ૨૨ એ ચાર સત્તાસ્થાનક પૂર્વલીપરે કહેવાં.

તથા તેરને બંધે અને નવને બંધે પ્રત્યેકે પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય-૨૮, ૨૪, ૨૩, ૨૨, ૨૧, ત્યાં તેરના બંધકને ૫, ૬, ૭, ૮, એ ચાર ઉદ્દયસ્થાનક હોય. તેરના બંધક તે દેશવિરતિ તિર્યંચ અને મનુષ્ય હોય. ત્યાં જે તિર્યંચ છે તેને ચારે ઉદ્દયસ્થાનકે ૨૮, ૨૪ એ એજ સત્તાસ્થાનક હોય; ત્યાં ૨૮ નું ઔપશમિક તથા વેદક સમ્યક્ત્વીને હોય. ત્યાં ઉપશમ સમ્યક્ત્વીને પ્રથમ સમ્યક્ત્વ ઉપજવાને કાળે અંતરકરણે વર્તીતો કોઈક દેશવિરતિ પણ પડિવળે, મનુષ્ય કોઈક સર્વાવિરતિ પણ પડિવળે તેને હોય. અને ૨૪ નું અનંતાનુબંધી વિસંચોળ્યે વેદક સમ્યક્ત્વીનેજ હોય. શેષ ૨૩; ૨૨, ૨૧ તો તિર્યંચને ન હોય, તે તો ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વ પામતાંજ હોય અને ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વ તો તિર્યંચ નહું ન પામે; મનુષ્યજ પામે તે માટે. મનુષ્યને પાંચને ઉદ્દેષે ૨૮, ૨૪, ૨૧ એ ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય. છને ઉદ્દેષે અને સાતને ઉદ્દેષે પ્રત્યેકે પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય. આઠને ઉદ્દેષે ૨૮, ૨૪, ૨૩, ૨૨ એ ચારજ હોય તે અવિરત સમ્યક્દષ્ટિને કહ્યાં તેમ ભાવવાં. એમ નવના બંધક પ્રમત્ત અપ્રમત્ત મનુષ્યને પણ ચારને ઉદ્દેષે ૨૮, ૨૪, ૨૧ એ ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય. પાંચને ઉદ્દેષે અને છને ઉદ્દેષે પ્રત્યેકે પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય, સાતને ઉદ્દેષે ૨૮, ૨૪, ૨૩, ૨૨ એ ચાર સત્તાસ્થાનક હોય. ॥ ૨૩ ॥

૧ ત્યાં જહને ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વ પ્રાપ્ત કરવાનું કાર્ય પૂર્ણ કરે, મનુષ્ય કે તિર્યંચમાં જન્ય તો અસંખ્યાત વર્ષના આયુષ્યવાળામાં જ જન્ય,

પંચવિહચ્ચઽવિહેસું, છછક્ક સેસેસુ જાણ પંચેવ ।
પત્તેઅં પત્તેઅં, ચત્તારિ અ બંધવુચ્છેષ ॥૨૪॥

પંચવિહ ચ્ચઽવિહેસું=પંચવિધ
અને ચતુર્વિધ અધને વિષે.
છ છક્ક=છ છ સત્તાસ્થાનો.
સેસેસુ=બાકીના અધસ્થાનને
વિષે.

જાણ=જાણવા.

પંચેવ=પાંચજ સત્તાસ્થાન.
પત્તેઅં પત્તેઅં=દરેકને.
ચત્તારિ=ચાર સત્તાસ્થાન.
બંધવુચ્છેષ=અધના વ્યુચ્છેદે
-અધના અભાવે.

અર્થ:—પંચવિધ અને ચતુર્વિધ અધને વિષે છ છ સત્તા-
સ્થાનો અને બાકીનાં અધસ્થાનને વિષે દરેકને પાંચજ સત્તા-
સ્થાન જાણવાં. અધના વિચ્છેદે ચાર સત્તાસ્થાન હોય. ॥ ૨૪॥

વિવેચન—પંચવિધ અધને વિષે અને ચતુર્વિધ અધને વિષે
પ્રત્યેકે છ છ સત્તાસ્થાનક હોય. ત્યાં પાંચને અધે ૨૮, ૨૪,
૨૧, ૧૩, ૧૨, ૧૧ એ છ સત્તાસ્થાનક હોય, પાંચને અધે
બેનું એકજ ઉદયસ્થાનક હોય, ત્યાં ૨૮, ૨૪ નું ઔપશમિક
સમ્યગ્દાષ્ટને ઉપશમશ્રેણિએ હોય અને ૨૧ નું ક્ષાયિક સમ્યગ્દ-
ષ્ટિને ઉપશમશ્રેણિએ હોય. અને ક્ષપકશ્રેણિએ જ્યાં લગે આઠ
કષાય ન ગયા હોય ત્યાં લગે ૨૧ નું સત્તાસ્થાનક હોય આઠ
કષાયને ક્ષયે ૧૩નું, તે પછી નપુ'સકવેદને ક્ષયે ૧૨ નું અને તે પછી
સ્ત્રીવેદને ક્ષયે ૧૧ નું સત્તાસ્થાનક હોય. હવે ચતુર્વિધઅધને
વિષે ૨૮, ૨૪, ૨૧, ૧૧, ૫, ૪ એ છ સત્તાસ્થાનક હોય. ત્યાં
૨૮, ૨૪, ૨૧, એ ત્રણ તે ઉપશમશ્રેણિએ હોય અને શેષ ત્રણ
ક્ષપકશ્રેણિએ હોય. ઇહાં નપુ'સકવેદી કોઇક ક્ષપકશ્રેણિ પડિવજે
તે સ્ત્રીવેદ તથા નપુ'સકવેદનો ક્ષય કરે તે વેળાએ જ સમકાળે
પુરૂષવેદનો અધ ટાળે, ત્યાર પછી પુરૂષવેદ અને હાસ્થાદિપદક

સમકાળે ક્ષય કરે, અને જો સ્ત્રીવેદી ક્ષપકશ્રેણિ પ્રારંભે તો તે પૂર્વે નપુ'સકવેદ ક્ષય કરે, ત્યાર પછી અંતર્મુહૂર્ત્તમાં સ્ત્રીવેદના ક્ષય સાથેજ પુરૂષવેદનો અંધ છેદે, ત્યારપછી પુરૂષવેદ અને હાસ્યાદિષટ્ક સમકાળે ક્ષય કરે. જ્યાં લગે તે ક્ષય ન થાય ત્યાં લગે એ ઠામે ચતુર્વિધ અંધે વેદોદય રહિત એકોદયે વર્ત્તતાને અગ્યા-રતું સત્તાસ્થાનક પામીએ. અને પુરૂષવેદ તથા હાસ્યાદિષટ્કના સમકાળે ક્ષય થયે થકે ચારનું સત્તાસ્થાનક હોય અને પુરૂષવેદી ક્ષપકશ્રેણિ પ્રારંભે તેને હાસ્યાદિષટ્કના ક્ષયની સાથેજ પુરૂષવેદનો અંધ ટળે ત્યારે તેને ચતુર્વિધ અંધકાળે પાંચ પ્રકૃતિનું સત્તાસ્થાનક પામીએ. તે પાંચની સત્તા બે સમયે ઊણી બે આવલિકા લગે વિદ્યમાન જાણવી, ત્યાર પછી પુરૂષવેદ ક્ષય ગયે ચારની સત્તા હોય, તે પણ અંતર્મુહૂર્ત્ત લગે રહે, ચારને અંધે નપુ'સકવેદી અને સ્ત્રીવેદી ક્ષપકને પ તું સત્તાસ્થાનક ન હોય અને પુરૂષવેદીને ૧૧ તું ન હોય પણ ત્રણ વેદે છેએ સત્તાસ્થાનક હોય. તથા શેષ ત્રિવિધ, દ્વિવિધ અને એકવિધ એ ત્રણ અંધસ્થાનકને વિષે પ્રત્યેકે પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય. ત્યાં પ્રથમ ત્રિવિધ અંધને વિષે ૨૮, ૨૪, ૨૧, ૪, ૩ એ પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય; ત્યાં ધુરલાં ૨૮, ૨૪, ૨૧, એ ત્રણ ઉપશમશ્રેણિએ હોય, શેષ ૪, ૩ એ બે ક્ષપક-શ્રેણિએ હોય, તે આ પ્રમાણે-સંજ્વલન ક્રોધની પ્રથમ સ્થિતિ આવલિકા શેષ છતે તેનો અંધ ઉદય ઉદીરણા સમકાળે વ્યુચ્છેદ ગયે થકે માનાદિનો ત્રિવિધઅંધ થયો, ત્યારે સંજ્વલન ક્રોધની પ્રથમ સ્થિતિગત આવલિકા માત્ર અને બે સમયે ઊણી બે આવલિકા અંધાદ્વા (અંધકાળ) મૂકીને અન્ય સર્વ ક્ષય ગયું. અને તે સત્તા પણ બે સમયે ઊણી બે આવલિકા માત્ર કાળે ક્ષય પામશે, જ્યાં લગે તે ક્ષય ન જાય ત્યાં લગે ત્રિવિધ અંધે ચાર પ્રકૃતિ સત્તાએ હોય. તેમાંથી સંજ્વલન ક્રોધ ક્ષય ગયે

ત્રણની સત્તા હોય, તે અંતર્મુહૂર્ત્ત લગે જાણવી. હવે દ્વિવિધ અંધે ૨૮, ૨૪, ૨૧, ૩. ૨ એ પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય. ત્યાં ત્રણ પૂર્વદી પરે અને એ ક્ષપકશ્રેણિએ હોય. હવે એકવિધ અંધે ૨૮, ૨૪, ૨૧. ૨, ૧ એ પાંચ સત્તાસ્થાન હોય તે માંહે ત્રણ પૂર્વદી પરે ઉપશમશ્રેણિએ ભાવવાં અને એ ક્ષપકશ્રેણિએ ભાવવાં, એ સર્વ હકીકત નવમે ગુણઠાણે વર્તતાને જાણવી. તથા અંધને વ્યુચ્છેદે—અંધને અભાવે સૂક્ષ્મસંપરાય ગુણઠાણે ૨૮, ૨૪, ૨૧, ૧ એ ચાર સત્તાસ્થાન હોય. ત્યાં ત્રણ પૂર્વદી પરે ઉપશમશ્રેણિએ કહેવાં અને એક સંજવલન લોભની સત્તા ક્ષપકશ્રેણિએ હોય, અને અંધ ઉદયને અભાવે પણ ઉપશાન્તમોહ ગુણઠાણે ૨૮, ૨૪, ૨૧ એ ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય. તેની ભાવના પૂર્વવત જાણવી. ॥ ૪૨ ॥

मोहनीयकर्मणः बंधोदयसत्तास्थानभंगानां यंत्रम् ॥

क्र०	१० बंध स्थानेषु.	भं गास्थान	उदय बोधी शी.	उदयभंगा	उदयपदानि	उदय पदवृद्ध सख्या	सत्तास्थानानि.
१	२२ बंधे	६	१	२४	७	६८	२८, २७, २६ २८, २७, २६ २८, २७, २६
		७	३	७२	२४	१६८	
		९	३	७२	२७	५७६	
		१०	१	२४	१०	६४८	
२	२१ बंधे	४	१	२४	७	३२	२८ २८ २८
		८	२	४८	१६	१६८	
		९	१	२४	९	३८४	
३	१७ बंधे	२	१	२४	६	९२	२८, २७, २६, २३, २२, २१ २८, २७, २६, २३, २२
		६	४	९६	२८	१४४	
		७	५	१२०	४०	६७२	
		९	२	४८	१८	९६०	
५	१३ बंधे	२	१	२४	५	५२	२८, २७, २६, २३, २२, २१
		६	३	७२	१८	४३२	

६	१ बंधी	२	८	३	१	२४	१९२	४४	५०४	१९२	१०५६	५	२८, २४, २३, २२, २१ २८, २४, २३, २२
७		४	८	३	१	२४	१९२	४४	९१	२४	२४	३	२८, २४, २१
८		५	७	३	३	७२	७२	१५	३६०	४३२	४३२	५	२८, २४, २३, २२, २१ २८, २४, २३, २२, २१
९		६	७	३	३	२४	२४	७	१६८	२४	२४	४	२८, २४, २३, २२
१०	५ बंधी	१	२	१	१	१२	१२		२४	२४	२४	६	२८, २४, २१, १३, १२, ११
११	४ बंधी	१	१			४	४		४	४	४	६	२८, २४, २१, ११, ५, ४
१२	३ बंधी	१	१			३	३		३	३	३	५	२८, २४, २१, ४, ३
१३	२ बंधी	१	१			२	२		२	२	२	५	२८, २२, २१, ३, २
१४	१ बंधी	१	१			१	१		१	१	१	५	२८, २४, २१, २, १
१५	०	०	१			१	१		१	१	१	४	२८, २४, २१, १
१६	०	०	०			०	०		०	०	०	३	२८, २४, २१
१७	योग्य	२१	२५	४०	४१	९८३	९८३	२८८		६९४७-७१	१०१		
								२९०					

दसनवपन्नरसाइं, बंधोदयसंतपयडिठाणाणि ।
भणिआणि मोहणिज्जे, इत्तो नामं परं वुच्छं ॥२५॥

दस नव पन्नरसाइं=दश, नव
अने पं०२.
बंधोदयसंतपयडिठाणाणि=
अंध, उदय अने सत्ता प्रकृ-
तिनां स्थानो.

भणिआणि=कह्या.
मोहणिज्जे=मोहनीय कर्मने विषे.
इत्तो परं=अहींथी आगण
नामं=नामकर्मनां
वुच्छं=कहीशुं

अर्थः—मोहनीय कर्मने विषे अंध, उदय अने सत्ता प्रकृ-
तिनां स्थानो (अनुकमे) दश, नव अने पं०२ कह्यां. अहींथी
आगण नामकर्मनां कहीशुं.

विवेचनः—दश, नव अने पन्नर अे अंध उदय अने सत्तानां
स्थानक, अनुकमे अेदले दश अंधनां स्थानक, नव उदयनां
स्थानक, पन्नर सत्तानां स्थानक—ते प्रत्येके तेना सांगा अने
अंधोदयसत्ताने संधे प्रकृतिनां स्थानक अे सर्व मोहनीयकर्मने
विषे कह्यां. हवे धुं आगण नामकर्मना अंधोदयसत्ताना संधे
सांगा कहीशुं. ॥ २५ ॥

नामकर्मनां अंधस्थान

तेवीस^१ पण्णवीसा^२, छ्ठीवीसा^३ अट्ठीवीस^४ गुणतीसा^५ ।
तीसेगतीसमेगं^६, बंधट्टाणाणि नामस्स ॥ २६ ॥

तेवीसपण्णवीसा=त्रेवीशनुं,
छ्ठीवीसा=छवीशनुं [पथीशनुं
अट्ठीवीस=अट्ठीवीशनुं
गुणतीसा=आगणुत्रीशनुं

तीसेगतिसं=त्रीश, अेकत्रीशनुं
एगं=अेकनुं,
बंधट्टाणाणि=अंधस्थानो.
नामस्स=नामकर्मनां

अर्थः—२३, २५, २६, २८, २९, ३०, ३१ अने १ प्रकृतिना
(अेम आठ) अंधस्थानो नामकर्मनां ज्ञानुवां ॥ २६ ॥

વિવેચન:—પ્રથમ નામકર્મનાં બંધસ્થાનક કહે છે:—ત્રેવીશ પ્રકૃતિનું પહેલું બંધસ્થાનક ૧, પચીશ પ્રકૃતિનું ૨, છવીશ પ્રકૃતિનું ૩, અઠ્ઠાવીશનું ૪, એગણત્રીશનું ૫, ત્રીશનું ૬, એકત્રીશનું ૭, અને એક પ્રકૃતિનું બંધસ્થાનક આઠમું ૮, આઠ નામકર્મનાં બંધસ્થાનક હોય. એ તિર્યચ મનુષ્યાદિક ગતિપ્રાયોગ્યપણે કરીને અનેક પ્રકારનાં છે, તે માટે તે રીતે દેખાડીએ છીએ.—ત્યાં તિર્યચગતિપ્રાયોગ્ય બાંધતાં સામાન્યપણે પાંચ બંધસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૯, ૩૦; તેમાં પણ પર્કેન્દ્રિય પ્રાયોગ્ય બાંધતાં ત્રણ બંધસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૩, ૨૫, ૨૬. તિર્યચગતિ ૧, તિર્યચગતિપૂર્વી ૨, એકેન્દ્રિય ગતિ ૩, ઔદારિક શરીર ૪, હૃદય સંસ્થાન ૫, સ્થાવર નામ ૬, અપર્યાપ્ત નામ ૭, અસ્થિર ૮, અશુભ ૯, દુર્ભંગ ૧૦, અનાદેય ૧૧, અયશકીર્તિ ૧૨, સૂક્ષ્મબાદર માંહેથી એક ૧૩, સાધારણ પ્રત્યેક માંહેથી એક, એવં ૧૪ અને ત્રણ નામકર્મની ક્રુવબંધી, તે કમ? વર્ણવતુંક ૪, તૈજસ ૫, કાર્મણ ૬, અગુરુલઘુ ૭, ઉપધાત ૮ અને નિર્માણ ૯; એવં ૨૩ પ્રકૃતિનો સમુદાય એ પહેલું બંધસ્થાન. તે અપર્યાપ્ત એકેન્દ્રિય પ્રાયોગ્યબાંધતા તિર્યચ કે મનુષ્ય મિથ્યાદાષ્ટને બાણવું ઇલાં ભાંગા ૪ ઉપજે તે આ પ્રમાણે-સૂક્ષ્મપણું સાધારણ સહિત ૧, સૂક્ષ્મપણું પ્રત્યેક સહિત ૨, બાદરપણું સાધારણ સહિત ૩, બાદરપણું પ્રત્યેક સહિત ૪, એ ત્રેવીશ માંહે પરાધાત અને ઉચ્છ્વાસ ભેગવ્યે પચીશનું બંધસ્થાનક પર્યાપ્ત એકેન્દ્રિય પ્રાયોગ્ય મિથ્યાદાષ્ટિ તિર્યચ મનુષ્ય તથા દેવતા બાંધે ઇલાં અપર્યાપ્તને ઠામે પર્યાપ્ત નામ કહેવું અને સ્થિર અસ્થિર માંહેથી એક, શુભ અશુભ માંહેથી એક અને યશ અયશ માંહેથી એક બાંધે, ઇલાં ભાંગા ૨૦ ઉપજે, તે આ પ્રમાણે-બાદર પર્યાપ્ત પ્રત્યેકપણું બાંધતાં સ્થિર અસ્થિર બે ભાંગા, શુભ અશુભે ચાર, અને યશ અયશે આઠ ભાંગા થાય, એમ પર્યાપ્ત બાદર સાધારણપણું બાંધતાં સ્થિર અસ્થિરે ૨, તે શુભ અશુભે ૪ ભાંગા થાય, ત્યાં સાધારણ સાથે યશકીર્તિ ન બાંધાય અયશજ હોય તે માટે; એમ પર્યાપ્ત સૂક્ષ્મ પ્રત્યેકના ચાર ભાંગા, વળી પર્યાપ્ત સૂક્ષ્મ સાધારણ સાથે ચાર ભાંગા, એમ સર્વ સંખ્યાએ પચીશને બાંધે ૨૦ ભાંગા ઉપજે. તેમાં દેવતા બાંધે

ત્યારે આદર પર્યાપ્ત પ્રત્યેકના આઠજ ભાંગા ઉપજે, પણ તે વીશ માંહેલાજ જાણવા એ ૨૫ માંહે આતપનામ તથા ઉદ્યોતનામ ભેળવીએ ત્યારે ૨૬ નું અંધસ્થાનક હોય. ઇહાં આદર સૂક્ષ્મને ઠામે આદર જ અને પ્રત્યેક સાધારણને ઠામે પ્રત્યેકજ કહેવા. એ અંધસ્થાનક પર્યાપ્ત આદર પ્રત્યેક એકેન્દ્રિય પ્રાયોગ્ય, મિથ્યાદ્રષ્ટિ તિર્યચ મનુષ્ય અને દેવતા આંધે, ઇહાં ભાંગા ૧૬ થાય, તે આતપ ઉદ્યોત સાથે સ્થિર અસ્થિર, શુભ, અશુભ, યશ અયશને પરાવર્તે જાણવા. આતપ ઉદ્યોત તે સૂક્ષ્મ સાધારણ અપર્યાપ્ત સાથે ન હોય, તે માટે તે સાથે ભાંગા ન કહેવા, અને યશકીર્તિ પણ સૂક્ષ્મ સાધારણ અપર્યાપ્ત સાથે ન અંધાય. એમ એકેન્દ્રિયપ્રાયોગ્ય આંધતાં ત્રણે અંધસ્થાનકે થઇને ૪૦ ભાંગા થયા. હવે તેજ્જન્દ્રિયપ્રાયોગ્ય આંધતાને ત્રણ અંધસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૫, ૨૯, ૩૦, ત્યાં નામકર્મની ધ્રુવઅંધી ૯, તિર્યચગતિ ૧૦, તિર્યગાનુપૂર્વી ૧૧, એકેન્દ્રિય જાતિ ૧૨, ઔદારિક શરીર ૧૩, હુંડ સંસ્થાન ૧૪, છેવટું સંઘયણ ૧૫ ઔદારિકોપાંગ ૧૬, ત્રસ ૧૭, આદર ૧૮, અપર્યાપ્ત ૧૯, પ્રત્યેક ૨૦, અસ્થિર ૨૧, અશુભ ૨૨, દુર્ભાગ ૨૩, અનાદેય ૨૪, અને અયશ ૨૫; એ પચીશ પ્રકૃતિનું અંધસ્થાનક અપર્યાપ્ત એકેન્દ્રિયપ્રાયોગ્ય મિથ્યાદ્રષ્ટિ મનુષ્ય તિર્યચ આંધે. અપર્યાપ્ત સાથે પરાવર્તમાન પ્રકૃતિ અશુભજ અંધાય તે માટે ઇહાં એકજ ભાંગા હોય. એ ૨૫ માંહે પરાઘાત ૧, ઉચ્છ્વાસ ૨, અપ્રશસ્ત વિહાયોગતિ ૩ અને દુઃસ્વર ૪, એ ચાર ભેળવીએ અને અપર્યાપ્તાને ઠામે પર્યાપ્ત કહીએ ત્યારે ૨૯ નું અંધસ્થાનક પર્યાપ્ત એકેન્દ્રિયપ્રાયોગ્ય મિથ્યાદ્રષ્ટિ આંધે. ઇહાં સ્થિર અસ્થિર, શુભ અશુભ યશ અયશને પરાવર્તે ૮ ભાંગા ઉપજે. તે ૨૯ માંહે ઉદ્યોત ભેળવે ૩૦ નું અંધસ્થાનક થાય, ત્યાં પણ તે રીતેજ આઠ ભાંગા થાય. એમ તેજ્જન્દ્રિયપ્રાયોગ્ય અને ચતુરેન્દ્રિયપ્રાયોગ્ય આંધતાં મિથ્યાદ્રષ્ટિને ત્રણ અંધસ્થાનક અને પ્રત્યેકે ૧૭ ભાંગા કહેવા. એકેન્દ્રિય જાતિને ઠામે તેકેન્દ્રિય કે ચક્રેન્દ્રિય જાતિ કહેવી. સર્વ સંખ્યાએ વિકલેન્દ્રિય પ્રાયોગ્ય ૫૧ ભાંગા થાય. હવે પંચેન્દ્રિય તિયજ પ્રાયોગ્ય આંધતાં ત્રણ અંધસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૫, ૨૯, ૩૦.

ત્યાં ૨૫નું અંધસ્થાનક બેઈંદ્રિયપ્રાયોગ્ય આંધતાની પેરે કહેવું; જાતિ પંચેંદ્રિયની કહેવી, એ મિથ્યાત્વી તિર્યંચ મનુષ્ય અપર્યાપ્તપ્રાયોગ્ય આંધે ત્યારે ભાંગા ૧ પૂર્વની પેઠે હોય. તથા નામકર્મની ધ્રુવઅંધી ૯, તિર્યંચ ગતિ ૧૦, તિર્યંગાનુપૂર્વી ૧૧, પંચેંદ્રિયજાતિ ૧૨, ઔદારિક શરીર ૧૩, ઔદારિકોપાંગ ૧૪, પરાઘાત ૧૫, ઉચ્છ્વાસ ૧૬, ત્રસ ૧૭, આદર ૧૮, પર્યાપ્ત ૧૯, પ્રત્યેક ૨૦, છ સંસ્થાન માંહેથી એક ૨૧, છ સંઘયણ માંહેથી એક ૨૨, પ્રશસ્ત અપ્રશસ્ત વિહાયોગતિ માંહેથી એક ૨૩, સ્થિર અસ્થિર માંહેથી એક ૨૪, શુભ અશુભ માંહેથી એક ૨૫, સુભગ દુર્ભગ માંહેથી એક ૨૬. સુસ્વર દુઃસ્વર માંહેથી એક ૨૭, આદેય અનાદેય માંહેથી એક ૨૮ અને યશ અયશ માંહેથી એક ૨૯; એ ૨૯ પ્રકૃતિનું અંધસ્થાનક પર્યાપ્ત પંચેંદ્રિય તિર્યંચપ્રાયોગ્ય મિથ્યાત્વી તથા સાસ્વાદની ચારે ગતિવાળા આંધે. ત્યાં છ સંસ્થાનને છ સંઘયણ ગુણ કરતાં ૩૬, બે વિહાયોગતિ ગુણ કરતાં ૭૨, તે સ્થિર અસ્થિર બે ગુણ કરતાં ૧૪૪, શુભ અશુભ બે ગુણ કરતાં ૨૮૮, તે સુભગ દુર્ભગ સાથે બે ગુણ કરતાં ૫૭૬, તે સુસ્વર દુઃસ્વર સાથે બે ગુણ કરતાં ૧૧૫૨, તે આદેય અનાદેય સાથે બે ગુણ કરતાં ૨૩૦૪, તે યશ અયશ સાથે બે ગુણ કરતાં ૪૬૦૮ ભાંગા થાય ત્યાં વિશેષને આશ્રયીને સાસ્વાદની આંધતો વિચારીએ ત્યારે તે હુંડ સંસ્થાન અને છેવટું સંઘયણ ન આંધે, ત્યારે ૫ સંઘયણ ૫ સંસ્થાન સાથે ગુણતાં ૨૫ થાય, પછી સાત વાર બે ગુણ પૂર્વલીપરે ગણતાં ૩૨૦૦ ભાંગા થાય, પણ તે ભાંગા ૪૬૦૮ માંહેલા છે તે માટે પૃથક્ ગણવા નહીં. એજ ૨૯ માંહે ઉદ્યોત ભેળવીએ ત્યારે ૩૦નું અંધસ્થાનક થાય. ઇહાં પણ મિથ્યાત્વી અને સાસ્વાદની આશ્રયીને પૂર્વલી પરે ભાંગા કરવા, તે ભાંગા સામાન્યપણે ૪૬૦૮ થાય. ત્રણ અંધસ્થાનકે થઈને પંચેંદ્રિય તિર્યંચ પ્રાયોગ્ય ૯૨૧૭ ભાંગા થાય. સર્વ તિર્યંચગતિ પ્રાયોગ્ય ૯૩૦૮ ભાંગા થાય. હવે મનુષ્યગતિપ્રાયોગ્ય આંધતાં ત્રણ અંધસ્થાનક હોય, ૨૫, ૨૯, ૩૦. ત્યાં ૨૫નું અંધસ્થાનક જેમ પૂર્વે અપર્યાપ્ત બેઈંદ્રિય પ્રાયોગ્ય કહ્યું તેમ કહેવું. ભાંગા ૧ જ પણ ઇહાં મનુષ્યગતિ, મનુષ્યાનુપૂર્વી, પંચેંદ્રિય જાતિ એમ કહેવું. ૨૯નું અંધસ્થાનક મિથ્યાત્વી ૧, સાસ્વાદની ૨, મિશ્રદષ્ટિ ૩,

અને અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ ૪, એ ચારે બાંધે, ત્યાં મિથ્યાત્વી સાસ્વાદની ચારે ગતિના બાંધે, તે જેમ પંચેન્દ્રિય તિર્યંચ પ્રાયોગ્ય ૨૯નું સ્થાનક કહ્યું તેમ કહેવું. ભાંગા પણ ૪૬૦૮ અને ૩૨૦૦ તે રીતે જ કહેવા તથા મિશ્રદષ્ટિ સમ્યગ્દષ્ટિ બાંધે તે નામકર્મની ધ્રુવબંધી ૯, મનુષ્યગતિ ૧૦, મનુષ્યાનુપૂર્વી ૧૧, પંચેન્દ્રિયજ્ઞતિ ૧૨, ઔદારિકદ્વિક ૧૪, સમચતુરસ્ર સંસ્થાન ૧૫, વજ્રઋષભનારાય સંઘયણ ૧૬, પરાઘાત ૧૭, ઉચ્છવાસ ૧૮, શુભભગતિ ૧૯, ત્રસ ૨૦, બાદર ૨૧, પર્યાપ્ત ૨૨, પ્રત્યેક ૨૩, સ્થિર અસ્થિર માંહેલી એક ૨૪, શુભ અશુભ માંહેલી એક ૨૫, સુભગ ૨૬, સુસ્વર ૨૭, આદેય ૨૮, યશ અયશ માંહેલી એક ૨૯, એના ભાંગા સ્થિર અસ્થિર, શુભ અશુભ, યશ અયશે કરીને આઠ થાય પણ એ સર્વ ૪૬૦૮ માંહેલા જ છે તે માટે પૃથક્ ગણવા નહીં. એ ૨૯ પ્રકૃતિને તીર્થંકર નામ સહિત કરીએ ત્યારે ૩૦નું બંધસ્થાનક મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય સમ્યગ્દષ્ટિ દેવતા નારકી બાંધે, ત્યાં પણ એમજ ૮ ભાંગા ઉપજે સર્વ મળીને મનુષ્યગતિ પ્રાયોગ્ય ૩ બંધસ્થાનકે ૪૬૧૭ ભાંગા થાય. તથા દેવગતિ પ્રાયોગ્ય બાંધતાં ચાર બંધસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧, એ પંચેન્દ્રિય તિર્યંચ તથા મનુષ્ય બાંધે ત્યાં નામકર્મની ધ્રુવબંધી ૯, દેવગતિ ૧૦, દેવાનુપૂર્વી ૧૧, પંચેન્દ્રિયજ્ઞતિ ૧૨, વૈકિંચદ્વિક ૧૪, સમચતુરસ્ર સંસ્થાન ૧૫, પરાઘાત ૧૬, ઉચ્છવાસ ૧૭, પ્રશસ્ત વિહાયોગતિ ૧૮, ત્રસ ૧૯, બાદર ૨૦, પર્યાપ્ત ૨૧, પ્રત્યેક ૨૨, સ્થિર અસ્થિર માંહેલી એક ૨૩, શુભ અશુભ માંહેલી એક ૨૪, સુભગ ૨૫, સુસ્વર ૨૬, આદેય ૨૭, યશ અયશ માંહેલી એક ૨૮, એ ૨૮નું બંધસ્થાનક મિથ્યાત્વથી માંડીને દેશવિરત લગેના મનુષ્ય તિર્યંચ બાંધે, તથા પ્રમત્ત મનુષ્ય પણ બાંધે. ત્યાં સ્થિર અસ્થિર, શુભ અશુભ, યશ અયશને પરાવર્તે ૮ ભાંગા થાય. અપ્રમત્ત અને અપૂર્વકરણ ગુણસ્થાનવાળા મનુષ્ય પણ બાંધે પણ ત્યાં સ્થિર, શુભ યશજ બાંધે તે માટે ભાંગા ૧ ઉપજે પણ તે આઠ માંહેલા જ છે તે માટે પૃથક્ ગણવો નહીં. તે ૨૮ માંહે જિનનામ ભેગવ્યે ૨૯નું બંધસ્થાનક દેવપ્રાયોગ્ય, તે અવિરતિ, દેશવિરતિ અને પ્રમત્ત મનુષ્યજ બાંધે ત્યાં પણ ભાંગા

८ पूर्वती घेरे जणुवा. अप्रमत्त अपूर्वकरणी पणु आंधे त्यां
लांगा १, तदंतर्भूत जणुवा, तथा २८ मांडे व्याहारकद्विक बेण-
वीअे त्यारे ३०नुं अंधस्थानक थाय ते देवगतिप्रायोग्य अप्रमत्त
अने अपूर्वकरणुवाणो मनुष्यज आंधे, ते स्थिर शुल यशज आंधे
अस्थिर अशुल अयश न आंधे, ते माटे त्यां लांगा १ ज होय.
तथा अे ३० मांडे वणी जिननाम बेणवीअे त्यारे ३१नुं अंध-
स्थानक थाय ते देवप्रायोग्य अप्रमत्त अने अपूर्वकरणुवाणो
मनुष्यज आंधे, घळां पणु सर्वा शुल प्रकृतिनाज अंध अे ते
माटे अेकज लांगा होय. सर्वा मणीने देवगतिप्रायोग्य चारे
अंधस्थानके थधने १८ लांगा थाय. एवे नरकगति प्रायोग्य
आंधतां अेकज २८नुं अंधस्थानक होय. नरकद्विक २, पंचेन्द्रिय-
जति ३, वैक्यद्विक ५, हुंडस्थान ६, पराधात ७, उच्छ्वास
८, अशुल विहायोगति ९, त्रस १०, आदर ११, पर्याप्त १२,
प्रत्येक १३, अस्थिर १४, अशुल १५, दुर्भाग १६, दुःस्वर १७.
अनादेय १८, अयश १९, नव नामकर्माणी ध्रुवअंधी २८, अे
अडुवावीशनुं अंधस्थानक पंचेन्द्रिय तिर्य्य मनुष्य मिध्यात्वी
आंधे, घळां सर्वा अशुलज आंधे ते माटे लांगा अेकज होय.
एवे देवगति प्रायोग्य अंधव्युच्छेद पाभ्ये अपूर्वकरणुने साते
लांगे अनिवृत्तिआदरे अने सूक्ष्मसंपराये मनुष्य अेक यशाडीति
नामकर्माज आंधे, त्यां पणु अेक लांगा होय ॥ २६ ॥

अंधस्थाने लांगा

२३

२५

२६

२८

२७

चउपणवीसा सोलस, नव बाणउईसया य अडयाला ।

३०

३१

१

१३८४५

एयालुत्तर छाया-लसया इक्किक्क बंधविही ॥२७॥

चउपणवीसा=चार, पचीश,
सोलस नव=सोण, नव
बाणउईसया=आळुंशे.
य=अने

अडयाला=अडतालीश (९२४८)
एयालुत्तर छायालसया=४६४१
इक्किक्क=अेक, अेक.
बंधविही=अंधनाप्रकार, लांगा.

અર્થ:-ત્રેવીશ વગેરે અંધસ્થાન આશ્રયીને અનુક્રમે ચાર, પચીશ, સોળ, નવ, બાહુશી અડતાળીશ (૯૨૪૮) છેતાલી-શશી એકતાળીશ (૪૬૪૧) એક અને એક એટલા અંધના ભાંગા બાણવા. ॥ ૨૭ ॥

વિવેચન:-હવે કયા અંધસ્થાનકે કેટલા ભાંગા સર્વ સંખ્યા-એ થાય તે કહ્યું છે. અપર્યાપ્ત એકેન્દ્રિય પ્રાયોગ્ય ત્રેવીશને અંધે ચાર ભાંગા હોય. પચીશને અંધે એકેન્દ્રિય યોગ્ય ૨૦, બેંદ્રિય યોગ્ય

	બંધ-સ્થાનક	મંગા ૧૩૯૪૫	આગામિભવપ્રાયોગ્યા:	તેણાં વંધકા:
૧	૨૩	૪	અપર્યાપ્તૈકેન્દ્રિયપ્રાયોગ્ય૪	તિર્યગ્મનુષ્યા: ૪
૨	૨૫	૨૫	૧કે ૨૦, બે ૦૧, તે ૦૧, ચ ૦૧, પ ૦ તિ ૦૧, મ ૦૧	તિર્યગ્મનુષ્યા: ૨૫. દેવા: ૮
૩	૨૬	૧૬	પર્યાપ્તૈકેન્દ્રિયપ્રાયોગ્ય૧૬	તિર્યગ્મનુષ્યદેવા: ૧૬
૪	૨૮	૯	દેવ પ્રાયોગ્ય ૮, નરક પ્રાયો ૦ ૧	પંચેન્દ્રિયતિર્યગ્મનુ- ષ્યા: ૯
૫	૨૯	૯૨૪૮	બે ૦૮, તે ૦૮ ચ ૦૮, પં ૦ તિ ૦૪૬૦૮, મ ૦૪૬૦૮ દે ૦ ૮.	તિ ૦૨૪૦ મ ૦૨૪૮ દે ૦૨૧૬ ના ૦૨૧૬
૬	૩૦	૪૬૪૧	બે ૦૮, તે ૦૮, ચ ૦૮, પં ૦ તિ ૦૪૬૦૮ મ ૦૮ દે ૦ ૧.	તિ ૪૬૩૨ મ ૪૬૩૩ દે ૪૬૧૬ ના ૪૬૧૬
૭	૩૧	૧	દેવપ્રાયોગ્ય ૧	મનુષ્યા ૧૯ ૧
૮	૧	૧	અપ્રાયોગ્ય ૧	મનુષ્યા ૧૯ ૧

૧, તેષંદ્રિય યોગ્ય ૧, ચઉરિંદ્રિય યોગ્ય ૧, પંચેંદ્રિય તિર્યંચ યોગ્ય ૧, મનુષ્ય યોગ્ય ૧, એવં ૨૫ ભાંગા હોય. એકેંદ્રિય યોગ્ય છવીશને અંધે સોળ ભાંગા હોય દેવપ્રાયોગ્ય ૨૮ ને અંધે ૮ ભાંગા હોય, નરકયોગ્ય ૨૮ ને અંધે ૧ ભાંગા હોય એમ અઠાવીશને અંધે નવ ભાંગા હોય. એષંદ્રિય યોગ્ય ૮, તેષંદ્રિય યોગ્ય ૮, ચઉરિંદ્રિય યોગ્ય ૮ પંચેંદ્રિય તિર્યંચ યોગ્ય ૪૬૦૮, મનુષ્ય યોગ્ય ૪૬૦૮ અને દેવયોગ્ય ૮, એવં સર્વ મળી ઓગ-લુત્રીશને અંધે આજ્ઞીશ અને અડતાલીશ ભાંગા હોય. એષંદ્રિય યોગ્ય ૮, તેષંદ્રિય યોગ્ય ૮, ચઉરિંદ્રિય યોગ્ય ૮, પંચેંદ્રિય તિર્યંચ પ્રાયોગ્ય ૪૬૦૮. મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૮, દેવ પ્રાયોગ્ય એક, એવં સર્વ મળી ત્રીશને અંધે છે'તાળીશશે' ને એકતાલીશ ભાંગા હોય. એકત્રીશને અંધસ્થાનકે દેવપ્રાયોગ્ય ૧ જ ભાંગા હોય. એક યશઃકીર્તિને અંધે પણ ૧ જ ભાંગા હોય. એ સર્વ મળીને આઠે અંધસ્થાનકે થઇને તેર હજાર નવશે' પીસ્તાળીશ ભાંગા નામકર્મના થાય. ॥ ૨૭ ॥

નામકર્મનાં ઉદયસ્થાનક.

વીસિગવીસા ચઊવી-સગા ડ ઇગાહિઆ ય ઇગતીસા ।
 ડદયટ્ટાણાણિ ભવે, નવ અટ્ટ ય ઠુંતિ નામસ્સ ॥૨૮॥

વીસિગવીસા=વીશ, એકવીશનું
 ચઊવીસગા ડ=ચોવીશથી
 માંડીને.
 ઇગાહિઆ=એક એક અધિક
 ઇગતીસા=એકત્રીશ પર્યંત
 પ્રકૃતિનું.

ડદયટ્ટાણાણિ=ઉદયસ્થાનો.
 ભવે=હોય.
 નવ અટ્ટ ય=નવ અને આઠ
 પ્રકૃતિનું.
 ઠુંતિ=હોય છે.
 નામસ્સ=નામકર્મનાં.

અર્થ:-વીશ, એકવીશ, ચોવીશથી માંડીને એક એક પ્રકૃતિએ
 અધિક એકત્રીશ પર્યંત (૨૪-૨૫-૨૬-૨૭-૨૮-૨૯-૩૦-૩૧),

નવ અને આઠ પ્રકૃતિનાં એમ નામકર્મનાં ઉદયસ્થાનો
[ખાર] હોય. ॥ ૨૮ ॥

વિવેચન:-વીશતું ઉદયસ્થાનક ૧, એકવીશ પ્રકૃતિતું ઉદ-
યસ્થાનક ૨. ચોવીશ થકી માંડીને એકેકે અધિકાં નિરંતર એક-
ત્રીશ લગે આઠ ઉદયસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-ચોવીશતું
૩, પચ્ચીશતું ૪, છવીશતું ૫, સત્તાવીશતું ૬, અઠ્ઠાવીશતું ૭,
ઓગણત્રીશતું ૮, ત્રીશતું ૯, એકત્રીશતું ૧૦, નવપ્રકૃતિતું ૧૧
અને આઠ પ્રકૃતિતું ૧૨, એ ખાર નામકર્મનાં ઉદયસ્થાનક હોય.

નામકર્મનાં ખાર ઉદયસ્થાન છે તે માંહે પક્કેદિયને ૨૧,
૨૪, ૨૫, ૨૬, ૨૭, એ પાંચ ઉદયસ્થાનક હોય. ત્યાં તૈજસ ૧,
કાર્મણ ૨, અગુરુલઘુ ૩, સ્થિર ૪, અસ્થિર ૫, શુભ ૬, અશુભ
૭, વર્ણચતુષ્ક ૧૧ અને નિર્માણ ૧૨ એ ખાર પ્રકૃતિ તેરમા
ગુણઠાણાલગે ઉદય આશ્રયીને સર્વને હોય તે માટે ધ્રુવોદયી છે.
અને તિર્યચદ્રિક ૧૪, સ્થાવર ૧૫, એકેન્દ્રિયજ્ઞતિ ૧૬, ખાદર
સૂક્ષ્મ માંહેથી એક ૧૭, પર્યાપ્ત અપર્યાપ્તમાંથી એક ૧૮, દુર્લભ
૧૯, અનાદેય ૨૦ અને યશ અચશ માંહેથી એક ૨૧, એ એક-
વીશતું ઉદયસ્થાનક ભવને અપાંતરાલે વર્તતા એકેન્દ્રિયને હોય.
ઇહાં ભાંગા ૫ ઉપજે, તે આ પ્રમાણે-ખાદર પર્યાપ્તા ૧, અપ-
ર્યાપ્તા ૨, સૂક્ષ્મ અપર્યાપ્તા ૩; પર્યાપ્તા ૪, એ ચારે અચશ
સહિત કહેવા અને એ ચાર માંહેલો એક ખાદર પર્યાપ્તો તે યશ
સહિત પણ કહેવો ૫. એ પાંચ ભાંગા જાણવા. ઇહાં જે
આગળ પોતાને યોગ્ય સર્વે પર્યાપ્તિ પૂરી કરશે તેને યોગ્ય પણે
લખિંધ આશ્રયીને ભવાંતરાલે પણ પર્યાપ્તો કહીએ, ઇહાં લખિંધ-
પર્યાપ્તાનીજ વિવક્ષા જાણવી. ત્યાર પછી તે શરીરસ્થને ૨૧
માંહે ઔદારિક ૧, હુડક ૨, ઉપઘાત ૩; પ્રત્યેક સાધારણ માંહેલી
એક ૪. એ ચાર ભેળવીએ અને તિર્યચની આનુપૂર્વીકાદીએ
ત્યારે ૨૪ નો ઉદય હોય. ઇહાં પૂર્વાક્ત ૫ ભાંગાને પ્રત્યેક સાધા-
રણ સાથે બે ગુણા કર્યે ૧૦ થાય. અને વાઉકાયને વૈક્રિય કરતાં
ઔદારિકને ઠામે વૈક્રિય કહીએ, ત્યારે તેને ૨૪ નો ઉદય હોય
ઇહાં કેવળ ખાદર, પર્યાપ્ત, પ્રત્યેક, અચશ એજ પ્રકૃતિ કહેવી

ત્યારે ભાંગો ૧ ઉપજે, તેઉ વાયુમાંહે સાધારણ અને યશનો ઉદય ન હોય તે માટે. તથા આદર વાયુકાય પર્યાપ્તો જે વૈક્રિય શરીર કરે તે શરીરસ્થ વૈક્રિય આશ્રયી જાણવો, તેનીજ મુખ્યતા છે, તે વેળાએ ઔદારિકની મુખ્યતા નથી. એ સર્વ સંખ્યાએ ચોવીશને ઉદયે ૧૧ ભાંગા હોય. ત્યાર પછી શરીર પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને ૨૪ માંહે પરાઘાત ભેળવ્યે ૨૫ નો ઉદય હોય. ઇહાં આદરને પ્રત્યેક સાધારણ અને યશ અયશ સાથે ચાર ભાંગા થાય, અને સૂક્ષ્મને પ્રત્યેક સાધારણ કરીને અયશ સાથે બે ભાંગા થાય એવં ૬ અને આદર વાયુકાયને વૈક્રિય કરતા શરીર પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને પરાઘાત ભેળવ્યે ૨૫ નો ઉદય હોય, ત્યાં ૧ ભાંગા એમ સર્વ મળીને ૨૫ ને ઉદયે ૭ ભાંગા હોય, તે પછી શ્વાસોચ્છવાસ પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને ૨૫ માંહે ઉચ્છવાસ ભેળવ્યે ૨૬ નો ઉદય હોય, ઇહાં પૂર્વલીપેરે ૬ ભાંગા હોય, અથવા શરીર પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને ઉચ્છવાસને અનુદયે ૨૫ માંહે આતપ તથા ઉદ્યોત એ માંહેલી ૧ ભેળવીએ ત્યારે ૨૬ નો ઉદય હોય. આતપ ઉદ્યોતનો ઉદય તે આદરનેજ હોય, સૂક્ષ્મને ન હોય, તે માટે ત્યાં ઉદ્યોત સહિત આદરનેજ પ્રત્યેક સાધારણ અને યશ અયશે કરીને ચાર ભાંગા અને આતપ સહિત પ્રત્યેકને યશ અયશે બે ભાંગા, એવં ૬. આતપ તે પૃથ્વીકાય માંહેજ હોય અને ઉદ્યોત તે વનરૂપતિ માંહે પણ હોય. તથા આદર વાયુકાયને વૈક્રિય કરતાં ઉચ્છવાસ પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તને ૨૫ માંહે ઉચ્છવાસ ભેળવ્યે ૨૬નો ઉદય થાય, ત્યાં ૧ ભાંગા હોય. તેઉ વાયુને આતપ, ઉદ્યોત અને યશનો ઉદય ન હોય, એટલે સર્વ સંખ્યાએ ૨૬ ને ઉદયે ૧૩ ભાંગા ઉપજે. તથા શ્વાસોચ્છવાસ પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને ઉચ્છવાસ સહિત ૨૬ માંહે આતપ અથવા ઉદ્યોત એક ભેળવ્યે ૨૭ નો ઉદય હોય. ઇહાં છ ભાંગા આતપ ઉદ્યોત સહિત ૨૬ ના ઉદયની પેરે જાણવા. એમ એકેન્દ્રિયને વિષે પાંચે ઉદયસ્થાનકે થઇને સર્વ સંખ્યાએ ૪૨ ભાંગા હોય. બેન્દ્રિયને ઉદય સ્થાનક ૬ હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૧, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧. ત્યાં આર ધ્રુવોદયી ૧૨, તિર્યચ્છદિક ૧૪, બેન્દ્રિય જાતિ ૧૫, ત્રસ ૧૬, આદર ૧૭, પર્યાપ્ત અપર્યાપ્ત માંહેથી એક ૧૮, દુર્ભાગ ૧૯, અનાદેય ૨૦, યશ અયશ માંહેલી એક ૨૧.

એ ૨૧૭' ઉદયસ્થાનક ભવની અપાંતરાલ ગતિએ વર્તતા બેંદ્રિયને પામીએ, ઇહાં ભાંગા ૩ હોય. અપર્યાપ્તાને ઉદયે વર્તતાને અયશ સાથે ૧ ભાંગા, પર્યાપ્તાને ઉદયે વર્તતાને યશ અયશ સાથે બે ભાંગા એમ ૩ ભાંગા હોય તે પછી તેજ શરીર-સ્થાને ઔદારિકદ્રિક ૨, હુંડક સંસ્થાન ૩, છેવડું સંઘચણ ૪, ઉપઘાત ૫, પ્રત્યેક ૬, એ છ ૨૧ માંહે ભેળવીએ અને તિર્થ-ચાતુપૂર્વી કાઢીએ ત્યારે ૨૬ નો ઉદય હોય. ત્યાં પણ ભાંગા ૩ પૂર્વલીધેરે હોય. તે પછી શરીરપર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને અપ્રશ-સ્ત વિહાયોગતિ ૧, પરાઘાત ૨, એ બે ૨૬ માંહે ભેળવ્યે ૨૮ નો ઉદય હોય. ઇહાં યશ અયશે કરીને ૨ ભાંગા થાય. તે પછી શ્વાસોચ્છવાસ પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને ૨૮ માંહે ઉચ્છવાસ ભેળવ્યે ૨૯ નો ઉદય હોય ઇહાં પણ તેજ બે ભાંગા થાય અથવા શરી-રપર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને ઉચ્છવાસને અનુદયે અને ઉદ્યોતને ઉદયે ૨૯ નો ઉદય હોય, ઇહાં પણ તેજ બે ભાંગા થાય. એમ ૨૯ ને ઉદયે ૪ ભાંગા થાય. તે પછી ઉચ્છવાસ સહિત ૨૯ માંહે સુસ્વર દુઃસ્વર માંહેલી એક ભેળવ્યે ૩૦ નો ઉદય થાય. ઇહાં સુસ્વર દુઃસ્વરે અને યશ અયશે ભાંગા ૪, અથવા પ્રાણાપાન પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને સ્વરને અનુદયે અને ઉદ્યોતને ઉદયે ૩૦ નો ઉદય હોય; ઇહાં યશ અયશે ભાંગા ૨, એમ સર્વ મળી ૩૦ ને ઉદયે ભાંગા ૬ થાય તે પછી ભાષાપર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને ૩૦ માંહે ઉદ્યોત ભેળવ્યે ૩૧ નો ઉદય હોય. ત્યાં યશ અયશે અને સુસ્વર દુઃસ્વરે ભાંગા ૪ થાય, એમ સર્વ મળીને છએ ઉદય-સ્થાનકે થઇને બેંદ્રિયને વિષે ૨૨ ભાંગા થાય. એમ તેંદ્રિય અને ચઉરિંદ્રિયને પણ પ્રત્યેકે છ છ ઉદયસ્થાનકે ૨૨ ભાંગા હોય. એમ સર્વ મળીને વિકલેંદ્રિય માંહે ૬૬ ભાંગા હોય.

હવે સામાન્ય પંચેંદ્રિયતિર્થચને ૬ ઉદયસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૧, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧. ત્યાં આર ધ્રુવોદયી ૧૨, તિર્થચદ્રિક ૧૪, પંચેંદ્રિય જાતિ ૧૫, ત્રસ ૧૬, આદર ૧૭, પર્યાપ્ત અપર્યાપ્ત માંહેલી એક ૧૮, સુભગ દુર્ભગ માંહેલી એક ૧૯, આદેય-અનાદેય માંહેલી એક ૨૦. યશ અયશ માંહેલી એક ૨૧, એ ૨૧:૭' ઉદયસ્થાનક ભવને અપાંતરાલે વર્તતા પંચેંદ્રિય તિર્થચને જાણુ'. ઇહાં પર્યાપ્તનામને ઉદયે વર્તતાને

સુભગ દુર્ભંગે, આદેય અનાદેયે અને યશ અચશે કરીને ૮ ભાંગા થાય, અને અપર્યાપ્તનામને ઉદયે વર્તતાને દુર્ભંગ, અનાદેય અને અચશ સાથે એકજ ભાંગા હોય. એવં ભાંગા ૯. ઇહાં કોષક કહે છે કે—સુભગ અને આદેય સમકાળે ઉદયે આવે અને દુર્ભંગ અનાદેય સમકાળે ઉદયે આવે, તે માટે પર્યાપ્તાને સુભગાદેય અને દુર્ભંગાનાદેયના યશ અચશે કરીને ૪ જ ભાંગા, અને ૧ અપર્યાપ્તાને એવં ૫ જ ભાંગા હોય, એ મતાંતર છે, આગળ પણ સઘળે એમજ જાણવું. તે પછી શરીરસ્થને ૨૧ માંહેથી તિર્યાચાનુપૂર્વી કાઠીએ અને ઐદારિકદ્વિક ૨, ૭ માંહેલું એક સંસ્થાન ૩, ૭ માંહેલું એક સંઘયણ ૪, પ્રાયેક ૫, ઉપવાત ૬, એ ૭ ભેળવીએ ત્યારે ૨૬ તું ઉદયસ્થાનક હોય. ઇહાં પર્યાપ્તાને ૭ સંસ્થાને, ૭ સંઘયણે, સુભગ દુર્ભંગે, આદેય અનાદેયે અને યશ અચશે ગણતાં ૨૮ ભાંગા થાય. અપર્યાપ્તાને હુંડ, છેવડું, દુર્ભંગ, અનાદેય અને અચશે કરીને એકજ ભાંગા હોય, એમ ૨૮ ભાંગા હોય. તે શરીરપર્યાપ્તાને ૨૬ માંહે પરાઘાત ૧ અને શુભ અશુભ માંહેલી ૧ વિહાયોગતિ એ બે ભેળવ્યે ૨૮ તું ઉદયસ્થાનક હોય ત્યાં પર્યાપ્તાના પૂર્વાક્ત ૨૮ ભાંગાને બે વિહાયોગતિએ ગુણતાં ૫૭ થાય. ઇહાં અપર્યાપ્તો હોય નહીં. તે પ્રાણાપાન પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને ઉચ્ચવાસ ભેળવ્યે ૨૮ તું ઉદયસ્થાનક હોય, ઇહાં પણ ભાંગા ૫૭૬ પૂર્વલીપરે જાણવા. અથવા શરીરપર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને ઉચ્ચવાસને અનુદયે અને ઉદ્યોતને ઉદયે ૨૮ નો ઉદય હોય. ઇહાં પણ ભાંગા ૫૭૬ પૂર્વવત થાય, અને મળીને ૨૮ ને ઉદયે ૧૧૫૨ ભાંગા થાય. તે ભાષાપર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને ૨૮ માંહે સુસ્વર દુસ્વર માંહેલી એક ભેળવ્યે ૩૦ નો ઉદય હોય, ઇહાં જે પૂર્વે ઉચ્ચવાસને ઉદયે ૫૭૬ ભાંગા કહ્યા તે ઇહાં સુસ્વર દુસ્વરે અમણા કર્યે ૧૧૫૨ થાય. અથવા પ્રાણાપાનપર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને સ્વરને અનુદયે અને ઉદ્યોતને ઉદયે ૩૦નો ઉદય હોય, ત્યાં ભાંગા ૫૭૬ પૂર્વવત હોય, અને મળીને ત્રીશને ઉદયે ૧૭૨૮ ભાંગા થાય, તે સ્વર સહિત ૩૦ માંહે ઉદ્યોત ભેળવ્યે ૩૧ નો ઉદય થાય. ઇહાં ભાંગા ૧૧૫૨ સ્વર સહિતના પૂર્વે કહ્યા તેમ જાણવા. એ ૭ ઉદયસ્થાનકે થઇને પંચેન્દ્રિય તિર્યાચને ૪૯૦૬ ભાંગા

થાય તથા તેજ પાંચેંદ્રિય તિર્યચને વૈક્રિય કરતાં પાંચ ઉદયસ્થાનક હોય. તે આ પ્રમાણે—૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦. ત્યાં પૂર્વેકત પાંચેંદ્રિય તિર્યચ યોગ્ય ૨૧ માંહે વૈક્રિયદ્વિક ૨, સમચતુરસ્ર સંસ્થાન ૩, ઉપઘાત ૪, પ્રત્યેક ૫, એ પાંચ પ્રકૃતિઓ ભેળવીએ અને તિર્યાગાનુપૂર્વી કાઠીએ ત્યારે ૨૫ નો ઉદય થાય. ઇહાં સુભગ દુર્ભગ, આદેય અનાદેય અને યશ અચશે ગુણતાં ૮ ભાંગા થાય તે પછી શરીરપર્યાપ્તાને પરાઘાત અને પ્રશસ્ત વિહાયોગતિ એ બે ભેળવ્યે ૨૭ નું ઉદયસ્થાનક થાય ત્યાં પણ ભાંગા ૮ પૂર્વવત હોય. તે પછી પ્રાણાપાને પર્યાપ્તાને ઉચ્છ્વાસ ભેળવ્યે ૨૮ નું ઉદયસ્થાનક થાય, ઇહાં પણ ૮ ભાંગા પૂર્વવત હોય. અથવા શરીરપર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને ઉચ્છ્વાસને અનુદયે અને ઉઘોતને ઉદયે ૨૮ નો ઉદય હોય, ત્યાં પણ ૮ ભાંગા પૂર્વવત હોય, સર્વ મળીને ૨૮ ને ઉદયે ૧૬ ભાંગા થાય. તે ભાષાપર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને ઉચ્છ્વાસ સહિત ૨૮ માંહે સુસ્વર ભેળવ્યે ૨૯ નો ઉદય હોય, ત્યાં પણ ૮ ભાંગા, અથવા પ્રાણાપાને પર્યાપ્તાને સ્વરને અનુદયે અને ઉઘોતને ઉદયે ૨૯ નો ઉદય હોય, ત્યાં પણ ૮ ભાંગા, અને મળીને ૨૯ ને ઉદયે ૧૬ ભાંગા હોય. તે સ્વર સહિત ૨૯ માંહે ઉઘોત ભેળવ્યે ૩૦ નો ઉદય થાય ત્યાં પણ ભાંગા—૮ હોય સર્વ સંખ્યાએ વૈક્રિય કરતાં તિર્યચને ૫૬ ભાંગા થાય એટલે સર્વ પાંચેંદ્રિય તિર્યચને ૪૯૬૨ ભાંગા થાય. એકેંદ્રિયાદિ સર્વ તિર્યચગતિ માંહે ૫૦૭૦ ભાંગા ઉપજે.

હવે સામાન્ય મનુષ્યને પાંચ ઉદયસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે—૨૧, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦. એ સર્વ જેમ પૂર્વે પાંચેંદ્રિય તિર્યચને કહ્યાં તેમ કહેવાં. ૨૯ અને ૩૦ ઉઘોત રહિત કહેવા. ત્યાં ૨૯ ના ભાંગા ૫૭૬ અને ૩૦ ના ભાંગા ૧૧૫૨; વૈક્રિયાહારક સંયત ટાળીને શેષ મનુષ્યને ઉઘોતનો ઉદય ન હોય. સર્વ સંખ્યાએ પ્રાકૃત [સામાન્ય] મનુષ્યને ૫ ઉદયસ્થાનકે થઈને ૨૬૦૨ ભાંગા હોય. વૈક્રિય કરતાં મનુષ્યને ૫ ઉદયસ્થાનક હોય —૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦. ત્યાં મનુષ્યગતિ ૧, પાંચેંદ્રિય ભતિ ૨, વૈક્રિયદ્વિક ૪, સમચતુરસ્ર સંસ્થાન ૫, ઉપઘાત ૬, ત્રસ ૭, આદર ૮, પર્યાપ્ત ૯, પ્રત્યેક ૧૦, સુભગ દુર્ભગ માંહેલી એક ૧૧, આદેય અનાદેય માંહેલી એક ૧૨, યશ અચશ માંહેલી

એક ૧૩, અને બાર ધ્રુવોદયી ૨૫, એ ૨૫નું ઉદયસ્થાનક વૈક્રિયના પ્રારંભકાળે હોય. ઇહાં સુભગ દુર્ભાગ, આદેય અનાદેય અને યશ અયશે ગણતાં ભાંગા ૮ હોય. દેશવિરતિ અને પ્રમત્તસંયત વૈક્રિય કરનારને સર્વ પ્રશસ્ત પ્રકૃતિનો જ ઉદય હોય, તે માટે ભાંગા ૧ અંતર્ગત જાણવો. તે પછી શરીર પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને પરાઘાત અને પ્રશસ્ત વિહાયોગતિ ભેગવ્યે ૨૭ નો ઉદય હોય, ત્યાં પણ તેમજ ભાંગા ૮ હોય, તે પછી પ્રાણાપાને પર્યાપ્તાને ઉચ્છ્વાસ ભેગવ્યે ૨૮ નો ઉદય હોય, ત્યાં પણ તેમજ ૮ ભાંગા થાય, અથવા સંયત ઉત્તરવૈક્રિય કરતાને શરીર પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તને ઉચ્છ્વાસને અનુદયે અને ઉદ્યોતને ઉદયે ૨૮ નો ઉદય થાય, ત્યાં એકજ ભાંગા હોય. સંયતને દુર્ભાગ અનાદેય અને અયશનો ઉદય ન હોય. બન્ને મળીને ૨૮ ને ઉદયે ૯ ભાંગા હોય. ભાષા પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તને ઉચ્છ્વાસ સાહિત ૨૮ માંહે સુસ્વર ભેગવ્યે ૨૯નો ઉદય થાય, ત્યાં પણ ભાંગા ૮ થાય, અથવા સંયતને સ્વરને અનુદયે અને ઉદ્યોતને ઉદયે ૨૯નો ઉદય હોય. ત્યાં ભાંગા ૧ હોય, એ મળીને ૨૯ ને ઉદયે ૯ ભાંગા હોય. પર્યાપ્તાને સુસ્વર સાહિત ૨૯ માંહે ઉદ્યોત ભેગવ્યે ૩૦નો ઉદય હોય, ત્યાં એક ભાંગા પૂર્વવત હોય. સર્વ સંખ્યાએ વૈક્રિય મનુષ્યને ૫ ઉદયસ્થાનકે થઇને ૩૫ ભાંગા હોય આહારકશરીર કરતાં સંયતને ૫ ઉદયસ્થાનક હોય. ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦. ત્યાં ૨૫ તે વૈક્રિય કરતા મનુષ્યને કહી તેજ જાણવી. વૈક્રિયદ્વિકને દામે આહારકદ્વિક કહેવું. ઇહાં કેવળ પ્રશસ્ત પ્રકૃતિ હોય. સંયતને દુર્ભાગ અનાદેય અને અયશનો ઉદય ન હોય તે માટે ભાંગા ૧, તે પછી શરીરપર્યાપ્તને પરાઘાત અને પ્રશસ્ત વિહાયોગતિ ભેગવ્યે ૨૭ નો ઉદય હોય, ઇહાં પણ પૂર્વદીપેરે ૧ ભાંગા. તે પછી પ્રાણાપાને પર્યાપ્તને ઉચ્છ્વાસ ભેગવ્યે ૨૮ નો ઉદય, ત્યાં પણ ૧ ભાંગા. અથવા શરીરપર્યાપ્તને ઉચ્છ્વાસને અનુદયે અને ઉદ્યોતને ઉદયે ૨૮ નો ઉદય હોય, ઇહાં પણ ૧ ભાંગા. એમ ૨૮ ને ઉદયે ૨ ભાંગા, તે પછી ભાષાપર્યાપ્તાને ઉચ્છ્વાસ સાહિત ૨૮ માંહે સુસ્વર ભેગવ્યે ૨૯ નો ઉદય હોય, ઇહાં પણ ૧ ભાંગા. અથવા પ્રાણાપાને પર્યાપ્તને સુસ્વરને અનુદયે અને ઉદ્યોતને ઉદયે ૨૯નો ઉદય હોય ઇહાં પણ ૧ ભાંગા. એમ ૨૯ ને

ઉદયે ૨ ભાંગા. તે પછી ભાષા પર્યાપ્તને સુસ્વર સહિત ૨૯ માંહે ઉદ્યાત ભેળવ્યે ૩૦ નો ઉદય; ઇહાં પણ ૧ ભાંગો સર્વ મળીને આહારકશરીરી મનુષ્યને ૫ ઉદ્યસ્થાનકે થઇને ૭ ભાંગા ઉપજે. કેવળી મનુષ્યને ૧૦ ઉદ્ય સ્થાનકે હોય. તે આ પ્રમાણે ૨૦, ૨૧, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧, ૯, ૮. ત્યાં મનુષ્યગતિ ૧, પચ્ચેદ્રિયજાતિ ૨, વ્રસ ૩, આદર ૪, પર્યાપ્ત ૫, સુભગ ૬, આદેય ૭, યશઃકીર્તિ ૮. આર ધ્રુવોદયી ૨૦, એ વીશ પ્રકૃતિનો ઉદ્ય અતીર્થકર કેવલીને કેવલીસમુદ્ધાતે કાર્મણ કાયયોગે વર્તતાં જાણવો ત્યાં ભાંગો ૧. તીર્થકરને જિનનામ ભેળવ્યે ૨૧ નો ઉદય, ઇહાં પણ ભાંગો ૧. એ તીર્થકરને કેવળીસમુદ્ધાતે કાર્મણ કાયયોગે વર્તતાં હોય. તે વીશ માંહે ઔદારિકદ્વિક ૨, છ માંહેલું એક સંસ્થાન ૩, વજ્રઋષભનારાય સંઘયણ ૪, ઉપઘાત ૫, પ્રત્યેક ૬, એ છ ભેળવ્યે ૨૬ નો ઉદય, એ અતીર્થકર કેવળીને કેવળીસમુદ્ધાતે ઔદારિકમિશ્ર કાયયોગે વર્તતાં હોય. ઇહાં છ સંસ્થાને છ ભાંગા હોય પણ તે સામાન્ય મનુષ્યને પણ હોય છે, તે માટે પૃથક્ ન ગણીએ. એજ ૨૬ ને તીર્થકરનામ સહિત કરતાં ૨૭ નો ઉદ્ય તીર્થકર કેવલીને કેવળી સમુદ્ધાતે ઔદારિકમિશ્ર કાયયોગે વર્તતા હોય, ત્યાં સંસ્થાન સમચતુરસ્રજ હોય, તે માટે ભાંગો ૧ જ હોય. તથા તે ૨૬ માંહે પરાઘાત ૧, ઉચ્છવાસ ૨, એ વિહાયોગતિ માંહેથી એક ૩, એ સ્વર માંહેલો એક ૪, એ ચાર ભેળવ્યે ૩૦ નો ઉદ્ય અતીર્થકર સયોગિકેવલીને ઔદારિકકાયયોગે વર્તતાને હોય, ઇહાં છ સંસ્થાનને એ વિહાયોગતિએ અને સુસ્વર દુસ્વરે ગુણતાં ૨૪ ભાંગા થાય, તે સામાન્ય મનુષ્યને ઉદ્યસ્થાનકે પણ પામીએ તે માટે પૃથક્ ન ગણીએ. એ ૩૦ ને જિનનામ સહિત કરતાં ૩૧ નો ઉદ્ય તીર્થકર સયોગી કેવળીને ઔદારિકકાયયોગે વર્તતાને જાણવો. ઇહાં સમચતુરસ્ર સંસ્થાન, પ્રશસ્ત વિહાયોગતિ અને સુસ્વરનોજ ઉદ્ય હોય, તે માટે ભાંગો ૧ જ હોય. એ ૩૧ માંહેથી વચનયોગ ૩૦ નો ઉદ્ય તીર્થકરને હોય, ભાંગો ૧. તેમાંથી ઉચ્છવાસ ૩૦ નો ઉદ્ય તીર્થકરને હોય તેનો ભાંગો ૧. અતીર્થકર કેવલીને પૂર્વાક્ત ૩૦ માંહેથી વચનયોગ ૩૦ નો ઉદ્ય, ઇહાં પણ છ સંસ્થાન અને એ વિહાયોગતિએ ૧૨ ભાંગા

થાય, પણ એ પૃથક્ ગણવાં નહીં. તથા તે ૨૬ માંહેથી ઉચ્છ્વા-
સનો રોધ કર્યે ૨૮ નું ઉદ્યસ્થાનક અતીર્થકર કેવલી આશ્રવી
જાણવું. ત્યાં ભાંગા ૧૨ થાય. તથા મનુષ્યગતિ ૧, પાંચે દ્રિય-
જાતિ ૨, ત્રસ ૩, આદર ૪, પર્યાપ્ત ૫, સુભગ ૬, આદેય ૭,
યશઃકીર્ત્તિ ૮, અને તીર્થકર નામ ૯, એ નવનો ઉદ્ય તીર્થકર
અથોગી કેવળીને ચરમ સમયે વર્તતાં હોય, ભાંગા ૧૦ તેજ
૯ માંથી અતીર્થકરને તીર્થકરનામ વિના ૮ નો ઉદ્ય હોય,
ભાંગા ૧. ઇહાં કેવળીનાં ૧૦ ઉદ્યસ્થાનક માંહે ભાંગા ૬૨ થાય.
પણ ૨૦, ૨૧, ૨૬, ૨૭, ૨૯, ૩૦, ૯, ૮ એ આઠ સ્થાનકનો
પ્રત્યેકે એકેક ભાંગો લેવો. ત્યાં ૨૦ ને ૮ ના અતીર્થકરના
ભાંગા અને શેષ ૬ ઉદ્યસ્થાનકના તીર્થકરના એકેકા ભાંગા
લેવા; એમ ૮ ભાંગા લેવા. શેષ ૫૪ ભાંગા તે સામાન્ય મનુ-
ષ્યના ભાંગા માંહે અતર્ભૂત છે, તે માટે પૃથક્ ન ગ્રહણ કરવા.
સર્વ સંખ્યાએ સર્વ મનુષ્યના ઉદ્યભાંગા ૨૬૫૨ થાય.

દેવતાને ઉદ્યસ્થાનક ૬ હોય, તે આ પ્રમાણે—૨૧, ૨૫, ૨૭
૨૮, ૨૯, ૩૦. ત્યાં દેવદિક ૨, પાંચે દ્રિય જાતિ ૩, ત્રસ ૪, આદર
૫, પર્યાપ્ત ૬, સુભગ દુર્ભગ માંહેલી એક ૭, આદેય અનાદેય
માંહેલી એક ૮, યશ અયશ માંહેલી એક ૯ અને બાર ધ્રુવોદથી
૨૧; એ એકવીશનું ઉદ્યસ્થાનક ભવને અપાંતરાલ ગતિએ
વર્તતાને હોય, ત્યાં સુભગ, દુર્ભગ આદેય અનાદેય અને યશ
અયશ સાથે ભાંગા ૮ થાય. ઇહાં દુર્ભગ, અનાદેય અને અય-
શનો ઉદ્ય તે પિશાચાદિકને જાણવો. તે પછી શરીરસ્થને ૨૧
માંહે વૈકિયદિક ૨, ઉપઘાત ૩, પ્રત્યેક ૪, સમચતુરસ્ર ૫, એ
પાંચ ભેળવ્યે અને દેવાનુપૂર્વી કાઠથે ૨૫ નો ઉદ્ય હોય; ત્યાં
પણ તેમજ ૮ ભાંગા જાણવા. તે પછી શરીરપર્યાપ્તને પરાઘાત
પ્રશસ્ત વિહાયોગતિ, એ એ ભેળવ્યે ૨૭ નો ઉદ્ય હોય, ત્યાં
પણ ભાંગા ૮ હોય. દેવતાને અપ્રશસ્ત વિહાયોગતિનો ઉદ્ય ન
હોય. તે પછી પ્રાણાપાનપર્યાપ્તને ઉચ્છ્વાસ ભેળવ્યે ૨૮ નો ઉદ્ય
હોય, ત્યાં પણ ૮ ભાંગા. અથવા શરીરપર્યાપ્તને ઉચ્છ્વાસને
અનુદયે અને ઉદ્યોતને ઉદ્યે ૨૮ નો ઉદ્ય, ત્યાં પણ ૮ ભાંગા.
એ મળીને ૨૮ ને ઉદ્યે ૧૬ ભાંગા હોય. તે પછી ભાષાપર્યા-
પ્તને સુસ્વર ભેળવ્યે ૨૯ નો ઉદ્ય, ઇહાં પણ ૮ ભાંગા. દેવતાને

દુઃસ્વરનો ઉદય ન હોય, અથવા પ્રાણપાનપર્યાપ્તને સુસ્વરને અનુદયે અને ઉદ્યોતને ઉદયે ૨૯ નો ઉદય, ઇલાં પણ ભાંગા ૮ ઉત્તર વૈક્રિય કરતાં દેવતાને ઉદ્યોતનો ઉદય પામીએ. એ મળીને ૨૯ ને ઉદયે ૧૬ ભાંગા થાય. તે પછી ભાષાપર્યાપ્તને સુસ્વર સહિત ૨૯ માંહે ઉદ્યોત ભેળવ્યે ૩૦ નો ઉદય, ઇલાં પણ ભાંગા ૮ પૂર્વવત્ હોય, એ છએ ઉદયસ્થાનકે થઇને સર્વ મળી દેવતાને ભાંગા ૬૪ ઉપજે.

હવે નારકીને ઉદયસ્થાનક ૫ હોય તે આ પ્રમાણે-૨૧, ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯. ત્યાં નરકદ્રિક ૨, પાંચે દ્રિય જ્ઞાતિ ૩, ત્રસ ૪, આદર ૫, પર્યાપ્ત ૬, દુર્ભાગ ૭, અનાદેય ૮, અયશકીર્તિ ૯, ધ્રુવોદયી આર ૨૧. એ ૨૧ નો ઉદય ભવાપાંતરાલ ગતિએ વર્ત્તિતાને હોય, ત્યાં ભાંગો ૧. નારકીને પરાવર્ત્તમાન પ્રકૃતિ માંહેલી સર્વ અશુભ પ્રકૃતિજ ઉદયે હોય તે માટે. તે પછી શરીર-સ્થને વૈક્રિયદ્રિક ૨, હુડસસ્થાન ૩, ઉપઘાત ૪, પ્રત્યેક ૫, એ પાંચ ભેળવીએ અને નરકાનુપૂર્વી કાઢીએ ત્યારે ૨૫ નો ઉદય હોય ત્યાં ભાંગો ૧. તે પછી શરીરપર્યાપ્તને પરાઘાત ૧, અપ્રશસ્ત વિહાયોગતિ ૨, ભેળવ્યે ૨૭ નો ઉદય હોય. ત્યાં ભાંગો ૧ તે પછી પ્રાણપાનપર્યાપ્તને ઉચ્ચવાસ ભેળવ્યે ૨૮ નો ઉદય હોય, ત્યાં ભાંગો ૧. તે પછી ભાષાપર્યાપ્તને દુઃસ્વરને ઉદયે ૨૯ નું ઉદય સ્થાનક થાય, ત્યાં ભાંગો ૧. એ પાંચે ઉદયસ્થાનકે થઇને નારકીને ભાંગા ૫ ઉપજે. ચારે ગતિના સર્વ થઇને ૭૭૮૧ ઉદય ભાંગા થાય. ॥ ૨૮. ॥

ઉદયસ્થાને ભાંગા.

૨૦

૨૧

૨૪

૨૫

૨૬

૨૭

इक विआलिकारस, तिच्चीसा छस्सयाणि तिच्चीसा ।

૨૮

वारससत्तरससयाण—हिगाणिविपंचसीईहिं ॥ २९ ॥

अउणत्तीसिक्कारस, सयाणिहिअ सत्तरपंचसट्ठीहिं ।

इक्किक्कां च वीसा,—दट्ठुदयंतेसु उदयविही ॥३०॥

इक्क=अेके.

वियालिक्कारस=अहे'ताणीश,
अअ्या२.

तित्तीसा=तेत्रीश.

छस्सयाणि=छशे'.

वारससत्तरससयाणहिणाणि=
आरशे' अने सत्तरशे'

अधिक.

विपंचसीइहिं=अे अने प'या-
शीअे [१२०२-१७८५].

अउणत्तीसिक्कारससयाणिहिअ=
आगणुत्रीशशे' अने अअ्या-
रशे' अधिक.

सत्तर पंचसट्ठीहिं=सत्तर अने
पांसडे [१८१७-१९६५]

इक्किक्कां=अेके, अेके.

वीसादट्ठुदयंतेसु=वीश प्रकृतिना
उदयस्थानथी आठ प्रकृतिना
उदयस्थान सुधी.

उदयविही=उदयना लांगा.

अर्थः-त्रीश प्रकृतिना उदयस्थानथी मांडीने आठ प्रकृतिना
उदयस्थान सुधी अनुक्रमे १, ४२, ११, ३३, ६००, ३३,
१२०२, १७८५, २८१७, १९६५, १ अने १ उदयना लांगा
थाय छे. ॥ २८-३० ॥

विश्लेषतः-उदये कया उदयस्थानके केटला लांगा पाभीये? ते
कडे छे.

वीशने उदयस्थानके अेके लांगा केवणीना होय. २१ ने
उदये अे'ताणीश लांगा होय, त्यां अेके'दियना ५, विकसे'दियना
८, प'चे'दिय तिय'यना ८, मनुष्यना ८, तीर्थ'करना १, देवताना
८, नारकीना १, अेव' ४२. अोवीशने उदये अअ्या२ लांगा
अेके'दियना होय. २५ने उदये ३३ लांगा ते अेके'दियना ७, वैकिय
तिय'यना ८, वैकिय मनुष्यना ८, आहारकशरीरीना १, देव-
ताना ८, नारकीना १, अेव' ३३ होय. २६ ने उदये ६००
लांगा-अेके'दियना १३, विकसे'दियना ८, प'चे'दिय तिय'यना
२८८, मनुष्यना २८८, अेव' ६०० होय. २७ ने उदये ३३ लांगा-
अेके'दियना ६, वैकिय तिय'यना ८, वैकिय मनुष्यना ८, आहा-

રકનો ૧, તીર્થંકરનો ૧, દેવતાના ૮, નારકીનો ૧. એવં ૩૩
 ૨૮ ને ઉદ્યે ૧૨૦૨ ભાંગા-વિકલેંદ્રિયના ૬, તિર્થંચ પચેંદ્રિયના
 ૫૭૬, વૈકિય તિર્થંચના ૧૬, મનુષ્યના ૫૭૬, વૈક્ય મનુષ્યના
 ૯, આહારકના ૨, દેવતાના ૧૬, નારકીનો ૧, એવં ૧૨૦૨
 ભાંગા. ૨૯ ને ઉદ્યસ્થાનકે ૧૭૮૫ ભાંગા-વિકલેંદ્રિયના ૧૨,
 પચેંદ્રિય તિર્થંચના ૧૧૫૨, વૈકિય તિર્થંચના ૧૬, મનુષ્યના
 ૫૭૬, વૈકિય મનુષ્યના ૯, આહારકના ૨, તીર્થંકરનો ૧, દેવતાના
 ૧૬, નારકીનો ૧, એવં ૧૭૮૫ ભાંગા હોય. આરશેં અને સત્તરશેં
 એ એ અને પચ્યાશીએ અધિક એટલે ૨૮ને ઉદ્યે આરશેં ને એ
 ભાંગા અને અને ૨૯ને ઉદ્યે સત્તરશેંને પચ્યાશી ભાંગા હોય.

ત્રીશને ઉદ્યે ઓગણત્રીશશેં ને સત્તર ભાંગા-વિકલેંદ્રિયના
 ૧૮, પચેંદ્રિય તિર્થંચના ૧૭૨૮, વૈકિય તિર્થંચના ૮, મનુષ્યના
 ૧૧૫૨, વૈકિય મનુષ્યનો ૧, આહારકનો ૧, તીર્થંકરનો ૧, દેવ-
 તાના ૮, એવં ૨૯૧૭ થાય. એકત્રીશને ઉદ્યે અચારશેં પાંસઠ
 ભાંગા-વિકલેંદ્રિયના ૧૨, પચેંદ્રિય તિર્થંચના ૧૧૫૨, તીર્થંકરનો
 ૧, એવં ૧૧૬૫ ભાંગા થાય. નવને ઉદ્યે એક ભાંગા તીર્થં-
 કરનો અને આઠને ઉદ્યે એક ભાંગા સામાન્ય કેવલીનો હોય.
 વીશના ઉદ્યસ્થાનક થકી માંડીને આઠના ઉદ્યસ્થાનક ભગે આરે
 ઉદ્યસ્થાનકે થઈને સત્તોતરશેં અને એકાણું નામકર્મના
 ઉદ્યના ભાંગા થાય. એ ઉદ્યસ્થાન ભાંગા અને તેના સ્વામીનું
 કોષ્ટક આ સાથે આર્યું છે. ॥ ૨૯-૩૦ ॥

उद्य स्थान	तद्भंगाः ७७९१	तद्भंगस्वामिनः
२०	१	सामान्यकेवलिनः
२१	४२	पकै०५, विक०९, तिर्य०९, मनु०९, तीर्थ०१, देव०८, नारकी १.
२४	११	पकैद्रिय ११
२५	३३	पकै०७, वैक्रियति०८, वै०म०८, आहा०१, देव०८, ना०१.
२६	६००	पकै०१३, विक०९, ति०२८९, म०२८९.
२७	३३	पकै०६ वै०ति०८, वै०म०८, आहा०१, तीर्थ०१. देव०८, ना०१
२८	१२०२	विक०६, ति०५७६, वै०ति१६, म०५७६, वै०म०९, आ०२, दे०१६, ना०१.
२९	१७८५	वि०१२, ति११५२, वै०ति१६म०५७६, वै०म०९, आ०२, वे०१६, ना१, ती०१.
३०	२९१७	वि०१८, ति०१७२८, वै०ति०८, म०११५२, वै०म०१. आ०१, ती०१, दे०८,
३१	११८५	वि०१२, ति०११५२, तीर्थ० १
९	१	तीर्थंकर १
८	१	केवली १

નામકર્મનાં સત્તાસ્થાન.

તિ દુનડૈ ગુણનડૈ, અડસી છલસી અસીઈ ગુણસીઈ ।
અટ્ટયછપ્પન્નત્તરિ, નવ અટ્ટ ય નામસંતાણિ ॥ ૩૧ ॥

તિદુનડૈ=ત્રાણું, આણું.

ગુણનડૈ=નેવાશી.

અડસી=અઠ્યાશી.

છલસી=છયાશી.

અસીઈ=એંશી.

ગુણસીઈ=ઓગણ્યાએંશી.

અટ્ટયછપ્પન્નત્તરિ=અટ્ટોતેર,

છોતેર, પંચોતેર

નવ=નવ.

અટ્ટ=આઠ.

ય=અને.

નામ=નામકર્મનાં.

સંતાણિ=સત્તાસ્થાનો.

અર્થ:-૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮, ૭૬, ૭૫, ૯.
અને ૮ પ્રકૃતિનાં [એ ખાર] નામકર્મનાં સત્તાસ્થાનો
બાણવાં. ॥ ૩૧ ॥

વિવેચન-હવે નામકર્મનાં સત્તાનાં સ્થાનક કહે છે. ત્રાણુંનું
સત્તાસ્થાનક ૧; આણુંનું સત્તાસ્થાનક ૨, નેવ્યાશી પ્રકૃતિનું ૩,
અઠ્યાશીનું ૪, છયાસીનું ૫, એંશીનું ૬, ઓગણ્યાએંશીનું
૭, અટ્ટોતેરનું ૮, છોતેરનું ૯ પંચોતેરનું ૧૦, નવ પ્રકૃતિનું
૧૧ અને આઠ પ્રકૃતિનું સત્તાસ્થાનક ૧૨, એ ખાર નામકર્મનાં
સત્તાસ્થાનક હોય. નામકર્મની સર્વ પ્રકૃતિનો સમુદાય સત્તાએ
હોય, ત્યારે ૯૩ નું સત્તાસ્થાનક ૧, તે માંહે જિનનામની સત્તા
ન હોય ત્યારે ૯૨ નું સત્તાસ્થાનક ૨, તથા ૯૩ માંહેથી આહાર-
રક્તશરીર ૧, આહારકોષાંગ ૨, આહારક બંધન ૩, આહારક
સંઘાતન ૪, એ ચારની સત્તા ન હોય ત્યારે ૮૯ નું સત્તાસ્થાનક
૩, તે માંહેથી જિનનામની સત્તા ન હોય ત્યારે ૮૮ નું સત્તા-
સ્થાનક ૪, તે માંહેથી દેવદ્વિક ઉવેલ્યે અથવા નરકદ્વિક ઉવેલ્યે
૮૬ નું સત્તાસ્થાનક, તથા તેઉ વાયુ માંહે વૌક્યાષ્ટક ઉવેલીને
૮૦ ની સત્તાવંત થકો પંચોદ્રિયપણું પામીને દેવગતિ

योग्य आंधतो देवद्विकं अने वैकियचतुष्कने आंधे त्यारे ८६ नुं सत्ता स्थानक. तथा तेज नरकगति प्रायोग्य आंधतो नरकद्विकं अने वैकिय चतुष्कने आंधे त्यारे पणु ८६नी सत्ता ५; ते पछी नरकद्विकं अने वैकियचतुष्कं उवेढ्ये ८०नी सत्ता अथवा देवद्विकं अने वैकियचतुष्कं उवेढ्ये ८०नी सत्ता ६, ते पछी मनुष्यद्विकं उवेढ्ये ७८ नुं सत्तास्थानक ७; अे सात सत्तास्थानक क्षपक वर्णने अनेराने जणुवां. त्यांपणु अलव्य तथा पूर्वे अप्राप्त सम्भक्तवने ७८, ८०. ८६. ८८ अे चारण सत्तास्थानक होय. उवे क्षपकने ६ सत्तास्थानक होय, ते आ प्रमाणे-६३, ६२, ८६, ८८. अे मांडेथी नरकद्विकं २, तिर्यग्द्विकं ४, अेकेन्द्रिय ५, भेधेन्द्रिय ६, तेण्ड्रिय ७, यउरिन्द्रियजति ८, स्थावर ९, आतप १०, उद्योत ११, सूक्ष्म १२, साधारण १३, अे तेर क्षय गये. ८०, ७६ ७६, ७५, नी अनुक्रमे सत्ता थाय. तथा मनुष्यगति १, पंचेन्द्रियजति २, त्रस ३, आदर ४, पर्याप्त ५, सुलग ६, आदेय ७, यश ८ अने तीर्थकरनाम ९, अे नवनुं सत्तास्थानक अथवा तीर्थकरनाम विना ८ नुं सत्तास्थानक, अे अे सत्तास्थानक अयोगीने छेढेले समये होय ॥ ३१ ॥

१ २ ३ १ २ ३
अट्ट य वारस वारस, बंधोदयसंतपयडिठाणाणि ।
ओहेणाएसेण य, जत्थ जहासंभवं विभजे ॥३२॥

अट्ट=आठ.

वारस=आर.

बंधोदयसंतपयडिठाणाणि=
आंध उदय अने सत्ता
प्रकृतिनां स्थानो.

ओहेण=सामान्ये.

आपसेण=विशेषे.

जत्थ=ज्यां.

जहासंभवं=यथासंभवजे
संभवे तेदला.

विभजे=विकल्प करवा.

अर्थः—नामकर्म्मिनां आंध, उदय अने सत्ता प्रकृतिनां स्थानो अनुक्रमे आठ, आर अने आर होय. ते सामान्ये अने विशेषे ज्यां जेदला संभवे त्यां तेदला करवा. ॥ ३२ ॥

વિવેચન:—નામકર્મના અંધસ્થાનક આઠ, ઉદયસ્થાનક બાર અને સત્તાસ્થાનક બાર છે. પ્રકૃતિનાં સ્થાનક તે આઠ એટલે સામાન્યપણે અને આદેશ તે વિશેષપણે—અમુક અંધસ્થાનક આંધતાં એટલાં સત્તાસ્થાનક હોય, એમ પરસ્પર સંવેદ તે આદેશ કહીએ, તે આદેશે—વિશેષે કરીને જ્યાં જેટલાં સંભવે ત્યાં તેટલાં વિમજેત્ કહેવાં. ॥ ૩૨ ॥

સામાન્યથી અંધ, ઉદય અને સત્તાનો સંવેદ,
નવપણગોદયસંતા, તેવીસે પન્નવીસ છઠ્ઠીસે ।
અટ્ટ ચરુરટ્ટવીસે, નવ સગિગુણતીસ તીસંનિ ॥૩૩॥

નવપણન=નવ અને પાંચ.

ઉદયસંતા=ઉદય અને સત્તા
સ્થાનક.

તેવીસે=ત્રેવીશના અંધસ્થાનકે.

પન્નવીસ છઠ્ઠીસે=પચીસ અને
છવીશના અંધસ્થાનકે.

અટ્ટચરુર=આઠ ઉદય અને

ચાર સત્તાસ્થાન

અટ્ટવીસે=અઠ્ઠાવીશના અંધ
સ્થાનકે.

નવસગ=નવ ઉદય અને સાત
સત્તાસ્થાન,

ઇગુણતીસતીસંનિ=ઓગણત્રીસ
અને ત્રીસ પ્રકૃતિના અંધે.

અર્થ:—ત્રેવીશ, પચીશ અને છવીશના અંધે નવ નવ ઉદય સ્થાન અને પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાન હોય, અઠ્ઠાવીશના અંધસ્થાનકે આઠ ઉદયસ્થાન અને ચાર સત્તાસ્થાન હોય, ઓગણત્રીશ અને ત્રીશના અંધે નવ ઉદયસ્થાન અને સાત સત્તાસ્થાન હોય. ॥ ૩૩ ॥

વિવેચન:—ત્યાં પ્રથમ સામાન્યપણે અંધ, ઉદય અને સત્તાનો સંવેદ કહે છે—ત્રેવીશના અંધસ્થાનકને વિષે, પચીશના અંધસ્થાનકને વિષે અને છવીશના અંધસ્થાનકને વિષે નવ ઉદયસ્થાનક અને પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય. ત્યાં ત્રેવીશનો અંધ તે અપર્યાપ્ત એકેન્દ્રિય પ્રાયોગ્ય જ હોય તેના અંધક એકેન્દ્રિય, બેઠંદ્રિય,

તેહંદ્રિય, ચઉરિંદ્રિય, પંચેંદ્રિય તિર્યંચ અને મનુષ્ય હોય, એ રૂઝના અંધકને યથાયોગ્ય સામાન્યપણે નવ ઉદયસ્થાનક હોય, તે કયા? ૨૧, ૨૪, ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧ અને પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય તે આ પ્રમાણે-૯૨, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮, ત્યાં (૨૧) એકવીશને ઉદયે વર્તતા સર્વ જીવને પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય. મનુષ્યને ૭૮ વર્ણને ચાર સત્તાસ્થાનક હોય, જે માટે મનુષ્યાંદ્રક ઉવેળયે ૭૮ ની સત્તા થાય. તે છાં ન ઘટે. ચોવીશને ઉદયે પણ પાંચે સત્તાસ્થાનક હોય પણ વૈક્રિય કરતા ૨૪ ને ઉદયે વર્તતા વાયુકાયને ૮૦, ૭૮ વર્ણને ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય; જે માટે તેને વૈક્રિયપદ્ધત્ત અને મનુષ્યદ્વિક નિશ્ચયે છે જ. વૈક્રિય તો સાક્ષાત્ અનુભવે છે તે માટે તે ઉવેલતો નથી અને તે ઉવેલ્યા વિના નરકદ્વિક દેવદ્વિક ન ઉવેલે, સમકાળે વૈક્રિયપદ્ધત્ત તથા પ્રકારના સ્વભાવથી ઉવેલે માટે. અને વૈક્રિયપદ્ધત્ત ઉવેળ્યા પછી મનુષ્યદ્વિક ઉવેળે, પૂર્વ નહિ તે માટે વૈક્રિય કરતા વાયુને ૮૦, ૭૮ એ એ ન હોય. પચીશને ઉદયે પાંચે સત્તાસ્થાનક હોય ત્યાં ૭૮ નું સત્તાસ્થાનક તે અવૈક્રિય વાયુકાય અને તેઉકાય માંહેજ પામીએ, અનેરા માંહે ન પામીએ. જે માટે તેઉ વાયુ વર્ણને અનેરા સર્વ પર્યાપ્ત જીવ નિશ્ચયે મનુષ્યદ્વિક આંધે. છવીશને ઉદયે પણ પાંચે સત્તાસ્થાનક હોય. ત્યાં ૭૮ ની સત્તા તે અવૈક્રિય વાયુ અને તેઉ માંહે પામીએ અને કેટલાએક તેઉ વાયુ માંહેથી આવ્યા વિક્લેંદ્રિય અને પંચેંદ્રિય અપર્યાપ્ત ક્રિયાકાળ લગે મનુષ્યદ્વિક ન આંધે ત્યાં લગે તે માંહે ૭૮ પામીએ; અનેરામાં નહીં. સત્તાવીશને ઉદયે ૭૮ વર્ણને ૪ સત્તાસ્થાનક હોય, ૨૭ નો ઉદય તો તેઉ વાયુ વર્ણને પર્યાપ્ત બાદર એકેંદ્રિય અને વૈક્રિય તિર્યંચ મનુષ્યને હોય અને તે તો અવશ્ય મનુષ્યદ્વિક આંધેજ, તે માટે ત્યાં ૭૮ ની સત્તા ન પામીએ. ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧ ને ઉદયે નિશ્ચયે ૭૮ વર્ણને ચાર સત્તાસ્થાનક હોય. એમ ૨૩ ના અંધકને યથાયોગ્ય નવે ઉદયસ્થાનકે થઈને ચાળીશ સત્તાસ્થાનક હોય ૨૫, ૨૬, ના અંધકને પણ એમજ નવ નવ ઉદયસ્થાનકે સત્તાનો સંવેધ જાણવો. પણ પર્યાપ્ત એકેંદ્રિય પ્રાયોગ્ય ૨૫, ૨૬ ના અંધક દેવતાને ૨૧, ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯ અને ૩૦ એ છ ઉદયસ્થાનકને વિષે ૯૨, ૮૮ એ એ સત્તાસ્થાનક હોય, અપર્યાપ્ત વિક્લેંદ્રિય તથા પંચેંદ્રિય તિર્યંચ અને મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૨૫ તો

દેવતા બાંધે નહીં, ત્યાં અપર્યાપ્તિ માંહે દેવતા ઉપજે નહિ તે માટે.

તથા ૨૮ ના બંધકને આઠ ઉદયસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૧, ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧. ઇહાં ૨૮ નો બંધ બે ભેદે છે-દેવગતિ પ્રાયોગ્ય અને નરકગતિ પ્રાયોગ્ય. ત્યાં દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ ને બંધે આઠે ઉદયસ્થાનક અનેક જીવની અપેક્ષાએ પામીએ અને નરકગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ ને બંધે બે ઉદયસ્થાનક હોય ૩૦, ૩૧. તથા ૨૮ ના બંધકને સામાન્ય-પણે ચાર સત્તાસ્થાનક હોય ૯૨, ૯૯, ૮૮, ૮૬; ત્યાં દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ ના બંધક સમ્યદ્રષ્ટિ પર્યાય તિર્યચ મનુષ્યને ૨૧ નો ઉદય અપાંતરાલ ગતિએ વર્તતાં જાણવો, પણ મિથ્યાદ્રષ્ટિને નહિ, જે માટે મિથ્યાદ્રષ્ટિ તે સર્વ પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તો જ દેવપ્રાયોગ્ય ૨૮ બાંધે અને ૨૧, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ને ઉદયે વર્તતા તે અપર્યાપ્ત જ હોય, તે માટે તે મિથ્યાદ્રષ્ટિ દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ ન બાંધે. ઇહાં કોષ્ઠક કહે-જે એમ કહો છો તે મિથ્યાદ્રષ્ટિ વૈક્રિય તિર્યચ મનુષ્ય ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ને ઉદયે વર્તતા દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ બાંધે છે, તે કેમ થટે ? તત્તોત્તરં તેણે જીવની આદિમાં પર્યાપ્તિ પૂરી કરી છે, પછી વૈક્રિય શરીર કરતાં ઔદારિક શરીરની નિવૃત્તિએ પર્યાપ્તિ પણ ઉદયથી નિવર્તે, પણ તે પર્યાપ્તો જ કહીએ, તે માટે ત્યાં મિથ્યાત્વીને પણ ૨૮ નો બંધ વિરૂદ્ધ નહીં. તે દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ બંધકને ૨૧ ને ઉદયે વર્તતા બે સત્તાસ્થાન હોય-૯૨, ૮૮; જિનનામની સત્તા નહીં, તે હોય ત્યારે તે તેનો બંધ પણ હોય, તેથી ૨૯ નો બંધક થાય તે માટે નહીં. ૨૫ ને ઉદયે પણ ૨૮ ના બંધક આહારક સંયત વૈક્રિય તિર્યચ મનુષ્યને સામાન્ય-પણે બે સત્તાસ્થાનક હોય-૯૨, ૮૮; ત્યાં પણ આહારક સંયતને નિશ્ચયે ૯૨, શેષને બે હોય. ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯ ને ઉદયે પણ ૯૨, ૮૮ એ બે સત્તાસ્થાનક સામાન્યપણે જાણવાં. ૩૦ ને ઉદયે દેવ નરકગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ ના બંધકને સામાન્યપણે ૪ સત્તાસ્થાનક હોય; ૯૨, ૯૯, ૮૮, ૮૬; ત્યાં ૯૨, ૮૮ પૂર્વવત જાણવાં અને ૯૯ આ પ્રમાણે-કોષ્ઠક મનુષ્ય તીર્થકરનામ-કર્મની સત્તાવંત વેદક સમ્યદ્રષ્ટિ પૂર્વે નરકાયુ બાંધ્યું હોય તે નરકે જવાને અભિમુખ સમ્યક્ત્વ થકી પડીને ગયો.

ત્યારે તીર્થંકર નામકર્મ બાંધવાનો અભાવ હોવાથી નરક પ્રાયોગ્ય ૨૮ બાંધતો ૮૯ ની સત્તાવંત હોય, ૮૬ આ પ્રમાણે- તીર્થંકર નામ ૧, આહારક ચતુષ્ક ૫, દેવદ્વિક ૭, નરકદ્વિક ૯, વૈક્રિય ચતુષ્ટય ૧૩, એ તેરની સત્તા ૨૫થે ૮૦ ની સત્તા હોય. તે ૮૦ ની સત્તાવાળો પાંચેન્દ્રિય તિર્થંચ અથવા મનુષ્ય થયો થકો સર્વ પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તો જો વિશુદ્ધ પરિણામવંત હોય તો દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ બાંધે ત્યારે દેવદ્વિક અને વૈક્રિયચતુષ્ક સત્તાએ થાય માટે ૮૬ ની સત્તા, તથા જો સંકિલ્પ પરિણામવંત હોય તો તે નરકગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ બાંધે ત્યારે નરકદ્વિક વૈક્રિયચતુષ્ક સત્તાએ થાય, ત્યારે પણ ૮૬ ની સત્તા. ૩૧ ને ઉદ્યે ત્રણ સત્તાસ્થાનક ૯૨, ૮૮, ૮૬. એ તિર્થંચને જ હોય, ત્યાં તીર્થંકરનામની સત્તા ન હોય, તે માટે ૮૯ નહીં. ભાવના પૂર્વવત.

તથા ૨૯, ૩૦ પ્રકૃતિના બંધકને નવ ઉદ્યસ્થાનક હોય, તે કયા ? ૨૧, ૨૪, ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧. અને સાત સત્તાસ્થાનક હોય, તે કયા ? ૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮. વિકલેન્દ્રિય અને પાંચેન્દ્રિય તિર્થંચ પ્રાયોગ્ય ૨૯ બાંધતા પર્યાપ્તા અપર્યાપ્તા એકેન્દ્રિય, વિકલેન્દ્રિય, પાંચેન્દ્રિય તિર્થંચને ૨૧ ને ઉદ્યે પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય; ૯૨, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮. એ પ્રમાણે ૨૪, ૨૫, ૨૬ ને ઉદ્યે પણ કહેવું અને ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧ ના ઉદ્યને વિષે ૭૮ વર્ણને ૪ સત્તાસ્થાનક હોય. એની ભાવના જેમ પૂર્વે ૨૩ ના બંધકને કહી તેમ જાણવી. મનુષ્યગતિપ્રાયોગ્ય ૨૯ બાંધતાં એકેન્દ્રિય, વિકલેન્દ્રિય અને પાંચેન્દ્રિય તિર્થંચને તથા તિર્થંગતિ મનુષ્યગતિ પ્રાયોગ્ય બાંધતા મનુષ્યને પોતપોતાના ઉદ્યસ્થાનકને વિષે યથાપ્રાયોગ્ય વર્તતાને ૭૮ વર્ણને તેજ ૪ સત્તાસ્થાનક જાણવા. દેવતા નારકીને પાંચેન્દ્રિય તિર્થંચ મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૨૯ બાંધતાં સ્વસ્વોદ્યે વર્તતાને ૯૨, ૮૮, એ એ સત્તાસ્થાનક હોય. તીર્થંકરની સત્તાવંત મિથ્યાત્વી નારકીને મનુષ્યગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૯ બાંધતા પાંચે ઉદ્યે યથાપ્રાયોગ્ય વર્તતાને ૮૯ ની સત્તા હોય. દેવ ગતિ પ્રાયોગ્ય તીર્થંકર નામ સહિત ૨૯ બાંધતા અવિરત સમ્યદ્દષ્ટિ મનુષ્યને ૨૧ ને ઉદ્યે વર્તતાને

૯૩, ૮૯, એ બે સત્તાસ્થાનક હોય. એજ પ્રકારે ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦ ના ઉદયને વિષે પણ તે જ બે સત્તાસ્થાનક કહેવાં. આહારક સંયતને તો પોતાને ઉદયે વર્તતાને ૯૩ તું જ સત્તાસ્થાનક કહેવું. એમ સામાન્યપણે ૨૯ ને અંધે ૨૧ ને ઉદયે સાત સત્તાસ્થાનક. ૨૪ ને ઉદયે પાંચ, ૨૫ ને ઉદયે સાત, ૨૬ ને ઉદયે સાત, ૨૭ ને ઉદયે છ, ૨૮ ને ઉદયે છ, ૨૯ ને ઉદયે છ, ૩૦ ને ઉદયે છ અને ૩૧ ને ઉદયે ચાર સત્તાસ્થાનક હોય. જેમ તિર્યંગગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૯ આંધતાં એકેંદ્રિય, વિકલેંદ્રિય, તિર્યંચ મનુષ્ય, દેવતા અને નારકીને ઉદયસ્થાનક કહ્યાં, તેમ તિર્યંગગતિ પ્રાયોગ્ય ઉદ્યોત સહિત ૩૦ આંધતા એકેંદ્રિયને પણ ઉદયસ્થાનક કહેવાં. હવે મનુષ્યગતિ પ્રાયોગ્ય તીર્થંકર સહિત ૩૦ આંધતા દેવતા નારકીને ઉદયસ્થાનક કહીએ છીએ. ત્યાં દેવતાને યથાક્રમ ૩૦ આંધતાને ૨૧ ને ઉદયે વર્તતાને ૯૩, ૮૯, એ બે સત્તાસ્થાનક હોય. નારકીને ૮૯ તું એક સત્તાસ્થાનક, ૯૩ તું તો તેને ન હોય; તીર્થંકર અને આહારકની ભેળી સત્તાવંત નરકે ન ઉપજે તે માટે, એમ ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ને ઉદયે પણ સત્તા કહેવી. પણ નારકીને ૩૦ નો ઉદય ન હોય, કેમકે ૩૦ નો ઉદય ઉદ્યોત સહિત પામીએ અને તે ઉદ્યોતનો ઉદય નારકીને ન હોય. એમ સામાન્યપણે ૩૦ ના અંધકને ૨૧ ને ઉદયે સાત સત્તાસ્થાનક હોય, ૨૪ ને ઉદયે પાંચ, ૨૫ ને ઉદયે સાત, ૨૬ ને ઉદયે પાંચ, ૨૭ ને ઉદયે છ, ૨૮ ને ઉદયે છ, ૨૯ ને ઉદયે છ, ૩૦ ને ઉદયે છ અને ૩૧ ને ઉદયે ૪ સત્તાસ્થાનક હોય. આહારકદ્વિક સહિત દેવપ્રાયોગ્ય ત્રીસના અંધક અપ્રમત સંયત અને અપૂર્વકરણવાળાને ત્રીસનો ઉદય અને ૯૨ ની સત્તા હોય. ॥૩૩॥

एगेगमेगतीसे, एगे एगुदय अट्ट संतंमि ।

उवरयबंधे दस दस वेअगसंतंमि ठाणाणि ॥३४॥

एगेगं=એક એક ઉદય અને
સત્તાસ્થાન

एगतीसे=એકત્રીસના અંધે.
एगे=એકના અંધે

પગુદય=એક ઉદયસ્થાનક,
અટ્ટસંતમિ=આઠ સત્તાસ્થાન.
ઉચરયવંધે=અંધના અભાવે.
દસ દસ=દશ દશ.

વેયગ=ઉદયને વિષે.
સંતમિ=સત્તામાં
ઠાણાણિ=સ્થાનો.

અર્થ-એકત્રીશના અંધે એક ઉદયસ્થાન* અને એક સત્તા-સ્થાન હોય. એકને અંધે એક ઉદયસ્થાન અને આઠ સત્તાસ્થાન હોય. અંધના અભાવે ઉદય અને સત્તાને વિષે દશ દશ સ્થાનો જાણવાં. ॥ ૩૪ ॥

વિવેચન:-તથા ૩૧ ને અંધે ત્રીશતું એક ઉદયસ્થાન હોય જે માટે તીર્થંકરનામ અને આહારકદ્વિક સહિત ૩૧ દેવગતિ પ્રાયોગ્ય અંધતા અપ્રમત્ત અને અપૂર્વકરણુ સંયતજ પામીએ. તે વૈક્ર્ય આહારક ન કરે તે માટે પચીશાદિક ઉદયસ્થાન ન પામીએ. એકજ ૩૦ તું ઉદયસ્થાનક હોય. સત્તાસ્થાનક પણ ૯૩ તું એકજ હોય, તીર્થંકરનામ અને આહારક ચતુષ્કની પણ સત્તા હોય તે માટે, તથા એક પ્રકૃતિ યશઃકીર્તિ અંધક તે અપૂર્વકરણુ, અનિવૃત્તિઆદર અને સૂક્ષ્મસંપરાયવાળો જ હોય, તે અતિવિશુદ્ધ હોવાથી વૈક્ર્ય આહારક કરે નહીં તે માટે તેને પચીશાદિક ઉદયસ્થાનક ન હોય. અને ૧ ને અંધે આઠ સત્તા-સ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮, ૮૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫. ત્યાં પ્રથમનાં ૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮ એ ચાર સ્થાનક ઉપશમશ્રેણિએ હોય. અથવા ક્ષપકશ્રેણિએ પણ જ્યાં લગે અનિવૃત્તિઆદરે જઈને ૧૩ પ્રકૃતિ ક્ષય ન કરી હોય ત્યાં લગે હોય. અને તેર પ્રકૃતિ ક્ષય કર્યે અનેક જીવની અપેક્ષાએ ઉપરનાં ૮૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫, એ ચાર સત્તાસ્થાનક હોય તે સૂક્ષ્મસંપરાય લગે જાણવાં. તથા ઉપરત અંધે-અંધને અભાવે વેદક એટલે ઉદયનાં સ્થાનક દશ હોય અને સત્તાનાં સ્થાનક પણ દશ હોય. ત્યાં દશ ઉદયસ્થાનક આ પ્રમાણે ૨૦, ૨૧, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧, ૯, ૮ દશ સત્તાસ્થાનક આ પ્રમાણે-૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮, ૮૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫, ૯, ૮. ત્યાં ૨૦, ૨૬, ૨૮ ને ઉદયે યે યે સત્તા-સ્થાનક-૭૯. ૭૫. અને ૨૧, ૨૭, ને ઉદયે યે સત્તાસ્થાનક ૮૦, ૭૬. ૨૯ ને ઉદયે ચાર સત્તાસ્થાનક ૮૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫,

+ અહીં વૈક્ર્ય તથા આહારક શરીરીની વિવક્ષા કરી નથી.

એ સર્વ તીર્થંકર અને અતીર્થંકર કેવળી આશ્રયી સયોગી ગુણુઠાણે જાણવાં. ૩૦ ને ઉદયે ૮ સત્તાસ્થાનક-૯૩, ૯૨, ૯૯, ૮૮, ૮૦; ૭૯, ૭૬, ૭૫, ત્યાં ધુરિલાં ૪ સત્તાસ્થાનક ઉપશાન્તકષાયને અને છેલ્લાં ૪ ક્ષીણકષાયને અને સયોગી કેવલીને હોય. ત્યાં આહારક ચતુષ્કની સત્તા સહિત તીર્થંકરને ૮૦, અને અતીર્થંકરને ૭૯ હોય. આહારક ચતુષ્કની સત્તારહિત તીર્થંકરને ૭૬ અને અતીર્થંકરને ૭૫. ૩૧ ને ઉદયે એ સત્તાસ્થાનક-૮૦, ૭૬; એ તીર્થંકર કેવલીનેજ જાણવાં. અતીર્થંકર કેવલીને તો ૩૧ નો ઉદય જ ન હોય. નવને ઉદયે ૩ સત્તાસ્થાનક-૮૦, ૭૬, ૯ ત્યાં એ સ્થાનક તે અયોગી કેવલી તીર્થંકરને દ્વિચરમ સમય લગે જાણવાં અને છેલ્લે સમયે ૯ તું સત્તાસ્થાનક હોય. આઠને ઉદયે ત્રણ સત્તાસ્થાનક ૭૯, ૭૫, ૮, ત્યાં ધુરિલાં એ અયોગી કેવલી અતીર્થંકરને દ્વિચરમ સમય લગે જાણવાં અને ચરમ સમયે ૮ તું સત્તાસ્થાનક હોય. એ નામ-કર્મનો બંધોદયસત્તા સંવેધ કહ્યો. ॥ ૩૪ ॥

बन्ध स्थान ल	ना: क्र त	उदय स्थान १२	तङ्गगा: ७७९१	सत्तास्थानानि १२, स्थान संवेधे सैदा:	
गु०१	२३	४	२१	३२	५९२।८।८।८।८।७।८
			२४	११	५९२।८।८।८।८।७।८
			२५	२३	५९२।८।८।८।८।७।८
			२६	६००	५९२।८।८।८।८।७।८
			२७	२२ ७७०४	४९२।८।८।८।८।
			२८	११८२	४९२।८।८।८।८।
			२९	१७६४	४९२।८।८।८।८।
			३०	२९०६	४९२।८।८।८।८।
			३१	११६४	४९२।८।८।८।८।
गु०१	२५	२१	४०	५९२।८।८।८।८।७।८	
		२४	११	५९२।८।८।८।८।७।८	
		२५	३१	५९२।८।८।८।८।७।८	
		२६	६००	५९२।८।८।८।८।७।८	
		२७	३० ७७६८	४९२।८।८।८।८।	
		२८	११९८	४९२।८।८।८।८।	
		२९	१७८०	४९२।८।८।८।८।	
		३०	२९१४	४९२।८।८।८।८।	
		३१	१६१४	४९२।८।८।८।८।	
गु०१	२६	२१	४०	५९२।८।८।८।८।७।८	
		२४	११	५९२।८।८।८।८।७।८	
		२५	३१	५९२।८।८।८।८।७।८	
		२६	६०० ७७६८	५९२।८।८।८।८।७।८	
		२७	३०	४९२।८।८।८।८।	
		२८	११९८	४९२।८।८।८।८।	
		२९	१७८०	४९२।८।८।८।८।	
		३०	२९१४	४९२।८।८।८।८।	
		३१	११६४	४९२।८।८।८।८।	

સુ. બાલ	સુ. ૧૦	ગુંશરાયાબાહાજા	ગુંશરાયાબાહાજા	ગુંશરાયાબાહાજા	ગુંશરાયાબાહાજા
૩૧	૧	૧૩૦	૧	૨૮	૨
૧૩૦	૧	૩૩૦	૧	૨૯	૩
૧	૩૨	૩૩૦	૧	૩૦	૪
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૩૧	૫
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૩૨	૬
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૩૩	૭
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૩૪	૮
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૩૫	૯
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૩૬	૧૦
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૩૭	૧૧
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૩૮	૧૨
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૩૯	૧૩
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૪૦	૧૪
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૪૧	૧૫
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૪૨	૧૬
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૪૩	૧૭
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૪૪	૧૮
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૪૫	૧૯
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૪૬	૨૦
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૪૭	૨૧
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૪૮	૨૨
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૪૯	૨૩
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૫૦	૨૪
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૫૧	૨૫
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૫૨	૨૬
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૫૩	૨૭
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૫૪	૨૮
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૫૫	૨૯
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૫૬	૩૦
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૫૭	૩૧
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૫૮	૩૨
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૫૯	૩૩
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૬૦	૩૪
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૬૧	૩૫
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૬૨	૩૬
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૬૩	૩૭
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૬૪	૩૮
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૬૫	૩૯
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૬૬	૪૦
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૬૭	૪૧
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૬૮	૪૨
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૬૯	૪૩
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૭૦	૪૪
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૭૧	૪૫
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૭૨	૪૬
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૭૩	૪૭
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૭૪	૪૮
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૭૫	૪૯
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૭૬	૫૦
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૭૭	૫૧
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૭૮	૫૨
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૭૯	૫૩
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૮૦	૫૪
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૮૧	૫૫
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૮૨	૫૬
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૮૩	૫૭
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૮૪	૫૮
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૮૫	૫૯
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૮૬	૬૦
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૮૭	૬૧
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૮૮	૬૨
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૮૯	૬૩
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૯૦	૬૪
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૯૧	૬૫
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૯૨	૬૬
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૯૩	૬૭
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૯૪	૬૮
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૯૫	૬૯
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૯૬	૭૦
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૯૭	૭૧
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૯૮	૭૨
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૯૯	૭૩
૩૪૪	૩૪૪	૩૩૦	૧	૧૦૦	૭૪

ગુ. ૧૧.૧૨.૨૩.૨૪	૦	૨૦	૧	૨૭૧.૭૫
	૦	૨૧	૧	૨૮૦.૭૬
	૦	૨૬	૬	૨૭૧.૭૫
	૧૦	૨૭	૧	૨૮૦.૭૬
		૨૮	૧૨	૨૭૧.૭૫
		૨૯	૧૩	૪૮૦.૭૨.૭૬.૭૫
		૩૦	૨૫	૮૯.૩૧.૨૧.૮૨.૮૮.૮૦.૭૨.૭૬.૭૫
		૩૧	૧	૨૮૦.૭૬
		૩૨	૧	૩૮૦.૭૬.૧૨
		૮	૧	૩૭૧.૭૫.૮
	૧૨૨૪૫		૪૬૬૭૬	૨૮૪

તિવિગ્વપ્પગઢઠાણેહિં, જીવગુણસન્નિષ્ણસુ ઠાણેસુ ।
 મંગા પઠંજિયઠ્ઠવા, જત્થ જહાસંમવો મવઢ ॥૩૫॥

તિવિગ્વપ્પગઢઠાણેહિં=અંધ, ઉદય	મંગા=ભાંગા.
અને સત્તા૩૫ ત્રણ વિકલ્પનાં	પઠંજિયઠ્ઠવા=પ્રયુજવા, ઘટાવવા
પ્રકૃતિસ્થાનોએ કરી.	જત્થ=જ્યાં
જીવગુણસંનિષ્ણસુ=જીવસંજ્ઞાવાળા	જહાસંમવો=જેટલાનો સંભવ
અને ગુણસંજ્ઞાવાળા,	મવઢ=હોય.
ઠાણેસુ=સ્થાનોને વિષે.	

અર્થ:—અંધ, ઉદય અને સત્તા૩૫ ત્રણ વિકલ્પનાં પ્રકૃતિ-સ્થાનોએ કરી જીવ સંજ્ઞાવાળા અને ગુણ સંજ્ઞાવાળા સ્થાનો (જીવસ્થાન, ગુણસ્થાન) ને વિષે જ્યાં જેટલાનો સંભવ હોય ત્યાં તેટલા ભાંગા ઘટાવવા. ॥ ૩૫ ॥

વિવેચન—અનુક્રમે એ આઠે કર્મની પ્રકૃતિનાં સ્થાનક અને તેના સંવેધ ભાંગા કહ્યા, હવે તે જ પ્રમાણે ૧૪ જીવસ્થાનક અને ૧૪ ગુણસ્થાક આશ્રયીને સ્વામી દેખાડે છે. બંધ ઉદય સત્તારૂપ ત્રણ ભેદે આઠ કર્મની પ્રકૃતિના સ્થાનકે કરીને ૧૪ જીવસ્થાનકને વિષે અને ૧૪ ગુણઠાણાને વિષે પૂર્વોક્ત અનુસારે ભાંગા પ્રયુજવા, જ્યાં જેટલાનો સંભવ હોય ત્યાં તેટલા કહેવા. ॥ ૩૫ ॥

જીવસ્થાનને વિષે જ્ઞાનાવરણ અને અંતરાય
કર્મના ભાંગા.

તેરસસુ જીવસંખેવણસુ, નાળંતરાયતિવિગપ્પો ।
ઇકંમિ તિદુવિગપ્પો, કરણં પહ્ ઇત્થ અવિગપ્પો ॥૩૬॥

તેરસસુ=તેર
જીવસંખેવણસુ=જીવના સંક્ષેપો
(સ્થાનો) વિષે.
નાળંતરાય=જ્ઞાનાવરણ અને
અંતરાય કર્મનો
તિવિગપ્પો=ત્રણ વિકલ્પવાળો
ઇકંમિ=એક પર્યાયા સંજ્ઞિ-
પંચેન્દ્રિય જીવસ્થાન વિષે.

તિદુવિગપ્પો=ત્રણ અથવા બે
વિકલ્પવાળો.
કરણં પહ્=દ્રવ્ય મનવાળાને
આશ્રયીને.
ઇત્થ=અહીં (જ્ઞાનાવરણ અને
અંતરાયને વિષે)
અવિગપ્પો=વિકલ્પનો અભાવ.

અર્થ:—તેર જીવસ્થાનોને વિષે જ્ઞાનાવરણ અને અંતરાય-
કર્મનો ત્રણ વિકલ્પવાળો ભાંગા અને એક જીવસ્થાનને વિષે
ત્રણ અથવા બે વિકલ્પવાળો ભાંગા હોય. દ્રવ્યમનવાળાને
આશ્રયીને અહીં વિકલ્પનો અભાવ છે. ॥ ૩૬ ॥

વિવેચન:—હવે પ્રથમ ૧૪ જીવસ્થાનક આશ્રયીને જ્ઞાનાવ-
રણીય અને અંતરાય કર્મના ભાંગા કહે છે—તેર જીવભેદને વિષે
જ્ઞાનાવરણીય અને અંતરાયકર્મના બંધ, ઉદય અને સત્તા એ
ત્રણ વિકલ્પે ભાંગા એક હોય. પાંચનો બંધ, પાંચનો ઉદય,

પાંચની સત્તા હોય અને એક તે સંજ્ઞી પચ્ચેદ્રિય પર્યાપ્તિને વિષે સૂક્ષ્મસંપરાય ગુણકાણા લગે પ નો અંધ, પ નો ઉદય પ ની સત્તા એ ત્રિવિકલ્પે ભાંગા હોય. તે ચાર પછી અંધને છેદે ઉપશાન્તમોહ અને ક્ષીણમોહે પ નો ઉદય પ ની સત્તા, એ દ્વાવિકલ્પ ભાંગા ખીજે હોય. તથા કરણ તે દ્રવ્યમન આશ્રયીને સંજ્ઞી જે સયોગી કેવલી, અયોગી ભવસ્થ કેવલી તેને વિષે જ્ઞાનાવરણીય અને અંતરાયનો અવિકલ્પ છે. મૂળથી છેદા માટે અંધ ઉદય અને સત્તા એ ૩ ત્રણ માંહેલો કોઈ વિકલ્પ ન હોય ॥ ૩૬ ॥

જીવસ્થાને દર્શનાવરણના ભાંગા.

૧ ૨ ૩
તેરે નવ ચડ પળગં, નવ સંતેગમિ મંગમિક્કારા ।

વેઅણિઆડયગોણ, વિમજ્જ મોહં પરં વુચ્છં ॥૩૭॥

તેરે=તેર જીવસ્થાનને વિષે.

નવ=નવ પ્રકૃતિનો અંધ

ચડપળગં=ચાર અથવા પાંચનો ઉદય.

નવસંતા=નવની સત્તા.

પળમ્મિ=એક જીવસ્થાનને વિષે

મંગમિક્કારા=અગ્યાર ભાંગા.

વેઅણિઆડયગોણ=વેદનીય,

આયુષ્ય અને ગાત્રકર્મને વિષે

વિમજ્જ=વિકલ્પ કરવા.

મોહં=મોહનીય કર્મને.

પરં વુચ્છં=આગળ કહીશું

અર્થ:-તેર જીવસ્થાનને વિષે દર્શનાવરણ કર્મનો નવનો અંધ, ચાર અથવા પાંચનો ઉદય અને નવની સત્તા હોય, અને એક જીવસ્થાનને વિષે અગ્યાર ભાંગા હોય. વેદનીય, આયુષ્ય અને ગાત્રકર્મને વિષે અંધાદિસ્થાનોના ભાંગા વહેંચીને મોહનીય કર્મ આગળ કહીશું. ॥ ૩૭ ॥

વિવેચન-હવે દર્શનાવરણના ભાંગા ૧૪ જીવસ્થાનકને વિષે કહે છે. -તેર જીવભેદને વિષે નવવિધ અંધ, ચતુર્વિધ ઉદય, નવવિધ સત્તા ૧, તથા નવવિધ અંધ, પચ્ચવિધ ઉદય, નવવિધ સત્તા ૨, એ બે ભાંગા દર્શનાવરણના હોય. અને એક જે સંજ્ઞી પચ્ચેદ્રિય પર્યાપ્તો તેને વિષે અગ્યારે ભાંગા હોય, ભાવના પૂર્વ-

વત્ જાણવી હવે વેદનીય, આયુકર્મ અને ગોત્રકર્મને વિષે
અંધ, ઉદય અને સત્તાએ પ્રકૃતિનાં સ્થાનક અને ભાંગા તે
આગમોક્ત પ્રકારે જીવસ્થાનકને વિષે કહીને પછી મોહનીયકર્મના
ભાંગા કહીશું. ॥ ૩૭ ॥

વેદનીય અને ગોત્રકર્મના ભાંગા.

પજ્જત્તગસન્નિઅરે, અટ્ટ ચ્ચુકકં ચ વેઅણિયમંગા ।

સત્ત ય તિગં ચ ગોણ, પત્તેઅં જીવઠાણેસુ ॥૩૮॥

પજ્જત્તગસન્નિઅરે=પર્યાપ્ત
સંજ્ઞી અને ખાકીના તેર જીવ
ભેદને વિષે.

અટ્ટચ્ચુકકં ચ=આઠ અને ચાર.
વેઅણિયમંગા=વેદનીયકર્મના
ભાંગા.

સત્તયતિગં ચ=સાત અને ત્રણ-
ગોણ=ગોત્રકર્મના.

પત્તેઅં=પ્રત્યેક.

જીવઠાણેસુ=જીવસ્થાનને વિષે.

અર્થ-પર્યાપ્ત સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિયને વિષે વેદનીયકર્મના આઠ
અને તેર જીવસ્થાનને વિષે ચાર ભાંગા હોય. ગોત્રકર્મના સંજ્ઞી-
પંચેન્દ્રિયને વિષે સાત અને તેર જીવસ્થાનને વિષે ત્રણ ભાંગા
પ્રત્યેક જીવસ્થાનને વિષે કહેવાં. ॥ ૩૮ ॥

વિવેચન:—હવે વેદનીયકર્મ ગોત્રકર્મના ભાંગા જાણવાને
અહીંયા ભાષ્યની ગાથાનો ભાવ કહે છે.

સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય પર્યાપ્તને વિષે વેદનીયના આઠ ભાંગા
હોય. તે આ પ્રમાણે-અસાતાનો અંધ, અસાતાનો ઉદય, યેની
સત્તા ૧; અસાતાનો અંધ, સાતાનો ઉદય, યેની સત્તા ૨; એ
એ ભાંગા મિથ્યાત્વથી માંડીને પ્રમત્ત ગુણકાણા લગે હોય. તે
પછી અસાતાનો અંધ નથી તે માટે એ એ ન હોય. સાતાનો
અંધ, અસાતાનો ઉદય, યેની સત્તા ૩; સાતાનો અંધ, સાતાનો
ઉદય, યેની સત્તા ૪; એ એ ભાંગા મિથ્યાત્વથી માંડીને સયોગી
કેવલી લગે પામીએ. તે વાર પછી અંધ ટળ્યે અસાતાનો ઉદય

× જીવઠાણેસુ વસ્ત્ત્વા ઇતિ પાઠાન્તરે.

એની સત્તા ૫; સાતાનો ઉદય, એની સત્તા ૬; એ એ ભાંગા અયોગી કેવલિને દ્વિચરમ સમય લગે હોય, ચરમ સમયે તો અસાતાનો ઉદય અસાતાની સત્તા ૭; અને સાતાનો ઉદય, સાતાની સત્તા ૮; એ એ ભાંગા હોય, ઈહાં કેવલીને દ્રવ્યમન હોય માટે સંજ્ઞી કહ્યા તથા ઈતર તે સંજ્ઞી વર્ણને શેષ ૧૩ જીવભેદને વિષે પ્રત્યેકે ધુરલા ચાર ચાર વેદનીયકર્મના ભાંગા હોય, તથા સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય પર્યાપ્તાને વિષે ગોત્રકર્મના ૭ ભાંગા હોય, તે આ પ્રમાણે-નીચનો અંધ, નીચનો ઉદય, નીચની સત્તા ૧; નીચનો અંધ, નીચનો ઉદય એની સત્તા ૨; નીચનો અંધ, ઉચ્ચનો ઉદય, એની સત્તા ૩, ઉચ્ચનો અંધ, નીચનો ઉદય, એની સત્તા ૪, ઉચ્ચનો અંધ, ઉચ્ચનો ઉદય, એની સત્તા ૫; અંધ ટાણે ઉચ્ચનો ઉદય, એની સત્તા ૬; ઉચ્ચનો ઉદય, ઉચ્ચની સત્તા ૭; એની ભાવના પૂર્વલીપરે જાણવી. તથા સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય પર્યાપ્તા ટાળીને શેષ ૧૩ ભેદને વિષે ધુરલા ત્રણ ભાંગા હોય,-પહેલો, બીજો અને ત્રીજો. તિર્યચ માંહે ઉચ્ચ-ગોત્રનો ઉદય ન હોય, તે માટે જે ભાંગાને વિષે નીચનો ઉદય હોય તે લેવા. ॥ ૩૮ ॥

જીવસ્થાને આયુકર્મના ભાંગા.

^૧ પજ્જત્તા^૨પજ્જત્તગ, ^૩સમણે ^૪પજ્જત્તઅમણ સેસેસુ ।

^૧ અટ્ટાવીસં ^૨દસગં, ^૩નવગં ^૪પણગં ચ આઠસ્સ ॥૩૯॥

પજ્જત્તાપજ્જત્તગસમણે=પર્યાપ્તા અને અપર્યાપ્તા સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિયને વિષે.
પજ્જત્તઅમણ=પર્યાપ્તા અસંજ્ઞી પંચેન્દ્રિયને વિષે.

સેસેસુ=ખાકીના (અસંજ્ઞી અપર્યાપ્તા અગ્યાર)ને વિષે.
અટ્ટાવીસંદસગં=અઠ્ઠાવીશ, દશ
નવગંપણગં ચ=નવ અને પાંચ
આઠસ્સ=આયુષ્ય કર્મના

અર્થ:-પર્યાપ્ત સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય, અપર્યાપ્તા સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય પર્યાપ્તા અસંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય અને ખાકીના (અપર્યાપ્તા અગ્યાર અસંજ્ઞી) જીવસ્થાનોને વિષે આયુષ્યકર્મના અનુક્રમે અઠ્ઠાવીશ, દશ, નવ અને પાંચ ભાંગા હોય ॥ ૩૯ ॥

વિવેચન:-હવે ૧૪ જીવભેદને વિષે આયુકર્મના ભાંગા પ્રરૂપવાને અર્થે ભાષ્યની ગાથાનો ભાવ કહે છે,—

પર્યાપ્તા સમન તે સંજ્ઞી પચ્ચેદ્રિય ૧, અપર્યાપ્તા સંજ્ઞી-પચ્ચેદ્રિય ૨, પર્યાપ્તા અમન તે અસંજ્ઞી પચ્ચેદ્રિય ૩, અને શેષ થાકતા ૧૧ જીવસ્થાનક તેહને વિષે અનુક્રમે અક્રુવીશ ૧, દશ ૨, નવ ૩ અને પાંચ ૪ આયુકર્મના ભાંગા હોય, ત્યાં સંજ્ઞી પચ્ચેદ્રિય પર્યાપ્તા માંહે ૨૮ ભાંગા હોય, તે નારકીના ૫, તિર્યચના ૯, મનુષ્યના ૯, દેવતાના ૫, એવં ૨૮ જે પૂર્વે કહ્યા છે તે જ જાણવા. તથા અપર્યાપ્ત સંજ્ઞીપચ્ચેદ્રિયમાંહે ૧૦ ભાંગા હોય. અપર્યાપ્તા તે ઇહાં લઘિધ અપર્યાપ્તા જ જાણવા તે તે મનુષ્ય તિર્યચ જ હોય, અને તે અપર્યાપ્તા પણ મનુષ્ય તિર્યચનું જ આયુ આંધે તે માટે પાંચ ભાંગા મનુષ્યમાંહે, પાંચ ભાંગા તિર્યચમાંહે એવં ૧૦ હોય. તે આ પ્રમાણે-અંધકાળથી પૂર્વે તિર્યગાયુનો ઉદય, તિર્યગાયુની સત્તા ૧; અંધકાળે તિર્યગાયુનો અંધ, તિર્યગાયુનો ઉદય તિર્યક તિર્યગાયુની સત્તા ૨; મનુષ્યાયુનો અંધ, તિર્યગાયુનો ઉદય, તિર્યક મનુષ્યની સત્તા ૩; અંધકાળ પછી તિર્યગાયુનો ઉદય તિર્યક તિર્યગની સત્તા ૪, તિર્યગાયુનો ઉદય, તિર્યગ મનુષ્યની સત્તા ૫, એ પાંચ તિર્યચના તેમ પાંચ ભાંગા મનુષ્યના એવં ૧૦ ભાંગા હોય. તથા પર્યાપ્તા અસંજ્ઞી પચ્ચેદ્રિય માંહે ૯ ભાંગા હોય. પર્યાપ્તો અસંજ્ઞી પચ્ચેદ્રિય તે તિર્યચ જ હોય અને (ખીજ) કોષ ન હોય, અને તે તે ૪ ગતિનું આયુ આંધે તે માટે તિર્યચને વિષે આયુના ૯ ભાંગા પૂર્વે કહ્યા છે તે જ ૯ ઇહાં પણ જાણવા તથા શેષ ૧૧ જીવસ્થાનકને વિષે પ્રત્યેકે પાંચ પાંચ ભાંગા હોય, તે ૧૧ જીવસ્થાનકે તિર્યચ હોય અને તે દેવનારકીનું આયુ ન આંધે. તે માટે અંધકાળથી પૂર્વે ૧ ભાંગા અંધકાળે ૨ ભાંગા, અંધકાળ પછી જે ભાંગા એવં ૫ ભાંગા હોય, ઇહાં અસંજ્ઞી પચ્ચેદ્રિય અપર્યાપ્તા સંમૂર્છિમ મનુષ્ય પણ હોય; ત્યારે ૫ તિર્યચના ૫ મનુષ્યના એવં ૧૦ ભાંગા ઉપજે પણ તે ઇહાં સૂત્રકારે કહ્યા જ નહીં. તે કોણ જાણે શા હેતુએ વિવક્ષ્યા નહિ એ વિચારવું. ॥ ૩૯ ॥

જીવસ્થાનેષુ ષટ્કર્મણાં ભંગયંત્રમ્

૧૪	જીવસ્થાનેષુ	જ્ઞાન. મં. ૨	દ૦ મં. ૧૧	વેદ મં. ૮	આયુ મં. ૨૮	ગોત્ર મં. ૭	અંતરામં.૦૨
૧	પર્કેન્દ્રિયસૂક્ષ્મડપ૦	૧	૨	૪	૫	૩	૧
૨	પર્કેન્દ્રિય સૂક્ષ્મ પર્યા૦	૧	૨	૪	૫	૩	૧
૩	પર્કેન્દ્રિયબાદરડપર્યાતા	૧	૨	૪	૫	૩	૧
૪	પર્કેન્દ્રિય બાદર પર્યા૦	૧	૨	૪	૫	૩	૧
૫	વેદેન્દ્રિય અપર્યાતા	૧	૨	૪	૫	૩	૧
૬	વેદેન્દ્રિય પર્યાતા	૧	૨	૪	૫	૩	૧
૭	તેદેન્દ્રિય અપર્યાતા	૧	૨	૪	૫	૩	૧
૮	તેદેન્દ્રિયપર્યાતા	૧	૨	૪	૫	૩	૧
૯	ચતુરિન્દ્રિય અપર્યાતા	૧	૨	૪	૫	૩	૧
૧૦	ચતુરિન્દ્રિયપર્યાતા	૧	૨	૪	૫	૩	૧
૧૧	અસંજ્ઞોપચ્ચે૦ડપર્યાતા	૧	૨	૪	૫ ૧૦	૩	૧
૧૨	અસંજ્ઞીપચ્ચેન્દ્રિયપર્યા૦	૧	૨	૪	૯	૩	૧
૧૩	સંજ્ઞીપચ્ચેન્દ્રિયડપર્યાતા	૧	૨	૪	૧૦	૩	૧
૧૪	સંજ્ઞીપચ્ચેન્દ્રિય પર્યાતા	૨	૧૧	૮	૨૮	૭	૨

જીવસ્થાને મોહનીયકર્મના ભાંગા.

અટ્ટસુ પંચસુ ણો, ણગ દુગં દસ ચ મોહવંધગણ ।

તિગ ચુઝ નવ ઉદયગણ, તિગ તિગ પન્નરસ સંતંમિ ॥૪૦॥

અટ્ટસુ=આઠ જીવસ્થાનને વિષે
પંચસુ=પાંચ જીવસ્થાનને વિષે
ણો=એક જીવસ્થાનને વિષે
ણગદુગંદસ ચ=એક, બે અને
દશ.

મોહવંધગણ=મોહનીયકર્મનાં

બંધગત સ્થાનો

તિગચુઝનવ=ત્રણ, ચાર અને નવ
ઉદયગણ=ઉદયગત સ્થાનો.

તિગતિગપન્નરસ=ત્રણ, ત્રણ અને
પંદર.

સંતંમિ=સત્તાને વિષે સ્થાનો.

અર્થ:—આઠ પાંચ અને એક જીવસ્થાનને વિષે અતુકમે
એક, બે અને દશ મોહનીય કર્મનાં બંધગત સ્થાનો હોય; ત્રણ
ચાર અને નવ ઉદયગતસ્થાનો અને ત્રણ ત્રણ અને પંદર સત્તાને
વિષે સ્થાનો જાણવા. ॥ ૪૦ ॥

વિવેચન:—હવે ૧૩ જીવસ્થાનકને વિષે મોહનીય કર્મનાં
બંધ, ઉદય સત્તાનાં સ્થાનક કહે છે.—

સૂક્ષ્મ એકેન્દ્રિય અપર્યાપ્ત ૧, પર્યાપ્ત ૨, બાહર એકેન્દ્રિય
અપર્યાપ્ત ૩, બેન્દ્રિય અપા ૪, તેન્દ્રિય અપા ૫; ચઉરિન્દ્રિય
અપર્યાપ્ત ૬, અસંજ્ઞીપચ્ચેન્દ્રિય અપર્યાપ્ત ૭, સંજ્ઞી પચ્ચેન્દ્રિય
અપર્યાપ્ત ૮, એ આઠને વિષે તથા બાહર એકેન્દ્રિય પર્યાપ્ત ૧,
બેન્દ્રિય પર્યાપ્ત ૨, તેન્દ્રિય પર્યાપ્ત ૩, ચઉરિન્દ્રિય પર્યાપ્ત ૪, અસંજ્ઞી
પચ્ચેન્દ્રિય પર્યાપ્ત ૫, એ પાંચને વિષે તથા એક સંજ્ઞી પચ્ચેન્દ્રિય
પર્યાપ્તને વિષે અતુકમે કહે છે—આઠને વિષે એક ૨૨તુ બંધસ્થાન-
ક અને ત્રણ ઉદયસ્થાનક-૮, ૯, ૧૦ હોય. એને અનંતાતુ બંધી-
ના ઉદય અવશ્ય હોય તે માટે ૭ તુ ઉદયસ્થાનક ન હોય તે એકેકે
ઉદયસ્થાનકે ત્રણ ત્રણ ૨૮, ૨૭, ૨૬, એ સત્તાસ્થાનક હોય તથા
પાંચને વિષે ૨૨, ૨૧ એ બે બે બંધસ્થાનક હોય ત્યાં કેટલાએક

जीवस्थानेषु मोहनीयभंगयंत्रम्

क्र. सं.	बंध स्थान	उदयस्थानानि	उदय भागा	उदय पद	परचुंद	सत्तास्थानानि	
१	सूक्ष्मपक्षेऽप्य०	६	६	३२	३६	२८८	२८२७२६
२	सूक्ष्मपक्षेऽप्यर्था०	६	६	३२	३६	२८८	२८२७२६
३	बाह्यपक्षेऽप्य०	६	६	३२	३६	२८८	२८२७२६
४	बाह्यपक्षेऽप्यर्था०	१०	१०	६४	६८	५४४	२८२७२६ २८
५	बेहंद्रिय अपर्याप्ता	६	६	३२	३६	२८८	२८२७२६
६	बेहंद्रिय पर्याप्ता	१०	१०	६४	६८	५४४	२८२७२६ २८
७	तेहंद्रिय अपर्या०	६	६	३२	३६	२८८	२८२७२६

૮	તેજદ્રિયપર્યાન્તા	૨૨ ૨૨	૧૦	૮૧૧૧૦ ૭૮૮૧	૬૪	૬૮	૫૪૪	૨૮૨૨૭૨૬ ૨૮
૯	સ્રવદ્રિયપર્યાપ્ત	૨૨	૬	૮૧૧૧૦	૩૨	૩૬	૨૮૮	૨૮૨૨૭૨૬
૧૦	સહદ્રિયપર્યાપ્ત	૨૨ ૨૨	૧૦	૮૧૧૧૦ ૭૮૮૧	૬૪	૬૮	૫૪૪	૨૮૨૨૭૨૬ ૨૮
૧૧	અસંજ્ઞીપંચેન્ડપ્ત	૨૨	૬	૮૧૧૧૦	૩૨	૩૬	૨૮૮	૨૮૨૨૭૨૬
૧૨	સંજ્ઞીપંચેન્ડપ્ત	૨૨ ૨૧	૧૦	૮૧૧૧૦ ૭૮૮૧	૬૪	૬૮	૫૪૪	૨૮૨૨૭૨૬ ૨૮
૧૩	સંજ્ઞીપંચેન્ડપ્ત	૨૨	૬	૮૧૧૧૦	૩૨	૩૬	૨૮૮	૨૮૨૨૭૨૬
૧૪	સંજ્ઞીપંચેન્ડ્રિયપર્યાપ્તા.	સર્વા પિ૧૦	૨૧	૧૦૧૧૮ ૭૬૫૫૪૨૧૧	૧૮૩	૨૮૮*	૬૧૪૭	સર્વાણિ ૧૫

* આ ચોત્રિશ પદો છે અને બાકીનાં અલ્પક પદો છે.

લઙ્ગિય પર્યાપ્તાને કરણ અપર્યાપ્તાવસ્થાએ સાસ્વાદનભાવે મિથ્યાત્વનો બંધ ન હોય ત્યારે ૨૧ નો બંધ પામીએ. ઉદયસ્થાનક ચાર હોય, -૭, ૮, ૯, ૧૦ સત્તાસ્થાનક ત્રણ-૨૮, ૨૭, ૨૬. ત્યાં ૨૧ ને બંધે ૭, ૮, ૯ એ ત્રણ ઉદયસ્થાનક હોય અને તે એકેકે ઉદયસ્થાનકે એકેકું ૨૮ તું સત્તાસ્થાનક હોય. એકવીશનો બંધ તો સાસ્વાદને જ હોય અને સાસ્વાદને તો નિશ્ચયે ૨૮ ની સત્તા હોય. તથા એક સંજ્ઞી પાંચેંદ્રિય પર્યાપ્તાને વિષે દશે બંધસ્થાનક હોય, નવે ઉદયસ્થાનક હોય અને પનરે સત્તાસ્થાનક હોય. સ્વરૂપ અને ભાંગા પૂર્વલીપરે જાણવા ॥ ૪૦ ॥

જીવસ્થાને નામકર્મના ભાંગા

૧ ૨ ૩ ૧ ૨ ૩ ૧
પણ દુગ પળગં પણ ચડ, પળગં પળગા હવંતિ તિન્નેવ ।

૧ ૨ ૩ ૧ ૨ ૩ ૧ ૨ ૩
પણ છપ્પળગં છછ, પ્પળગં અટ્ટટ્ઠ દસગં તિ ॥૪૧॥

૧ ૨ ૩
સત્તેવ અપજ્જત્તા, સામી સુહુમા ય વાયરા ચેવ ।

૪ ૫ ૬
વિગલિંદિઆડતિન્નિડ, તહ ય અસન્નો અસન્નો અ ॥૪૨॥

પણ દુગ પળગં=પાંચ બંધ, બે ઉદય અને પાંચ સત્તાસ્થાન
પણ ચડ પળગં=પાંચ બંધ, ચાર ઉદય અને પાંચ સત્તાસ્થાન
પળગા=પાંચ પાંચ
હવંતિ=હોય.
તિન્નેવ=બંધ, ઉદય અને સત્તાસ્થાન ત્રણે
પણ છપ્પળગં=પાંચ, છ, પાંચ.

છછપ્પળગં=છ, છ, પાંચ.
અટ્ટટ્ઠદસગંતિ=આઠ, આઠ, દશ એમ.
સત્તેવ=સાતે.
અપજ્જત્તા=અપર્યાપ્તા.
સામી=સ્વામી
સુહુમા=સૂક્ષ્મ એકેંદ્રિય પર્યાપ્તા
વાયરા=આદર એકેંદ્રિય પર્યાપ્તા

વિગલિદ્વિઆડ=વિકલેંદ્રિય
પર્યાપ્તા

અસન્ની=અસંજિપચેંદ્રિય
પર્યાપ્તા.

તિન્નિડ=ત્રણ

સન્ની=સંજિપચેંદ્રિય પર્યાપ્તા.

તદ્દ=તેમજ

અર્થ-પાંચ, બે. પાંચ; પાંચ, ચાર, પાંચ; પાંચ, પાંચ, પાંચ; પાંચ; છ, પાંચ; છ, છ, પાંચ; અને આઠ, આઠ, દશ એમ અંધ ઉદય અને સત્તા સ્થાનો હોય. તેના સ્વામી અનુક્રમે સાતે અપર્યાપ્તા, સૂક્ષ્મ એકેંદ્રિય પર્યાપ્તા, બાદર એકેંદ્રિય પર્યાપ્તા, ત્રણ વિકલેંદ્રિય પર્યાપ્તા, અસંજી પચેંદ્રિય પર્યાપ્તા તેમજ સંજી પચેંદ્રિય પર્યાપ્તા જાણવા. ॥ ૪૧-૪૨ ॥

વિવેચન:-હવે ૧૪ જીવસ્થાનકને વિષે નામકર્મનાં અંધ, ઉદય અને સત્તાસ્થાનક કહે છે-સાતે અપર્યાપ્તાને પાંચ પાંચ અંધસ્થાનક હોય, -૨૩ ૨૫, ૨૬, ૨૯, ૩૦; એ તિર્યગ્મનુષ્ય પ્રાયોગ્યજ બાંધે. એકેકા અપર્યાપ્તાને વિષે ૧૩૯૧૭ અંધ ભાંગા ઉપજે. ઉદયસ્થાનક બે હોય, તેમાં અપર્યાપ્તા સૂક્ષ્મ અને બાદર એકેંદ્રિયને ૨૧ અને ૨૪ ના એક અને બે મળી ભાંગા ૩ અને શેષ ૫* અપર્યાપ્તાને ૨૧ અને ૨૬ ના એક અને એક મળી ભાંગા ૨ પ્રત્યેકે પ્રત્યેકે હોય તથા સાતે અપર્યાપ્તાને સત્તાસ્થાનક પાંચ હોય તે નીપજવવાનું પૂર્વાલીપરે જાણવું. તથા સૂક્ષ્મ પર્યાપ્તાને પાંચ અંધસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૯, ૩૦, એ પાંચે તિર્યચ મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય જાણવાં. સૂક્ષ્મ પર્યાપ્તા એકેંદ્રિય ત્યાંજ ઉપજે તે માટે ભાંગા ૧૩૯૧૭ હોય અને ઉદયસ્થાનક ૪ હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૧, ૨૪, ૨૫, ૨૬, તેનો ૧, ૨, ૨, ૨, એમ ભાંગા ૭ હોય. પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય તે આ પ્રમાણે-૯૨, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮ ત્યાં પચીશ અને છવીશને ઉદયે સાધારણ પદ સહિત જે ભાંગા છે ત્યાં ૭ વર્ણને ચાર સત્તાસ્થાનક કહેવાં, જે માટે તેજે વાયુ વર્ણને શરીરપર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તા સર્વ જીવ મનુષ્યદિક નિશ્ચયે બાંધે અને ૨૫, ૨૬ નો

* અહીં અસંજી અને સંજીપચેંદ્રિય અપર્યાપ્તાને વિષે મનુષ્ય અને તિર્યચ એ બંને હોવાથી તેના પ્રત્યેકે ચાર ચાર હોય.

ઉદય તો શરીર પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તિનેજ હોય, તે માટે સાધારણ સૂક્ષ્મ પર્યાપ્તિને ૨૫, ૨૬ ને ઉદયે ૭૮ ની સત્તા ન પામીએ અને પ્રત્યેક પદમાંહિ તેજે વાયુ ભેગા આવ્યા તે માટે તે અપેક્ષાએ પ્રત્યેક માંહિ ૭૮ ની સત્તા પામીએ તેથી એ ભાંગે ૪ સત્તાસ્થાનક અને પાંચ ભાંગે પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય. તથા ખાદર એકેન્દ્રિય પર્યાપ્તિને પાંચ અંધસ્થાનક, તે આ પ્રમાણે-૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૯, ૩૦, તિર્યગ્મનુબ્ય પ્રાયોગ્ય જાણવાં. ભાંગા ૧૩૯૧૭ હોય. ઉદયસ્થાનક પાંચ હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૧, ૨૪, ૨૫, ૨૬, ૨૭ ના ૨, ૫, ૫, ૧૧, ૬, એમ ભાંગા ૨૯ હોય, સત્તાસ્થાનક પાંચ હોય, તે આ પ્રમાણે ૯૨, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮ ઇહાં ૨૫ અને ૨૬ ને ઉદયે પ્રત્યેક અને અચશ સાથે જે એકેકો ભાંગા એટલે એ ભાંગા અને જે ૨૧ ને ઉદયે ૨ ભાંગા અને ૨૪ ને ઉદયે ૪ ભાંગા વૈક્રિય ખાદર વાયુકાય વર્ણને એમ આઠ ભાંગાને વિષે પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય અને શેષ ૨૧ ભાંગાને વિષે ચાર સત્તાસ્થાનક હોય. તદભાવના યથા-પર્યાપ્તિ ખાદરને ૨૧ ને ઉદયે યશ અચશ સાથે એ ભાંગા. ૨૪ ને ઉદયે પ્રત્યેક સાધારણ યશ અચશ સાથે ચઉભાંગી અને વૈક્રિય ખાદર વાયુનો ભાંગા ૧ એવં ૫ ભાંગા. એમ ૨૫ ને ઉદયે પણ પાંચ ભાંગા. ઉચ્છવાસ સચુક્ત ૨૬ ને ઉદયે પણ પાંચ ભાંગા. આતપચુક્ત ૨૬ ને ઉદયે પ્રત્યેકને યશ અચશ સાથે એ ભાંગા, ઉદ્યોતચુક્ત ૨૬ ને ઉદયે પ્રત્યેક સાધારણ યશ અચશ સાથે ૪ ભાંગા. એવં ૧૧ ભાંગા, આતપ સહિત ૨૭ ને ઉદયે પૂર્વલી પેરે એ ભાંગા, ઉદ્યોતચુક્ત ૨૭ ને ઉદયે પૂર્વલીપેરે ૪ ભાંગા, એવં ૬ ભાંગા, એમ સર્વ મળીને ખાદર પર્યાપ્તિના ૨૯ ભાંગા હોય. ત્યાં પૂર્વાક્ત ૮ ભાંગે પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય અને ૨૧ ભાંગે ચાર સત્તાસ્થાનક હોય.

તથા ત્રણ વિકલેન્દ્રિય પર્યાપ્તિને પાંચ અંધસ્થાનક હોય. તે આ પ્રમાણે ૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૯, ૩૦, તિર્યગ્મનુબ્ય પ્રાયોગ્ય હોય, ભાંગા ૧૩૯૧૭. ૭ ઉદયસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૧, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧ ના ૨, ૨, ૨, ૪, ૬, ૪ એમ ભાંગા ૨૦. પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-૯૨, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮. ઇહાં ૨૧ ને ઉદયે એ ભાંગા અને ૨૬ ને ઉદયે એ

લાંગા એ ચાર લાંગે પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય, જે માટે તેઉં વાયુમાંહેથી આઠ્યા વિકલેન્દ્રિય પર્યાપ્તાને પણ કરણ અપર્યાપ્તપણે ક્રિયાકાલ લગે ૭૮ તુ' સત્તાસ્થાનક પામીએ. અને શેષ ૧૬ લાંગે ચાર સત્તાસ્થાનક હોય. એન્દ્રિય, તેન્દ્રિય અને ચઉન્દ્રિય એકેકા પર્યાપ્તાને આ પ્રમાણે હોય. તથા અસંજી પચેન્દ્રિય પર્યાપ્તાને છ અંધસ્થાનક ૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦. અસંજી પચેન્દ્રિય પર્યાપ્તા નરક દેવ પ્રાયોગ્ય પણ અંધે તે માટે તેને ૨૮ તુ' અંધસ્થાનક પણ હોય; લાંગા ૧૩૨૨૬. છ ઉદ્ય^૧ સ્થાનક-૨૧, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧. લાંગા ૪૯૦૪. પાંચ સત્તાસ્થાનક-૯૨, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮. ઇહાં ૨૧ ના ઉદ્યના આઠ લાંગા અને ૨૬ ના ઉદ્યના ૨૮૮ લાંગા એમ ૨૯૬ ને વિષે પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય, શેષ ૪૬૦૮ લાંગે ૭૮ તુ' વર્ણને ચાર સત્તાસ્થાનક હોય. ઇહાં પૂર્વલી પેરે યુક્તિ જાણવી.

તથા સંજી પચેન્દ્રિય પર્યાપ્તાને આઠે અંધસ્થાનક હોય-૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧, ૧, લાંગા ૧૩૯૪૫. ઉદ્યસ્થાનક આઠ હોય,-૨૧, ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧. લાંગા ૭૬૭૧ હોય.^૨ ઓનીશતુ' તે એકેન્દ્રિયને જ હોય અને ૨૦, ૯, ૮ એ ત્રણ તે કેવળીને હોય તે માટે એ ચાર ઇહાં ન કહ્યાં, ઇહાં કેવળી સંજી માંહે વિવક્ષ્યા નથી માટે. અને ૯, ૮ એ એ ટાળીને શેષ ૧૦ સત્તાસ્થાનક હોય. ઇહાં પણ ૮, ૯ તુ' સત્તાસ્થાનક કેવળીને જ હોય, તેથી તે ન ગણ્યા, ઇહાં ૨૧ ના ઉદ્યના લાંગા ૮ અને ૨૬ ના ઉદ્યના લાંગા ૨૮૮ પર્યાપ્ત પચેન્દ્રિય તિર્યચના, એલાને વિષે ૭૮ તુ' સત્તાસ્થાનક પામીએ. અન્યત્ર ન પામીએ. x

૧ વૈક્રિય લખિનના અભાવે વૈક્રિયનો આરંભ ન કરે માટે તે સંખંધિ ઉદ્યલાંગા ન હોય.

૨ એકેન્દ્રિયના ૪૨, વિકલેન્દ્રિયના ૬૬ અને સંજી અપર્યાપ્તાના ૨૧ અને ૨૬ના ઉદ્યના એ મનુચ્યના અને એ તિર્યચના, તથા કેવળીના ૮, એમ ૧૨૦ લાંગા ન હોય.

* સંપ્રેષ આ પ્રમાણે જાણવો-સુદમ એકેન્દ્રિય અપર્યાપ્તને ત્રેવીસને અંધે એકીશને ઉદ્યે પાંચ (૯૨-૮૮-૮૬-૮૦-૭૮) સત્તાસ્થાન હોય.

પૂર્વલી ગાથાએ અધોદયસત્તાનાં સ્થાન કહ્યાં. હવે તેના સ્થામી કહે છે.

અને ચોવીશને ઉદ્યે પણ એજ પાંચ સત્તાસ્થાન હોય, એમ એ ઉદ્યના મળી દશ સત્તાસ્થાન થયાં. ૨૫-૨૬-૨૯ અને ૩૦ ના અંધે પણ અમે ઉદ્યસ્થાન આશ્રયી દશ દશ ભાંગા પૂર્વોક્ત હોય. એમ પાંચ અંધસ્થાનકે સર્વ મળી સત્તાસ્થાન પચાશ થયાં, આક્રીના છ અપર્યાપ્તાને એજ રીતે પચાશ પચાશ સત્તાસ્થાન હોય પણ એટલું વિશેષ કે એઈદ્રિયાદિ પાંચ અપર્યાપ્તાને ચોવીશના ઉદ્યને બદલે છવીશનો ઉદ્ય કહેવો.

મૂહમ એકેંદ્રિય પર્યાપ્તાને ત્રેવીશના અંધે ચારે (૨૧-૨૪-૨૫-૨૬) ઉદ્યસ્થાનકે પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાન હોવાથી વીશ થયાં, ૨૫-૨૬-૨૯ અને ૩૦ ના અંધસ્થાનકે પણ એજ વીશ વીશ સત્તાસ્થાન હોય તેથી પાંચ અંધસ્થાને સર્વ મળી સો સત્તાસ્થાન થાય.

બાહર એકેંદ્રિય પર્યાપ્તાને ત્રેવીશના અંધે ૨૧-૨૪-૨૫-૨૬ ના ઉદ્યે પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાન. અને સત્તાવીશના ઉદ્યે ચાર સત્તાસ્થાન મળી ચોવીશ સત્તાસ્થાન હોય એવી રીતે ૨૫-૨૬-૨૯-૩૦ ના અંધસ્થાનકે પણ એજ ચોવીશ ચોવીશ સત્તાસ્થાન હોય, તેથી પાંચ અંધસ્થાને સર્વ મળી એકસો વીશ સત્તાસ્થાન થાય.

એઈદ્રિય પર્યાપ્તાને ત્રેવીશના અંધે એકવીશ અને છવીશના ઉદ્યે પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાન અને ૨૮-૨૯-૩૦-૩૧ ના ઉદ્યે ચાર ચાર સત્તાસ્થાન મળી ૨૬ સત્તાસ્થાન હોય. એવી રીતે ૨૫-૨૬-૨૯ અને ૩૦ ના અંધસ્થાનકે પણ છવીશ છવીશ સત્તાસ્થાન હોય. તેથી પાંચ અંધસ્થાનકે સર્વ મળી એકસો ત્રીસ સત્તાસ્થાન હોય.

અસંજિપચેંદ્રિય પર્યાપ્તાને પણ ૨૩-૨૫-૨૬-૨૯ અને ૩૦ ના અંધસ્થાનકે પૂર્વોક્ત રીતે છવીશ છવીશ સત્તાસ્થાન હોય. અક્રીશના અંધે તે ત્રીશ અને એકત્રીશ એ એ ઉદ્યસ્થાનકે ત્રણ ત્રણ (૯૨-૮૮-૮૬) સત્તાસ્થાન હોય. સર્વ મળી છ અંધસ્થાનકે ૧૩૬ સત્તાસ્થાન હોય અક્રીશનો અંધ દેવગતિ અથવા નરકગતિ પ્રાયોગ્ય હોય તેથી તે અંધાયે છતે વૈક્રિયતુ'કાદિ અવયવ અંધાય એટલે ૮૦ અને ૭૮ ની સત્તા ન હોય

સાતે અપર્યાપ્તા હવસ્થાનક ૧, સૂક્ષ્મ એકે દ્રિય પર્યાપ્તા ૨, બાહર એકે દ્રિય પર્યાપ્તા ૩, ત્રણ ચિકલે દ્રિય પર્યાપ્તા ૪, તેમ અસંજ્ઞી પંચે દ્રિય પર્યાપ્તા ૫, અને સંજ્ઞી પંચે દ્રિય પર્યાપ્તા ૬,

પર્યાપ્તા સંજ્ઞિપંચે દ્રિયને ત્રેવીશના બંધે પૂર્વોક્ત છઠ્વીશ સત્તાસ્થાન હોય. પચ્ચીશના બંધે પૂર્વોક્ત છઠ્વીશ સત્તાસ્થાન ઉપરાંત દેવતાને ૨૫ અને ૨૭ ના ઉદયે (૯૨-૮૮) એ સત્તાસ્થાન અધિક હોવાથી ત્રીશ સત્તાસ્થાન હોય. એ પ્રકારે છઠ્વીશના બંધે પણ ત્રીશ સત્તાસ્થાન હોય. ૨૮ના બંધે આઠ ઉદયસ્થાન હોય તે પ્રમાણે ૨૧-૨૫-૨૬-૨૭-૨૮-૨૯-૩૦-૩૧. તે મધ્યે ૨૧-૨૫-૨૬-૨૭-૨૮ અને ૨૯ એ છ ઉદયસ્થાને ૯૨ અને ૮૮ એ બે સત્તાસ્થાન દરકને હોય: ત્રીશને ઉદયે ૯૨-૮૯-૮૮-૮૬ એ ચાર સત્તાસ્થાન હોય એકત્રીશને ઉદયે ૯૨-૮૮-૮૬ એ ત્રણ સત્તાસ્થાન હોય એટલે સર્વ મળી ૧૯ સત્તાસ્થાન થયાં, ૨૯ના બંધે ૨૫ ના બંધની પેઠે ત્રીશ સત્તાસ્થાન ઉપરાંત અધિક છે તે કહે છે-અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિને દેવ પ્રાયોગ્ય ૨૯ પ્રકૃતિ બાંધતાં ૨૧-૨૬-૨૮-૨૯ અને ૩૦ ના ઉદયે દરકને ૯૩-૮૯ એ બે સત્તાસ્થાન હોય. ૨૫ અને ૨૭ના ઉદયે વૈકિપ દેશવિરત અને સયતને આશ્રયીને પણ એ બે બે સત્તાસ્થાન હોય. અથવા આહારકસંયતને આશ્રયીને ૨૫ અને ૨૭ના ઉદયે ૯૩ ની સત્તા હોય. તીર્થંકર નામકર્મની સત્તાવાળા નારક મિયાદષ્ટિને ૮૯ ની સત્તા હોય એમ સર્વ મળી ૪૪ સત્તાસ્થાન હોય. ત્રીશના બંધે પણ ૨૫ ના બંધની પેઠે ત્રીશ સત્તાસ્થાન ઉપરાંત દેવતાને મનુષ્યગતિ પ્રાયોગ્ય તીર્થંકર નામકર્મ સહિત ત્રીશ પ્રકૃતિ બાંધતાં ૨૧-૨૫-૨૭-૨૮-૨૯ અને ૩૦ એ છ ઉદયે ૯૩-૮૯ એ બે બે સત્તાસ્થાન હોવાથી ૪૨ સત્તાસ્થાન હોય, એકત્રીશના બંધે જિનનામ આહારકદ્વિકને બાંધતાં ૯૩ તુ' સત્તાસ્થાન હોય. એકને બંધે ૯૩-૯૨-૮૯-૮૮-૮૦-૭૯-૭૬-૭૫ એ આઠ સત્તાસ્થાનો હોય. તેમાંના પ્રથમના ચાર ઉપશમત્રેણિએ અથવા ન્યાં સુધી નામકર્મની તેર પ્રકૃતિ ક્ષય થઈ ન હોય ત્યાં સુધી ક્ષાપકત્રેણિએ પણ હોય અને તેર પ્રકૃતિને ક્ષયે પાછળના ચાર સત્તાસ્થાન હોય. બંધના અભાવે પણ એજ આઠ સત્તાસ્થાન હોય પણ એટલું વિશેષ છે કે પ્રથમના ચાર ઉપશાંતમોહે અને પછીના ચાર ક્ષીણમોહ ગુણુસ્થાને હોય. એમ સર્વ મળી ૨૦૮ સત્તાસ્થાન હોય અને જો દ્રવ્યગન સંબંધે કેવળીને સંજ્ઞિ ગણીયે તો તેના

એ છતાં અતુકમે પૂર્વ ગાથાએ ઉક્ત અધોદય સત્તાસ્થાનક કહેવાં. ॥ ૪૧-૪૨ ॥

૨૬ સત્તાસ્થાન વધારે ગણતાં સર્વ મળી ૨૩૪ સત્તાસ્થાન સંસ્થિ પંચેન્દ્રિયનાં થાય. આ ૨૬ સત્તાસ્થાનની ભાવના સામાન્ય સંવેધમાં પૂર્વે કહી છે તે પ્રમાણે જ્ઞાણી, ત્યાં ૩૦ ગણેલ છે પણ તેમાં ૪ અગ્યારમા ગુણદાણાનાં ગણેલ છે તે અહીં ન ગણવાં.

૧૪ જીવસ્થાનાનાં બંધસ્થાનેષુ ભંગસંખ્યાયત્રકેમ્ ॥

સૂક્ષ્મજોડેંડપ	સૂ. જોડે. પ.	આ. એંડપ	આ. એ. પ.	બેઈક્રિડપ	બેઈક્રિડપમાં	તેઈક્રિડપમાં
૨૩	૪	૨૩	૪	૨૩	૪	૨૩
૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫
૨૬	૧૬	૨૬	૧૬	૨૬	૧૬	૧૬
૨૮	૯૨૪૦	૨૮	૯૨૪૦	૨૮	૯૨૪૦	૯૨૪૦
૩૦	૪૬૩૨	૩૦	૪૬૩૨	૩૦	૪૬૩૨	૪૬૩૨
૫	૧૩૯૧૭	૫	૧૩૯૧૭	૫	૧૩૯૧૭	૫

તેઈક્રિડ પયાં	ચઊરિંક્રિડપ	અસં. પં. અપ	અસં. પં. ડપ	સં. પં. ડપ	સં. પં. ડપ
૨૩	૪	૨૩	૪	૨૩	૪
૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫
૨૬	૧૬	૨૬	૧૬	૨૬	૧૬
૨૮	૯૨૪૦	૨૮	૯૨૪૦	૨૮	૯૨૪૦
૩૦	૪૬૩૨	૩૦	૪૬૩૨	૩૦	૪૬૩૨
૫	૧૩૯૧૭	૫	૧૩૯૧૭	૫	૧૩૯૧૭

૧૪ ઉચ્ચસ્થાનાનાં ઉદ્યસ્થાનસંખ્યા તેષુ ભાગસંખ્યા ચ ॥

સહકમ એકં ડપં	સહકમ એકં પર્થાં	આદર એકડપં	આદર એકં પર્થાં	અસંજી પં	અસંજી પં	એકદ્રિપં	એકદ્રિપં	તેકદ્રિપં
૨૧	૨૧	૨૧	૨૧	૨	૨	૨૧	૨૧	૨૧
૨૪	૨૪	૨૪	૨૪	૫	૫	૨૬	૨૬	૨૬
	૨૫		૨૫	૫		૨૮	૨૮	૨૮
	૨૬		૨૬	૧૧		૨૯	૨૯	૨૯
			૨૭	૬		૩૦	૩૦	૩૦
						૩૧	૩૧	૩૧
૨	૪	૨	૩	૫	૨૯	૨	૬	૨૦
તેકદ્રિપં	યજીરિપં	યજીરિપં	અસંજી પં	અસંજી પં	અસંજી પં	અસંજી પં	અસંજી પં	અસંજી પં
૨૧	૨૧	૨૧	૨	૨	૨૧	૨૧	૨૧	૨૫
૨૬	૨૬	૨૬	૨	૨	૨૬	૨૬	૨૬	૨૬
૨૮	૨૮	૨૮	૨	(અસંજી મનુષ્ય ૧)	૨૮	૨૮	૨૮	૫૭૬
૨૯	૨૯	૨૯	૪	૧	૨૯	૨૯	૨૯	૨૬
૩૦	૩૦	૩૦	૬		૩૦	૩૦	૩૦	૧૧૬૬
૩૧	૩૧	૩૧	૪	અસંજી (તિર્થચર)	૩૧	૩૧	૩૧	૧૭૭૨
૬	૨૦	૬	૨૦	૪	૬	૧૬૦૪	૨	૩૦
								૬
								૧૧
								૭૬૭૨

૧૪ જીવસ્થાનેષુ નામકર્મણુઃ પ્રકૃતીનાં અધોદયસતા-
સ્થાનાનિ ભંગસંખ્યા ચ તદ્વ્યંત્રક્રમ્ ।

૧૪ જીવસ્થાનેષુ	નામકર્મના અધસ્થાન. ૮	અંધભંગાઃ ૧૩૯૪૫	
૧ એકેન્દ્રિય સૂંડપં	૫	૨૩૨૫૨૬૨૯૩૦	૧૩૯૧૭
૨ એકેન્દ્રિય સૂંપં	૫	૨૩૨૫૨૬૨૯૩૦	૧૩૯૧૭
૩ એકેન્દ્રિય બાંડપં	૫	૨૩૨૫૨૬૨૯૩૦	૧૩૯૧૭
૪ એકેન્દ્રિય બાંપં	૫	૨૩૨૫૨૬૨૯૩૦	૧૩૯૧૭
૫ એકેન્દ્રિયપર્યાં	૫	૨૩૨૫૨૬૨૯૩૦	૧૩૯૧૭
૬ એકેન્દ્રિય પર્યાપ્તા	૫	૨૩૨૫૨૬૨૯૩૦	૧૩૯૧૭
૭ તેકેન્દ્રિયપર્યાપ્તા	૫	૨૩૨૫૨૬૨૯૩૦	૧૩૯૧૭
૮ તેકેન્દ્રિયપર્યાપ્તા	૫	૨૩૨૫૨૬૨૯૩૦	૧૩૯૧૭
૯ ચતુરિન્દ્રિયપં	૫	૨૩૨૫૨૬૨૯૩૦	૧૩૯૧૭
૧૦ ચતુરિન્દ્રિયપર્યાં	૫	૨૩૨૫૨૬૨૯૩૦	૧૩૯૧૭
૧૧ અસંજી પંચેન્દ્રિયપં	૫	૨૩૨૫૨૬૨૯૩૦	૧૩૯૧૭
૧૨ ડસંજીપંચેન્દ્રિયપં	૬	૨૩૨૫૨૬૨૯૩૦	૧૩૯૨૬
૧૩ સંજીપચેન્દ્રિયપં	૫	૨૩૨૫૨૬૨૯૩૦	૧૩૯૧૭
૧૪ સંજીપચેન્દ્રિયપં	૮	૨૩૨૫૨૬૨૯૩૦	૧૩૯૪૫
	૭૪		૧૬૪૮૭૫

નામકર્મભૂષ: ઉદ્યસ્થાન ૧૨		ઉદ્ય ભાં. ૭૭૯૧		નામન: સત્તાસ્થાનાનિ
૨	૨૧૧૨૪	૩	૫	૯૨૦૮૮૮૮૮૮૮૦૭૮
૪	૨૧૧૨૪૨૫૨૬	૭	૫	૯૨૦૮૮૮૮૮૮૦૭૮
૨	૨૧૧૨૪	૩	૫	૯૨૦૮૮૮૮૮૮૦૭૮
૫	૨૧૧૨૪૨૫૨૬૨૭	૨૯	૫	૯૨૦૮૮૮૮૮૮૦૭૮
૨	૨૧૧૨૬	૨	૫	૯૨૦૮૮૮૮૮૮૦૭૮
૬	૨૧૧૨૬૨૮૨૯૩૦૩૧	૨૦	૫	૯૨૦૮૮૮૮૮૮૦૭૮
૨	૨૧૧૨૬	૨	૫	૯૨૦૮૮૮૮૮૮૦૭૮
૬	૨૧૧૨૬૨૮૨૯૩૦૩૧	૨૦	૫	૯૨૦૮૮૮૮૮૮૦૭૮
૨	૨૧૧૨૬	૨	૫	૯૨૦૮૮૮૮૮૮૦૭૮
૬	૨૧૧૨૬૨૮૨૯૩૦૩૧	૨૦	૫	૯૨૦૮૮૮૮૮૮૦૭૮
૨	૨૧૧૨૬	૪	૫	૯૨૦૮૮૮૮૮૮૦૭૮
૬	૨૧૧૨૬૨૮૨૯૩૦૩૧	૪૯૦૪	૫	૯૨૦૮૮૮૮૮૮૦૭૮
૨	૨૧૧૨૬	૪	૫	૯૨૦૮૮૮૮૮૮૦૭૮
૮	૨૧૧૨૫૨૬૨૭૨૮૨૯૩૦૩૧	૭૬૭૧	૧૦	૯૩૦૯૨૦૮૮૮૮૮૮૮૦૭૮
૩	કેવલિનાં ૨૦૯૮	કે. ૮	૨	૭૯૦૭૮૦૭૬૧૭૫ કેન્દ્ર
૫૮		૧૨૬૯૯	૭૭	

ગુણુસ્થાને જ્ઞાનાવરણુ, અંતરાય અને દર્શનાવરણુના ભાંગા
નાણંતરાય તિવિહમવિ, દસસુ દો હુંતિ દોસુ ઠાણેસુ ।
મિચ્છાસાણે વીણ, નવ ચ્ચુ પળ નવ ય સંતંસા ॥૪૩॥

નાણંતરાય=જ્ઞાનાવરણુ અને
અંતરાય કર્મ,
તિવિહમવિ=ત્રણ પ્રકારે (ખંધ,
ઉદય અને સત્તાની અપેક્ષાએ)
દસસુ=દશ (ગુણુસ્થાનક)
ને વિષે.
દો=એ (ઉદય અને સત્તા)
હુંતિ=હોય છે
દોસુ=એ (ઉપશાંતભોલ,

ક્ષીણુભોલ)
ઠાણેસુ=ગુણુસ્થાનકને વિષે
મિચ્છાસાણે=મિથ્યાત્વ અને
સાસ્વાદને
વીણ=ખીળ (દર્શનાવરણુ) ના
નવ=નવનો ખંધ
ચ્ચુ પળ=ચાર અથવા પાંચનો
ઉદય
નવ સંતંસા=નવ સત્તાપ્રકૃતિ

અર્થ:-જ્ઞાનાવરણુ અને અંતરાય કર્મ ત્રણ પ્રકારનું (ખંધ,
ઉદય અને સત્તાની અપેક્ષાએ) દશ ગુણુસ્થાનકને વિષે હોય
એ (૧૧-૧૨) ગુણુસ્થાનને વિષે ઉદય અને સત્તા એ હોય. મિથ્યા-
ત્વ અને સાસ્વાદન ગુણુસ્થાને દર્શનાવરણુને નવનો ખંધ, પાંચ
અથવા ચારનો ઉદય અને નવની સત્તા હોય. ॥ ૪૩ ॥

વિવેચન:-હવે આઠ કર્મના અંધાદય સત્તાસ્થાનક અને
તેના ભાંગા તે ૧૪ ગુણુઠાણા આશ્રયીને કહે છે. જ્ઞાનાવરણીય
અને અંતરાય કર્મની પાંચે પ્રકૃતિ ખંધ, ઉદય અને સત્તાએ
મિથ્યાત્વથી માંડીને દશમા સૂક્ષ્મસંપરાય ગુણુઠાણા લગે હોય.
એટલે પાંચનો ખંધ, પાંચનો ઉદય, પાંચની સત્તા હોય. અને
ત્યારપછી ઉપશાંતભોલ અને ક્ષીણુભોલ એ બે ગુણુઠાણે
ખંધને અભાવે પાંચનો ઉદય, પાંચની સત્તા હોય, ત્યારપછી
તે ઉદય સત્તા પણ ન હોય. તથા ખીળું દર્શનાવરણીય કર્મ
તેના મિથ્યાત્વે અને સાસ્વાદન ગુણુઠાણે નવનો ખંધ, ચારનો
ઉદય, નવની સત્તા ૧; નવનો ખંધ, પાંચનો ઉદય, નવની
સત્તા ૨; એ બે ભાંગા હોય.

મિસ્સાઈ નિયટ્ટીઓ, છ ચ્વડ પગ નવ ચ સંતકમ્મંસા।

ચડવંધ તિગે ચડપગ, નવંસ દુસુ જુઅલ છસ્સંતા ॥૪૪॥

મિસ્સાઈ=મિશ્ર ગુણસ્થાનથી
માંડીને

નિયટ્ટીઓ=અપૂર્વકરણના પ-
હેલા સંખ્યાતમા ભાગ પર્યાંત

છ=છનો અંધ.

ચ્વડપગ=ચાર અથવા પાંચનો
ઉદય.

નવ સંતકમ્મંસા=નવ સત્તા પ્રકૃતિ
ચડવંધ=ચાર પ્રકૃતિનો અંધ.

તિગે=અપૂર્વકરણાદિ ત્રણ ગુણ-
સ્થાને.

ચડવણ=ચાર અથવા પાંચનો
ઉદય.

નવંસ=નવની સત્તા.

દુસુ=અનિવૃત્તિ બાદર અને
સૂક્ષ્મસંપરાય ગુણઠાણે.

જુઅલ=અંધ અને ઉદય ચારનો.

છસ્સંતા=છની સત્તા

અર્થ—મિશ્ર ગુણસ્થાનથી માંડીને અપૂર્વકરણ (ના પહેલા સંખ્યાતમા ભાગ) પર્યાંત છનો અંધ, ચાર અથવા પાંચનો ઉદય અને નવ સત્તા પ્રકૃતિ હોય. અપૂર્વકરણાદિ ત્રણ ગુણસ્થાનને વિષે ચારનો અંધ, ચાર અથવા પાંચનો ઉદય અને નવની સત્તા હોય. એ (ક્ષપક આશ્રયી ૯-૧૦) ગુણસ્થાને ચારનો અંધ તથા ઉદય અને છની સત્તા હોય. ॥ ૪૪ ॥

વિવેચન:-તે પછી મિશ્ર ગુણઠાણથી માંડીને અપ્રમત્ત ગુણઠાણ લગે અને નિવૃત્તિ તે અપૂર્વકરણ તેના પહેલા સંખ્યાતમા ભાગ લગે થીજુદ્ધિત્રિકનો અંધ ઠર્યો તે માટે છનો અંધ, ચારનો ઉદય, નવની સત્તા, અને છનો અંધ, પાંચનો ઉદય, નવની સત્તા, એ એ ભાંગા હોય. તે પછી અપૂર્વકરણ, અનિવૃત્તિ અને સૂક્ષ્મસંપરાય એ ત્રણ ગુણઠાણે એ નિદ્રા પણ અંધ થકી ઠળી તે માટે ચારનો અંધ, ચારનો ઉદય, નવની સત્તા ૧; ચારનો અંધ પાંચનો ઉદય, નવની સત્તા ૨, એ ભાંગા હોય. 'અંસ' શબ્દે સત્તા જાણવી. એ એ ભાંગા ઉપશમત્રેણિ આશ્રયી જાણવા. તથા ક્ષપકત્રેણિ આશ્રયીને અનિવૃત્તિ બાદરનો સંખ્યાતમા ભાગ થાકતે અને સૂક્ષ્મસંપરાયે એમ એ ગુણઠાણે

શીલુદ્ધિત્રિકની સત્તા ટળે અને ક્ષપકને અતિ વિશુદ્ધ માટે નિદ્રા એકેનો ઉદય ન હોય, ત્યારે ચારનો અંધ, ચારનો ઉદય, છની સત્તા ૧; એ એકજ ભાંગો હોય. યુગલ તે અંધોદયે ચઉ શબ્દની અનુવૃત્તિ જાણવી. ॥ ૪૪ ॥

૨ ૩

૨

ઉવસંતે ચઝ પળ નવ, સ્ત્રીણે ચઝરુદય છચ્ચ ચઝ સંતા ।
વેઅણિઆઝ અ ગોણ, વિમજ્જ મોહં પરં વુચ્છં ॥૪૫॥

ઉવસંતે=ઉપશાંતમોહે

ચઝપળ=ચાર અથવા પાંચનો

ઉદય

નવ=નવની સત્તા

સ્ત્રીણે=ક્ષીણમોહે

ચઝરુદય=ચારનો ઉદય

છચ્ચ ચઝ=છ અને ચારની

સંતા=સત્તા

અર્થ:-ઉપશાંતમોહે ચાર અથવા પાંચનો ઉદય અને નવની સત્તા હોય. ક્ષીણમોહે ચારનો ઉદય અને છ અથવા ચારની સત્તા હોય. વેદનીય, આયુષ્ય અને ગાત્રકર્મને વિષે ભાંગા વહેંચીને પછી મોહનીય કર્મને કહીશું ॥ ૪૫ ॥

વિવેચન:-ઉપશાંતમોહે ૧૧ મે ગુણઠાણે અંધનો અભાવ હોય, ત્યાં ચારનો ઉદય, નવની સત્તા ૧, અને પાંચનો ઉદય, નવની સત્તા ૨, એ બે ભાંગા હોય. ઉપશમને અતિવિશુદ્ધ-પણું નથી તે માટે નિદ્રાદિકનો ઉદય હોય તેથી બે ભાંગા ઉપજે ક્ષીણમોહ ગુણઠાણે ચારનો ઉદય, છની સત્તા ૧. એ ભાંગો દ્વિચરમ સમય લગે હોય. ચરમ સમયે તો બે નિદ્રાની સત્તા પણ ટળે ત્યારે ચારનો ઉદય, ચારની સત્તા ૨, એ ભાંગો હોય. તે પછી તો સર્વ ટળે.

હવે વેદનીય, આયુઃકર્મ અને ગાત્રકર્મના ભાંગા ગુણઠાણે કહીને પછી મોહનીયકર્મના ગુણઠાણે કહીશું. ॥ ૪૫ ॥

ગુણસ્થાને વેદનીય અને ગોત્રકર્મના ભાંગા.

ચઝ છસ્સુ દુન્નિ સત્તસુ, ઇગે ચઝગુણિસુ વેઞ્ણિઅમંગા।

ગોઘ પળ ચઝ દો તિસુ, ઇગઢ્ઢુસુ દુન્નિ ઇક્કમિ ॥૪૬॥

ચઝ=ચાર ભાંગા.

છસ્સુ=છ ગુણઠાણે.

દુન્નિ=બે ભાંગા(ત્રીજે ચોથા)

સત્તસુ=અપ્રમત્તાદિ સાત ગુણ-
ઠાણે.

ઇગે=એક(અયોગી કેવળી)

ગુણઠાણે.

ચઝ=ચાર ભાંગા.

ગુણિસુ=ગુણઠાણે,

વેઞ્ણિઅમંગા=વેદનીય કર્મના
ભાંગા.

ગોઘ=ગોત્રકર્મને વિષે.

પળ=પાંચ ભાંગા

ચઝ=ચાર ભાંગા.

દો=બે ભાંગા.

તિસુ=મિશ્રાદિ ત્રણ ગુણઠાણે.

ઇગ=એક ભાંગો.

ઇઢ્ઢુસુ=પ્રમત્તાદિ આઠ ગુણઠાણે.

દુન્નિ=બે ભાંગા.

ઇક્કમિ=એક (અયોગી) ગુણઠાણે

અર્થ:-વેદનીય કર્મના છ ગુણસ્થાને ચાર ભાંગા, અપ્રમ-
ત્તાદિ સાત ગુણસ્થાને બે ભાંગા, અને એક ગુણસ્થાને ચાર
ભાંગા હોય. ગોત્રકર્મના મિથ્યાત્વે પાંચ, સાસ્વાદને ચાર,
મિશ્રાદિ ત્રણ ગુણસ્થાને બે, પ્રમત્તાદિ આઠ ગુણઠાણે એક અને
એક (અયોગી) ગુણસ્થાને બે ભાંગા હોય. ॥ ૪૬ ॥

વિવેચન:-વેદનીય કર્મ અને ગોત્રકર્મના ભાંગા જાણવાને
અહીં ભાષ્યની ગાથાનો ભાવ કહે છે.-મિથ્યાત્વથી માંડીને
પ્રમત્ત લગે એટલે છ ગુણઠાણે વેદનીયના આઠ ભાંગા છે, તે
માંહેલા ધુરિલા ચાર ભાંગા હોય, અપ્રમત્તથી સયોગી લગે
સાત ગુણઠાણાને વિષે ત્રીજે, ચોથા એ બે ભાંગા હોય; એ
શાતાજ આંધે. એક અયોગી કેવળીને વિષે ચાર ભાંગા હોય,
ત્યાં પાંચમે છટ્ટો દ્વિચરમ સમય લગે અને ૭-૮ ચરમ સમયે
હોય. એ પ્રમાણે વેદનીયના ભાંગા ૧૪ ગુણઠાણે જાણવા, તથા

ગાત્રકર્મના ૭ ભાંગા છે, તે માંહે મિથ્યાત્વ ગુણઠાણે ધુરિલા પાંચ ભાંગા હોય. સાસ્વાદને પહેલો વર્ણને શેષ ૪ ભાંગા હોય. પહેલો ભાંગા તે તેઉ વાયુ માંહે હોય, તથા તેઉ વાયુ માંહેથી નીકળ્યાને કિયતકાળ લગેજ હોય; ત્યાં સાસ્વાદન ગુણઠાણું ન હોય. તથા મિશ્ર અવિરત, દેશવિરત એ ત્રણ ગુણઠાણે ચાથો પાંચમો એ બે ભાંગા હોય. મિશ્રાદિક નીચૈર્ગાત્ર ન બાંધે, કેટલાએક આચાર્ય કહે છે-દેશવિરતને પાંચમો ભાંગો એકજ હોય, નીચ ઉદયે પણ ન હોય.

પ્રમત્તાદિક પાંચ ગુણઠાણે પ્રથેકે એકેકો ભાંગો હોય, ત્યાં પ્રમત્તાદિક પાંચ ગુણઠાણે પાંચમો ભાંગો હોય, તેને ઉચ્ચૈર્ગાત્રનોજ બંધ ઉદય હોય તે માટે, અને ૧૧, ૧૨, ૧૩, ગુણઠાણે છઠ્ઠો ભાંગા હોય. બંધના અભાવથી એક અયોગી કેવળીને વિષે બે ભાંગાં હોય. ઉચ્ચનો ઉદય, બેની સત્તા એ દ્વિચરમ સમય લગે અને ઉચ્ચનો ઉદય, ઉચ્ચની સત્તા એ ભાંગો ચરમ સમયે હોય. ॥ ૪૬ ॥

ગુણસ્થાને આયુકર્મના ભાંગા

૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬
અટ્ટચ્છાહિગવીસા, સોલસ વીસં ચ વારસ છ દોસુ।

૧૧ ૧૪
દો ચડસુ તીસુ ઇક્કં, મિચ્છાહસુ આડણ મંગા ॥૪૭॥

અટ્ટચ્છાહિગવીસા=અઠ્ઠાવીસ,
છવીસ.

સોલસ વીસં=સોળ, વીસ.

વારસ=બાર.

છ=૬.

દોસુ=પ્રમત્ત અપ્રમત્ત

બે ગુણઠાણે

દો=બે.

ચડસુ=(અપૂર્વકરણાદિ) ચાર
ગુણઠાણે.

તીસુ=ત્રણ (૧૨-૧૩-૧૪) ગુણ-
ઠાણે.

ઇક્કં=એક

મિચ્છાહસુ=મિથ્યાત્વાદિગુણઠાણે.

આડણ=આયુષ્ય કર્મને વિષે.

મંગા=ભાંગા.

અર્થ:—મિથ્યાત્વાદિ ગુણસ્થાનોને વિષે આયુષ્ય કર્મના અઠ્ઠાવીશ, છવ્વીશ, સોળ, વીશ, બાર, બે [પ્રમત્ત અપ્રમત્ત] ને વિષે છ, ચાર ગુણસ્થાને બે અને ત્રણ ગુણસ્થાને એક ભાંગા હોય. ॥ ૪૭ ॥

॥ ૧૪. ગુણસ્થાનેષુ પટ્કર્મણાં ભંગાઃ ॥

૧૪	ગુણસ્થાનેષુ	જ્ઞાના ૨	દર્શન ૧૧	વેદ ૮	આયુ ૨૮	ગોત્ર ૭	અંત ૨
૧	મિથ્યાત્વે	૧	૬૨	૬૪	૨૮	૬૫	૧
૨	સાસ્વાદને	૧	૬૨	૬૪	૨૬	૪	૧
૩	મિથ્યે	૧	૩૪૨	૬૪	૨૬	૪૫૫	૧
૪	અવિરતે	૧	૨	૬૪	૨૦	૨	૧
૫	દેશવિરતે	૧	૨	૬૪	૧૨	૨	૧
૬	પ્રમત્ત સં૦	૧	૨	૬૪	૬	૧	૧
૭	અપ્રમત્ત૦	૧	૨	૩૪૨	૬	૧	૧
૮	અર્પકર૦	૧	૪	૨	૨	૧	૧
૯	અનિવૃત્તિ૦	૧	૩	૨	૨	૧	૧
૧૦	સૂક્ષ્મસંપરાયે	૧	૩	૨	૨	૧	૧
૧૧	ડવશાન્ત૦	૬૧	૮૧૨	૨	૨	૬૧	૧
૧૨	ક્ષીણમોહે	૬૧	૧૦૧૧ ૨	૨	૧	૬૧	૧
૧૩	સયોગીકેવલી	૦	૦	૨	૧	૬૧	૦
૧૪	અયોગીકેવલી	૦	૦	૬૪	૧	૬૧	૦

વિવેચન—હવે આયુઃકર્મના ભાંગા જાણવાને અર્થે આ અંતર્ભાષ્ય ગાથાનો ભાવ કહે છે.—મિથ્યાત્વ ગુણઠાણે આયુઃકર્મના અઠ્ઠાવીશ ભાંગા હોય, સાસ્વાદન ગુણઠાણે ૨૬ ભાંગા હોય; જે માટે મનુષ્ય તિર્થંચ સાસ્વાદને વર્તાતા નરકાયુ ન બાંધે તે બે ઓછા હોય મિશ્રગુણઠાણે ૧૬ ભાંગા હોય, મિશ્રદ્રષ્ટિ આઉષ્મ ન બાંધે તે માટે આયુષ્ય કાળના નારકીના બે ભાંગા.

તિર્યંચના ૪ ભાંગા, મનુષ્યના ૪ ભાંગા અને દેવતાના ૨ ભાંગા એવં ૧૨ ભાંગા ન હોય, શેષ ૧૬ ભાંગા હોય. તથા અવિરત સમ્યદ્દષ્ટિ ગુણુઠાણે ૨૦ ભાંગા હોય, તે આ પ્રમાણે=તિર્યંચના આયુર્બંધ કાળે નરક તિર્યંચ મનુષ્યાયુ બંધના ભાંગા ૩, એમ ૩ મનુષ્યના, દેવતાને આયુર્બંધ કાળે તિર્યંચાયુ બંધનો ભાંગો ૧, એમ નારકીને ભાંગો ૧, એવં ભાંગા ૮ અવિરતસમ્યદ્દષ્ટિને ન સંભવે, શેષ ૨૦ ભાંગા હોય. દેશવિરત ગુણુઠાણે ૧૨ ભાંગા હોય તે આ પ્રમાણે=દેશવિરતિ મનુષ્ય તિર્યંચ એક દેવતાનુંજ આયુ બાંધે તે માટે તિર્યંચ અને મનુષ્યને પ્રત્યેકે પરભવાયુ-ર્બંધકાળ થકી પૂર્વે એકેકો ભાંગો ૧, પરભવાયુર્બંધકાળે એકેક ભાંગો ૧ અને આયુર્બંધકાળ પછી ચારે ભાંગા હોય. જે ભણી કોષ્ઠક તિર્યંચ મનુષ્ય ચારે માંહેલું એક આયુ બાંધીને પછી દેશવિરતિપણું પામે તે માટે એ છ મનુષ્યના અને છ તિર્યંચના એવં ૧૨ ભાંગા હોય. તથા પ્રમત્ત અને અપ્રમત્ત એ બે ગુણુ-ઠાણે છ છ ભાંગા હોય. એ ગુણુઠાણે મનુષ્યના ૬ ભાંગા દેશ-વિરતિની પરે જાણવા. આયુર્બંધકાળથી પૂર્વે ૧, બંધકાળે ૧, બંધકાળ પછી ૪, એવં ૬, તથા અપૂર્વકરણ ૧, અનિવૃત્તિ બાદર ૨, સૂક્ષ્મસંપરાય ૩, અને ઉપશાન્તમોહ ૪, એ ચાર ગુણુઠાણે બે બે ભાંગા ઉપશમશ્રેણિ આશ્રયીને હોય. તે કેમ? મનુષ્યાયુનો ઉદય અને મનુષ્યઆયુની સત્તા એ ભાંગો આયુ-ર્બંધ કાળ થકી પૂર્વે હોય અને મનુષ્યાયુનો ઉદય અને મનુષ્ય દેવાયુની સત્તા એ ભાંગો આયુર્બંધ પછી હોય. એ ૪ ગુણુઠા-ણાવાળા આયુ તો બાંધે નહીં અને પૂર્વે પણ દેવતાનું આયુ બાંધ્યું હોય તે જ ઉપશમશ્રેણિ કરે પણ શેષ ૩ આયુ બાંધ્યા હોય તે ઉપશમશ્રેણિ ન કરે. અને પૂર્વબદ્ધાયુ હોય તે ક્ષપકશ્રેણિ તો પડિવજે જ નહીં તે માટે ક્ષપકશ્રેણિવાળાને તો મનુષ્યાયુ-નો ઉદય. મનુષ્યાયુની સત્તા ૧, એ એકજ ભાંગો આયુઃકર્મનો હોય. તથા ક્ષીણમોહ ૧, સયોગી ૨, અયોગી ૩, એ ૩ ગુણુ-ઠાણે એકેકો ભાંગો હોય, -મનુષ્યાયુનો ઉદય, મનુષ્યાયુની સત્તા સત્તા ૧, એ મિથ્યાત્વાદિક ૧૪ ગુણુઠાણે આયુઃકર્મના બંધોદય સત્તા સંવેધે ભાંગા જાણવા તે સર્વ મળી [૧૨૫] એકસો પચ્ચીસ થાય. ॥ ૪૭ ॥

ગુણસ્થાને મોહનીય કર્મનાં બંધસ્થાન.

ગુણઠાણસુ અટ્ટસુ, ઇક્કિક્કં મોહબંધઠાણં તુ ।
પંચ અનિઅટ્ટિઠાણે, બંધોવરમો પરં તત્તો ॥૪૮॥

ગુણઠાણસુ=ગુણસ્થાનને વિષે
અટ્ટસુ=આઠ.
ઇક્કિક્કં=એક એક.
મોહબંધઠાણં=મોહનીય કર્મનું
બંધસ્થાન.

પંચ=પાંચ બંધસ્થાન
અનિઅટ્ટિઠાણે=અનિવૃત્તિગુણઠાણે
બંધોવરમો=બંધનો અભાવ
પરં=આગળ
તત્તો=તે [અનિવૃત્તિઆદર] થી

અર્થ-મિથ્યાત્વાદિ આઠ ગુણસ્થાનને વિષે મોહનીય કર્મનું
બંધસ્થાન એક એક હોય. અનિવૃત્તિઆદર ગુણસ્થાને પાંચ
બંધસ્થાન હોય, તે [અનિવૃત્તિઆદર] થી આગળ બંધનો
અભાવ હોય. ॥ ૪૮ ॥

વિવેચન:-૯૫ ૧૪ ગુણઠાણાને વિષે મોહનીય કર્મનાં બંધ-
સ્થાનક કહે છે;-મિથ્યાત્વાદિક ૮ ગુણઠાણાને વિષે મોહનીય
કર્મનું એકેકું બંધસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-મિથ્યાદષ્ટિને
૨૨ નું બંધસ્થાનક હોય. સાસ્વાદને ૨૧ નું, મિશ્રગુણઠાણે ૧૭ નું,
અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ ગુણઠાણે ૧૭ નું, દેશવિરત ગુ ૧૩ નું,
પ્રમત્તે ૯ નું અપ્રમત્તે ૯ નું અને અપૂર્વકરણે ૯નું બંધસ્થાનક
હોય ભાંગા મિથ્યાત્વે ૬, સાસ્વા ૦ ૪, મિશ્રે ૦ ૨, અવિ ૦ ૨
દેશ ૦ ૨, પ્રમત્તે ૨, અપ્રમત્તે ૧, અપૂર્વક ૦ ૧, તથા અનિવૃત્તિઆદરે
પાંચ બંધસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-૫, ૪, ૩, ૨, ૧. ઇહાં
ભાંગો એકેકો હોય. તે પછી સૂક્ષ્મસંપરાયાદિ ગુણઠાણે બંધનો
ક્રિપરમ હોય એટલે મોહનીય કર્મનો બંધ નથી. ॥ ૪૮ ॥

ગુણસ્થાને મોહનીયકર્મનાં ઉદયસ્થાન.

સત્તાઈ દસ ડ મિચ્છે, સામાયણમીસણ નવુકોસા ।

છાઈ નવ ડ અવિરણ, દેસે પંચાઈ અટ્ટેવ ॥૪૧॥

૬-૭
વિરણ સ્વશ્રોવસમિણ, ચરારાઈ સત્ત છચ્ચ પુવ્વમિ ।

અનિઅટ્ટિવાયરે પુણ, ઇકો વ દુવે વ ડદયંસા ॥૫૦॥

સત્તાઈદસડ=સાતપ્રકૃતિથી
માંડીને દશ પર્યાંતનાં.

મિચ્છે=મિથ્યાત્વે.

સામાયણમીસણ=સાસ્વાદન
અને મિશ્રે.

નવુકોસા=સાતથી માંડીને નવ
પર્યાંતનાં.

છાઈનવ ડ=છથી માંડીને નવ
પર્યાંતનાં.

અવિરણ=અવિરત સમ્યગ્દૃષ્ટિએ
દેસે=દેશવિરતે.

પંચાઈઅટ્ટેવ=પાંચથી આઠનાં

વિરણસ્વશ્રોવસમિણ=પ્રમત્ત, અ-
પ્રમત્તે.

ચરારાઈસત્ત=ચારથી સાતપર્યાંતનાં

છ=ચારથી છ પર્યાંતનાં.

પુવ્વમિ=અપૂર્વકરણે.

અનિઅટ્ટિવાયરે=અનિવૃત્તિ આદર
ગુણઠાણે

પુણ=વળી.

ઈકો=એક.

વ=અથવા.

દુવે=બે.

ડદયંસા=ઉદયસ્થાનો.

અર્થ—મિથ્યાત્વે સાત પ્રકૃતિથી માંડીને ઉત્કૃષ્ટ દશ પર્યાંત, સાસ્વાદન અને મિશ્રે સાતથી નવ પર્યાંતના, અવિરત સમ્ય-
દૃષ્ટિએ છથી નવ પર્યાંતના, દેશવિરતે પાંચથી આઠ પર્યાંતના
પ્રમત્તે તથા અપ્રમત્તે ચારથી ૭ પર્યાંતના, અપૂર્વકરણે ચારથી
છ પર્યાંતના અને અનિવૃત્તિ આદર ગુણઠાણે વળી એક અથવા
બે ઉદયસ્થાનો મોહનીયનાં હોય. ॥ ૪૯-૫૦ ॥

વિવેચન:—હવે ૧૪ ગુણઠાણે મોહનીય કર્મનાં ઉદયસ્થાનક
કહે છે.—

મિથ્યાત્વ ગુણઠાણે સાતથી માંડીને દશ લગે ૭, ૮, ૯, ૧૦ એ ચાર ઉદયસ્થાનક હોય. ત્યાં ભાંગા પૂર્વે કહ્યા તેમ જાણવા, ચોવીશી આઠ હોય. તથા સાસ્વાદને અને મિથ્રે સાતથી માંડીને નવ લગે-૭, ૮, ૯. એ ત્રણ ત્રણ ઉદયસ્થાનક હોય. સાસ્વાદને ચાર ચોવીશી અને મિથ્રે ૪ ચોવીશી ભાંગા હોય. અવિરત સમ્યક્ત્વ ગુણઠાણે છ થી માંડી નવ લગે-૬, ૭, ૮, ૯. એ ચાર ઉદયસ્થાનક હોય. ત્યાં આઠ ચોવીશી ભાંગા ઉપજે, દેશવિરતિ ગુણઠાણે પાંચથી માંડીને આઠ લગે-૫, ૬, ૭, ૮. એ ચાર ઉદયસ્થાનક હોય, ત્યાં પણ આઠ ચોવીશી ભાંગા હોય.

ત્રેણિ હેઠે વર્ત્તો વિરત તે ક્ષાયોપશમિકવિરત કહીયે, તે પ્રમત્ત અપ્રમત ગુણઠાણાવાળો હોય, ત્યાં પ્રમત્તે અને અપ્રમત્તે પ્રત્યેકે ચાર થકી માંડીને સાત લગે ૪, ૫, ૬, ૭ એ ચાર ચાર ઉદયસ્થાનક હોય. ત્યાં પ્રમત્તે આઠ ચોવીશી અને અપ્રમત્તે આઠ ચોવીશી ભાંગા ઉપજે. અપૂર્વકરણ ગુણઠાણે ચારથી માંડી છ લગે-૪, ૫, ૬. એ ત્રણ ઉદયસ્થાનક હોય, ત્યાં ચાર ચોવીશી ભાંગા હોય. અનિવૃત્તિઆદર ગુણઠાણે એક અથવા બેનો ઉદય હોય, એ બે ઉદયસ્થાનક હોય, ત્યાં કષાય સંબંધાનના ચાર માંહેલો એક અને વેદ ત્રણ માંહેલો એક એવં બે પ્રકૃતિતું ઉદયસ્થાનક હોય, ત્યાં ચાર ભાંગા હોય. તે ચતુર્વિધ, ત્રિવિધ, દ્વિવિધ અને એકવિધ અર્થને વિષે પામીયે. ત્યાં યદપિ પૂર્વે ચતુર્વિધ અર્થે ચાર, ત્રિવિધ અર્થે ત્રણ, દ્વિવિધ અર્થે બે અને એકવિધ અર્થે એક, એવં દશ ઉદય ભાંગા કહ્યા છે, તે પણ ઇલાં સામાન્યપણે ચાર, ત્રણ, બે અને એકના અર્થની અપેક્ષાએ એકેક ભાંગો હોય, એવં ૪ ભાંગા વિવક્ષીએ એટલે નવમે ગુણઠાણે ૧૬ ભાંગા હોય. ॥ ૪૯-૫૦ ॥

एगं सुहुमसरागो, वेणइ अवेअगा भवे सेसा ।

भंगणं च पमाणं, पुव्वुद्धिण्णेण नायव्वं ॥५१॥

एगं=એકને.

सुहुमसरागो=सूक्ष्मसंपराय-

वेणइ=वेदे.

अवेअगा=अवेदक.

भवे=होय.

वाणे।

सेसा=બાકીના [૧૧-૧૨-૧૩-૧૪]

भंगणं=ભાંગાનું.

पमाणं=પ્રમાણ

पुव्वुद्धिण्णेण=પૂર્વે કહ્યા મુજબ.

नायव्वं=નાણુવું.

अर्थः—सूक्ष्मसंपरायवाणे एक प्रकृति वेदे, બાકીના [૧૧-૧૨-૧૩-૧૪] ગુણસ્થાનવાળા અવેદક [ઉદય વિનાના] હોય. ભાંગાનું પ્રમાણ પૂર્વે કહ્યા મુજબ નાણુવું ॥ ૫૧ ॥

વિવેચન—સૂક્ષ્મસંપરાય ગુણઠાણે એક કિટ્ટીકૃત સંબલન લોભ વેદે તે માટે એકનું ઉદયસ્થાનક અને એક ભાંગો હોય. એમ એકોદયના સર્વ મળી ૫ ભાંગા હોય. શેષ ઉપરના ઉપ-શાન્તમોહાદિક ૪ ગુણઠાણાં અવેદકે હોય એટલે ત્યાં મોહનીયનો ઉદય ન હોય. ઇહાં મિથ્યાત્વાદિક ગુણઠાણે ઉદયસ્થાનકના ભાંગાનું પ્રમાણ અને ભાંગાનું ઉપબંધવું તે પૂર્વે મોહનીયનાં ઉદયસ્થાનકે ભાંગા વિચાર્યા છે તેમ નાણુવું. ॥ ૫૧ ॥

મોહનીયકર્મના ઉદયસ્થાને ભંગ સંખ્યા

इक छडिकारिका—रसेव इकारसेव नव तिन्नि ।

एए चउवीसगया, वार दुगे पंच इककंमि ॥५२॥

इक=એક.

छड=છ.

इकार=અગ્યાર.

इकारसेव=અગ્યારજ

नव=નવ.

तिन्नि=ત્રણ.

૫૫=એ.

વાર=ખાર ભાંગા.

દુગે=ખે ઉદયે

પંચ=પાંચ.

इकमि=એકના ઉદયે.

અર્થ:-દશાદિ (૧૦-૯-૮-૭-૬-૫-૪) ઉદયસ્થાન આશ્રયી અનુક્રમે એક, છ, એક, અગ્યાર, અગ્યાર, નવ અને ત્રણ ચોવીશી ભાંગા હોય. એના ઉદયે ખાર ભાંગા અને એકના ઉદયે પાંચ ભાંગા હોય. ॥ ૫૨ ॥

દ્વિવેચન:-હવે દશાદિકં ઉદયસ્થાનકે ગુણઠાણાં આશ્રયીને ભાંગાની સંખ્યા કહે છે.-દશને ઉદયે એક ચોવીશી; નવને ઉદયે છ ચોવીશી, આઠને ઉદયે અગ્યાર ચોવીશી, અને સાતને ઉદયે અગ્યાર ચોવીશી ભાંગા ઉપજે. છને ઉદયે પણ અગ્યાર ચોવીશી ઉપજે અને પાંચને ઉદયે નવ ચોવીશી ભાંગા ઉપજે. ચારને ઉદયે ત્રણ ચોવીશી ઉપજે. એ સર્વ મળીને ખાવન (૫૨) ચોવીશી ઉપજે. એને ઉદયે ખાર ભાંગા ઉપજે અને એકને ઉદયે પાંચ ભાંગા ઉપજે. ॥ ૫૨ ॥

૧૨૬૫

बारसपगसट्टिसया, उदयविगप्पेहिं मोहिआ जीवा ।
चुलसीई सत्तुत्तरि, पर्यदिंदसएहिं विन्नेआ ॥५३॥

बारसपगसट्टिसया=ખારસે પાંસઠ
उदयविगप्पेहिं=ઉદયના વિકલ્પે
मोहिया=મોહ્યા-મૂંઝાયેલા
जीवा=સંસારી જીવા.

चुलसीई सत्तुत्तरिपर्यदिंदसएहिं=
૮૪૭૭ પદના સમૂહે કરીને
विन्नेया=જાણવા.

અર્થ:-ખારસે અને પાંસઠ ઉદયના વિકલ્પોવડે અને ચોરા-શીસે ને સીત્યોત્તેર પ્રકૃતિના સમૂહે કરી સંસારી જીવા મૂંઝાયેલા જાણવા. ॥ ૫૩ ॥

વિવેચન:—હવે એ સર્વ ભાંગાની સરવાળે સંખ્યા કહે છે. ખાવન ચોવીશી છે એટલે તે ખાવનને ચોવીશ ગુણ કરીને દ્વિકોદયના (૧૨) ખાર ભાંગા અને એકોદયના પાંચ ભાંગા ભેળવીએ. ત્યારે ખારસો અને પાંસઠ (૧૨૬૫) ભાંગા થાય. એટલા ઉદયને ભાંગે કરીને સર્વ સંસારી જીવ મોહનીય કર્મમાં મોહ્યા-મુંઝાણા પડયા છે-મુંઝાઈ રહ્યા છે. તેની પદ સંખ્યા કહે છે, એકેકા ભાંગા માંહે મોહનીયની જેટલી પ્રકૃતિ બોલાય તે ભાંગા માંહે તેટલાં પદ કહીયે દશને ઉદયે ૧ ચોવીશી, તે માટે દશને એક ગુણ કરતાં ૧૦, નવને ઉદયે છ ચોવીશી તે માટે નવને છ ગુણ કરતાં (૫૪) ચોપન; એમ આઠને અગ્યાર ગુણ કરતાં ૮૮, સાતને અગ્યાર ગુણ કરતાં ૭૭, છને અગ્યાર ગુણ કરતાં ૬૬, પાંચને નવ ગુણ કરતાં ૪૫, ચારને ત્રિગુણ કરતાં ૧૨, એ સર્વ મળીને ઉપર એટલી પદની ચોવીશી થઇ, એકેકી માંહે ૨૪ ભાંગા છે. તે માટે ઉપરને ચોવીશ ગુણ કરીયે ત્યારે ૮૪૮ થયા. તે માંહે દ્વિકોદયના ૧૨ ભાંગા છે તે માટે તેને બે ગુણા કીયે ૨૪ થયા, અને એકોદયના પાંચ ભાંગા એવં ૨૯ ભાંગા ભેળવીયે ત્યારે ૮૪૭૭ એટલા મોહનીયના પદવૃંદ થાય. ગુણકાણાની અપેક્ષાએ એટલા મોહનીયકર્મના પદવૃંદે કરીને સર્વ સંસારી જીવ મુંઝાણા જાણવા. ॥ ૫૩ ॥

ગુણસ્થાને મોહનીયકર્મના ઉદયભાંગા.

૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬
અટ્ટગ ચૌ ચૌ ચૌરટ્ટગા ય, ચૌરો અ હૃતિ ચૌવીસા ।

૭ ૮ ૯ ૧૦
મિચ્છાઈ અપુવ્વંતા, વારસ પળગં ચ અનિઅટ્ટી ॥૫૪॥

અટ્ટગ=આઠ

ચૌ=ચાર

ચૌર=ચાર ગુણસ્થાને [૪થી૭]

અટ્ટગા=આઠ

ચૌરો=ચાર

હૃતિ=હોાય.

ચતુવીસા=ચોવીશી ભાંગા

મિચ્છાદ્વ=મિથ્યાત્વ ગુણસ્થાનથી

અવુઠ્ઠાંતા=અપૂર્વકરણ પર્યાંત

વારસ=બાર ભાંગા

પણગં=પાંચ

ચ=ચ શબ્દે “ અનિવૃત્તિબાદરે
ચાર અને સૂક્ષ્મસંપરાયે
એક ” લેવું.

અનિચદ્વિ=અનિવૃત્તિ બાદરે

અર્થ:—આઠ, ચાર, ચાર, ચાર ગુણસ્થાને આઠ, આઠ અને ચાર ચોવીશી ભાંગા મિથ્યાત્વ ગુણસ્થાનથી અપૂર્વકરણ પર્યાંત અનુક્રમે હોય છે. અનિવૃત્તિબાદર ગુણસ્થાને બાર અને પાંચ ભાંગા હોય. ॥ ૫૪ ॥

વિવેચન:—હવે મિથ્યાત્વાદિક ગુણઠાણે પ્રત્યેકે મોહનીયના ઉદયના ભાંગા પ્રરૂપવાને અર્થે આ અન્તર્ભાષ્ય ગાથાનો ભાવ કહે છે.—મિથ્યાત્વે આઠ ચોવીશી, સાસ્વાદને ચાર ચોવીશી અને મિશ્રે ચાર ચોવીશી ભાંગા હોય, અવિરત, દેશવિરત, પ્રમત્ત અને અપ્રમત્ત એ ચાર ગુણઠાણે આઠ આઠ ચોવીશી ભાંગા પ્રત્યેકે હોય. અપૂર્વકરણે ચાર ચોવીશી હોય. મિથ્યાત્વ થકી માંડીને અપૂર્વકરણ લગે (૫૨) આવન ચોવીશી થાય. અનિવૃત્તિ ગુણઠાણે એને ઉદયે ૧૨ ભાંગા અને એકને ઉદયે ૪ ભાંગા હોય. અને એકને ઉદયે એક ભાંગા સૂક્ષ્મસંપરાયે હોય. એવં ૧૭ ભાંગા થાય. આવનને ચોવીશ ગુણ કરી તેમાં સત્તર ભેળવીએ એટલે ૧૨૬૫ ભાંગા થાય ॥ ૫૪ ॥

ગુણસ્થાને યોગાદિનાં ભાંગા

જોગોવઓગલેસા,—इएहिं गुणिआ हवंति कायठ्वा ।
जे जत्थ गुणट्ठणे, हंति ते तत्थ गुणकारा ॥ ૫૫ ॥

જોગોવધોગલેસાઈર્ણિ=યોગ,
 ઉપયોગ અને લેશ્યાદિકે
 ગુણિયાકાયઘ્વા=ગુણુલા કરવા-
 ગુણુવા
 હવંતિ=થાય
 જે=જે યોગાદિ

જત્ય ગુણઠાણે=જે ગુણુસ્થાનકે
 તે=તેટલા
 તત્ય=તે ગુણુસ્થાનકે
 ગુણકારા=ગુણાકાર-ગુણુનારા
 જાણુવા અર્થાત તેટલાએ
 ગુણુવા.

અર્થ:—યોગ, ઉપયોગ અને લેશ્યાદિકે (એ પૂર્વોક્ત ઉદય ભાંગા વિગેરેને) ગુણુના. જે ગુણુસ્થાને જેટલા યોગાદિ હોય તેટલા તે ગુણુસ્થાને ગુણુકાર જાણુવા. ॥ ૫૫ ॥

વિવેચન—હવે એ ઉદયભાંગા તથા પદવૃંદ તે યોગ, ઉપયોગ અને લેશ્યા સાથે ગુણુવા તે કહે છે.—યોગ, ઉપયોગ અને લેશ્યા-દિકે કરીને ઉદયભાંગા તથા પદવૃંદ તે ગુણુ કરવા એટલે મિથ્યાત્વાદિક ગુણુઠાણે જ્યાં યોગ, ઉપયોગ અને લેશ્યા વગેરે જેટલા હોય, તેટલા ત્યાં ગુણુકાર-ગુણુક જાણુવા-તેટલા ગુણુ કરવા.

ત્યાં પ્રથમ યોગના ગુણુકારની ભાવના લખીએ છીએ-ચાર મનોયોગ, ચાર વચનયોગ અને ઔદારિક કાયયોગ, એ નવ યોગ મિથ્યાત્વથી માંડીને દશ ગુણુઠાણે હોય. મિથ્યાત્વે એ નવ યોગ અને વૈક્રિય કાયયોગ મળી ૧૦ હોય. મિથ્યાત્વે ઉદયની આઠ ચોવીશી છે તે દશ યોગ ગુણુ કરીએ ત્યારે ૮૦ થાય. અને વૈક્રિયમિશ્ર ૧, ઔદારિક મિશ્ર ૨ અને કાર્મણુ ૩ એ ત્રણ યોગે પ્રત્યેકે ચાર ચાર ચોવીશી હોય; અનંતાનુષંધિના ઉદય સહિત જે ૪ ચોવીશી તે ઇહાં જાણુવી, પણ અનંતાનુષંધિ સહિત ૪ ચોવીશી ઇહાં ન પામીએ. જે માટે જે વેદક સમ્યક્ત્વ-વંતે પૂર્વે અનંતાનુષંધિની વિસંયોજના કરી છે તેને પરિણામની પરાવૃત્તિએ મિથ્યાત્વ પામતાં ફરી અનંતાનુષંધિ બાંધવા માંડે ત્યારે બંધાવસિકાલગે જ અનંતાનુષંધિનો ઉદય ન પામીએ. તે અનંતાનુષંધિ સહિત મિથ્યાત્વી કાળ ન કરે અને એ ૩ યોગ તો અપાંતરાલ ગતિએ તથા ઉપજતી વેળાએ હોય તિર્થંચ મનુષ્યને વૈક્રિય કરતાં વૈક્રિયમિશ્ર યોગ હોય તે ઇહાં

વિવક્ષ્યો નથી, તે માટે એ ૩ યોગને વિષે અનંતાનુબંધિ રહિ-
તની ૪ ચોવીશી ન પામીએ. ત્યારે ચાર જ ચોવીશી ૩ યોગ
ગુણી કરીએ એટલે ૧૨ થાય. તે પૂર્વલી ૮૦ માંહે ભેળવીએ
ત્યારે મિથ્યાત્વ ગુણુઠાણે ૯૨ ચોવીશી થાય. તેના ભાંગા ૨૨૦૮
થાય. તથા સાસ્વાદને ઉદય ચોવીશી ૪ અને યોગ ૧૩ હોય,
ત્યાં ૧૨ ને યોગુણુ કરતાં ૪૮ ચોવીશી થાય, અને સાસ્વાદને
વર્ત્તિતો જીવ નરકે ન ઉપજે તે માટે સાસ્વાદને વૈક્રિય મિશ્રયોગે
નપુંસક વેદ ન હોય; ત્યારે ૪ ચોવીશીને બદલે ૪ ષોડશક ઉપજે
એટલે સર્વ મળીને ભાંગા ૧૨૧૬ થાય, તથા મિશ્ર ગુણુઠાણે
ચોવીશી ચાર અને પૂર્વોક્ત નવ યોગ અને વૈક્રિય કાયયોગ
એવં ૧૦ યોગ હોય. તેને ચાર ચોવીશી ગુણુ કરવાથી ૪૦
ચોવીશી થાય, તેના ભાંગા ૯૬૦ થાય. તથા અવિરત સમ્યક્ત્વ
ગુણુઠાણે ચોવીશી ૮ અને યોગ ૧૩ હોય. ત્યાં ૧૧ યોગને આઠ
ગુણુ કરવાથી ૮૮ ચોવીશી થાય. અને વૈક્રિયમિશ્રે સ્ત્રી-
વેદ ન હોય, વૈક્રિય કાયયોગી અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ સ્ત્રીવેદી
દેવી માંહે ન ઉપજે તે માટે. અને ઔદારિકમિશ્ર કાયયોગે
નપુંસક વેદ ન હોય, અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ હોય તે નપુંસકવેદી
ઔદારિક કાયયોગી માંહે ન ઉપજે તે માટે એ એ યોગના
આઠ આઠ ષોડશક ઉપજે ત્યારે ચોવીશી ૮૮ અને ષોડશક ૧૬
તેનાં ભાંગા સર્વ મળી ૨૩૬૮ થાય. ઇહાં ટીકાકારે ઔદારિક-
મિશ્રયોગીને અને કાર્મણુકાયયોગીને સ્ત્રીવેદની પણ ના કહી
છે. પણ તે તો પ્રત્યક્ષ જ આહ્મી, સુંદરી, શ્રીમદ્ધીનાથજી અને
રાજમતી પ્રમુખ સમ્યગ્દષ્ટિ થકા ઇહાં સ્ત્રીવેદે ઉપજ્યાં છે.
ત્યાં ઉપજતાં કાર્મણુ અને ઔદારિક મિશ્રયોગ કેમ નહિ હોય ?
તે માટે તે વિચારવા યોગ્ય છે. તથા દેશવિરત ગુણુઠાણે ચોવીશી
૮ અને વૈક્રિય વૈક્રિયમિશ્ર સહિત યોગ ૧૧ હોય, તેને આઠ
ગુણુ કરતાં ૮૮ ચોવીશી થાય, તેના ભાંગા ૨૧૧૨ થાય ઇહાં
મનુષ્ય તિર્યંચનુ' ગુણુપ્રત્યયિક વૈક્રિય શરીર વિવક્ષુ' દીસે છે,
તથા પ્રમત્તસંયત ગુણુઠાણે ચોવીશી ૮ અને ઔદારિક-
મિશ્ર અને કાર્મણુ વિના યોગ ૧૩ હોય. ત્યાં ૧૧ ને આઠ
ગુણુ કરવાથી ૮૮ ચોવીશી થાય અને આહારમિશ્ર કાયયોગીને
સ્ત્રીવેદ ન હોય, જે ભણી આહારક શરીર તો ચૌદ પૂર્વધર

પુરુષ ૪ કરે પણ સ્ત્રી ન કરે તે માટે તે બે યોગનાં બે વેદ ષોડશક થાય. તે આઠને બે ગુણ કરવાથી ૧૬ ષોડશક થાય, તેના સર્વ મળી ભાંગા ૨૩૬૮ થાય. તથા અપ્રમત્ત ગુણુ-ઠાણે ચોવીસી ૮ તેને વૈક્રિય રહિત ૧૦ યોગ સાથે ગુણુતાં ૮૦ ચોવીસી થાય અને આહારક સાથે ૮ ષોડશક થાય. તેના ભાંગા ૨૦૪૮ થાય અપ્રમત્તને વૈક્રિય આહારકને પ્રારંભ છે નહીં તે માટે વૈક્રિયમિશ્ર અને આહારકમિશ્ર યોગ હોય નહીં તથા અપૂર્વકરણ ગુણુઠાણે ચોવીસી ૪ ને નવ યોગ સાથે ગુણુતાં ૩૬ ચોવીસી થાય, તેના ભાંગા ૮૬૪ થાય. તથા અનિવૃત્તિ-બાદર ગુણુઠાણે ચોવીસી નથી. ભાંગા ૧૬ ને યોગ ૯ ની સાથે ગુણુતાં ૧૪૪ ભાંગા થાય. તથા સૂક્ષ્મસંપ્રસય ગુણુઠાણે ભાંગા ૧, યોગ ૯ સાથે ગુણુતાં ભાંગા ૯ થાય. દશે ગુણુઠાણુના સર્વ મળીને યોગ સાથે ગુણુલા ઉદયભાંગા ૧૪૨૯૭ થાય. ॥ ૫૫ ॥

ગુણુસ્થાને ઉદયપદ

૧ ૨ ૩ ૪ ૫
અટ્ટટ્ટી વત્તીસં, વત્તીસં, સટ્ટીમેવ વાવન્ના ।

૬ ૭ ૮ ૧
ચોઆલં દોસુ વીસા વિઅ, મિચ્છમાઈસુ સામન્નં ॥ ૫૬ ॥

અટ્ટટ્ટી=અડસઠ [ઉદય પદો]

વત્તીસં=ખત્રીશ

સટ્ટીમેવ=સાઠજ

વાવન્ના=બાવન

ચોઆલં=ચુખ્માત્રીશ

દોસુ=બે[પ્રમત્ત અપ્રમત્ત]

ગુણુસ્થાને

વીસા=વીસ

વિઅ=[પાદ પૂરણે]

મિચ્છમાઈસુ=મિથ્યાત્વાદિને વિષે

સામન્નં=સામાન્યે

૧ ચોઆલં 'ચોઆલ', વીસાવિય મિચ્છમાઈસુ ઇતિ-પાદાંતરે,

અર્થ:—અડસઠ. બત્રીશ, બત્રીશ, સાઠ, બાવન, જે ગુણસ્થાને ચુમાળીશ અને વીશ ઉદયપદો મિથ્યાત્વ ગુણસ્થાનાદિને વિષે સામાન્યે હોય. ॥ ૫૬ ॥

વિવેચન:—હવે ઉદયપદવૃંદ યોગ સાથે ગુણવાં તે ભાત્રીએ ધીએ; ત્યાં ૧૪ ગુણકાણે ઉદયપદ પ્રરૂપવાની અંતર્ભાષ્ય ગાથાને ભાવાર્થ કહે છે—મિથ્યાત્વ ગુણકાણે ૬૮ પદ, સાસ્વાદને ૩૨ પદ, મિશ્રે ૩૨ પદ, અવિરત સમ્યક્ત્વે ૬૦ ઉદય પદ દેશવિરતિ ગુણકાણે (૫૨) બાવન પદ, પ્રમત્તે ૪૪ પદ, અપ્રમત્તે પણ ૪૪ ઉદય પદ, અને અપૂર્વકરણે ૨૦ પદ હોય. એ સર્વ મળીને ૩૫૨ પદ થાય અને એટલી ચોવીશી હોય. તે માટે ૩૫૨ ને ચોવીશ ગુણ કરીએ ત્યારે ૮૪૪૮ થાય અનિવૃત્તિઆદરે દ્વિકોદયે ૧૨ ભાંગા, તે માટે તેને બમણા કરવાથી ૨૪ થાય. અને એકોદયે ૫ ભાંગા એવં ૨૯ થાય. તે પૂર્વોક્ત ભાંગામાં ભેળવીએ ત્યારે ૮૪૭૭ મોહનીયનાં મિથ્યાત્વાદિક સર્વ ગુણકાણે થઇને સામાન્યપણે થઇને પદવૃંદ થાય.

હવે ઉદયપદ યોગ સાથે ગુણવા તે આ પ્રમાણે—ચાર મન-યોગ, ચાર વચનયોગ અને ઔદારિકકાયયોગ એ નવ યોગ તે સૂક્ષ્મસંપરાય લગે ધ્રુવ હોય. મિથ્યાત્વે એ નવ અને વૈક્રિય ૧, વૈક્રિયમિશ્ર ૨, ઔદારિકમિશ્ર ૩, તેમજ કાર્મણ ૪, એવં ૧૩ યોગ હોય અને સાતના ઉદયની ૧ ચોવીશી તે માટે સાત એકું ૭, આઠના ઉદયની ૩ ચોવીશી તે માટે આઠ ત્રી ૨૪, એમ નવ ત્રી ૨૭, દશ એકું ૧૦, એમ મિથ્યાત્વે સર્વ મળી ૬૮ પદ થાય. તે માંહે ૩૬ અનંતાનુબંધી સહિત હોય તેથી તેને ૧૩ યોગ સાથે ગુણીએ ૪૬૭ પદ થાય. અને ૩૨ પદ અનંતાનુબંધી સહિત હોય, ત્યાં ઔદારિકમિશ્ર, વૈક્રિયમિશ્ર અને કાર્મણ એ ત્રણ યોગ ન હોય; તે માટે તે ૩૨ ને દશ યોગ સાથે ગુણીએ એટલે ૩૨૦ થાય. તે જે એકઠા કરવાથી ૭૮૮ થાય, એટલાં મિથ્યાત્વ ગુણકાણે પદ થાય તેને ૨૪ ગુણ કરવાથી ૧૮૯૧૨ પદવૃંદ થાય,

સાસ્વાદને યોગ ૧૩ અને ઉદયપદ ૩૨ હોય. ઉદયના આંકને ચોવીશી જેટલી હોય તે આંક સાથે ગુણીએ તે પદ થાય.

એમ સર્વત્ર જાણવું. ત્યાં ૩૨ પદને ૧૨ યોગ સાથે ગુણીએ એટલે ૩૮૪ ચોવીશી પદ થાય. અને વૈકિંચમિત્રે નપુ'સકવેદ ન હોય તે માટે ૩૨ ષોડશક થાય. એવં ૪૧૬ પદ હોય, તે ૩૮૪ ને ચોવીશ ગુણા અને ૩૨ ને સોળ ગુણા કરવાથી ૯૭૨૮ પદવૃંદ થાય.

મિશ્રગુણઠાણે યોગ ૧૦ અને ઉદયપદ ૩૨ હોય માટે ૩૨ ને દશ ગુણા કરવાથી ૩૨૦ ચોવીશી પદ થાય. તે ૨૪ ગુણા કરવાથી ૭૬૮૦ પદવૃંદ થાય. અવિરત ગુણઠાણે ૧૩ યોગ અને ઉદયપદ ૬૦ હોય, ત્યાં ૧૧ યોગને ૬૦ ગુણા કરવાથી ૬૬૦ ચોવીશી પદ થાય. અને વૈકિંચમિત્રે સ્ત્રીવેદ ન હોય તથા ઔદારિકમિત્રે નપુ'સકવેદ ન હોય. તે માટે એ એ યોગને ૬૦ ગુણા કરવાથી ૧૨૦ ષોડશક પદ થાય. ૬૬૦ ને ચોવીશ ગુણા કરવાથી ૧૫૮૪૦ થાય અને ૧૨૦ ને સોળ ગુણા કરવાથી ૧૯૨૦ થાય. એ ભેળા કરવાથી ૧૭૭૬૦ પદવૃંદ થાય. દેશવિરતિ ગુણઠાણે વૈકિંચદ્વિક સહિત યોગ ૧૧ અને ઉદયપદ (૫૨) આવન હોય. તેને ૧૧ યોગ ગુણા કરવાથી ૫૭૨ ચોવીશી પદ થાય. તેને ૨૪ ગુણ કરતાં ૧૩૭૨૮ પદવૃંદ થાય. પ્રમત્ત ગુણઠાણે વૈકિંચદ્વિક સહિત યોગ ૧૩ હોય અને ઉદય પદ ૪૪ હોય માટે ૪૪ ને આહારકદ્વિક ટાળી ૧૧ ગુણા કરીએ ત્યારે ૪૮૪ ચોવીશીપદ થાય. આહારકદ્વિકે સ્ત્રીવેદ ન હોય, ત્યારે ૮૮ ષોડશકપદ હોય, ૪૮૪ ને ચોવીશ ગુણા કરીએ અને ૮૮ ને સોળગુણા કરી ભેળા કરીએ એટલે ૧૩૦૨૪ પદવૃંદ થાય અપ્રમત્ત ગુણઠાણે એ મિશ્ર વિના ૧૧ યોગ હોય. ઉદયપદ ૪૪ હોય. તેને આહારક ટાળી ૧૦ ગુણા કરવાથી ૪૪૦ ચોવીશીપદ થય. અને આહારક સ્ત્રીવેદે ન હોય તે માટે ૪૪ ષોડશક થાય અનેનાં મળીને ૧૧૨૬૪ પદવૃંદ થાય. અપૂ-કરણ ગુણઠાણે યોગ ૯ અને ઉદયપદ ૨૦ હોય માટે ૨૦ ને નવ યોગ ગુણા કરવાથી ૧૮૦ ચોવીશીપદ હોય. તેને ૨૪ ગુણા કરતાં ૪૩૨૦ પદવૃંદ થાય. અનિવૃત્તિઆદરે યોગ ૯ હોય, ધહાં ઉદયપદ નથી. ભાંગા ૨૮ છે તેને નવ ગુણા કરવાથી ૨૫૨ પદવૃંદ હોય, સૂક્ષ્મસંપરાયે યોગ ૯ અને ભાંગા ૧ તેથી ૯ પદવૃંદ થાય. એમ સર્વ ગુણઠાણે મળી યોગ ગુણિત કરતાં ૩૮૨૮ ચોવીશીપદ અને ૨૮૪ ષોડશકપદ થાય. તેના ૯૬૬૭૭ પદવૃંદ થાય.

હવે ઉપયોગ ગુણિત ઉદ્દય ભાંગા ભાવીએ છીએ. મિથ્યાત્વ અને સાસ્વાદને અજ્ઞાન ૩ અને દર્શન બે એવં પાંચ ઉપયોગ હોય. મિશ્ર અવિરત અને દેશવિરતે જ્ઞાન ૩ અને દર્શન ૩ એવં ૬ ઉપયોગ હોય. પ્રમત્તાદિકે જ્ઞાન ૪ અને દર્શન ૩ એવં ૭ ઉપયોગ હોય, જે ગુણકાણે જેટલી ચોવીશી તથા ભાંગા હોય તેને પોતપોતાના ઉપયોગ ગુણ કરીએ ત્યારે ઉપયોગ ગુણિત ચોવીશી અને ઉદ્દય ભાંગા થાય, તે આ પ્રમાણે—મિથ્યાત્વે ચોવીશી ૪૦ અને ભાંગા ૯૬૦ સાસ્વાદને ચોવીશી ૨૦ ભાંગા ૪૮૦. મિશ્રે ચોવીશી ૨૪ અને ભાંગા ૫૭૬ *મતાંતરે ચોવીશી ૨૦ અને ભાંગા ૪૮૦. અવિરતે ચોવીશી ૪૮ અને ભાંગા ૧૧૫૨ દેશવિરતિએ ચોવીશી ૪૮ અને ભાંગા ૧૧૫૨. પ્રમત્તે ચોવીશી ૫૬ અને ભાંગા ૧૩૪૪, અપ્રમત્તે ચોવીશી ૫૬ અને ભાંગા ૧૩૪૪ અપૂર્વે ચોવીશી ૨૮ અને ભાંગા ૬૭૨ અનિવૃત્તિએ ભાંગા ૧૧૨, સૂક્ષ્મસંપરાયે ભાંગા ૭. સર્વ મળી ચોવીશી ૩૨૦ અને ભાંગા ૭૭૯૯, મતાંતરે ૩૧૬ ચોવીશી અને ભાંગા ૭૭૦૩ જાણવા. હવે ઉપયોગ ગુણિત પદવૃંદ ભાવીએ છીએ. મિથ્યાત્વાદિકે ‘અકુટ્ટી અત્તીસ’ ઇત્યાદિ પદ કહ્યાં તેને પોતપોતાનાં ઉપયોગ સાથે ગુણીએ તે પદ થાય અને તેને ૨૪ ગુણ કરીએ તે પદવૃંદ થાય. મિથ્યાત્વે પદ ૩૪૦ અને પદવૃંદ ૮૧૬૦ સાસ્વાદને ૧૬૦, ૩૮૪૦. મિશ્રે ૧૯૨, ૪૬૦૮ મતાંતરે ૧૬૦, ૩૮૪૦. અવિરતે ૩૬૦, ૮૬૪૦. દેશવિરતે ૩૧૨, ૭૪૮૮. પ્રમત્તે ૩૦૮, ૭૩૯૨ અપૂર્વે ૦ ૧૪૦, ૩૩૬૦. એ પ્રકારે અનુક્રમે પદ અને પદવૃંદ જાણવાં. અનિવૃત્તે પદ નહીં અને પદવૃંદ ૧૯૬. સૂક્ષ્મે પદવૃંદ ૭. સર્વ મળી ઉપયોગ ગુણિત પદ ૨૧૨૦ અને પદવૃંદ ૫૧૦૮૩. મતાંતરે ૨૦૮૭ પદ અને પદવૃંદ ૫૦૩૧૫ હોય.

હવે લેશ્યા ગુણિત ઉદ્દય ભાંગા ભાવીએ છીએ—મિથ્યાત્વાદિકે ૪ ગુણકાણે છ છ લેશ્યા હોય. દેશવિરત, પ્રમત્ત અને અપ્રમત્તે તેજે, પદ અને શુકલ એ ૩ લેશ્યા હોય. અપૂર્વકરણા-

* મિશ્ર ગુણકાણે કોઈ આચાર્ય ત્રણ જ્ઞાન અને બે દર્શન માને છે તે મતે પાંચ ઉપયોગ ગણતાં.

દિકે એક શુક્લ લેશ્યા હોય. ન્યાં જેટલી ચોવીશી તથા ઉદય ભાંગા હોય તેને પોતાની લેશ્યા ગુણા કરીએ. મિથ્યાત્વે ચોવીશી ૪૮ અને ભાંગા ૧૧૫૨. સાસ્વાદને ૨૪, ૫૭૬, અવિરતે ૪૮, ૧૧૫૨. દેશે ૨૪, ૫૭૬, પ્રમત્તે ૨૪, ૫૭૬. અપ્રમત્તે ૨૪, ૫૭૬. અપૂર્વે ૪, ૯૬. એ પ્રકારે અનુક્રમે ચોવીશી અને ભાંગા હોય. અનિવૃત્તિએ ભાંગા ૧૬. સૂક્ષ્મસંપરાયે ભાંગા ૧. સર્વ મળી ૨૨૦ ચોવીશી અને ૫૨૬૭ ભાંગા થાય. એમ ૫૬ અને ૫૬૪ને પણ પોતપોતાની લેશ્યા ગુણિત કરવા^૧ ૫૫૬ ॥

૧ લેશ્યા ગુણિત ભાંગા આ પ્રમાણે જાણવા—મિથ્યાત્વે ઉદયસ્થાનના ભાંગા આઠ, સાસ્વાદને ૨૨, મિથ્રે ૨૨ અને અવિરતે આઠ. એમ સર્વ મળી ચોવીશને છ લેશ્યા સાથે ગુણતાં ૧૪૪ ચોવીશી થાય. દેશવિરતાદિ ત્રણ ગુણુદાણે પ્રત્યેક ઉદયસ્થાનના ભાંગા આઠ આઠ હોવાથી ચોવીશને ત્રણ લેશ્યા સાથે ગુણતાં ૭૨ ચોવીશી થાય. ઋણાદિ ત્રણ લેશ્યાનામાને દેશવિરતિ ગુણસ્થાનની પ્રાપ્તિ થતી નથી તે અપેક્ષાએ અહીં ત્રણ લેશ્યા ગણી છે, બાકી દેશવિરતિ અને સર્વવિરતિપણું પામ્યા પછી તે છ લેશ્યા પણ હોઈ શકે. અપૂર્વકરણે ૨૨ ચોવીશીને એક લેશ્યા સાથે ગુણતાં ૨૨ ચોવીશી થાય. સર્વ મળી ૨૨૦ ચોવીશી થઈ, તેથી ૨૨૦ને ચોવીશ ગુણતાં ૫૨૬૦ ભાંગા થાય, તેમાં અનિવૃત્તિના દ્વિકોદયના બાર અને એકોદયના પાંચ ભાંગા મેળવતાં ૫૨૬૭ લેશ્યા ગુણિત ઉદય ભાંગા થાય.

હવે ૫૬૪ને કહે છે—મિથ્યાત્વે ઉદયસ્થાનપદ્ધોની ચોવીશી ૬૮, સાસ્વાદને ૩૨, મિથ્રે ૩૨ અને અવિરતે ૬૦, સર્વ મળી ૧૬૨ ને છ લેશ્યાએ ગુણતાં ૧૧૫૨ થાય. દેશવિરતે ૫૨, પ્રમત્તે ૪૪ અને અપ્રમત્તે ૪૪ સર્વ મળી ૧૪૦ ને ત્રણ લેશ્યાએ ગુણતાં ૪૨૦ થાય. અપૂર્વકરણે વીસને એક લેશ્યાએ ગુણતાં વીસ થાય, એમ સર્વ મળીને ૧૫૬૨ ને ચોવીશ ગુણતાં ૩૮૨૦૮ થાય, તેમાં દ્વિકોદયના ચોવીશ અને એકોદયના પાંચ મળી ૨૯ મેળવતાં ૩૮૨૩૭ લેશ્યાગુણિત ૫૬૪ થાય.

ગુણસ્થાને મોહનીયકર્મનાં સત્તાસ્થાન.

૧ તિન્નેગે ૨ ઇગેગં, ૩ તિગ મીસે ૪ પંચ ૫ ચડસુ ૬ તિગ પુઠ્ઠે ।

૭ ઇકાર ૮ વાયરંમિ ૯ ડ, ૧૦ સુહુમે ૧૧ ચડ તિન્નિ ૧૨ ડવસંતે ॥૫૭॥

તિન્નિ=ત્રણ સત્તાસ્થાનક
 ઇગે=એક મિથ્યાદષ્ટિ ગુણસ્થા-
 નકે
 ઇગે=એક સાસ્વાદને
 ઇગં=એક સત્તાસ્થાન
 તિગ=ત્રણ
 મીસે=મિશ્ર ગુણસ્થાને
 પંચ=પાંચ
 ચડસુ=અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ

આદિ ચાર ગુણસ્થાને
 તિગ=ત્રણ
 પુઠ્ઠે=અપૂર્વકરણે
 ઇકાર=અગ્યાર
 વાયરંમિ=અનિવૃત્તિ આદરે
 સુહુમે=સૂક્ષ્મસંપરાયે
 ચડ=ચાર
 તિન્નિ=ત્રણ
 ડવસંતે=ઉપશાંતમોહે

અર્થ:-એક મિથ્યાત્વ ગુણસ્થાને મોહનીય કર્મનાં ત્રણ સત્તાસ્થાનકે, એક સાસ્વાદને એક સત્તાસ્થાનકે, મિશ્રે ત્રણ સત્તાસ્થાન, અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ આદિ ચાર ગુણસ્થાને પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાન અને અપૂર્વકરણે ત્રણ સત્તાસ્થાન હોય. આદર સંપરાયે અગ્યાર, સૂક્ષ્મસંપરાયે ચાર અને ઉપશાંતમોહે ત્રણ સત્તાસ્થાન હોય. ॥ ૫૭ ॥

વિવેચન:-હવે ગુણઠાણે મોહનીયકર્મનાં સત્તાસ્થાનક કહે છે-એક મિથ્યાત્વ ગુણઠાણે ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય. તે આ પ્રમાણે-૨૮, ૨૭, ૨૬, એની ભાવના સર્વત્ર પૂર્વે કહી છે તેમ બાણવી. સાસ્વાદને એક ૨૮ નું સત્તાસ્થાનક હોય. મિશ્રે ત્રણ

+ નિષદ્ધિએ તિન્નિ-ઈતિ પાઠાન્તરે.

૨૦

સત્તાસ્થાનક હોય-૨૮, ૨૭, ૨૪. અવિરતાદિક ચાર ગુણકાણે પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય-૨૮, ૨૪, ૨૩, ૨૨, ૨૧. અપૂર્વાકરણે ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય. ૨૮, ૨૪, ૨૧. ત્યાં ૨૮, ૨૪ તું ઉપશમ સમ્યક્ત્વીને અને ૨૧ તું ક્ષાયિકને હોય. અનિવૃત્તિ-બાદરે ૧૧ સત્તાસ્થાનક હોય; તે આ પ્રમાણે ૨૮, ૨૪, ૨૧, ૧૩, ૧૨, ૧૧, ૫, ૪, ૩, ૨, ૧. સૂક્ષ્મસંપરાયે ૪ સત્તાસ્થાનક હોય ૨૮, ૨૪, ૨૧, ૧. ત્યાં ત્રણ ઉપશમશ્રેણિએ અને એક ક્ષપકશ્રેણિએ હોય. ઉપશાન્તમોહ ગુણકાણે ૨૮, ૨૪, ૨૧. એ ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય. ંહાં સંવેધ પૌતાની મેળે જ વિચારીને કહેવો. *સર્વત્ર ભાવના પૂર્વાલી પરે જાણવી ૫૭.

* અહીં સંવેધ આ પ્રમાણે જાણવો—

મિથ્યાત્વે બાવીશના બંધસ્થાને ૭-૮-૯-૧૦ એ ચાર ઉદયસ્થાન હોય. તેમાં સાતના ઉદયે એકજ અઠાવીશની સત્તા હોય. આઠ આદિ ત્રણ ઉદયે ૨૮, ૨૭, ૨૬ એ ત્રણ ત્રણ સત્તાસ્થાન પ્રત્યેકે હોય, એમ સર્વ મળી દશ સત્તાસ્થાનક હોય.

સાસ્વાદને એકવીશના બંધસ્થાને ૭-૮-૯ એ ત્રણ ઉદયસ્થાનકે પ્રત્યેકને ૨૮ ની સત્તા હોય એટલે ત્રણ સત્તાસ્થાન હોય,

મિશ્રે સત્તરના બંધસ્થાને ૭-૮-૯ એ ત્રણ ઉદયસ્થાનકે પ્રત્યેકને ૨૮-૨૭-૨૪ એમ ત્રણ સત્તાસ્થાન હોય એટલે નવ સત્તાસ્થાન હોય.

અવિરતે સત્તરના બંધસ્થાને ૬-૭-૮-૯ એ ચાર ઉદયસ્થાન હોય. ત્યાં જ ને ઉદયે ૨૮, ૨૪ અને ૨૧ એ ત્રણ સત્તાસ્થાન હોય. સાત અને આઠના ઉદયે ૨૮, ૨૪, ૨૩, ૨૨ અને ૨૧ એ પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાન હોય. નવને ઉદયે ૨૧ વિના બાકીના ચાર સત્તાસ્થાન હોય, એટલે સર્વ મળી સત્તર સત્તાસ્થાન હોય.

દેશવિરતે તેરના બંધે ૫-૬-૭-૮ એ ચાર ઉદયસ્થાન હોય તેમાં પાંચને ઉદયે ૨૮-૨૪-૨૧ એ ત્રણ સત્તાસ્થાન હોય. જ ને ઉદયે

ગુણસ્થાને નામકર્મના બંધોદયે સત્તાસ્થાન.

^૧ છન્નવ ^૨ છલ્લકં ^૩ તિગ સત્ત, ^૪ દુગં દુગ તિગ દુગંતિ અટ્ટ ચડ ।

^૫ દુગ છચ્ચડ ^૬ દુગ પળ ચડ, ^૭ ચડ દુગ ^૮ ચડ પળગ ઇગ ચડ ।૫૮।

^૯ ઇગેગમટ્ટ ^{૧૦} ઇગેગમટ્ટ, છડમત્થકેવલિજિણાણં ।

^{૧૧} ઇગ ચડ ^{૧૨} ઇગ ચડ, ^{૧૩} અટ્ટ ^{૧૪} ચડ દુ છક્કમુદયંસા ॥૫૯॥

છન્નવછલ્લકં=છ, નવ અને છ (બંધ, ઉદય અને સત્તાસ્થાનક.)
તિગ સત્ત દુગં=ત્રણ, સાત, બે
દુગતિગ દુગં=બે, ત્રણ, બે
તિઅટ્ટ ચડ=ત્રણ, આઠ, ચાર.
દુગછચ્ચડ=બે, છ, ચાર
દુગપળચડ=બે, પાંચ, ચાર
ચડદુગચડ=ચાર, બે, ચાર
પળગપગચડ=પાંચ, એક, ચાર
ઇગેગમટ્ટ=એક, એક, આઠ

છડમત્થકેવલિજિણાણં=છડમત્થ
જિન (ઉપશાંતમોહક્ષીણમોહ),
કેવળીજિન (સયોગિ-અયોગિ)
ને અનુક્રમે.
પગચડ=એક, ચાર, (ઉદય સત્તા-
સ્થાનક)
અટ્ટચડ=આઠ, ચાર
દુછલ્લકં=બે, છ
ઉદયંસા=ઉદય અને સત્તાસ્થાનક

૨૮-૨૪-૨૩-૨૨-૨૧ એ પાંચ સત્તાસ્થાન હોય, સાતને ઉદયે પણ પૂર્વેકિત પાંચ સત્તાસ્થાન હોય, આઠને ઉદયે એકનીશ વિના પૂર્વેકિત ચાર સત્તાસ્થાન હોય, એમ સર્વ મળી સત્તર સત્તાસ્થાન હોય.

પ્રમત્તે નવને બંધે ૪-૫-૬-૭ એ ચાર ઉદયસ્થાન હોય, તેમાં ચારને ઉદયે ૨૮-૨૪-૨૧ એ ત્રણ સત્તાસ્થાન હોય. પાંચને ઉદયે ૨૮, ૨૪, ૨૩, ૨૨, ૨૧ એ પાંચ સત્તાસ્થાન હોય. છ ને ઉદયે પણ એજ પાંચ સત્તાસ્થાન હોય, સાતને ઉદયે ૨૧ વિના ચાર સત્તાસ્થાન હોય. એમ સર્વ મળી સત્તર સત્તાસ્થાન હોય. અપ્રમત્તે પણ એજ સત્તર સત્તાસ્થાન હોય.

અર્થ:-છ, નવ, છ; ત્રણ, સાત, બે; બે, ત્રણ બે; ત્રણ, આઠ, ચાર; બે, છ, ચાર; બે, પાંચ, ચાર; ચાર, બે, ચાર; પાંચ, એક, ચાર; એક, એક, આઠ; અને એક, એક, આઠ; એ પ્રકારે અનુક્રમે અંધ, ઉદય અને સત્તાસ્થાનકો પહેલા દશ ગુણસ્થાનોને વિષે અનુક્રમે હોય. છન્નસ્થ જિન (૧૧-૧૨) અને કેવળી જિન (૧૩-૧૪) ને અનુક્રમે એક, ચાર; એક ચાર; આઠ, ચાર અને બે, છ; ઉદય અને સત્તાસ્થાનક હોય. ॥ ૫૮-૫૯ ॥

વિવેચન:-હવે ૧૪ ગુણકાણે નામકર્મનાં અંધોદયસત્તાસ્થાનક અને ભાંગા કહે છે. -મિથ્યાત્વ ગુણકાણે નામકર્મનાં છ અંધસ્થાનક, નવ ઉદયસ્થાનક અને છ સત્તાસ્થાનક હોય. ત્યાં ૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦. એ છ અંધસ્થાનક હોય. અપર્યાપ્ત એકેન્દ્રિય પ્રાયોગ્ય આંધતા ૨૩ આંધે ત્યાં આદર સૂક્ષ્મ, પ્રત્યેક અને સાધારણ પદે ચાર ભાંગા હોય. પર્યાપ્ત એકેન્દ્રિય પ્રાયોગ્ય ૨૫ આંધતાં ૨૦ ભાંગા, અને અપ-

અપૂર્વકરણે નવના અંધે ચાર, પાંચ અને છના ઉદયસ્થાનકે ૨૮, ૨૪, ૨૧ એ ત્રણ ત્રણ સત્તાસ્થાનક પ્રત્યેકે હોય એટલે નવ સત્તાસ્થાન હોય.

અનિવૃત્તિઆદરે પાંચ, ચાર, ત્રણ, બે અને એક એ પાંચ અંધસ્થાન હોય. ત્યાં પાંચને અંધે બેને ઉદયે ૨૮-૨૪-૨૧-૧૩-૧૨-૧૧ એ છ સત્તાસ્થાન હોય. ચારને અંધે એકને ઉદયે ૨૮, ૨૪, ૨૧, ૧૧, ૫, ૪ એ છ સત્તાસ્થાન હોય. ત્રણને અંધે એકના ઉદયે ૨૮, ૨૪, ૨૧, ૪, ૩, એ પાંચ સત્તાસ્થાન હોય, બેને અંધે એકને ઉદયે ૨૮, ૨૪, ૨૧, ૩, ૨, એ પાંચ સત્તાસ્થાન હોય. એકને અંધે એકને ઉદયે ૨૮, ૨૪, ૨૧, ૨, ૧. એ પાંચ સત્તાસ્થાન હોય, એમ સર્વ મળી પાંચ અંધસ્થાનકે ૨૭ સત્તાસ્થાનક હોય.

સૂક્ષ્મસંપરાયે અંધના અભાવે એકના ઉદયે ૨૮, ૨૪, ૨૧, ૧, એ ચાર સત્તાસ્થાનક હોય.

ઉપશાંતમોહે અંધોદય વિના ૨૮, ૨૪, ૨૧ એ ત્રણ સત્તાસ્થાન હોય. એમ ૧૧ ગુણકાણે સર્વ મળી ૧૩૩ મોહનીયકર્મનાં સત્તાસ્થાન હોય એનું સ્વરૂપ પૂર્વની પેઠે વિચારવું.

પર્યાપ્ત બેઈંદ્રિય, તેઈંદ્રિય, ચઉરિંદ્રિય, અને પંચેંદ્રિય તિર્યંચ મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૨૫ બાંધતાં એકેકો ભાંગા હોય. સર્વ મળી ૨૫ ભાંગા હોય. પર્યાપ્ત એકેંદ્રિય પ્રાયોગ્ય ૨૬ બાંધતાં ભાંગા ૧૬ હોય. દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ બાંધતાં ભાંગા ૮ અને નરકગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ બાંધતાં ભાંગા ૧, એવં ૯ ભાંગા હોય. પર્યાપ્ત બેઈંદ્રિય, તેઈંદ્રિય અને ચઉરિંદ્રિય પ્રાયોગ્ય ૨૯ બાંધતાં ભાંગા ૮ પ્રત્યેકે હોય. પંચેંદ્રિય તિર્યંચ પ્રાયોગ્ય ૨૯ બાંધતાં ભાંગા ૪૬૦૮ અને મનુષ્યગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૯ બાંધતાં ભાંગા ૪૬૦૮ એમ સર્વ મળીને ૯૨૪૦ ભાંગા થાય. પર્યાપ્ત બેઈંદ્રિય, તેઈંદ્રિય અને ચઉરિંદ્રિય પ્રાયોગ્ય ૩૦ બાંધતાં પ્રત્યેકે આઠ આઠ ભાંગા અને પંચેંદ્રિય તિર્યંચ પ્રાયોગ્ય ૩૦ બાંધતાં ૪૬૦૮ ભાંગા સર્વ મળીને ૪૬૩૨ હોય. એવં ૭ બંધસ્થાનકે થઈને મિથ્યાત્વ ગુણઠાણે ૧૩૯૨૬ ભાંગા હોય. ઉદયસ્થાનક નવ હોય, તે આ પ્રમાણે—૨૧, ૨૪, ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯ ૩૦. ૩૧. ત્યાં આહારક સંયતના ૭, વૈક્રિય સંયતના ૩ * અને કેવલી સંબંધી ૮ ભાંગા ન કહેવા; તે મિથ્યાત્વે ન હોય તે માટે. શેષ સર્વ કહેવા. ૪૧, ૧૧, ૩૨, ૬૦૦, ૩૧, ૧૧૯૯, ૧૭૮૧, ૨૯૧૪, ૧૧૬૪. એ પ્રમાણે ૯ ઉદય સ્થાનકે અનુક્રમે ભાંગા હોય. સર્વ મળી મિથ્યાત્વે ઉદયભાંગા ૭૭૭૩ હોય. મિથ્યાત્વે નામકર્મનાં સત્તાસ્થાનક ૭ હોય. તે આ પ્રમાણે—૯૨, ૮૯, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮. એ બંધોદય સત્તાનો સંવેધ^૧ પોતે જ વિચારવો.

હવે સાસ્વાદન ગુણઠાણે ત્રણ બંધસ્થાનક, સાત ઉદયસ્થાનક અને બે સત્તાસ્થાનક હોય. ત્યાં ૨૮, ૨૯, ૩૦. એ ત્રણ

* ઉદ્યોત સહિત ૨૮, ૨૯, અને ૩૦ એ ત્રણ ઉદયના ભાંગા.

૧ સંવેધ આ પ્રમાણે—૨૩ ના બંધે ૯ ઉદયસ્થાન હોય. ત્યાં દેવતાના ૬૪ અને નારકીના ૫ ભાંગા વિના ૭૭૦૪ ઉદયભાંગા હોય સત્તાસ્થાન પ્રથમના ૪ ઉદયસ્થાને પાંચ પાંચ (૯૨, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮.) હોય તેમાં પણ ૨૧ ના ઉદયે મનુષ્યના ૯ ભાંગે ૭૮, અને ૨૪ ના ઉદયે વૈક્રિય વાઉકાયને ૭૮નું તથા ૮૦નું સત્તાસ્થાન ન હોય. ૨૫ ને ઉદયે તેઉ, વાઉના ઉદયના (આદર તથા સૂક્ષ્મ સાથે અયશઃકીર્તિના) જે બે ભાંગા છે ત્યાંજ ૭૮નું લાભે; શેષ ભાંગે ન લાભે. ૨૬ને ઉદયે ૨૯ ભાંગા મનુષ્યના

અંધસ્થાનક હોય, ત્યાં નરકગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ તો સાસ્વાદની ન
આંધે તેથી દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ આંધતાં ૮ ભાંગા હોય. પર્યાપ્ત

અને દશ એકેન્દ્રિયના (તેહ, વાહિના એ અને વૈક્રિય વાહિને એક વિનાના) એટલા ભાંગા વર્ણને શેષ ૩૦૦ ભાંગે તેહ અને વાહિમાંથી આવી ઉત્પન્ન થયેલાની અપેક્ષાએ પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાન લાભે, વૈક્રિય વાહિને ત્રણ લાભે. ૨૭ થી ૩૧ સુધી પાંચ ઉદયસ્થાને ૭૮ વિના ચાર ચાર સત્તાસ્થાન લાભે. કુલ ૪૦ થાય ૨૫ અને ૨૬ ના અંધસ્થાને ૨૩ ના અંધની પેઠે સમજવું પણ અહીં ઉદયભાંગાઓમાં દેવતાના ૬૪ ભાંગા ગણવા એટલે ઉદયભાંગા ૭૭૬૮ થાય કેમકે દેવતા પર્યાપ્ત એકેન્દ્રિયમાં ઉપજે છે અને તત્પ્રયોગ્ય આંધતાં તેને સ્થિર અસ્થિર શુભ અશુભ અને યશઃ અયશઃ યોગે ૮ અંધ ભાંગા હોય છે. ૨૮ ના અંધે ૩૦ અને ૩૧ એ એ ઉદયસ્થાન હોય. ૩૦ ના ઉદયે પંચેન્દ્રિય તિર્થંચના ભાંગા ૧૧૫૨ અને મનુષ્યના ૧૧૫૨. ૩૧ના ઉદયે તિર્થંચના ભાંગા ૧૧૫૨- કુલ ભાંગા ૩૪૫૬. સત્તાસ્થાન ૩૦ ના ઉદયે ૯૨, ૯૯, ૯૯, અને ૯૬ એ ચાર હોય. અહીં જે વેદક સમ્યગ્દષ્ટિ તીર્થંકર નામકર્મ આંધી પરિણામના પરાવર્તથી મિથ્યાત્વી યતાં નરકગતિ સન્મુખ થઈ નરક પ્રાયોગ્ય ૨૮ આંધે તેને ૯૯ની સત્તા હોય. શેષ ત્રણ સામાન્યપણે તિર્થંચ મનુષ્યને હોય, ૩૧નો ઉદય તિર્થંચને હોય તેથી તેને ૯૯ વિના ૩ સત્તાસ્થાન હોય. કુલ ૭ થાય. (અહીં વૈક્રિય તિર્થંચ મનુષ્યને ગણવામાં આવ્યા નથી.) દેવગતિ પ્રાયોગ્ય વર્ણને શેષ પ્રાયોગ્ય ૨૯ના અંધે નવે ઉદયસ્થાન હોય. ભાંગા ૭૭૭૩, ૨૧ ના ઉદયે છ સત્તાસ્થાન હોય, ૯૯ ની સત્તા સમ્યક્ત્વ વમી નરકે જતાં વચ્ચે હોય. ૯૨ અને ૯૯ નાં ચારે ગતિના જીવને; ૯૬ અને ૯૦ નાં દેવ નારકી વિના સર્વ જીવને અને ૭૮ નું દેવ, નારકી તથા મનુષ્ય વિના સર્વ જીવોને હોય. સર્વને વિગ્રહગતિ-એ હોય. ૨૪ ના ઉદયે ૯૯ ના વિના પાંચ એકેન્દ્રિયનેજ હોય. ૨૫ ના ઉદયે છ, ૨૧ ની પેઠે ૨૬ ના ઉદયે ૯૯ વિના પાંચ. ૯૯ નું નારકીને હોય, તેને આ ઉદયસ્થાન ન હોય તે માટે. ૨૭ ના ઉદયે ૭૮ વિના પાંચ; ૭૮ નું તેહ વાહિને હોય તે અહીં નથી, શેષ એકેન્દ્રિયાદિ મનુષ્યદિક અવશ્ય આંધે તેથી તેઓને તથા નારકાદિને પણ ૭૮ નું ન હોય તે માટે ૨૮ ના ઉદયે એજ પાંચ. અહીં ૯૬ અને ૯૦ નાં વિકલેન્દ્રિય તથા પંચેન્દ્રિય તિર્થંચ અને મનુષ્યને હોય. આકીના પૂર્વની પેઠે. ૨૯ ના ઉદયે પણ એજ પાંચ. ૩૦ ના ઉદયે ૯૯ વિના ચાર, ૯૯ નું નારકીનું હોય, તેને આ ઉદય ન હોય.

પંચેન્દ્રિય તિર્યંચ પ્રાયોગ્ય ૨૯ બાંધતાં ૩૨૦૦ ભાંગા × અને પર્યાપ્ત મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૨૯ બાંધતાં ૩૨૦૦ ભાંગા. એવં ૬૪૦૦ ભાંગા હોય. પર્યાપ્ત પંચેન્દ્રિય તિર્યંચ પ્રાયોગ્ય ૩૦ બાંધતાં ૩૨૦૦ ભાંગા હોય એમ ત્રણે બંધસ્થાનકે થઇને ૯૬૦૮ ભાંગા હોય. ઉદયસ્થાનક ૭ છે, તે આ પ્રમાણે ૨૧, ૨૪, ૨૫, ૨૬, ૨૯, ૩૦, ૩૧ ત્યાં એકેન્દ્રિયને ૨૧ ના ઉદયે આદર પર્યાપ્ત સાથે યશ અયશના બે ભાંગા જ સાસ્વાદને હોય; સૂક્ષ્મ અપર્યાપ્ત-માંહે સાસ્વાદન ન હોય તે માટે. બેઇન્દ્રિય, તેઇન્દ્રિય અને ચઉરિન્દ્રિયને ૨૧ ના ઉદયે અપર્યાપ્તનો એકેકો ભાંગા યાજીને શેષ બે બે ભાંગા હોય, પંચેન્દ્રિય તિર્યંચને પણ અપર્યાપ્તનો એકેક ભાંગા યાજીને આઠ આઠ ભાંગા હોય. દેવતાને ૨૧ ને ઉદયે આઠ ભાંગા હોય. એમ સર્વ મળી ૨૧ ને ઉદયે ૩૨ ભાંગા હોય. ૨૪ નો ઉદય તો એકેન્દ્રિયને વિષે ઉત્પન્ન માત્રને હોય. અહિં પણ આદર પર્યાપ્તને યશ અયશ સાથે જે બે ભાંગા છે તેજ હોય. સૂક્ષ્મ સાધારણ તેઉ અને વાયુ માંહે સાસ્વાદની ન ઉપજે તે માટે. સાસ્વાદનીને ૨૫ નો ઉદય તો દેવતા માંહે ઉત્પન્ન માત્રનેજ હોય, અન્ય કોઇને ન હોય. ત્યાં ભાંગા ૮ હોય. તે સુભગ, દુર્ભગ, આદેય, અનાદેય, યશ અને અયશ ઉપજે. ૨૬ નો ઉદય વિકલેન્દ્રિય, પંચેન્દ્રિય તિર્યંચ અને મનુષ્ય માંહે તે માટે. શેષની લાવના પૂર્વ પ્રમાણે. ૩૧ ના ઉદયે પણ એજ પ્રમાણે ચાર, સર્વ મળી ૨૯ના બંધે ૪૫ સત્તાસ્થાન થાય. દેવ તથા મનુષ્ય ગતિ પ્રાયોગ્ય વિના શેષ-વિકલેન્દ્રિય તથા તિર્યંચ પંચેન્દ્રિય પ્રાયોગ્ય ૩૦ના બંધે નવે ઉદયસ્થાન હોય. ત્યાં ભાંગા ૭૭૭૩ પૂર્વની જેમ હોય. અહીં સત્તાસ્થાન પ્રથમના ચાર ઉદયે પાંચ પાંચ અને પછીના પાંચ ઉદયે ચાર ચાર હોય. સર્વ મળી ૪૦ હોય. ૮૯ નું અહીં ન લાભે, ૮૯ ની સત્તાએ તિર્યંચ ગતિ પ્રાયોગ્ય બંધનો અસંભવ છે તે માટે. એ પ્રમાણે મિથ્યાત્વ ગુણકાણે સંવેધ વિચારતાં સર્વ મળી ૨૧૨ સત્તાસ્થન થાય.

× પાંચ સંઘયણ, પાંચ સંસ્થાન અને સાત યુગલના વિકલ્પ વડે, છેવડું સંઘયણ અને હુંડક સંસ્થાન અહીં ન બંધાય તે માટે.

ઉત્પન્ન માત્રનેજ હોય. ત્યાં અપર્યાપ્તાનો એકેકો ભાંગો યાળીને વિકલેન્દ્રિયના ૬, પંચેન્દ્રિય તિર્યંચના ૨૮૮ અને મનુષ્યના ૨૮૮, એવં ૫૮૨ ભાંગા ૨૬ ને ઉદયે હોય. ૨૮ નો ઉદય તો સાસ્વાદને હોય નહીં. એ યે ઉદયસ્થાનક તો ઉપબ્યા પછી અંતર્મુહૂર્ત્ત ગયે હોય અને સાસ્વાદન તો ન્યૂન છ આવળી લગે જ હોય, તે માટે ન હોય. ૨૯ નો ઉદય તો દેવતા નારકી પર્યાપ્તાને પ્રથમ પ્રાપ્ત સમ્યક્ત્વ થકી પડતાને પામીએ, ત્યાં દેવતાને ભાંગા ૮ અને નારકીને ૧ ભાંગા એવં ૯ ભાંગા હોય. ૨૦ નો ઉદય તિર્યંચ મનુષ્ય પર્યાપ્તાને પ્રથમ પ્રાપ્ત સમ્યક્ત્વથી પડતાને અને ઉત્તરવૈકિચે વર્તાતા દેવતાને હોય. ત્યાં તિર્યંચ મનુષ્યને પ્રત્યેકે ૧૧૫૨ ભાંગા અને દેવતાને ૮ ભાંગા, સર્વ મળીને ૨૩૧૨ ભાંગા હોય. ૩૧ નો ઉદય પંચેન્દ્રિય તિર્યંચ પર્યાપ્તાને પ્રથમ પ્રાપ્ત સમ્યક્ત્વથી પડતાને હોય, ત્યાં ભાંગા ૧૧૫૨ હોય. એમ સાત ઉદયસ્થાનકે થઇને સાસ્વાદન ગુણકાણે ૪૦૯૭ ઉદયભાંગા હોય. સત્તાસ્થાનક ૯૨ અને ૮૮ એ યે હોય. ત્યાં આહારક ચતુષ્ક આંધીને ઉપશમશ્રેણિ થકી પડતાં સાસ્વાદન પામે તેને ૯૨ નું સત્તાસ્થાનક હોય. અને ૮૮ નું તો ચારે ગતિના સાસ્વાદનીને હોય. હવે સંવેધ કહે છે.-૨૮ આંધતા સાસ્વાદનીને યે ઉદયસ્થાનક હોય, ૩૦, ૩૧. કરણ અપર્યાપ્તો સાસ્વાદની દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ ન આંધે તે માટે શેષ યે ઉદયસ્થાનક ન હોય. ત્યાં મનુષ્ય આશ્રયી ૩૦ ને ઉદયે યે સત્તાસ્થાનક હોય. અને પંચેન્દ્રિય તિર્યંચ આશ્રયી ૩૦ને ઉદયે ૮૮નું એકજ સત્તા* સ્થાનક હોય. ૩૧ ના ઉદયે તિર્યંચને ૮૮ નું સત્તાસ્થાનક હોય પંચેન્દ્રિય-તિર્યંચ-મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૨૯ આંધતાં સાસ્વાદનીને સાતે ઉદયસ્થાનક હોય. ત્યાં ૮૮ નું એકેકું જ સત્તાસ્થાનક હોય. ૩૦ ને ઉદયે વર્તાતા મનુષ્યને યે સત્તાસ્થાનક હોય. એમ ૨૯ ના અંધકની પેઠે ૩૦ ના અંધકનો પણ સંવેધ કહેવો. કુલ સત્તાસ્થાનના ભાંગા ૧૯ થાય.

* ઉપશમશ્રેણિ માંડે નહિ તેથી શ્રેણિથી પડવાનો અભાવ હોવાથી તિર્યંચનેદર ની સત્તા ન હોય.

હવે મિશ્ર ગુણઠાણે નામકર્મનાં બે બંધસ્થાનક, ત્રણ ઉદય-સ્થાનક અને બે સત્તાસ્થાનક હોય. ત્યાં બંધસ્થાનક ૨૮, ૨૯ એ બે હોય. ત્યાં દેવગતિ પ્રાયોગ્ય બાંધતાં મિશ્રદ્રષ્ટિ મનુષ્ય તિર્થંચને ૨૮ નું બંધસ્થાનક હોય, તેના ભાંગા ૮. અને મનુ-ષ્યગતિ પ્રાયોગ્ય બાંધતા દેવતા નારકીને ૨૯ નું બંધસ્થાનક હોય, ત્યાં ભાંગા ૮, એવં ભાંગા ૧૬. ઉદયસ્થાનક ૨૯ ૩૦, ૩૧ એ ત્રણ અને સત્તાસ્થાનક ૯૨, ૮૮, એમ બે હોય. હવે તેનો સંવેધ કહે છે—૨૮ ના બંધક મિશ્રદ્રષ્ટિને બે ઉદયસ્થાનક હોય—૩૦, ૩૧. એકેકા ઉદયસ્થાનકને વિષે બે સત્તાસ્થાનક હોય, ૯૨, ૮૮. ૨૯ ના બંધકને ૨૯ નું એક ઉદયસ્થાનક હોય, ત્યાં પણ બે સત્તાસ્થાનક હોય, કુલ ૬ થાય.

તથા અવિરત સમ્યક્દ્રષ્ટિ ગુણઠાણે ત્રણ બંધસ્થાનક, આઠ ઉદયસ્થાનક અને ચાર સત્તાસ્થાનક હોય. ત્યાં ૩ બંધસ્થાનક આ પ્રમાણે—૨૮, ૨૯, ૩૦. ત્યાં તિર્થંચ મનુષ્ય અવિરતને દેવગતિ પ્રાયોગ્ય બાંધતાને ૨૮, તીર્થંકર સહિત દેવપ્રાયોગ્ય બાંધતા મનુષ્યને ૨૯, મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય બાંધતા દેવતા નારકીને પણ ૨૯, તેનેજ તીર્થંકર સહિત મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય બાંધતાં ૩૦ નું બંધસ્થાનક હોય. ઉદયસ્થાનક ૮ હોય, તે આ પ્રમાણે

૧—૨૯ ના ઉદયે દેવતાના ભાંગા ૮ તથા નારકીનો ૧, ૩૦ ના ઉદયે તિર્થંચ તથા મનુષ્ય પ્રત્યેકના ભાંગા ૧૧૫૨ અને ૩૧ ના ઉદયે તિર્થંચના ભાંગા ૧૧૫૨ હોય. કુલ ભાંગા ૩૪૬૫ થાય. (૩૦ નો ઉદય સ્વર સહિત અને ઉદ્યોત સહિત લક્ષ્યે તો અપર્યાપ્તાવસ્થા આવી જાય છે, ત્યાં મિશ્ર ગુણઠાણું ન હોય તેથી તે સંબંધી ૫૭૬ ભાંગા અહીં ગણવામાં આવ્યા નથી. યંત્રમાં પણ આમજ છે પણ ટીકામાં ગણ્યા છે. તત્ત્વ કેવંચિગમ્ય.)

૨—૨૮ ના બંધે ભાંગા ૮, ૨૯ ના બંધે ૧૬ અને ૩૦ના બંધે ૮, કુલ બંધભાંગા ૩૨ થાય.

-૨૧, ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦ ૩૧. ત્યાં ૨૧ નો ઉદય નારકી, પંચેન્દ્રિય તિર્યંચ, મનુષ્ય અને દેવતાને જાણવો. ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વી પૂર્વબદ્ધાયુ એ સર્વને વિષે ઉપજે. પણ તે અપર્યાપ્તાને વિષે ન ઉપજે તે માટે ઈહાં અપર્યાપ્તાના ભાંગા વર્ણને શેષ ૨૫ ભાંગા હોય, ૨૫, ૨૭ નો ઉદય દેવતા, નારકી અને વૈક્રિય તિર્યંચ મનુષ્યને જાણવો. ત્યાં નારકી ક્ષાયિક વેદક સમ્યગ્દ્રષ્ટિ જાણવા, દેવતા ત્રિવિધ સમ્યક્ત્વી હોય, ૨૬ નો ઉદય તિર્યંચ મનુષ્ય ક્ષાયિક કે વેદક સમ્યગ્દ્રષ્ટિને હોય, ઉપશમ સમ્યક્ત્વી તિર્યંચ મનુષ્યમાં ન ઉપજે. ૨૮, ૨૯ નો ઉદય નારકી, દેવતા, મનુષ્ય, તિર્યંચ, વૈક્રિય તિર્યંચ અને મનુષ્યને જાણવો. ૩૦ નો ઉદય વૈક્રિય તથા સહજ પંચેન્દ્રિય તિર્યંચ, મનુષ્ય અને દેવતાને હોય. ૩૧ નો ઉદય પંચેન્દ્રિય તિર્યંચને હોય. સત્તાસ્થાનક ૪ હોય, તે આ પ્રમાણે-૯૩, ૯૨, ૯૯, ૯૮. ત્યાં જે અપ્રમત્ત સંયત અને અપૂર્વકરણવાળો તીર્થંકરાહારકદ્વિક સહિત ૩૧ બાંધીને પછી દેવતા થયો હોય તેને ૯૩ ની સત્તા અને જે આહારક બાંધીને પડે તેને ચારે ગતિએ ૯૨ ની સત્તા હોય. ૯૯ ની સત્તા દેવતા નારકી મનુષ્ય અવિરતને તીર્થંકર સહિત અને

૧-૨૧ ના ઉદયે તિર્યંચ મનુષ્ય તથા દેવતાના આઠ ભાંગા અને નારકીનો ૧, કુલ ૨૫. ૨૫ના ઉદયે વૈક્રિય મનુષ્ય તિર્યંચના આઠ, આઠ, દેવતાના ૮ અને નારકીનો ૧, કુલ ૨૫. ૨૬ના ઉદયે મનુષ્ય તથા તિર્યંચ પ્રયેકના ૨૮૮ ગણતાં ૫૭૬, ૨૭ના ઉદયે ૨૫ના ઉદયની પેઠે ૨૫. ૨૮ ના ઉદયે મનુષ્યના ૫૭૬, તિર્યંચના ૫૭૬, વૈક્રિય મનુષ્યના ૮, વૈક્રિય તિર્યંચના ૧૬, દેવતાના ૧૬ અને નારકીનો ૧, કુલ ૧૧૯૩. ૨૯ના ઉદયે મનુષ્યના ૫૭૬, તિર્યંચના ૧૧૫૨, વૈક્રિય મનુષ્યના ૮, વૈક્રિય તિર્યંચના ૧૬, દેવતાના ૧૬ અને નારકીનો ૧, કુલ ૧૭૬૯. ૩૦ ના ઉદયે મનુષ્યના ૧૧૫૨ તિર્યંચના ૧૭૨૮. વૈક્રિય તિર્યંચના ૮ અને દેવતાના ૮. કુલ ૨૮૯૬. ૩૧ ના ઉદયે તિર્યંચના ૧૧૫૨. કુલ અવિરત ગુણહાણે ઉદય ભાંગા ૭૬૬૧ થાય.

૮૮ની સત્તા ચારે ગતિના અવિરત સમ્યક્ત્વીને હોય. ઇહાં સંવેધ^૧ સ્વયમેવ વિચારી લેવો.

તથા દેશવિરતિ ગુણઠાણે એ અંધસ્થાનક, છ ઉદયસ્થાનક અને ચાર સત્તાસ્થાનક હોય. એ અંધસ્થાનક^૨ તે ૨૮, ૨૯નાં હોય, ત્યાં મનુષ્ય, તિર્યંચ પંચેન્દ્રિય દેશવિરતિ દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ અંધે. તથા મનુષ્યજ તીર્થંકર સહિત દેવપ્રાયોગ્ય ૨૯ અંધે. ઉદયસ્થાનક^૩ છ છે તે આ પ્રમાણે-૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧. સત્તાસ્થાનક ચાર હોય, તે આ પ્રમાણે-૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮ ત્યાં જે અપ્રમત્ત અપૂર્વકરણવાળો તીર્થંકર અને આહારકંદ્રિક અંધીને પડે, ને પરિણામે દેશવિરત થાય, ત્યારે ૯૩ ની સત્તા

૧-૨૮ ના અંધે આઠ ઉદયસ્થાન હોય. તેમાં ૨૫ અને ૨૭નાં વૈક્રિય તિર્યંચ મનુષ્યને હોય. દરેક ઉદયે સત્તાસ્થાન એ એ હોય (૯૨, ૮૮) કુલ ૧૬ થયા. દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૯ અંધતાં મનુષ્યને ૩૧ વિના ૭ ઉદયસ્થાનક હોય. તે પ્રત્યેકે ૯૪ અને ૮૯ એ એ સત્તાસ્થાનક હોય કુલ ૧૪ થાય. મનુષ્યગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૯ ના અંધક દેવતા તથા નારકી હોય. દેવતાને પોતાના ઋણે ઉદયસ્થાન હોય, ત્યાં પ્રત્યેકે ૯૨ અને ૮૮ એ એ સત્તાસ્થાન હોય. કુલ ૧૨ થાય. બન્ને મળી ૨૬ થાય. નારકીને ૩૦ નું ઉદયસ્થાન ન હોય. શેષ પાંચ હોય. તેને સત્તાસ્થાનો દેવતાની પેઠે હોય. મનુષ્યગતિ પ્રાયોગ્ય ૩૦ અંધતાં દેવતા તથા નારકીને પોતપોતાના ઉદય સ્થાનો હોય. દેવતાને દરેક ઉદયે ૯૩ અને ૮૯ એ એ સત્તાસ્થાન હોય નારકીને એક ૮૯ નું જ હોય. જિનતામ અને આહારકંચતુષ્ક એ ઉભયની સત્તા નારકીને ન હોય તે માટે. કુલ ૧૨ થાય. સર્વ મળી ૫૪ સત્તાસ્થાન થાય.

૨-૨૮ ના અંધે ૮ ભાંગા અને ૨૯ના અંધે ૮ ભાંગા. કુલ ૧૬ અંધભાંગા થાય.

૩-પ્રથમના ચાર ઉદય વૈક્રિય તિર્યંચ મનુષ્યને હોય. ત્યાં વૈક્રિય તિર્યંચને પહેલા એ ઉદયના એ ભાંગા અને બ્રેહ્મા એના ચાર ભાંગા. વૈક્રિય મનુષ્યને એજ ચાર ઉદયના ચાર ભાંગા. અહીં સર્વ પદ શુભ હોય તેથી વિશેષ ભાંગા ન થાય. કુલ ૧૦ થાય. ૩૦ નો ઉદય વૈક્રિય તથા સામાન્ય તિર્યંચ અને મનુષ્યને હોય. અહીં એક ભાંગા વૈક્રિય તિર્યંચને હોય અને

હોય શેષની ભાવના અવિરતની પેરે જાણવી. 'સંવેધ તો સઘળે પોતાની મેળેજ જાણવો.

તથા પ્રમત્તસંયત ગુણુઠાણુ યે અંધસ્થાનક, પાંચ ઉદય સ્થાનકે અને ચાર સત્તાસ્થાનક હોય. ત્યાં અંધસ્થાનકે ૨૮, ૨૯ એ યે દેશવિરતિની પેરે જાણવા.^૨ ઉદયસ્થાનકે^૩ ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦ એ સર્વ આહારકે સંયત અને વૈક્રિય સંયતને જાણવાં. સ્વભાવસ્થ સંયતને તો ૩૦ તું જ ઉદયસ્થાનક હોય. સત્તાસ્થાનકે ૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮ એ ચાર પૂર્વની પેરે જાણવાં.^૪

તથા અપ્રમત્ત ગુણુઠાણુ ચાર અંધસ્થાનક, એ ઉદયસ્થાનકે

સામાન્ય તિર્યંચ તથા મનુષ્યને [૬ સંઘ૦ × ૬ સંસ્થાન × ૨ વિહાયો. × ૨ સુસ્વર-દુસ્વર] ૧૪૪ ભાંગા હોય. દુર્ભાગ, અનાદેય તથા અયશનો અહીં ઉદય ન હોય તેથી વિશેષ ભાંગા ન થાય, કુલ ભાંગા ૨૮૯ થાય. ૩૧ નો ઉદય તિર્યંચને જ હોય, ભાંગા ૧૪૪ હોય સર્વ ઉદય ભાંગા ૪૪૩ થાય.

૧-૨૮ ના અંધે ૭ ઉદયે ૯૨, ૮૮ એ યે સત્તાસ્થાનક હોય અને ૨૯ ના અંધે ૩૧ વિના પાંચ ઉદયે ૯૩, ૮૯ એ યે સત્તાસ્થાન હોય. ૩૧ નો ઉદય તિર્યંચને હોય, તેને ૨૯ તું અંધસ્થાનક ન હોય તેથી કુલ સત્તાસ્થાનક ૨૨ થાય.

૨-દેશવિરતિની પેઠે અને અંધસ્થાનના ભાંગા ૧૬ થાય.

૩-પાંચે ઉદયસ્થાન વૈક્રિય અને આહારક સંયતને હોય. તેના દરેકના ભાંગા ૭, કુલ ૧૪. ૩૦ નો ઉદય સ્વભાવસ્થ સંયતને પણ હોય. તેના ભાંગા ૧૪૪, કુલ ઉદયભાંગા ૧૫૮ થાય.

૪-૨૮ ના અંધે પાંચે ઉદયે ૯૨, ૮૮ અને ૨૯ ના અંધે પાંચે ઉદયે ૯૩, ૮૯ ગણુતાં સર્વ મળી સત્તાસ્થાનક ૨૦ થાય. જિનનામની સત્તાવાળો ૨૮ ન અંધે તેથી ૨૮ ના અંધે ૯૩ અને ૮૯ ના ન હોય. આહારકસંયતને તો ૯૨ અથવા ૯૩ નાં જ હોય, ૮૮ અથવા ૮૯ નાં સત્તાસ્થાન ન હોય; આહારકની સત્તાવાળો જ આહારક શરીર કરે મારે.

અને ચાર સત્તાસ્થાનક હોય. ત્યાં ચાર અંધસ્થાનક^૧ હોય તે આ પ્રમાણે ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧. એ ઉદયસ્થાનક^૨-૨૯, ૩૦ ત્યાં જે પૂર્વે પ્રમત્ત થકો આહારક તથા વૈક્રિય કરીને તે છતાં જ અપ્રમત્ત થાય તેને ૨૯ નું ઉદયસ્થાનક પામીએ.^૩ અને ૩૦ નું સ્વાભાવિક પામીએ. સ્વભાવસ્થ અપ્રમત્તને તો ૩૦ નું જ એક ઉદયસ્થાનક હોય. સત્તાસ્થાનક ૪ હોય તે આ પ્રમાણે-૯૩, ૯૨, ૯૯, ૯૮.^૪

તથા અપૂર્વકરણ ગુણઠાણે પાંચ અંધસ્થાનક એક ઉદયસ્થાનક અને ચાર સત્તાસ્થાનક હોય. પાંચ અંધસ્થાનક^૫ હોય તે આ પ્રમાણે-૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧, ૧. ત્યાં દેવગતિ પ્રાયોગ્ય અંધને વ્યુચ્છેદે એક જ યશઃકીર્તિ આંધે. ઉદયસ્થાનક એક ૩૦ નું જ હોય. ધણાં વજ્રઋષભનારાચ સંઘયણ, છ સંસ્થાન, સુસ્વર, દુઃસ્વર અને અપ્રશસ્ત વિહાયોગતિએ કરીને ૨૪ ભાંગા થાય. તે ક્ષપક શ્રેણિવાળા આશ્રયી જાણવા. ઉપશમ શ્રેણિવાળાને તો ધુરિલાં ૩ સંઘયણ માંહેલું એક સંઘયણ હોય, તે માટે ૭૨

૧-ચાર અંધસ્થાનના ભાંગા ૪. અહીં અસ્થિર, અશુભ અને અયશનો અંધ નથી તેથી.

૨-અન્ને ઉદયે વૈક્રિય તથા આહારક સંયતને એ એ ભાંગા હોય. પ્રત્યેકને દરેક ઉદયે એક એક ભાંગા હોય, સ્વભાવસ્થ સંયતને ૩૦ના ઉદયે ૧૪૪ ભાંગા હોય. કુલ ઉદયભાંગા ૧૪૮ થાય.

૩-વૈક્રિય તથા આહારક અપ્રમત્તને ૨૯ નો ઉદય ઉદ્યોત સહિતનો સંભવે. ઉદ્યોત સહિત લઈએ તો અપર્યાપ્તાવસ્થા આવી જાય જે ઘટે નહિ.

૪-૨૮ ના અંધે અન્ને ઉદયે ૮૮ની સત્તા હોય, ૨૯ના અંધે અન્ને ઉદયે ૮૯ની સત્તા હોય, આહારકદ્વિક સહિત ૩૦ ના અંધે અન્ને ઉદયે ૯૦ની સત્તા હોય, અને તે સાથે જિનનામ સહિત ૩૧ ના અંધે અન્ને ઉદયે ૯૩ ની સત્તા હોય. કુલ સત્તાસ્થાનક ૮ થાય. અહીં તીર્થકર અથવા આહારકની જેને સત્તા હોય તે તે અંધે જ એવો નિયમ છે તેથી પ્રત્યેક ઉદયે એક એકજ સત્તાસ્થાન હોય.

૫-પાંચ અંધસ્થાનના ભાંગા ૫ થાય.

ભાંગા થાય. સત્તાસ્થાનક ૪ હોય, તે આ પ્રમાણે. ૯૩, ૯૨, ૯૯, ૯૮.

તથા અનિવૃત્તિબાદરે યશઃકીર્તિનું એક જ અંધસ્થાનક અને ૩૦ નું એક ઉદયસ્થાનક હોય, ત્યાં ક્ષપકને ભાંગા ૨૪ અને ઉપશમકને ભાંગા ૭૨ હોય. સત્તાસ્થાનક આઠ હોય, તે આ પ્રમાણે ૯૩, ૯૨, ૯૯, ૯૮, ૯૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫. ત્યાં ધુરિલાં ચાર ૯૩, ૯૨, ૯૯, ૯૮ નાં સત્તાસ્થાન ઉપશમક્રેણિએ હોય. અને ક્ષપક્રેણિએ પણ જ્યાં લગે નામકર્મની ૧૩ પ્રકૃતિ ક્ષય ન થઈ હોય ત્યાં લગે હોય અને તેર પ્રકૃતિ ક્ષય કર્યે ૯૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫, એ ચાર સત્તાસ્થાનક હોય. ઈહાં અંધોદયનો ભેદ નથી તે માટે સંવેધ નથી.

તથા સૂક્ષ્મસંપરાયે પણ એમ જ એક અંધસ્થાનક, એક ઉદયસ્થાનક અને આઠ સત્તાસ્થાનક અનિવૃત્તિબાદરની પેરે જાણવાં. ત્યાં સત્તાસ્થાનક માંહે ધુરિલાં ૪ ઉપશમકને હોય અને પછીનાં ચાર ક્ષપકને હોય, તથા છદ્મસ્થ જિન તે ઉપશાન્ત-મોહ તથા ક્ષીણમોહ અને કેવળી જિન તે સયોગી અને અયોગી કેવળી; તે ૪ને નામકર્મનો અંધ ન હોય. ઉપશાન્તમોહને ૩૦ નું એક ઉદયસ્થાનક હોય, ત્યાં ભાંગા ૭૨ હોય. સત્તાસ્થાનક ૪ હોય-૯૩, ૯૨, ૯૯, ૯૮. ક્ષીણમોહે ૩૦ નું એક ઉદયસ્થાનક હોય, ત્યાં ભાંગા ૨૪ હોય. પણ તીર્થંકર નામ સહિતને સર્વ સ્થાનાદિક પ્રશસ્ત જ હોય, તે માટે તેને ભાંગા ૧ હોય. સત્તાસ્થાનક ચાર હોય, ૯૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫. ત્યાં ૯૦ અને ૭૬ નું તીર્થંકરને અને ૭૯ તથા ૭૫ નું અતીર્થંકરને હોય.

૧-પ્રથમના ચાર અંધસ્થાને ૩૦ ના ઉદયે અનુક્રમે ૯૮, ૯૯, ૯૨ અને ૯૩ નાં સત્તાસ્થાનો હોય અને એકના અંધે ૩૦ ના ઉદયે એ ચાર સત્તાસ્થાન હોય. કુલ ૮ થાય.

સયોગી કેવળીને ઉદય સ્થાનક ૮ હોય, ૧ તે આ પ્રમાણે- ૨૦, ૨૧, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧. ત્યાં સામાન્ય કેવળીને કેવળી સમુદ્ઘાતે કાર્મણુ કાયયોગે વર્તતાં ૨૦ તુ' ઉદયસ્થાનક હોય, ત્યાં ભાંગા ૧ ત્યાં તીર્થકરને ૨૧ ના ઉદયને ભાંગો ૧; એમ પૂર્વે ઉદયસ્થાનક વિવર્યાં છે તેમ જાણવાં. આઠે ઉદય-સ્થાનકે થઇને ૬૦ ભાંગા હોય. સત્તાસ્થાનક ૮૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫. એ ચાર હોય.^૨

અયોગી કેવળીને બે ઉદયસ્થાનક ૯ અને ૮ તુ' હોય. તેના ભાંગા ૨ હોય અને સત્તાસ્થાનક^૩ હોય તે આ પ્રમાણે ૮૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫, ૯, ૮. એમ ૧૪ ગુણસ્થાને અંધોદય સત્તા-સ્થાનક, તેના ભાંગા અને સંવેધ સ્થાનની સંખ્યા તથા તેના ભાંગાની સંખ્યા કહી. ૫૮-૫૯.

મિથ્યાત્વે અંધ ભાંગા.

૨૩ ૨૫ ૨૬ ૨૮ ૨૯

ચતુષ્પણવીસા સોલસ, નવ ચત્તાલા સયા ય વાણુર્ડી ।

૩૦

૧૩૯૨૬

વત્તીસુત્તર છાયાલ-સયા મિચ્છસ્સ વંધવિહી ॥૬૦॥

૧-ઉદયસ્થાને ભાંગા ૬૦ થાય. તે પ્રમાણે:—૨૦, ૨૧, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧.

૨-૨૦ ના ઉદયે ૭૯, ૭૫. ૨૧ ના ઉદયે ૮૦, ૭૬. ૨૬ ના ઉદયે ૭૯, ૭૫. ૨૭ ના ઉદયે ૮૦, ૭૬, ૨૮ ના ઉદયે ૭૯, ૭૫. ૨૯ તથા ૩૦ ના ઉદયે પ્રત્યેકે ૮૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫. ૩૧ ના ઉદયે ૮૦, ૭૬. કુલ સત્તાસ્થાન ૨૦ થાય.

૩-૯ ના ઉદયે ૮૦, ૭૬ અને ૯, ૮ ના ઉદયે ૭૯, ૭૫ અને ૮. કુલ ૬ સત્તાસ્થાન થાય.

ચડ=ચાર ભાંગા
 પળવીસા=પચ્ચીશ.
 સોલસ=સોળ.
 નવ=નવ.
 ચત્તાલાસયાય વાળુઈ=૯૨૪૦

વત્તીસુત્તર છાયાલસયા=
 ૪૬૩૨.
 મિચ્છસ્સ=મિથ્યાત્વ ગુણુ
 સ્થાનના.
 વંઘવિઠ્ઠી=અંધના ભાંગા

અર્થ:—મિથ્યાત્વ ગુણુસ્થાને ૨૩-૨૫-૨૬-૨૮-૨૯ અને ૩૦ ના અંધસ્થાનકને વિષે અનુક્રમે ચાર, પચ્ચીશ, સોળ, નવ, આણુશે ચાળીશ અને છેંતાળીશસો અત્રીશ અંધના ભાંગા હોય ॥ ૬૦ ॥

વિવેચન:—હવે મિથ્યાત્વ ગુણુઠાણુના જે ત્રેવીશ આદિ દષ્ટને અંધસ્થાનક છે તેને વિષે કેટલા કેટલા અંધના ભાંગા ઉપજે તે પ્રકૃપવાને આ ભાષ્યની ગાથાને ભાવાર્થ કહે છે.—

ત્રેવીશને અંધસ્થાનકે ૪ ભાંગા હોય. પચ્ચીશને અંધસ્થાનકે ૨૫ ભાંગા ઉપજે. છવીશને અંધસ્થાનકે ૧૬ ભાંગા ઉપજે, અઠ્ઠાવીશને અંધસ્થાનકે ૯ ભાંગા ઉપજે, આગણુત્રીશને અંધસ્થાનકે આણુશે ચાલીશ (૯૨૪૦) ભાંગા ઉપજે, ત્રીશને અંધસ્થાનકે છેંતાલીશશે અને અત્રીશ (૪૬૩૨) ભાંગા હોય, એમ મિથ્યાત્વ ગુણુઠાણુ છ અંધસ્થાનકે થઈને તેર હજાર નવશે છવીશ (૧૩૯૨૬) ભાંગા હોય, એની ભાવના પૂર્વે કહી છે તે પ્રમાણે જણવી. ॥ ૬૦ ॥

સાસ્વાદને અંધ ભાંગા.

૨૮

૨૯

૩૦

અટ્ટ સયા ચડસટ્ટી વત્તીસસયાઈં સાસળે મેઆ ।

૩

૯૬૦૮

અટ્ટાવીસાઈંસું,

સવ્વાળડટ્ટહિગછન્નડઈં ॥ ૬૧ ॥

અટ્ટ=આઠ.

સયાચ્ચત્તઙ્કી=ચોસઠશે.

વત્તીસસવાઈ=અત્રીશશે.

સાસળે=સાસ્વાદન ગુણસ્થાને

મેઆ=અધના ભેદો-ભાંગા.

અટ્ટાવીસાહસુ=અટ્ટાવીશ વગેરે
(ત્રણ અધસ્થાનક) ને
વિષે.

સવ્વાણ=સર્વની સંખ્યા.

અટ્ટહિગચ્છત્તઙ્કી=૯૬૦૮.

અર્થ:—સાસ્વાદન ગુણસ્થાને ૨૮-૨૯ અને ૩૦ ના અધકને વિષે અનુક્રમે આઠ, ચોસઠશે અને અત્રીશશે અધના ભાંગા હોય. અટ્ટાવીશ આદિ (ત્રણ) અધસ્થાનકને વિષે સર્વ ભાંગાની સંખ્યા છન્તુશે ને આઠ થાય. ॥ ૬૧ ॥

વિવેચન:—હવે સાસ્વાદન ગુણઠાણના જે ૨૮ આદિ દ્ધને ત્રણ અધસ્થાનક છે, તેને વિષે કેટલા કેટલા ભાંગા ઉપજે? તે પ્રશ્નવાને ભાષ્યની ગાથાને ભાવાર્થ કહે છે—અટ્ટાવીશને અધસ્થાનકે ૮ ભાંગા ઉપજે. ઓગણત્રીશને અધસ્થાનકે ચોસઠશે (૬૪૦૦) ભાંગા હોય. ત્રીશને અધસ્થાનકે અત્રીશશે (૩૨૦૦) ભાંગા હોય. એ પ્રકારે સાસ્વાદન ગુણઠાણે અટ્ટાવીશાદિક ત્રણ અધસ્થાનકે થઇને સર્વ મળીને છન્તુશે અને આઠ (૯૬૦૮) ભાંગા થાય. ભાવના પૂર્વે કહી છે. અને મિશ્રાદિક ગુણઠાણે તે અધસ્થાનકના ભાંગા થોડા છે, તેથી તે પૂર્વે કહ્યા છે તેમ જાણવા. ॥ ૬૧ ॥

મિથ્યાત્વ ગુણુસ્થાને નામ્નો અધોદયસત્તા-
સંવેધયંત્રકમ્ ૧.

અંધ	ભાંગા.	ઉદય.	ઉદય. સંખ્યા.	ભાંગ.	સત્તારથાનાતિ.
૨૩	૪	૨૧ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦ ૩૧	૩૨ ૧૧ ૨૩ ૬૦૦ ૨૨ ૧૧૮૨ ૧૭૬૪ ૨૯૦૬ ૧૧૬૪	૭૭૦૪	૯૨૧૮૧૮૬૧૮૦૧૭૮ ૯૨૧૮૧૮૬૧૮૦૧૭૮ ૯૨૧૮૧૮૬૧૮૦૧૭૮ ૯૨૧૮૧૮૬૧૮૦૧૭૮ ૯૨૧૮૧૮૬૧૮૦ ૯૨૧૮૧૮૬૧૮૦ ૯૨૧૮૧૮૬૧૮૦ ૯૨૧૮૧૮૬૧૮૦ ૯૨૧૮૧૮૬૧૮૦
૨૫	૨૫	૨૧ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦ ૩૧	૪૦ ૧૧ ૩૧ ૬૦૦ ૩૦ ૧૧૯૮ ૧૭૮૦ ૨૯૧૪ ૧૧૬૪	૭૭૬૮	૯૨૧૮૧૮૬૧૮૦૧૭૮ ૯૨૧૮૧૮૬૧૮૦૧૭૮ ૯૨૧૮૧૮૬૧૮૦૧૭૮ ૯૨૧૮૧૮૬૧૮૦૧૭૮ ૯૨૧૮૧૮૬૧૮૦ ૯૨૧૮૧૮૬૧૮૦ ૯૨૧૮૧૮૬૧૮૦ ૯૨૧૮૧૮૬૧૮૦ ૯૨૧૮૧૮૬૧૮૦
૨૬	૧૬	૨૧ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦ ૩૧	૪૦ ૧૧ ૩૧ ૬૦૦ ૩૦ ૧૧૯૮ ૧૭૮૦ ૨૯૧૪ ૧૧૬૪	૭૭૬૮	૯૨૧૮૧૮૬૧૮૦૧૭૮ ૯૨૧૮૧૮૬૧૮૦૧૭૮ ૯૨૧૮૧૮૬૧૮૦૧૭૮ ૯૨૧૮૧૮૬૧૮૦૧૭૮ ૯૨૧૮૧૮૬૧૮૦ ૯૨૧૮૧૮૬૧૮૦ ૯૨૧૮૧૮૬૧૮૦ ૯૨૧૮૧૮૬૧૮૦ ૯૨૧૮૧૮૬૧૮૦

x ૨૮	૯	૨૫	૧૬	૩૫૪૪	૯૨૦૮૮
		૨૭	૧૬		૯૨૦૮૮
		૨૮	૨૪		૯૨૦૮૮
		૨૯	૨૪		૯૨૦૮૮
		૩૦	૨૩૧૨+		૯૨૦૮૯૦૮૮૮૬
		૩૧	૧૧૫૨		૯૨૦૮૮૮૬
૨૯	૯૨૪૦	૨૧	૪૧	૭૭૭૩	૯૨૦૮૯૦૮૮૮૬૦૧૭૮
		૨૪	૧૧		૯૨૦ ૮૮૬૦૧૭૮
		૨૫	૩૨		૯૨૦૮૯૦૮૮૬૦૧૭૮
		૨૬	૬૦૦		૯૦૮૮૮૬૦૧૭૮
		૨૭	૩૧		૯૨૦૮૯૦૮૮૬૦
		૨૮	૧૧૯૯		૯૨૦૮૯૦૮૮૬૦
		૨૯	૧૭૮૧		૯૨૦૮૯૦૮૮૬૦
		૩૦	૨૯૧૪		૯૨૦૮૮૬૦૧
૩૧	૧૧૬૪	૯૨૦૮૮૬૦૧			
૩૦	૪૬૩૨	૨૧	૪૧	૭૭૭૩	૯૨૦૮૮૮૬૦૧૭૮
		૨૪	૧૧		૯૨૦૮૮૮૬૦૧૭૮
		૨૫	૩૨		૯૨૦૮૮૮૬૦૧૭૮
		૨૬	૬૦૦		૯૨૦૮૮૮૬૦૧૭૮
		૨૭	૩૧		૯૨૦૮૮૮૬૦૧
		૨૮	૧૧૯૯		૯૨૦૮૮૮૬૦૧
		૨૯	૧૭૮૧		૯૨૦૮૮૮૬૦૧
		૩૦	૨૯૧૪		૯૨૦૮૮૮૬૦૧
૩૧	૧૧૬૪	૯૨૦૮૮૮૬૦૧			
૬	૧૩૯૨૬	૫૧	૪૨૩૩૦		૨૨૦

x ૨૮ ના બંધે ૬ ઉદ્યસ્થાન લીધાં છે. તેમાં વૈક્રિય તિયંચ અને વૈક્રિય મનુષ્યને ગણવામાં આવ્યા છે. વૈક્રિય તિયંચ મનુષ્ય ૨૮ બાંધી શકે છે તેથી. તેથી તેના પહેલાં પાંચ (૩૧ વિના) ઉદ્યના ભાંગા ૮૮ સમજવા.

+ કોઈ પણ મિથ્યાત્વી મનુષ્ય કે તિયંચ અખ્યાતાવસ્થામાં દેવ કે નરક પ્રાપ્તિ અર્થ કરે નહિ.

સાસ્વાદને નામને બંધોદયસત્તાસંવેધયંત્રમ્ ૨.

	લાંગા	ઉદય	લાંગ સંખ્યા.		સત્તાસ્થાનાનિ
૨૮	૮	૩૦ ૩૧	૨૩૦૪ ૧૧૫૨	૩૪૫૬	૬૨૧૮૮ ૮૮
૨૯	૬૪૦૦	૧૧ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૯ ૩૦ ૩૧	૩૨ ૨ ૮ ૫૮૨ ૯ ૨૩૧૨ ૧૧૫૨	૪૦૬૭	૮૮ ૮૮ ૮૮ ૮૮ ૮૮ ૬૨૧૮૮ ૮૮
૩૦	૩૨૦૦	૨૧ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૩૦ ૩૧	૩૨ ૨ ૮ ૫૮૨ ૯ ૨૩૧૨ ૧૧૫૨	૪૦૬૭	૮૮ ૮૮ ૮૮ ૮૮ ૬૨૧૮૮ ૮૮
૩	૯૬૦૮	૧૬		૧૧૬૫૦	૧૯

મિશ્રે નામને બંધોદયસત્તાસંવેધ. ૩

બંધ.	લાંગા.	ઉદય લાંગ સંખ્યા.			સત્તાસ્થાનાનિ
૨૮	૮	૩૦ ૩૧	૨૩૦૪ ૧૧૫૨	૩૪૫૬	૬૨૧૮૮ ૬૨૧૮૮
૨૯	૮	૨૯	૯	૯	૬૨૧૮૮
૨	૧૬	૩		૩૪૬૫	૬

अविरते नाम्नो अधोदयससत्तासवेध. ४

अध	लांगा.	दिय.	लांग संप्या	सत्तास्थानानि.
२८	८	२१ २५ २६ २१७ २८ २९ ३० ३१	१६ १६ ५७६ १६ ११७६ १७५२ २८८८ ११५२	७५६२ ६२१८८ ६२१८८ ६२१८८ ६२१८८ ६२१८८ ६२१८८ ६२१८८ ६२१८८
२९	१६	२१ २५ २६ २७ २८ २९ ३०	१७ १५ २८८ १७ ६०१ ६०१ ११६०	२७०१ ६३६२१८६८८ ६३६२१८६८८ ६३६२१८६८८ ६३६२१८६८८ ६३६२१८६८८ ६३६२१८६८८ ६३६२१८६८८
३०	८	२१ २५ २७ २८ २९ ३०	६ ६ ६ १७ १७ ८	६६ ६६ ६६ ६६ ६६ ६६
३	३२	२१		१०३६२ ५४

દેશવિસ્તે બંધોદયસત્તાસંવેધ. ૫

બંધ	લાંગા.	ઉદય.	ભંગ સંખ્યા		સત્તાસ્થાનાનિ
૨૮	૮	૨૫	૨	૪૪૩	૯૨૧૮૮
		૨૭	૨		૯૨૧૮૮
		૨૮	૩		૯૨૧૮૮
		૨૯	૩		૯૨૧૮૮
		૩૦	૨૮૯		૯૨૧૮૮
		૩૧	૧૦૪		૯૨૧૮૮
૨૯	૮	૨૫	૧	૧૪૮	૯૩૧૮૯
		૨૭	૧		૯૩૧૮૯
		૨૮	૧		૯૩૧૮૯
		૨૯	૧		૯૩૧૮૯
		૩૦	૧૪૪		૯૩૧૮૯
		૨	૧૬		૧૧

પ્રમત્તસંયતે બંધોદયસત્તાસંવેધ ૬

બંધ	લાંગા.	ઉદય.	ભંગ સંખ્યા.		સત્તાસ્થાનાનિ
૨૮	૮	૨૫	૨	૧૫૮	૯૨૧૮૮
		૨૭	૨		૯૨૧૮૮
		૨૮	૪		૯૨૧૮૮
		૨૯	૪		૯૨૧૮૮
		૩૦	૧૪૬		૯૨૧૮૮
		૨૯	૮		૨૫
૨૭	૨			૯૩૧૮૯	
૨૮	૪			૯૩૧૮૯	
૨૯	૪			૯૩૧૮૯	
૩૦	૧૪૬			૯૩૧૮૯	
૨	૧૬			૧૦	૩૩૬

અપ્રમત્તે બંધોદયસત્તાસંવેધ. ૭

બંધ.	ભાંગા.	ઉદય.	ભંગ સંખ્યા.		સત્તાસ્થાનાનિ.
૨૮	૧	૨૯	૪૨	૧૪૮	૮૮
		૩૦	૪૧૪૬		૮૮
૨૯	૧	૨૯	૪૨	૧૪૮	૮૯
		૩૦	૪૧૪૬		૮૯
૩૦	૧	૨૯	૨	૧૪૮	૯૨
		૩૦	૧૪૬		૯૨
૩૧	૧	૨૯	૨	૧૪૮	૯૩
		૩૦	૧૪૬		૯૩
૪	૪	૮		૫૯૨	૮

અપૂર્વકરણે બંધોદયસત્તાસંવેધ. ૮

બંધ.	ભાંગા.	ઉદય.	ભંગ સંખ્યા.		સત્તાસ્થાનાનિ
૨૮	૧	૩૦	૫૨		૮૮
૨૯	૧	૩૦	૭૨		૮૯
૩૦	૧	૩૦	૭૨		૯૨
૩૧	૧	૩૦	૭૨		૯૩
૧	૧	૩૦	૭૨		૯૩૯૨૧૮૯૧૮૮
૫	૫	૫	૩૬૦		૮

૨૧૦૧૧૧૨ ગુણસ્થાનેષુ સંવેધો નાસ્તિ એકેકબંધોદયસ્થાનત્વાત.

૪૨૮ તથા ૨૯ ના બંધે ૨૯ અને ૩૦ ના ઉદયે અનુક્રમે ૧ અને ૧૪૫ ભાંગા સંભવે. બન્ને ઉદયમાં આહારકના ઉદયવાળા ભાંગા ન થઈ. જેનો ઉદય તેનો બંધ આ (અપ્રમત્ત) ગુણક્રણે હોય જ, એમ આમાં હેતુ સમન્વય છે.

સયોગિન: ઉદયસત્તાસંવેધયંત્ર ૧૩

બંધ.	ભાંગા.	ઉદય	ભાંગા.	સત્તાસ્થાનાનિ.
		૨૦	૧	૭૯૧૭૫
		૨૧	૧	૮૦૧૭૬
	૦	૨૬	૬	૭૯૧૭૫
		૨૭	૧	૮૦૧૭૬
		૨૮	૧૨	૮૦૧૭૬૧૭૬૧૭૫
		૨૯	૧૩	૮૦૧૭૬૧૭૬૧૭૫
		૩૦	૨૫	૮૦૧૭૬
		૩૧	૧	
૦	૦	૮	૬૦	૨૦

અયોગિન: ઉદયસત્તાસંવેધયંત્ર. ૧૪

બંધ.	ભાંગા.	ઉદય	ભાંગા.	સત્તાસ્થાનાનિ.
		૯	૧	૮૦૧૭૬૧૯
૦	૦	૮	૧	૭૯૧૭૫૮
		૨	૨	૬

* ૧૪ ગુણસ્થાનેષુ બંધોદયસત્તાસંવેધે સ્થાનૈકયં
ભંગૈકયં ચ શ્રેયં ॥ ૧૫

ગુણ.	બંધ સ્થા.	બંધ ભંગા	ઉદય સ્થા.	ઉદય ભંગા,	સત્તાસ્થાન સંવેધ.
૧૪	૮	૧૩૯૪૫	૧૨	૭૭૫૧	૧૨
૧	૬	૧૩૯૨૬	૫૧	૪૨૩૩૦	૨૨૦
૨	૩	૯૬૦૮	૧૬	૧૧૬૫૦	૧૯
૩	૨	૧૬	૩	૩૪૬૫	૬
૪	૩	૩૨	૨૪	૦૩૬૨	૫૪
૫	૨	૧૬	૧૧	૫૬૧	૨૨
૬	૨	૧૬	૧૦	૩૧૬	૨૦
૭	૪	૪	૮	૫૯૨	૮
૮	૫	૫	૫	૩૬૦	૮
૯	૧	૧	૧	૭૨	૮
૧૦	૧	૧	૧	૭૨	૮
૧૧	૧	૦	૧	૭૨	૪
૧૨	૦	૦	૧	૨૪	૪
૧૩	૦	૦	૮	૬૦	૨૦
૧૪	૦	૦	૨	૨	૬
	૨૯	૨૩૬૨૫	૧૪૨	૬૯૯૬૮	૪૦૭

नामनः १० गुणस्थानेषु अधस्थानानां लंगाः अकथे
२६ स्थानानि, लंगाश्च २३६२५

१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०				
२३	४	२८	८२८	८२८	८२८	८२८	१२८	१	१	१	१		
२५	२५	२६५४००	२६	८२६	१६२६	८२६	८२६	१२६	१				
२६	१६	३०३२००	३०	८			३०	१३०	१				
२८	६						३१	१३१	१				
२९	६२४०							१	१				
३०	४६३२												
६	१३६२६	३६६०८	२१६	३३२	२१६	२१६	४	४	५	५	१	१	१

નામન: ૧૪ ગુણસ્થાનેષુ ઉદય સ્થાનાનાં ભાંગા: ઐક્યે । ઉદયસ્થાન ૫૫, ભાંગા ૨૪૧૧૯

૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪
૨૧	૪૧૨૧	૩૨૨૯	૯૨૧	૨૫૨૫	૨	૨૯	૩૦	૩૦	૩૦	૩૦	૩૦	૨૪૨૦	૧૮
૨૪	૧૧૨૪	૨૩૦૨	૨૫૨૫	૨	૨૭	૩૦						૨૧	૧૯
૨૫	૩૨૨૫	૮૩૧	૫૭૬	૩	૨૮	૪						૨૬	૧
૨૬	૬૦૦૨	૫૨૨	૨૫૨૯	૩	૨૯	૪						૨૭	૧
૨૭	૩૧૨૯	૯	૨૮	૩૦	૩૦	૩૧						૨૮	૧
૨૮	૧૧૯૩	૨૩૧૨	૨૯	૩૦	૨૯	૩૧						૨૯	૧
૨૯	૧૭૮૧	૩૧૧૫	૩૦	૨૯	૩૧	૩૨						૩૦	૧
૩૦	૨૯૧૪		૩૧	૩૧	૩૨	૩૩						૩૧	૧
૩૧	૧૧૬૪											૩૨	૧
૯૭૭૩	૭૪૦૯૭	૩૩૬૬૫	૮૭૬૬૧	૬૪૪૩	૫૧૫૮	૨૧૪૮	૧૭૨	૧૭૨	૧૭૨	૧૭૨	૧૨૪	૮૬૦	૨

મિથ્યાત્વ ગુણુસ્થાને ઉદયભાંગા.

૨૪ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭ ૨૮

ઇગચત્તિગાર વત્તીસ, છસય ઇગતીસિગારનવનઉઈ ।

૨૯ ૩૦ ૩૧ ૭૭૭૩

સતરિગસિ યુતીસચુદ, ઇગારચુસટ્ટિ મિચ્છુદયા ॥૬૨॥

ઇગચત્ત=એકતાલીશ.
 ઇગાર=અગ્યાર.
 વત્તીસ=અત્રીશ.
 છસય=છશેં
 ઇગતીસ=એકત્રીશ
 ઇગારનવનઉઈ=૧૧૯૯

સતરિગસિ=સત્તરશેં એકાશી
 યુતીસચુદ=૨૯૧૪
 ઇગારચુસટ્ટિ=૧૧૬૪
 મિચ્છુદયા=મિથ્યાત્વ ગુણુસ્થા-
 નના ઉદયના ભાંગા

અર્થ:—મિથ્યાત્વ ગુણુસ્થાને ૨૧, ૨૪, ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦ અને ૩૧ ના ઉદયસ્થાનોને વિષે અનુક્રમે ૪૧, ૧૧, ૩૨, ૬૦૦, ૩૧, ૧૧૯૯, ૧૭૮૧, ૨૯૧૪, અને ૧૧૬૪ ઉદયના ભાંગા હોય. ॥ ૬૨ ॥

વિવેચન:—હવે મિથ્યાત્વ ગુણુઠાણાનાં એકત્રીશ આદિ ઢઘને નવ ઉદયસ્થાનકને વિષે ભાંગા પ્રરૂપવાની ગાથાનો ભાવ કહે છે. એકવીશને ઉદયસ્થાનકે ૪૧ ભાંગા ઉપજે, ચોત્રીશને ઉદયસ્થાનકે ૧૧ ભાંગા હોય, પચ્ચીશને ઉદયસ્થાનકે ૩૨ ભાંગા હોય, છવીશને ઉદયસ્થાનકે (૬૦૦) છશેં ભાંગા હોય, સત્તાવીશને ઉદયસ્થાનકે ૩૧ ભાંગા હોય, અઠ્ઠાવીશને ઉદયસ્થાનકે અગ્યારશેં નવાણુ (૧૧૯૯) ભાંગા ઉપજે, ઓગણત્રીશને ઉદયસ્થાનકે સત્તરશેં અને એકાશી (૧૭૮૧) ભાંગા હોય, ત્રીશને ઉદયસ્થાનકે ઓગણત્રીશશેં અને ચઉદ (૨૯૧૪) ભાંગા ઉપજે અને એકત્રીશને ઉદયસ્થાનકે અગ્યારશેં ચોસઠ (૧૧૬૪) ભાંગા થાય. એ પ્રકારે મિથ્યાત્વ ગુણુઠાણુ એ નવ ઉદયસ્થાનકે થઇને સર્વ અળીને સત્યોત્તરશેં તહાંતેર (૭૭૭૩) ભાંગા હોય. ॥ ૬૨ ॥

નામકર્મનાં બંધસ્થાન તે તેના ભાંગા.

ગુણસ્થાનેષુ		નામકર્મણુ: બંધસ્થાનાનિ ૮		તદ્ભાંગા: ૧૩૯૪૫
૧	મિથ્યાત્વે	૬	૨૩૨૫૧૬૨૮૨૯૩૦	૧૩૯૨૬
૨	સાસ્વાં	૩	૨૮૨૯૩૦	૯૬૦૮
૩	મિશ્રે	૨	૨૮૨૯	૧૬
૪	અવિરં	૩	૨૮૨૯૩૦	૩૨
૫	દેશવિં	૨	૨૮૨૯	૧૬
૬	પ્રમત્તે	૨	૨૮૨૯	૧૬
૭	અપ્રમં	૪	૨૮૨૯૩૦૩૧	૪
૮	અપૂર્વકં	૫	૨૮૨૯૩૦૩૧૧૨	૫
૯	અનિવૃં	૧	૧	૧
૧૦	સૂક્ષ્મં	૧	૧	૧
૧૧	ઉપં	૦		
૧૨	ક્ષીણમોહે	૦		
૧૩	સયોગિ	૦		
૧૪	અયોગિ	૦		
		૨૯		૨૩૬૨૫

નામકર્મના ઉદયસ્થાન તેના ભંગ ને સત્તાસ્થાન.

નામકર્મભણુ : ઉદયસ્થાનાનિ ૧૨	તદ્ભંગા ૭૭૯૧	નામકર્મભણુ: સત્તા- સ્થાનાનિ ૧૨
દર૧ાર૪ાર૫ાર૬ાર૭ાર૮ાર૯ા૩૦ા૩૧	૭૭૭૩	૬ દર૧ાર૯ાર૮ાર૯ાર૯ ૧૮૦૧૭૮
૭ર૧ાર૪ાર૫ાર૬ાર૯ા૩૦ા૩૧	૪૦૯૭	૨ દર૧ાર૯
૩ર૯ા૩૦ા૩૧	૩૪૬૫	૨ દર૧ાર૯
૮ર૧ાર૫ાર૬ાર૭ાર૮ાર૯ા૩૦ા૩૧	૭૬૬૧	૪ દર૩ાર૯ાર૧ાર૯ાર૯
૧ર૫ાર૭ાર૮ાર૯ા૩૦ા૩૧	૪૪૩	૪ દર૩ાર૯ાર૧ાર૯ાર૯
૫ર૫ાર૭ાર૮ાર૯ા૩૦	૧૫૮	૪ દર૩ાર૯ાર૧ાર૯ાર૯
૨ર૯ા૩૦	૧૪૮	૪ દર૩ાર૯ાર૧ાર૯ાર૯
૧૩૦	૭૨	૪ દર૩ાર૯ાર૧ાર૯ાર૯
૧૩૦	૭૨	૮ દર૩ાર૯ાર૧ાર૯ાર૯ાર૯ ૮૦૧૭૯૧૭૬૧૭૫
૧૩૦	૭૨	૮ દર૩ાર૯ાર૧ાર૯ાર૯ાર૯ાર૯ ૮૦૧૭૯૧૭૬૧૭૫
૧૩૦	૭૨	૪ દર૩ાર૯ાર૧ાર૯ાર૯
૧૩૦	૨૪	૪ ૮૦૧૭૯૧૭૬૧૭૫
૮ર૦ાર૧ાર૬ાર૭ાર૮ાર૯ા૩૦ા૩૧	૬૦	૪ ૮૦૧૭૯૧૭૬૧૭૫
૨૯ા૮	૨	૬ ૮૦૧૭૯૧૭૬૧૭૫ ૯ા૮
૫૫	૨૪૧૧૯	૬૪

सास्वादन उदय लांगा

^{२१} बत्तीस ^{२४} दुन्नि ^{२५} अट्टय, ^{२६} वासीइसयायपच ^{२७} नव उदया ।

^{३०} बारहिआ ^{३१} तेवीसा, ^{४०७७} बावन्निकारस सया य ॥ ६३ ॥

बत्तीस=अत्रीश

नव=नव

दुन्नि=भे

उदया=उदयना लांगा

अट्ट=आठ

बारहिया तेवीसा=२३१२

वासीइसयायपंच=पांचशे'आशी

बावन्निकारससयाय=११५२

अर्थः—सास्वादन गुणस्थाने २१, २४, २५, २६, अने २८ ३०-३१ ना उदयस्थानोने विषे अनुक्रमे अत्रीश, भे, आठ, पांचशे आशी, नव, त्रेवीशशे' आर अने अग्याशे' आवन उदयना लांगा होय. ॥ ६३ ॥

विवेचनः—हवे सास्वादन गुणुठाणानां अेकवीश आदि दधने सात उदयस्थानकने विषे लांगा प्रइपवानी लाभ्यनी गाथानो लाव कहे छे-

अेकवीशने उदयस्थानके ३२ लांगा होय—८ मनुष्यना, ६ विकले'द्रियना, ८ देवताना, ८ तिर्य'यना अने २ अेके'द्रियना, त्रेवीशने उदयस्थानके २ लांगा अेके'द्रियना होय. पंचवीशने उदयस्थानके आठ लांगा देवताना होय. छवीशने उदयस्थानके पांचशे' अने आशी (५८२) लांगा होय—२८८ मनुष्यना, २८८ तिर्य'यना अने ६ विकले'द्रियना. आगणुत्रीशने उदयस्थानके नव लांगा होय, ८ देवताना अने १ नारकीनो. त्रीशने उदयस्थानके त्रेवीशशे' अने आर (२३१२) लांगा उपजे—११५२ मनुष्यना, ११५२ तिर्य'यना अने ८ देवताना. अेकत्रीशने उदयस्थानके अग्याशे' आवन (११५२) लांगा तिर्य'यना होय. सर्व मणीने सास्वादन गुणुठाणु साते उदयस्थानके थधने चार हजर सत्ताणु' (४०७७) उदय लांगा होय. लावना पूर्ववत् आणुषी. भिआदिके गुणुठाणु उदयलांगा पोतानी भेणे न विचारीने कहेवा. ॥ ६३ ॥

ગતિ માર્ગણાએ નામકર્મનાં બંધોદયસત્તાસ્થાન

૧ ૨ ૩ ૪ ૧ ૨ ૩ ૪
દો છકટ્ટ ચઝકં, પળ નવ ઈકાર છકમં ઉદયા ।

૧ ૨ ૩ ૪
નેરઙઆઙસુ સત્તા, તિ પંચ ઈકારસ ચઝકં ॥૬૪॥

દોછકટ્ટ ચઝકં=એ, છ, આઠ
અને ચાર બંધસ્થાન
પળ નવ ઈકારછકમં=પાંચ, નવ,
અગ્યાર અને છ
ઉદયા=ઉદયસ્થાનો
નેરઙઆઙસુ=નારકી આદિ

(નારકી, તિર્યંચ, મનુષ્ય
અને દેવતા) ને વિષે.
સત્તા=સત્તાસ્થાનો
તિ પંચ ઈકારસ ચઝકં=ત્રણ
પાંચ અગ્યાર અને ચાર.

અર્થ:—નારકી આદિ (નારક, તિર્યંચ, મનુષ્ય અને દેવતા) ને વિષે અનુક્રમે એ, છ, આઠ અને ચાર બંધસ્થાન, પાંચ નવ, અગ્યાર અને છ ઉદયસ્થાન અને ત્રણ, પાંચ, અગ્યાર અને ચાર સત્તાસ્થાન જાણવાં. ॥ ૬૪ ॥

વિવેચન:—હવે ગત્યાદિકે ૬૨ માર્ગણાદ્વારે નામકર્મનાં બંધોદયસત્તા સ્થાનકે કહે છે; ત્યાં પ્રથમ નરકાદિ ચાર ગતિને વિષે અનુક્રમે બંધોદયસત્તાનાં સ્થાનકે કહે છે.

નારકીને એ બંધસ્થાનકે હોય ૨૯-૩૦. તિર્યંચને છ બંધ-સ્થાનકે હોય-૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦. મનુષ્યને ૮ બંધ-સ્થાનકે હોય તે આ પ્રમાણે-૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧, ૧. દેવતાને ૨૫, ૨૬, ૨૯, ૩૦ એ ચાર બંધસ્થાન હોય. નારકીને ઉદયસ્થાનકે પાંચ હોય-૨૧, ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯. તિર્યંચને ઉદયસ્થાન નવ હોય ૨૧, ૨૪, ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧. મનુષ્યને ઉદયસ્થાન અગ્યાર હોય-૨૦, ૨૧, ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧, ૯, ૮. દેવતાને છ ઉદયસ્થાન હોય-૨૧, ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦. નારકીને ત્રણ સત્તાસ્થાનકે હોય-૯૨, ૯૯, ૯૯. તિર્યંચને સત્તાસ્થાનકે પાંચ હોય-૯૨, ૯૯, ૯૬, ૯૦, ૭૯. મનુષ્યને સત્તાસ્થાન અગ્યાર હોય તે આ પ્રમાણે-૯૩, ૯૨,

૮૯, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫, ૯, ૮. દેવતાને ચાર સત્તા-
સ્થાનક હોય-૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮.* ॥ ૬૪ ॥

* ચાર ગતિને વિષે નામકર્મના સંવેધ—

તિર્યગ્ગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૯ આંધતાં નારકીને પોતાનાં પાંચે ઉદયસ્થાને
૯૨ અને ૮૮ ની સત્તા હોય, મનુષ્યગતિ પ્રાયોગ્ય આંધતાં ૮૯ નું વધારે
હોય. કુલ ૧૫ થાય તિર્યગ્ પ્રાયોગ્ય ૩૦ આંધતાં ૯૨ અને ૮૮ નાં હોય.
મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૩૦ આંધતાં પાંચે ઉદયે ૮૯નું એકજ હોય. કુલ ૧૫
થાય. સર્વ મળી ૩૦ સત્તાસ્થાનક થાય.

૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૯ અને ૩૦ એ પાંચ આંધસ્થાને તિર્યગ્ને પોતાના
નવ ઉદય પૈકી પ્રથમના ચાર ઉદયે ૯૨, ૮૮, ૮૬, ૮૦ અને ૭૮ એમ
પાંચ પાંચ અને પછીના પાંચ ઉદયે ૭૮ વિના ચાર ચાર સત્તાસ્થાન હોય.
પ્રત્યેક અંધે ૪૦, ૪૦ હોય. કુલ ૨૦૦ થાય. અહીં એટલું વિશેષ છે કે
મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૨૯ના અંધે ૭૮ ની સત્તા હોય જ નહિ. ૨૮ ના અંધે
૨૪ વિના આઠ ઉદય હોય. ૨૪નો ઉદય એકોદ્રિયને જ હોય અને તે દેવ
કે નરક ગતિમાં ન જાય તેથી, ૨૧, ૨૬, ૨૮, ૨૯ અને ૩૦ ના ઉદયે
દ્વાયિક સમ્યગ્દષ્ટિને અથવા પૂર્વે આયુષ્ય આંધિલા અને મોહનીયની ૨૨
પ્રકૃતિની સત્તાવાળા વેદક સમ્યગ્દષ્ટિને હોય. એ દરેક ઉદયે ૯૨ અને ૮૮
એ એ એ સત્તાસ્થાન હોય. ૨૫ અને ૨૭ ના ઉદયે વૈક્રિય તિર્યગ્ને હોય.
ત્યાં પણ એ જ એ સત્તાસ્થાન હોય. ૩૦ અને ૩૧ના ઉદયે સર્વ પર્યાપ્તિએ
પર્યાપ્તા સમ્યગ્દષ્ટિ તથા મિથ્યાદષ્ટિને હોય. ત્યાં પ્રત્યેકે ૯૨, ૮૮ અને
૮૬ એ ત્રણ ત્રણ સત્તાસ્થાન હોય, પણ અહીં ૮૬નું તો મિથ્યાદષ્ટિને જ હોય,
સમ્યગ્દષ્ટિ તો અવશ્ય દેવદિકાદિ આંધે તેથી તેને તે ન હોય. કુલ ૧૮
સત્તાસ્થાન ૨૮ ના અંધે થાય. સર્વ મળી ૨૧૮ થાય.

૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૯ અને ૩૦ એ પાંચ આંધસ્થાને મનુષ્યને ૨૧,
૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮. ૨૯ અને ૩૦ એ સાત ઉદય હોય. અહીં ૨૫ અને
૨૭ ના ઉદયે વૈક્રિય મનુષ્યને હોય. એ એ ઉદયે ૯૨ અને ૮૮ એ એ

અને પાંચ ઉદ્યે ૯૨, ૮૮, ૮૬ અને ૮૦ એ ચાર સત્તાસ્થાનક હોય, સર્વ મળી દરેક બંધે ૨૪, ૨૪ સત્તાસ્થાન હોય. ૨૮ ના બંધે એજ સાત ઉદ્ય હોય, ત્યાં ૨૧ અને ૨૬ ના ઉદ્યો કરણ અપર્યાપ્તા અવિરતિ સમ્યગ્દષ્ટિને હોય. ત્યાં ૨૫ અને ૨૭ ના ઉદ્યો વૈક્રિય તથા આહારક સંયતને હોય, ૨૮ અને ૨૯ ના ઉદ્યો વૈક્રિય તથા આહારક સંયત અને અવિરતિ સમ્યગ્દષ્ટિને હોય અને ૩૦નો ઉદ્ય સમ્યગ્દષ્ટિ તથા મિથ્યાદષ્ટિને હોય. ૩૦ વિના પ્રત્યેક ઉદ્યસ્થાને ૯૨ અને ૮૮ એ બે સત્તાસ્થાન હોય. આહારકને ૯૨ ની જ સત્તા હોય. ૩૦ ના ઉદ્યે ૯૨, ૮૯, ૮૮ અને ૮૬ એ ચાર સત્તાસ્થાન હોય. ૮૯નું નરકગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ બાંધતા મિથ્યાદષ્ટિને હોય. સર્વ સંખ્યાએ ૨૮ ના બંધે ૧૬ સત્તાસ્થાન થાય. ૨૯ બાંધતાં વિશેષ છે તે કહે છે. દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૯ બાંધતાં પૂર્વોક્ત સાતે ઉદ્યે ૯૩ અને ૮૯ એ બે સત્તાસ્થાન હોય પણ અહીં ૩૦ નો ઉદ્ય સમ્યગ્દષ્ટિને જ હોય. આહારકને ૯૩ નું જ હોય. સર્વ યજ્ઞને ૧૪ સત્તાસ્થાન થાય. આહારકદ્વિક સહિત ૩૦ બાંધતાં ૨૯ અને ૩૦ એ બે ઉદ્યસ્થાન હોય. ૨૯નું આહારક શરીર કરી વચલાકાલે અપ્રમત્ત થાય તેને હોય. અને ઉદ્યે ૯૨ ની સત્તા હોય ૩૧ ના બંધે એક ઉદ્યસ્થાન (૩૦ નું) અને એક સત્તાસ્થાન (૯૩ નું) હોય. (અહીં ૨૯ નું ઉદ્યસ્થાન પણ પૂર્વે કહ્યું છે પણ અહીં તેની વિવક્ષા કરેલી નથી, તેનું કારણ તેઓ જાણે.) એકના બંધે ૩૦ નો ઉદ્ય હોય. ત્યાં ૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮, ૮૦, ૭૯, ૭૬ અને ૭૫ એ આઠ સત્તાસ્થાન હોય. સર્વ બંધસ્થાન તથા ઉદ્યસ્થાનની અપેક્ષાએ સત્તાસ્થાન ૧૫૯ થાય. તે આ પ્રમાણે:—૨૩ ના બંધે ૨૪, ૨૫ ના બંધે ૨૪, ૨૬ ના બંધે ૨૪, ૨૮ ના બંધે ૧૬, ૨૯ અને ૩૦ ના બંધે મનુષ્ય અને તિર્યચગતિ પ્રાયોગ્ય બાંધતાં ૨૪, ૨૪. અને દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૯ બાંધતાં ૧૪, ૩૧ ના બંધે ૧ અને ૧ ના બંધે ૮. બંધના અભાવે ઉદ્યસ્થાન તથા સત્તાસ્થાનનો પરસ્પર સંવેધ પૂર્વે સામાન્ય સંવેધ વિચાર્યો છે તે અનુસાર જાણવો.

દેવતાને ૨૫, ૨૬ અને ૨૯ એ ત્રણ બંધસ્થાને પોતાના ૭ ઉદ્યે ૯૨ અને ૮૮ એ બે સત્તાસ્થાન હોય. તિર્યચ પ્રાયોગ્ય ૩૦ના બંધે પણ એજ મુજબ બે સત્તાસ્થાન હોય અને મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૩૦ ના બંધે પ્રત્યેક ઉદ્યે ૯૩ અને ૮૯ એ બે સત્તાસ્થાન હોય, સર્વ મળી સત્તાસ્થાનક ૬૦ થાય.

ભતિ માર્ગણએ અધોદયસત્તાસ્થાન.

૧ ૨ ૩ ૧ ૨ ૩
 ઇગ વિગલિંદિઅ સગલે, પળ પંચ ય અટ્ટુ બંધઠાણાણિ ।

૧ ૨ ૩ ૧ ૨ ૩
 પળ છક્કિઠ્ઠારુદયા, પળ પળ વારસ ય સંતાણિ ॥૬૫॥

ઇગવિગલિંદિઅ સગલે=એકે-
 દ્રિય. વિકલેદ્રિય અને સ-
 કલેદ્રિક (પંચેદ્રિય) ને
 વિષે (અનુકંમે).

૨ પળ પંચ ય અટ્ટુ=પાંચ, પાંચ
 અને આઠ.

બંધઠાણાણિ=અધસ્થાનો.

પળ છક્કિઠ્ઠાર=પાંચ, છ અને
 અગ્યાર.

ઉદયા=ઉદયસ્થાનો,

પળ પળ વારસ ય=પાંચ પાંચ
 અને આર.

સંતાણિ=સત્તાસ્થાનો.

અર્થ—એકેદ્રિય અને વિકલેદ્રિય અને પંચેદ્રિયને નિષે
 અનુકંમે પાંચ, પાંચ અને આઠ અધસ્થાનો; પાંચ, છ અને
 અગ્યાર ઉદયસ્થાનો અને પાંચ પાંચ અને આર સત્તાસ્થાનો
 ભણવાં ॥ ૬૫ ॥

વિવેચન:—હવે ઇંદ્રિય આશ્રયીને નામકર્મના અધોદય
 સત્તાસ્થાનક કહે છે—

એકેદ્રિયને, વિકલેદ્રિયને અને સકલ તે પંચેદ્રિયને અનુકંમે
 અધસ્થાનક કહે તે—એકે દ્રિયને અધસ્થાનક પાંચ હોય—૨૩, ૨૫,
 ૨૬, ૨૯, ૩૦. ત્રણ વિકલેદ્રિયને એજ પાંચ અધસ્થાનક હોય
 ૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૯ ૩૦. પંચેદ્રિયને આઠ અધસ્થાનક હોય—
 ૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧, ૧. એકેદ્રિયને પાંચ
 ઉદયસ્થાન હોય—૨૧, ૨૪, ૨૫, ૨૬, ૨૭. વિકલેદ્રિયને છ ઉદય-
 સ્થાન હોય—૨૧, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧. પંચેદ્રિયને અગ્યાર
 ઉદયસ્થાનક હોય ૨૦, ૨૧, ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧,
 ૯, ૮. તથા એકેદ્રિયને પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય—૯૨, ૮૮, ૮૬,

૮૦, ૭૮, વિકલેન્દ્રિયને પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય-૯૨, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮. પાંચન્દ્રિયને બાર સત્તાસ્થાનક હોય-૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૯, ૭૮, ૭૬, ૭૫, ૯, ૮. * ॥ ૬૫ ॥

* એકેન્દ્રિયને પાંચ બંધસ્થાને પ્રથમના ચાર ઉદય પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાન હોય અને રજના ઉદયે ૭૮ વિના ચાર હોય, કુલ ૧૨૦ સત્તાસ્થાન થયાં. વિકલેન્દ્રિયને પાંચ બંધસ્થાને પ્રથમના બે ઉદયે પાંચ પાંચ અને પછીના ચાર ઉદયે ૭૮ વિના ચાર ચાર ચાર સત્તાસ્થાન હોય, કુલ ૧૩૦ થાય.

પાંચેન્દ્રિયને ૨૩ના બંધે ૨૧, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦ અને ૩૧ એ છ ઉદયસ્થાન હોય. પહેલાં બે ઉદયે પાંચ પાંચ અને પછીના ચાર ઉદયે ૭૮ વિના ચાર ચાર સત્તાસ્થાન હોય. સર્વ મળી ૨૬ થાય. ૨૫ અને ૨૬ ના બંધે ૨૫ અને ૨૭ સહિત આઠે ઉદયસ્થાન હોય. છ ઉદયે હમણાં ગણ્યા પ્રમાણે ૨૬, અને ૨૫ તથા ૨૭ના ઉદયે પ્રત્યેકે ૯૨ અને ૮૮ એ બે સત્તાસ્થાન ગણતાં સર્વ થઈને ૩૦, ૩૦ સત્તાસ્થાન થાય. ૨૮ ના બંધે આઠે ઉદય હોય તે તિર્થંગ્ય પાંચેન્દ્રિય અને મનુષ્યને હોય. ત્યાં ૨૧થી ૨૯ પર્યંત છ ઉદયસ્થાને પ્રત્યેકે ૯૨, અને ૮૮. એ બે સત્તાસ્થાન હોય ૩૦ના ઉદયે ૯૨, ૮૯, ૮૮ અને ૮૬ એ ચાર હોય. ૩૧ના ઉદયે ૮૯ વિના ત્રણ હોય. સર્વ થઈને ૧૯ સત્તાસ્થાન થાય. ૨૯ ના બંધે આઠે ઉદયસ્થાન હોય. ૨૧ અને ૨૬ ના ઉદયે ૯૨, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮, ૯૩ અને ૮૯ એ સાત સત્તાસ્થાન હોય. તિર્થંગ્યગતિ પ્રાયોગ્ય બાંધતાં પહેલાં પાંચ, મનુષ્યગતિ પ્રાયોગ્ય બાંધતાં ૭૮ વિના તેજ ચાર અને દેવગતિ પ્રાયોગ્ય બાંધતાં છેલ્લાં બે હોય. ૨૮, ૨૯ અને ૩૦ના ઉદયે તેજ છ છ હોય. ૩૧ના ઉદયે પહેલાં ચાર હોય. ૨૫ અને ૨૭ ના ઉદયે ૯૨, ૮૮, ૯૩ અને ૮૯ એ ચાર હોય. સર્વ થઈને ૨૯ના બંધે સત્તાસ્થાન ૪૪ થાય. ૩૦ના બંધે ૨૯ના બંધની પેઠે સમજવું. કેર એટલો જ કે ૨૧ના ઉદયે પહેલાં પાંચ તિર્થંગ્યગતિપ્રાયોગ્ય બાંધતાં હોય અને છેલ્લાં બે મનુષ્યગતિપ્રાયોગ્ય બાંધતાં દેવતાને હોય. ૨૬ના ઉદયે ૯૩ અને ૮૯નાં ન હોય, ૨૬ના ઉદય તિર્થંગ્ય અથવા મનુષ્ય અપર્યાપ્તને હોય. તેઓને દેવગતિપ્રાયોગ્ય કે મનુષ્યગતિપ્રાયોગ્ય બંધ ન હોય તેથી. એટલે અહીં ૨૬ નાં ઉદયમાં બે ઘટે, બાકી પૂર્વની પેઠે હોય. સર્વ થઈને ૪૨ થાય. ૩૧ અને ૧ ના બંધે ઉદય અને સનાનો સંવેધ જેમ પ્રથમ મનુષ્યગતિમાં કહ્યો છે, તેમ જ કહેવો.

इअ कम्मपगइठाणाणि, सुदट्टु बंधुदयसंतकम्माणं ।

૧૪

गइआइएहिं अट्टसु, चउप्पयारेण नेयाणि ॥६६॥

इय=એ પૂર્વોક્ત પ્રકારે
 बंधुदयसंतकम्माणं=બંધ, ઉદય અને સત્તાસંબંધી.
 कम्मपगइठाणाणि=કર્મપ્રકૃતિ-
 नां स्थानाने
 सुदट्टु=અત્યંત ઉપયોગ રાખીને
 गइआइएहिं=ગતિ આદિ (મા-

ર્ગણાસ્થાને) વડે
 अट्टसु=આઠ અનુયોગદ્વારને
 विषे
 चउप्पयारेण=ચાર (પ્રકૃતિ,
 स्थिति, अनुलाग અને प्रदेश
 इय) પ્રકારે
 नेयाणि=જાણવા.

अर्थः—એ પૂર્વોક્ત પ્રકારે બંધ, ઉદય અને સત્તા સંબંધી કર્મપ્રકૃતિનાં સ્થાનોને અત્યંત ઉપયોગ રાખીને ગતિ આદિ માર્ગણાસ્થાનોવડે આઠ અનુયોગ દ્વારેને વિષે ચાર (પ્રકૃતિ, સ્થિતિ, રસ અને પ્રદેશ) પ્રકારે જાણવાં. ॥ ૬૬ ॥

विवेचनः—એમ એ રીતે ઉક્ત પ્રકારે સુ-અત્યંત ઉપયોગ રાખીને આઠે કર્મપ્રકૃતિના બંધ, ઉદય સત્તા સંબંધી સ્થાનકે ગત્યાદિક ચઉદે માર્ગણાસ્થાનકે-ગતિ ૧, ઈન્દ્રિય ૨, કાય ૩, યોગ ૪, વેદ ૫, કષાય ૬, જ્ઞાન ૭, સંયમ ૮, દર્શન ૯, લેશ્યા ૧૦, ભવ્ય ૧૧, સમ્યક્ત્વ ૧૨, સંજ્ઞા ૧૩, અને આહારી ૧૪, એ ચૌદ સ્થાનકે અને એના ઉત્તર ભેદ બાસઠ માર્ગણાસ્થાનકે કહેવાં તેમજ આઠ અનુયોગદ્વારને વિષે કહેવા.

संतपयपरूवणया १, द्ववपमाणं च २ खित्त ३ फुसजा य ४ कालो ५ अंतर ६ भावो ७ अप्पाबहुयं च ८ दाराइ* ॥१॥

* છતાપદની પ્રરૂપણા, દ્રવ્યનું પ્રમાણ, ક્ષેત્ર, સ્પર્શના, કાળ, અંતર, ભાવ અને અલ્પબહુત્વ, એ આઠ દ્વારે જાણવા. આનું વિશેષ સ્વરૂપ નવ તરવ્ય પ્રકરણથી જાણવું. ત્યાં એક ભાગ દ્વાર વિશેષ છે એટલે નવ અનુયોગ છે. તરત્યાર્થ સૂત્રમાં ઉપરોક્ત આઠ અનુયોગ છે. અનુ-પશ્ચાત્ યોગ-એકાવું. સૂત્ર સાથે અર્થનું જોડાવું તેને અનુયોગ સ્વીએ.

એ આઠ અનુયોગ દ્વાર જાણવાં, ત્યાં સત્પદપ્રરૂપ-
 ણાએ કરીને ગુણઠાણાને વિષે અને ગતિ ઈન્દ્રિય માર્ગણાને
 વિષે અધોદયસત્તાનો સંવેધ જેમ કહ્યો છે તે અનુસારે
 કાયયોગાદિકે માર્ગણાને વિષે પણ કહેવો. અને જે
 શેષ દ્રવ્યપ્રમાણાદિકે ૭ અનુયોગ દ્વાર તે કર્મપ્રકૃતિ, કર્મપ્રાભુત
 પ્રમુખ ત્રય સમ્યક્ પ્રકારે જોધને કહેવા પણ આજે તે ત્રયના
 અભાવ થકી લેશ માત્ર પણ કહી ન શકીએ, તે માટે ચાર
 પ્રકારે—પ્રકૃતિ ૧, સ્થિતિ ૨, અનુભાગ ૩ અને પ્રદેશ ૪ એ
 પ્રકારે કહેવા ત્યાં પ્રકૃતિ આશ્રયી અધોદયસત્તાનાં સ્થાનકે પૂર્વે
 કહ્યાં છે. તે અનુસારે સ્થિતિ, અનુભાગ, પ્રદેશ આશ્રયી પણ
 કહેવાં. ॥ ૬૬ ॥

६२ भागल्लासु भूलोत्तरप्रकृतीनां अंधोदयसत्ता-
सवेधलांगयंत्रकम्.

६२	भागल्लासु	भूलप्र. लं. ७	सा. लं. २	दक्ष. लं. ११	वे. लं. ८	आयु. लं. २८	जात्र. लं. ७	अंत. लं. २
१	नरक०	२	१	४	४	५	-	१
२	तिय०	२	१	४	४	६	३	१
३	भनु०	७	२	११	८	६	६	२
४	देव०	२	१	४	४	५	४	१
५	अेके०	२	१	२	४	५	३	१
६	भेधद्रिय	२	१	२	४	५	३	१
७	तेधद्रिय	२	१	२	४	५	३	१
८	यडि०	२	१	२	४	५	३	१
९	पंथे०	७	२	११	८	२८	७	२
१०	पृथ्वी०	२	१	२	४	५	३	१
११	अपू०	२	१	२	४	५	३	१
१२	तेजि०	२	१	२	४	३	२	१
१३	वासु	२	१	२	४	३	-	१
१४	वन०	२	१	२	४	५	३	१
१५	त्रस०	७	२	११	८	२८	७	२
१६	भनो०	६	२	११	४	२८	५	२
१७	वयन०	६	२	११	४	२८	५	२
१८	काय०	६	२	११	४	२८	६	२
१९	स्त्रीवेद०	२	१	७	४	२३	५	१
२०	पुर०	२	१	७	४	२३	५	१

૨૧	નપું	૨	૧	૭	૪	૨૩	૫	૧
૨૨	કોષ	૨	૧	૭	૪	૨૮	૫	૧
૨૩	માન	૨	૧	૭	૪	૨૮	૫	૧
૨૪	માયા	૨	૧	૭	૪	૨૮	૫	૧
૨૫	લોભ	૩	૧	૧૦	૪	૨૮	૫	૧
૨૬	મતિ	૫	૨	૯	૪	૨૦	૩	૨
૨૭	શ્રુત	૫	૨	૯	૪	૨૦	૩	૨
૨૮	અવધિ	૫	૨	૯	૪	૨૦	૩	૨
૨૯	મન	૫	૨	૯	૪	૬	૨	૨
૩૦	કેવલ	૩૨	૦	૦	૬	૧	૨	૦
૩૧	મત્ય	૨	૧	૨	૪	૨૮	૫	૧
૩૨	શ્રુતઅ	૨	૧	૨	૪	૨૮	૫	૧
૩૩	વિનંગ	૨	૧	૨	૪	૨૮	૪	૧
૩૪	સામાયિક	૨	૧	૫	૪	૬	૧	૧
૩૫	છેદોપ	૨	૧	૫	૪	૬	૧	૧
૩૬	પરિકાર	૨	૧	૨	૪	૬	૧	૧
૩૭	સુહમસપ	૧	૧	૩	૨	૨	૧	૧
૩૮	યથાખ્યા	૩૪	૧	૪	૬	૨	૨	૧
૩૯	દેશવિર	૨	૧	૨	૪	૧૨	૨	૧
૪૦	અવિરત	૨	૧	૪	૪	૨૮	૫	૧
૪૧	ચક્ષુદર્શન	૫	૨	૧૧	૪	૨૮	૫	૨
૪૨	અચક્ષુ	૫	૨	૧૧	૪	૨૮	૬	૨
૪૩	અવધિ	૫	૨	૯	૪	૨૦	૩	૨
૪૪	કેવલ	૩૨	૦	૦	૬	૧	૨	૦
૪૫	કૃણલે	૨	૧	૪	૪	૨૮	૫	૧
૪૬	નીલલે	૨	૧	૪	૪	૨૮	૫	૧

૪૭	કાપોં	૨	૧	૪	૪	૨૮	૫	૧
૪૮	તેજોં	૨	૧	૪	૪	૨૧	૪	૧
૪૯	પદ્મલોં	૨	૧	૪	૪	૨૧	૪	૧
૫૦	શુકલોં	૬	૨	૧૧	૪	૨૬	૫	૨
૫૧	ભવ્યોં	૭	૨	૧૧	૮	૨૮	૭	૨
૫૨	અભવ્યોં	૨	૧	૨	૪	૨૮	૫	૧
૫૩	ઉપશોં	૩	૨	૬	૪	૧૬	૩	૨
૫૪	ક્ષાયિકોં	૭	૨	૯	૮	૧૫	૪	૨
૫૫	ક્ષાયોપોં	૨	૧	૨	૪	૨૦	૨	૧
૫૬	મિશ્રોં	૧	૧	૨	૪	૧૬	૨	૧
૫૭	સાસ્વાં	૨	૧	૨	૪	૨૬	૪	૧
૫૮	મિથ્યાં	૨	૧	૨	૪	૨૮	૫	૧
૫૯	સંજીં	૫	૨	૧૧	૮	૨૮	૭	૨
૬૦	અસંજીં	૨	૧	૨	૪	૧૪	૩	૧
૬૧	આહારીં	૬	૨	૧૧	૪	૨૮	૬	૨
૬૨	અઆહારીં	૩	૧	૪	૮	૪	૭	૧

ઉદયસ્સુદીરણાણ, સામિત્તાઓ ન વિજ્ઞઙ વિસેસો ।

મુત્તૂળ ય ઇગયાલં, ^{૪૧} સેસાણં ^{૮૧} સઠ્ઠપયડીણં ॥ ૬૭ ॥

ઉદયસ્સ=ઉદયના.

ઉદીરણાણ=ઉદીરણાના.

સામિત્તાઓ=સ્વામીપણાને

આશ્રયીને.

ન વિજ્ઞઙ=નથી.

વિસેસો=વિશેષ-ફેરફાર

મુત્તૂળ=મૂકીને

ઇગયાલં=એકતાળીશ પ્રકૃતિને

સેસાણં=બાકીની (૮૧)

સઠ્ઠપયડીણં=સર્વ પ્રકૃતિનો

અર્થ:—ઉદય અને ઉદીરણાના સ્વામીપણાને આશ્રયીને એકતાળીશ પ્રકૃતિને મૂકીને (વર્જીને) બાકીની સર્વ (૮૧) પ્રકૃતિનો ફેરફાર નથી [અર્થાત્ ૮૧ પ્રકૃતિ બ્યારે બ્યારે ઉદયમાં હોય ત્યારે ત્યારે ઉદીરણામાં પણ હોય.] ॥ ૬૭ ॥

વિવેચન:—ઇહાં અધોદયસત્તાનો સંવેધ કહ્યો ત્યાં ઉદય કહ્યો પણ ઉદીરણા કહી નથી તે કહે છે. ઇહાં કાળપ્રાપ્ત કર્મ-પરમાણુઓનું અનુભવવું તે ઉદય કહીએ અને અકાલપ્રાપ્ત ઉદયાવલિકા થકી બાહિર રહ્યા તેનું કષાય સહિત અથવા કષાય સહિત યોગરૂપ વીર્યવિશેષ કરીને આકર્ષીને ઉદયપ્રાપ્ત કર્મપરમાણુઓ સાથે અનુભવવું તે ઉદીરણા કહીએ એ-એ ઉદય ઉદીરણાના સ્વામીપણા આશ્રયીને વિશેષ નથી. તે ઉદય છતે અવશ્ય ઉદીરણા પણ હોય, તે માટે વિશેષ નથી. કેટલી પ્રકૃતિમાં? એકતાળીશ પ્રકૃતિ યાળીને શેષ એકાશી પ્રકૃતિના ઉદય ઉદીરણા માંહે વિશેષ નથી. તેની ઉદય ઉદીરણા સાથે હોય, સમકાળે પ્રવર્તે તે માટે. ॥ ૬૭ ॥

એકચત્વારિંત્રપ્રકૃતીરાહ-

નાણંતરાયદસગં, દંસણનવ વેઅણિજ્જમિચ્છત્તં ।

સમ્મત્ત લોભ વેઆ-ઉઆણિ નવનામ ઉચ્ચં ચ ॥૬૮॥

નાણંતરાયદ સગં=જ્ઞાનાવરણ
અને અંતરાય મળી દશ.
દંસણનવ=દર્શનાવરણની નવ
વેઅણિજ્જ=એ વેદનીય
મિચ્છત્તં=મિથ્યાત્વ મોહનીય
સમ્મત્ત=સમ્યક્ત્વ મોહનીય

લોભ=સંબલન લોભ.
વેઆઉઆણિ=ત્રણ વેદ, ચાર
આયુષ્ય.
નવનામ=નામકર્મની નવપ્રકૃતિ
ઉચ્ચં ચ=અને ઉચ્ચ ગોત્ર.

અર્થ-જ્ઞાનાવરણ અને અંતરાય મળીને દશ. દર્શનાવરણની નવ, એ વેદનીય, મિથ્યાત્વ મોહનીય, સમ્યક્ત્વ મોહનીય સંબલન લોભ, ત્રણ વેદ, ચાર આયુષ્ય, નામકર્મની નવ પ્રકૃતિ અને ઉચ્ચ ગોત્ર (એ એકતાણીશ પ્રકૃતિની ઉદય ઉદ્દીરણા સમકાળે ન હોય.) ॥ ૬૮ ॥

વિવેચન:-હવે જે ૪૧ પ્રકૃતિને ઉદય ઉદ્દીરણાએ ફેર છે-વિશેષ છે, તે ૪૧ પ્રકૃતિ કહે છે-

પાંચ જ્ઞાનાવરણીય ૫, પાંચ અંતરાય ૫, એવં ૧૦, નવ દર્શનાવરણીય એવં ૧૯, એ વેદનીય એવં ૨૧, મિથ્યાત્વ મોહનીય ૨૨, સમ્યક્ત્વ મોહનીય ૨૩, સંબલન લોભ ૨૪, ત્રણ વેદ ૨૭, ચાર આયુષ્ય ૩૧, નવ નામકર્મની પ્રકૃતિ જે ચૌદમે ગુણુઠાણુ રહે છે તે ૪૦, ઉચ્ચગોત્ર ૪૧, એ એકતાણીશ પ્રકૃતિ જાણવી. એની ઉદય અને ઉદ્દીરણા સમકાળે ન હોય: ॥ ૬૮ ॥

ત્યાં પાંચ જ્ઞાનાવરણીય, ચાર દર્શનાવરણીય અને પાંચ અંતરાય, એ ૧૪ પ્રકૃતિનો ઉદય અને ઉદ્દીરણા સર્વ જીવને સમકાળે જ આરમા ગુણુઠાણુની એક આવલિકા થાકતી (બાકી) હોય ત્યાં લગે પ્રવર્તે. એક આવલિકા થાકતે એ ૧૪ પ્રકૃતિનો ઉદય જ હોય પણ ઉદ્દીરણા ન હોય. તથા નિદ્રાપંચકનો શરીર-પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તા થયા પછી જ્યાં લગે ઇન્દ્રિયપર્યાપ્તિ પૂરી ન

થાય ત્યાં લગે ઉદય જ હોય પણ ઉદીરણા ન હોય. અને શેષ કાળે તો ઉદય ઉદીરણા સમકાળે જ પ્રવર્તે અને નિવર્તે તથા જે વેદનીયની ઉદીરણા પ્રમત્ત ગુણઠાણા લગે ઉદય સાથે જ પ્રવર્તે અને તે ઉપરાંત તો ઉદય જ હોય પણ ઉદીરણા ન હોય. તથા પ્રથમ સમ્યક્ત્વ પામતાં અંતરકરણ કીધે થકે પ્રથમ સ્થિતિ આવલિકા થાકતે મિથ્યાત્વનો ઉદય જ હોય પણ ઉદીરણા ન હોય. તથા વેદક સમ્યગ્દષ્ટિ ક્ષાયિક પામતાં મિથ્યાત્વમોહનીય અને મિશ્રમોહનીય અપાવ્યા પછી સમ્યક્ત્વમોહનીય સર્વ અપવર્તનાએ અપવર્તીને અંતર્મુહૂર્તની સ્થિતિનું કરેલ હોય તે ઉદયઉદીરણાએ અનુભવાતું આવલિકાશેષ બ્યારે રહે ત્યારે સમ્યક્ત્વમોહનીયનો ઉદય જ હોય પણ ઉદીરણા ન હોય. તથા સંજવલન લોભની ઉદય ઉદીરણા સૂક્ષ્મસંપરાયની એક આવલિકા થાકતી હોય ત્યાં લગે સામઘી (સાથે) જ પ્રવર્તે અને છેલ્લી આવલિકાએ ઉદય જ હોય પણ ઉદીરણા ન હોય, તથા ત્રણ વેદ માંહેલા જે વેદે શ્રેણિ પડેવળે ત્યાં અંતરકરણ કીધે થકે તે વેદની પ્રથમ સ્થિતિ આવલિકા થાકતે ઉદય જ હોય પણ ઉદીરણા ન હોય. તથા ચાર આયુષ્યને યોત-યોતાના ભવની છેલ્લી આવલિકાએ ઉદય જ હોય પણ ઉદીરણા ન હોય અને મનુષ્યાયુની પ્રમત્ત ગુણઠાણા ઉપરાંત ઉદીરણા ન હોય. ઉદય જ હોય. તથા મનુષ્યગતિ ૧, પંચેન્દ્રિય જાતિ ૨, ત્રસ ૩, બાદર ૪, પર્યાપ્ત ૫, મુભગ ૬, આદેય ૭, યશઃકીર્તિ ૮, અને તીર્થકર ૯. એ નવ નામકર્મની પ્રકૃતિ* અને ઉચ્ચૈર્ગાત્ર ૧૦ એ દશ પ્રકૃતિની સયોગી કેવલી ગુણઠાણા લગે ઉદયઉદીરણા સમકાળે પ્રવર્તે. પછી અયોગી અવસ્થાએ તો ઉદય જ હોય, પણ ઉદીરણા ન હોય. શેષ ૮૧ પ્રકૃતિની ઉદય ઉદીરણા તો સમકાળે પ્રવર્તે અને સમકાળે નિવર્તે. ૧૧૬૮૫

* આ નવ પ્રકૃતિ માટે મણુવ્રગદ્ ધત્યાદિ ગાથા બીજા ટપાઓમાં છે પણ તે ગાથા પાછળ પણ આવતી હોવાથી અહીં લીધેલ નથી.

માર્ગશ્રીઓ સુ મોહનીયકર્મભૂલુઃ બંધોહયસત્તાસંવેધભંગાનાં યંત્રકં ॥

ક્રમ	માર્ગશ્રીઓ	મોહનીયસ્ય અંધસ્થાનાતિ	ભાગા	મોહનીયસ્ય ઉદયસ્થાન.	ઉદય યો. ૪૦ ભાં ૨૩	ઉદયમં. ૯૮૩	ઉદય ૫૬ ૨૮૮	પદ્મકં ૬૯૪૭	મોહનીયસ્ય સત્તા સ્થાનાતિ ૧૫
૧	નરક	૩૨૨૨૨૧૧૭	૧૨	૧૦૬૮૮ ૭૧૬	૬૪૬ ૨૪	૧૬૨	૧૬૨	૧૫૩૬	૬ ૨૮૨૭૨૬૨૪૨૨૨૧
૨	તિર્થંગુ	૪૨૨૨૨૧૧૭	૧૪	૧૦૬૮૮ ૭૧૬	મોવ૧૦ ૨૩	૭૬૮	૨૪૪	૫૮૫૬	૬ ૨૮૨૭૨૬૨૪૨૨૨૧
૩	મનુષ્ય	૧૦૨૨૨૨૧૧૭	૨૧	૧૦૬૮૮ ૭૧૬ ૧૧૦	મો. ૪૦ ભાં ૨૩	૯૮૩	૨૮૮	૬૯૪૭	૧૫ ૨૧૧૧૩૧૨૧૧૧૫૫૪૩ ૨૧૧
૪	દેવગં	૩૨૨૨૨૧૧૭	૧૨	૧૦૬૮૮ ૭૧૬	૭૧૦ ૨૪	૩૮૪	૧૬૨	૩૦૭૨	૬ ૨૮૨૭૨૬૨૪૨૨૨૧
૫	એકદિં	૨ ૨૨૨૨૧	૧૦	૧૦૬૮૮ ૭૧૬	૬૪૬ ૮	૬૪	૬૮	૫૪૪	૩ ૨૮૨૭૨૬
૬	બેદિં	૨ ૨૨૨૨૧	૧૦	૧૦૬૮૮ ૭૧૬	૬૪૬ ૮	૬૪	૬૮	૫૪૪	૩ ૨૮૨૭૨૬
૭	ત્રેદિં	૨ ૨૨૨૨૧	૧૦	૧૦૬૮૮ ૭૧૬	૬૪૬ ૮	૬૪	૬૮	૫૪૪	૩ ૨૮૨૭૨૬
૮	ચતુર્દિં	૨ ૨૨૨૨૧	૧૦	૧૦૬૮૮ ૭૧૬	૬૪૬ ૮	૬૪	૬૮	૫૪૪	૩ ૨૮૨૭૨૬

ક્ર	પંચેદિં	૧૦	૨૨૨૨૧૧૭ ૧૩૩૩૧૧૦	૨૧	૯	૧૦૬૧૮૧ જાધાપા રાણી	ચોં ૪૦ ભાર૩	૯૮૩	૨૮૮ ૬૮૭	૧૫	૨૮૨૭૨૬૧૭૩૧૨ ૧૧૧૫૫૩૧૧૦
૧૦	૫૦વીં	૨	૨૨૨૨૧૧ ૨૨૨૨૧૧	૧૦	૪	૧૦૬૧૮૧૭ ૨૨૨૨૧૧	૬૪	૬૪	૬૮ ૫૪૪	૩	૨૮૨૭૨૬
૧૧	અપકાં	૨	૨૨૨૨૧૧ ૨૨૨૨૧૧	૧૦	૪	૧૦૬૧૮૧૭ ૨૨૨૨૧૧	૬૪	૬૪	૬૮ ૫૪	૩	૨૮૨૭૨૬
૧૨	તેઉકાં	૧	૨૨૨૧ ૨૨૨૧	૧૦	૩	૧૦૬૧૮૧ ૨૨૨૨૧૧	૩૨	૩૬	૩૬ ૨૮૮	૩	૨૮૨૭૨૬
૧૩	વાયકાં	૧	૨૨૨ ૨૨૨	૬	૩	૧૦૬૧૮૧ ૨૨૨૨૧૧	૩૨	૩૬	૩૬ ૨૮૮	૩	૨૮૨૭૨૬
૧૪	વનસ્પં	૨	૨૨૨૨૧ ૨૨૨૨૧	૬	૪	૧૦૬૧૮૧૭ ૨૨૨૨૧૧	૬૪	૪	૬૮ ૫૪૪	૩	૨૮૨૭૨૬
૧૫	વસ્કાય	૧૦	૨૨૨૨૧૧૭ ૧૩૩૩૧૧૦	૨૧	૯	૧૦૬૧૮૧ જાધાપા રાણી	ચોં ૪૦ ભાર૩	૯૮૩	૨૮૮ ૬૮૭	૧૫	૨૮૨૭૨૬૧૭૩૧૨ ૨૧૧૫૫૩૧૧૦
૧૬	મતોયોગ	૧૦	૨૨૨૨૧૧૭ ૧૩૩૩૧૧૦	૨૧	૯	૧૦૬૧૮૧ જાધાપા રાણી	ચોં ૪૦ ભાર૩	૯૮૩	૨૮૮ ૬૮૭	૧૫	૨૮૨૭૨૬૧૭૩૧૨ ૨૧૧૫૫૩૧૧૦
૧૭	વચનં	૧૦	૨૨૨૨૧૧૭ ૧૩૩૩૧૧૦	૨૧	૯	૧૦૬૧૮૧ જાધાપા રાણી	ચોં ૪૦ ભાર૩	૯૮૩	૨૮૮ ૬૮૭	૧૫	૨૮૨૭૨૬૧૭૩૧૨ ૨૧૧૫૫૩૧૧૦

૧૮	ક્રીયં	૧૦	રરાર૧૧૭ ૧૩દાધાયા ઠારા૧૦	૨૧	૯	૧૦દાહા જાધાયા રા૧૧	૪૦ ભરિ૩	૯૮૩	૨૮૮૬૮૪૭	૧૫	રઠારજારફારઝારઠ રરાર૧૧૩૧રાર૧૧ ૧૧૩ાર૧૦
૧૯	પ્રિયં	૬	રરાર૧૧૭ ૧૩દાધ	૧૭	૮	૧૦દાહા ધાધાયા ભાંં	અ.૪૦ ભાંં	૩૨૪	૨૮૮૨૩૧૨	૧૦	રઠારજારફારઝારઠ રરાર૧૧૩૧રાર૧૧
૨૦	શ્રીવિદ	૬	રરાર૧૧૭ ૧૩દાધ	૧૭	૮	૧૦દાહા ધાધાયા ભાંં	અ.૪૦ ભાંં	૩૨૪	૨૮૮૨૩૧૨	૯	રઠારજારફારઝારઠ રરાર૧૧૩૧૨
૨૧	નપુંસં	૬	રરાર૧૧૭ ૧૩દાધ	૧૭	૮	૧૦દાહા જાધાયા ભાંં	અ.૪૦ ભાંં	૩૨૪	૨૮૮૨૩૧૨	૮	રઠારજારફારઝારઠ રરાર૧૧૩૧
૨૨	ક્રીયં	૭	રરાર૧૧૭ ૧૩દાધાયા	૧૮	૯	૧૦દાહા ધાધાયા ભાંં	અ.૪૦ ભાંં	૨૪૪	૨૮૮૧૭૩૫	૧૨	રઠારજારફારઝારઠ રરાર૧૧૩૧રાર૧૧
૨૩	માન	૮	રરાર૧૧૭ ૧૩ ૧૩	૧૯	૯	૧૦દાહા જાધાયા રા૧૦	અ.૪૦ ભાંં	૨૪૪	૨૮૮૧૭૩૫	૧૩	રઠારજારફારઝારઠ રરાર૧૧૩૧રાર૧૧
૨૪	માયા	૯	રરાર૧૧૭ ૧૩દાધાયા ૧૩ર	૨૦	૯	૧૦દાહા ધાધાયા ભાંં	અ.૪૦ ભાંં	૨૪૪	૨૮૮૧૭૩૫	૧૪	રઠારજારફારઝારઠ રરાર૧૧૩૧રાર૧૧
૨૫	લોભ	૧૦	રરાર૧૧૭ ૧૩દાધાયા ઠારા૧૦	૨૧	૯	૧૦દાહા ધાધાયા ૧૦	અ.૪૦ ભાંં	૨૪૪	૨૮૮૧૭૩૫	૧૫	રઠારજારફારઝારઠ રરાર૧૧૩૧રાર૧૧

૨૬	મતિગાં	૮	૧૧	૮	૮	૧૧	૮	૮	૮	૧૩	૧૩	૨૮૨૪૨૩૨૨૨૨૨૧ ૧૩૧૨૧૧૧૫૫૫૩૨૧૦
૨૭	શ્રુતં	૮	૧૧	૮	૮	૧૧	૮	૮	૮	૧૩	૧૩	૨૮૨૪૨૩૨૨૨૨૨૨૨૧ ૧૧૨૧૧૧૫૫૫૩૨૧૧૦
૨૮	અવધિ સાં	૮	૧૧	૮	૮	૧૧	૮	૮	૮	૧૩	૧૩	૨૮૨૪૨૩૨૨૨૨૨૨૨૧ ૧૩૧૨૧૧૧૫૫૫૩૨
૨૯	મનઃ પર્યં	૬	૭	૬	૬	૭	૬	૬	૬	૧૩	૧૩	૨૮૨૪૨૩૨૨૨૨૨૨૨૧ ૧૩૧૨૧૧૧૫૫૫૩૨
૩૦	કેવલં	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	
૩૧	મતિ અજાં	૩	૧૨	૪	૪	૧૨	૪	૪	૪	૪	૪	૨૮૨૪૨૩૨૨૨૨૨૨૨૧ ૧૩૧૨૧૧૧૫૫૫૩૨
૩૨	શ્રુત અં	૩	૧૨	૪	૪	૧૨	૪	૪	૪	૪	૪	૨૮૨૪૨૩૨૨૨૨૨૨૨૧ ૧૩૧૨૧૧૧૫૫૫૩૨
૩૩	વિભગં	૩	૧૨	૪	૪	૧૨	૪	૪	૪	૪	૪	૨૮૨૪૨૩૨૨૨૨૨૨૨૧ ૧૩૧૨૧૧૧૫૫૫૩૨
૩૪	સામાયિક	૬	૭	૬	૬	૭	૬	૬	૬	૧૩	૧૩	૨૮૨૪૨૩૨૨૨૨૨૨૨૧ ૧૩૧૨૧૧૧૫૫૫૩૨

३५	छटोप०	१	दापाडा डारा	७	१	जाडापाडा डारा	मो. ८ सांर३	२१४	४४	१०८०	१३	२८१४२३२३२३ १३१२३१११पाडाडारा१
३६	परिक्का०	१	८	२	४	जाडापाडा	मो.*८	१२८	४४	७०४	५	२८१४२३२३२३२३
३७	संक्रम०	०	०	०	१	१	०	१	०	१	४	२८१४२३२३१
३८	यथा०	०	०	०	०	०	०	०	०	०	३	२८१४२३१०
३९	दृशानि०	१	१३	२	४	दाडापाडा	मो. ८	१२२	५२	१२४८	५	२८१४२३२३२३२३
४०	अविरत	३	२२२३११७	१२	५	१०दाडा जाडा	मो० २४	५७६	१२२	४६०८	७	२८१४२३२३२३३ १२२३३
४१	यज्ञि दर्श०	१०	२२२३११७ १३डाडापा डाडारा१०	२१	६	१०दाडाडा डापाडा डारा१०	मो० ४० सांर३	६८३	२८८	१२४७	१५	२८१४२३२३२३२३२३ २११३१२३११पाडाडा डारा१०
४२	अयज्ञि दर्श०	१०	२२२३११६ १३डाडापा डाडारा१०	२१	६	१०दाडाडा डापाडा डारा१०	मो० ४० सांर३	६८३	२८८	१२४७	१५	२८१४२३२३२३२३२३ २११३१२३११पाडाडा डारा१०
४३	अवधि दर्श०	८	१७१३३६ १पाडाडा डारा१०	११	८	दाडाडा पाडाडा डारा१०	मो० २४ सांर३	५६६	१५६	३७७६	१३	२८१४२३२३२३२३३ १२३११पाडाडाडारा१०
४४	डेवळ०	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०

* आविधीने परिष्कारविशिष्ट आस्त्रि न होय तथी तेना प्रेषाड थाय.

૪૫	કૃષ્ણસિં.	૫	૨૨૨૨૧૧૭ ૧૩૬	૧૬	૭	૧૦૬૮૮૭ ૬૫૪	૧૦૬૮૮૭ ૬૫૪	૨૮૮૬૬૧૨	૨૮૮૬૬૧૨	૭	૨૮૨૨૧
૪૬	નીલસે.	૫	૨૨૨૨૧૧૭ ૧૩૬	૧૬	૭	૧૦૬૮૮૭ ૬૫૪	૧૦૬૮૮૭ ૬૫૪	૨૮૮૬૬૧૨	૨૮૮૬૬૧૨	૭	૨૮૨૨૧
૪૭	કોપોતં.	૫	૨૨૨૨૧૧૭ ૧૩૬	૧૬	૭	૧૦૬૮૮૭ ૬૫૪	૧૦૬૮૮૭ ૬૫૪	૨૮૮૬૬૧૨	૨૮૮૬૬૧૨	૭	૨૮૨૨૧
૪૮	તેજોસે.	૫	૨૨૨૨૧૧૭ ૧૩૬	૧૬	૭	૧૦૬૮૮૭ ૬૫૪	૧૦૬૮૮૭ ૬૫૪	૨૮૮૬૬૧૨	૨૮૮૬૬૧૨	૭	૨૮૨૨૧
૪૯	પદ્મસે.	૫	૨૨૨૨૧૧૭ ૧૩૬	૧૬	૭	૧૦૬૮૮૭ ૬૫૪	૧૦૬૮૮૭ ૬૫૪	૨૮૮૬૬૧૨	૨૮૮૬૬૧૨	૭	૨૮૨૨૧
૫૦	શુક્રસે.	૧૦	૨૨૨૨૧૧૭ ૧૩૬ ૩૨૨૧૧૦	૨૧	૯	૧૦૬૮૮૭ ૬૫૪ ૧૦	૧૦૬૮૮૭ ૬૫૪ ૧૦	૨૮૮૬૬૧૨	૨૮૮૬૬૧૨	૧૫	૨૮૨૨૧ ૨૨૨૨૧૧૭ ૩૨૨૨૧૧૦
૫૧	ભવ્ય.	૧૦	૨૨૨૨૧૧૭ ૧૩૬ ૩૨૨૧૧૦	૨૧	૯	૧૦૬૮૮૭ ૬૫૪ ૧૦	૧૦૬૮૮૭ ૬૫૪ ૧૦	૨૮૮૬૬૧૨	૨૮૮૬૬૧૨	૧૫	૨૮૨૨૧ ૨૨૨૨૧૧૭ ૩૨૨૨૧૧૦
૫૨	અભવ્ય.	૧	૨૨	૬	૩	૧૦૬૮૮	૧૦૬૮૮	૩૬	૩૬	૧	૨૬
૫૩	પુસ્ત્રમ.	૮	૧૦૬૮૮૭ ૩૨૨૧૧૦	૧૧	૭	૧૦૬૮૮૭ ૩૨૨૧૧૦	૧૦૬૮૮૭ ૩૨૨૧૧૦	૭૧	૭૧	૨	૨૮૨૨૧

પૃ	શ્લાક	૮	૧૭	૧૧	૭	૮	૧૦	૩૧૧	૭૨	૧૭૬૩	૯	૨૧૧૩૧૨૧૧૧૫૫૪૩ ૨૧૧૦
૫૫	શ્લાયોપશમિં	૩	૧૭૧૩૯	૬	૫	દાવાજા પા	ચો ૨૨ ભાં ૨૩	૨૮૮	૮૪	૨૦૬૬	૪	૨૮૧૪૨૪૨૪૨૨
૫૬	મિશ્ર દં	૧	૧૭	૨	૩	દાવાજા	ચો ૪	૯૬	૩૨	૭૬૮	૩	૨૮૧૭૨૪
૫૭	સાસ્વાદન.	૧	૨૧	૪	૩	દાવાજા	ચો ૪	૯૬	૩૨	૭૬૮	૧	૨૮
૫૮	મિથ્યા દં	૧	૨૨	૬	૪	૧૦દાવાજા	ચો ૮	૧૯૨	૬૮	૧૬૩૨	૩	૨૮૧૭૨૬
૫૯	સંતીં	૧૦	૨૨૨૧૧૭ ૧૩દાવાજા ૨૧૧૦	૨૧	૯	૧૦દાવાજા પાશ્ચરાણભાં ૨૩	ચો ૪૦ ભાં ૨૩	૯૮૩	૨૮૮	૬૯૪૭	૧૫	૨૮૧૭૨૬૧૪૨૪૨૪૨૪ ૨૧૧૦
૬૦	અસંતીં	૨	૨૨૨૧	૧૦	૪	૧૦દાવાજા	અજ ૮	૬૪	૬૮	૫૪૪	૩	૨૮૧૭૨૬
૬૧	આહારીં	૧૦	૨૨૨૧૧૭ ૧૩દાવાજા ૨૧૧૦	૨૧	૯	૧૦દાવાજા પાશ્ચરાણભાં ૨૩	ચો ૪૦ ભાં ૨૩	૯૮૩	૨૮૮	૬૯૪૭	૧૫	૨૮૧૭૨૬૧૪૨૪૨૪૨૪ ૨૧૧૦
૬૨	અણહારી	૩	૨૨૨૧૧૭	૧૨	૫	૧૦દાવાજા	ચો ૧૬	૩૮૪	૧૨૮	૩૦૭૨	૬	૨૮૧૭૨૬૧૪૨૪૨૪ ૨૧

६२ भाग्यलोमि नामकर्मणोः अशोध्यसत्तास्थानानि तद्द्वयं गच्छेत् तेषां यंत्रकर्म.

क्र	भाग्यलोमि कार्य	नामकर्मणो अंशस्थान ८	तद्द्वयं गच्छेत् १३८४५	नामकर्मणोः उद्देशस्थान १२	तद्द्वयं गच्छेत् ७७६१	नामकर्मणोः सत्तास्थानानि नामि १२
१	नरकगति	२ रदा३०	१३८३२	५ रदारपारजा रदारदा	५ ३	६२१८६१८८
२	तिर्य्य गति	६ रदारपारदा रदा३०	१३८२६	६ रदारपारदा रदारदा ३०३१	५ ५	६२१८६१८८
३	मनुष्य गति	८ रदारपारदा रदा३०	१३८३७	११ रदारपारदा रदारदा ३०३१	११ ११	६२१८६१८८
४	देवगति	४ रदारपारदा रदा३०	१३८५६	६ रदारपारदा रदा३०	६ ४	६२१८६१८८
५	अशुद्धि	५ रदारपारदा रदा३०	१३८१७	५ रदारपारदा रदारदा	५ ५	६२१८६१८८
६	अशुद्धि	५ रदारपारदा रदा३०	१३८१७	६ रदारपारदा रदारदा	६ ५	६२१८६१८८

૭	તેજીક્રમ	૫	રહારપારફા રદા૩૦	૧૩૬૧૭	૬	રહારપારફા ૩૦૩૧	૨૨	૫	૬૨૧૮૮૧૮૬૧૮૦૧૭૮
૮	ચઠરિદ્રિય	૫	રહારપારફા રદા૩૦	૧૩૬૧૭	૬	રહારપારફા ૩૦૩૧	૨૨	૫	૬૨૧૮૮૧૮૬૧૮૦૧૭૮
૯	પચ્ચેઝિય	૮	રહારપારફા રદા૩૦૩૧૧૧૧૦	૧૩૬૪૫	૧૧	રહારપારફા રહારપારફા૩૦ ૩૧૬૧૮	૫૬૮૩	૧૨	૬૩૧૮૨૧૮૬૧૮૦૧૭૮ ૭૬.૭૮૧૮૧૬૧૮૦૧૭૮
૧૦	પૃથ્વીક્રમ	૫	રહારપારફા રદા૩૦	૧૩૬૬૧૭	૫	રહારપારફા રફાર૭	૨૪	૫	૬૨૧૮૮૧૮૬૧૮૦૧૭૮
૧૧	અપક્રમ	૫	રહારપારફા રદા૩૦	૧૩૬૧૭	૫	રહારપારફા રફાર૭	૨૦	૫	૬૨૧૮૮૧૮૬૧૮૦૧૭૮
૧૨	તેજીક્રમ	૫	રહારપારફા રદા૩૦	૬૩૦૮	૪	રહારપારફા	૧૨	૫	૬૨૧૮૮૧૮૬૧૮૦૧૭૮
૧૩	વાયુ	૫	રહારપારફા રદા૩૦	૬૩૦૮	૪	રહારપારફા	૧૫	૫	૬૨૧૮૮૧૮૬૧૮૦૧૭૮
૧૪	વત્સપતિ	૫	રહારપારફા રદા૩૦	૧૩૬૧૭	૫	રહારપારફા રફાર૭	૩૧	૫	૬૨૧૮૮૧૮૬૧૮૦૧૭૮

૧૫	પ્રસકાય	૮	૨૩૨૫૨૬૨૮૧ ૨૯૩૦૩૧૧૦	૧૩૯૪૫	૧૧	૨૦૨૧૨૫૨૬૧ ૨૭૨૮૨૯૩૦ ૩૧૬૧૮	૭૭૯૯	૧૨	૧૨૧૩૧૭૧૭૧૭૧૭ ૭૯૧૭૧૭૧૭
૧૬	મનોયોગ	૮	૨૩૨૫૨૬૨૮૧ ૨૯૩૦૩૧૧૦	૧૩૯૪૫	૬	૨૫૨૭૨૮૨૯૩૦ ૩૦૩૧	૩૫૭૨	૯	૧૨૧૩૧૭૧૭૧૭૧૭ ૭૯૧૭૧૭૧૭
૧૭	વચનયોગ	૮	૨૩૨૫૨૬૨૮૧ ૨૯૩૦૩૧૧૦	૧૩૯૪૫	૬	૨૫૨૭૨૮૨૯૩૦ ૩૦૩૧	૩૫૯૬	૯	૧૨૧૩૧૭૧૭૧૭૧૭ ૭૯૧૭૧૭૧૭
૧૮	કાયયોગ	૮	૨૩૨૫૨૬૨૮૧ ૨૯૩૦૩૧૧૦	૧૩૯૪૫	૧૦	૨૦૨૧૨૫૨૬૧ ૨૬૨૭૨૮૨૯૩૦ ૩૦૩૧	૭૭૯૯	૧૦	૧૨૧૩૧૭૧૭૧૭૧૭ ૭૯૧૭૧૭૧૭
૧૯	પ્રેક્ષવૈદી	૮	૨૩૨૫૨૬૨૮૧ ૨૯૩૦૩૧૧૦	૧૩૯૪૫	૮	૨૧૨૫૨૬૨૭૧ ૨૬૨૭૨૮૩૦૩૧	૭૬૭૦	૧૦	૧૨૧૩૧૭૧૭૧૭૧૭ ૭૯૧૭૧૭૧૭
૨૦	આવૈદી	૮	૨૩૨૫૨૬૨૮૧ ૨૯૩૦૩૧૧૦	૧૩૯૪૫	૮	૨૧૨૫૨૬૨૭૧ ૨૬૨૭૨૮૩૦૩૧	૭૬૬૬	૧૦	૧૨૧૩૧૭૧૭૧૭૧૭ ૭૯૧૭૧૭૧૭
૨૧	નર્ણસક	૮	૨૩૨૫૨૬૨૮૧ ૨૯૩૦૩૧૧૦	૧૩૯૪૫	૯	૨૧૨૫૨૬૨૭૧ ૨૬૨૭૨૮૩૦૩૧	૭૭૧૯	૧૦	૧૨૧૩૧૭૧૭૧૭૧૭ ૭૯૧૭૧૭૧૭

२२	शुधिकभायी	८	२३३२ पा३र ३र ८ २८३३३३ ३३३३	३३३३३	८	२३३२ पा३र ३र ३ २३३२ ३र ३३	३३३३	३३३३	३३३३ ३र ३३ ३३३३ ३३३३ ३३३३
२३	भा३क०	८	२३३२ पा३र ३र ३ २८३३३३ ३३३३	३३३३३	८	२३३२ पा३र ३र ३ २३३२ ३र ३३	३३३३	३३३३	३३३३ ३र ३३ ३३३३ ३३३३ ३३३३
२४	भा३ा३०	८	२३३२ पा३र ३र ३ २८३३३३ ३३३३	३३३३३	८	२३३२ पा३र ३र ३ २३३२ ३र ३३	३३३३	३३३३	३३३३ ३र ३३ ३३३३ ३३३३ ३३३३
२५	लो३ा३०	८	२३३२ पा३र ३र ३ २८३३३३ ३३३३	३३३३३	८	२३३२ पा३र ३र ३ २३३२ ३र ३३	३३३३	३३३३	३३३३ ३र ३३ ३३३३ ३३३३ ३३३३
२६	भ३त३ान३ी	५	२३३२ ३र ३३ ३३३३ ३३३३	३३३३३	५	२३३२ पा३र ३र ३ २३३२ ३र ३३	३३३३	३३३३	३३३३ ३र ३३ ३३३३ ३३३३ ३३३३
२७	भ्रु३त३ान३ी	५	२३३२ ३र ३३ ३३३३ ३३३३	३३३३३	५	२३३२ पा३र ३र ३ २३३२ ३र ३३	३३३३	३३३३	३३३३ ३र ३३ ३३३३ ३३३३ ३३३३
२८	अ३व३ि३ान३ी	५	२३३२ ३र ३३ ३३३३ ३३३३	३३३३३	५	२३३२ पा३र ३र ३ २३३२ ३र ३३	३३३३	३३३३	३३३३ ३र ३३ ३३३३ ३३३३ ३३३३
२९	भ३नः ३भ३व शान३ी	५	२३३२ ३र ३३ ३३३३ ३३३३	३३३३३	५	२३३२ पा३र ३र ३ २३३२ ३र ३३	३३३३	३३३३	३३३३ ३र ३३ ३३३३ ३३३३ ३३३३

૩૦	કવચમાની	૦	૦	૦	૦	૦	૧૦	૨૧૦૨૧૨૬૨૭ ૨૮૨૨૮૭૦૧૩૧૧ ૯૧૮	૬૨	૬	૨૧૦૧૦૧૦૧૦૧૦
૩૧	મતિઅમાની	૬	૨૩૨૨૫૨૬૨૮૧ ૨૯૧૩૦	૧૩૯૨૬	૬	૨૧૦૨૧૨૬૨૭ ૨૮૨૨૮૭૦૧૩૧૧ ૯૧૮	૬	૨૧૦૨૧૨૬૨૭ ૨૮૨૨૮૭૦૧૩૧૧ ૯૧૮	૭૭૭૩	૬	૨૧૦૧૦૧૦૧૦૧૦
૩૨	શ્રીઅમાનો	૬	૨૩૨૨૫૨૬૨૮૧ ૨૯૧૩૦	૧૩૯૨૬	૬	૨૧૦૨૧૨૬૨૭ ૨૮૨૨૮૭૦૧૩૧૧ ૯૧૮	૬	૨૧૦૨૧૨૬૨૭ ૨૮૨૨૮૭૦૧૩૧૧ ૯૧૮	૭૭૭૩	૬	૨૧૦૧૦૧૦૧૦૧૦
૩૩	વિભંગ	૬	૨૩૨૨૫૨૬૨૮૧ ૨૯૧૩૦	૧૩૯૨૬	૬	૨૧૦૨૧૨૬૨૭ ૨૮૨૨૮૭૦૧૩૧૧ ૯૧૮	૬	૨૧૦૨૧૨૬૨૭ ૨૮૨૨૮૭૦૧૩૧૧ ૯૧૮	૭૬૬૧	૭	૨૧૦૧૦૧૦૧૦૧૦
૩૪	સામયિકિ- ચાં	૫	૨૮૨૨૮૭૦૧ ૩૧૧૧	૧૯	૫	૨૫૨૨૭૨૮૨૮૨૮ ૩૦	૫	૨૫૨૨૭૨૮૨૮૨૮ ૩૦	૧૫૮	૮	૨૧૦૧૦૧૦૧૦૧૦૧૦
૩૫	હૃદયપ્રથાપની	૫	૨૮૨૨૮૭૦૧ ૩૧૧૧	૧૯	૫	૨૫૨૨૭૨૮૨૮૨૮ ૩૦	૫	૨૫૨૨૭૨૮૨૮૨૮ ૩૦	૧૫૧	૮	૨૧૦૧૦૧૦૧૦૧૦૧૦
૩૬	પરિહાર	૪	૨૮૨૨૮૭૦૧૩૧૧	૧૮	૧	૨૧૦૨૧૨૬૨૭	૧	૨૧૦૨૧૨૬૨૭	૨૪	૪	૨૧૦૧૦૧૦૧૦૧૦૧૦
૩૭	સંદેશ	૧	૧	૧	૧	૨૧૦૨૧૨૬૨૭	૧	૨૧૦૨૧૨૬૨૭	૭૨	૮	૨૧૦૧૦૧૦૧૦૧૦૧૦

૩૮	યથાચ્ચાગ	૦	૦	૦	૦	૧૦	૨નારપારકાર રતારલાકાગણ લાલ	૧૧૦	૧૦	દેહાદિરાલલાલ ૭૬૧૭૫લાલ
૩૯	દેશવિનતિ	૨	૨લાલક	૧૬	૧૬	૬	૨પારખરતારક કાગણ	૪૪૭	૪	દેહાદિરાલલાલ
૪૦	આનિતિ	૬	૨કારપારકાર રલાલક	૧૩૬૪૨	૧૩૬૪૨	૯	૨પારખરપારક રજી.રતારલા કાગણ	૭૭૭૩	૭	દેહાદિરાલલાલ ૮૦૧૭૮
૪૧	અસ્તિસ્થાન	૮	૨કારપારકાર રલાલકનાચાગા	૧૩૬૪૫	૧૩૬૪૫	૬	૨પારખરતારક કાગણ	૭૭૭૭	૯	દેહાદિરાલલાલ ૭૬૧૭૫
૪૨	અસ્તિસ્થ	૮	૨કારપારકાર રલાલકનાચાગા	૧૩૬૪૫	૧૩૬૪૫	૯	૨પારખરપારક રજી.રતારલાક કાગણ	૭૭૭૬	૧૦	દેહાદિરાલલાલ ૭૬૧૭૫
૪૩	અવધિદ	૫	૨તારલાકાગણ ૧૧૦	૩૫	૩૫	૮	૨પારખરકાર રતારલાકાગણ	૭૬૭૧	૮	દેહાદિરાલલાલ ૭૬૧૭૫
૪૪	કેવલદ	૦	૦	૦	૦	૧૦	૨નારપારકાર રતારલાકાગણ લાલ	૬૨	૬	૮૦૧૭૬૧૭૫લાલ

૪૫	ફેબ્રુઆરી	૬	રહારપારફ રહારહાલ	૧૩૬૪૨	૬	રહારહારપારફ રહારહારહાલ ૩૧	૭૭૮૩ *(૭૭૭૩)	૬	૬૨૧૮૬૧૮૧૮૧૮૧૮૧૮૧૮
૪૬	ત્રીમાસિક	૬	રહારપારફ રહારહાલ	૧૩૬૪૨	૬	રહારહારપારફ રહારહારહાલ ૩૧	૭૭૮૩ *(૭૭૭૩)	૬	૬૨૧૮૬૧૮૧૮૧૮૧૮૧૮૧૮
૪૭	કોપોત	૬	રહારપારફ રહારહાલ	૧૩૬૪૨	૬	રહારહારપારફ રહારહારહાલ ૩૧	૭૭૮૩ *(૭૭૭૩)	૬	૬૨૧૮૬૧૮૧૮૧૮૧૮૧૮૧૮
૪૮	ત્રીમાસિક	૬	રહારપારફ રહારહાલ	૧૩૬૪૨	૬	રહારહારપારફ રહારહારહાલ ૩૧	૭૬૭૦	૪	૬૩૬૨૧૮૬૧૮૬૧૮૬૧૮૬
૪૯	પદ્મલિંગ	૪	રહારહાલ૩૦૩૧	૧૩૬૫૦	૮	રહારહારપારફ રહારહાલ૩૦૩૧	૭૬૬૬	૪	૬૩૬૨૧૮૬૧૮૬૧૮૬
૫૦	શુદ્ધલિંગ	૫	રહારહાલ ૩૧૧૧૦	૪૬૩૫	૬	રહારહારપારફ રહારહારહાલ૩૦ ૩૧	૭૬૭૨	૮	૬૩૬૨૧૮૬૧૮૬૧૮૬૧૮૬ ૧૭૬૧૭૫
૫૧	લગ્ન	૮	રહારહારપારફ રહાલ૩૦૩૧૧૧૦	૧૩૬૪૫	૧૨	રહારહારપારફ રહારહારહાલ ૩૧૬૧૬	૭૭૬૧	૧૨	૬૩૬૨૧૮૬૧૮૬૧૮૬૧૮૬ ૭૬૧૭૬૧૭૬૧૭૬૧૭૬

આ ત્રણ લેખ્યાંઓને ચાર ગુણચાન માનીએ તો તે દલિએ આહારકના સાત અંતે ઉઘોત સહિત વૈં મનુષ્યના ૩ લાંગા ન ઘરે માટે ૭૭૭૩ ઉદયભાંગા પશૂ ઘરે.

પર	ચાલના	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨
૫૩	ઉપશમ સમ્યક્ત્વી	૫	૨૮૧૨૯૩૦ ૩૧૧૦	૩૫	૩૫	૨૮૧૨૯૩૦ ૩૧૧૦	૨૮૧૨૯૩૦ ૩૧૧૦	૨૮૧૨૯૩૦ ૩૧૧૦	૨૮૧૨૯૩૦ ૩૧૧૦	૨૮૧૨૯૩૦ ૩૧૧૦	૨૮૧૨૯૩૦ ૩૧૧૦	૨૮૧૨૯૩૦ ૩૧૧૦	૨૮૧૨૯૩૦ ૩૧૧૦
૫૪	ક્ષાતિકં	૫	૨૮૧૨૯૩૦ ૩૧૧૦	૩૫	૩૫	૨૮૧૨૯૩૦ ૩૧૧૦	૨૮૧૨૯૩૦ ૩૧૧૦	૨૮૧૨૯૩૦ ૩૧૧૦	૨૮૧૨૯૩૦ ૩૧૧૦	૨૮૧૨૯૩૦ ૩૧૧૦	૨૮૧૨૯૩૦ ૩૧૧૦	૨૮૧૨૯૩૦ ૩૧૧૦	૨૮૧૨૯૩૦ ૩૧૧૦
૫૫	ક્ષોગોપશં	૪	૨૮૧૨૯૩૦ ૩૧૧૦	૩૪	૩૪	૨૮૧૨૯૩૦ ૩૧૧૦	૨૮૧૨૯૩૦ ૩૧૧૦	૨૮૧૨૯૩૦ ૩૧૧૦	૨૮૧૨૯૩૦ ૩૧૧૦	૨૮૧૨૯૩૦ ૩૧૧૦	૨૮૧૨૯૩૦ ૩૧૧૦	૨૮૧૨૯૩૦ ૩૧૧૦	૨૮૧૨૯૩૦ ૩૧૧૦
૫૬	મિશ્રદં	૨	૨૮૧૨૯	૧૬	૧૬	૨૮૧૨૯	૨૮૧૨૯	૨૮૧૨૯	૨૮૧૨૯	૨૮૧૨૯	૨૮૧૨૯	૨૮૧૨૯	૨૮૧૨૯
૫૭	સાસ્વાદન	૩	૨૮૧૨૯૩૦	૬૬૦૮	૬૬૦૮	૨૮૧૨૯૩૦	૨૮૧૨૯૩૦	૨૮૧૨૯૩૦	૨૮૧૨૯૩૦	૨૮૧૨૯૩૦	૨૮૧૨૯૩૦	૨૮૧૨૯૩૦	૨૮૧૨૯૩૦
૫૮	મિથ્યાં	૬	૨૮૧૨૯૩૦	૧૩૬૨૫	૧૩૬૨૫	૨૮૧૨૯૩૦	૨૮૧૨૯૩૦	૨૮૧૨૯૩૦	૨૮૧૨૯૩૦	૨૮૧૨૯૩૦	૨૮૧૨૯૩૦	૨૮૧૨૯૩૦	૨૮૧૨૯૩૦
૫૯	સંગી	૮	૨૮૧૨૯૩૦ ૩૧૧૦	૧૩૬૪૫	૧૩૬૪૫	૨૮૧૨૯૩૦ ૩૧૧૦	૨૮૧૨૯૩૦ ૩૧૧૦	૨૮૧૨૯૩૦ ૩૧૧૦	૨૮૧૨૯૩૦ ૩૧૧૦	૨૮૧૨૯૩૦ ૩૧૧૦	૨૮૧૨૯૩૦ ૩૧૧૦	૨૮૧૨૯૩૦ ૩૧૧૦	૨૮૧૨૯૩૦ ૩૧૧૦

૬૦	આસંતીં	૬	રગારપારફારલ રલોં	૧૩૬૨૬	૯	રગારપારફારલ રજરારલોં ૩૧	૧૩૨	૫	લસાલલલલલલલલલ
૬૧	આહારી	૮	રગારપારફારલ રલોં	૧૩૬૪૫	૮	રગારપારફારલ રલોં	૭૭૪૬	૧૦	લલલલલલલલલલલ ૭૬૧૭૮૧૭૬૧૭૫
૬૨	અણીહારી	૬	રગારપારફારલ રલોં	૧૩૬૪૧	૪	રગારપારફારલ	૪૫	૧૨	લલલલલલલલલલલ ૭૬૧૭૮૧૭૬૧૭૫૭૫૭૫

ગુણસ્થાને બંધ પ્રકૃતિ.

^૧ તિત્થયરાહારગવિરહિઆઝ, ^૨ અઙ્જેઙ્ઙ સઠ્ઠવપયહીઆ ^{૧૧૭} ।

મિચ્છત્તવેઅગો સા—સણોવિ ગુણવીસસેસાઓ ^{૧૦૧} ॥૬૧॥

તિત્થયરાહારગ=તીર્થંકરનામ
અને આહારકદ્ધિક
વિરહિયાઝ=વિના.
અઙ્જેઙ્ઙ=ઉપાળે, બાંધે.
સઠ્ઠવપયહીઓ=સર્વ પ્રકૃતિઓ
(૧૧૭).

મિચ્છત્તવેઅગો=મિથ્યાદ્રષ્ટિ.
સાસણોવિ=સાસ્વાદન ગુણ-
સ્થાનવાળો પણ.
ગુણવીસસેસાઓ=ઐગણીશ
વર્ણને બાકીની (૧૦૧).

અર્થ:—મિથ્યાદ્રષ્ટિ તીર્થંકર નામકર્મ અને આહારકદ્ધિક વિના સર્વ (૧૧૭) પ્રકૃતિઓ બાંધે. સાસ્વાદન ગુણસ્થાનવાળો ઐગણીશ વર્ણને બાકીની (એકસો એક) પ્રકૃતિ બાંધે. ॥૬૧॥

વિવેચન:—હવે કયા કયા ગુણઠાણે કઈ કઈ અને કેટલી પ્રકૃતિ બાંધે એવો સર્વ ગુણઠાણે બંધ વિશેષ કહે છે.—

તીર્થંકર નામ ૧, આહારકદ્ધિક તે આહારક ૨નીર ૨, આહારકોપાંગ ૩, એ ત્રણ વર્ણને ૧૨૦ માંહેથી બાકી સર્વ (૧૧૭) પ્રકૃતિ ઉપાળે, મિથ્યાત્વનો વેદક તે મિથ્યાદ્રષ્ટિ જીવ મિથ્યાત્વ ગુણઠાણે રહ્યો થકો બાંધે. સાસ્વાદન ગુણઠાણવાળો નરકત્રિક ૩, જાતિચતુષ્ક ૭, સ્થાવરચતુષ્ક ૧૧, હુંડ મંસ્થાન ૧૨, આતપ ૧૩, છેવડું સંઘયણ ૧૪, નપુંસક વેદ ૧૫, મિથ્યાત્વ મોહનીય ૧૬ અને પૂર્વલી ત્રણ પ્રકૃતિ ૧૯, એ ઐગણીશ વર્ણને શેષ ૧૦૧ પ્રકૃતિ બાંધે. ॥ ૬૧ ॥

^{૭૪} છાયાલસેસ મીસો, અવિરયસમ્મો તિઆલપરિસેસા ^{૭૩} ।

તેવન્ન દેસવિરઓ, વિરઓ સગવન્નસેસાઓ ^{૬૩} ॥૭૦॥

છાયાલસેસ=છંતાળીશ વર્ણને
બાકીની (૭૪).

મીસો=મિશ્ર ગુણુસ્થાનવાળો.
અવિરયસમ્મો=અવિરત સમ્ય-
ગ્દ્રષ્ટિ.

તિયાલપરિસેસા=તેંતાળીશ
વર્ણને બાકીની (૭૭)

તેવન્ન=ત્રેપન વર્ણને બાકીની
(૬૭).

દેસવિરઓ=દેશવિરત.

વિરઓ=વિરત-પ્રમત્ત સાધુ.

સાવન્નસેસાઓ=સત્તાવન વર્ણને
બાકીની (૬૩).

અર્થ:-મિશ્રદ્રષ્ટિ છંતાળીશ વર્ણને બાકીની, અવિરત સમ્ય-
ગ્દ્રષ્ટિ તેંતાળીશ વર્ણને બાકીની, દેશવિરત ત્રેપન વર્ણને
બાકીની અને પ્રમત્ત સાધુ સત્તાવન વર્ણને બાકીની પ્રકૃતિઓ
બાંધે. ॥ ૭૦ ॥

વિવેચન:-તિર્થચત્રિક ૩, થીણુદ્વિત્રિક ૬, દુર્ભંગત્રિક ૯,
અનંતાનુબંધી ચતુષ્ક ૧૩, મધ્ય સંસ્થાન ચાર ૧૭, મધ્ય
સંઘયણ ચાર ૨૧, નીચૌર્ગોત્ર ૨૨, ઉદ્યોતનામ ૨૩, અશુભવિ-
હાયાગતિ ૨૪, સ્ત્રીવેદ ૨૫ અને ૧૯ પૂર્વની મળી ૪૪ અને
મનુષ્યાયુ ૪૫ અને દેવાયુ ૪૬ પ્રકૃતિ એકસોવીશ માંહેથી કાઠી-
એ એટલે શેષ ૭૪ પ્રકૃતિ મિશ્ર ગુણુઠાણુવાળો બાંધે. અવિરત-
સમ્યગ્દ્રષ્ટિ છંતાળીશ માંહેથી તીર્થકર નામ ૧, મનુષ્યાયુ ૨
અને દેવાયુ ૩, એ ત્રણ બાંધે, તે માટે તેંતાળીશ વર્ણને શેષ
૭૭ પ્રકૃતિ બાંધે. વજ્રઋષભનારાય સંઘયણ ૧, મનુષ્યત્રિક ૪,
અપ્રત્યાખ્યાની કષાય ચાર ૮, ઔદારિકદ્વિક ૧૦ અને તેંતાળીશ
પૂર્વની એમ ૫૩ ત્રેપન વર્ણને શેષ ૬૭ સડસઠ પ્રકૃતિ દેશવિ-
રતિ બાંધે. ત્રીજા પ્રત્યાખ્યાનીય ચાર કષાય અને ૫૩ પૂર્વની
એવં ૫૭ વર્ણને શેષ (૬૩) ત્રેસઠ પ્રકૃતિ સર્વાવિરતિ પ્રમત્ત
સાધુ બાંધે ॥ ૭૦ ॥

૫૯

*^{૫૯} ઇગુણટ્ટિમપ્પમત્તો, ^{૫૯} વંધઈ ^{૫૯} દેવાડઅસ્સ ^{૫૯} ઇઅરોવિ ।

^{૫૯} અટ્ટાવન્નમપુઠ્ઠો, ^{૫૯} છપ્પન્નં ^{૫૯} વાવિ ^{૫૯} છઠ્ઠીસં ॥૭૧॥

x ઇગુસટ્ટી ઈતિ પાઠાન્તરે.

इगुणद्वि=ઓગણસાઠ પ્રકૃતિને.
 अप्रमत्तो=અપ્રમત્ત સંયત
 बंधइ=બાંધે.
 देवाउयस्स=દેવાયુનો અંધક.
 इयरोवि=અપ્રમત્ત પણ.

अट्टावन्नं=અટ્ટાવનને.
 अपुब्बो=અપૂર્વકરણ વાળો.
 छप्पन्नं वावि=અથવા છપ્પન
 પણ
 छवीसं=છવીસ.

अर्थ:-અપ્રમત્તસંયત ઓગણસાઠ પ્રકૃતિ બાંધે, અપ્રમત્ત પણ દેવાયુ અંધક છે. અપૂર્વકરણ ગુણસ્થાનવાળો અટ્ટાવન, છપ્પન અથવા છવીસ પ્રકૃતિ બાંધે. ॥ ૭૧ ॥

विवेचन:-શોક ૧, અરતિ ૨, અસ્થિર ૩, અશુભ ૪, અ-
 यश ૫, અને અસાતા ૬, એ છ પ્રકૃતિ ત્રેસઠ માહેથી કાઢીએ
 અને અહારકદ્વિક ભેળવીએ એટલે (૫૮) ઓગણસાઠ પ્રકૃતિ
 અપ્રમત્ત ગુણઠાણી સાથે બાંધે, દેવાયુ પ્રમત્તે બાંધવા માંડે
 અને તે બાંધતો થકો જ અપ્રમત્ત આવે તો ત્યાં તે અંધ પૂરો
 કરે પણ અપ્રમત્ત થકો દેવાયુ બાંધવા ન માંડે તેથી દેવાયુવિના
 ૫૮ અટ્ટાવન પણ બાંધે. અપૂર્વકરણ ગુણઠાણાના સાત ભાગ
 ક્રમથીએ ત્યાં પહેલે ભાગ એ જ પૂર્વાક્ત ૫૮ પ્રકૃતિ બાંધે. બીજે
 ત્રીજે, ચોથે, પાંચમે અને છઠ્ઠે એ પાંચ ભાગ એ નિદ્રા ન બાંધે,
 તે માટે છપ્પન બાંધે. છેલ્લે ભાગ દેવદ્વિક ૨, પચ્ચેન્દ્રિય બતિ
 ૩, શુભખગતિ ૪, ત્રસાદિ નવ ૧૩, ઔદારિક વિના ૪ શરીર
 ૧૭, એ ઉપાંગ ૧૮, સમચતુરસ સંસ્થાન ૨૦ નિર્માણ નામ
 ૨૧, તીર્થંકર નામ ૨૨, વર્ણાદિક ચાર ૨૬ અને અગુરુલથુ ચતુષ્ક,
 ૩૦, એ ત્રીશ પણ ન બાંધે તેથી ત્યાં ૨૬ નો અંધ હોય ॥ ૭૧ ॥

बावीसा एगूणं, बंधइ अट्टारसंतमनिअट्टि ।

सतरस सुहुमसरागो, सायममोहो सजोगुत्ति ॥७२॥

बावीसा=બાવીસ.
 एगूणं=એક એક ઓછી.

अट्टारसंतं=અહાર પર્યંત
 अनियट्टी=અનિવૃત્તિબાદરવાળો.

સત્તરસ=સત્તર.

સુદુમસરાગો=સૂક્ષ્મસંપરાય
વાળો.

સાયં=સાતાવેદનીયને

અમોહો=ઉપશાંતમોહ ક્ષીણમોહ
સજોગુત્તિ=સયોગિકેવળી એમ.

અર્થ:—અનિવૃત્તિ આદરવાળો આવીશ અથવા એકેક એાછી
અઠાર પર્વત (૨૧-૨૦-૧૯-૧૮) પ્રકૃતિ આંધે. સૂક્ષ્મસંપરાય-
વાળો સત્તર પ્રકૃતિ આંધે. મોહરહિત (ઉપશાંતમોહ, ક્ષીણમોહ)
અને સયોગી કેવળી સાતા વેદનીય આંધે. ॥ ૭૨ ॥

વિવેચન:—તવમા અનિવૃત્તિઆદર ગુણઠાણાના પાંચ ભાગ
કલ્પીએ ત્યાં પહેલે ભાગે હાસ્ય ૧, રતિ ૨, કુચ્છા ૩ અને ભય
૪ એ ચાર પણ ન આંધે ત્યારે ૨૨ નો અંધ હોય, બીજે ભાગે
પુરુષ વેદ ન આંધે ત્યારે ૨૧ નો અંધ, ત્રીજે ભાગે સંબલન
કોથ ટળ્યે ૨૦ નો અંધ, ચોથે ભાગે સંબલન માત ટળ્યે ૧૯
નો અંધ, અને પાંચમે ભાગે સંબલની માયા ટળ્યે ૧૮ નો
અંધ, સૂક્ષ્મસંપરાય ગુણઠાણે સંબલન લોભ પણ ન આંધે
ત્યારે ૧૭ નો અંધ હોય. ત્યાર પછી જ્ઞાનાવરણીય પાંચ, દર્શના-
વરણીય ૪ અંતરાય ૫, ઉચ્ચૈર્ગોત્ર ૧ અને ચશનામ ૧ એવં
(૧૬) સોળ પ્રકૃતિ પણ ન આંધે ત્યારે ઉપશાન્તમોહ ક્ષીણમોહ
અને સયોગી કેવળી એ ત્રણ ગુણઠાણે એક સાતાવેદનીય
પ્રકૃતિ આંધે. અયોગી કેવલી તે અઅંધક હોય. એકે પ્રકૃતિ
ન આંધે. ॥ ૭૨ ॥

एसो उ बंधसामित्त,—ओहो गइआइएसु वि तहेव ।
ओहाओ साहिज्जइ, जत्थ जहा पगइसब्भावो ॥७३॥

एसो=એ પૂર્વોક્ત ગુણસ્થા-
નનો અંધભેદ.

बंधसामित्तओहो=અંધ સ્વામિ-
ત્વનો એાધ (જાણવો).

गइआइएसुवि=ગત્યાદિ (આસઠ
માર્ગણા)ને વિષે પણ

तहेव=તેમળ.

ओहाओ=એાધ કહ્યો તે પ્રમાણે

૧ સાહિજ્જા ધતિ પાઠાન્તરે.

સાહિજન્નદ=કહેવું.
જત્ય=જે માર્ગણાસ્થાને.

જહા=જે પ્રકારે.
પગહસન્માત્રો=પ્રકૃતિનો સદ્ભાવ.

અર્થ:—એ પૂર્વોક્ત ગુણસ્થાનનો અંધભેદ-અંધસ્વામિત્વનો ઓઘ જાણવો. ગતિ વ્યાદિ માર્ગણાને વિષે પણ તેમજ-ઓઘ કહ્યો તે પ્રમાણે (ત્રીજા કર્મત્રય મુજબ) જે માર્ગણાસ્થાને જે પ્રકારે પ્રકૃતિનો સદ્ભાવ છે તે પ્રકારે કહેવું. ॥ ૭૩ ॥

વિવેચન:—એ ઓઘપણે ચઉદે ગુણઠાણે અંધસ્વામિત્વ કહ્યું. ધીજે કર્મસ્તવે કહ્યું છે તેમ આ પણ જાણવું. ગત્યાદિક માર્ગણાએ પણ તેમજ ઓઘ થકી પ્રકૃતિ કહેવી. ત્રીજે કર્મત્રયે ૬૨ માર્ગણાએ અંધ કહ્યો છે તેમ ઈલાં જાણવો. જ્યાં જેટલાં ગુણઠાણા હોય અને જેને જેટલી પ્રકૃતિ સદ્ભાવે હોય-જેને જેટલી પ્રકૃતિ આંધવી થયે, ત્યાં તેટલી વિચારીને કહેવી. ॥ ૭૩ ॥

તિત્યયરદેવનિરયા-^૩અં ચ તિસુ તિસુ ગઈસુ ^૧બોધવ્વં ।

^{૧૧૭}અવસેસા પયડીઓ, હવંતિ સવ્વાસુ ત્રિ ગઈસુ ॥૭૪॥

તિત્યયરદેવનિરયાઅં ચ=તીર્થ:	અવસેસા=આકીની.
કર નામ, દેવાયુ અને નરકાયુ	પયડીઓ=પ્રકૃતિઓ.
તિસુ=ત્રણ.	હવંતિ=હોય છે.
ગઈસુ=ગતિને વિષે.	સવ્વાસુ=સર્વ.
બોધવ્વં=જાણવું.	ગઈસુ=ગતિને વિષે.

અર્થ:—તીર્થ કર નામ, દેવાયુ અને નરકાયુ ત્રણ ત્રણ ગતિને વિષે જાણવું. આકીની પ્રકૃતિઓ સર્વ ગતિને વિષે હોય છે. ॥૭૪॥

વિવેચન:—હવે જે જે ગતિને વિષે જેટલી પ્રકૃતિ સત્તાએ પામીએ તે કહે છે-તીર્થ કર નામ ૧, દેવાયુ ૨, અને નરકાયુ: ૩, એ ત્રણ પ્રકૃતિ ત્રણ ત્રણ ગતિને વિષે હોય. ત્યાં તીર્થ કર

નામ નારકી દેવતા અને મનુષ્યને વિષે હોય પણ તિર્થંચ માંહે ન હોય; તીર્થંકર સત્કર્મા તિર્થંચ માંહે જાય નહીં તે માટે. દેવાયુ મનુષ્ય, તિર્થંચ અને દેવતા માંહે સત્તાએ હોય પણ નરકમાંહે ન હોય. નરકાયુ, મનુષ્ય, તિર્થંચ અને નારકી માંહે સત્તાએ હોય પણ દેવતામાંહે ન હોય. અને અરશેષ સર્વ પ્રકૃતિઓ ચારે ગતિને વિષે હોય. તિર્થંચગતિ માંહે તીર્થંકર નામ વિના સર્વ પ્રકૃતિ સત્તાએ હોય, નરકગતિ માંહે દેવાયુ વિના સર્વ પ્રકૃતિ સત્તાએ હોય, દેવગતિ માંહે નરકાયુ વિના સર્વ પ્રકૃતિ સત્તાએ હોય. અને મનુષ્યગતિ માંહે સર્વ પ્રકૃતિ સત્તાએ હોય. ॥ ૭૪ ॥

ઉપશમશ્રેણીનું સ્વરૂપ

પદમકસાયચઠકકં, દંસળતિગ સત્તગા ત્રિ ઉવસંતા ।
અવિરયસમ્મત્તાઓ, જાવ નિઝદ્વિત્તિ નાયઠ્ઠા ॥૭૫॥

પદમકસાયચઠકકં=પહેલા

કપાયનું ચતુષ્ક.

દંસળતિગ=દર્શનમોહનીય ત્રણ.

સત્તગાવિ=સાતે પ્રકૃતિઓ.

ઉવસંતા=ઉપશાંત થયેલી.

અવિરયસમ્મત્તાઓ=અવિરત સ-

મ્યગ્દ્વિષ્ટિ ગુણસ્થાનથી

માંડીને.

જાવનિઝદ્વિ=અપૂર્વકરણ પર્યાંત.

નાયઠ્ઠા=જાણવી.

અર્થ:-પહેલા કપાયનું ચતુષ્ક, દર્શનમોહનું ત્રિક એ સાતે પ્રકૃતિઓ અવિરત સમ્યગ્દ્વિષ્ટિથી માંડીને અપૂર્વકરણ પર્યાંત ઉપશાંત થયેલી જાણવી. ॥ ૭૫ ॥

વિવેચન:-ધર્માં ગુણઠાણાને વિષે પૂર્વે જે બધોદયસત્તા સ્થાનકનો સંવેધ કહ્યો તે ગુણઠાણાં તે પ્રાય: ઉપશમશ્રેણિએ કે ક્ષપકશ્રેણિએ હોય, તે માટે તે શ્રેણિ કહીએ છીએ. ત્યાં પ્રથમ ઉપશમશ્રેણિ કહે છે.—

પહેલા ચાર કપાય તે અનંતાનુબંધિ ચાર કપાય અને દર્શનત્રિક તે મિથ્યાત્વમોહનીય ૧, મિત્ર મોહનીય ૨ અને

સમ્યક્ત્વ માહનીય ૩, એ સાતે પ્રકૃતિ ઉપશાન્ત હોય. ક્યાં ? અવિરત સમ્યક્ત્વ ગુણકાણા થકી માંડીને નિવૃત્તિ નામે આઠમા ગુણકાણા લગે જાણવી, ત્યાં સાતમા લગે યથાયોગ્યપણે ઉપશાન્ત હોય અને અપૂર્વકરણે તેા નિશ્ચયે જ એ સાતે ઉપશાન્ત હોય.

ત્યાં પ્રથમ અનંતનુવંધિની ઉપશમના કહીએ છીએ,— અવિરત સમ્યક્દષ્ટિ, દેશવિરતિ અને વિરત (પ્રમત્ત અને અપ્રમત્ત) માંહેલો કૌઠ પણ જીવ કૌઠ પણ યોગે વર્તતા, તેજે પદ્મ શુક્લ માંહેલી એક લેશવાવંત, xસાકારોપયોગવંત એક કોડા-કોડિ સાગરોપમ કરતાં ન્યૂન સ્થિતિનાં કર્મવંત, કરણકાલથકી પૂર્વે પણ અંતર્મુહૂર્ત લગે અવદાયમાન (વિશુદ્ધ) ચિત્તવૃત્તિવંત થકો રહે. તેવા થકો તે પરાવર્તમાન પ્રકૃતિ સર્વ શુભ જ બાંધે પણ અશુભ ન બાંધે, અને અશુભ પ્રકૃતિનો અનુભાગ ચક્રકાણીયા હોય તે બક્રકાણીયા કરે અને શુભ પ્રકૃતિનો બેક્રકાણીયા હોય તે ચક્રકાણીયા કરે અને સ્થિતિબંધ પૂર્ણ થયે થકે અન્ય સ્થિતિબંધ પૂર્વેલા સ્થિતિબંધની અપેક્ષાએ પદ્યોપમને સંખ્યાતમે ભાગે હીન હીન કરે. એમ અંતર્મુહૂર્ત કાળ લગે રહીને ત્યારપછી યથાક્રમે પ્રત્યેક અંતર્મુહૂર્તનાં ત્રણ કરણ કરે. તે આ પ્રમાણે—યથાપ્રવૃત્તિકરણ ૧, અપૂર્વકરણ ૨, અને અનિવૃત્તિકરણ ૩, ચોથી ઉપશાન્તાદ્યા. ત્યાં યથાપ્રવૃત્તકરણે પેસતો થકો પ્રતિ સમયે અનંતગુણુ વધતી વિશુદ્ધિએ પેસે. ત્યાં પૂર્વાક્ત શુભ પ્રકૃતિનો બંધાદિક તેમજ કરે પણ સ્થિતિઘાતાદિક ત્યાં ન કરે, તત્પ્રાયોગ્ય વિશુદ્ધિનો અભાવ માટે. ત્યાં પ્રતિસમયે નાના જીવની અપેક્ષાએ અસંખ્યાત લોકાકાશ પ્રદેશપ્રમાણ અધ્યવસાયનાં સ્થાનક હોય, તે પરસ્થાનપતિત હોય. પરસ્થાનનું સ્વરૂપ કહે છે—જે હીન હોય તેા અનંતભાગહીન ૧, અસંખ્યાતભાગ હીન ૨, સંખ્યાતભાગ હીન ૩, સંખ્યાતગુણુ હીન ૪, અસંખ્યાતગુણુ હીન ૫, અને અનંતગુણુ હીન ૬; અને જે અધિક હોય તેા અનંતભાગ અધિક ૧, અસંખ્યાતભાગ અધિક ૨, સંખ્યાતભાગ અધિક ૩, સંખ્યાતગુણુ અધિક ૪, અસંખ્યાતગુણુ અધિક ૫ અને અનંતગુણુ અધિક ૬, એ છઠાણુ-

x જ્ઞાનોપયોગવાળો. * સ્થિતિઘાત, રસઘાત, ગુણુશ્રેણિ, ગુણુસંક્રમ.

વડીયા કહીએ, અને તે પ્રથમ સમયના અધ્યવસાયસ્થાનકની અપેક્ષાએ બીજે સમયે અધ્યવસાયસ્થાનક વિશેષાધિક હોય. બીજા સમયની અપેક્ષાએ બીજે સમયે અધ્યવસાય સ્થાનક વિશેષાધિક હોય. એમ ઉત્તરોત્તર યથાપ્રવૃત્ત કરણના ચરમ સમય લગે કહેવું. ત્યાં પ્રથમ સમયે જઘન્ય વિશુદ્ધિ સર્વ થકી થાડી હોય. બીજે સમયે વિશુદ્ધિ તે થકી અનંતગુણ હોય, તે થકી ત્રીજે સમયે જઘન્ય વિશુદ્ધિ અનંતગુણ હોય, એમ ત્યાં લગે કહેવું કે જ્યાં લગે યથાપ્રવૃત્ત કરણના કાળનો સંખ્યાતમો ભાગ જાય. ત્યારપછી પ્રથમ સમય ઉત્કૃષ્ટી વિશુદ્ધિ અનંતગુણી હોય તે થકી પણ જે જઘન્ય સ્થાનથી નિવૃત્તિ કરી હતી તેના ઉપરતી જઘન્ય વિશુદ્ધિ અનંતગુણી હોય. તે થકી હેઠલી બીજા સમયની ઉત્કૃષ્ટ વિશુદ્ધિ અનંતગુણી હોય તે થકી ઉક્ત જઘન્યથી ઉપરતી જઘન્ય વિશુદ્ધિ અનંતગુણી હોય, એમ ઉપર અને હેઠે એકેક વિશુદ્ધિસ્થાનક અનંતગુણું ત્યાં લગે કહેવું કે જ્યાં લગે યથાપ્રવૃત્ત કરણને ચરમ સમયે જઘન્ય વિશુદ્ધિસ્થાનક અનંતગુણુ વિશુદ્ધ હોય ત્યારપછી જે ઉપરલાં જઘન્ય સ્થાનકે રહ્યાં તેના ઉત્કૃષ્ટ વિશુદ્ધિસ્થાનકે નિરંતર અનંતગુણી વૃદ્ધિએ યાવત ચરમ સમયનું ઉત્કૃષ્ટ વિશુદ્ધિસ્થાનક હોય ત્યાં સુધી કહેવું. એ યથાપ્રવૃત્ત કરણ કહું, હવે અપૂર્વકરણ કહે છે-ત્યાં અપૂર્વકરણે પ્રાતેસમયે અસંખ્યાતા લોકાકાશ પ્રદેશ પ્રમાણુ અધ્યવસાય સ્થાનક હોય. તે પ્રાતેસમયે છઠાણુવડિયાં હોય. ત્યાં પ્રથમ સમયે જઘન્ય વિશુદ્ધિ સર્વ થકી થાડી હોય પણ તે યથાપ્રવૃત્ત કરણના ચરમ સમયની ઉત્કૃષ્ટી વિશુદ્ધિ થકી અનંતગુણી જાણવી. તે થકી પ્રથમ સમયે જ ઉત્કૃષ્ટી વિશુદ્ધિ અનંતગુણી હોય તે થકી બીજે સમયે જઘન્ય વિશુદ્ધિ અનંતગુણી હોય તે થકી તેજ બીજે સમયે ઉત્કૃષ્ટી વિશુદ્ધિ અનંતગુણી હોય એમ પ્રાતે સમયે અનંતગુણી વધતી વિશુદ્ધિ અપૂર્વકરણના છેલ્લા સમય લગે કહેવી, યાવત ચરમ સમયે ઉત્કૃષ્ટી વિશુદ્ધિ અનંતગુણી હોય. એ અપૂર્વકરણને વિષે પ્રથમ સમયે જ સ્થિતિઘાત ૧, રસઘાત ૨, ગુણુશ્રેણિ ૩, ગુણુસંક્રમ ૪ અને અન્ય

૧ એટલા માટે તેની સ્થાપના કરતાં વિષમચતુરસ ક્ષેત્રને રૂંધે છે.

(અપૂર્વ) સ્થિતિખંડ પ, એ પાંચ પદાર્થ સમકાળે પ્રવર્તે. ત્યાં 'સ્થિતિઘાત' તે સ્થિતિખંડ કર્મના અગ્રિમ ભાગ થકી ઉત્કૃષ્ટ-પણે ઘણાં સાગરોપમનાં શત પ્રમાણ અને જઘન્યથી પદ્યોપમના સંખ્યાતમા ભાગ માત્ર સ્થિતિખંડ ઉકેરે-ખંડે, તે ઉકેરીને જે સ્થિતિ હેકે નહીં ખંડે તે માંહે તે દલિયું નાંખે. અંતર્મુહૂર્ત કાળે તે સ્થિતિ ખંડ ઉકેરે. ત્યાર પછી વળી ફરીને પણ હેઠલો પદ્યોપમ સંખ્યેય ભાગ માત્ર સ્થિતિ ખંડ અંતર્મુહૂર્ત કાળે ઉકેરે, પૂર્વોક્ત પ્રકારે જ નાંખે. એમ અપૂર્વકરણના કાળ માંહે ઘણાં સ્થિતિખંડનાં સહસ્ર વ્યતિક્રમે. એમ કર્યે થકે અપૂર્વ-કરણને પ્રથમ સમયે જેટલી સ્થિતિનું કર્મ હતું તે તેને જ ચરમ સમયે સંખ્યાતગુણ હીન થાય. 'સ્થિતિઘાત' તે અશુભ પ્રકૃતિનો જે અનુભાગ, તેનો અનંતમો ભાગ મૂકીને શેષ સર્વ અનુભાગના ભાગ અંતર્મુહૂર્તે વિનાશે. ત્યાર પછી વળી જે અનંતમો ભાગ રહ્યો છે, તેનો વળી અનંતમો ભાગ મૂકીને શેષ અનુભાગના ભાગ અંતર્મુહૂર્તે વિનાશે. ત્યારપછી વળી જે પૂર્વ મૂકેલો અનંતમો ભાગ છે તેનો વળી અનંતમો ભાગ મૂકીને શેષ અનુભાગના ભાગ અંતર્મુહૂર્તે વિનાશે. એમ અનેક અનુભાગ ખંડનાં સહસ્ર એક સ્થિતિખંડને વિષે વ્યતિક્રમે અને અને તે સ્થિતિખંડને અનેક સહસ્રે અપૂર્વકરણ સંપૂર્ણ થાય. હવે 'ગુણશ્રેણિ' તે અંતર્મુહૂર્ત પ્રમાણ સ્થિતિની ઉપર જે સ્થિતિઓ છે તે માંહેથી દલિઉં લઈને ઉદ્યાવલિકાની ઉપરની સ્થિતિને વિષે પ્રતિસમયે અસંખ્યાતગુણપણે નાંખે. તે આ પ્રમાણે-પ્રથમ સમયે સ્તોક, બીજે સમયે અસંખ્યાતગુણ, એમ યાવત અંતર્મુહૂર્તના ચરમ સમય લગે કહેવું. એ અંતર્મુહૂર્ત અપૂર્વકરણ અને અનિવૃત્તિકરણના કાળ થકી લગભગેક અધિકું જાણવું, એ પ્રથમસમયગૃહીત દલિકનો નિક્ષેપ વિધિ જાણવો. એમ દ્વિતીયાદિક સમયે ગૃહીત દલિયાનો પણ નિક્ષેપ કહેવો. વળી અનેક ગુણશ્રેણિ રચવાને પ્રથમ સમયે જે દલિઉં ગ્રહે તે સ્તોક હોય, તે થકી બીજે સમયે અસંખ્યાતગુણ, તે થકી ત્રીજે સમયે અસંખ્યાતગુણ, એમ યાવત ગુણશ્રેણિ કરણના

* જેનો ઉદય હોય તેની ઉદય સમયથી આરંભી અને ઉદય ન હોય તેની ઉદ્યાવલિકા છોડી દલિક રચના થાય.

ચરમ સમય લગે જાણવું. અપૂર્વકરણના સમયો અને અનિવૃત્તિ-કરણના સમયોને વિષે અનુક્રમે ઘટતે થકે ગુણુશ્રેણિ દલિકનો નિદોષ શેષ શેષને વિષે હોય, પણ ઉપર ન વધે. હવે 'ગુણસંક્રમ' તે અપૂર્વકરણને પ્રથમ સમયે અનંતાનુબંધ્યાદિક અશુભ પ્રકૃતિનું દલિલું અપર પ્રકૃતિને વિષે જે સંક્રમે તે સ્તોક હોય, તે થકી બીજે સમયે અપર પ્રકૃતિને વિષે સંક્રમનું દલિલું અસંખ્યાતગુણ હોય, એમ તૃતીયાદિક સમયને વિષે પણ કહેવું. હવે 'અન્ય સ્થિતિવંધ' એ અપૂર્વકરણના પ્રથમ સમયે અન્ય જ (અપૂર્વ) નવો-સ્તોક સ્થિતિબંધ આરંભે. સ્થિતિબંધ અને સ્થિતિ (બંધ) ઘાત તે સમકાળે પ્રારંભે અને સમકાળે પૂરા કરે. એમ એ પાંચ પદાર્થ અપૂર્વકરણે પ્રવર્તે.

હવે અનિવૃત્તિ કરણ કહે છે-અનિવૃત્તિકરણે સમકાળે પેઠેલા સર્વ જીવને એકજ અધ્યવસાયસ્થાનક હોય પણ પહેલા સમયના વિશુદ્ધિસ્થાનકની અપેક્ષાએ બીજા સમયનું વિશુદ્ધિસ્થાનક અનંતગણું હોય, એમ યાવત અનિવૃત્તિકરણના ચરમ સમય લગે કહેવું. તે માટે જ એ કરણે પેઠા તુલ્યકાળના જોવા સાંખ્યાધી અધ્યવસાયસ્થાનોને પરસ્પરે નિવૃત્તિ-વ્યાવૃત્તિ (ફેરફાર) નથી તે માટે અનિવૃત્તિકરણ તાલ કહીએ. એ અનિવૃત્તિબાદર કરણને વિષે જેટલા સમય તેટલા અધ્યવસાયસ્થાનક હોય. તે પૂર્વ પૂર્વ થકી અનંતગણુ વૃદ્ધ હોય. પ્રહાં પણ પહેલા સમયથી જ માંડીને પૂર્વોક્ત પાંચ પદાર્થ સમકાળે પ્રવર્તે. તે અનિવૃત્તિકરણના કાળના ઘણા સંખ્યાતા ભાગ ગયે અને એક ભાગ રહે થકે અનંતાનુબંધિની હેઠલી આવલિકા માત્ર સુઠીને અંતર્સુહૃત્ પ્રમાણ અંતરકરણ, અભિનવ સ્થિતિબંધના કાળ પ્રમાણ અંતર્સુહૃત્ કરે. અંતરકરણનું દલિલું ઉકેરાનું અધ્યમાન પર પ્રકૃતિને વિષે નાંખે, અને પ્રથમ સ્થિતિનું દલિલું આવલિકા માત્ર હોય, તે વેદમાન પર પ્રકૃતિને વિષે સ્તિબુદ્ધસંક્રમે કરીને સંક્રમાવે, તે અંતકરણ કીધે થકે બીજે સમયે અનંતાનુબંધિનું ઉપરની સ્થિતિનું દલિલું ઉપશમાવવા માંડે. તે આ રીતે કે-પ્રથમ સમયે સ્તોક ઉપશમાવે. બીજે સમયે અસંખ્યાત ગણું ઉપશમાવે, એમ યાવત અંતર્સુહૃત્ લગે ઉપશમાવે, એટલે કાળે સમસ્તપણે અનં-

તાનુષ્ઠી ઉપશમિત થાય. ઉપશમિત તે શુ? જેમ રેણુનો નિકર (સમૂહ) પાણીના પિંદુના સમૂહ સિંચી સિંચીને દ્રુઘ-ણાદિકરે નિઃકુદ્ધિત થકો નિઃસ્પંદ થાય તેમ કર્મરેણુનો નિકર પણ વિશુદ્ધિ જલે કરી સિંચી સિંચીને અનિવૃત્તિકરણરૂપ દ્રુઘ-ણાદિકે કરીને નિઃકુદ્ધિત થકો સંકમણુ, ઉદય, ઉદ્દીરણા, નિધત્ત અને નિકાચના કરવાને અયોગ્ય થાય; તેને ઉપશમના કહીએ. કેટલાએક આચાર્ય કહે છે કે અનંતાનુષ્ઠીની ઉપશમના ન હોય, પણ ત્રિસંયોજના-ક્ષપણા જ હોય, તે આવી રીતે કે-છલાં શ્રેણિ અણુપડિવજતા પણ અવિરત ચારે ગતિના પણ વેદક સમ્યગ્દ્રષ્ટિ અથવા દેશવિરતિ તિર્યંચ અને મનુષ્ય અથવા સર્વવિરતિ મનુષ્ય જ, એ સર્વે સર્વ પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તો અનં-તાનુષ્ઠી ક્ષય કરવાને અર્થે યથાપ્રવૃત્તાદિક વ્રણ કરણુ કરે, એ કરણની વક્તવ્યતા જેમ પૂર્વે કહી તેમજ નિરવશેષપણુ જાણવી, પણ એટલું વિશેષ જે છલાં અનિવૃત્તિ કરણુ પેટો થકો અંત-રકરણુ ન કરે પણ કર્મપ્રકૃત્યુક્ત સ્વરૂપ ઉદ્વલના સંકમે કરીને અવસ્તન આવલિકા માત્ર મૂકીને ઉપરના નિરવશેષપણુ-સમસ્ત અનંતાનુષ્ઠીને વિનાશે. આવલિકા માત્ર છે તે સ્તિબુદ્ધસંકમે કરીને વેદમાન પ્રકૃતિને વિષે સંકમાવે. તે અંતર્મુહૂર્ત પછી અનિવૃત્તિ કરણુને છેડે શેષકર્મના સ્થિતિઘાત, રસઘાત અને ગુણશ્રેણિ ન હોય; પણ તે જીવ સ્વભાવસ્થ જ હોય એ અનં-તાનુષ્ઠીની વિસંયોજના કહી.

હવે દર્શનત્રિકની ઉપશમના કહીએ છીએ. ત્યાં મિથ્યાત્વની ઉપશમના મિથ્યાદ્રષ્ટિને તથા વેદકસમ્યગ્દ્રષ્ટિને હોય, અને સમ્યક્-ત્વની તથા મિશ્રની ઉપશમના તે વેદક સમ્યગ્દ્રષ્ટિને જ હોય. ત્યાં મિથ્યાદ્રષ્ટિને મિથ્યાત્વની ઉપશમના પ્રથમ સમ્યક્ત્વ પામતાં હોય, તે આ પ્રમાણે-સંજીવચેદ્રિય સર્વે પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તો, કરણકાળ થકી પૂર્વે અંતર્મુહૂર્ત લગે સમયે સમયે અનંતગુણ વધતી વિશુદ્ધિએ પ્રવર્ત્તો, અલવ્યસિદ્ધિકની વિશુદ્ધિની અપેક્ષાએ અનંતગુણ વિશુદ્ધિવંત, મતિ અજ્ઞાન, ક્રુત અજ્ઞાન

અને વિભંગ જ્ઞાન એ માંહેલા અનેરે કોઇ પણ સાકારોપયોગે ઉપયુક્ત થકો, અનેરે યોગે વર્તતો, જઘન્ય પરિણામે તેજોક્ષેશ્યાએ, મધ્યમ પરિણામે પદ્મલેશ્યાએ અને ઉત્કૃષ્ટ પરિણામે શુકલ-લેશ્યાએ વર્તતો મિથ્યાદ્રષ્ટિ ચારે ગતિનો જીવ કોડાકોડિ સાગ-રોપમ માંહેલી સ્થિતિનાં કર્મવંત, ઇત્યાદિક ચારૂં પૂર્વાજ્ઞ રીતે યથાપ્રવૃત્તકરણ, અપૂર્વકરણ પરિપૂર્ણ ધાય ત્યાં લગે કહેવું. એટલું વિશેષ જે અહીં અપૂર્વકરણે ગુણસંક્રમ ન કહેવો પણ સ્થિતિઘાત, રસઘાત, ગુણશ્રેણિ અને અન્ય સ્થિતિખંધ એ ચાર જ કહેવા. ગુણશ્રેણિ-દલિક રચના પણ ઉદય સમયથી જાણવી. ત્યારપછી અનિવૃત્તિ કરણે પણ એમજ કહેવું. અનિવૃત્તિકરણ કાળના ઘણા સંખ્યાતા ભાગ ગયે થકે અને એક સંખ્યાતમો ભાગ થાકતે છતે અંતર્મુહૂર્તમાન હેઠલું સુકીને મિથ્યાત્વનું અંતરકરણ અંતર્મુહૂર્ત પ્રમાણ પ્રથમ સ્થિતિ થકી કાંઇક અધિક અભિનવ સ્થિતિખંધના કાળ સરખા અંતર્મુહૂર્ત કાળે કરે, અને અંતરકરણનું દલિઉં ઉકેરીને પ્રથમ તથા દ્વિતીય સ્થિતિ માંહે નાંખે, અને પ્રથમ સ્થિતિએ વર્તતો ઉદીરણા પ્રયોગે કરીને જે પ્રથમસ્થિતિગત દલિક આકર્ષીને ઉદય માંહે નાંખે તે ઉદીરણા, અને જે વળી બીજી સ્થિતિના સમીપ થકી ઉદીરણા પ્રયોગે જ કરીને દલિઉં આકર્ષીને ઉદય માંહે નાંખે તે આગાલ કહીએ. ઉદીરણાનું જ વિશેષ પ્રતિપત્તિને અર્થે આગાલ એવું બીજું નામ કહીએ. ઉદય ઉદીરણાએ કરીને પ્રથમ સ્થિતિ અનુભવતો જે આવલિકા શેષ રહે ત્યાં લગે જાય જે આવલિકા થાકતે આગાલ વિચ્છેદ પામે ત્યારપછી ઉદીરણા જ કેવળ પ્રવર્તે તે પણ આવલિકા શેષ રહે ત્યાં લગે હોય. તે પછી એક આવલિકા માત્ર કેવળ ઉદયે કરીને જ અનુભવે. તે આવલિકા માત્રને ચરમ સમયે દ્વિતીય સ્થિતિગત દલિકના અનુભાગ ભેદે કરીને ત્રિકા પુંજ કરે, તે આ પ્રમાણે-સમ્યક્ત્વ ૧, મિશ્ર ૨, અને મિથ્યાત્વ ૩; તે પછી અનંતર સમયે મિથ્યાત્વદલિકના ઉદયના અભાવ થકી ઔપશમિક સમ્યક્ત્વ પામે. એ મિથ્યાત્વની સર્વ પ્રકારે ઉપશમના થકી પ્રથમ વાર સમ્યક્ત્વનો લાભ હોય. એ સમ્યક્ત્વ પામતો કોઇક દેશવિરતિ સહિત અને કોઇક સર્વવિરતિ સહિત પણ પડિવજે તે માટે દેશવિરત, પ્રમત્ત અને અપ્રમત્ત

સંયતને વિષે પણ મિથ્યાત્વ ઉપશાન્ત પામીએ. હવે સંયમને વિષે વર્તમાન વેદક સમ્યગ્દ્રષ્ટિને ત્રણ દર્શનમોહનીય ઉપશમાવતાં ત્રણ કરણનો વિધિ પૂર્વલીપરે ત્યાં સુધી કહેવો, બ્યાં સુધી અનિવૃત્તિ કરણકાળના સંખ્યાત ભાગ ગયે થકે અંતકરણ કરે. તે કરતો થકો સમ્યક્તવની પ્રથમ સ્થિતિ અંતર્મુહૂર્ત પ્રમાણુ સ્થાપે અને મિથ્યાત્વ તથા મિશ્રની સ્થિતિ આવલિકા માત્ર સ્થાપે અને ઉકેરાતું દલિઉં ત્રણુનું સમ્યક્તવની પ્રથમ સ્થિતિ માંહે નાંખે. મિથ્યાત્વ તથા મિશ્રની પ્રથમ-સ્થિતિનાં દલિયાં સમ્યક્તવની પ્રથમ સ્થિતિનાં દલિયાં માંહે સ્તિભુકસંક્રમે કરીને સંક્રમાવે. સમ્યક્તવની પ્રથમ-સ્થિતિ વિપાકના અનુભવવા થકી અનુક્રમે ક્ષીણ થયે થકે ઔપશમિક સમ્યગ્દ્રષ્ટિ જીવ થાય. અને તે ત્રણુ મિથ્યાત્વાદિકના ઉપરના દલિયાની ઉપશમના અનંતાનુબંધીના ઉપરિતન દલિયાની પરે જાણવી. એજ પ્રકારે કરીને અનેરાની પણ ઉપશમના જાણવી. એનો વિસ્તાર અંધાન્તર* થકી જાણવો. ॥ ૭૫ ॥

* એ પ્રકારે ઉપશાંત કર્યા છે ત્રણ દર્શનમોહનીયને જેણે એવો પુરૂષ ચારિત્રમોહનીયને ઉપશમાવવાને ઇચ્છતો ફરી પણ યથાપ્રવૃત્તાદિ ત્રણુ કરણુ કરે છે. કરણુનું સ્વરૂપ અગાઉ કહ્યા મુજબ જાણવું, પણ અહીં યથાપ્રવૃત્તકરણુ અપ્રમત ગુણસ્થાને, અપૂર્વકરણુ અપૂર્વકરણુ અને અનિવૃત્તિ કરણુ અનિવૃત્તિમાદસંપરાયે જાણવું. ત્યાં અપૂર્વકરણુ સ્થિતિવાતાદિ પૂર્વની પેઠે પ્રવર્તે છે પણ એટલું વિશેષ છે કે-નદિ અંધાતી એવી સર્વ અશુભ પ્રકૃતિને! ગુણસંક્રમ અહીં પ્રવર્તે છે, અપૂર્વકરણુઆદનો સંખ્યાતમો ભાગ ગયે છે તે નિદ્રા પ્રયલાનો અંધવ્યવચ્છેદ થાય. તે પછી હજારો સ્થિતિખંડ ગયે છે તે અપૂર્વકરણુઆદના સંખ્યાતા ભાગ જાય અને એક ભાગ બાકી રહે તેની વચ્ચે દેવગતિ, દેવાનુપૂર્તી, પંચેન્દ્રિય જ્ઞાતિ, વૈક્રિયદ્રિક, આહારક દ્રિક, તૈજસ-કાર્મણુનામ, સમચતુસ્ત્ર સંસ્થાન, વર્ણચતુષ્ટક, અગુરુલધુ ઉપ-ઘાત, પરાઘાત, ઉચ્છવાસ; ત્રસ, બાદર, પર્યાપ્તિ, પ્રત્યેક નામ, પ્રશસ્ત-વિહારોગતિ, સ્થિર નામ, શુભ નામ, સુભગ નામ, સુસ્વર નામ, આદેય નામ, નિર્મોણુ નામ અને તીર્થકર નામ એ ત્રીશ પ્રકૃતિનો અંધવ્યવચ્છેદ થાય. ત્યારપછી સ્થિતિખંડ પૃથક્ત્વ ગયે છે તે અપૂર્વકરણુઆદના છેલ્લે સમયે હાસ્ય, રતિ, ભય અને જુગુપ્સાનો અંધવ્યવચ્છેદ થાય. હાસ્ય, રતિ અરતિ શોક, ભય તથા જુગુપ્સાનો ઉદય વિચ્છેદ હોય અને સર્વ કર્મનાં દેશ

સત્તદુ નવ ચ પનરસ, સોલસ અટ્ટારસેવ ગુણવીસા ।
 ઇગાહિ દુ ચડવીસા, પળવીસા વાયરે જાણ ॥૭૬॥

સત્તદુ=સાત, આઠ,
 નવ ચ પનરસ=નવ, પંદર.
 સોલસ=સોળ.
 અટ્ટારસેવ=અઠાર
 ગુણવીસા=ઓગણીશ

ઇગાહિ દુ ચડવીસા=૨૧-૨૨-
 ૨૪
 પળવીસા=પચીશ
 વાયરે=અનિવૃત્તિ આદર ગુણસ્થાને
 જાણ=(ઉપશાંત થયેલ) જાણ.

અર્થ—અનિવૃત્તિઆદર સંપરાયે સાત, આઠ, નવ, પંદર, સોળ, અઠાર, ઓગણીશ, એકવીશ, બાવીશ, ચોવીશ અને પચીશ પ્રકૃતિઓ ઉપશાંત થયેલી જાણે. ॥ ૭૬ ॥

વિવેચન:—એ અનિવૃત્તિઆદર ગુણઠાણે ઉપશમત્રેણિવાળાને મોહનીય કર્મની સાત થકી માંડીને પચીશ લગે પ્રકૃતિ ઉપશાન્ત પામીએ તે કહે છે:—

અંતકરણ કીધે સાત પ્રકૃતિ ઉપશાન્ત હોય. તે પછી નયુંસક વેદ ઉપશમે ૮ ઉપશાન્ત થાય, સ્ત્રીવેદ ઉપશમે નવ (૯) નો ઉપશમ થાય. હાસ્યાદિષટ્ક ઉપશમે પંદરનો ઉપશમ થાય. પુરુષવેદનો અધોદ્ય ઉપશમે સોળનો ઉપશમ હોય તે પછી અપ્રત્યાખ્યાન, પ્રત્યાખ્યાન ક્રોધ સમકાળે ઉપશમે ૧૮ નો ઉપશમ હોય. તે પછી સંજ્જવલન ક્રોધ ઉપશમે ઓગણીશ પ્રકૃતિ ઉપશાન્ત હોય. તે પછી અપ્રત્યાખ્યાન પ્રત્યાખ્યાન માન સમકાળે ઉપશમે (૨૧) એકવીશ ઉપશાંત હોય. તે પછી સંજ્જવલન માન ઉપશમે ૨૨ ઉપશાન્ત હોય. તે પછી અપ્રત્યાખ્યાન પ્રત્યાખ્યાન

ઉપશમના, નિધત્તિ તથા નિકાચના કરણ વિન્હેદ પામે. ત્યાર પછી અનંતર સમયે અનિવૃત્તિ કરણમાં પ્રવેશ કરે અહીં પણ સ્થિતિધાતાદિ પાંચ પૂર્વેક્રી રીતે કરે.

उपशमयति	
संज्वलनलोभं २८	
अप्रत्याख्यानलोभं २६	प्रत्याख्यानलोभं २७
संज्वलनमायां २५	
अप्रत्याख्यानमायां २३	प्रत्याख्यानमायां २४
संज्वलनमानं २२	
अप्रत्याख्यानमानं २०	प्रत्याख्यानमानं २१
संज्वलनक्रोधं १९	
अप्रत्याख्यानक्रोधं १७	प्रत्याख्यानक्रोधं १८
पुरुषवेदं १६	
हास्यादिषट्कं १५	
नपुंसकवेदं ८	स्त्रीवेदं ९
मिथ्यात्व ५	मिश्र ६
सम्यक्त्वमोहं ७	
अनन्तानुबंधिक्रोध-मान-माया-लोभान् ४ ॥	

उपशमश्रेणिक्रमोऽयम् ॥

માયા ઉપશમે ૨૪ ઉપશાન્ત હોય તે પછી સંન્વલનની માયા ઉપશમે પચ્ચીશ પ્રકૃતિ ઉપશાન્ત× હોય એ અનિવૃત્તિઆદર ગુણકાણે ઉપશમ પ્રકૃતિ જાણવી. ॥ ૭૬ ॥

× તે પછી અનિવૃત્તિકરણાદાના સંખ્યાતા ભાગ ગયે છતે દર્શનસમક સિવાયની મોહનીય કર્મની એકવીશ પ્રકૃતિનું અંતરકરણ કરે, ત્યાં વેદમાન સંન્વલન ચાર કષાય માંહેનો ઠોઠ પણ એક કષાય અને ત્રણ વેદ માંહેના ઠોઠપણ વેદમાન એક વેદની પ્રથમ સ્થિતિ પોતાના ઉદય કાળ પ્રમાણ હોય. આડીના ૧૧ કષાય અને ૮ નોકષાયની પ્રથમ સ્થિતિ આવલિકા માત્ર હોય. અહીં સ્ત્રીવેદ અને નપુંસક વેદનો ઉદયકાળ સંખ્યાત ગુણ હોય. તે થકી સંન્વલન ક્રોધનો વિશેષાધિક, તે થકી સંન્વલન માન, માયા અને લોભનો અનુક્રમે વિશેષાધિક હોય, ત્યાં સંન્વલન ક્રોધના ઉદયે ઉપશમ શ્રેણિ પ્રારંભે તેને અપ્રત્યાખ્યાન તથા પ્રત્યાખ્યાન ક્રોધનો ઉપશમ ન થાય ત્યાં સુધી સંન્વલન ક્રોધનો ઉદય હોય, સંન્વલન માનના ઉદયે શ્રેણિ પ્રારંભકને અપ્રત્યાખ્યાન તથા પ્રત્યાખ્યાન માનનો ઉપશમ ન થાય ત્યાં સુધી સંન્વલન માનનો ઉદય હોય. સંન્વલન માયાના ઉદયે શ્રેણિ પ્રારંભકને અપ્રત્યાખ્યાન તથા પ્રત્યાખ્યાન માયાનો ઉપશમ ન થાય ત્યાં સુધી સંન્વલન માયાનો ઉદય હોય. સંન્વલન લોભના ઉદયે શ્રેણિ પ્રારંભકને અપ્રત્યાખ્યાન તથા પ્રત્યાખ્યાન લોભનો ઉપશમ ન થાય ત્યાં સુધી સંન્વલન લોભ (આદર) નો ઉદય હોય. એ પ્રકારે તે અંતરકરણ ઉપરના ભાગોની અપેક્ષાએ સમ અને નીચેના ભાગની અપેક્ષાએ પૂર્વોક્ત રીતે વિષમ હોય. અહીં જેટલા કાળે સ્થિતિખંડનો ઘાત કરે અથવા અન્ય સ્થિતિબંધ કરે તેટલા કાળે અંતરકરણ પણ કરે. એ ત્રણે એક સાથે આરંભે અને સાથેજ પૂર્ણ કરે.

અંતરકરણ સંબંધિ દલિકનો પ્રદેપવિધિ આ પ્રમાણે જાણવો—

જે કર્મનો તે વખતે બંધ અને ઉદય વર્તતો હોય તે કર્મના અંતરકરણ સંબંધિ દલિક પહેલી અને બીજી સ્થિતિમાં નાંખે છે જેમ કે પુરુષ વેદોદયે શ્રેણિ પ્રારંભકને પુરુષવેદનો બંધ અને ઉદય હોવાથી પુરુષ વેદના અંતરકરણ સંબંધિ દલિક પ્રથમ અને દ્વિતીય સ્થિતિમાં નાંખે. વળી જે કર્મનો એકલો ઉદયજ હોય પણ બંધ ન હોય તેના અંતરકરણ સંબંધિ દલિક પ્રથમસ્થિતિમાંજ નાંખે, જેમકે સ્ત્રી વેદોદયે શ્રેણિ પ્રારંભકને સ્ત્રીવેદનો ઉદયજ હોવાથી સ્ત્રીવેદના અંતરકરણ સંબંધિ દલિક પ્રથમ સ્થિતિમાં નાંખે. વળી જે કર્મનો ઉદય નથી પણ દ્વિતીય બંધ છે તેના અંતરકરણ

દલિક દ્વિતીય સ્થિતિમાંજ નાંખે, જેમકે સંન્વલન ક્રોધાદ્યે શ્રેણિ પ્રારંભકને આકીના ત્રણ કપાયનો ઉદય વિના અંધ હોવાથી તેના અંતરકરણ દલિક દ્વિતીય સ્થિતિમાં નાંખે, વળી જે કર્મનેા અંધ અને ઉદય નથી તેનાં અંતરકરણ દલિક પરપ્રકૃતિમાં નાંખે, જેમ કે ખીજ અને ત્રીજ કપાયના દલિક તેનો અધોદય ન હોવાથી સંન્વલન કપાયમાં નાંખે. અહીં અનિવૃત્તિ કરણમાં બહુ વક્તવ્ય છે તે વિશેષાર્થીએ કર્મ પ્રકૃતિસંગ્રહણીની ટીકા જોવી. અંતરકરણ ક્યાં પછી નપુંસક વેદને ઉપશમાવે. તે આ પ્રમાણે-પ્રથમ સમયે થોડું ઉપશમાવે, ખીજે સમયે અસંખ્યેય ગુણ, ત્રીજે સમયે તેથી પણ અસંખ્યેય ગુણ; એ પ્રમાણે સમયે સમયે અસંખ્યાત ગુણ (વધારે) દેહા સમય સુધી ઉપશમાવે અને સમયે સમયે ઉપશમેલ દલિકની અપેક્ષાએ અસંખ્યાત ગુણ દલિક દ્વિચરમ સમય સુધી પર પ્રકૃતિમાં નાંખે. છેલ્લે સમયે પર પ્રકૃતિમાં સંક્રમણ થતા દલિકની અપેક્ષાએ ઉપશમ પામતું દલિક સંખ્યાત ગુણ જાણવું.

એમ નપુંસક વેદ ઉપશાંત થયે છતે મોહનીય કર્મની આઠ પ્રકૃતિ ઉપશાંત હોય, ત્યારપછી ઉક્ત પ્રકારે અંતર્મૂર્ત કાળે સ્ત્રીવેદને ઉપશમાવે, ત્યારપછી અંતર્મૂર્ત કાળે હાસ્યાદિ પદ્કને ઉપશમાવે. ત્યારે મોહનીયની પંદર પ્રકૃતિ ઉપશાંત હોય. તેજ સમયે વળી પુરુષવેદનેા અંધ, ઉદય અને ઉદીરણાનો વ્યવચ્છેદ અને પ્રથમ સ્થિતિનો વ્યવચ્છેદ થાય. પુરુષવેદની પ્રથમ સ્થિતિની બે આવલિકા બાકી રહે ત્યારે પૂર્વેકત પ્રકારે આગાત ન હોય, તેજ સમયથી માંડીને જ (હાસ્યાદિ) નોકપાયનું દલિક પુરુષવેદમાં ન નાંખે પરંતુ સંન્વલન ક્રોધાદિને વિષે નાંખે. કુમ્ભપચડીમાં કહ્યું છે કે પ્રથમ સ્થિતિની બે આવલિકા શેષ રહે ત્યારે વેદ પતદ્ગ્રહ ન થાય. હાસ્યાદિ પદ્ક ઉપશમાવ્યા પછી એક સમય ન્યૂન બે આવલિકા માત્ર કાળે પુરુષવેદ સંપૂર્ણ ઉપશમાવે, ખીજે સમયે અસંખ્યાત ગુણ, ત્રીજે સમયે તેથી પણ અસંખ્યાત ગુણ એમ બે સમય ન્યૂન બે આવલિકાના ચરમ સમય સુધી સમયે સમયે અસંખ્યાતગુણ અધિક દલ ઉપશમાવે. અને બે સમય ન્યૂન બે આવલિકા કાળ પર્થત યથાપ્રવૃત સંક્રમવડે, સમયે સમયે પરપ્રકૃતિને વિષે દલ સંક્રમવે તે પ્રથમ સમયે ઘણું સંક્રમાવે, ખીજે સમયે વિશેષહીન, ત્રીજે સમયે વિશેષહીન એમ ચરમ સમય સુધી સમયે સમયે વિશેષહીન સંક્રમાવે એ પ્રકારે પુરુષવેદ ઉપશાંત થયે છતે સોળ પ્રકૃતિ ઉપશાંત હોય, તે પછી જે સમયે હાસ્યાદિ પદ્ક ઉપશાંત થાય તે સમયે પુરુષવેદની પ્રથમ સ્થિતિ હીજી

થયેલી હોય. તે પછી અપ્રત્યાખ્યાનીય, પ્રત્યાખ્યાનીય અને સંવલન ક્રોધને એક સાથે ઉપશમાવવા માંડે. સંવલન ક્રોધની પ્રથમસ્થિતિ સમય-ન્યૂન ત્રણ આવલિકા શેષ રહે છે તે અપ્રત્યાખ્યાનીય અને પ્રત્યાખ્યાનીય ક્રોધનું દલિક સંવલન ક્રોધમાં ન નાંખે પરંતુ સંવલન માનાદિકમાં નાંખે, કેમ કે કશું છે કે-તિસુ આવલિયાસુ સમઝણિયાસુ અપઙ્ગિમ્મહાઠ સંજલણા અર્થાત્ સમય ઉણ ત્રણ આવલિકા શેષ છે તે સંવલન ક્રોધ પતદ્ગ્રહ ન થાય (એટલે તેમાં બીજી પ્રકૃતિનું દલસંક્રમણ ન થાય) એ આવલિકા શેષ રહે છે તે આગાલ પણ ન હોય પરંતુ એકલી ઉદીરણાજ હોય. એક આવલિકા શેષ રહે છે તે સંવલન ક્રોધના બંધ ઉદય અને ઉદીરણાનો વ્યવચ્છેદ થાય અને અપ્રત્યાખ્યાનીય તથા પ્રત્યાખ્યાનીય ક્રોધ ઉપશાંત થયેલા હોય. તે બંને ઉપશાંત થયે છે તે ૧૮ પ્રકૃતિ ઉપશાંત હોય. ત્યારે સંવલન ક્રોધની પ્રથમ સ્થિતિની એક આવલિ અને સમય ન્યૂન બે આવલિકા કાળે બાધિલ ઉપરની સ્થિતિનું દલિક વર્ણને બાકીનું સર્વ ઉપશાંત થયેલ હોય, તે પછી પ્રથમસ્થિતિ એક આવલિકાને રિતયુક સંક્રમ વડે સંવલન માનને વિષે નાંખે અને સમયન્યૂન બે આવલિકાનું બાધિલ દલિક પુરૂષવેદ ઉપશમાવવા વખતે કહેલ પ્રકારે ઉપશમાવે અને પર પ્રકૃતિને વિષે સંક્રમાવે. એ રીતે સમય ન્યૂન બે આવલિકા પ્રમાણ કાળે સંવલન ક્રોધ ઉપશાંત થાય, તે ઉપશાંત થયે છે તે ૧૯ પ્રકૃતિ ઉપશાંત હોય. વળી ત્યારે સંવલન ક્રોધનાં બંધ, ઉદય અને ઉદીરણાનો વ્યવચ્છેદ થાય તે પછી તરતના સમયથી આરંભીને સંવલન માનની બીજી સ્થિતિ સંબંધે દલિકને આકર્ષિત પ્રથમ સ્થિતિ કરે અને વેદે. ત્યાં ઉદય સમયે થોડું નાખે. બીજે સમયે અસંખ્યેયગુણ, ત્રીજે સમયે તેથી અસંખ્યેયગુણ એમ સુમયે સમયે અસંખ્યેય ગુણુ અધિક દલિક પ્રથમ સ્થિતિના છેલ્લા સમય પર્યાંત નાખે. પ્રથમ સ્થિતિ કરણના પ્રથમ સમયથીજ માંગીને અપ્રત્યાખ્યાન, પ્રત્યાખ્યાન અને સંવલન એ ત્રણે માનને સમકાળે ઉપશમાવવા માંડે, સંવલન માનની પ્રથમ સ્થિતિ સમયન્યૂન ત્રણ આવલિકા શેષ રહે છે તે અપ્રત્યાખ્યાન અને પ્રત્યાખ્યાન માનનું દલિક સંવલન માનમાં ન નાંખે પરંતુ સંવલન માથા વગેરેમાં નાંખે, બે આવલિકા બાકી રહે ત્યારે તે આગાલ વિચ્છેદ થાય. તે પછી એકલી ઉદીરણાજ હોય, આવલિકા શેષ રહે છે તે સંવલન માનના બંધ, ઉદય અને ઉદીરણાનો વ્યવચ્છેદ થાય અને અપ્રત્યાખ્યાન-પ્રત્યાખ્યાન માન ઉપશાંત થયેલા હોય. તે ઉપશાંત થયે છે તે ૨૧ પ્રકૃતિ ઉપશાંત હોય. તે વખતે સંવલન માનની પ્રથમ સ્થિતિની એક

આવલિકા અને સમય ન્યૂન બે આવલિકાનું આંધેલ ઉપરની સ્થિતિનું દલિક વર્ણને બાકીનું સર્વ ઉપશાંત હોય. તે પછી પ્રથમ સ્થિતિગત એક આવલિકાને સ્તિશુકસંક્રમવડે સંવલન માયામાં નાંખે અને સમયન્યૂન બે આવલિકાનું આંધેલ દલિક. પુરુષવેદ ઉપશમાવવા વખતે કહેલ પ્રકારે ઉપશમાવે અને સંક્રમાવે. તે પછી સમયન્યૂન બે આવલિકા પ્રમાણ કાળે સંવલન માન ઉપશાંત થાય. તે ઉપશાંત થયે છતે ૨૨ પ્રકૃતિ ઉપશાંત હોય. ન્યારે સંવલન માનનાં અંધ, ઉદ્ય અને ઉદીરણાનો વ્યવચ્છેદ થાય તે પછી તરતના સમયથી માંડીને સંવલનમાયાની બીજી સ્થિતિમાંથી દલિકને આકર્ષાને પૂર્વોક્ત પ્રકારે પ્રથમ સ્થિતિ કરે અને વેદે. વળી તેજ સમયથી માંડીને ત્રણે માયાને સમકાળે ઉપશમાવવા માંડે, સંવલન માયાની પ્રથમ સ્થિતિ સમયન્યૂન ત્રણ આવલિકા શેષ રહે છે તે અપ્રત્યાખ્યાન અને પ્રત્યાખ્યાન માયાનું દલિક સંવલન માયામાં નાંખે પરંતુ સંવલન લોભમાં નાંખે. બે આવલિકા શેષ રહે ત્યારે તે આગાલ ન હોય પરંતુ એકલી ઉદીરણા હોય. આવલિકા શેષ રહે છે તે સંવલન માયાના અંધ, ઉદ્ય અને ઉદીરણાનો વ્યવચ્છેદ થાય અને અપ્રત્યાખ્યાન પ્રત્યાખ્યાન માયા ઉપશાંત હોય. તે ઉપશાંત થયે ૨૪ પ્રકૃતિ ઉપશાંત હોય. તે સમયે સંવલન માયાની પ્રથમ સ્થિતિગત એક આવલિકા અને સમયન્યૂન બે આવલિકાએ આંધેલ દ્વિતીય સ્થિતિગત દલિક વર્ણને બાકીનું સર્વ ઉપશાંત હોય. તે પછી તે પ્રથમ સ્થિતિગત એક આવલિકાને સ્તિશુક સંક્રમણ વડે સંવલન લોભમાં સંક્રમાવે અને સમય ન્યૂન આવલિકાદ્વિદે આંધેલ દલિકને પુરુષવેદ ઉપશમાવવા વખતે કહેલ પ્રકારે ઉપશમાવે અને સંક્રમાવે. તે પછી સમયન્યૂન બે આવલિકા પ્રમાણ કાળે સંવલન માયા ઉપશાંત થાય, તે ઉપશાંત થયે ૨૫ પ્રકૃતિ ઉપશાંત હોય. વળી ન્યારે સંવલન માયાના અંધ, ઉદ્ય અને ઉદીરણાનો વ્યવચ્છેદ થાય તે પછી તરતના સમયથી માંડીને સંવલન લોભની બીજી સ્થિતિમાંથી દલિક આકર્ષાને લોભવેદકાદા (લોભ વેદવાનો કાળ) ના રૂ લાગ પ્રમાણ પ્રથમ સ્થિતિ પૂર્વોક્ત પ્રકારે કરે અને વેદે. તે પ્રથમ ત્રિભાગ (૧/૩) નું નામ અધકર્ણકરણાદા અને બીજા વિભાગનું નામ કિટ્ટીકરણાદા.. અહીં અધકર્ણકરણાદા નામે પ્રથમ ત્રિભાગે વર્તે તો જીવ પૂર્વ સ્પર્ધક થકી દલિક લાઇને અપૂર્વ સ્પર્ધકો કરે. હવે એ સ્પર્ધક શું? તે કહે છે—અહીં અનંતાનંત પરમાણુએ નિષ્પન્ન સ્કંધોને જીવ કર્મપણુ ગ્રહણ કરે છે, તેમાં એક એક સ્કંધમાં જે સર્વથી જ્ઞાન્ય રસ (પરમાણુનો અપણુ રસ) કેવળીની શુદ્ધિ વડે છેદાતો સર્વ જીવ થકી અનંતગુણુ

રસવિભાગ (રસના આણુ) ને આપે. તેના જ્ઞાન્ય રસવાળા કેટલાક પરમાણુઓનો સમુદાય સમાન ઝતિ હોવાથી **વર્ગણા** કહેવાય. જ્ઞાન્ય રસ કરતાં એક રસ વિભાગે અધિક પરમાણુઓનો સમુદાય તે ખીણ વર્ગણા, તે થકી પણ એક રસ વિભાગે અધિક પરમાણુઓનો સમુદાય તે ત્રીણ વર્ગણા, એમ ઉત્તરોત્તર એક એક રસાવિભાગે અધિક પરમાણુઓના સમુદાયરૂપ વર્ગણા ગણતાં સિદ્ધને અનંતમે ભાગે અને અભવ્યથી અનંતગુણ વર્ગણાનો સમુદાય તે સ્પર્ધક. ઉત્તરોત્તર વૃદ્ધિ વડે જાણે સ્પર્ધા કરતી હોય તેવી પરમાણુની વર્ગણા તે અહીં સ્પર્ધક કહેવાય છે. પ્રથમ સ્પર્ધકની છેલ્લી વર્ગણાના રસાવિભાગ કરતાં આગળ ઉત્તરોત્તર એક એક રસાવિભાગવાળા પરમાણુ ન પામીએ પરંતુ સર્વ જીવ કરતાં અનંતગુણ રસાવિભાગવાળા પરમાણુ પામીએ. તેવા રસવાળા પરમાણુઓનો સમુદાય તે ખીણ સ્પર્ધકની પહેલી વર્ગણા. તે પછી પૂર્વોક્ત રીતે એક એક પરમાણુએ અધિક રસાવિભાગવાળા પરમાણુઓની વર્ગણા કરતાં ખીણ સ્પર્ધક ગણવું. એમ અનંતા સ્પર્ધકો હોય. એવા અનંતા સ્પર્ધકો જીવે પૂર્વે કરેલા છે તેથી તે પૂર્વ સ્પર્ધક કહેવાય છે. અહીં તે સ્પર્ધકો મધ્યેથી જ સમયે સમયે દલિક ગ્રહણ કરી તેને અત્યંત રસહીન કરીને અપૂર્વ સ્પર્ધકો કરે. સંસારમાં ભ્રમણ કરતાં જીવે બંધ આશ્રયી આવા સ્પર્ધકો ડોઠ પણ વખત કર્યા નથી પરંતુ હમણાંજ વિશુદ્ધિના પ્રકર્ષવશે કરે છે તેથી તે અપૂર્વ કહેવાય છે. અશ્વ-કર્ણકરણાદ્યા ગયે છતાં કિદ્દીકરણાદ્યામાં પ્રવેશ કરે ત્યાં પૂર્વ સ્પર્ધક અને અપૂર્વ સ્પર્ધક થકી દલિક ગ્રહણ કરીને સમયે સમયે અનંત કિદ્દી એટલે પૂર્વ સ્પર્ધક અને અપૂર્વ સ્પર્ધક થકી વર્ગણા ગ્રહણ કરીને તેને અનંત-ગુણ રસહીનતા પમાડીને મહોટ્ટે અંતરે જે સ્થાપવું તે. જેમકે અનંતાનંત રસાવિભાગને અસતકલ્પના વડે એકસો એક અથવા એકસો બે કલ્પીએ અને તેનાં પાંચ, પંદર, પચીસ રસાવિભાગ રાખીએ તે. કિદ્દીકરણાદ્યાના છેલ્લે સમયે અપ્રત્યાખ્યાન લોભ સમકાળે ઉપશાંત થાય, તે સમયે જ સંન્વલન લોભનો બંધવ્યવહાર, બાદર સંન્વલન લોભના ઉદય ઉદીરણાનો ન્યવચ્છેદ અને અનિવૃત્તિ બાદર સંપરાય ગુણસ્થાનનો વ્યવચ્છેદ થાય. એ પ્રકારે અનિવૃત્તિ બાદર સંપરાયે સાતથી માંડીને પચીસ પર્યાંત મોહનીય કર્મની પ્રકૃતિઓ ઉપશાંત પામીએ.

સત્તાવીસં સુદ્દુમે, અઠ્ઠાવીસં ચ મોહપયઢીઓ ।

ઉવસંતવીઅરાણ, ઉવસંતા હુંતિ નાયઠ્ઠા ॥૭૭॥

સત્તાવીસં=સત્તાવીશ.

સુદ્દુમે=સૂક્ષ્મસંપરાયે.

અઠ્ઠાવીસં=અઠ્ઠાવીશ.

મોહપયઢીઓ=મોહનીય કર્મની પ્રકૃતિ.

ઉવસંતવીઅરાણ=ઉપશાંત કપાય

વીતરાગ (૧૧) મા ગુણુસ્થાને.

ઉવસંતા=ઉપશાંત થયેલી.

હુંતિ=હોય છે.

નાયઠ્ઠા=જાણુવી.

અર્થ:—સૂક્ષ્મસંપરાયે મોહનીય કર્મની સત્તાવીશ પ્રકૃતિઓ અને ઉપશાંતકપાય વીતરાગ ગુણુસ્થાને અઠ્ઠાવીશ પ્રકૃતિઓ ઉપશાંત થયેલી હોય છે એમ જાણુવું. ॥ ૭૭ ॥

વિવેચન:—તે પછી અપ્રત્યાખ્યાન તથા પ્રત્યાખ્યાન લોભ સમકાળે ઉપશમતાં સૂક્ષ્મસંપરાય ગુણુકાણે સત્તાવીશ પ્રકૃતિ ઉપશાન્ત હોય. તે સૂક્ષ્મસંપરાયનો કાળ અંતર્મુહૂર્ત પ્રમાણુ હોય તેને વિષે પેઠો થકો ઉપરલી સ્થિતિના સમીપ થકી કેટલીક કિટ્ટિઓ આકર્ષીને તેની પ્રથમ સ્થિતિ સૂક્ષ્મસંપરાયના કાળ જેટલી કરે-કરીને વેદે. શેષ સૂક્ષ્મકિટ્ટીકૃત કલિઉં અને સમયે ઉણી બે આવલિકાલું બાંધેલ તે ઉપશમાવે. તેા સૂક્ષ્મસંપરાયને છેલ્લે સમયે સંજવલન લોભ ઉપશમે તે સમયેજ જ્ઞાનાવરણ ૫, દર્શનાવરણ ૪, અંતરાય ૫, યશ:કીર્તિ ૧, અને ઉચ્ચૈર્ગાંત્ર ૧, એ સોળ પ્રકૃતિનો બંધ છેદે. તે થકી અનંતર સમયે ઉપશાન્ત કપાય વીતરાગ થાય ત્યાં મોહનીયની (૨૮) અઠ્ઠાવીશ પ્રકૃતિ ઉપશાન્ત જાણુવી. તે ઉપશાન્ત કપાય જઘન્યથી એક સમય અને ઉત્કૃષ્ટપણે અંતર્મુહૂર્ત લગે હોય. તે પછી તે નિશ્ચયેજ ભવક્ષયે અથવા અદ્વાક્ષયે પડે. ત્યાં અદ્વાક્ષયે પડતો થકો જેમ થકયો હવે તેમજ પડે. જ્યાં જ્યાં જે પ્રકૃતિની બંધોદ્ધય ઉદીરણા છેદી

* ગુણુસ્થાનનો કાળ પૂર્ણ થયે

હતી ત્યાં ત્યાં પડતો થકો તે પ્રકૃતિની અધોદય ઉદીરણા પ્રારંભે. એમ પડતો થકો યાવત પ્રમત્ત ગુણુઠાણુ રહે. કોઈક વળી તેથી હેડો પડતો દેશવિરતે રહે, કોઈક અવિરતે રહે, કોઈ સાસ્વાદને પણ આવે. અને જે ભવક્ષયે પડે તે પહેલે સમયે જ અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ ગુણુઠાણુનાં સર્વે અધાત્તિક કરણુ પ્રવર્તવિ. ઉત્કૃષ્ટ-પણુ એક ભવે એ વાર ઉપશમત્રેણિ પડિવળે, તેને નિશ્ચયે તે ભવે ક્ષપકત્રેણિ ન હોય, અને જે એક વાર ઉપશમત્રેણિ પડિવળે તેને કદાચિત્ ક્ષપકત્રેણિ પણ હોય. એ કર્મત્રયથિક મત છે. આગમને અભિપ્રાયે તો એક ભવે એક જ ત્રેણિ હોય. ॥૭૭॥

॥ इति उपशमत्रेणिविचार ॥

ક્ષપકત્રેણિ સ્વરૂપ.

પદમકસાયચઝક્કં, इत्तो मिच्छत्तमीससम्मत्तं ।

अविरयसम्मं देसे, पमत्ति अपमत्ति खीअंति ॥७८॥

પદમકસાયચઝક્કં=પહેલા
ચાર કધાય.

इत्तो=પછી.

मिच्छत्तमीससम्मत्तं=મિથ્યાત્વ.

મિત્ર અને સમ્યક્ત્વ મોહનીય.

अविरयसम्मं=અવિરતસમ્યગ્દષ્ટિ
દેસે=દેશવિરતે.

पमत्ति=પ્રમત્ત ગુણુઠાણુ.

अपमत्ति=અપ્રમત્ત ગુણુસ્થાને

खीअंति=ક્ષય થાય છે.

અર્થ:—પહેલા કધાયતું ચતુક્ક, એ પછી મિથ્યાત્વ મોહનીય, મિત્ર મોહનીય અને સમ્યક્ત્વ મોહનીય સમકાળે ક્ષય પામે છે. આ સાત પ્રકૃતિ અવિરતસમ્યગ્દષ્ટિ, દેશવિરતિ, પ્રમત્ત અથવા અપ્રમત્તે ક્ષય પામે છે. ॥ ૭૮ ॥

* भरषु पाभतो.

x અનુત્તર વખાનમાં ઉપજે તેથી ત્યાં ચોરું ગુણુસ્થાન હોય તેથી.

વિવેચન:—હવે ક્ષપકશ્રેણિ કહે છે.—અહીં જે ક્ષપકશ્રેણિ પ્રારંભે તે મનુષ્ય અવશ્ય આઠ વર્ષ ઉપરની ઉમ્મરનો હોય. તે પ્રથમ તો અનંતાનુબંધિ ચાર કષાય હણે-વિસંચોજના કરે. તે વિસંચોજનાનું સ્વરૂપ પૂર્વે કહ્યું છે તેમ કહેવું. ત્યારપછી મિથ્યાત્વ મોહનીય ૧, મિશ્રમોહનીય ૨, અને સમ્યક્ત્વ મોહનીય ૩, એ ત્રણેનો સમકાળે *ક્ષય કરે. તે અવિરત સમ્યક્ત્વ ગુણઠાણે તથા દેશવિરતિએ તથા પ્રમત્ત ગુણઠાણે તથા અપ્રમત્ત ગુણઠાણે ક્ષય કરે—સત્તાથી ટાળે.

* મિથ્યાત્વ મોહનીયાદિને અપાવતો યથાપ્રવૃત્તાદિ ત્રણ કરણ પૂર્વોકત (ઉપશમ શ્રેણિના અધિકારે કહ્યા મુજબ) રીતે કરે. પણ એટલું વિશેષ કે અપૂર્વકરણના પ્રથમ સમયે અનુદિત મિથ્યાત્વ અને મિશ્ર મોહનીયના દ્વિકને ઉદિત સમ્યક્ત્વમોહનીયને વિષે ગુણસંક્રમ વડે નાંખે અને તે અંતેનોજ ઉદ્વલના સંક્રમ પણ કરે. તે આ પ્રમાણે—પહેલો સ્થિતિખંડ મોટો ઉવેલે, બીજો તેથી વિશેષ હીન, ત્રીજો તેથી પણ વિશેષ હીન, એમ અપૂર્વકરણના છેલ્લા સમય પર્યંત અનુક્રમે વિશેષ હીન હીન ઉવેલે. અપૂર્વકરણના પ્રથમ સમયે જે સ્થિતિની સત્તાવાળો હતો તે તેના જ ચરમ સમયે સંખ્યાતગુણ હીન સ્થિતિની સત્તાવાળો થાય તે પછી અનિવૃત્તિકરણમાં પ્રવેશ કરે. ત્યાં પણ સ્થિતિઘાતાદિ સર્વે તેમજ કરે. અનિવૃત્તિકરણના પ્રથમ સમયે વળી ત્રણે દર્શનમોહનીયની દેશ ઉપશમના, નિધત્તિ અને નિકાયના વ્યવચ્છેદ પામે, અનિવૃત્તિકરણના પ્રથમ સમયથી માંડીને દર્શનમોહનીયત્રિકની સ્થિતિસત્તાનો સ્થિતિ-ઘાતાદિ વડે ઘાત કરતો કરતો હજારો સ્થિતિખંડ ગયે છતે અસંજિ પંચેન્દ્રિયનો જેટલો સ્થિતિસત્તાવાળો થાય. તે પછી સહસ્ર પૃથક્ત્વ સ્થિતિખંડ ગયે છતે ચૌરિન્દ્રિય સમાન સ્થિતિસત્તાવાળો થાય. તે પછી પણ તેટલા જ સ્થિતિખંડ ગયે છતે તેઈન્દ્રિય સમાન સ્થિતિસત્તાવાળો થાય. તે પછી તેટલા સ્થિતિખંડ ગયે છતે એઈન્દ્રિય સમાન સ્થિતિસત્તાવાળો થાય. તે પછી પણ તેટલા સ્થિતિખંડ ગયે છતે એકેન્દ્રિય સમાન સ્થિતિવાળો થાય, તે પછી પણ તેટલા સ્થિતિખંડ ગયે છતે પદ્યોપમના અસંખ્યાતમા ભાગ પ્રમાણ સ્થિતિવાળો હોય. તે પછી ત્રણ દર્શનમોહનીય પ્રત્યેકનો પણ એક એક સંખ્યાતમો ભાગ મૂકીને આકીની સર્વે સ્થિતિનો ઘાત કરે—અપાવે, તે પછી પૂર્વે આકી રાખેલ સંખ્યાતમા ભાગનો એક સંખ્યાતમો ભાગ મૂકીને આકીની સર્વ

દહાં જે પૂર્વબદ્ધાય થકો ક્ષપકશ્રેણિ પ્રારંભે અને અને-
તાનુબંધિના ક્ષયથી અનેંતર મરણના સંભવ થકી જે શ્રેણિ-
થકી વિરમે તો કદાચિત્ મિથ્યાત્વના ઉદય થકી ફરીને પણ.

ચિત્તિનો વિનાશ કરે, એ પ્રકારે હજારો સ્થિતિઘાત અતિક્રમે, તે પછી વળી
મિથ્યાત્વના અસંખ્યાતા ભાગને અને સમ્યક્ત્વ તથા મિશ્રના સંખ્યાતા
ભાગને ખંડે. તે પછી એ રીતે ઘણા સ્થિતિખંડ ગયે છતે મિથ્યાત્વનું દલિક
આવલિકા માત્ર રહે અને સમ્યક્ત્વ તથા મિશ્રનું તો પર્યોપમના અસંખ્યા-
તમા ભાગ પ્રમાણ રહે. અહીં ખંડન કરાતા મિથ્યાત્વ સંખંધી સ્થિતિખંડોને
સમ્યક્ત્વ અને મિશ્રમાં નાખે, મિશ્રના સમ્યક્ત્વમાં અને સમ્યક્ત્વના પોતાની
નીચલી સ્થિતિમાં નાખે. હવે આવલિકા માત્ર રહેલું મિથ્યાત્વ દલિક તેને
પણ સ્તિષ્ઠક સંક્રમ વડે સમ્યક્ત્વમાં નાખે, તે પછી સમ્યક્ત્વ અને મિશ્રના
અસંખ્યાતા ભાગ ખંડે અને એક ભાગ બાકી રહે, તે પછી તેના પણ
અસંખ્યાતા ભાગ ખંડે અને એક બાકી ગણે, એ રીતે દેટલાએક સ્થિતિ
ખંડ ગયે છતે મિશ્ર આવલિકા માત્ર રહે અને તે વખતે સમ્યક્ત્વની
સ્થિતિસત્તા આઠ વર્ષ પ્રમાણ હોય. તે ૯ કાળે વળી નિશ્ચયનયમતે સઘળા
વિધના નાશથી તે દર્શનમોહનીચક્ષપક કહેવાય. તે પછી આગળ
સમ્યક્ત્વના અંતર્મુહર્ત પ્રમાણ સ્થિતિ ખંડને ઉકેરે અને તેના દલિકને
ઉદય સમયથી માંડીને સંક્રમાવે, તે આ પ્રમાણે-ઉદય સમયે થોડું, બીજા
સમયે તેથી અસંખ્યેય ગુણ, ત્રીજા સમયે તેથી પણ અસંખ્ય ગુણ, એમ
ગુણશ્રેણિના મરતક (ટોચ-અંત) પર્યાંત અનુક્રમે અસંખ્યેય ગુણ અધિક
સંક્રમાવે. તે પછી તો વિશેષ હીન હીન સ્થિતિના દલિકને ચરમ સમય
ચુધી સંક્રમાવે. એ પ્રકારે અંતર્મુહર્ત પ્રમાણ અનેક ખંડો દ્વિચરમ સ્થિતિ
ખંડ પર્યાંત ઉકેરે અને ખપાવે. દ્વિચરમ સ્થિતિખંડ કરતાં ચરમ સ્થિતિ
ખંડ અસંખ્યેય ગુણ હોય. છેલ્લો સ્થિતિખંડ ઉકેરાયે છતે આ ક્ષપક
કૃતકરણુ કહેવાય. આ કૃતકરણુદ્ધામાં વર્તતો કોઈ જીવ કાળ પણ કરીને
ચાર માંહેની કોઈ પણ એક ગતિમાં ઉત્પન્ન થાય, અને લેશ્યામાં પણ
પૂર્વે શુકલ લેશ્યાએ હતો તે હવે તો કોઈ પણ લેશ્યામાં જાય. એ પ્રકારે
સાત પ્રકૃતિના ક્ષયનો પ્રચ્યાપક (આરંભ કરનાર) મનુષ્ય હોય અને
નિષ્કાપક (પૂર્ણ કરનાર) ચારે ગતિને વિધિ પામીએ કહ્યું છે કે-પટ્ટવગો
અ મણુલો, નિહવગો ચહસુવિ ગદ્ધસુ.

અનંતાનુષ્ઠી ધી ધી; તે અનંતાનુષ્ઠિનું બીજ મિથ્યાત્વ છે તે માટે. પણ મિથ્યાત્વ ક્ષય ગયે અનંતાનુષ્ઠી જાગે નહિ, બીજ ગયું માટે. અને સાતને ક્ષયે તે અપતિત પરિણામવંત થકો અવશ્ય દેવલોકે જ ઉપજે અને પતિત પરિણામવંત હોય તો તે અનેક પરિણામના સંભવ થકી જેવી પરિણામની વિશુદ્ધિ તેવી અનેરી ગતિએ ઉપજે. અને બદ્ધાય પણ જે ત્યારે કાળ ન કરે તો પણ સાતને ક્ષયે નિશ્ચયે વિરમે પણ આગળ ચારિત્ર મોહનીય અપાવવા ન માટે. તે મરીને જે દેવગતિએ અથવા નરક ગતિએ જાય તો તે ત્રીજે ભવે મોક્ષે જાય. અને જે તિર્થંચ મનુષ્ય માંહે ઉપજે તો તે અવશ્ય અસંખ્યાત વર્ષાયું માંહેજ ઉપજે. ત્યાંથી દેવલોકનો ભવ કરીને ચોથે* ભવે મોક્ષે જાય. એ સાત પ્રકૃતિનો ક્ષય અવિરત સમ્યગ્દ્રષ્ટિ, દેશવિરતિ, પ્રમત્ત અને અપ્રમત્તને વિષે જ પામીએ. હવે જે અબદ્ધાયુ થકો ક્ષપકશ્રેણિ પ્રારંભે તો સાત પ્રકૃતિને ક્ષયે નિશ્ચયે અનુપરત પરિણામવંત થકો ચારિત્ર મોહનીય અપાવવાનો ઉદ્ધમ કરે. તે સકલક્ષપક નરક ૧, તિર્થંચ ૨, અને દેવ ૩, એ ત્રણનાં આયુ ક્ષય કરે. હવે ચારિત્રમોહનીય અપાવવાને ઉદ્ધમ કરતો થકો યથા પ્રવૃત્તાદિકે ત્રણ કરણ કરે, તેનું સ્વરૂપ સર્વ પૂર્વલી પરેજ કહેવું; પણ એટલું વિશેષ જે યથાપ્રવૃત્ત કરણ તે અપ્રમત્ત ગુણઠાણે જાણવું, અપૂર્વકરણ તે અપૂર્વકરણ ગુણઠાણે જાણવું અને અનિવૃત્તિ કરણ તે અનિવૃત્તિઆદર ગુણઠાણે જાણવું. ત્યાં અપૂર્વકરણે અપ્રત્યાખ્યાન ચતુષ્ક અને પ્રત્યાખ્યાનચતુષ્ક એ આઠ

* આ પ્રાયિઃ વચન સંભવે છે, જે કારણ મ ટે ક્ષાયિક સમ્યગ્દ્રષ્ટિ શ્રીકૃષ્ણ વાસુદેવનું પાંચમે ભવે પણ મોક્ષગમન સંભળાય છે.

उक्तं च-नरयाउ नरभवम्मि, देवो होऊण पञ्चमे कप्पे ।

तत्तो चुओ समाणो, वारसमो अममत्तिथयरौ ॥ १ ॥

ભાવાર્થ—નરક થકી નીકળી મનુષ્ય ભવમાં ઉત્પન્ન થશે. ત્યાંથી પાંચમા કલ્પમાં દેવ થઈને ત્યાંથી સ્વપતા પારમા અમમ નામા તીર્થંકર થશે.

કપાય અપાવવા માંડે, તેના અંતરે અનિવૃત્તિ આદરે શું હશે? તે કહે છે ॥ ૭૮ ॥

અનિવૃત્તિવાચરે થોળ-ગિદ્ધિતિગનિરયતિરિઅનામાઓ
સંખિજ્જહમે સેસે, તપ્પાઝગ્ગાઓ સ્વીઅંતિ ॥૭૯॥

અનિવૃત્તિવાચરે=અનિવૃત્તિ
આદરે

થોળગિદ્ધિતિગ=સ્થાનગૃહ્ણિ
(થીલુદ્ધિ) ત્રિક.

નિરયતિરિઅનામાઓ=નરક ગતિ
અને તિર્યચગતિ નામ.

કર્મની (તેર) પ્રકૃતિઓ.

સંખિજ્જહમે=સંખ્યાતમે ભાગ.

સેસે=ખાડી રહે છે.

તપ્પાઝગ્ગાઓ=તતપ્રાયોગ્ય.

સ્વીઅંતિ=ક્ષય થાય છે.

અર્થ:—અનિવૃત્તિઆદર ગુણસ્થાનનો સંખ્યાતમે ભાગ
ખાડી રહે છે તે સ્થાનગૃહ્ણિત્રિક, નરકગતિ અને તિર્યચગતિ નામ
કર્મની તતપ્રાયોગ્ય (તેર) પ્રકૃતિઓ ક્ષય પામે છે. ॥ ૭૯ ॥

વિવેચન:—અનિવૃત્તિકરણના પ્રથમ સમયે આઠ કપાય
પદ્યોપમના અસંખ્યાતમા ભાગની સ્થિતિના થાય. ત્યાર પછી
થીલુદ્ધિત્રિક ૩ અને નરકગતિ ૧, નરકાનુપૂર્વી ૨, તિર્યચગતિ ૩.
નિર્યાગાનુપૂર્વી ૪, એકેન્દ્રિય ૫, બેન્દ્રિય ૬, તેન્દ્રિય ૭, અઉરિન્દ્રિય
ગતિ ૮, સ્થાવર ૯, આતપ ૧૦, ઉઘોત ૧૧, સૂક્ષ્મ ૧૨ અને
સાધારણ ૧૩ અને નરક તિર્યક પ્રાયોગ્ય નામકર્મની ૧૩ પ્રકૃતિ-
એવં સોળ પ્રકૃતિ* અનિવૃત્તિઆદરના સંખ્યાતા ભાગ ગયે થકે
અને એક સંખ્યાતમે ભાગ થાકે તે થકે ક્ષય કરે. ॥ ૭૯ ॥

૧-સ્થિતિઘાતાદિ વડે એવા અપાવે કે અનિવૃત્તિકરણાદ્વાના પ્રથમ
સમયે તે પદ્યોપમના અસંખ્યેય ભાગ માત્ર સ્થિતિપ્રમાણ થાય.

* ઉદ્ભવના સંક્રમે ઉવેલી ઉવેલીને તેની પદ્યોપમના અસંખ્યેય ભાગ
પ્રમાણ સ્થિતિ થાય ત્યારે અંધાતી પ્રકૃતિમાં તે સોળ પ્રકૃતિને ગુણસંક્રમ
વડે સમયે સમયે સંક્રમાવી સંક્રમાવીને.

इत्तो हणइ कसाय-दुगंपि पच्छा नपुंसगं इत्थीं ।
तो नोकसायल्लक्कं, लुहइ संजलणकोहंमि ॥८०॥

इत्तो=એ પછી.

हणइ=હણે છે.

कसायदुगंपि=કપાયાદુકને

पच्छा=પછી.

नपुंसगं=નપુ'સકવેદને.

इत्थीं=સ્ત્રીવેદને.

तो=તે પછી.

नोकसायल्लक्कं=છ નોકપાયને

लुहइ=નાંખે-સંક્રમાવે છે.

संजलणकोहंमि=સંજવલન

કોથ માંહે.

अर्थ—એ પછી આઠ કપાયને ક્ષય કરે. પછી નપુ'સકવેદ, સ્ત્રીવેદનો ક્ષય કરે. તે પછી છ નોકપાય સંજવલન કોથને વિષે સંક્રમાવે છે. ॥ ૮૦ ॥

विवेचन-ते सोण १६ प्रकृतिनो क्षय कर्था पछी आठ क्पाय निःशेषपण्णु लुण्णु. छडां अन्य आचार्य कडे छे के—“१६ प्रकृति न प्रथम अपाववा मांउ, तेनी वच्च्ये ८ क्पाय अपावे अने पछी १६ प्रकृति निःशेषपण्णु क्षय करे.” त्पार पछी अंत-मुद्धूत्तं मांहे नव नोकपायतुं अने त्पार संजवलनतुं अंतर-करण करे. ते करीने नपु'सक वेदतुं उपरनी स्थितिनुं दलित्ठं उद्धलन विधिअ करीने क्षय करवा मांउ. ते अंतमुद्धूत्तं ८.गे वेदवे करीने पद्योपमना असंज्यातमा लाग मात्रतुं थयुं, त्यांथी मांडीने अंधाती प्रकृतिने विषे गुणसंक्रमे करीने नांખे. अम नंआतुं थकुं ते अंतमुद्धूत्ते निःशेषपण्णु क्षीण थाय; अने छेठकुं दलित्ठं जे नपु'सकवेदी क्षपकश्रेणिअे अउयो होय. तेा लागवतो क्षय करे, अन्यथा तेा ते आवलिका मात्र होय. तेने वणी वेद्यमान प्रकृतिने विषे स्तित्तुके संक्रमे करीने संक्रमावे. अम नपु'सक वेदना क्षय करीने तेवीज रीते अंतमुद्धूत्ते स्त्रीवेदना क्षय करे. त्पारपछी छ नोकपायना पण्णु समकाणे क्षय करवा मांउ. त्यांथी मांडी तेतुं उपरनी स्थितिनुं दलित्ठं पुइपवेद मांहे न संक्रमावे, किंतु संजवलन कोध मांहे संक्रमावे. अम अंत-मुद्धूत्ते छ नोकपायतुं उपरतुं दलित्ठं निःशेषपण्णु क्षीण थाय, ते समयेज पुइपवेदना अंध, उदय अने उदीरणानो छेद थाय.

અને સમયે ઊણી બે આવલિકાતું બાંધ્યું વળીને શેષ દલિયાનો પણ ક્ષય થાય. એ પુરૂષવેદી પ્રારંભકને જાણવું. જ્યારે નપુંસકવેદી પ્રારંભક હોય ત્યારે પ્રથમ સ્ત્રીવેદ અને નપુંસકવેદનો સમકાળે ક્ષય કરે, તે ક્ષયને સમયે જ પુરૂષવેદના બંધાદ્ય ઉદ્દીરણનો છેદ થાય. ત્યાર પછી અવેદક થયો છતો પુરૂષવેદ અને હાસ્યપટકનો સમકાળે ક્ષય કરે. અને જ્યારે સ્ત્રીવેદી શ્રેણિ પ્રારંભે ત્યારે પ્રથમ નપુંસકવેદનો ક્ષય કરે, પછી સ્ત્રીવેદનો ક્ષય કરે, તે ક્ષયને સમયે જ પુરૂષવેદના બંધ ઉદય, ઉદ્દીરણનો છેદ થાય. ત્યાર પછી પુરૂષવેદ અને હાસ્યપટકનો સમકાળે ક્ષય કરે. હવે પુરૂષવેદીને આશ્રયીને કહે છે—કોધ વેદતાં પુરૂષવેદીને કોધાદ્ધાના ત્રણ ભાગ હોય, તે આ પ્રમાણે—અધિકર્ણકરણાદ્ધા ૧, કિટ્ટિકરણાદ્ધા ૨, અને કિટ્ટિવેદનાદ્ધા ૩. ત્યાં અધિકર્ણકરણાદ્ધાએ વર્તીતો પ્રતિસમયે અનંતા અપૂર્વ સ્પર્શક સંજ્વલન ચતુષ્કના અંતરકરણ થકી ઉપરની સ્થિતિને વિષે કરે અને એ અદ્ધાએ વર્તીતો પુરૂષવેદ પણ સમયે ઊણી બે આવલિકા રૂપ કાળે કોધને વિષે ગુણસંક્રમે કરીને સંક્રમાવતો થકો ચરમ સમયે સર્વસંક્રમે કરીને સંક્રમાવે. એમ પુરૂષવેદ ક્ષય પામે. તદનંતર કિટ્ટિકરણ અદ્ધાએ પેટો થકો સંજ્વલન ચતુષ્કની ઉપરની સ્થિતિના દલિયાની કિટ્ટિ કરે. તે કિટ્ટિ પરમાર્થે તો અનંતી છે પણ સ્થૂલ ભેદની અપેક્ષાએ બાર કલ્પીએ—એકેકા કપાયની ત્રણ ત્રણ. એ કોધે ક્ષપકશ્રેણિ પ્રપન્નને માટે જાણવું. માને કરીને પડિવજતાને તો પૂર્વોક્ત ઉદ્દલન વિધિએ કરીને કોધ અપાવ્યે થકે શેષ ત્રણ કપાયની કિટ્ટિ પૂર્વલી પરે ૯ થાય. માયાએ કરી પ્રતિપન્નને પૂર્વોક્ત ઉદ્દલન વિધિએ કરીને કોધ માનનો ક્ષય થયે થકે શેષ બે કપાયની કિટ્ટિ ૬ પૂર્વવત્ હોય. લોભે કરીને પ્રતિપન્નને પૂર્વોક્ત ઉદ્દલન વિધિએ કરીને કોધાદિક ત્રણને ક્ષયે લોભની કિટ્ટિ ૩ હોય. ત્યારપછી કિટ્ટિવેદનાદ્ધાને વિષે પેટો થકો કોધે પ્રતિપત્ર થકો કોધનું પ્રથમ કિટ્ટિનું બીજી સ્થિતિનું દલિઉં આકર્ષીને પ્રથમ સ્થિતિનું કરે અને વેદે, ત્યાં લગે કે જ્યાં લગે સમયાધિક આવલિકા માત્ર શેષ હોય. તદનંતર સમયે બીજી સ્થિતિગત બીજી કિટ્ટિનું દલિઉં આકર્ષીને પ્રથમ સ્થિતિનું કરે અને વેદે, ત્યાં લગે કે જ્યાં લગે

સમયાધિક આવલિકા માત્ર શેષ હોય. એમ યથાગળ પણ કહેવું. ધર્યાદિક ઈહાં ઘણું વક્તવ્ય છે પણ વિસ્તારના ભય થકી કહેતા નથી. ॥ ૮૦ ॥

* તે પછી અનંતર સમયે ત્રીજી કિદ્દિનું દ્વિતીય સ્થિતિગત દલિક આકર્ષીને પ્રથમ સ્થિતિગત કરે અને સમયાધિક આવલિકા માત્ર શેષ રહે ત્યાં સુધી વેદે. આ ત્રણે કિદ્દિ વેદનાદાને વિષે ઉપરની સ્થિતિનું દલિક ગુણ-સંક્રમે કરીને પણ સમયે સમયે અસંખ્યેયગુણ વૃદ્ધિએ સંજ્વલન માનમાં નાખે. ત્રીજી કિદ્દિવેદનાદાના ચરમ સમયે સંજ્વલન કોષનાં બંધ, ઉદય અને ઉદીરણાનો સમકાળે વ્યવચ્છેદ થાય. તેની સત્તા પણ સમય ન્યૂન બે આવલિકાએ બાંધેલ દલિક વર્ણને બીજી શેષ રહી નથી કેમ કે સર્વ માનમાં સંક્રમાવેલ છે. તે પછી અનંતર સમયે માનની પ્રથમ કિદ્દિનું દ્વિતીય સ્થિતિગત દલિક આકર્ષીને પ્રથમ સ્થિતિગત કરે અને અંતર્મુદ્દર્ત પર્યંત વેદે. કોષના પણ બંધાદિ વ્યવચ્છેદ થયે છતે તે સંબંધી દલિક સમય ન્યૂન બે આવલિકા માત્ર કાળે ગુણસંક્રમે સંક્રમાવતો ચરમ સમયે સર્વસંક્રમે સંક્રમાવે. અહીં કોષનો ક્ષય થાય, માનનું પણ પ્રથમ કિદ્દિનું પ્રથમ સ્થિતિગત કરેલું દલિક વેદાતું સમયાધિક આવલિકાનું બાકી રહે. તે પછી અનંતર સમયે માનની બીજી કિદ્દિનું દ્વિતીયસ્થિતિગત દલિક આકર્ષીને પ્રથમ સ્થિતિ કરે અને સમયાધિક આવલિકા માત્ર બાકી રહે ત્યાં સુધી વેદે. તે પછી અનંતર સમયે માનની ત્રીજી કિદ્દિનું દ્વિતીયસ્થિતિગત દલિક આકર્ષીને પ્રથમ સ્થિતિ કરે અને સમયાધિક આવલિકા માત્ર બાકી રહે ત્યાં સુધી વેદે. તે પછી સમયે માનના બંધ, ઉદય અને ઉદીરણાનો એક સાથે વ્યવચ્છેદ થાય અને તેની સત્તા પણ સમય ન્યૂન બે આવલિકાએ બાંધેલ દલિક પૂરતી જ બાકી હોય. કેમ કે બાકીનું માયામાં સંક્રમાવેલ છે. તે પછી માયાની પ્રથમ કિદ્દિનું દ્વિતીયસ્થિતિગત દલિક આકર્ષીને પ્રથમ સ્થિતિ કરે અને અંતર્મુદ્દર્ત પર્યંત વેદે. માનનો પણ બંધાદિ વ્યવચ્છેદ થયે તે સંબંધી દલિક સમય ન્યૂન બે આવલિકા માત્ર કાળે ગુણસંક્રમ વડે માયામાં નાખે, માયાનું પણ પ્રથમ કિદ્દિનું દ્વિતીય સ્થિતિનું પ્રથમસ્થિતિગત કરેલું દલિક વેદાતું સમયાધિક આવલિકા માત્ર શેષ રહે. તે પછી અનંતર સમયે માયાની બીજી કિદ્દિનું દ્વિતીયસ્થિતિગત દલિક આકર્ષીને પ્રથમ સ્થિતિગત કરે અને સમયાધિક આવલિકા માત્ર બાકી રહે ત્યાં સુધી વેદે, તે પછી અનંતર સમયે ત્રીજી કિદ્દિનું દ્વિતીયસ્થિતિગત દલિક આકર્ષીને પ્રથમ સ્થિતિગત કરે અને સમયાધિક

આવલિકા માત્ર બાકી રહે ત્યાં સુધી વેદે. તેજ સમયે માયાના બંધ ઉદય અને ઉદીરણાનો સમકાળે વ્યવચ્છેદ થાય અને તેની સત્તા પણ સમય ન્યૂત બે આવલિકાએ બાંધેલ દલિક માત્ર જ બાકી રહે, કેમકે બાકીનું ગુણસંક્રમ વડે લોભમાં નાંખેલ છે તે પછી અનંતર સમયે લોભની પ્રથમ કિદ્દિનું દ્વિતીય સ્થિતિગત દલિક આકર્ષીને પ્રથમ સ્થિતિગત કરે અને અંતર્મુદ્દત્ પર્યત વેદે-સંન્વલન માયાના પણ બંધાદિ વ્યવચ્છેદ થયે છતે તે સંબંધી સર્વ દલિકને સમય ન્યૂત બે આવલિકા માત્ર કાળે ગુણસંક્રમ વડે લોભમાં સંક્રમાવે. ત્યારે લોભનું પ્રથમ કિદ્દિનું પ્રથમ સ્થિતિગત દલિક વેદાતું સમયાધિક આવલિકા માત્ર બાકી રહે. તે પછી અનંતર સમયે લોભની બીજી કિદ્દિનું દ્વિતીય સ્થિતિગત દલિક આકર્ષીને પ્રથમ સ્થિતિગત કરે અને વેદે અને તેને વેદતો ત્રીજી કિદ્દિનું દલિક ગ્રહણ કરીને સમયાધિક આવલિકા માત્ર શેષ રહે ત્યાં સુધી સૂક્ષ્મ કિદ્દિઓ કરે તેજ સમયે વળી સંન્વલન લોભનો બંધ વ્યવચ્છેદ, બાદર કષાય (લોભ)નાં ઉદય ઉદીરણાનો વિચ્છેદ અને અનિવૃત્તિ બાદર સંપરાય ગુણસ્થાનનો વ્યવચ્છેદ સમકાળે થાય. તે પછી અનંતર સમયે બીજી સ્થિતિનું સૂક્ષ્મકિદ્દિકૃત દલિક આકર્ષીને પ્રથમ સ્થિતિગત કરે અને વેદે. ત્યારે તે જીવ સૂક્ષ્મસંપરાય કહેવાય. પૂર્વોક્ત ત્રીજી કિદ્દિની બાકી રહેલી સંપૂર્ણ આવલિકા વેદાતી પર પ્રકૃતિને વિષે સ્તિભુક સંક્રમવડે સંક્રમાવે અને પહેલી બીજી કિદ્દિગત આવલિકા અનુક્રમે બીજી ત્રીજી કિદ્દિની અંતર્ગત સંક્રમાવીને વેદે, લોભની સૂક્ષ્મ કિદ્દિઓને વેદનારો સૂક્ષ્મસંપરાયગુણસ્થાનવર્તિ જીવ સૂક્ષ્મ કિદ્દિનું દલિક અને સમય ન્યૂત બે આવલિકાએ બાંધેલ દલ સમયે સમયે સ્થિતિઘાતાદિ વડે સૂક્ષ્મસંપરાયાદાના સંખ્યાતા ભાગ જાય અને એક ભાગ બાકી રહે ત્યાં સુધી ખપાવે. તે પછી તે બાકી રહેલ સંખ્યાતા ભાગમાં સંન્વલનલોભ સર્વ અપવર્તના વડે ઘટાડીને સૂક્ષ્મસંપરાય અદ્વા હજ પણ અંતર્મુદ્દત્ પ્રમાણ બાકી હોય ત્યાંથી માંડીને મોહનીય કર્મના સ્થિતિઘાતાદિ વિરમે પણ શેષ કર્મના પ્રવર્તે. લોભની તે ઘટાડેલી સ્થિતિને ઉદય ઉદીરણા વડે વેદતો સમયાધિક આવલિકા માત્ર બાકી રહે ત્યાં સુધી જાય. તેને અનંતર સમયે ઉદીરણા વિચ્છેદ જાય તેથી ફક્ત ઉદય વડે જ છેલ્લા સમય સુધી તેને વેદે. તે ચરમ સમયે પાંચ જ્ઞાનાવરણ, ચાર દર્શનાવરણ, યશઃ કીર્તિ, ઉચ્ચ ગોત્ર અને પાંચ અંતરાય એ સોળ પ્રકૃતિનો બંધ વ્યવચ્છેદ થાય અને મોહનીય કર્મની ઉદય સત્તાનો વ્યવચ્છેદ થાય.

પુરિસં કોહે કોહં, માણે માણં ચ લુહૃઙ માયાણ ।
માયં ચ લુહૃઙ લોહે, લોહં સુહુમંપિ તો હણ૙ ॥૮૧॥

પુરિસં=પુરૂપવેદને.
કોહે=સંજ્વલન કોધમાં.
કોહં=કોધને.
માણે=સંજ્વલન માનમાં
માણં=માનને.
લુહૃઙ=સંક્રમાવે,
માયાણ=સંજ્વલન માયામાં.

માયં=માયાને
લોહે=સંજ્વલન લોભમાં.
લોહં=લોભને.
સુહુમંપિ=સૂક્ષ્મ પણ.
તો=તે પછી.
હણ૙=હણુ છે.

અર્થ:-પુરૂપવેદને સંજ્વલન કોધમાં, કોધને સંજ્વલન માનમાં અને માનને સંજ્વલન માયામાં સંક્રમાવે. માયાને સંજ્વલન લોભમાં સંક્રમાવે તે પછી સૂક્ષ્મ લોભને પણ હણુ છે. ॥૮૧॥

વિવેચન:-પુરૂપવેદને પ્રથમ અંધ ઉદય ઉદીરણાદિ છેદ થયે થકે ગુણસંક્રમે કરીને સંજ્વલન કોધ માંહે સંક્રમાવે. કોધને પણ અંધાદિકને વ્યુચ્છેદે સંજ્વલન માન માંહે સંક્રમાવે. માનને પણ અંધાદિકને વ્યુચ્છેદે સંજ્વલન માયા માંહે તે લુહૃઙ સંક્રમાવે-નાંખે. માયાને પણ અંધાદિકને વ્યુચ્છેદે સંજ્વલન લોભ માંહે સંક્રમાવે નાંખે. ત્યારપછી તે લોભને અંધ ઉદય ઉદીરણાને વ્યુચ્છેદે અતિ સૂક્ષ્મ થયેલો સત્તારૂપ જે લોભ તેને પણ હણુ-સત્તાથી યાજે. સૂક્ષ્મસંપરાયને અંતે મોહનીયને મૂળથી યાજે. ॥૮૧॥

શ્વીળકસાયદુચરિમે, નિદ્રં પયલં ચ હ્રણઙ્ છુમત્થો ।

આવરણમંતરાણ, છુમત્થો ચરમસમયંમિ ॥૮૨॥

શ્વીળકસાયદુચરિમે=ક્ષીણુમોહ
ગુણુસ્થાનના દ્વિચરમ સમયે.
નિદ્રં પયલં ચ=નિદ્રા અને
પ્રયસાને.
હ્રણઙ્=નાશ કરે છે.

છુમત્થો=છદ્મસ્થ.
આવરણં=પાંચ જ્ઞાનાવરણુ અને
ચાર દર્શનાવરણને
અંતરાણ=પાંચ અંતરાયને.
ચરમસમયંમિ=ચરમ (છેલ્લા)
સમયે.

અર્થ:-છદ્મસ્થ ક્ષીણુમોહ ગુણુસ્થાનના દ્વિચરમ (ઉપાન્ત્ય) સમયે નિદ્રા અને પ્રયસાને ક્ષય કરે અને છેલ્લે સમયે નવ આવરણુ અને પાંચ અંતરાયને ક્ષય કરે છે. ॥ ૮૨ ॥

વિવેચન:-એમ જો ક્ષીણુકપાય થયો તેને મોહનીય ટાળી શેષ કર્મના સ્થિતિઘાતાદિક પૂર્વલી પરે ક્ષીણુમોહના સંખ્યાતા ભાગ બંધ ત્યાં લગે પ્રવર્તે. એક સંખ્યાતમો ભાગ બાકી રહે ત્યારે પાંચ જ્ઞાનાવરણુ, ચાર દર્શનાવરણુ, પાંચ અંતરાય અને નિદ્રાદિક, એ સોળ પ્રકૃતિની સ્થિતિ સર્વઅપવર્તનાએ અપવર્તીને ક્ષીણુકપાયના અદ્વા સરખી કરે. નિદ્રાદિકની સ્થિતિ પ્રસમયે ઊણી કરે. તે ક્ષીણુમોહનો કાળ હજી અંતર્મુહૂર્તનો છે, ત્યાંથી માંડીને તે પ્રકૃતિના સ્થિતિઘાતાદિક વિરામ પામે; શેષ પ્રકૃતિના હોય. નિદ્રાદિક હીન એ સોળ (૧૬) પ્રકૃતિ ઉદય ઉદ્દીરણુએ કરીને સમયાધિક આવલિકા માત્ર શેષ રહે ત્યાં લગે વેદે. તે પછી ઉદ્દીરણુ નિવર્તે. ત્યારે આવલિકા માત્ર કેવળ ઉદયે જ કરીને ક્ષીણુકપાયના દ્વિચરમ સમય લગે વેદે.

૧ સ્વરૂપસત્તાની અપેક્ષાએ સમય ન્યૂન અને કર્મપણાની અપેક્ષાએ તે પુલ્ય.

છેલ્લા સમય થકી અગાઉનો સમય તે દ્વિચરમ સમય કહીએ. તે દ્વિચરમ સમયે નિદ્રાદ્વિક સ્વરૂપસત્તાયેક્ષાએ ક્ષય થાય અને ચરમ સમયે પાંચ જ્ઞાનાવરણ, ચાર દર્શનાવરણ અને પાંચ અંતરાય, એ ૧૪ પ્રકૃતિનો ક્ષય કરે. તદનંતર સમય જ કેવલ જ્ઞાન, કેવલદર્શન પામે. સયોગિ કેવલી થાય. ત્યાં જઘન્ય અંત-મુહૂર્ત્ત અને ઉત્કૃષ્ટપણે નવ વરસે ઉણી પૂર્વ કોડિ રહે. ત્યાર પછી જે કેવળીને વેદનીયાદિ અને આયુઃ કર્મની વર્ગણા અધિકી આછી-વિષમ હોય તે સમ કરવાને કાળે સમુદ્ઘાત કરે. તે સમુદ્ઘાત આઠ સમયનો હોય. પ્રથમ સમયે આત્મપ્રદેશનો અધઃ ઉર્ધ્વ લોકાન્ત લગે ૬૦ કરે ૧, ખીજે સમયે પૂર્વાપર લોકાંત લગે કપાટ કરે ૨, ત્રીજે સમયે દક્ષિણોત્તર લોકાંત લગે આત્મ-પ્રદેશ વિસ્તારીને મંથાનરૂપ કરે ૩, ચોથે સમયે અંતર પૂરીને સમગ્ર લોકવ્યાપી થાય ૪, પાંચમે સમયે અંતરા સંહરે ૫, છટ્ઠે સમયે મંથાન સંહરે ૬, સાતમે સમયે કપાટ સંહરે ૭, અને આઠમે સમયે ૬૦ પણ સંહરીને શરીરસ્થ થાય ૮, ત્યાં પહેલે અને આઠમે સમયે ઔદારિક કાયયોગી હોય. ખીજે, છટ્ઠે અને સાતમે સમયે ઔદારિકમિશ્ર કાયયોગી હોય. ત્રીજે, ચોથે અને પાંચમે સમયે કેવળ કર્મણુ કાયયોગી હોય; એ ત્રણ સમય અણાહારી હોય. ઇત્યાદિક ઇહાં ઘણા વિચાર છે, તે વિસ્તારના ભય થકી લખ્યો નથી. એ કેવલી સમુદ્ઘાત સર્વ કેવળી ન કરે, કેટલા કરે.

યતઃ-યઃ ષષ્માસાધિકાયુષ્કો, લમતે કેવલં ધ્રુવમ્ ।

કરોત્યસૌ સમુદ્ઘાતમન્યે કુર્વન્તિ વા ન વા* ॥ ૧ ॥

અંતમુહૂર્ત્તાયુ થાકતે જ કેવલી સમુદ્ઘાત કરે હવે તે સયોગી કેવળી ભવોપગ્રાહી કર્મ ક્ષય કરવાને માટે લેશ્યાતીત

*જે ૭ માસથી અધિક શેષ આયુષ્યવાળા કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરે તે સમુદ્ઘાત નિશ્ચયે કરે, ખીજા કરે અથવા ન પણ કરે.

(અત્યંત અપ્રકંપ, પરમ નિર્જરાનું કારણભૂત) ધ્યાન પડિવજવા વાંછતા યોગનિરોધ કરવા માંડે ત્યાં પ્રથમ આદર કાયયોગે કરીને આદર મનોયોગ રૂંધે તે પછી તે વડે આદર વચનયોગ રૂંધે, ત્યારપછી સૂક્ષ્મ કાયયોગે કરીને આદર કાય-યોગ રૂંધે, તેણે કરીને સૂક્ષ્મ મનોયોગ રૂંધે અને તે પછી તે વડે જ સૂક્ષ્મ વાગ્યોગ રૂંધે તે પછી સૂક્ષ્મ કાયયોગ રૂંધતો થકો સૂક્ષ્મક્રિયા અપ્રતિપાતિ નામનું ત્રીજું શુકલધ્યાન ધ્યાવે. તેના સામર્થ્ય થકી વદનોદરાદિક વિવર પૂરવે કરીને દેહનો ત્રીજો ભાગ સંકુચીને તાવત પ્રદેશી થાય. તે ધ્યાને વર્તતો થકો સ્થિતિઘાતાદિકે કરીને આયુ વિના ત્રણ કર્મ સયોગિ કેવળીના ચરમ સમય લગે અપવર્તે. ચરમ સમયે સર્વ કર્મ અયોગ્યવસ્થાની સ્થિતિ સમાન સ્થિતિનાં થાય, પણ જે કર્મના અયોગિ અવસ્થાએ ઉદય નથી તેની સ્થિતિ એક સમયે ઉણી કરે. તે સયોગીને ચરમ સમયે અને રૂં વેદનીય ૧, ઔદારિક ૨, તૈજસ ૩, કાર્મણ ૪, છ સંસ્થાન ૧૦, પ્રથમ સંઘયણ ૧૧, ઔદારિકોપાંગ ૧૨, વર્ણચતુષ્ક ૧૬, અગુરુલધુ ૧૭, ઉપ-ઘાત ૧૮, પરાઘાત ૧૯, ઉચ્છ્વાસ ૨૦, સ્થિર ૨૧, અસ્થિર ૨૨, વિહાયોગતિદ્વિક ૨૪, પ્રત્યેક ૨૫, શુભ ૨૬, અશુભ ૨૭, દુઃસ્વર ૨૮, સુસ્વર ૨૯, અને નિર્માણ ૩૦, એ ત્રીશની ઉદય ઉદ્દીરણા રજો. તદનંતર સમયે અયોગી કેવળી થાય, તેનો કાળ પાંચ હસ્વ [અ-ઙ-ઙ-ઙ-લ] અક્ષર ઉચ્ચાર પ્રમાણ અંતર્મુહૂર્ત માત્ર હોય. તે અયોગ્યસ્થાવતી એમ સૂક્ષ્મક્રિય ધ્યાન પૂર્ણ કરીને વ્યુપરતક્રિય નામે ચોથું શુકલધ્યાન ધ્યાવે. એમ એ સ્થિતિઘાતાદિ રહિત ઉદયવંત કર્મને સ્થિતિ ક્ષયે કરીને અનુભવતો થકો ક્ષય કરે અને અનુદયવંત કર્મને વેદમાન પ્રકૃતિ માંહે સ્તિષ્ઠુક સંક્રમે કરીને સંક્રમાવતો અને વેદમાન પ્રકૃતિરૂપ પણે વેદતો થકો અયોગ્યવસ્થાના દ્વિચરમ સમય લગે જાય. ॥ ૮૨ ॥

क्षपकश्रेणिक्रमोऽयम्

ततः सिद्धयति	१४ गुणठाणे
क्षपयति १४८	
१२ प्रकृतीः	
७३ प्रकृतीः	
ज्ञानाव० ५ दर्शनाव० ४ अंतराय ५ प १४	
निद्राद्वयं २	१२ गुण०
संज्वलनलोमं १	१० गुण०
संज्वलनमायां १	
संज्वलनमानं १	
संज्वलनक्रोधं १	
पुरुषवेदं १	
हास्यादिषट्कं ६	
स्त्रीवेदं १	
नपुंसकवेदं १	
पकेंद्रियादि १६ प्र० ॥	९ गुण०
अप्रत्या० क्रो. मा.मा.लो४प्रत्या.क्रो मा.मा.लो८	
देवनारकतिर्यगायूषि ३	४५६७गु०
सम्यक्त्वमोहनीयं ३	
मिश्रमोहनीयं २	
मिथ्यात्वं १	
अनन्तानुबंधिक्रोधमानमायालोभान् ४	

દેવગૃહસહગયાઓ, દુચરમસમયમવિઅંમિ સ્ત્રીઅંતિ ।
સવિવાગેઅરનામા, નીઆગોઅંપિ તત્થેવ ॥૮૩॥

દેવગૃહસહગયાઓ=દેવગતિ
સાથે અંધ છે જેનો
એવી (દશ પ્રકૃતિ).
દુચરમસમયમવિઅંમિ=એ છે-
દ્વા સમય છે જેના
એવા ભવ્ય જીવને વિષે.
સ્ત્રીઅંતિ=ક્ષય પામે છે.

સવિવાગેઅરનામા=વિપાકીની પ્ર-
તિપક્ષી નામ કર્મની
(૪૫) પ્રકૃતિઓ.
નીઆગોઅંપિ=નીચ ગોત્ર અને
વેદનીય.
તત્થેવ=ત્યાંજ.

અર્થ:-એ છેલ્લા સમય છે (ખાકી) જેને એવા (દ્વિચરમ)
ભવ્ય જીવને વિષે દેવગતિ સાથે અંધ છે જેનો એવી દશ
પ્રકૃતિ ક્ષય પામે છે. વિપાકરહિત નામકર્મની (૪૫) પ્રકૃતિ,
નીચગોત્ર તથા એક વેદનીય ત્યાં જ ક્ષય પામે છે. ॥ ૮૩ ॥

વિવેચન:-દેવગતિ સંઘાતે એકાંતે જ અંધ છે જેનો તે
દેવગતિ સહગત પ્રકૃતિ ૧૦ છે, તે આ પ્રમાણે-વૈક્રિય ૧, આહાર-
રક શરીર ૨, વૈક્રિય ૩, આહારક અંધન ૪, વૈક્રિય ૫, આહાર-
રક સંઘાતન ૬, વૈક્રિય ૭, આહારકોપાંગ ૮, દેવગતિ ૯ અને
દેવાનુપૂર્વી એ દશ પ્રકૃતિ ભવ્ય મોક્ષગામીને દ્વિચરમ સમયે ક્ષય
જાય. તથા તેજ સમયે જે નવ પ્રકૃતિ વિપાકે વર્તે છે. તે યાજ્ઞી
ખાકી નામકર્મની અનુદયવંત ૪૫ પ્રકૃતિ છે, તે આ પ્રમાણે-
ઓદારિક ૧, તૈજસ ૨, કાર્મણ શરીર ૩, એજ ત્રણનાં અંધન
૬, એજ ત્રણનાં સંઘાતન ૯, છ સંસ્થાન ૧૫, છ સંઘયણ ૨૧
ઓદારિકોપાંગ ૨૨, વર્ણ ચતુષ્ક ૨૬, મનુષ્યાનુપૂર્વી ૨૭, પરા-
ઘાત ૨૮, ઉપઘાત ૨૯, અગુરુલધુ ૩૦, એ વિહાયોગતિ ૩૨,
પ્રત્યેક ૩૩, પર્યાપ્ત ૩૪, ઉચ્ચવાસ ૩૫, સ્થિર ૩૬, અસ્થિર ૩૭
શુભ ૩૮, અશુભ ૩૯, સુસ્વર ૪૦, દુસ્વર ૪૧, ડુર્ભાગ ૪૨,
અનાદેય ૪૩, અયશકીર્તિ ૪૪ અને નિર્માણ ૪૫, એવં (૪૫)

પીસ્તાબીશ ક્ષય પામે. તથા નીચૈર્ગોત્ર ૧ અને અપિ શબ્દ
થકી અનેરૂં એ માંહેલું એક વેદનીય ૨. એ ૧૦. ૪૫ અને
૨ એમ સર્વ મળી (૫૭) સત્તાવન પ્રકૃતિ દ્વિચરમ સમયે ક્ષય
બય-તેની સત્તા ટળે. ॥ ૮૩ ॥

અન્નચર વેયળીઅં, મણુઆઠઅમુચ્ચગોઅનવનામે ।

વેણ્ઠ અજોગિજિળો, ઉક્કોસજહન્નમિક્કારા ॥૮૪॥

અન્નચરવેયળીઅં=એમાંથી એક
વેદનીય.

મણુઆઠઅં=મનુષ્યાયુ.

ઉચ્ચ ગોઅ=ઉચ્ચ ગોત્ર.

નવ નામે=નામકર્મની નવ
પ્રકૃતિઓ.

વેણ્ઠ=વેદે.

અજોગિજિળો=અયોગિ કેવળી

ઉક્કોસ=ઉત્કૃષ્ટ.

જહન્ન=જઘન્ય.

ઈક્કારા=અગ્યાર પ્રકૃતિ.

અર્થ:—આકી રહેલ એક વેદનીય, મનુષ્યાયુ, ઉચ્ચગોત્ર
અને નામકર્મની નવ પ્રકૃતિ અયોગિ જિન ઉત્કૃષ્ટપણે વેદે
અને જઘન્ય અગ્યાર પ્રકૃતિ વેદે. ॥ ૮૪ ॥

સ્થિવેચન:—હવે દ્વિચરમ સમયે ક્ષય ગયું જે વેદનીય તે
થકી અનેરૂં એક વેદનીય ૧, મનુષ્યાયુ: ૨, ઉચ્ચૈર્ગોત્ર ૩ અને
નામકર્મની નવ પ્રકૃતિ ૧૨, એ ૧૨, આર પ્રકૃતિ અયોગિ
કેવળી ઉત્કૃષ્ટપણે તીર્થકર હોય તે વેદે. જઘન્ય થકી સામાન્ય
કેવળી હોય તે તીર્થકર નામ વિના અગ્યાર વેદે. ॥ ૮૪ ॥

મણુઅગઠ્ઠાઠ્ઠાતસવાયરં ચ, પજ્જત્તસુભગમાઠ્ઠાઠ્ઠાં ।

જસકિત્તી તિત્થયરં, નામસ્સ હવંતિ નવ ણઆ ॥૮૫॥

મણુઅગદ જાહ=મનુષ્ય ગતિ,
 પંચેન્દ્રિય જાતિ.
 તસવાયરં=ત્રસનામ, આદરનામ
 પજ્જત્ત સુમગં=પર્યાપ્તનામ,
 સુભગ નામ.
 આહજ્જં=આદેય નામ.

જસકિત્તી=યશઃકીર્તિ નામ.
 તિત્થયરં=તીર્થંકર નામ
 નામસ્સ=નામકર્મની.
 હવંતિ=હોય છે.
 નવ=નવ પ્રકૃતિઓ
 પયા=એ.

અર્થ:—મનુષ્યગતિ, પંચેન્દ્રિયજાતિ, ત્રસનામ, આદરનામ, પર્યાપ્તનામ, સુભગનામ, આદેયનામ, યશઃકીર્તિ નામ અને તીર્થંકર નામ એ નવ પ્રકૃતિઓ નામકર્મની હોય છે. ॥ ૮૫ ॥

વિવેચન:—નામકર્મની નવ પ્રકૃતિ તે કઈ? તે કહે છે—મનુષ્ય ગતિ ૧, પંચેન્દ્રિય જાતિ ૨, ત્રસનામ ૩, આદર નામ ૪, પર્યાપ્ત નામ ૫, સુભગ નામ ૬, આદેય નામ ૭, યશઃકીર્તિ નામ ૮, અને તીર્થંકર નામ ૯, એ નામકર્મની નવ પ્રકૃતિ હોય. ॥ ૮૫ ॥

મતાંતર ગાથા.

તચ્ચાણુપુવ્વિસહિઆ, તેરસ ભવસિદ્ધિઅસ્સ ચરમંમિ ।
 સંતંસગમુક્કોસં, જહન્નયં બારસ હવંતિ ॥ ૮૬ ॥

તચ્ચાણુપુવ્વિસહિઆ=ત્રીજી
 (મનુષ્યની) આનુપુન્વી સહિત
 તેરસ=તેર પ્રકૃતિઓ.
 ભવસિદ્ધિઅસ્સ=તદ્ભવ મોક્ષ
 ગામીને.

સંતંસગં=સત્તા કર્મ પ્રકૃતિ.
 મુક્કોસં=ઉત્કૃષ્ટ.
 જહન્નયં=જઘન્ય.
 બારસ=આર.
 હવંતિ=હોય છે.

અર્થ:—મનુષ્યાનુપૂર્વી સહિત તેર સત્તા કર્મ પ્રકૃતિઓ તદ્-ભવ મોક્ષગામીને અયોગિને છેલ્લે સમયે ઉત્કૃષ્ટ હોય અને જઘન્ય આર હોય. ॥ ૮૬ ॥

વિવેચન:-હવે ધણી વળી મતાન્તર છે તે કહે છે.-ત્રીજી આનુપૂર્વી તે મનુષ્યાનુપૂર્વી તેણે સહિત પૂર્વોક્ત ખાર પ્રકૃતિ એટલે એ સર્વ મળી ૧૩ પ્રકૃતિ ભવસિદ્ધિક-તદ્ભવમુક્તિગામી અયોગિને ચરમ સમયે ઉત્કૃષ્ટપણે સત્તા કર્મ હોય અને જ્ઞવન્ય થકી તીર્થંકર નામ વિના ખાર હોય. ॥ ૮૬ ॥

મણુઅગદ્સહગયાઓ, મદ્વસ્તિત્તદિવાગજિઅવિવાગાઓ ।

વેઅણિઅન્નયરુચ્ચં ચરમસમયંમિ સ્વીઅંતિ ॥ ૮૭ ॥

મણુઅગદ્સહગયાઓ=મનુષ્યગતિ સાથે ઉદય છે જેનો એવી

મદ્વસ્તિત્તદિવાગ=ભવવિપાકી, ક્ષેત્રવિપાકી,

જિઅવિવાગાઓ=જીવવિપાકી.

વેયણિયન્નચર=એક વેદનીય.

રુચ્ચં=ઉચ્ચ ગોત્ર

ચરમસમયંમિ=છેલ્લા સમયે.

[ચરમ મવિયસ્સ=ચરમ સમયે ભવ્ય સિદ્ધિકની]

સ્વીઅંતિ=ક્ષય પામે છે.

અર્થ:-મનુષ્યગતિ સાથે ઉદય છે જેનો એવી અગ્યાર પ્રકૃતિ તે-ભવવિપાકી (મનુષ્યાયુ) ક્ષેત્રવિપાકી (મનુષ્યાપૂર્વી) અને જીવવિપાકી (નામકર્મની નવ) પ્રકૃતિઓ તથા એક વેદનીય અને ઉચ્ચગોત્ર ભવ્યસિદ્ધિકને છેલ્લા સમયે ક્ષય પામે છે.

વિવેચન:-તે એમ શા માટે કહે છે તેનો હેતુ કહે છે-મનુષ્યગતિ સાથે જ જેનો ઉદય છે તે મનુષ્યગતિ સહગતા ૧૧ પ્રકૃતિ છે, તે આ પ્રમાણે-ભવવિપાકી તે મનુષ્યાયુ: ૧, ક્ષેત્ર વિપાકી તે મનુષ્યાનુપૂર્વી ૨ અને જીવવિપાકી તે નામકર્મની નવ પૂર્વે કહી તે એવં ૧૧, એ માંહેલું અને ૩ એક વેદનીય ૧૨ અને ઉચ્ચગોત્ર ૧૩, ઉત્કૃષ્ટ પદે એ ૧૩ પ્રકૃતિ અને જ્ઞવન્ય તીર્થંકર નામ વિના ૧૨ પ્રકૃતિ ચરમ સમયે ક્ષય ભય, ધણી

+ ચરમમવિયસ્સ ધતિ પાશ-તરે.

મનુષ્યાનુપૂર્વી તે મનુષ્યગતિ સહગત છે તે માટે ૧૩ પ્રકૃતિ સાથે ક્ષય જાય એમ મતાંતરે કહ્યું અને અનેરા કહે છે કે, મનુષ્યા-પૂર્વીની ઉદયના અભાવ થકી દ્વિચરમ સમયે જ સત્તા વ્યુચ્છેદ થાય. ઉદયવર્તીને સ્તિભુકસંક્રમ ન હોય તે માટે સ્વસ્વરૂપે ચરમ સમયે જ સત્તા વ્યુચ્છેદ હોય. અને આનુપૂર્વી ૪ ક્ષેત્રવિપાકી માટે ભવાંતરાલગતિએ જ તેનો ઉદય હોય તે માટે ભવસ્થ જીવને આનુપૂર્વીનો ઉદય ન હોય અને ઉદય વિના તો અયોગ્યવસ્થાને દ્વિચરમ સમયે જ વ્યુચ્છેદ થાય. અયોગિ અવસ્થાએ જેનો ઉદય હોય તેનો જ ચરમ સમયે સત્તાથી વિચ્છેદ થાય. અને જેનો ઉદય ન હોય તે દ્વિચરમ સમયે જ ક્ષય જાય. ઇતિ રહસ્યં. ॥ ૮૭ ॥

અહસુદ્અસયલજગસિહર-મરુઅનિરુવમસહાવસિદ્ધિસુહં ।
અનિહળમઠ્વાઘાહં, તિરયણસારં અણુહવંતિ ॥ ૮૮ ॥

અહ=હવે-કર્મક્ષય થયા પછી
સુદ્અ સયલ જગસિહરં=એકાંત
શુદ્ધ, સંપૂર્ણ અને સાંસા-
રિક સુખના શિખર તુલ્ય
અહઅ નિરુવમ=રોગરહિત,
ઉપમા રહિત.
સહાવસિદ્ધિસુહં=સ્વાભાવિક

મોક્ષસુખ.

અનિહળં=અનંત-નાશરહિત.
અઘ્વાઘાહં=આધારહિત.
તિરયણસારં=જ્ઞાન, દર્શન અને
ચારિત્રરૂપ ત્રણ રત્નના સારભૂત
અણુહવંતિ=અનુભવે છે.

અર્થ:-કર્મક્ષય થયા પછી એકાંત-શુદ્ધ, સંપૂર્ણ, સાંસારિક સુખના શિખર તુલ્ય, રોગરહિત, ઉપમારહિત, સ્વાભાવિક, નાશરહિત, આધા (પીડા) રહિત અને ત્રણ રત્નના સારભૂત મોક્ષસુખને અનુભવે છે. ॥ ૮૮ ॥

વિવેચન:-હવે તે સકલ કર્મક્ષયના અનંતર સમયે જ શુચિ તે એકાંત શુદ્ધ રાગ-દ્રેષાદિ દોષ રહિત માટે, સકલ-સંપૂર્ણ, સાંસારિક સુખના શિખરભૂત-સર્વોત્તમ-સર્વથી અધિક માટે, રોગ

રહિત-રોગ તે શરીરને હોય તે શરીર જ ત્યાં નથી તે માટે, તેના સર્ગ્યું સંસાર માંહે કાંઈ નથી કે જેની ઉપમા દ્વચ્ચે તે માટે નિરૂપમ, તે પણ સ્વભાવ જ-સહજનું છે, પણ સાંસારિક મુખની પરે કૃત્રિમ નહીં એવું, અનિધન તે જેનો છેડા નથી એવું, રાગદ્વેષાદિક જે મુખના બાધક છે તેનો સર્વથા ક્ષય થવા થકી અવ્યાબાધ અને ત્રણ રત્ન જે જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર તેના આરાધનનું સાર-ફળભૂત એવું સિદ્ધિમુખ તે પ્રત્યે તે સિદ્ધ ભગવંત અનુભવે છે. ॥ ૮૮ ॥

ઉપસંહાર

દુરહિગમ-નિરૂપ-પરમત્થ-રુદ્ધર-બહુભંગદિટ્ટિવાયાઓ ।

અત્થા અણુસરિયવ્વા, વંધોદયસંતકમ્માણં ॥ ૮૯ ॥

દુરહિગમ=દુઃખે જાણી શકાય એવા.
 નિરૂપ=સૂક્ષ્મબુદ્ધિને ગમ્ય.
 પરમત્થ=યથાસ્થિત અર્થવાળા.
 રુદ્ધર=આનંદકારી.
 બહુભંગદિટ્ટિવાયાઓ=બહુ ભાંગા

છે જેને વિષે એવા દ્રષ્ટિવાદ સૂત્રથકી અત્થા=વિશેષ અર્થો.
 અણુસરિયવ્વા=જાણવા.
 વંધોદયસંતકમ્માણં=બંધ, ઉદય અને સત્તા કર્મના.

અર્થ:-દુઃખે જાણી શકાય એવા, સૂક્ષ્મબુદ્ધિને ગમ્ય, યથાસ્થિત અર્થવાળા, આનંદકારી અને બહુ ભાંગા છે જેને વિષે એવા દ્રષ્ટિવાદ સૂત્ર થકી બંધ, ઉદય અને સત્તાકર્મના વિશેષ અર્થો જાણવા. ॥ ૮૯ ॥

વિવેચન:-વિશેષે જાણવા વાંછતાને આચાર્ય ભગવાન કહે છે-દુરહિગમ તે ગંભીરાર્થ, નિપુણ-સૂક્ષ્મબુદ્ધિને ગમ્ય, ઉત્કૃષ્ટ યથાસ્થિત અર્થ છે જ્યાં, રુચિર-સૂક્ષ્મ સૂક્ષ્મતરાર્થ જાણવામાં કુશળ પંડિતજનોને આહલાદકારી, બહુ-ઘણા ભાંગા-વિકલ્પ

છે જેને વિષે બહુ ભંગ એવું જે દ્રષ્ટિવાદનામા આરમ્બું અંગ તે થકી-ઇલાં જે અર્થ ન કહ્યા હોય તે ત્યાંથી વિસ્તારે બંધ ઉદય સત્તાવંત કર્મપ્રકૃતિના હોય તે અનુસરવા-જાણવા ॥૮૯॥

જો જત્થ અપહિપુન્નો, અત્થો અપ્પાગમેણ વદ્ધોત્તિ ।
તં સ્વમિઝ્જણ વહુસુઆ, પુરેઝ્જણં પરિકહંતુ ॥ ૯૦ ॥

જો=જે

જત્થ=ન્યાં.

અપહિપુન્નો=અપૂર્ણ.

અત્થો=અર્થ.

અપ્પાગમેણ=અદેપશ્રુત એવા મેં.

વદ્ધો=રચ્યો.

તં=તે.

સ્વમિઝ્જણ=ખમીને.

વહુસુઆ=બહુશ્રુતો-દ્રષ્ટિવાદને

જાણનારા.

પુરેઝ્જણં=(તે તે અર્થની ગાથા)

મેળવીને.

પરિકહંતુ=૩૩ પ્રકારે પ્રતિપા-

દન કરે.

અર્થ:-અદેપશ્રુત એવા મેં ન્યાં જે અપૂર્ણ અર્થ રચ્યો હોય તે ક્ષમા કરીને બહુશ્રુતો (તે તે અર્થની ગાથા) મેળવીને ૩૩ પ્રકારે પ્રતિપાદન કરે. ॥ ૯૦ ॥

વિવેચન:-હવે આચાર્ય પોતાનું માન રહિતપણું દેખાડે છે. એ સમ્પતિકા ત્રયને વિષે જે ન્યાં બંધ ઉદય સત્તાને વિષે અર્થ અપરિપૂર્ણ-અધુરો અદેપ આગમવંત-અદેપશાસ્ત્રના જાણ એવા મેં રચ્યો હોય તે મારા અપરિપૂર્ણ અર્થ કહેવારૂપ અપરાધને ખમીને બહુશ્રુત-બહુ સિદ્ધાન્તના જાણ ગીતાર્થ હોય તેણે ઉણો અધુરો અર્થ પૂરીને (ઇલાં કવીચરે પોતાનો ગર્વ ટાળ્યો) તત્પ્રતિપાદિકા ગાથા ત્રય માંહે પ્રક્ષેપીને શિષ્ય આગળ-શ્રોતા-જન આગળ પરિ-સામસ્ત્યપણે-પૂર્ણ અર્થ કહેવો. ॥ ૯૦ ॥

ગાહ્યમ્ સયરીષ, ચંદમહત્તરમયાણુસારીષ ।
ટીગાહ નિઅમિઆણં, ણ્ગૂણા હોહ નડઈઓ ॥૧૧॥

ગાહ્યમ્ સયરીષ=સીત્તેર ગાથા
વડે.
ચંદમહત્તરમયાણુસારીષ=ચંદ્ર-
મહત્તરાચાર્યના મતને અનુસ-
રવાવાળી.

ટીગાહ=ટીકાએ.
નિઅમિઆણં=રચેલી.
ણ્ગૂણાનડઈઓ=નેવાશી.
હોહ=હોય.

અર્થ:ચંદ્રમહત્તરાચાર્યના મતને અનુસરવાવાળી સિત્તેર ગાથાવડે આ અંથ રચાયેલ છે (તેમાં) ટીકાકારે રચેલી નવી ગાથાઓ ઉમેરતાં નેવાશી થાય છે. ॥ ૯૧ ॥

વિવેચન:-એ સમ્પતિકા અંથકર્તા ચંદ્રમહત્તર (?) આચાર્ય તો પૂર્વે (૭૦) સિત્તેર જ ગાથા કરી હતી, તે માટે જ સમ્પતિકા એવું અંથનું નામ થયું ત્યાર પછી ટીકાકર્તાએ અંથ દુર્બોધ ભણીને જો જત્યં ઇત્યાદિ ગાથામાં જણાવ્યા મુજબ અંથકર્તાની આજ્ઞા થકી જ જ્યાં જોઇએ ત્યાં તેટલી ભાષ્યની ગાથાઓ લેખવીને સુબોધ કીધો, ત્યારે તે ટીકાએ નિયંત્રી-સાંકલી ગાથાઓ મળીને એ સમ્પતિકાની ગાથા એક ઊણી નેહ નેવાશી (૮૯) છે. ઇત્યર્થ. ॥ ૯૧ ॥

इति श्रीसप्ततिकाख्यः षष्ठः कर्मग्रंथः संपूर्णः ॥ तत्समाप्तौ च समाप्तं कर्मग्रंथषट्कं महार्थं । पूर्वगताम्नायनिबद्धं ॥

इति परिसमाप्तौ । એટલે એ સમ્પતિકા નામે છઠ્ઠો કર્મઅંથ સંપૂર્ણ થયો, તે સંપૂર્ણ થયે છતે એ છ કર્મઅંથ મહા અર્થવંત

સંપૂર્ણ થયા. ત્યાં ધુરિલા પાંચ કર્મગ્રંથ તપાગચ્છાવિરાજ
ભદ્રારક શ્રોત્રેવેદસૂરીશ્વરે રચ્યા છે, અને છટકો સમતિકા નામે
કર્મગ્રંથ તે પૂર્વધર પૂર્વાચાર્યે કીધો છે.

ઇતિ શ્રી કર્મગ્રંથસ્તબ્ધકાર્થઃ સંપૂર્ણઃ પં૦ જીવવિજયગણિ
વિરચિતઃ ॥ ૯૫૦, સૂત્ર સર્વ મળી ગ્રંથાગ્રં ૮૦૦૦ માનં.

અથ સ્તુબુકાર્થકર્તા ગ્રંથપ્રશસ્તિમાહ-આર્યા ॥
મંદધિયાં દુર્બોધો જિનમતવિદુષાં સુવુદ્ધિવુદ્ધિકરઃ ।
અતિગહનાર્યો જીયાત્, કર્મગ્રંથાભિધગ્રંથઃ ॥૧૧॥
શ્રીમત્તપગણનાયક, -પૂજ્યશ્રીચિજયદેવસૂરીણાં ।
પટ્ટપાગિરિરવય આસં—શ્રીવિજયસિંહાલ્યાઃ ॥૨૨॥
તેષાં મુખ્યાઃ શિષ્યાઃ, પંડિતગજવિજયસંહિતાઃ સ્થાનાઃ ।
પંડિતગુણવિજયાલ્યાસ્તેષાં શિષ્યાઃ શુભામિલ્યાઃ ॥૩૩॥
તેષાં સતીર્થ્યમાજો, બુધહિતવિજયાભિધા જગદ્વિદિતાઃ ।
તત્પદપંકજમધુકુન્નિભા બુધજ્ઞાનવિજયાહ્વાઃ ॥૪૪॥
તચ્છિષ્યેણ સ્વપરાવબોધકૃતયે વિનિર્મિતઃ સ્તબુકઃ ।
બુધજીવવિજયનામ્ના, કર્મગ્રંથાભિધગ્રંથે ॥૫૫॥
શ્રીમદ્વિક્રમનૃપતઃ, સંવત્તિ ગુણગગનધૃતિમિતે (૧૮૦૩) વર્ષે ।
વિજયદશમ્યાં જાતા, કર્મગ્રંથસ્તબુકપૂર્તિઃ ॥૬૬॥
ગંભીરાર્થે ગ્રંથે, મતિમાંઘ્યાદ્વા પ્રમાદતો મયકા ।
યદલીકમત્ર લિખિતં, સંશોધ્યં તત્કૃપાવન્નિઃ ॥૭૭॥
ઇતિ શ્રીપ્રશસ્તિઃ લેખકપાઠકયોઃ શુભં મૂયાત્ ॥ વંડિત
શ્રીજીવવિજયગણિવિનેય પં૦ શ્રી મોહનવિજયગણિશિષ્યમુનિદયાવિ-
જય-નેમિવિજયામ્યાં લિખિતઃ ॥

પરિશિષ્ટ-૧

નામકર્મના અંધસ્થાન, ઉદયસ્થાન અને
સત્તાસ્થાન તથા તેના ભાંગા અંગે ૬૨
માર્ગાણાને વિષે સમબ્જુતી.

લેખક : કપૂરચંદ રણછોડદાસ વારૈયા-પાલિતાણા

૧ નરકગતિ:—નરકગતિમાં ૨૯ અને ૩૦ એમ બે અંધસ્થાન હોય છે. શેષ અંધસ્થાનદેહ તથાસ્વભાવે જ નરકના જીવે અંધતાં નથી. ત્યાં પર્વા. પં. તિર્યંચ પ્રાયોજ્ય ૨૯ અંધતાં ૪૬૦૮ અને મનુષ્ય પ્રાયોજ્ય ૨૯ અંધતાં ૪૬૦૮ એમ કુલ ૨૯ના અંધના ૯૨૧૬ ભાંગા, અને તિર્યંચ પ્રાયોજ્ય ૩૦ અંધતાં ૪૬૦૮ અને જિનનામ સહિત મનુષ્ય પ્રાયોજ્ય ૩૦ અંધતાં ભાંગા ૮ એમ ૩૦ના અંધે કુલ ૪૬૧૬ ભાંગા, એમ નરકગતિમાં અને અંધસ્થાનના મળી ૧૩૮૯૨ ભાંગા હોય છે. નરકગતિમાં પોતાના પાંચે ઉદયસ્થાનકે એકેક ઉદય ભાંગા હોવાથી કુલ ૫ ઉદયભાંગા હોય છે. અને સત્તાસ્થાનક ૯૨-૮૯-૮૮ એમ ત્રણ હોય છે. જિનનામ અને આહારકંદ્રિકની સત્તાવાળો જીવ નરકમાં વનથ નથી. માટે ૯૦ની સત્તા તેમને હોતી નથી.

૨ તિર્યંચગતિ:—તિર્યંચગતિમાં ૨૩ આદિ પ્રથમના જ અંધસ્થાનકે હોય છે. ત્યાં જિનનામનો અંધ તિર્યંચો તથાસ્વભાવે કરતા નથી. માટે જિનનામ સહિત દેવ પ્રાયોજ્ય ૨૯ ના અંધના ૮, જિનનામ સહિત મનુષ્યગતિ પ્રાયોજ્ય ૩૦ના અંધના ૮ તથા સંયમનો અભાવ હોવાથી આહારકંદ્રિક સહિત ૩૦નો ૧ તથા ૩૧ અને ૧ના અંધનો એકેક મળી કુલ ૧૯ ભાંગા વર્જીને શેષ ૧૩૯૨૬ ભાંગા અંધે છે. ઉદયસ્થાન ૨૧, ૨૪, ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦ અને ૩૧ એમ કુલ નવ ઉદયસ્થાન હોય છે. ત્યાં ઉદય પ્રસંગે બતાવેલ એકેન્દ્રિયાદિ સર્વ તિર્યંચોના કુલ ૫૦૭૦ ઉદયભાંગા હોય છે. અને સત્તાસ્થાન ૯૨, ૮૮, ૮૬, ૮૦ અને ૭૮ એ પાંચ હોય છે. જિનનામની સત્તાનો અભાવ હોવાથી અને ક્ષપક-એણીનો અભાવ હોવાથી શેષ સત્તાસ્થાનો ઘટતા નથી.

૩ મનુષ્યગતિઃ-મનુષ્યગતિમાં આઠે બંધસ્થાન હોય છે, પરંતુ જિનનામ સહિત મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૩૦ ના બંધસ્થાનના ૮ ભાંગા હોતા નથી. કારણ કે તે દેવો અને નારકો જ બંધ છે. તેથી શેષ ૧૩૯૩૭ બંધભાંગા હોય છે. ૨૪ વર્ષ શેષ ૧૧ ઉદયસ્થાન હોય છે. ત્યાં સામાન્ય ઉદયસ્થાન પ્રસંગે બતાવેલ કુલ મનુષ્યના ૨૬૫૨ ઉદયભાંગા હોય. મનુષ્યને મનુષ્યદિકની સ્વતા અવશ્ય હોવાથી શેષ ૧૧ સત્તાસ્થાન હોય છે, પણ ૭૮૦ હોતું નથી.

૪ દેવગતિઃ-દેવગતિમાં ૨૫, ૨૬, ૨૯ અને ૩૦ એમ ચાર બંધસ્થાન હોય છે. ત્યાં ૨૯ અને ૩૦ના બંધે નરકગતિમાં બતાવ્યા પ્રમાણે ૧૩૮૩૨ બંધભાંગા અને ૨૫ના બંધે આદર પર્ચાપ્ત પ્રત્યેકના ૮ ભાંગા તથા ૨૬ના બંધના ૧૬ ભાંગા મળી કુલ ચારે બંધસ્થાનકે મળી ૧૩૮૫૬ ભાંગા હોય. તથા દેવતાના દરેક ઉદયસ્થાનકે મળી ઉદયભાંગા ૬૪ હોય છે અને ૯૩, ૯૨, ૮૯ અને ૮૮ એમ ચાર સત્તાસ્થાન હોય છે.

ગતિમાર્ગણા સમાપ્ત.

૫ એકેન્દ્રિયઃ-એકેન્દ્રિયમાં ૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૯, અને ૩૦ એ ચાંચ બંધસ્થાન હોય છે. ત્યાં ૨૩ના બંધે ૪, ૨૫ના બંધે ૨૫, ૨૬ ના બંધે ૧૬, ૨૯ ના બંધે જિનનામ સહિત દેવપ્રાયોગ્યના ૮ ભાંગા વર્ષ ૯૨૪૦ અને ૩૦ ના બંધે જિનનામ સહિત મનુષ્ય પ્રાયોગ્યના ૮ ભાંગા અને આહારકદિક સહિત દેવ પ્રાયોગ્યનો ૧, એમ નવ ભાંગા વર્ષ ૪૬૩૨ ભાંગા હોય. એમ પાંચે બંધસ્થાનકે મળી કુલ ૧૩૯૧૭ બંધ ભાંગા હોય. ઉદયસ્થાન સામાન્ય ઉદયપ્રસંગે બતાવેલ ૨૧ આદિ પાંચ હોય અને સર્વ મલી ૪૨ ઉદયભાંગા હોય. તથા તિર્યચગતિમાં જણાવ્યા મુજબ પાંચ સત્તાસ્થાન હોય.

૬-૭-૮ વિકલેન્દ્રિયઃ-વિકલેન્દ્રિયની ત્રણે માર્ગણામાં એકેન્દ્રિય માર્ગણામાં બતાવ્યા પ્રમાણે ૨૩ વગેરે પાંચ બંધસ્થાનના ૧૩૯૧૭ બંધભાંગા તથા પોતપોતાના ૨૧ આદિ ૭ ઉદયસ્થાને એકેન્દ્રિયાદિ દરેકના ૨૨, ૨૨ ભાંગા હોય અને સત્તાસ્થાન પણ તિર્યચગતિમાં જણાવ્યા મુજબ પાંચ હોય છે.

६ पंचेन्द्रियः—पंचेन्द्रियमां अंधस्थान आठे आठ, अंधलांगा १३-६४प. अने २४ वळ ११ उदयस्थान होय छे. अने अडेन्द्रियना ४२ तथा विकलेन्द्रियना ६६ अेम कुल १०८ लांगा वळ शेष ७६८३ उदयलांगा होय अने सत्तास्थान १२ होय छे.

धन्द्रिय भागाला समाप्त

१० पृथ्वीकायः—पृथ्वीकायमां अडेन्द्रियमां ज्ञात्या मुज्ज अंधस्थान पांय, अंधलांगा १३६१७ होय. तथा २१, २४, २५, २६ अने २७ अे पांय उदयस्थान होय छे. त्यां २१ना उदये पांय लांगा अने २४ना उदये आदर पर्याप्त प्रत्येक यश अने अयशना अे, अने आदर अपर्याप्त प्रत्येक अयशना अेक, अने सूक्ष्म पर्याप्त—अपर्याप्तना प्रत्येकना अे अेम ५ लांगा, तथा २५ना उदये आदर पर्याप्त प्रत्येक यश अने अयशना अे, सूक्ष्म पर्याप्त प्रत्येक अयशना अेक अेम त्रण, तथा २६ ना उदये उच्छ्वास सहित करतां २५ ना उदयमां अतावेल ३ लांगा अने आतप नाअवाथी आदर पर्याप्त प्रत्येक यश अने अयश साथे अे लांगा, उद्योत नाअवाथी अे लांगा अेम ७ लांगा, तथा २७ना उदये उपर ज्ञात्या मुज्ज २ आतपना अने २ उद्योतना अेम ४ उदयलांगा होय. अेम अनुक्रमे ५-५-३-७-४ मणी कुल २४ उदयलांगा होय. सत्तास्थान उपर मुज्ज पांय होय छे.

११ अस्कायः—अस्कायमां अडेन्द्रियमां ज्ञात्या मुज्ज अंधस्थान पांय अने अंधलांगा १३६१७ होय. अने २१ आदि पांय उदयस्थान होय. त्यां पृथ्वीकायमां अतात्या मुज्ज २१ना पांय,, २४ना पांय, २५ना त्रण अने २६ ना आतप विनाता पांय अने २७मां उद्योतना अे अेम कुल २० उदयलांगा अने ६२ आदि पांय सत्तास्थानक होय छे.

१२ तेउकायः—तेउकायमां २३, २५, २६, २६ अने ३० अे पांय अंधस्थान होय छे. त्यां तेउकाय तिर्यंय प्रायोग्य न अंध करे छे माटे दरेक अंधस्थाने तिर्यंय प्रायोग्य न अंधलांगा लेवा. ते आ प्रमाणे—२३ ना अंधे ४, २५ना अंधे अपर्याप्त मनुष्य प्रायोग्य १ लांगा वळ शेष २४, २६ ना अंधे १६, २६ ना अंधे पंचेन्द्रिय तिर्यंयना ४६०८ अने विकलेन्द्रियना २४ मणी कुल ४६३२ अने ते न प्रमाणे ३० ना अंधे त्रण ४६३२ अेम कुल ६३०८ अंधलांगा होय छे. उदयस्थान २१, २४,

૨૫, ૨૬ એમ ચાર હોય. ત્યાં ૨૧ના ઉદયે બાદર પર્યાપ્ત યશ વર્ણ શેષ ૪ લાંગા તથા ૨૪ના ઉદયે બાદર પર્યાપ્ત પ્રત્યેક, અને સૂક્ષ્મ પર્યાપ્ત પ્રત્યેક, બાદર અપર્યાપ્ત પ્રત્યેક અને સૂક્ષ્મ અપર્યાપ્ત પ્રત્યેકના અચક્ષ સાથેના ૪ લાંગા તથા ૨૫ના ઉદયના બાદર પ્રત્યેક અચક્ષ અને સૂક્ષ્મ પર્યાપ્ત પ્રત્યેક અચક્ષ એ બે લાંગા તથા ઉચ્છ્વાસ સહિત ૨૬ના ઉદયે પણ એજ બે, એમ કુલ ૧૨ ઉદયલાંગા અને ૯૨ વગેરે પાંચ સત્તા-સ્થાન હોય છે.

૧૩ વાઉકાય:-તેઉકાય પ્રમાણે બંધસ્થાન પાંચ. બંધલાંગા ૯૩૦૮ હોય છે. તથા તેઉકાયમાં બતાવ્યા પ્રમાણે ૨૧ આદિ ચાર ઉદયસ્થાને મહી કુલ ૧૨ ઉદયલાંગા હોય. અને તે ઉપરાંત વૈક્રિય કરતાં વાઉકાયને ૨૪, ૨૫ અને ૨૬ના ઉદયે એકેક ઉદયલાંગા હોવાથી $૧૨+૩=૧૫$ ઉદય લાંગા થાય છે. ૯૨ આદિ પાંચ સત્તાસ્થાન હોય છે.

૧૪ વનસ્પતિકાય:-વનસ્પતિકાયમાં બંધસ્થાન પાંચ હોય છે. એકેન્દ્રિયમાં બતાવ્યા મુજબ બંધલાંગા ૧૩૯૧૭ હોય છે. તથા ૨૧ થી ૨૭ પાંચ ઉદયસ્થાનો હોય છે અને ત્યાં ૨૧ ના ઉદયે ૫, તથા ૨૪ના ઉદયે વૈક્રિય વાઉકાયનો ૧ અને સૂક્ષ્મ પર્યાપ્ત પ્રત્યેક અચક્ષ અને સૂક્ષ્મ અપર્યાપ્ત પ્રત્યેક અચક્ષ એ ત્રણ વર્ણ શેષ ૮, ૨૫ના ઉદયે પણ પરાઘાત સહિત સૂક્ષ્મ પર્યાપ્ત પ્રત્યેક અચક્ષ અને વૈક્રિય વાઉકાય એ બે વર્ણ પાંચ તથા ૨૬ ના ઉદયે ૨૫ના ઉદયમાં બતાવેલા ૨, તથા આતપના ઉદયવાગ્લા એ, એ ચાર વર્ણ શેષ ૯ તથા ૨૭ના ઉદયે ઉચોતના ૪ એમ $૫+૮+૫+૯+૪$ મળી કુલ ૩૧ ઉદયલાંગા હોય તથા ૯૨ આદિ પાંચ સત્તા-સ્થાન હોય છે.

૧૫ ત્રસકાય:-ત્રસકાયમાં બંધસ્થાન ૮, બંધલાંગા ૧૩૯૪૫ હોય છે. ૨૪ વિના શેષ ૧૧ ઉદયસ્થાન તથા એકેન્દ્રિયના ૪૨ લાંગા વર્ણ ૭૭૪૯ ઉદયલાંગા હોય અને ૯૩ વગેરે બાર સત્તાસ્થાન હોય છે.

કાયમાર્ગણા સમાપ્ત

૧૬ મનોયોગ:-મનોયોગમાં સર્વ બંધસ્થાન તથા સર્વ બંધલાંગા હોય. ઉદયસ્થાન ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧ એમ ૭ હોય. કેમ કે

સર્વ પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્ત જીવને ૪ મનોયોગ ઘટી શકે છે. માટે શેષ ઉદયસ્થાનો હોતા નથી. ૨૫ આદિ ઉદયસ્થાનોનું જે ગ્રહણ કરેલ છે તે વૈક્રિય મનુષ્ય તથા તિર્થંચો તથા આહારક મનુષ્યના ઉત્તર શરીરની અપેક્ષાએ અપર્યાપ્ત હોવા છતાં મૂળ શરીરની અપેક્ષાએ પર્યાપ્તા જે ગણાય છે. માટે મનોયોગ હોય છે. ૨૫ના ઉદયે વૈક્રિય તિર્થંચના ૮, વૈક્રિય મનુષ્યના ૮, આહારકનો ૧ એમ કુલ ૧૭, ૨૭ ના ઉદયે પણ ઉપરોક્ત ૧૭ તથા અશ્વાવીશના ઉદયે વૈક્રિય તિર્થંચના ૧૬, મનુષ્યના ૯, આહારકના ૨ કુલ ૨૭, ૨૯ ના ઉદયે નાસ્ત્રીનો ૧ અને સ્વર સહિત દેવતાના ૮ પૂર્વેક્ત ૨૭ કુલ ૩૬. ૩૦ના ઉદયે વૈક્રિય તિર્થંચના ૮, વૈક્રિય મનુષ્યનો ૧, આહારકનો ૧, દેવતાના ૮ અને સામાન્ય તિર્થંચના સ્વર સહિત ૧૧૫૨, મનુષ્યના ૧૧૫૨ એમ કુલ ૨૩૦૨ તથા ૩૧ના ઉદયે તિર્થંચના ૧૧૫૨, તીર્થંકર કેવલીનો ૧ એમ ૧૧૫૩ એમ કુલ ૩૫૭૨ લાંગા હોય છે. તથા ૭૮, ૯ અને ૮ વર્ગ શેષ સત્તાસ્થાન હોય છે. ૭૮નું સત્તાસ્થાન તેઉકાય-વાયુકાયમાં અને ત્યાંથી આવેલ શરીર પર્યાપ્તિએ અપર્યાપ્તાને કેટલાએક કાળ સુધી હોય છે અને તે વખતે મનોયોગ હોતો નથી.

૧૭ વચનયોગ:—વચનયોગમાં અંધસ્થાન તથા અંધલાંગા સર્વ હોય છે અને ઉદયસ્થાન તથા ઉદયલાંગા પણ મનોયોગમાં અતાવ્યા પ્રમાણે જ હોય છે પરંતુ વિશેષતા એ છે કે—સર્વ પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તા વિકલેન્દ્રિયને મનોયોગનો અભાવ હોવા છતાં વચનયોગ હોય છે. માટે સ્વર સહિત ૩૦ ના ઉદયે વિકલેન્દ્રિયના મળીને ૧૨ અને ૩૧ના ઉદયના ૧૨ એમ ૨૪ લાંગા પૂર્વેક્ત મનોયોગમાં અતાવેલ ૩૫૭૨ લાંગામાં ઉમેરતાં કુલ ૩૫૯૬ ઉદયલાંગા થાય છે. તથા ઉપર પ્રમાણે સત્તાસ્થાન ૯ હોય છે.

૧૮ કાયયોગ:—કાયયોગમાં સર્વ અંધસ્થાન તથા સર્વ અંધલાંગા હોય છે. તથા અયોગી (૧૪ મા) ગુલુસ્થાને યોગનો અભાવ હોવાથી તે સ્વઅંધી એ ઉદયસ્થાન અને ઉદયલાંગા ૨ છોડી ૨૦ આદિ ૧૦ ઉદયસ્થાન અને ૭૭૮૯ ઉદયલાંગા અને ૯ અને ૮ એ એ સત્તાસ્થાન છોડી ૯૩ આદિ ૧૦ સત્તાસ્થાન હોય છે.

યોગ માર્ગણા સમાપ્ત

૧૯ પુરૂષવેદ:—પુરૂષવેદમાં અંધસ્થાન તથા અંધલાંગા બધાય હોય છે. અને કેવલીને જ સંભવતાં ૨૦, ૮ અને ૬ તથા એકેન્દ્રિયમાં પુરૂષવેદનો અભાવ હોવાથી તેમાં જ સંભવતું ૨૪નું ઉદયસ્થાન એમ ચાર ઉદયસ્થાન વર્ણ ૨૧નું અને ૨૫ થી ૩૧ પર્યાંત ૮ ઉદયસ્થાનો હોય. એકેન્દ્રિય, વિકલેન્દ્રિય અને નારકીમાં પુરૂષવેદનો અભાવ હોવાથી તેના કુલ ૧૧૩ અને કેવલીમાં જ સંભવતા ૮ લાંગા એમ સર્વ મળી ૧૨૧ લાંગા વિના ૭૬૭૦ ઉદયલાંગા હોય છે. તથા સત્તાસ્થાન ૯૩ વગેરે પ્રથમના ૧૦ હોય છે.

૨૦ સ્ત્રીવેદ:—સ્ત્રીવેદમાં પણ સર્વ અંધસ્થાન અને અંધલાંગા હોય છે અને પુરૂષવેદમાં કહ્યા પ્રમાણે ઉદયસ્થાન ૮ તથા પુરૂષવેદમાં વર્ણ ૧૨૧ લાંગા ઉપરાંત સ્ત્રીવેદીને આહારકનો અભાવ હોવાથી તત્સંબંધી ૭ એમ ૧૨૮ લાંગા બાદ કરતાં ૭૬૬૩ લાંગા હોય છે અને ૯૩ આદિ ૧૦ સત્તાસ્થાન હોય છે.

૨૧ નપુંસકવેદ:—નપુંસકવેદમાં અંધસ્થાન તથા અંધલાંગા સર્વ હોય છે અને કેવલીને સંભવતા ૨૦, ૬, ૮ એ ત્રણ ઉદયસ્થાન વિના શેષ ૬ હોય છે. દેવતામાં નપુંસકવેદ ન હોવાથી તેઓના ૬૪ અને કેવલીના ૮ એમ ૭૨ લાંગા સિવાયના ૭૭૧૯ લાંગા હોય અને ૯૩ આદિ ૧૦ સત્તાસ્થાન હોય.

વેદ માર્ગણા સમાપ્ત

૨૨ થી ૨૫ ચાર કષાય:—ચારે કષાયમાં ૮ અંધસ્થાન અને ૧૩૯૪૫ અંધલાંગા અને કેવલીને જ સંભવતાં ૨૦, ૬ અને ૮ રહિત શેષ ૬ ઉદયસ્થાન તથા કેવલીના ૮ લાંગા વિના ૭૭૮૩ ઉદયલાંગા હોય છે અને ૯૩ આદિ ૧૦ સત્તાસ્થાન હોય છે.

કષાય માર્ગણા સમાપ્ત

૨૬ થી ૨૮ મતિજ્ઞાન, શ્રુતજ્ઞાન અને અવધિજ્ઞાનમાં ૨૮ વગેરે પાંચ અંધસ્થાન હોય છે. તિર્થંચ અને નરકપ્રાયોગ્ય અંધનો અભાવ હોવાથી ૨૩ આદિ અંધસ્થાનો ઘટતા નથી. અને ૨૯ આદિના અંધને વિષે પણ મનુષ્ય અને દેવ પ્રાયોગ્ય જ લાંગા ઘટે છે. ૨૮ના અંધે દેવ

પ્રાયોગ્ય ૮, ૨૬ના અંધે જિનનામ સહિત દેવપ્રાયોગ્ય આંધતાં મનુષ્યોને ૮, મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૨૯ આંધતા દેવતાના ૮ એમ કુલ ૧૬, જિનનામ સહિત મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૩૦ના અંધના ૮ દેવ-નારકને હોય છે. ૩૦ના અંધે આહારકદિક સહિત દેવ પ્રાયોગ્ય આંધતાં ૧ એમ કુલ ૯, એકત્રીશના અંધનો ૧ અને એકના અંધનો ૧ એમ કુલ સર્વ મલા ૩૫ અંધલાંગા હોય છે, તથા ૨૪ વિના ૨૧ થી ૩૧ પર્યાંત આઠ ઉદયસ્થાન હોય છે, ત્યાં એકેન્દ્રિય-વિકલેન્દ્રિયમાં, લબ્ધિ અપર્યાંત મનુષ્ય-તિર્થોચોમાં અને કેવલીમાં મતિ-જ્ઞાનનો અભાવ હોવાથી અનુક્રમે ૪૨, ૬૬, ૪, ૮ એમ કુલ ૧૨૦ લાંગા વર્ણ શેષ ૭૬૭૧ ઉદયલાંગા હોય છે. સત્તાસ્થાન ૮૬ અને ૭૮ વર્ણ ૯૩ થી ૭૫ પર્યાંત આઠ હોય છે. ૮૬ અને ૭૮નું સત્તાસ્થાન સમ્યક્-જિને હોતું નથી. તેથી ગણ્યું નથી. શ્રુતજ્ઞાન અને અવધિજ્ઞાન પણ એ જ પ્રમાણે હોય છે,

૨૯ મનઃપર્યવજ્ઞાનઃ— મનઃપર્યવજ્ઞાનમાં અંધસ્થાન ૨૮ આદિ પાંચ હોય છે. ત્યાં ૨૮ના અંધે ૮, જિનનામ સહિત દેવ પ્રાયોગ્ય ૨૯ આંધતા ૮ તથા આહારકદિક સહિત દેવ પ્રાયોગ્ય ૩૦ આંધતાં ૧, ૩૧ના અંધનો ૧ અને એકના અંધનો ૧ એમ કુલ ૧૯ અંધલાંગા હોય છે. અને એ છવો દેવગતિ પ્રાયોગ્ય જ અંધ કરે છે. માટે ખીજા લાંગા ઘટતા નથી. તથા ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯ અને ૩૦ એ પાંચ ઉદયસ્થાન હોય છે. ત્યાં પ્રથમના ચાર ઉદયસ્થાન આહારક તથા વૈક્રિય મનુષ્યને આશ્રયીને હોય છે અને ૩૦નું ઉદયસ્થાન આહારક તથા વૈક્રિય મનુષ્યોને તથા સામાન્ય મનુષ્યોને પણ ઘટે છે. ૩૦ના ઉદયના સામાન્ય મનુષ્યના ૬ સંઘયણ, ૬ સંસ્થાન, ૨ વિહાયોગતિ અને ૨ સ્વર સાથે ગુણતા ૬×૬× ૨×૨=૧૪૪ લાંગા થાય છે. આહારકના ૭ તથા વૈક્રિયના ૭ એમ સર્વ મળી ૧૫૮ ઉદયલાંગા હોય છે તથા મતિજ્ઞાનમાં અતાવ્યા પ્રમાણે ૮ સત્તા-સ્થાન હોય છે.

૩૦ કેવલજ્ઞાનઃ—કેવલજ્ઞાનમાં અંધસ્થાન તથા અંધલાંગા હોતા નથી. તથા ૨૪, ૨૫ વર્ણ શેષ ૧૦ ઉદયસ્થાન અને કેવલીના ૬૨ ઉદયલાંગા હોય છે, તથા ૮૦, ૭૬, ૭૬, ૭૫, ૯ અને ૮ એ છ સત્તા-સ્થાન હોય છે.

૩૧-૩૨ મતિઅજ્ઞાન ને શ્રુતઅજ્ઞાનમાં પ્રથમના ૬ અંધસ્થાન તિર્થચગતિમાં જણાવ્યા મુજબ ૧૩૯૨૬ અંધલાંગા હોય છે. અને ૨૧ થી ૩૧ પર્યંત ૯ ઉદયસ્થાન હોય છે. તથા ઉદયલાંગા આહારકના ૭ અને વૈક્રિય મનુષ્યના ઉદ્યોત સહિતના ૩ તથા કેવલીના ૮ એમ ૧૮ વર્ણ શેષ ૭૭૭૩ ઉદયલાંગા હોય છે. ૯૩ વર્ણ બાકીના ૯૨, ૮૮, ૮૯, ૮૬, ૮૦ અને ૭૮ એ ૭ સત્તાસ્થાન હોય છે.

૩૩ વિલંગજ્ઞાન:-વિલંગજ્ઞાનમાં તિર્થચગતિમાં બતાવ્યા પ્રમાણે અંધસ્થાન ૬ અને અંધલાંગા ૧૩૯૨૬ હોય છે. તથા ૨૧ થી ૩૧ પર્યંત ૨૪ વર્ણ ૮ ઉદયસ્થાન હોય છે તથા એકેન્દ્રિય, વિકલેન્દ્રિય, લબ્ધિ અપર્યાપ્ત તિર્થચ મનુષ્યમાં અને કેવલીમાં વિલંગજ્ઞાન ન હોવાથી તત્પ્રાયોગ્ય ૧૨૦ તેમજ આહારકના ૭, ઉદ્યોત સહિત વૈક્રિય મનુષ્યના ૩ એવં ૧૩૦ વિના શેષ ૭૬૬૧ ઉદયલાંગા હોય છે, વળી અહિં મૂલ્ય શરીરની અપર્યાપ્ત અવસ્થામાં વિલંગજ્ઞાન દેટલાક આચાર્યો માનતા નથી માટે તે મતે ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦ અને ૩૧ એ ૬ ઉદયસ્થાનો હોય છે. ત્યાં ૩૦ તથા ૩૧ ના ઉદયે પંચેન્દ્રિય તિર્થચના ૧૧૫૨ અને ૧૧૫૨, તથા ૩૦ ના ઉદયે સામાન્ય મનુષ્યના ૧૧૫૨ તથા ઉદ્યોત સહિતના ૩ વર્ણ શેષ વૈક્રિય મનુષ્યના ૩૨, વૈક્રિય તિર્થચના ૫૬, દેવતાના ૬૪, નારકીના ૫ એમ સર્વ મળી ૩૬૧૩ ઉદયલાંગા પણ હોય છે. તથા ૯૨, ૮૯ અને ૮૮ એમ ત્રણ સત્તાસ્થાન હોય છે.

જ્ઞાન-અજ્ઞાન માર્ગણા સમાપ્ત

૩૪-૩૫ સામાયિક અને છેદાપસ્થાપનીય-આ બે ચારિત્રમાં મન:પર્યવજ્ઞાનમાં બતાવ્યા પ્રમાણે ૨૮ આદિ પાંચ અંધસ્થાન અને ૧૯ અંધલાંગા, ઉદયસ્થાન ૫ અને ઉદયલાંગા ૧૫૮ તથા સત્તાસ્થાન ૮ હોય છે.

૩૬ પરિહારવિશુદ્ધિ:-પરિહારવિશુદ્ધિમાં ૨૮ આદિ ચાર અંધસ્થાન અને ૧ ના અંધનો એક લાંગા વર્ણ મન:પર્યવજ્ઞાનમાં બતાવ્યા મુજબ દેવપ્રાયોગ્ય ૧૮ અંધલાંગા હોય છે. આ જીવો અતિવિશુદ્ધિવાળા હોવાથી વૈક્રિય તથા આહારક શરીર કરતા નથી. તેમજ પ્રથમ સંધયણ વાળા હોય છે માટે ૩૦નું ૧ ઉદયસ્થાન અને ૭ સંસ્થાન, બે વિહાર્યેક

ગતિ અને એ સ્વરના મળી $૬ \times ૨ \times ૨ = ૨૪$ ઉદયભાંગા હોય છે તથા ૯૩ વગેરે પ્રથમના ચાર સત્તાસ્થાન હોય છે.

૩૭ સૂક્ષ્મસંયરાય:-સૂક્ષ્મસંયરાય ચારિત્રમાં ૧ નું અંધસ્થાન, અંધભાંગો ૧. તથા ૩૦ નું ૧ ઉદયસ્થાન હોય છે અને પ્રથમના ત્રણ સંઘયણ, ૬ સંસ્થાન, ૨ વિહાયોગતિ અને એ સ્વર સાથે $૩ \times ૬ \times ૨ \times ૨ = ૭૨$ ઉદયભાંગા હોય છે. તથા ૮૬ અને ૭૮ વર્ણ પ્રથમના ૮ સત્તાસ્થાન હોય છે.

૩૮ યથાખ્યાત:-આ ચારિત્રમાં અંધસ્થાન તથા અંધભાંગા હોતા નથી. તથા ૨૪,૨૫ વર્ણ ૧૦ ઉદયસ્થાન, ત્યાં ૨૦ ના ઉદયે ૧, ૨૧ ના ઉદયે ૧, ૨૬ ના ઉદયે ૬, ૨૭ ના ઉદયે ૧, ૨૮ ના ઉદયે ૧૨, ૨૯ ના ઉદયે ૧૩, ૩૦ ના ઉદયે ૭૩, ૩૧ ના ઉદયે ૧, ૮ અને ૯ ના ઉદયે ૧-૧ એમ સર્વ મલી ૧૧૦ ઉદયભાંગા હોય, તથા ૮૬ અને ૭૮ વર્ણ ૧૦ સત્તાસ્થાન હોય છે.

૩૯ દેશવિરતિ:-દેશવિરતિમાં ૨૮ અને ૨૯ એ એ અંધસ્થાન, ત્યાં ૨૮ ના અંધના ૮, અને ૨૯ ના અંધના પણ ૮ એમ ૧૬ અંધભાંગા હોય છે. તથા ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧, એમ છ ઉદયસ્થાનો હોય છે. ત્યાં સ્વર સહિત ૩૦ ના ઉદયે તિર્યચના ૧૪૪, ઉઘોત સહિત ૩૧ ના ઉદયે તિર્યચના ૧૪૪, વૈક્રિય તિર્યચના ૭ અને ઉઘોત સહિત વૈક્રિય મનુષ્યના ૪, અને સામાન્ય મનુષ્યના ૩૦ ના ઉદયના ૧૪૪. કેમ કે દેશવિરતિને સર્વ શુભપ્રકૃતિનો ઉદય હોય છે. એમ ૪૪૩ ઉદયભાંગા હોય છે, તથા ૯૩ આદિ પ્રથમના ૪ સત્તાસ્થાન હોય છે.

૪૦ અવિરતિ :-અહિં ૨૩ આદિ ૬ અંધસ્થાન અને ૩૧ અંધનો ૧ અને ૧ ના અંધનો ૧, અને આહારકદ્દિક સહિત દેવ પ્રાયોગ્ય ૩૦ ના અંધનો ૧ એમ કુલ ૩ વર્ણ શેષ ૧૩૯૪૨ અંધભાંગા હોય છે. ૨૧ આદિ ૯ ઉદયસ્થાન હોય છે, તથા મતિઅજ્ઞાન અને શ્રુતઅજ્ઞાનમાં અતાવ્યા પ્રમાણે ૭૭૭૩ ઉદય ભાંગા હોય છે તથા ૯૩ આદિ એટલે કે-૯૩, ૯૨, ૯૯, ૯૮, ૯૬, ૯૦ અને ૭૮ એ ૭ સત્તાસ્થાન હોય છે.

સંઘમમાર્ગણા સમાપ્ત

૪૧ અચક્ષુદર્શન:-અચક્ષુદર્શનમાં અંધસ્થાન અને અંધલાંગા સર્વે હોય છે. અને ૨૧ આદિ ૯ ઉદયસ્થાન હોય છે, તથા દેવલીના ૮ લાંગા વિના ૭૭૮૩ ઉદયલાંગા હોય છે, અને ૯૩ વગેરે પ્રથમના ૧૦ સત્તા-સ્થાન હોય છે.

૪૨ ચક્ષુદર્શન:-ચક્ષુદર્શનમાં અંધસ્થાન તથા અંધલાંગા સર્વે હોય છે. અને ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦ અને ૩૧ એ ૭ ઉદયસ્થાન હોય છે. ૨૫ ના ઉદયે વૈક્રિય તિર્થંચના ૮, વૈક્રિય મનુષ્યના ૮, આહારકનો ૧ એવં કુલ ૧૭, ૨૭ ના ઉદયે ૨૫ ના ઉદયમાં જણાવેલા ૧૭ તથા ૨૭ ના ઉદયમાં ઇન્દ્રિયપર્યાપ્તિએ પર્યાપ્ત હોવાથી દેવતાના ૮, નારકનો ૧ એવં ૨૬, તથા ૨૮ ના ઉદયે તિર્થંચના ૫૭૬, મનુષ્યના ૫૭૬, ચૌરિન્દ્રિયના ૨, વૈક્રિય તિર્થંચના ૧૬, વૈક્રિય મનુષ્યના ૯, આહારકના ૨, નારકીનો ૧, દેવતાના ૧૬ એવં ૧૧૯૮, તથા ૨૯ ના ઉદયે તિર્થંચના ૧૧૫૨, મનુષ્યના ૫૭૬, વૈક્રિય તિર્થંચના ૧૬, વૈક્રિય મનુષ્યના ૯, આહારકના ૨, ચૌરિન્દ્રિયના ૪, નારકનો ૧ અને દેવતાના ૧૬ એવં ૧૭૭૬, ૩૦ ના ઉદયના તિર્થંચના ૧૭૨૮, મનુષ્યના ૧૧૫૨, ચૌરિન્દ્રિયના ૬, વૈક્રિય તિર્થંચના ૮, વૈક્રિય મનુષ્યનો ૧, આહારક મનુષ્યનો ૧, દેવતાના ૮ એવં ૨૯૦૪ અને ૩૧ ના ઉદયે તિર્થંચના ૧૧૫૨, ચૌરિન્દ્રિયના ૪ એવં ૧૧૫૬ એમ ૭ યે ઉદયસ્થાને થઈને કુલ ૭૦૭૭ ઉદયલાંગા થાય છે. વળી કેટલાએક આચાર્યોના મતે સર્વ પર્યાપ્તાએ પર્યાપ્તા જીવોને જ ચક્ષુદર્શનનો ઉદય માનેલ છે. તે તેમના મતે આદિના પાંચ ઉદયસ્થાનોમાં મૂળ શરીરની અપેક્ષાએ પર્યાપ્ત એવા વૈક્રિય તિર્થંચ, મનુષ્ય તથા આહારકના લાંગા લેવા, પરંતુ આડીના અપર્યાપ્ત જીવોના લાંગા લેવા નહીં. તેથી લાંગાની સંખ્યા નીચે પ્રમાણે આવશે. ૨૫ ના ઉદયે વૈક્રિય તિર્થંચના ૮, વૈક્રિય મનુષ્યના ૮ અને આહારકનો ૧ એવં ૧૭, એ જ પ્રમાણે ૨૭ ના ઉદયના ૧૭, ૨૮ ના ઉદયે વૈક્રિય તિર્થંચના ૧૬, વૈક્રિય મનુષ્યના ૯, આહારકના ૨, એવં ૨૭ તથા ૨૯ ના ઉદયે ઉપર પ્રમાણે ૨૭ તથા નારકનો ૧, સ્વરસહિત દેવતાના ૮, એવં ૩૬. ૩૦ ના ઉદયે સ્વરસહિત તિર્થંચના ૧૧૫૨, ચૌરિન્દ્રિયના ૪, મનુષ્યના ૧૧૫૨, દેવતાના ૮, વૈક્રિય તિર્થંચના ૮, વૈક્રિય મનુષ્યનો ૧, અને આહારકનો ૧ એમ ૨૩૨૬ એવં સર્વ મલી ૩૫૭૯ ઉદયલાંગા થાય. એમ જે રીતે લાંગા લખવા છતાં કર્મત્રયમાં તેમજ યંત્રપૂર્વક કર્માદિ વિચારમાં આપેલ શ્રેઠાની સંખ્યા અસંભવ મળતી નથી. વળી દેવ-નારકને ૨૫ ના

ઉદ્યે અને મનુષ્ય-તિર્યાગ્ચીને ૨૬ ના ઉદ્ય આદ અક્ષુદ્ધર્શનનો સંભવ લાગે છે માટે તે રીતિએ ગણુએ તો ૨૬ સહિત કુલ ૭ ઉદ્યસ્થાન થાય અને ૭૫૦૦ ઉદ્યભાંગા થાય. યંત્રમાં ૮૬, ૭૮, ૮ અને ૯ વર્ણ શેષ ૮ સત્તાસ્થાન લખેલ છે. પરંતુ અમારી સમજ પ્રમાણે ૮૬ નું સત્તાસ્થાન ઘટવું જોઈએ, માટે ૯ સત્તાસ્થાન હોવા જોઈએ. તત્ત્વ કેવલીગમ્ય.

૪૩ અર્વાંધર્શનમાર્ગણા:-અવધિજ્ઞાન પ્રમાણે.

૪૪ કેવલદર્શન માર્ગણા-કેવલજ્ઞાન પ્રમાણે.

દર્શનમાર્ગણા સમાપ્ત

૪૫-૪૬-૪૭-કૃષ્ણ, નીલ અને કાપોતલેશ્યા:-આ ત્રણ માર્ગણામાં ૨૩ આદિ ૬ અંધસ્થાન હોય છે. ત્યાં આહારકદ્રિક સહિત દેવ પ્રાયોગ્ય ૩૦ના અંધનો ૧ ભાંગો ટાળી ૬ અંધસ્થાનના શેષ ૧૩૯૪૨ અંધભાંગા હોય છે, ૨૧ આદિ ૯ ઉદ્યસ્થાન હોય અને કેવલીના ૮ ભાંગા વર્ણ શેષ ૭૭૮૩ ઉદ્યભાંગા હોય. પરંતુ આ લેશ્યાઓને ૪ ગુણસ્થાન માનીએ તો તે દષ્ટિએ આહારકના ૭ અને વૈક્રિય મનુષ્યના ઉદ્યોતવાળા ૩ એ ૧૦ ભાંગા ન ઘટે. માટે ૭૭૭૩ ઉદ્યભાંગા પણ ઘટે, અને ૯૨, ૮૬, ૮૮, ૮૬, ૮૦ અને ૭૮ એ ૬ સત્તાસ્થાન હોય છે.

૪૮ તેજ્જલેશ્યા:-તેજ્જલેશ્યા માર્ગણામાં ૨૫ થી ૩૧ પર્યાંત ૭ અંધસ્થાન હોય, કારણ કે આ છવે અપર્યાંત એકેન્દ્રિય પ્રાયોગ્ય અંધ કરતા નથી, માટે ૨૩ નું અંધસ્થાનક ઘટવું નથી અને આ છવે નરકાદિ ૬ પ્રકૃતિઓ અંધતા નથી માટે તત્પ્રાયોગ્ય ભાંગા આદ કરતાં દરેક અંધસ્થાને નીચે પ્રમાણે ભાંગા હોય. ૨૫ના અંધે આદર પર્યાંત પ્રત્યેક એકેન્દ્રિય પ્રાયોગ્યના ૮ તથા ૨૬ ના અંધના ૧૬, ૨૮ ના અંધના દેવ પ્રાયોગ્ય ૮, ૨૯ના અંધે વિકલેન્દ્રિયના ૨૪ ભાંગા વિના ૯૨૨૪ અને ૩૦ના અંધે પણ વિકલેન્દ્રિયના ૨૪ વિના ભાંગા ૪૬૧૭ અને ૩૧ના અંધનો ૧ એમ સર્વ મરી ૧૩૮૭૪ અંધભાંગા હોય છે. ત્યાં ૨૧ વગેરે ૬ ઉદ્યસ્થાન હોય. ત્યાં નારકને, વિકલેન્દ્રિયને અને કેવલીને આ લેશ્યાનો અભાવ હોવાથી અનુક્રમે ૫, ૬૬ અને ૮ એમ કુલ ૭૯ ભાંગા ન ઘટે અને ક્ષત્રિય અપર્યાંતામાં પણ તેજ્જલેશ્યા ન હોવાથી ૨૧ તથા ૨૬ના ઉદ્યે અપર્યાંત તિર્યાચ અને મનુષ્યના ૨+૨=૪ અને તેજ્જલેશ્યાવાંત દેવતા મરીને એકેન્દ્રિયમાં ઉપજે તો આદર પર્યાંત પ્રત્યેક નામકર્મના

ઉદયવાળા એકેન્દ્રિયમાં કરણ અપયોપિત અવસ્થામાં ૨૧ તથા ૨૪ ના ઉદયે
બાહર પર્યાપિત યશ-અયશના ૨ ભાંગા મળી કુલ એકેન્દ્રિયના ૪ ભાંગા
તેજોલેશ્યામાં ઘટે બાકીના ૩૮ ભાંગામાં ન ઘટે માટે ઉપરોક્ત ૭૯+૪+
૩૮=૧૨૧ ભાંગા બાદ કરી શેષ ૭૬૭૦ ઉદયભાંગા ઘટે છે અને ૯૩
આદિ પ્રથમના ૬ સત્તાસ્થાન હોય છે.

૪૯ પદ્મલેશ્યા:-પદ્મલેશ્યા માર્ગણામાં નરકાદિ બાર પ્રકૃતિના
બંધનો અભાવ હોવાથી તે જીવો એકેન્દ્રિય, વિકલેન્દ્રિય, નારક અને લગ્નિવ
અપયોપિત મનુષ્ય અને તિર્યંચ પ્રાયોગ્ય સર્વથા બંધ કરતા નથી, માટે
૨૮, ૨૯, ૩૦ અને ૩૧ એ ચાર બંધસ્થાન હોય છે. ત્યાં ૨૮ના બંધે
દેવ પ્રાયોગ્ય ૮, ૨૯ના બંધે વિકલેન્દ્રિયના ૨૪ વિના ૯૨૨૪ અને ૩૦
ના બંધે વિકલેન્દ્રિયના ૨૪ વિના શેષ ૪૬૧૭ તથા ૩૧ ના બંધે ૧ એમ
સર્વ મત્તી ૧૩૮૫૦ બંધભાંગા હોય છે. તથા ૨૪ વર્જી ૨૧ થી ૩૧
પર્્યાપિત ૮ ઉદયસ્થાન હોય. આ લેશ્યાનો એકેન્દ્રિયમાં સર્વથા અભાવ
હોવાથી તેજોલેશ્યામાં ગણુલ એકેન્દ્રિયના ૪ ભાંગા વધારે બાદ કરતાં
તેજોલેશ્યા પ્રમાણે ૭૬૬૬ ઉદયભાંગા હોય અને ૯૩ આદિ પ્રથમના ૬
સત્તાસ્થાન હોય છે.

૫૦ શુક્રલેશ્યા:-શુક્રલેશ્યા માર્ગણામાં નરકાદિત્રિક અને તિર્યંચ
પ્રાયોગ્ય બંધનો અભાવ હોવાથી ૨૮ આદિ પાંચ બંધસ્થાન હોય. ત્યાં
૨૮ના બંધે દેવ પ્રાયોગ્ય ૮, ૨૯ના બંધે જિનનામ સહિત દેવપ્રાયોગ્ય
૮ અને મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૪૬૦૮ એમ ૪૬૧૬ તથા જિનનામ સહિત મનુ-
ષ્ય પ્રાયોગ્ય ૩૦ ના બંધ ના ૮ અને આહારકદ્રિક સહિત ૩૦ ના બંધનો
૧ એમ ૯, ૩૧ તથા ૧ ના બંધનો ૧-૧ એમ પાંચે બંધસ્થાનકે યજ્ઞને
કુલ ૪૬૩૫ બંધભાંગા હોય છે. તથા ઉદયસ્થાન ૨૦, ૨૧ અને ૨૫ થી
૩૧ પર્્યાપિત નવ ઉદયસ્થાન હોય. ત્યાં પદ્મલેશ્યામાં જણુવેલ ૭૬૬૬ ઉદય
ભાંગા ઉપરાંત ૯ અને ૮ના ઉદયના વર્જનો કેવલીના બાકીના ૬ ભાંગા
અર્થે અત્રે ઘટતા હોવાથી કુલ ૭૬૭૨ ઉદયભાંગા થાય. સત્તાસ્થાન ૯૩
આદિ પ્રથમના ૫ તથા ૮૦, ૭૨, ૭૬ અને ૭૫ એમ કુલ નવ હોય.

લેશ્યા માર્ગણા સમાપ્ત.

प१ लव्य मार्गणाः—अंधस्थान, अंधलागा, उदयस्थान उदयलांगा तथा सप्तास्थान सर्व घटे छे. कंछ विशेषता नथी.

प२ अलव्य मार्गणाः—तिर्य्यगतिमां यताया प्रमाणे २३ आदि ६ अंधस्थान अने १३६२६ अंधलांगा, तथा २१ आदि नव उदयस्थान होय अने देवकीना ८, आहारकना ७, तथा उद्योत सद्धित वैक्रिय मनुष्यना ३ ऐम १८ लांगा विना शेष ७७७३ उदयलांगा होय अने ८८, ८६, ८० अने ७८ ऐम ४ सप्तास्थान होय.

लव्य मार्गणा समाप्त.

प३ उपशमसम्यक्त्वः—उपशम सम्यक्त्व मार्गणामां अविधिज्ञानमां यताया मुज्ज २८ आदि पांय अंधस्थान अने ३५ अंधलांगा होय छे, तथा २१, २५, २७, २८, २९, ३० अने ३१ ऐ सात उदयस्थान होय छे. जे डे कोडांमां उदतुं उदयस्थान गज्जेव छे, परंतु तेना संभव न्ज्जातो नथी. वणी २१, २५ अने २७ नेो उदय सप्ततिका वृष्णिकारना मते उपशमश्रेणिमां काग करी उपशम सम्यक्त्व सद्धित देवमां गयेवाने अपर्याप्त अवस्थामां घटी शके छे. पणु अन्यने घटतुं नथी. माटे २१ना उदये देवताना ८, २५ ना उदये पणु तेना ८, २७ ना उदये ८, २८ ना उदये १६, २९ ना उदये १६, अने ३०ना उदये ८, ऐम देवताना ६४ अने नारकीने २९ना उदयनेो १, मनुष्यने ३० ना उदयना ११५२ तेमज्ज उद्योतना अनुदयवाणा ३० ना उदयना तिर्य्ययना ११५२ अने ३१ ना ११५२ ऐम कुल ३५२१ उदयलांगा होय. मनुष्य, तिर्य्य अने नारकने अपर्याप्तावस्थांमां आ सम्यक्त्व होतुं न्ज नथी. ऐथी तेमना अपर्याप्तावस्थाना लांगाओ गज्जेव नथी. वणी यंत्रमां १७६६ लांगा न्ज्जावेव छे, ते डेछपणु हिसाजे अंधऐसतां आवतां नथी. पथी तो अलुश्रुत न्ज्जे. अने सप्तास्थान ६३ आदि प्रथमना ४ होय छे.

ता. क.

उपशम सम्यक्त्वमां उत्तरवैक्रियशरीर देवे यनावता नथी अने उद्योतनेो उदय उत्तरवैक्रिय शरीरमां न्ज होय ऐवेो पणु ऐक मत छे माटे ते आचार्य महाराज्जेना मते देवताना ६४ने अद्वे ४० उदयलांगा आवे ऐटले कुल ३५६७ उदयलांगा पणु होय अने शतके वृष्णिना मते ज्जेनेो अपर्याप्त अवस्थांमां उपशम सम्यक्त्व न माने तो मात्र देवताना

૨૯ના ઉદયના સ્વરવાળા ૮ ભાંગા જ આવે. તેમજ દેવોને ઉત્તરવૈકિય શરીર અર્ધમાસ રહી શકે છે એટલે શરીર બનાવતાં ઉપશમ સમ્યક્ત્વ ન હોય પરંતુ ઉદ્યોત સહિત ૩૦નો ઉદય ૧૫ દિવસ સુધી રહી શકે એટલે તે વખતે ઉપશમ સમ્યક્ત્વ પામે તો ૩૦ ના ઉદયના આઠ એમ કુલ દેવના ૧૬ ભાંગા પણ આવે એટલે ઉપશમ સમ્યક્ત્વમાં કુલ ચાર રીતે ઉદયભાંગા થઈ શકે.

(૫. પુખરાજી અમીયંદજી સૂચિત)

૫૪ ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વ:—ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વ માર્ગણામાં અવનિ-
જ્ઞાનમાં બતાયા મુજબ ૨૮ આદિ પાંચ અંધસ્થાન અને ૩૫ અંધભાંગા
હોય છે. ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વી પ્રથમ સંઘયણી હોય છે અને ૨૪ વિના
બાકીના શેષ સર્વ ઉદયસ્થાનો હોય છે. તેમાં ભાંગા દેવતાના ૬૪, વૈકિય
મનુષ્યના ૩૫, આહારક મનુષ્યના ૭, કેવલીના ૮, સામાન્ય મનુષ્યના ક્ષાયિક
સમ્યક્ત્વીને પહેલું સંઘયણુ હોવાથી ભાંગાઓને ૬ સંઘયણુ સાથે ગુણુવા
નહિં. ૨૧ ના ૮, ૨૬ ના ૪૮, ૨૮ ના ૯૬, ૨૯ના ૯૬, ૩૦ના ૧૯૨
એમ સામાન્ય મનુષ્યના કુલ ૪૪૦, નારહીના ૫ અને તિર્થંચના ૨૧ ના
ઉદયના ૮, ૨૬ ના ઉદયના ૮, ૨૮ ના ઉદયના ૮, ૨૯ ના ઉદયના ૧૬,
૩૦ના ઉદયના ૧૬ અને ૩૧ ના ઉદયના ૮ એમ આસદ, એ પ્રમાણે
કુલ ૬૨૩ ઉદયભાંગા હોય. વળી ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વીને પાંચ ભવની
વિવક્ષા ગણીએ તો તેથી પણ અધિક ઉદયભાંગા થાય અને સત્તરસ્થાન
૮૬ તથા ૭૮ વર્ણ શેષ ૧૦ હોય છે.

૫૫ ક્ષાયોપશમિક સમ્યક્ત્વ:—આ માર્ગણામાં ૨૮ થી ૩૧ પર્યં-
તના ૪ અંધસ્થાન હોય. ત્યાં ૨૮ના અંધે દેવપ્રાયોગ્યના ૮, ૨૯ ના અંધે
મનુષ્ય પ્રાયોગ્યના ૮, અને જિનનામ સહિત દેવપ્રાયોગ્યના ૮ એવં ૧૬,
અને ૩૦ ના અંધે જિનનામ સહિત મનુષ્ય પ્રાયોગ્યના ૮, આહારકદ્રિક
સહિત દેવપ્રાયોગ્યનો ૧ એવં ૯, ૩૧ના અંધનો ૧ એમ સર્વ મલી ૩૪
અંધભાંગા હોય. તથા ૨૪ વર્ણ ૨૧ થી ૩૧ પર્યંતના ૮ ઉદયસ્થાન
હોય. ત્યાં ૯ તેમજ ૨૦ નો ઉદય કેવલીને જ હોવાથી અહીં ઘટતા
નથી, અને ૨૪ નો ઉદય માત્ર એકેન્દ્રિયમાં જ હોય છે. અને તેમાં ક્ષાયો-
પશમિક સમ્યક્ત્વ હોતું નથી માટે એ ૪ વિના શેષ ૮ ઉદયસ્થાન હોય
છે. એકેન્દ્રિય, વિકલેન્દ્રિય અને કેવલીને તેમજ લઘિ અપર્યાપ્ત મનુષ્ય-
તિર્થંચોને આ સમ્યક્ત્વ હોતું નથી, માટે તેમાં સંભવતા અનુક્રમે ૪૨,

६६, ८ અને ૪ એવં ૧૨૦ ભાંગા બાદ કરતાં શેષ ૭૬૭૧ ઉદ્યભાંગા હોય અને ૯૩ આદિ પ્રથમના ૪ સત્તાસ્થાન હોય છે.

૫૬, ૫૭, ૫૮ મિશ્ર, સાસ્વાદન અને મિથ્યાત્વ-આ ત્રણે માર્ગણા પોતપોતાના ગુણુ-ચાન પ્રમાણે જ જાણવી.

સમ્યક્ત્વ માર્ગણા સમાપ્ત

૫૯ સંજી માર્ગણા:- સંજી માર્ગણામાં બંધસ્થાન ૮, બંધ-ભાંગા ૧૩૯૪૫ અને કેવલીને સંજીમાં ગણીએ તો ૨૪ વર્ણને ૧૧ ઉદ્યસ્થાન અને કેવલીને સંજીમાં ન ગણીએ તો ૨૦,૯,૮ અને ૨૪ વર્ણને ઉદ્યસ્થાન હોય છે, ત્યાં પ્રથમ મને એકેન્દ્રિયના ૪૨, વિકલેન્દ્રિયના ૬૬ એવં ૧૦૮ વિના ૭૬૮૩ ઉદ્યભાંગા હોય. અને બીજા મને એ જ ૧૦૮ ઉપરાંત કેવલીના ૮ ભાંગા બાદ કરતાં ૭૬૭૫ ઉદ્યભાંગા હોય. અને સત્તાસ્થાન ૧૨, અથવા ૯ અને ૮ વર્ણ શેષ ૧૦ હોય છે.

૬૦ અસંજી માર્ગણા:-અસંજી માર્ગણા માંહે તિર્યંચગતિ પ્રમાણે બંધસ્થાન ૬, બંધભાંગા ૧૩૯૨૬ અને ૨૧ વગેરે ૯ ઉદ્યસ્થાન હોય. ત્યાં ૨૧ ના ઉદ્યે એકેન્દ્રિયના ૫, વિકલેન્દ્રિયના ૯, સંમૂર્ચિષ્ઠમ અપર્યાપ્ત મનુષ્યનો ૧, અને અસંજી તિર્યંચ અપર્યાપ્તનો ૧, પર્યાપ્તના યજ્ઞ-અયશ સાથે ૨ એમ કુલ ૧૮. ૨૪ ના ઉદ્યે ૧૧, ૨૫ ના ઉદ્યે એકેન્દ્રિયના ૭, ૨૬ ના ઉદ્યે એકેન્દ્રિયના ૧૩, વિકલેન્દ્રિયના ૯, સંમૂર્ચિષ્ઠમ મનુષ્યનો ૧ અને અપર્યાપ્ત અસંજી તિર્યંચનો ૧, પર્યાપ્ત અસંજી તિર્યંચના ૨, એમ કુલ ૨૬. ૨૭ ના ઉદ્યના એકેન્દ્રિયના ૬, ૨૮ ના ઉદ્યના વિકલેન્દ્રિયના ૬, અસંજીના ૨, એમ કુલ ૮, ૨૯ ના ઉદ્યના વિકલેન્દ્રિયના ૧૨, અસંજી તિર્યંચના ૪, એમ કુલ ૧૬, ૩૦ ના ઉદ્યે ૫. તિર્યંચના ૬, અને વિકલેન્દ્રિયના ૧૮=૨૪ ૩૧ ના ઉદ્યે વિકલેન્દ્રિયના ૧૨ અને અસંજી તિર્યંચના ૪ એમ કુલ ૧૬ એમ સર્વ મલી કુલ ૧૩૨ ઉદ્ય ભાંગા હોય. અહીં અસંજીને યશ અને સુસ્વર સિવાય કોઈ પણ શુભ પ્રકૃતિનો ઉદ્ય માનેલ નથી તે અપેક્ષાએ ઉદ્યભાંગા છે. અન્યથા તિર્યંચગતિના ભાંગામાંથી વૈ. તિર્યંચના ૫૬ ભાંગા બાદ કરી અને સંમૂર્ચિષ્ઠમ મનુષ્યના ૨૧ તથા ૨૬ ના ઉદ્યના ૧,૧ એમ ૨ ભાંગા ઉમરીએ તો કુલ ૫૦૧૬ ઉદ્યભાંગા પણ હોય છે. સત્તાસ્થાન ૯૨,૮૮, ૮૬, ૮૦ અને ૭૮ એમ પાંચ હોય છે.

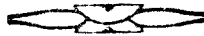
સંજી માર્ગણા સમાપ્ત

૬૧ આહારી માર્ગણા:-આહારી માર્ગણામાં બંધસ્થાન તથા બંધલાંગા સર્વ હોય છે. તથા ૨૦, ૨૧, ૯ અને ૮ વર્ષ શેષ ૮ ઉદયસ્થાન હોય છે. કેમકે ઉપરોક્ત ૪ ઉદયસ્થાનો વિગ્રહગતિમાં, કેવલી સમુદ્ઘાતમાં અને અયોગી ગુણસ્થાનકે હોય છે. ત્યાં યવને આહારીપણું સંભવતું નથી. તથા અણાહારી માર્ગણામાં બતાવેલ ૪૫ લાંગા વિના શેષ ૭૭૪૬ ઉદયલાંગા હોય. અને ૯૩ આદિ પ્રથમના ૧૦ સત્તાસ્થાન હોય છે.

૬૨ અણાહારી માર્ગણા:-અણાહારી માર્ગણામાં બંધસ્થાન ૨૩ આદિ ૭ હોય છે. ત્યાં નરક પ્રાયોગ્ય ૨૮ ના બંધનો ૧, આહારકટ્ટિક સહિત ૩૦ ના બંધનો ૧ અને ૩૧ ના બંધનો ૧, અને અપ્રાયોગ્ય ૧ એમ ૪ લાંગા વર્ષને શેષ ૧૩૯૪૧ બંધલાંગા હોય છે. અને વિગ્રહ-ગતિમાં ૨૧ નું તેમજ કેવલી સમુદ્ઘાતમાં પણ ૨૧ અને ૨૦, ૯, ૮નું એમ કેવલીને ૪ ઉદયસ્થાન હોય છે. ત્યાં ૨૧ ના ઉદયના ૪૨, અને ૨૦, ૯, ૮ ના ઉદયનો એકેક એમ ૪૫ ઉદયલાંગા હોય તથા સત્તા સ્થાન બધાય-૧૨ હોય છે.

આહારી માર્ગણા સમાપ્ત

આ પ્રમાણે ૬૨ માર્ગણાને વિષે નામકર્મના બંધસ્થાન, ઉદયસ્થાન અને સત્તાસ્થાન તથા તેના લાંગા અંગે સમબુતી ~~સમાપ્ત~~ થઈ.

शुद्धिपत्रक

पृष्ठ	पंक्ति	शुद्ध	अशुद्ध
२	७	अवास्थित	अवस्थित
७	२७	मचछं	मिच्छं
२१	१६	निह	निहा
४०	१०	उवरिभेसु	उवरिमेसु
४२	५	इत्था °	इत्थी °
४३	८	अधिरछकं	अधिरछके
४६	५	मिच्छत्तठिईइ	मिच्छत्तठिईइ
५३	८	विति	वति
६०	७	विगघ	विगं
७१	६	जिट्टुठिइ	जिट्टुठिई
८०	२	दुतीस	दुतीसं
८०	२	अबध	अबंध
८१	२	बतीसं	बत्तीसं
९२	१२	समचपर °	समचउपर °
१२६	२१	° थुलिअरा	° थूलिअरा
१६२	६	एयडीओ	पयडीओ
२०६	२१	पगुणा	एगूणा
२१६	४	उकास	उकोस
२१८	२३	इक्कग	इक्कं
२३२	१८	पण्णवोसा	पण्णवीसा
२६४	१८	एगंमि	इक्कंमि
२७३	१४	सन्ना	सन्नी
३३५	२	° पच	° पंच
३८६	२५	पञ्चमे	पंचमे

આ સંસ્થા તરફથી પ્રસિદ્ધ થયેલાં....

ધાર્મિક પુસ્તકોની યાદી

ખે પ્રતિક્રમણ મૂળ (ગુજરાતી)	૧-૦૦
” (હિન્દી)	૧-૫૦
પંચપ્રતિક્રમણ મૂળ (ગુજરાતી)	૩-૨૫
” (હિન્દી)	૪-૦૦
જિન ગુણ પદ્યાવલી ...	૩-૫૦
સામાયિક ચૈત્યવંદન સાર્થ	૦-૪૧
” ” મૂળ	૦-૩૦
ખે પ્રતિક્રમણ સાર્થ ...	૨-૫૦
પંચપ્રતિક્રમણ સાર્થ ...	૬-૦૦
જીવવિચાર સવિવેચન	૨-૫૦
નવતરવ... ”	૨-૦૦
દંડક તથા લઘુસંઘયણી	૨-૫૦
ભાષ્યત્રયમ્ ... ”	૪-૫૦
કર્મગ્રંથ ૧-૨ (ભા. ૧ લો)	૪-૫૦
કર્મગ્રંથ ૩-૪ (ભા. ૨ જો)	૪-૦૦
કર્મગ્રંથ ૫-૬ (ભા. ૩ જો)	૯-૦૦
તત્વાર્થ ભા. ૨ જો વિવેચન સાથે	૧૦-૫૦
અનંદધન ચોવીસી સાર્થ	૪-૦૦
તત્વાર્થ ભૂમિકા ...	૨-૫૦

સમકિત સડસડ બોલની	
સજ્જાય વિવેચન સાથે	૦-૭૫
દ્રવ્ય-ગુણ પર્યાયનો રાસ	
ટપા સાથે	૧-૦૦
આત્મહિતકર આધ્યાત્મિક	
વસ્તુ સંગ્રહ	૧-૦૦
ધર્મોપદેશ તરવચાન ...	૦-૨૫
અભક્ષ્ય અનંતકાય વિચાર	
ગુજરાતી	૧-૫૦
અભક્ષ્ય અનંતકાય વિચાર	
હિન્દી	૧-૭૫
આત્મજગૃતિ ...	૦-૨૫
દંડક ટીકા (પ્રતાકાર)	૦-૫૦
સમાસ સુખોધિકા	૧-૫૦
શ્રી સિદ્ધહેમ રહસ્ય વૃતિ	૬-૦૦
નકશા	૦-૧૩

ભેટ પુસ્તકો

ધર્મવીર શેઠ વેણીયંદલાઇ (ટ. ખ.)	
આહાર મીમાંસા (ટપાલ ખર્ચ)	
અન્યત્ર છપાયેલ	
છ કર્મગ્રંથ સાર્થ ...	૫-૦૦
છ કર્મગ્રંથ મૂળ ...	૦-૧૫

—: પ્રાપ્તિસ્થાનો :—

શ્રી જૈન શ્રેયસ્કર મંડળ
મહેસાણા (ઉ. ગુજરાત)

શ્રી જૈન શ્રેયસ્કર મંડળ
પાલીતાણા (સૌરાષ્ટ્ર)